

Jon Benediktsson 1853

Hallgrímur Jónsson 1875

Þorvaldur Þjarnarson Wágjón 1877
Íslenskt Heilbrigðisráð, höndum í höfðinu

Guðm. Finnbogason 29. nóv. 1906

Úr bókum
Guðmundar Finnbogasonar
og
Finnboga Guðmundssonar

LEXICON
ISLANDICO-LATINO-DANICUM
BIÖRNONIS HALDORSONII.

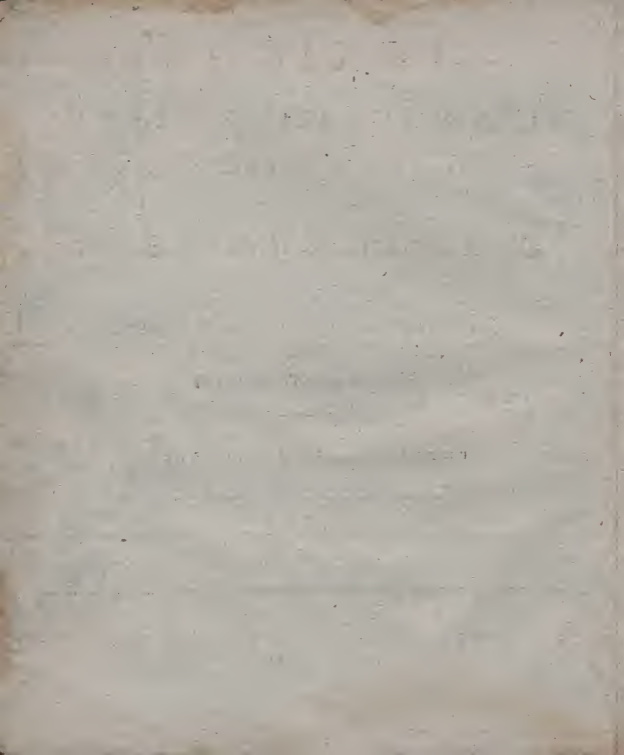
Biörn Haldorsens islandske Lexikon.

EX MANUSCRIPTIS LEGATI ARNA-MAGNEANI
CURA
R. K. RASKII EDITUM.

PREFATUS EST P. E. MÜLLER.

VOL. I.

HAVNIÆ MDCCCXIV.
APUD J. H. SCHUBOTHUM, AULÆ REGIÆ BIBLIOPOLAM.
TYPIS VIDUÆ HÖECKE.

P r æ f a t i o .

F o r e r i n d r i n g .

Ad Lectorem.

Qvo lætiora incrementa antiquitatum borealium studium et in hisce regnis et in vicina Germania per aliquot lustra coeperat; tanto magis a viris doctis ea desiderabatur libròrum supellex, cujus ope vetusta gentis arctoe lingua facilius addiceretur. Hanc vero linguam non fuisse diversam ab ea, quæ a Norvegia in Islandiam cum primis colonis sub finem sæculi noni p. C. n. migraverat, et, modo paulisper immutata, imprimis in parte insulæ interiore adhucdum viget, inter omnes hujus rei peritos hodie constat. Juvenis itaque acutissimus atque harum litterarum diligentissimus perferuator R. K. Raßk Fionia-Danus rem fecit omnibus litterarum borealium studiosis gratisissimam, dum rudimenta linguæ islandicæ ita sermone vernaculo traderet, ut vetustiorum auctorum licet indigenarum in eodem genere conamina longe superaverit. Hinc novum inter nos exarsit desiderium Lexici cujusdam islandici, quod miras linguæ proavite opes fideliter explicaret. Jamdudum aderant quidem tria vocabularia: Magni Olavii specimen lexici runici ed. D. Olaus Wormius Hafn. 1630 fol. Lexicon islandicum vel linguæ septentrionalis dictionarium a Gudmundo Andreæ Islando ed. P. Resenius, Hafn. 1683 in 4. Olai Verelii index linguæ veteris scytho scandicæ sive gothicæ ex vetusti ævi monumentis collectus atque opera O. Rudbecki editus, Upsalæ 1691 fol. In his autem omnibus vix decimam habemus verborum islandicorum partem, omnia præterea horum librorum exemplaria jamdudum tabernas bibliopolarum reliquerunt, et in paucis bibliothecis adhucdum latitantia vix auro possunt parari. Editiones quidem operum islandicorum in Svecia sæculo decimo septimo factæ brevioribus interdum vocum indicibus gaudent. Multæ quoque voces islandicæ sub finem sæculi superioris in istis egregiis indicibus fuere explicatæ, quos seviri, ex legato Magnano ad antiquitates septentrionales evulgandas constituti, editionibus veterum monumentorum adjungi

Til Læseren.

Jo mere Lysten til at kende Nordens Hedenold er saavel hos os, som hos vore germaniske Naboer, i de senere Aar bleven gjenoplivet; desto mere savnede de Lærde saadanne litteraire Hjælpemidler, ved hvilke Nordens Oldsprog lettere kunde læres. Alle Sagkyndige ere enige om, at hint Sprog ikke var forskjelligt fra det, som Nybyggernes i det niende Aarhundrede bragte med sig fra Norge til Island, og som med nogle Forandringer endnu den Dag i Dag tales, især paa den indre Deel af denne Ø. Det var derfor saare kjerkomment for alle Yndere af dette Sprog, at Hr. N. K. N. A. sk., en ung Mand, der med meget Skarpsind forbinder grundig Indsigt i de nordiske Sprog, udgav 1811 en Veiledning til det Islandiske eller gamle Nordiske, der langt overgaaer de ældre endskiendte indsejdede Forfatteres lignende Forsøg. Herved vaktres paa ny Længselen efter en Ordbog, der troiligen fremstillede os Oldsprogets beundringsværdige Skatte. Vel vare trende Ordbøger allerede i det syttende Aarhundrede blevene udgivne, tvende hos os, den ene af Magnus Olaffen ved Ole Worm 1650, den anden af Gudmund Andree ved P. Resen 1683, den tredie i Sverrig af Ole Beresius ved N. Lindbeck 1691; men alle disse omfattede neppe Tiendeparten af de islandiske Ord; de have desuden længe været ude af Boghandlen, findes kun i enkelte Bibliotheker, og ere for Pengen neppe at erholde. Udskillige af de i Sverrig i det syttende Aarhundrede af islandiske Sagaer foranstaltede Udgaver indeholde korte Ordregistre. Mange islandiske Ord bleve mod det attende Aarhundredes Ende oplyste i de fortreffelige Register til de islandiske Mindesmærker, hvis Udgivelse det arnamagnæanske Legats Ephorer besørgede. Hertil kunde endnu seies de For-

curaverunt; quibus addi merentur eæ vocum rariorum explicaciones, quæ in libris a Johanne Olavio de Hopnoneso editis reperiuntur, nempe: disquisitione de arte poetica veterum borealium, lingua danica conscripta, Havniæ 1786 in 4.; synagmate de baptismo, Havniæ 1770 in 4.; diatribæ de cogitatione spiritali 1771 in 8.; explicaciones denique vocabulorum juris partim a Vidalino datæ, quæ in brevius contractæ leguntur islandice in ætis societatis islandicæ litterariæ, partim ab J. G. Thorkelino v. cl. in editionibus, quas accuravit legum ecclesiasticarum. Hæc autem omnia, magna quidem lingvæ addiscendæ adjuncta, certos modo libros, certas vocabulorum clases respiciunt, atque, ut magnum istud taceam incommodum tot libros, dum unicam quæras vocem, frustra forsitan pervolvendū; omnes isti indices, si unum excipias editioni Christnifagæ affixum, ne quidem lectionem istorum voluminum, quibus additi sunt, tironi expediunt; vocabulis scilicet vulgaribus plerumque omisissis rariora modo explicant. Tandem in recensu Lexicographorum non prætermittendus est Ihere, vir de antiquitatibus borealibus optime meritus, sed, origines conscribens lingvæ sviogothicæ, voces islandicas non nisi ex parte atigit, atque in iisdem explicandis vir iste immortalis, utpote peregrinus, ex ipsorum Islandorum judicio sapius titubavit.

Diu multumque ab ephoris legati Arnamagnæani de editione novi vocabularii islandici fuit agitarum, sed obstabant alia opera ex voluntate testatoris prius, ut videbatur, edenda, obstabant quoque ipsius operis ambitus et ista nimis forsitan scrupulosa diligentia, quæ id fastidit, quod non omne punctum tulerit. Asservabatur nempe inter thesauros legati Magnæani Lexicon Eddicum studio Joannis Olavii Grunnavicensis elaboratum, immensa verborum poeticorum collectio, sed rudis indigestaque moles, quæ curas secundas easque haud vulgares postulabat. Aderat quoque vocabularium nunc editum ab autore MDCCLXXXVI transmissum, cujus quidem pretium agnoverunt omnes, nonnulli illud mox edendum svaserunt, aliis jasto brevius, in vocibus poeticis afferendis nimis parcum, in quibusdam vocibus explicandis haud satis concinnum visum est; illud itaque ab integro trans-

klaringer over seldnere Ord, som findes i John Dlassens trende Skrifter: om Daa-
ben, det aandelige Slægtskab, og Nordens gamle Digtelkunst; i Vidalins Fortolk-
ning af Eovudryk, hvoraf er gjort Udtog i det islandsske Litteraturselskabs Skrif-
ter 2 — 8 Deel; og i Etatsraad Thorkelins Registre til de af ham udgivne Kirke-
love. Men alle disse vigtige Hjælpemidler til Sprogets Granskning angaae dog
kun enkelte Skrifter, enkelte Ordklasser, og uden at tale om den store Nødsighed, at
efterstaae saa mange Bøger, maaskee onnsomt, for at finde et eneste Ord; kan ei
engang noget af disse Registre, naar man blot undtager det til Udgaven af Kristnifags,
sætte Begynderen i Stand til at forstaae det Skrift, hvorover det er forfattet; da
de almindeligere Ord gaacs ferbi, og ikkun de seldnere blive anførte. Endeligen
maa vi, ved at opregne de islandsske Perikographer, ikke forbigaae Ihre, denne
af de nordiske Oldsager saa saare fortiente Mand, men som, da han allene vilde
udvikle det svenske Sprogs Herkomst, ikkun ickegheidsvis anfører islandsske Ord,
i hvis Anvendelse desuden denne ubødelige Lærde, ifølge indfødte Islanderes Dom,
oftere har feilet.

Længe og meget vare det arnamagnæanske Legats Ephorer syffelsatte med at
foranstalte Udgivelsen af et islandsk Perikon. De hindredes dels ved andre Bærker,
som ifølge Testators Villie syntes først at burde udgives, dels ved Foretagendets egen
Omfang, og den maaskee alt for ængstlige Omhyggelighed, som forsmaaer alt, hvad
der ei ganske er fuldendet. Man havde iblandt Legatets Skatte et eddissk Perikon
af John Dlassen fra Grunvik, en usyre Samling angaaende det poetiske Sprog,
men uordentlig ffrevet og trængende til en ny, moissommelig Bearbejdelse. Man
havde og uuværende Ordhog, der 1786 var bleven oversendt fra Forfatteren. Alle
erkjendte dette Arbejdes Værd, yogle vilde strax have det udgivet, men andre meente
det var for kort, vel sparsomt i at anføre poetiske Udtryk, og ikke nøjagtigt nok i
enkelte Ords Fortolkning. Man vilde derfor lade det omskrive paa ny, og med
mange Tilfætninger forøge. Imidlertid forløbe mange Aar, Bærket laae hen, og
vilde endnu have hentligget, hvis ikke min Ungdomsven Hr. J. Hall, Ridder af

scribi multisque additamentis augeri voluerunt. Inter hæc multi elapsi sunt anni; latuit istud opus, atque adhuc latuisset, nisi vir mihi a juventute amicissimus J. AALL, ordinis Dannebrogici eqves, atque ferrifodinæ in Norvegia possessor, de pretio hujus vocabularii certior factus, pro suo erga litteras amore consilium mox cepisset sumtus ad editionem necessarios comparandi. Honorificentissimi oneris socium nactus est virum generosissimum C. ANKER, regi a consiliis conferentiæ, prædiorum in Norvegia possessorem, historiæ inprimis patriæ studiosissimum. Hi duumviri negotium hujus editionis, quam brevi temporis spatio fieri posset, procurandæ mihi commiserunt. Vocabulario itaque manu Biornonis conscripto ab ephoris legati Arnamagnæni humaniter commodato, bibliopolam ædii, eumque pecuniæ summa numerata adduxi, ut opus suis sumtibus imprimi cureret.

Deinde de editore erat cogitandum. Licet enim autographum auctoris haud esset transcribendum, at tamen præter plagularum impressarum accuratissimam correctionem multa erant facienda. Totum scilicet iterum perlegendum, castigandum, quantum fieri potuit augendum, verborumque versioni latinæ danicæ subjicienda. Neque dubius hæere potui, cui hoc committerem negotium; præsto nempe erat R. K. RASK grammaticæ islandicæ editor, qui hisce litteris incumbens laborem haud parvum lubentissime suscepit.

Autographum auctoris, quod ipse prelo destinaverat, ita erat exaratum, ut dimidia pars cujusvis paginæ vacua pateret, in ea igitur versio danica adscripta fuit, una cum nonnullis additamentis, quæ editor vel ex sua penâ depromserat, atque littera R adjecta insignivit, vel ex duobus indicibus manuscriptis a Johanne Olavio confectis ad Heimskringlam Snorronis et Nýrlingafögam pertinentibus hauserat, quæ litteris Sn. et Kn. subjectis indicavit. Vocabula porro recentiore demum ævo ab Islandis recepta litteris N. O. appõsitis editor sapius notavit. In versione danica conficienda, quæ interdum a versione latina recedens pressius islandica sequitur, Islandorum nonnullorum litteratorum opere et auxilio usus est, nempe Sigurdi Thorgrimsfoni, Sigurdi Gunlögsonii, Asgeyri Stadfeldii, Johannis Findsonii, et

Dannebrogge og Eier af Næs Jernværk i Norge, underrettet om denne Ordboogs Værd, strax, ifølge sin Kjerlighed til Videnskaberne, havde fattet den Bestlutning, at tilvejebringe de til dets Udgivelse fornødne Beslutninger. Til dette ærefulde Foretagende fandt han en Deeltager i hans Heivelbaarenhed Konferenceraad C. Ancher, Jernværkseier i Norge, en Mand hvis Kjereste Ejsfel er Fædrelandets Historie. Disse tvende Mænd overdroge mig at besørge Værket trykt det suæreste muligt.

Jeg gik derfor, efterat det Arnemagnavauske Legats Ephorer havde havt den Godhed at udlaane mig Niern Haldorsens Haandskrift, til Hofboghandler Schuhothe, og bragte ham ved et Forskud til at ville paatage sig Forlaget. Derefter maatte tænkes paa en Udgiver, thi omendstjunt Forfatterens Haandskrift ei behøvede at omskrives, var der dog, foruden Trykkaarkenes ueiagtige Korrektur, endnu meget at giøre. Det hele skulde atter lases igjennem, rettes, og saa meget muligt foreges, samt til Ordenes latinske Oversættelse seies en dansk. Hvis kunde man ikke være, hvem dette Arbejde skulde overdrages; thi Hr. Nass, den islandske Grammatiks Udgiver var den, som, ifølge sin Tver for denne Litteraturgren, med Beredvillighed paatog sig denne ikke liden Møie.

Forfatterens af ham selv til Trykken bestemte Autograph var saaledes skrevet, at den halve Deel af hver Side var blank; der blev nu den danske Oversættelse tilskrevet samt nogle Tillæg, hvilke Udgiveren dels meddelte af sit eget Forraad, og udmærkede ved et R., dels hentede af tvende ved John Lassen skriftligen forfattede Registre til Knytlingsaga og Heimskringla, betegnede med Kn. og Su. Ord, som først i nyere Tider ere optagne i Sproget, ere ofte blevne bemærkede ved Bogstaverne N. D. I at forfærdige den danske Oversættelse, som undertiden er troere end den latinske, er Udgiveren bleven understøttet af adskillige videnskabeligen dannede Isændere. Paa den første Deel have arbejdet Hr. Landsfoged Sigurd Thorgrimsson og Hr. Sigurd Gunstegsen, paa den anden Hr. Kandidat Asgeyr Stadfeldt, og det sidste af begge Dele er bearbejdet af Hr. J. Fjndsen, og Hr. Fjnd Magnussen, selv Digter og fortrolig med det gamle Digtersprog. Det hele er dog saaridt muligt

Panni Magnussonii, poetæ et lingvæ veteris poeticæ peritissimi, ita tamen ut, quæ scripserint, calculo suo probarer. Cum totius operis impressio jam ad finem vergebat, editor sumtibus Regis nostri augustissimi ad Islandiam profectus est, lingvæ nostræ incunabula coram visurus; hinc ultimam plagularum correctionem Johannes Finsfonius in se suscepit.

Habetis hic lectores historiam hujus editionis, quam antiquitatum borealium fautoribus pergratam fore confidimus. Fatemur equidem eam majore apparatu, longiore temporis dispendio, pluribus administris, Lexicon islandicum adhuc præstantius confici potuisse. Voces poeticas, quarum largâ copiâ gaudet prisca gentis aretoæ lingua, frustra sæpe quæres. Doctæ vocabulorum explicationes, quales in librorum impressorum indicibus interdum occurrunt, hic non inveniuntur. In ordine, quo ejusdem vocabuli significationes se invicem excipiunt, rite constituendo, sæpius noster hallucinatus est. Sed ab altera parte contendimus Lexicon Bïörnönis nostri ea diligentia fuisse elaboratum, eam sermonis profaici ubertatem continere, ut, qui hujus auxilio usus omnes scriptores Islandorum historicos aureæ ætatis perlegere velit, raro admodum ullam vocem, ne phrasin quidem ullam insolentiorum, hic amisam desideraturus sit. Non vero hic unicus operis hujus fructus, quod viam munit ad libros islandicos intelligendos, origines quoque lingvarum borealium optime illustrat, et veluti ante oculos sistit. Quædam ad rationem vocum gallicarum explicandam, multa ad historiam lingvæ germanicæ et anglicæ hinc poterunt desumi. Sed multiplicem usum lingvæ islandicæ, qua nulla inter hodiernas Europæ gentes viget antiquior, in integro libello *) a nobis explicatum hic omittendum esse ducimus ad cætera, quæ hujus sunt loci, properaturi.

In vocibus recte scribendis Islandi jam sæculo duodecimo et decimotertio disenserunt, et licet ea ætate longe quam cæteræ Europæ gentes diligentiores in orthographia lingvæ vernaculæ constituenda exstiterint, tamen non parva eatenus

*) Om det islandiske Sprogts Bistighed; Kjøb. 1813, p. 206 in 8.

gjennemseet af Hr. Rask. Da Værkets Trykning nærmede sig Enden, rejste han paa kongelig Beføstning til Island, for selv at besøge vort Sprogs Bugge; Hr. J. Finsfen paatog sig derfor de sidste Arets Trykning.

Dette var en Fremstilling af, hvorledes Udgaven af et Værk er bleven foranstaltet, der, som jeg haaber, vil vorde tierkomment for alle de nordiske Oldsagers Yndere. Jeg tilstaaer, at under større Tilberedelser, i længere Tid, ved flere Medarbejdere, et fortrinligere islandsk Lexikon kunde forfattedes. De poetiske Ord, hvoraf Nordens Oldsprog har en stor Mængde, søges her ofte forgiaeves. Slige lærde Ordfortolkninger, som undertiden findes i Registrene til nogle af de trykte Sagaer, læses ikke her. I at bestemme Ordenen, hvori det samme Ords forskjellige Bemærkelser ses paa hinanden, har Forfatteren stundom fejlet. Men paa den anden Side tør jeg paaatae, at Biern Haldorsens Ordbog er forfattet med en saadan Omhyggelighed, har en saadan Rigdom paa gode Ord af det profaiske Sprog; at hvo som ved dets Hjælp gjennemlæser alle historiske Forfattere fra det islandiske Sprogs gyldne Alder, megetielden vil savne noget Ord, ja ikke engang nogen usædvanlig Talemaade.

Dog er det ikke den eneste Nytte af dette Værk, at det aabner Udgangen til at forstaae de islandiske Bøger; det oplyser tillige herligt de nordiske Sprogs ældgamle Skikkelse, og ligesom stiller os den for Dine. Herfra kan adskilligt hentes til at forklare franske Ords Herkomst, og meget til det tydske og engelske Sprogs Historie. Dog jeg maae her forbigaae den mangesidige Anvendelse, der kan gieldes af det islandiske Sprog, maafee det ældste af Europas nu levende Tungemaal, hvilket jeg i et sæveget Skrift videnskiftig har udført, for at kunne meddele det øvrige af hvad jeg paa dette Sted har at berette.

I Henseende til Ordenes Retskrivning vare Islanderne allerede i tolvte og trettende Aarhundrede uenlige, og omtendskient de behandlede Møder-maalts Skrivning med langt større Omhyggelighed, end Europas øvrige Folkesag, bemærker man dog i de gamle Haandskrifter en ikke liden Forskielighed, som i de trykte Bøger

observatur in codicibus discrepantia, neque minor in libris impressis reperitur dissenfus. Lexicographus quoque noster suas vocum scribendarum leges sibi finxit, easque probabiles quidem sed non omnes satis rectas; in hac vero editione haud facile sine perturbatione totius operis corrigendas. Ne igitur orthographia auctoris nostri negotium facescat lectori, hic sequentes observationes, quas editor mecum communicavit afferre juvabit.

- a) Bjorno semper scribit *ft* pro *pt*, et *sæpe* *bl* pro *fl*, quod faciens sonum forte, quo voces efferruntur, pressius sequitur, sed vocabulorum formam, quam veterum monumenta exhibent; eo ipso negligit.
- b) Auctor noster, natus in quadrante insulæ occidentali, juxta dialectum provinciae suæ vocales breviores loco diphthongorum ante *ng* adhibet *v. c. e* et *ö* pro *ei* et *au*.
- c) Fere semper omittit noster *i* brevius post *g* et *k* ante *o* et *æ* *v. c. köt* pro *kiöt*, *göra* pro *giöra*, *gædi* pro *giædi*; quamvis nulla ratio apparet, cur ista littera magis ante has duas vocales et post has consonantes, quam in conjunctione cum reliquis litteris omitteretur.
- d) Inter *z* et *st* non satis accurate distinguit; sic *z* adhibet in verbis *v. c. at ortaz*, sed *st* in superlativis *v. c. biartastr*.
- e) Adjectiva et adverbia, quæ in *ligr* et *liga* desinunt scribit cum *e* *legr* et *lega*; licet Islandi vix unquam vocalem *e* nisi cum *j* conjunctum hoc modo pronuntient.
- f) *y* et *i*, *ey* et *ei* sæpe confunduntur *v. c. euk* pro *eik*, *biriar* pro *byriar*.

Restat, ut de vita moribusque auctoris nonnulla afferamus. Hoc enim pietatis esse videtur, ut quorum beneficiis utamur, horum memoriam recolamus. Natus est Bjorno Haldorsonius in Islandia MDCCXXIV. Prima litterarum elementa a patre Haldore Einari filio parochiae Stadenis sacerdote edoctus scholam Scaltholinam petiit anno ætatis decimo quinto. Cursu scholastico intra 6 annos ab-
soluit non universitatem havniensem petiit, sed, rei familiaris angustiis haud dubie

bleven vedligeholdt. Ogsaa vor Levikograph har dannet sig sine egne Rettskrivningsregler, som ei alle ere gyltige, men som ikke her uden hele Bærkets Forskyrrelse kunde rettes. At derfor ikke hans Orthographie skal mislede Læseren, maae jeg her anføre nogle Bemærkninger, som af Udgiveren ere blevene mig meddelte.

- 1) Skriver Biørn Haldorsen steds for pt, og ofte bl for fl, hvilket vel synes at komme Udtalen nærmere, men gier derved Ordene ukiendelige i den Form, hvori de forekomme i de gamle Sagaer;
- 2) bruger Forfatteren ofte, som Vesterländer, sin Dialektudtale, og sætter de korte Beslyd foran ng, isteden for Tvelhdene, f. Ex. e og ö for ei og au;
- 3) udelader han næsten altid det svage D. d efter g og k foran ö og æ, f. Ex. köe for kiöt, göra for giöra, gædi for giædi, omendskiønt der ingen Grund er, hvorfor dette Bogstav mere i de omtalte Tilfælde skulde udelades, end foran alle øvrige Vokaler og bag efter de andre Konsonanter;
- 4) skilner han ikke noie nok imellem z og st. Han bruger saaledes z i Verberne, f. Ex. at birtaz; men st i Superlativerne, f. Ex. biartast, og i det passiviske Supinum, f. Ex. their hofdu barist;
- 5) skriver han Adjektiver og Adverbier paa ligr og liga med e, legr og lega, omendskiønt Islanderne neppe nogeninde saaledes udtale e, uden hvor det er forbundet med D. d;
- 6) blander han ofte y og i, ey og ei, f. Ex. eyk for eik, en Eeg; biriar for hyriar.

I Henseende til de danske Ord har Hr. Rastfulgt sin egen stundom fra det Vedtagne afvigende Rettskrivning, hvilket den danske Læser bedes at undskyldte. — Endaa staaer tilbage at tilseie nogle Efterretninger om Forfatterens Liv og Levnet, thi det sommer sig at gienfalde deres Mænde, hvis Velgjerninger vi nyde. Biørn Haldorsen var født i Island 1724. Den første Undervisning modtog han af sin Fader Halbor-Einarsen, Præst paa Stad i Scringrimsfjorden; i sit femtende Aar kom han i Skalhøltz Skole. Efter at have fuldendt sin Skolegang, drog han ikke

coactus, primum operam suam choronomo cuidam quadriennio dicavit, dein a sacerdote quodam, ut capellani munere fungeretur, adscitus, sacro ordini initiatus est. Anno MDCCLI ipse coetus antistes evasit, quo munere per septem et quod excurret lustra summa cum fide defunctus est. Ad senium jam vergens morbo oculorum captus est, cui remedium quæsiturus Havniam sed frustra navigavit; hinc in Islandiam redux mortuus est MDCCLXXXVII. Rei oeconomicæ in hac terrarum asperitate satis arduæ, ædibus ædificandis, hortorum imprimis culturæ inter Islandos fere neglectæ per longam annorum seriem intentus, multis exemplo suo profuit, atque industria sua ita inclavit, ut a rege Frederico quinto nummum argenteum pro meritis inscriptum præmii loco acceperit. Inter hosce labores, quos manu promptus viribusque corporeis prævalens, ipse sustinuit, litterarum studio ita incubuit, veluti rotas vitæ umbratili in ipsa Musarum sede deditus fuisset. Nam et plura scripta ascetica in linguam islandicam transtulit, et varios libros argumenti botanici atque oeconomici lingua vernacula evulgavit, et quindecim annos huic vocabulario conficiendo impendit, quod magnam certe non poterit non gignere admirationem istius viri, qui tot districtus negotiis, in tali secessa, in tanta librorum penuria, tale opus et concipere et ad exitum adducere valuerit *).

Hæc fere erant Lector benevole, quæ in hac præfatione monenda esse duximus. Ne vero, aliorum industriad hic laudantes nos ipsi plane simus *αυμβολοι*, in gratiam lectorum peregrinorum recensum subungere juvabit istorum monumentorum islandicorum, quæ ad antiquitates boreales spectantia huc usque typis fuere evulgata, atque de fide eorum historica crisin addere brevissimam, cujus fundamenta alio loco fusius a nobis erunt explicanda.

*) Vitam auctoris descriptam habemus in libello islandico Havniæ edito 1799 cui titulus: *Æfi, Sira Bjarnar Haldersonur samantekin af Profasti Sira B. Thorgrimsyni* p. 36 in 8.

Scriptimus Havniæ Non. Dec. MDCCCXIII.

P. E. Müller,

in Univerf. Regia Havn. Theol. Prof. Publ. Ord.

til Universitetet i Kiøbenhavn, men blev, uidentvøl formedelst Fattigdom, udt til i fire Aar at tage Tjeneste hos en Syffelmand; siden blev han antaget til Kapellan hos en Sogneprest. 1751 blev han selv kaldet først til Sandlaukdalens, siden til Sæbergens Kald, hvilke Embeder han med Samvittighedsfuldhed forested i fvs og tredive Aar. Paa sine gamle Dage mistede han sit Syn, for at søge Raad herimod seilede han til Kiøbenhavn, men uden Nytte, kort efter Tilbagekomsten til Island døde han 1787.

Landoeconomien, der under dette haarde Klimat er temmelig besværlig, drev han med megen Iver, ligeledes Bygningsanlæg og især den af Islænderne næsten forsømte Havedyrkning. Han gavnede saaledes mange ved sit Exempel, og blev ved sin Vinsfibeligbed saa berømt, at Frederik den Femte sendte ham Sølvmedaillen pro meritis til Belønning. Under disse Sysler, hvilke han ifølge sin Begemstyrke og techniske Dueltighed for en stor Deel udførte med egne Hænder, dyrkede han tillige Videnskaberne med en Iver, som om han paa et af Muserns Sæder havde i Studeresstuen tilbragt sin hele Tid. Flere Opbyggelseskrifter oversatte han paa Islandsk, han udgav i Modersmaalet adskillige botaniske og oekonomiske Afhandlinger, og anvendte femten Aar paa denne Ordboogs Udarbeidelse, som maae vække Beundring over den Mand, der adspredt ved saa forskellige Sysler, i en saadan Afkrog, under et sligt Uffavn af Bøger, formaade at udlaste og fuldføre et saadant Værk.

Dette var, hvad jeg i denne Fortale havde at sige Læseren. Men at jeg ikke her blot skulde rose andres Arbejde, uden selv at yde noget, har jeg ikke troet det upassende, for de fremmede Læseres Skyld at tilgive en Overfigt over de islandske til Nordens Oldtid hørende Mindesmærker, som hidtil ved Trykken ere kundgjorte, tilligemed en kort Dom over deres historiske Værd, hvis Grunde jeg imidlertid maae forbeholde mig paa et andet Sted vidtlesligere at udvikle.

Conspectus criticus librorum islandicorum impressorum ad antiquam litteraturam pertinentium.

Editiones carminum.

Carmina mythica.

Philosophia antiquissima Norvego-Danica dicta *Völuspá*, quæ est pars Eddæ Sæmundi, Edda Snorionis non brevi antiquioris, islandice et latine publici juris primum facta a Petro Joh. Resenio, Havniæ MDCLXV, p. 36 in 4. (Editioni parum accuratæ subjectæ sunt notæ Magni Olai atque editoris, quibus accessit Gudmundi Andrææ Islandi levis paragraphus in explicacionem super *Voluspá* Opella ad calcem Eddæ Snorionæ a Resenio editæ invenitur).

Ethica Odini, pars Eddæ Sæmundi, vocata *Haavamaaf* una cum ejusdem appendice, appellata, *Rung*-Capitule, a multis exoptata, nunc tandem islandice et latine in lucem producta est per P. J. Resenium, Havniæ 1665, p. 20 in 4. (Editio hæc minus accurata paucissimas habet notas, legitur ad calcem Eddæ Resenianæ. Horum carminum nec non *Voluspæ* textum castigavit, latine vertit, atque multis notis illustravit Johannes Olavius Grunnavicensis, cujus opus MSr. in seminis Arnemagnæanis Havniæ aservatur). Fragmentum capitis runici legitur quoque in Sheringhami disceptatione de Anglorum generis origine 1670, p. 287-92.

Philosophia antiquissima Norvego-Danica dicta *Völuspá* alias Edda Sæmundi ex Bibliotheca P. J. Resenii, Havniæ 1673, cum indice vocabulorum islandicorum, p. 115 in 4. (Gudmundus Andrææ versionem atque singularum vocum expositionem concinnavit).

De yfverborna Årlingars eller Svogðbærs ok Nordmännens patriarkaliska Lära, af Sæmund hin Frode på Island efter gamla Runoböcker År Chr. 1090 afskrefen; men nu efter trenne kongl. Antiquitets-Archiver tilhöriga göthiska Handskrifter med Svensk Öfversättning utgifven af Johan G. Anslon, Stockholm 1750, p. 24 in 4. (*Voluspam* exhibet cum explicacione vocum rariorum. Schyzius in Lehrbegriff der alten Deutschen und Nordischen Völcker von dem Zustande der Seelen 1750; magnam *Voluspæ* partem islandice et latine in notis attulit).

Vafthrudnismal sive Olarum Eddæ Sæmundianæ una, quam ex codice membranæ Bibliothecæ Regiæ cum versione latina, varietate Lectionum, notis philologico-criticis indiceque vocum, pro stipendio communitatis Regiæ edidit Grimus Johannis Thorkelin, Hafniæ 1779, typis et impensis Steinii, p. 67 in 4.

Edla Sæmundar Linnis Froda. Edda rhythmica seu antiquior vulgo Sæmundina dicta Pars I., Odas mythologicas a Resenio non ditas continens. Ex codice Bibliothecæ Regiæ Hafniensis pergameno nec non diversis Legati Arna-Magnæani et aliorum membranceis chartaceisque

melioris notæ manuscriptis. Cum interpretatione latina, lectionibus variis, notis, Glossario vocum et indice rerum Hafniæ 1781. Sumptibus legati Magnæani et Gyldenstælii, p. 722. Præf. XLVII vix Sæmundi auctore Arna-Magnæo XXVIII. (Præfationem conscripsit S. Floriacus, unus ex Ephoris legati Arna-Magnæani. Editionem adornavit Gudmundus Magnæus Stipendiarius Arna-Magnæanus opera et studio adjutus Gunnari, Pauli filii, Hardholtenfis in Islandia olim Pastoris. Pars 2da, carmina, quæ inedita supersunt, XXI num. contentura, his ipsis mensibus typis imprimi coepit, legati Arna-Magnæani, et Secretarii Deichmanni, qui bibliopolum Gyldenstælianum redemit, sumptibus intra biennium proditura. Illustravit huic Volamini Gudmundi Magnæi, Johnsonii, Johannis Olavii Hypponefiensis aliorumque virorum doctissimorum opera.

Thryms Qvída s. Oda Thrymi islandicæ et danicæ cum annotationibus in collectione, quam sub titulo Bregur edidit Græter v. cl. antiquitatum borealium a multis inde annis diligentissimus in Germania scrutator; vol. I., S. 306, 24.

Piebes der älteren oder Sæmundinischen Edda, mit einer Einleitung über die Geschichte und das Verhältnis dieser nord. und deutschen Dichtungen, durch F. H. v. d. Hagen, Berlin 1812, pars libri cujus titulus.

Afknordische Piebes und Sagen, welche zum Fabelkreis des Heldenbuchs und der Nibelungen gehören. Habemus hic textum partis posterioris Eddæ Sæmundinæ sine versione et annotationibus; egregiam vero introductionem adjecit editor solidæ eruditionis copia referat.

Grotta-Saungr 2: Grotticinium sive canticum molare edidit cum duplici versione, latina et danica Skule Thordi Thorlacius, Scholæ Metropolitanæ Havniensis Rector, in observationibus miscellaneis antiquitatum borealium, Havniæ XDCCXCIV, p. 47 in 8. (Carmen perantiquum exstat in multis Eddæ Sæmundinæ exemplaribus manuscriptis chartaceis, nec non in codice Eddæ Snorrianae, qui Wormianus dicitur. Eruditissimus editor lectionis quidem varietatem adjecit, sed observationes criticas, quas se exhibiturum in præfatione pollicitus est, jam prelo maturas fatale consumpsit incendium Havniense MDCCXCIV).

Fragmenta Høstlangæ et Thorsdræpæ ethnicorum a seculo IXmo et Xmo carminum ex Eddæ Snorrianae codd. Regio et Wormiano membranis aliisque chartaceis nunc primum edita versionibus et notis illustravit Skulius Thordi Thorlacius, Havniæ MCCMI. Sive: antiquitatum borealium observationes miscellaneæ specimen sextum. Ethnicæ in laudem Thori Pæanis, vulgo Høstlangæ dicti, fragmenta duo cum explanatione mythico-philologica p. 87 et VIII in 8. Specimen septimum 1) De Thoro Geirrodgards profecto Mythus Eddæ Snorrianae ex codice Regio et Wormiano, 2) Thorsdræpæ sive de eadem Gigantomachia Thori Geirrodiana carminis fragmentum continuum; auctore Eilivo Gudrunæ filio seculi Xmi poeta cum perpetuo in verba et sensum commentario. 3) Ejusdem auctoris reliqua, quæ in Edda (Snorriana) supersunt fragmenta poetica, quorum tria manifestæ sunt carminis Thorsdræpæ laciniæ. Accedunt alterius

Ellivi cognomine Kuhnafveini, priore ut videtur aliquanto recentioris, sed ipso Snorrio antiquioris poeta ex veteri in Christum hymno V fragmenta p. 208 et XVI; Havnæ MCCMI in 8. (Hæc specimen reliquæ earminum islandicorum editione longo intervallo post se relinquunt, atque largam afferunt doctissimarum observationum copiam).

Rígsmaál carmen mythicum, quod in codice Eddæ Snorrianz Wormiano reperitur, primum typis fuit mandatum in fasciculo secundo versionis Eddæ Sæmundinæ, quam Sandvigius sermone danico concinnavit, Havnæ 1785. Dein Lundæ prædit MDCCCI, autore N. H. Siöborg sub titulo Rígsmaál carmen Gothicum antiquissimam Scanzæ historiam illustrans, p. 28 in 4. Accesferunt et introductio brevior et paucorum vocabulorum explicatio.

Carmina historica.

Lodbrokar-Qvida or the Death-song of Lodbrog; now first correctly printed from various Manuscripts, with a free english Translation. To which are added the various readings, a literal latin version, an islando-latin Glossary and explanatory Notes. By the rev. James Jonstone A. M., Chaplain to his Britanic Majesty's Envoy extraordinary at the Court of Denmark, printed for the Author, Kopenh. 1782, p. 111. in 8. (Textum hujus carminis satis antiqui in Regner Lodbroks Saga apud Bionnerum et in Vormii litteratura runica, p. 197-227. antea impressum castigavit illustravitque editor, opera et studio usus J. G. Thorkelini).

Lodbrokar qvida, carmen gothicum famam regis Regnari Lodbrochii celebrans edidit. N. H. Siöborg, Lundæ MDCCCLII, p. 77 in 4. (Textum constituit editor juxta chirographa Arna-Magnæna; atque brevem verborum explicationem adjecit).

Geisli Einars Prests Skulofonar, er hann quod um Olaf enn Helga Haraldsson Noregs Konung: Radius, poema compositum ab Einaro sacerdote, Skulonis filio, in honorem Sancti Olavi, Harald filii, Norvegiæ regis. (Poema istud, anno 1161 compositum, legitur cum versione latina ad calcem Heimskringla vol. 3 ed. Havn.)

Jon Loptsens Encomiast eller en ubævent forfatteres Enskonings-Vers til ham med dansk Overfattelse og Anmærkninger ved John Erichsen, Kjøbenhavn 1787, 126 S. i 4. 2. Carmen encomiasticum Jonæ Lopti filio ab anonymo quodam d. dictum danice vertit, atque animadversiones imprimis chronologicas adjecit J. Erichsonius. (Poema istud Johanne Lopri filio adhuc vivente, atque igitur sæculo decimo secundo exaratum, continet seriem genealogicam regum Norvegiæ juxta opus historicum Sæmundi multiseii nunc deperditum concinnatam).

Anecdotes of Olave the Black, King of Man, to which are added XVIII eulogics on Haco King of Norway by Snorro Sturifson — published by the Rev. S. Johnstone, Kopenh. 1780 in 8. Speciminis loco ad calcem historiæ adjecta sunt fragmenta carminis Hattalykill dicti, quod in laudes regis Haconis composuit Snorro Sturlaus; fragmentis subjuncta est versio anglica litteralis.

Hakonar Quida Sturla Thordarsonar o: Sturlæ Thordi filii de Hæcone Norvegiæ rege poema; ejusdemque Sturlæ de eodem rege Rafnsmál o: cantus corvi. (Hæc poemata medio fere sæculo decimo tertio composita edidit S. T. Thorlacius in specimine secundo Observationum miscellanarum, Havnix 1780 cum docta introductione, versione latina metrica atque varietate lectionum, p. 48 et XX).

Carminibus antiquæ lingvæ boreali confectis addere licebit carmen istud, quod Constantinopoli in ludo gothico in honorem imperatoris decantarum nobis servavit Constantinus Porphyrogenetes in libro de ceremoniis aulæ Byzantinæ. Istud enim carmen majoribus nostris nuper vindicavit Finnus Magnussonius in disertatione brevi in lucem proditura, ostendens et metri genus et singula verba esse islandica, atque, si diversitatem pronuntiationis et paucas librorum hallucinationes demas, bonum ex hæcæ vocum barbaricarum farragine carmen islandicum prodire.

Editionibus carminum subjungenda est Edda Snorriana, quippe quæ posteos apud veteres boreales et fundamentum exhibeat, et leges figat, et plurima continet fragmenta. Opus istud a Snorrone initio sæculi decimi tertii inchoatum et a nepote Olavo Albo aductum, formam, quam nunc in codicibus exhibet, jam initio sæculi decimi quarti indidisse videtur. Primum duplicem continet mythorum collectionem, nonnullis carminum antiquorum fragmentis exornatam, quæ nominibus Gylfeginning et Bragarædr solet insigniri; dein phraseologiam poeticam, kenningar dictam, quæ Deorum, hominum, multarumque rerum appellationes poeticas exhibet, atque earum usum multis exemplis ex carminibus veterum scaldorum defunctis ubivis confirmat. Sequitur tertia pars, et ea multis exemplis referta, quæ regulas complectitur recte scribendi, accurate loquendi et juxta variam metrorum rationem carmina pangendi, sive tractatum orthographicum, tropologiam, et clayem metricam. Hocce opus, usere truncatum sequentes editiones exhibent.

Eddæ Islandorum, An. Chr. MCCXV islandice conscripta per Snorronem Sturlæ Islandiæ Nomophylacem, nunc primum Islandice, Danice et Latine ex antiquis codicibus M. S. S. bibliothecæ regis et aliorum in lucem prodit opera et studio Petri J. hannis Refenii J. U. D. Juris ac Ethicæ Professois Publ. et Consulis Havniensis; Havnix, typis H. Godiani MDCLXXV in 4. (Tota editio negligenter facta est, nec textus hie constitutus, nec versio ubivis accurata. Præterea primam tantum modo Eddæ partem hic habemus integram, phraseologiam vero Magni Olai; Islandus, cujus opera usus est editor, in epitomen alphabeticam pro arbitrio relegit ita, ut quædam de suo adderet, omnia vero carminum fragmenta, exempli loco adjecta, refecaret. Tertia operis pars omnino omissa.

Hyperboreorum Atlanticorum seu Sniogetorum et Nordmannorum Edda. Hoc est Atavia seu fons gentilis illorum et Theologiæ et Philosophiæ jam demum versione Svonica donata accedente Latina; una cum præfamine de Eddæ antiquitate et indole etc. ut et de anti-

quædam et genuinis Skythis, Getis, Gotis, Atlantius, Hyperboreis, Cimbris, Gallis, eorumque Satore, Gomero; ad manus scriptum, quod possidet Bibliotheca Upsalensis, antiquissimum, correctissimum et quidem membranaceum, Gothicum, in lucem prodit opera et studio Johannis Gösensson Philol. Magistri, Upsalæ, p. 94 et XXXVII in 4. Hujus editionis Refensiana vix præstantioris, nonnisi prima prædit particula, quæ Gylfeginning continet.

Multa præterea carmina carminumque fragmenta in plurimis Islandorum historiis passim occurrunt, imprimis in Heinskringla, Knyttlingasaga, Olaf Tryggvessonarsaga, Orkneyingasaga, Friþiofsaga, Alfsaga, Volsungasaga, Regnar Lodbroks-saga, Hervarasaga, Orvarodds-saga, Nialasaga et in vitis poetarum Eigilli, Gunlaugi Vermilingvis, Gretteri, Viga- Glumi, Havardi Isfydingensis etc.

N. u. pauca poematumque fragmenta ex codicibus islandicis hactenus ineditis desumpta exhibent.

Thomæ Bartholini, Thomæ filii antiquitatum Danicarum de causis contentæ a Danis adhuc gentilibus mortis libri tres ex vetustis codicibus et monumentis hactenus ineditis congesti Havniæ MDCLXXXIX, p. 703 in 4.

Five pieces of runic poetry translated from the islandic language; London 1763, p. 99. Ad calcem adjectus est textus islandicus. Ibi leguntur: diverbium Angantyris et Hervoræ, carmina, Regnari morientis, Egilli pro capite redimendo, Haraldi Severi de amore erga filiam regis Jarizlai, nec non epicedium in mortem Haconis.

Om Nordens gamle Digekunst, dens Grundregler, Versarter, Sprog og Foredrag maade. Et Præfærist ved John Olaffen, Kjøbh. 1786 3: De arte veterum Septentrionalium poetica ejusdemque legibus, metris atque dictione, Autore J. Olavio; Havniæ, in 4. p. 256 præf. ind.

In litteratura Islandorum poetica ultimum locum occupant Rimur 3: cantilenæ historici plerumque argumenti, sequioribus imprimis sæculis conscriptæ. Quoad dictionem magna prolixitate, tenui plerumque vena poetica, multisque sententiis moralibus a priscis carminibus velde discrepant; licet earum nonnullæ, prisca vocabula phrasæque eddicas adhibendo, unde Eddukiendar dictæ, gustum quendam antiquitatis ambitiosius affectent. Si metrum spectas, in aliqua diversitate communem observant cum rhythmis recentiorum similitudinem, priscum metri genus, quod Runhendo dicitur, multis modis variantes. Hoc quoque illis peculiare, quod plura carmina diversæ longitudinis ita jungunt, ut prologo et epilogo additis, cyclo quodam historiam longiorem pertexent. Majore itaque ambitu non minus ac metris sibi propriis ab eis cantilenis differunt satis tritis, danicæ "Kæmpeviser" dictis "uno carmine res gestas athletæ ejusdam celebrantibus, quæ inter Islandos quoque saltem circa tempora reformationis in usu fuerunt, sed jam dudum ita desierunt, ut vix pauca quedam earundem fragmenta in ore hominum nostro ævo supersint. Istæ vero cantilenæ, quæ Rimur dicuntur, quarum antiquissima Skidarima et Skaldhelga rimur hactenus ineditæ, sæculo decimo quarto antiquiores feruntur, per sequentia

secula ad nostram usque aetatem tanto cum studio condita fuere, ut illarum exstet infinita propemodum seges. Ex his haud pauca in ipsa Islandia typis fuere evulgata, quarum vero non omnes ad nos pervenerunt. Plutea Arna-Magnaana et bibliotheca regiae totos servant codices vel membranaceos his referatos. Una talis cantilena: Rimur af Carl og Grim, legitur apud Biornerum. Ex reliquis exempli gratia afferre jubebit Rimur af Sigurde Snarfare quodnotur af Sira Snorra Biornsfyae, Hrappfey 1779, p. 192 in 8. Rimur af Hervoru Angantius dottur, Hrappfey 1777, p. 182 in 8.

S c r i p t a h i s t o r i c a .

Historiarum collectiones.

Nordiska Rampa Væter, i en Sagestoft samlade om forna Kongar og Hialtar o. s. v. 3: Volumen historicum continens variorum in orbe hyperboreo antiquo regum, heroum et pugilum res praeclare et mirabiliter gestas. Accessit, praeter conspectum genealogicum svehthoroum regum et reginarum accuratissimum, etiam praefatio de causis editi hujus operis, lingua gothica praerogativa, rerum antiquarum jucunditate, historiarum hyperborearum fide, earumque heic editarum chronotaxi, addito etiam ante evulgatarum catalogo etc. Autore Erico Julio Bioerner, Stockholmiae 1737, in fol. Hocce volumen septendecim complectitur narrationes plenasque fabulosas, quarum singulae suis locis deinceps erunt afferendae. Versionem auctor et svevicam et latinam cum paucis notis, nullam vero lectionis varietatem adjecit. Codices habuit paucos eosque non optimos. In crisi historica saepius titubat.

Nockrer margfrooder Sögu-Pættar Islendinga til Leifelegrar Skemtunar og Døgra-Stillingar þessa Lands Imbyggiurum aa Prent setter ad Forlage Hr. Vice-Lögmannsins Biörns Marcussonar. Trycket á Hoolum i Hialltadal 1756, p. 188 in 4.

Agiætar Frumanna Sögur, eru á Þrick urgeingnar ad Forlage Hr. Vice-Lögmannsins Biörns Marcussonar; Hoolum 1756, p. 240 in 8.

In hac duplici collectione a Biorno Marcussonio instituta 14 leguntur narrationes islandicae varii generis. De singulis deinceps monendum, hic observasse sufficiat editionem, quæ non solum versione et notis sed etiam praefatione caret, rextum exhibere, juxta codices minus bonos constitutum, unde multa vitia inprimis in carminibus ibi allatis inieperunt.

Fragments of English and Irish History in the ninth and tenth century in two parts translated from the original Icelandic, and illustrated with some notes by Grimr Johnson Thorkelin Regius Professor of antiquity in the University of Copenhagen, Keeper of his Majesty's priv. Archives etc, London MDCCCLXXXVIII, p. 95 in 4. Splendida laecce editio prinium partem continet historie Regnari Lodbroki deijn fragmenta egregiae Laxdalensium historie hactenus inedita, Eyrbyggisaga et Landnamæ. Plura quoque et carminum et historiarum fragmenta in annotationibus attulit explicavitque editor eruditissimus.

Nordische Lieder und Sagen welche zum Fabelkreis des Heldenbuchs und der Nibelungen gehören durch F. H. v. d. Hagen, Berlin 1812. Præter partem posteriorem Eddæ Sæmundæ hæc leguntur Blomsturvallaþaga, Völsungasaga, Ragnar Lodbroks-þaga.

Narrationes fide dignæ de Islandia insulisque finitimis.

Agmen ducit Arius Multifidus (Frode) qui, Snorrio teste, primus omnium islandorum initio sæculi duodecimi historias lingvæ boreali compositas litteris imitavit. Fuit itaque primus Islandorum historiographus, non vero historicus. Exstiterunt nempe multi ante Arium viri sapientes, qui res præclare gestas continuo sermone propositas memoriæ mandaverant, qualis narratio, antiquitas non nisi ore prolata, Saga dicebatur. Unum modo Arii opus superest, cuius hæc sunt editiones.

Schedæ Ara Prestz Froda um Island. Prentader i Skalholtæ af H. Kruse 1688, p. 25 in 4. Editionem hanc textus islandici curavit episcopus Skalholtensis Theod. Thorlacius.

Ara multifidii-Sedæ de Islandia. Accedit disertario de Ara multifidii vita et scriptis Oxoniæ e Theatro Seldoniano 1716 in 8. Titulus a bibliopola recentiore additus. Ipse libellus circa A. 1697 exaratus textum exhibet cum versione, paraphrasi et notis philologicis. Desunt ultimæ plagulæ, nam editor Chr. Wormius, postea Episcopus Sialandiæ, tum juvenis Oxoniæ degens, ære alieno oppressus urbem linquere cogebatur.

Arii Thorgillis Filii cognomento Frode o: multifidii vel polyhistoris, in Islandia quondam presbyteri, primi in Septentrione historici, Schedæ, seu libellus de Islandia, e veteri Islandica vel si mavis Danicæ antiquæ, Septentrionalibus olim communi lingvæ, in latinam versus ac præter necessarijs indices, quorum unus est lexicus instar brevibus notis et chronologia, præmissa quoque Autoris vita illustratus ab Andréa Busæo, Havni. 1733 in 4. p. 118 præter indicem et glossarium. (Egregius servatur in seriniis Arns-Magnæanis apparatus ad novam Schedarum editionem ab ipso Arns-Magnæo collectus).

Viga-Glums Saga sive vita Viga Glumi. Cujus textus ad fidem præstantissimi Codicis membranei diligenter exactus est, et collatus cum multis libris chartaceis. Cum versione latina, paucis notulis ad sensum pertinentibus, varietatelectionis, in latinum versa, et criticis observationibus mixta; carminum in ordinem profaicum redactione et indice triplici; uno rerum memorabilium, altero Chronologico, tertio vocum et phrasium; qui etiam Commentarii vicem in loca difficiliora sustinet. E manuscriptis legati Magnæani, sumptibus P. F. de Suhm; Havniæ 1786, p. 242 et XXX in 4. Editionem adornavit G. Peterfen.

Sagan of Gunnlaugi Ormstungu ok Skald-Rafni sive Gunnlangi Vermilingvis et Rafni Poetæ vita. Ex manuscriptis Legati Magnæani cum interpretatione Latina, notis Chronologicis, tabulis Genealogicis et indicibus tam rerum quam verhorum; Hafniæ 1775. Adjectæ sunt tres commentationes, duæ editoris de expositione infantum apud veteres Septentrionales ejusque cau-

fis, nec non de vocibus Vikingr et Viking, tertia Pauli Vidalini de lingua septentrionalis appellatione: lingua Danica. Præter indicem p. 318 et XXXII in 4. Hæc editio, quam curavit Erichsonius, omnium est et præstantissima et elegantissima.

Sagan af Niall Þorgeirssöni of Sonum hans, utgesin efter gammelm Skinnbókum með Konunglega Þeyfi og prentud í Kaupmannahöfnin 1772, p. 272 in 4.

Nials-Saga, Historia Niali et filiorum Latine reddita cum adjecta chronologia, variis textus islandici lectionibus, earumque crisi, nec non glosfario et indice rerum ac locorum. Accessere specimina scripturæ codicum membraneorum, tabulis æneis incisa. Sumtibus Petri Friderici Suhmii et Legati Arna-Magnæani; Havniæ MDCCCIX, p. 872 et XXXII in 4. Hujus editionis apparatus elaboravit Joh. Johnsonius. Præfationem scripsit S. T. Thorlacius.

Orkneyinga Saga sive Historia Orcadenſium a prima Orcadam per Noivegos occupatione ad exitum seculi duodecimi. Accedit Saga hins helga Magnuser Eyia Jarls sive vita Sancti Magni insularum comitis. Ex Mss. Legati Arna-Magnæani cum versione latina, varietate lectionum et indicibus, chronologico, reali et philologico edidit Jonas Jonæus isl. Hafniæ 1780. Sumtibus P. J. Suhm p. 543 in 4. præter indicem et præfationem.

Þótr Þrandar og Sigmundar Brestisſonar sive Historia Thranleri et Sigmundi Brestis filii. Legitur hæc narratio de rebus Færoensibus in vita Regis Olavi Trygvi filii edit. island. Vol. I, cap. 94-117 et in appendice p. 22-36.

Eyrbyggja-Saga sive Eyrarorur historia, quam mandante et impensis faciente Perill. P. F. Suhm, versione, lectionum varietate ac indice rerum auxit G. J. Thorkelin Prof. Philos. Extraord. Havniæ 1787, p. 339 et XII in 4.

Egils Saga sive Egilli Skallagrímii vita. Ex manuscriptis Legati Arna-Magnæani cum interpretatione latina, notis, chronologia et tribus tabb. æneis. Havniæ sumptibus Legati Arna-Magnæani p. 772 et XX; Havniæ MDCCCIX. Editio facta est per Gudmundum Magnæi, stipendiarium legati Arna-Magnæani, cui in carminibus illustrandis auxilium præstitit Gunnarus Pauli sacerdos Hiardarholtenſis. Editio hujus historię in Islandia facta Hrappley 1782, p. 178 in 4. textum modo continet islandicum carminibus fere omisſis.

Vatnsdala Saga ok Saga af Finnþoga hinum Rana s: Historia Vatnsdalensium, cui accedit historia Finnþogi Robusti sumtibus J. Aallii. Edidit Mag. E. C. Werlauff Hist. Prof. Havniæ 1812, p. 384 et XXI in 4. Editor præter lectionis varietatem adjecit versionem atque notas lingua danica.

Historia Gislíi Súrí filíi in collectione Marcusf. in 8. p. 127-180.

Bandamannaſaga s: historia foederatorum in collectione Marcusf. in 4. p. 1-15.

Grettis Saga ens Sterka s: Historia Grettis Robusti ibid., p. 81-163. Longe præstantior editio hujus historię, multis carminibus interſperſa, a stipendiaris Arna-Magnæanis adornata est, jam prelo fere matura.

Saga af Þordi Hræðu 3: Historia Thordi Hræðs ibid. p. 59-81.

Saga af Hávardi Isfyrding 3: Historia Havardi Isfyrdingenfis ibid. p. 38-58.

Þættur af Aulkofra 3: historiola de Ölkofro Íslando ibid. p. 34-37.

Þættur Halfræds Vandráða Skallds 3: Historia Halfrædi cognomine Vandráðaskald.

Legitur in vita Olavi Trygvi filii edit. isl., Vol. 2, p. 77-87, 109-115, 247-250, 304-307 et in appendice p. 19-22.

Kristni-Saga sive Historia religionis christianæ in Islandiam introductæ nec non Thætte af Ísleifi Biskupi, sive narratio de Ísleifo Episcopo ex Manuscriptis Legati Magnæani cum interpretatione latina, notis, chronologia, tabulis genealogicis et indicibus tam rerum quam verborum, Hafniæ 1773, p. 194, præter præf. et indices in 8. Adjecit editor Erichsonius disquisitiones de Benferkiis et de centenariis Argenti.

Hungurvaka sive Historia primorum quinque Skalholtensium in Islandia Episcoporum. Páls Biskups-Saga sive Historia Pauli episcopi et Þættur af Þorvaldi Víðfúrla sive Narratio de Thorvaldo Peregrinatore ex Manuscriptis Legati Magnæani cum interpretatione latina, annotationibus, chronologia, tabulis genealogicis et indicibus tam rerum quam verborum Hafniæ 1778, p. 141 in 8. præter præf.

Sagan Landnama um fyrstu bygging Íslands af Nordmonnum, Skalhólte 1688, p. 182 in 4. Hac editione textum modo exhibente longe præstantior sequens.

Íslands Landnamabok. Hoc est liber originum Islandiæ versione latina sectionibus variantibus et rerum, personarum, locorum nec non vocum rarissimarum indicibus illustratus. Ex manuscriptis legati Magnæani, Havniæ 1774, p. 510, præter præf. in 4. Edidit samitibus Suhmii Johannes Finmæus. Indices locupletissimos adjecit Johannes Olavius. Hocce opus ab Ario inchoatum, continuatum a Kolskeggo, Styrimero († 1245), Sturla Thordi filio († 1284), et curis posterioribus ad auctum atque limatum ab Hauko Erlendi filio († 1334) quemlibet insulæ tractum cum nominibus locorum, quæ maxima ex parte adhuc hodie supersunt, enumerat, historiam occupationis et primos cujusvis tractus incolas, eorumque ut plurimum majores et posteros recenset, et unde quivis et qua occasione novam hanc patriam sibi quæsierit, pertexit. Quicunque hunc librum originum inspicit, ter fere mille nomina personarum, mille et quadringenta nomina locorum complectentem, facile intelligit tale opus hand absque suppellectili literaria condi potuisse. Variæ porro ibi diserte citantur narrationes, omnesque fere hactenus allatæ historiæ præter multas, quæ supersunt, ineditas attinguntur. Tot denique hujus libri codices habemus superstites, ut eos ad certas quasdam familias referre queamus, et sic eam constituere operis hujus recensione, ab additamentis Hauki purgatum, quæ Sturlo debetur. Hinc igitur colligere licebit, quantum medio sæculo decimo tertio literaturæ Islandicæ historiæ fuerit ambitus.

Hæcæ historias hactenus recensitas, quarum multas similes servant scriinia Magnæana, omnes, si forte narrationes paullo seriores de Finboga et Halfrædo excipias, a medio fere sæculo

duodecimo usque ad medium sæculi decimi tertiî calamo exceptas, atque res sæculi decimi atque undecimi prisco dicendi genere enarrantes dicimus esse veras; partim quod magnus inter magnam testium varietatem in iisdem rebus enarrantis consensus luculenter arguat, autores historiam avorum et atavorum vix adulterare potuisse; partim quod totus narrationis tenor satis ostendat autores vera offerre voluisse; cui quidem veracitati hand obstat, quod quædam admiscuerunt falsa, quæ ætatis superstitio pro veris vendidit, nonnulla vero facinora inprimis inter gentes externas ab Islandis perpetrata fama dace in majus auxerunt.

Historiæ de rebus Dano-Norvegicis a tempore inde Haraldi Pulchricomi.

Heimskringla sive historiæ regum septentrionalium a Snorrone Sturlonide ante sæcula quinque patrio sermone antiquo conscripta, quæ ex manuscriptis codicibus edidit, versione gemina notisque brevioribus, indice poetico vel rerum, sparsim insertis illustravit Johannes Peringskiöld, Stockholmæ 1697, in fol., vol. I. p. 830, vol. II. p. 486 præter indices. Hujus editionis laudes longe superavit recentior editio.

Heimskringla edr Norigs Konungafögör sive Historia Regum Norvegicorum conscripta a Snorrio Sturlæ filio, quæ, sumptibus serenissimi principis Danicæ Norvegiæque hæredis Friderici, magni regis Friderici filii, nova emendata et aucta editione in lucem prodit, opera Gerhardi Schönning, Havniæ MDCCCLXXVII, in fol., vol. I. p. 349 præter præfationem et vitam Snorronis. Vol. II. p. 400 anno sequente prodit. Volumen III. p. 494 et XLIV post Schönningium, operi immortuum, accuavit Skulius Theod. Thorlacius Regi a Consil. Just. et scholæ metropol. Rector MDCCCLXXXIII. Huic volumini adjecta sunt præfatio critica, poema Einaris in honorem Sancti Olavi atque vita ejusdem poeta. Hisce tribus voluminibus, quibus ea, quæ habuit quoque editio Peringskiöldi, absoluta sunt, accessit volumen quartum anno MDCCCXIII, p. 438 et XXXIX. Hujus partem priorem regis Sverreii historiam, Autore Carolo abbate, Skulius Theod. Thorlacius sumptibus principis hæreditarii Friderici adornaverat, partem vero posteriorem, historiam Haconis Sverreridæ, Guttorni-Sigurdsonii atque Ingii Bardsonii sumptibus regis Friderici sexti edendam curavit Birgerus Thorlacius Professor lingvæ Latine ordinarius (filius prioris editoris) et Ericus Christianus Werlauff, Profesor historiæ et antiquit. septent. Hi quoque duumviri præfationem scripserunt atque annotationes toti volumini addiderunt. Sequens volumen, historiam continens Haconis Grandævi, jam prelo maturatur, sexto volumine totum opus finietur.

The norwegian account of Hacos expedition against Scotland MCLXIII now first published in the original Islandic from the Flateyan and Frisian Mss. with a literal English version and notes. By the Rev. James Johnstone Chaplain to His Britanic Majestys Envoy extraordinary at the court of Denmark, 1782, p. 143 in 8. (Partem hic habemus vitæ Ha-

conis grandavi, cujus quoque fragmenta in duobus sequentibus opusculis ab eodem editore evulgatis leguntur.

Anecdotes of Olave the Black King of Man and the Hebridian princes of the Somerled family to which are added XVIII eulogies on Haco King of Norway by Snorro Sturlson poet to that monarch. Now first published in the original Icelandic from the Flateyan and other manuscripts with a literal version and notes by the Rev. J. Jolstone 1780, p. 48 in 8.

A fragment of ancient history, p. 12 in 12.

Æli Dana Konunga eda Knyttlinga Saga 3: *Historia Cnutidarum regum Daniæ*, p. 268 in fol. Hæcce historia digna profecto, quæ post Snorronem nominetur, jam medio sæculi decimi octavi cura viri cel. Joannis Grammii latine fuit versa atque typis impressa, sed eo demortuo opus tam diu apud typographum jacuit neglectum, donec blattis et tineis omnia exemplaria fuerant consumpta, paucissimis exceptis, quæ in bibliothecis nostris absque titulo, præfatione et indice asservantur.

Historia Olavi, Tryggvæ filii, in *Norrigia laudatissimi olim et maxime inclyti in septentrione regis*, idiomate gothico sive svevico vetusto primum condita ab Oddo Monacho Islando nunc in linguam hodiernam Svecicam quin et latinam translata a Jacobo Istmenio Reenhielm regni antiquario, Upsaliæ 1691, p. 285 et 116 in 4.

Itt Stycke af Kong Oluf Tryggvasons Saga, hvilken Oddur Munch på gammel Gøt-ska beskriver hafwer, af itt gammelt Pergaments manuskripto aftrykt, Upsala 1665, 8. Est fragmentum operis præcedentis prælium Svoldrense describens ab Ol. Verelio editum.

Saga þess Halofega Herja Olaff Tryggvasonar Noregs Kongs 3: *Historia Olavi, Tryggvæ filii*, Sealholti vol. 1. MDCLXXXIX p. 238, vol. 2. MDCXC p. 336 et 36 in 4. Habemus hic duas vitæ regis Olavi editiones, quæ interdum ad verba conspirant, plerumque eundem in narrando servant tenorem, sapius vero eadem diversis verbis enarrant, atque, in nonnullis dissentientes, singulæ sua habent additamenta. His vero imprimis gaudet editio islandica, quæ non solum epitomen historiæ norvegicæ ab Haraldo Pulchricorno usque ad natales Olavi ex Snorrone exscriptum proemii loco adjeclit, sed quoque multas alias vel longiores narrationes intersperfit, quarum notabiliores suis locis attulimus; ex reliquis pleræque satis fabulosæ v. c. vol. I. cap. 168 de Thorleifo Jarlaskald, vol. II. cap. 2 de Sunnevo et Albano, 13 Thor-sino Tauripede, 14 Thorvaldo Tafalda, 15 Thorvaldo Peregrinatore, 20 Raugvaldo et Raudo,

29 Augmundo Ditt et Gunnaro Helming, 56 Thorsteino Skelk, 64 Svada et Arnore. Sed quæque veræ occurrunt historiæ v. c. vol. II. cap. 6 seqv. de Islandia ejusque incolis, 22 de Kiartano, 54 de Hromundo Claudio, 61 de Erico Rufo. Si hæc vitæ regis Olavi descriptiones cum iis, quæ habet Snorro comparamus; rariis verba verbis respondere invenimus, in paucis plane dissentiunt, sed plerumque easdem res Snorrone multo plenius tradunt; ita tamen, ut sæpius causa pateat, cur Snorro vel brevitatis vel crasse historice studio ea, quæ hic narrentur, omiserit. Jam verò testatur editio islandica duos monachos, ejusdem monasterii alumnos, Gunlogum et Oddum, Snorrone paullo antiquiores vitam regis Olavi suo quemque modo latine descripsisse. Nominantur etiam vol. II. cap. 108 viri matronæque nobiliores, quos res Olavi gestas enarrantes secuti sunt isti monachi. In ipsa editione islandica Gunlogus sæpius citatur quam Oddus. In ultima plagula editionis Svecicæ Oddus narrationis autor diserte nominatur. Hinc probabiliter conjicitur editionem islandicam continere versionem operis Gunlogi, Svecicam vero esse versionem operis Oddi, utramque vero liberiolem et additamentis adauctam. Hiscæ quoque fidem facit totius narrationis genius monasticus, a stylo cæterarum historiarum et ipsius Snorronis valde diversus. Editioni vero islandicæ magnum pretium inde conciliatur, quod textus ex codice membranaceo Flateyensi descriptus est, quem sub finem sæculi decimi quarti exaratum esse scimus.

Duo fragmenta vix sæculo decimo quarto antiquiora, quæ leguntur inter scriptores rerum Danicarum mediæ ævi a Langæbekio editas, vol. II. p. 25-37, 146-153.

Jomsvikingasaga sive historia Jomsvicensium, legitur in vita Regis Olavi ed. isl. vol. I. cap. 70-78, 123-163. Hanc in confinio ponimus hujus classis et sequentis, quia parte sua priore ad hanc posteriore vero ad illam propius accedere videtur.

Narrationes historicæ minus certæ, quæ tamen fidem
aliquam merentur.

Söguþattr af Alfe Konge og reckum hans 2: Historia de Alfo rege ejusque heroibus; (apud Bibrnerum.)

Sega af Ragnari Lödbrok og sonum hans 2: Ragnari Lodbrokii ejusque filiorum historia. In collectionibus exstat Bibrneri et Hagenii; aliam hujus narrationis recensionem exhibet collectio Thorkeliana, quam supra citavimus.

Fragmentum islandicum de regibus Dano-Norvegicis ab Ivaro Vidfadmi ad Haraldum Blaatand, apud Langebek Scriptor, vol. II, p. 266-86.

Saga af Hrolfe Konge Kraka : Historia regis Rolfi Krakii (apud Biørnerum).

Saga af Friþjófe Frækna : Historia de Frithiofo animoso (ibid.)

Sogubrot af nokkorum Fornkongum i Dana-oc Svía veldi : Fragmentum de priscis nonnullis Daniæ Sveciæque regibus edidit, adjecta versione svecica, J. F. Peringskiöld, Stockholmæ 1719, p. 32 in 4.

Hæc narrationes minus certas esse asserimus, quod stilo vix ultra sæculum decimum quartum assurgente, res gestas fabulis nonnullis interspersas describant Haraldo Pulchricomo antiquiores; easdem vero fidem aliquam mereri atque sæculo isto neutiqvam excogitatas esse iudicamus, quippe quæ a figmentis istius ætatis mire discrepent. Omnes scilicet genium antiquitatis borealis spirant, moresque priscorum hominum coloribus haud fucatis depingunt. Præterea pleræque earum historias continent, quarum præcipua momenta aliis quoque testimoniis firmantur, atque ipsæ, carminibus refertæ, vestigia servant originis suæ ex carminibus carminumque explicatione repetendæ. — Huic classi unam addimus narrationem de rebus islandicis.

Saga af Þorgrimi Pruda og Wíglunde Wæna syne hans : Historia de Thorgrimo Magnanimo deque filio Wíglundo Pulchro in collectione Marcusonii, in 4., p. 15-33. Hæc nempe narratio satis pulchra varia habet, quæ a simplicitate cæterarum narrationum islandicarum abhorrent.

Narrationes mythicæ.

Völsungasaga five Historia Völsungorum (apud Biørnerum et in collectione Hagenii).

Hervarar saga edita a Verelio cum versione svecica atque multis notis latine scriptis, Upsaliæ 1772, in fol., p. 194 et 34.

Emendatius prodit ex manuscriptis legati Arna-Magnæni, Havniæ opera Stephani Biørnsonis, sumtibus P. F. Suhmii cum ejusdem commentario geographico; p. 275 et VIII in 4. Havniæ 1785.

Fundinn Noregur five origines Norvegiæ in vita regis Olavi Tryggvæ filii edit. isl. vol. I. cap. 175-177; multis additamentis adactæ leguntur apud Biørnerum.

Sögu-Þattur af Norna gesti : Historiola de Norna Gesto (apud Biørnerum et in vita Olavi Tryggvæ filii ed. isl., vol. II., p. 132-146).

Hæ narrationes, quæ in ea forma, quam nunc ferunt, vix seculum duodecesimum attingunt, res sistunt illis, quas prior classis exhibuit multo antiquiores. In illis quædam, in his multa divina humanis mixta. Hinc eas dicimus mythicas, quibus traditiones perantiquæ non modo ornatum dedere, sed etiam fundamentum quodammodo constituerunt. Pauciora inde historica erui posse concedimus, sed traditiones, quibus innituntur perantiquas esse arguimus, partim ob ipsam carminum, quæ in iis leguntur antiquitatem; partim ob nexum, qui inter hæc traditiones et alia veterum priscorum carmina intercedit, partim denique ob magnum illud discrimen, quod inter hosce mythos eosque, quos nugis haud obsolescentes narrationes deinceps afferendæ continent, observasse juvabit.

Narrationes fabulosæ.

Göthrici et Rolfi Westrogothiæ regum Historia lingvæ antiquæ Gothicæ conscripta, quam ex M. verusimo edidit et versione notisque illustravit Olaus Verelius Antiqu. Patr. Prof. Accedunt v. cl. Joannis Schefferi Argentoratensis notæ politicæ, Upsaliæ 1664, p. 240 et 129 in 8. Prior forte hujus historiæ pars, quatenus carminibus Starcaetheri nititur cap. 1-7 ad narrationes mythicas referenda; sequentia vero longe minorem merentur fidem.

Kerilli Hængii et Grimonis Hirsutigenæ patris et filii Historia seu res gestæ ex antiqua lingvæ Norvagicæ in latinum translatae per Islesum Thorleivum Islandum, opera et studio Olavi Rudbekii publici juris factæ; Upsaliæ 1697, in fol., p. 17. Hisce in eadem editione subjungitur.

Orvarodds Saga, p. 51. Hæc editio omnium et pessima et rarissima; vitis scæter typographicis, textus juxta malos codices constitutus, versio admodum negligenter facta.

Þorstens Vikingsfons Saga ex antiquo manuscripto edita cum versione suecica et multis notis latine scriptis opera Jacobi Reenhielmi Regni Sveoniæ Antiquarii, Upsaliæ MDCLXXX, p. 140 et 130 in 8.

Historia de Bodvaro Bærko, cujus fragmentum exstat (apud Biornerum.)

Saga Ans Boglveigers 3. Historia Ani Jaculatoris, (apud Biornerum). Ad calcem hujus editionis recentior quidam Islandus nonnulla adjecit, quæ aliter leguntur in codice membranaceo Magnaano, cujus ætas ad sæc. XIV asurgere videtur.

Herraudi et Bofæ Historiæ cum nova interpretatione juxta antiquum textum gothicum e veteri Ms. edita et notis illustrata ab Olo Verelio Ant. Patr. Prof., Upsaliæ 1666, p. 123 in 8.

Kjalnesingafaga edur af Bua Andriðs syne 3: historia Kjalnesensium sive Bui Andriðe filii (in collectione Marcussonii, in 8., p. 1-34)

Þáttur Orms Stórolfs sunar 3: Narratio de Ormo Stórolfi filio. Legitur in vita regis Olovi Tryggvæ filii ed. isl. in appendice, p. 5-22.

Ad hanc classen narrationes retulimus de rebus atque personis, quæ cum momentis historicis quidem cohærent, sed ita, ut plurima eorum, quæ afferantur, vera esse nequeant; nobis vero desit trutina, juxta quam vera a falsis secernere queamus. Omnes, quas commemoravimus, historiæ sæculo decimo quarto conscriptæ esse videntur. Pauca in iis ad antiquum Deorum cultum, multa ad vulgi superstitionem spectant. Autores haud dubie ad traditiones majorum respexerunt, sed ita, ut haud pauca e suis admiscuerint. In toto autem narrationis telo texendo non fabulas exterorum romanenses imitari, sed mores avitos exprimere studuerunt. Hinc nulla fere historica sed quædam de moribus pristorum borealium hinc peti posse existimamus.

F a b u l æ.

Sagan af Bárde Dumbisfyne er kalladur var-Snæfells-as 3: historia Bardi Dumbi filii cognomine Snæfells As. (In collectione Marcussonii, in 4., p. 163-172).

Sagan af Gestu syne Bárðar Snæfells As. Historia Gestii filii Bardi. (ibid. p. 172-181).

Þáttur af Jöklu syne Bua Andriða-sonar 3: Narratio de Jöklu filio Bui nepote Andriða. (ibid. p. 182-187).

Armanns Saga 3: historia Armanni islandice l. a., p. 38 in 4. Hrappfey.

Sagan af Kroka Ref 3: historia de Refo versuto (in collectione Marcussonii, in 8., p. 35-68).

* * *

Sagan af Hromunde Greipsfyne 3: Historia de Hromundo Gripi filio. (apud Biörnerum).

Saga af Halfdane Bronufostra 3: Historia de Halfdano Branæ alumno. (ibid.)

Sagan om Ingvar Vidfarne og Hans Son Svend. Från gamla Isländskan öfversatt; och Undersökning om värn Runstenars Ålder i Anledning af samma Saga, samt Foretal om Sagans Trowärdighet af Nils Reinhold Brocman 3: Historia de Ingvaro Peregrinatore et filio Svenone ex antiquo sermone islandico translata, nec non disquisitione de ætate lapidum litteris su-

niciis insculptarum, quæ in Svecia repertæ sunt, accedit præfatio de fide hujus historiæ Autore
N. R. Brocman. Stockholmiæ 1762, p. 280 in 4.

Saga af Þorstein Bæarmagn 3: Historia de Thorsteino dicto Bæarmagn. (apud Biörnenum).

Sagann af Sturlauge hinum Starflama f. Historia de Sturlogo laborioso. Edidit et sve-
cice vertit Gudmundus Olavi filius Reg. Transl. ling. antiq. Upsaliæ 1694, p. 76 in 4.

Fortisimorum pugilum Egilli et Asmundi Historiam antiquo gothico sermone exara-
tam, transl. notis et indice vocum illustravit Pet. Salanus; Upsaliæ 1693, p. 162 præter indicem.

* * *

Vilkina-Saga sive historia Vilkinensium Theodorici Veronenfis ac Niflungorum ex msf.
codicibus lingvæ veteris scandicæ in hodiernam Svecicam atque Latinam translata opera Johannis
Peringskiold; Stockholmiæ MDCCXV, in fol. Hanc narrationem cæteris, quas hæc classis
continet, longe eminentiorem in limine hujus sectionis posuimus, quippe quæ mythos perve-
tustos cum figmentis recentioribus temere permixtos ita tractet, ut non e fontibus indigenis sed
ex narrationibus romanensibus Germanorum quoad maximam partem hausta esse videatur.

Saga af Sorla Sterka 3: Historia de Sorlo Robusto. (apud Biörnenum.)

Sagan af Hiedine og Hogna f. Historia duorum regum Hedini et Hugonis ex antiqua
lingvæ Norvegica per Dnum Jonam Gudmundi in latinum translata p. 8. Legitur ad calcem
Historiæ Ketilli Hængii; exstat quoque sub nomine Sauria Þattr in vita regis Olavi Trygvæ
filii, ed. isl., vol. II, cap. 17, p. 49-58.

Sagan af Halfdane Eysteins syne 3: historia Halfdani Eysteni filii (apud Biörnenum.)

Sagan af Illuga Grydar Fostra 3: Historia de Illugo Grydæ alumno a Gudmundo Olavi
filio Reg. Transl. lingvæ antiqvæ edita et svecice versa; Upsaliæ 1695, p. 19 in 4.

Hialmters og Ölvers Saga f. Historia Hialmteri et Ölveri edita et ex antiqua lingra
boreali in lingvam Svecicam translata per J. F. Peringskiold; Stockholmiæ 1720, p. 79 in 4.

Saga Asmundar Kappsani f. narratio historica rerum præclare gestarum ab Asmundo
pugilum interfectore. E cod. msf. membranaceo edid. J. F. Peringskiold; Stockh. MDCCXXII,
p. 42 in fol.

Sagann af Samfone fagra 3: historia Samsonis Pulchri. (apud Biörnenum)

Bomsturvallafaga 3: historia campi floridi. (in collectione Hageni).

Fabulas dicimus eas narrationes, quæ res vel omnino vel ex parte ficticias ita tractant, ut luculenter pateat, autorem non veritatem sed meram oblectationem respexisse. In his, quæ attulimus, mira temporum et locorum perturbatio, plurima absurda, sermo recentior, atas incerta. De nonnullis constat, quod saltem ante finem sæculi decimi quarti exarata fuerint, aliæ sæculum decimum quintum redolent. Quædam possunt esse antiquiores, licet serius cum multis forte additamentis calamo fuerint exceptæ. Constat enim jam sæculo duodecimo existisse inter Islandos, qui fictas narrationes condiderint. In toto hoc genere carmina rarius occurrunt. Narrandi ratio interdum artificiosior, et a prisca simplicitate recedens insulsùm simul atque ambitiosum mentes percellendi studium præ se ferre videtur. Ex hac farragine eas primo loco attulimus, quæ de rebus islandicis agunt, tum eas, quæ indolem priscarum narrationum quodammodo imitantur, quibus eas denique subiunximus, quæ ex fabulis exterorum romanensibus plus minusve traxisse videntur. Ex his per se spectatis omnino nihil historicum peti potest, ex illis nonnisi paucissima, quæ forte ad mores illustrandos pertinent, petenda. Multæ narrationes ejusdem furvis seruantur in seriniis Arnemagnæanis v. c. Magus Saga, Jallmans ok Hermansfaga, Ulfarsfaga, Saga af Sigrardi ok Valbrandi, af Artuskappa af Perceval etc.

* * *

Ne quid præmittatur hic quoque nominasse sufficit narratiunculam quandam suppositiciam, quæ primum prodit sub titulo: Fragmentum Msti. Runici cum interpretatione vernacula, dis. quam edid. Lucas Halpap Holmiensis; Upsalæ 1690; in 8, p. 39. Deinde iterum recusa prodit tanquam Historia Hialmari regis Biarmelandiæ atque Thulemarkiæ ex fragmento runici Msti litteris recentioribus descripta cum gemina versione Johannis Peringskioldii, p. 22, in fol., et in Hickeii thesauro, Oxon. 1705. Hocce monumentum plane spurium esse jam dudum viri docti monuerunt, in primis vero docuit C. G. Nordin in disertatione de Monumentis Sviogothicis vetustioris ævi falso meritoque suspectis, Upsaliæ 1774 in 4. Aliæ recentiorum temporum figmenta ejusdem generis lucem haud adspexerunt v. c. Kembrefaga s. de bello cimbrico de quo epistolæ Lagerbringii et Langebekii exstant in Langebekianis p. 323-33 et Saga af Haldan Gamla og sonum hans anno superiore ex Islandia Hafniam allata.

Annales et Genealogiæ.

Annales Islandorum vetustissimi. Leguntur inter scriptores rerum danicarum ed. Langebek; vol. II., p. 177-199.

Necrologium Islando-Norvegicum vetus (ibid. p. 502-519.)

Annales Islandorum regii (ibid. vol. III., p. 1-135.)

Langfedgatal sive vetustissima regum septentrionis series (ibid. vol. I., p. 1-6.)

Series triplex regum septentrionis (ibid. p. 10-12.)

Series runica regum Daniæ prima (ibid. p. 26-30.)

Series runica regum Daniæ altera (ibid. p. 31-34.)

Rymbegla sive rudimentum computi ecclesiastici et annales veterum islandorum. Quam ex manuscriptis legati Arna-Magnæani versione latina, lectionum varietate, notis in materiam computisticam, indice vocum Rymbegle propriarum et rerum in partem historicam auxit Stephanus Biörnønis Isl. Addita sunt 1) Talbyrdingus ejusdem notis illustratus; 2) Oddi Astronomi somnia; 3) Joh. Arna; et 4) Finni Johannæi Horologia. Havniæ 1780, p. 574 præter iudic. in 4.

Multi præterea annales v. c. Flateyenses, Oddenses, Skalhøtenses, Refsnii etc. in bibliothecis latent, quorum editionem v. cl. A. Kallius hist. in Univerf. Havn. Prof. Ord. jamdudum instituere aggressus est, et dimidiam fere partem jam prelo excudendam curavit. Annales quidem in Islandia ab initio sæculi duodecimi fuere confecti, sed eorum nulli ad nos pervenerunt, nisi sæculo decimo quarto interpolati. Hinc patet eos in rebus antiquissimis constituendis minorem habere auctoritatem, cum nobis haud constet, num ad monumenta vetusta, an juxta somnia recentiorum confecti fuerint.

L e g e s.

G. J. Thorkelini particula prima juris criminalis islandici antiqui latine versi; Havniæ f. a. p. 16. (Est fragmentum tituli legis Gragaas de criminibus qui Vigslodi dicitur).

Jus ecclesiasticum vetus sive Thorlaco-Ketillianum constitutum An. Chr. MCXXIII. Kristnirretr hinn Gamli edr Thorslaks oc Ketils Biscups. Ex msf. Legati Magnæani cum versione latina, lectionibus variantibus, notis, collatione cum jure canonico, juribus ecclesiasticis exo-

ticis indicæque vocum. Ed. Grimus Johannes Thorkelin Isl.; Havniæ 1775, in 8. p. 176, et XXII præter indicem completissimum,

Jus ecclesiasticum novum sive Arnæanum constitutum anno Domini MCCLXXV. Kristinnrettr hinn nýi edr Arna Biskups ex msf. Legati Magnæani cum versione latina, lectionum varietate, notis, collatione cum jure canonico, conciliis, juribus ecclesiasticis exoticis indicæque vocum primus edit. G. J. Thorkelin Isl. Havniæ MDCCLXXVII, p. 265 et XXIV in 8.

Logbok Islerdinga hveria saman liefur sett Magnús Noregs Kongr losfligrar minningar, sosem hæðs Bref og Formale. vottur yfverlesin eptir þeim rettustu og ellstu logbokinn, sem til laða fengist og prentuð eptir Bon og Forlage heidarlegr Manns Jons Jousfyne, Logmans; Hoolum 1578 in 8. (ad L in alph. 2do). 3: Codex legum islandicarum a rege Norvegiæ Magro Lagabættiro (legum emendatore) collectus sumtibus Jonz Jonssonii impresus).

Magnus Lagabættiri Gulapingslög 3: Magni legum Emendatoris lex gulensis auspiciis et sumtibus augustissimi regis Friderici VII et cura Sevirorum Arna-Magnæorum cum versione danico-latina et lectionum varietate proditura jam sub prelo sudat.

* * *

Coronidis loco liber afferendus sui generis unicus.

Kongs-Skuggsio f. Speculum regale cum interpretatione danica et latina variis lectionibus et notis. Edidit Halfdanus Eiferen Phil. Mag. et Rector Schol. Cathedr. Holens. Sor. 1768, p. 840 et LXX. Prefationem, lectionum varietatem et versionem danicam adjecit J. Erichsonius. Opus ineunte sæculo decimo tertio in Norvegia exaratum esse videtur. Dunt hæbet partes, quarum una continet mores et prudentiam mercatorum, qua occasione multa physica et geographica afferuntur, altera, quæ tota est moralis et practica, agit de aulicis et de rege ipso.

A.

A, (*præpos. regens acc. et abl.*), *in*, til, paa, t. á himin, *in calum*, til Himlen; á himnum, *in calis*, i Himlen; á lifi, *in vivis*, i Live; Er á sér, *promus, liberalis*, rund ad sig; flótr á sér, *pernix*, hurtig ad sig; leinn á sér, *tardus*, langsom ad sig eller paa sig; honum varð á i því, *in eo impigir, vel lapsus est*, dert forsaá han sig; Þar á eptir, *deinde, deinceps*, derefter, dernæst, ovenpaa. Nonnunquam *in compositis vim intendendi habet*; i Sammenfæiningar forstærker det undertiden Betydningen, s. Eft. ávöxt, *fructus*, Frugt; ábaggi, *onsculum*, Bylt, Byrde.

A, *sive at*; *non, verbis suffixum, atque interdum Pronominibus*; en nægtende Partikkel, som hængeb til Gjærningsbørd og undertiden ti Pronom. hos Digterne.

A

A, *f. ár, pl. ár, annis fluviis*, Flod, Åa; áin hleypr fram, *annis rapiditati indulget, et de crescente et de recrescente anni dicitur*, Floden styrter frem, eller Vandet løber borte; **Á**, *f. i Gen. med Art. áinnar, Dat. ánni, áinni, Ull. ána, Plur. ær, agna, ovis foemina, Gimmerlam, ungt Hunfaar. Indeclinabile in sing. nisi in regimine, hodie nobis in sing. Nom. ær, olim in plur. tantum, ut, tá, tær; ló, lær; ró, rær. Nu omstunder heder det i Enkelt. ær, hviðket tilforn allene var Hvertalsformen, ligesom tá, tær, o. s. v.* **Á**, (*átti, hefi átt, at eiga*), 1) *debeo, senecor*, bør, har at; 2) *possideo*, ejer, besidder; 3) *habeo, est mihi*, har. E'g á at giallda, *solvete senecor*, jeg har at betale; ég á heftinn, *equum possideo*, det er min Hest; ég á konu, ég á lánga leid, ég á von, *est*

mihī uxor, longum iter peragendum, spes, jeg har en Kone, en lang Vej, Haab; *Peir ātruz vid, acio, lucra, praelium erat inter eos,* de havde med hinanden at gjøre, vare i Haarene paa hinanden; *Peir ātruz illt vid, injuriis certabant,* de havde Uenighed, Uenskab med hinanden; *ēg mun eiga uhdie Pvī, de eventū confisus ero,* det tør jeg lide paa; *hann hefir lengi āt i Pvī, dudum expertus est,* han har længe havt det at træffe med; *hann á ecki med Pad, nihil ad illum pertinet,* han har intet med det at bestille, det vedkommer ham ikke; *hann á ecki á sér, pō mein beri hann og beyfi, ef madr gēngr i laukagard annars, nullam impetraro satisfacionem, qui cepinam alterius intrat, etiamsi fustigerur et concuriatur,* den, som gaar ind i en andens Have, har ingen Ret at paatale omendkjent man staar og prygler ham; *hann āti mikid undir sér, polkair multum,* han formaade meget, havde meget at sige; *ēg á ecki undir hōnum, non fidem illi habeo,* jeg troer ham ikke, stoler ikke paa ham; *ēg á eckert undir honnum, non potest mihī nocere, etiam si velit, sea rissker intet af ham; hvōrt hann á at sér, mikid eda litid, urrum magis v. minus valeat,* hvad enten han har lidt eller meget at sige; *Gud á hlfdni at Pēr, deo obedientiam debes,* du skylder Gud Lydighed; *ēg á hann at, mihī faver, jeg har ham til Hjalp; hann āti son vid (v. med) konu sinni, filius ex uxore*

sua procreavit, han havde en Søn med sin Kone.

Áaustr, m. infuso, Overføselse; metaph. jurgia, criminario, Overgydelse, Udskjælden.

Ábaggi, m. (baggi) onusculum in supplementum alterius sarcinae ut alterum pondere exaquet, en Vægt, som lægges til den letteste af de to Værder, en Hest bæret, for at den kan have lige tungt paa begge Sider.

Ábati, m. lucrum, questus, provenus, Fordel, Profit, Ginding; lætr er ábata Pefurinn, luci bonus odor, sød er Lugten af Profit; v. bati, at bats.

Ábarasamr, lucrosus, questuosus, fordelagtig.

Abhadis, f. Abbatissa, maxima sacerdos, Abbedisse.

Ábiatar, imperf. verb. accidit, hændes, indtræffer; hvad sem sb, quicquid accidit, in omnium eventum, hvad der end maatte indtræffe.

Abl, m. foruax, ustrina, Esse (i en Smede).

Abl, n. robur, Styrke, vid. afl.

Áblástr, m. 1. aspirans, Blæsen eller Anden paa noget; 2. pifula labiorum, epinycides, D'egner paa Leberne.

Ablhólkr, m. acrophysium, D'eserør i en Smedes debølg.

Abli, m. idem ac abl, m.

Abikópa, f. Syncope ex furo ustrina, Afmagt eller Svindel af Kulstø og Røg.

Áboginn, cernuus, som lader med Hovedet, gaar med heldende Hoved, frumbøjet.

Ábót, *f. supplementum, Tillæg, Tilføiſt*; ecki er ábotavant, *faris est, der behaves ikke mer.*

Ábóti, *m. Abbas, Canobiarca, Abbed.*

Ábragd, *n. nexiles exuvie lori, hami v. aliarum rerum, Fletning, Virken, Knyppe* *f. Elf.*

i *Snættet af Ribeſiſten o. deſl., (æg bregd).*

Ábreida, *f. stragulum, regmen lecti, Overbryne eller Tappe* *til en Seng.*

Ábreiddi, *n. idem 2) sparsum latamen pravi v. vireri, Gjødſte (paa Tofter eller Hjemmet marker).*

Ábriftur, *f. pl. (á. ovis et brest) colostrum f. pyriastes agnarum, congluti colostrici ferculum, Kalvedansk, en Ret af ſammenløben ny Mælk af Kjør eller Faar.*

Ábúð, *f. rusticatus, incolatus, Beboelse, (æg bý).*

2) *mina torvitas, truende Udſeende, Barſkehed; ábúðar* *vedr. aer minax, overhangende Uvejre; ábúðar* *madr, homo torvus, en barſk (nærig) Mand.*

Ábúðarſtekr, *adj. alieni cupidus, nærig, vindſøg.*

Áburdr, *m. manifesta insimulatio criminis, aabenbar Beſtyldning. 2) stercoratio vireri, latamen, Gjødning. 3) splendor in vestitu, Pragt i Klæder; at beraz mikit & luxuriari vestitu, ſtabſe. 4) sarcina eorum, en Heſtes Byrde eller Pragt; áburdar* *heſtr, equus sagmarinus, onerarius, dorſuarius, en Heſt ſom bruges til at bære.*

Ábýli, *n. (ból) fundus colendus, Bølg, det Sted, man bebør.*

Ábyrgd, *f. (byrgi), cautio, vadimonium, Ansvar.*

2) *periculum, evenus, Haſard, Riſiko.*

Ábyrgdarlaust, *sine periculo, in iuro, uden Ansvar, uden at riſkere noget.*

Ábyrgi, *(einum), periculum; f. eventum alicui commisso f. in eum remisso, paalægger en at være ansvarlig for noget; ábyrgiz, periculum in me recipio, jeg ſtaar inde for, ſvaerer for, viſſer for.*

Ábatiz, *m. additamentum, Tillæg.*

Ad, *ad, iſſve, tenus, til, ved, ad; vid. at.*

Ada, *f. concha species, myrtilus usior, Musling, Myril, modiolus; hann* *ſtir ſem ada i leiri, dicitur de homine stupido, segi et irracabili, concha instar in luro hæret, han kommer ikke længer end man ſtyder ham.*

Adal, *n. vel Adall, m. natura, origo, indoles, Natur, Oprindelse, Aet.*

Adalbláher, *n. pl. vaccinium myrtilus, vitis idaa, Bøller, Bøllbær.*

Adalból, *n. prædium avium, allodium, Obelsgaard, en Hovedgaard.*

Adalbóndi, *m. dominus, herus, den første Eodsejer, Hovedgaardstejer.*

Adalborinn, *natu nobilis, af adelig Byrd, adelig baaren.*

Adalbréf, *n. diploma nobilitatis, Adelpatent; 2. architypum littera authentica, Original, Hoveddokument.*

Adalſtefar, *f. uncia argenti olim Curioni, ex bonis relegati, perſolvenda pro redemptioe ca-*

piris, to Lod Guld, som en dømt til den mindre Fredløshed (Forvisning) skulde erlægge til Herredshøvdingen, for ikke at blive landsforvist.

Adalhoock (herfins), *vis copiarum, cohors maxima*, Hovedkorpset (af en Hær).

Adalsfriheit, *n. pl. jur. galeæ et chypei*, Adelsret, adelige Friheder.

Adall, *m. Nobilitas*, Adel, Adelskab.

Adalleggr (v. adillegr), *ipse, natus, proprius*, naturlig, egentlig, oprindelig; 2. *nobilis*, adelig.

Adalmadr, *m. nobilis, parvicius*, Adelsmand.

Adalrúnir, *f. pl. rudimenta primava Runarum*, de ældste, oprindelige Runer.

Ádan, *pridem, nuper*, nyd, nylig.

Ádeila, *f. redargutio*, Trettesattelse; hann mátti ádeillum, *in reprehensionem incidit*, han paadrog sig Rebredjelse.

Ádeis, *n. lutum*, Stærn, (vox plebeja).

Adili, *m. (sakar v. varnar) actor v. defensor causæ natus, seu, cui comperit necessitudine naturali actio v. procuratio causæ*, den, som ved Fødsel og Slægtskab er den rette Sagsøger eller Eftermaalmand i en Drabsag.

Adili, *f. (sive Adild) jus ageendi causam naturale*, den naturlige Ret til at føre en Sag; at eignaz adilina þefs máls, *actionem causæ in se devolutam accipere*, at modtage den lovlige Ret til at føre en Sag.

Adill, *m. persona principalis, autor*, Hovedmand, Etifter, Ophavmand; siandinn er alls ill

adill, *diabolus autor omnis mali est*, Fanden er Karsag til alt ondt.

Adillegr, *vid. adallegr.*

Adkomu-*lít, morbus epidemius, peregrinus, ab exteris illarus*, Sygdom, som er indkommen fra fremmede Steder.

Ádr, *prius, antea, præ latinorum in compositis*, før, tilførn, i Forvejen.

Ádrátt, *m. fibula frenorum*, Beslaget, Dopperne paa et Bidsel; 2) *gratificatio verbalis*, Forventning eller Haab, som man halvveis giver en, et halvt Løfte.

Ádreifi, (ádreifdi, at ádreifa), *adsperegere*, beskanke, dykke, overflaa.

Ádreifing, *f. aspersio*, Bestankelse; Ádreifingarvatn, Vand til at beskanke med.

Adrep, (ádrap; at ádrepa), *tangere, berære*. 2) *leviter mentionem facere*, berøre kortelig (i Talsen).

Ádrep, *n. Compendium*, Udteg.

Ádrepa, *f. tacere*, Berørelse; 2) *mentio*, Berørelse (af en Materie).

Ádryckia, *f. propinatio*, Tildrukken; *vid. drecka á einn, et dreckaz á.*

Áeggia, (áeggiadi, at áeggia), *adhorror*, tilskynder, driver paa, eller til noget.

Áeggian, *f. exhortatio*, Tilskyndelse.

Áegging, *f. idem.*

Af, *ex, de, ab, om*; af því, *ideo*, derfor, fordi; veikr af sér, *fragilis*; hardr af sér, *streuus*; godr, illr af sér, *bonus, malus*, svagelig, haard, god, ond af eller ad sig.

Åkå, *f. remulencia, inebriatio*, Veruselfe.

Åfall, *n. calamitas*, Uheld, Waade. 2) *fluctus decumanus*, storølge, stor Es.

Åfångaftrad, *m. mansio, locus pausandi*, Bedes sted (paa Reffen).

Åfångi, *m. pausandi locus et opportunitas*, Bedested (for Reffende); taka åfånga, *pausam facere itineris*, at bede (undervejs). 2. *iter continuum, sine pausa*. — *iter unius diei*, en Bed, Tur, som man rejfer uden Ophold, Dagrejse, þrár åfångar: *iter tridui*, tre DagesRejse; hafa mikla åfånga, *wagnis itineribus progredi*, rejse i store Ture, sjalden bede. 3. *pascuum*, Græsgang.

Afar, *præpos. inseparabilis*. Nimis, *supra modum*, alt for, særdeles. Sic: afarvel, *perbene, optime*, særdeles vel.

Afarkostr, *m. iniqua conditio*, ubilligt Vilskaar, Voldsomhed.

Afarmor, *n. vir supra modum vehemens, immanis*, et forfærdeligt, overmodigt Menneffe. 2. *viribus incomparabilis*, et overhaand stærkt Menneffe.

Afarreids, *supra modum iratus*, overhaand vred.

Afaryrdi, *n. pl. convivia*, Skjaldbord. 2. *præcipitauria lingua*, Overilelse i Tale.

Åfast, *conjunctus, coniungens*, sammenhængende med, som støder tæ til.

Ålát er honum, *aliquid illi æst*, han mangler noget.

Afbaka, *dicta alicuius in peiorem partem traducere*, gjentage og fordeje ens Ord. *Mera-*

phora vocis deducta esse videtur a piscatoribus qui navigiola in continenti tergo protrudunt, Figuren synes at vere taget af, 2) at Fiskeerne fiske deres Waade frem paa Landet ved at sætte Roggen under; — *de lignis dicitur, quando segmentum convexitatis exasciatur vel ferratur*, at hugge en rund Wælle flad paa en Side. (*vid. bak ei at baka bát*).

Afbakaligr, *ineptus, stultus*, ubehændig, klodset. Afbakan, *f. in peiorem partem desorsio*, Fortdrelse (af ens Ord).

Afbatan vel afbötun, *f. excusatio*, Undskyldning.

Afheidni, *f. deprecatio*, Trædelse.

Afbendi, *u. Tenasmus*, Bindfel.

Afber, (afbar, at afhera) *ferre, tolerare*, taale, udholde; afberst, at afberaz, *idem*, þeir afbárur illa, *agere tulerunt*, de fandt sig ikke vel dert.

Afbiarga, *adv. de sole dicitur, quando ex summis montibus supra horizontem non videtur*, siges om Solen, naar den end ikke fra de højeste Kjæde kan sees over Synkredsen.

Afblómadr, *desforatus*, afblómstret.

Afbod, *u. 1. horror, terror*, Forfædelse, Gysen. 2. *excessus*, Overdrivelse, (*vid. ofbod*).

Afbodavedr, *n. procello vehemens*, et forfærdeligt Vejr, en stærk Storm.

Afbötun, *f. excusatio*, Undskyldning.

Afbragð, *n. excellentia*, Fortræffelighed, Udmærkelse; afbragðsmadr, *vir excellent*, facile primus, udmærket Mand; afbragð manna, *idem*.

Afbragdslige, *opime*, vpperlig, fortreffelig.
 Afbráningr, *m. remissio morbi, doloris, molestie*,
 Linderung for en Tid i Sygdom, Smerte,
 Sorg.
 Afbrigdi, *n. pl. injuria, violatio juris*, Over-
 trædelse, Forfølse.
 Afbrigdi, *n. (vid afbragd.)* Afbrigdishestr,
 en vpperlig Hest.
 Afbrot, *n. delictum*, Forbrydelse.
 Afbrugdinn, *supra forem communem*, usæd-
 vanlig, fortrinlig. 2) *arte eximia elaboratus*,
 kunsfig udarbejdet.
 Afburdamadur, *vir fortissimus*, en Mand af en
 stærden Styrke.
 Afburdir, *m. pl. vires eximia*, stor Styrke.
 Afburdr, *m. refugium*, Tilflugt. 2) *exceptio*
rei contra instantias actoris, den tiltalte
 Indsigelse imod Sagsøgerens Paastand; 3)
partes superiores in bello v. contentione, Over-
 magt, Overlegenhed (i Krig eller Trætte).
 Afbyli, *n. iugurionum*, lille Bøndehytte, (vid
 kor).
 Afbær, *i. pressans*, utmærket, (vid. Æg ber af).
 Afdalr, *m. couvallis remota*, en dsslides Dal.
 Afdeili (hest afdeilt, at afdeila), *separo*, afdele,
 seafille.
 Afdeiling, *f. Separatio*, Afskillelse, Fraffillelse.
 Afdey, (afdió, hest afdáid at afdeya) *desavio*,
de ventis ex astu maris dicitur, raser ud, af-
 siges om Vinden og Søgangen; afdáid vedr,
tempestas desavians, Storm, som har lagt
 sig.

Afdráttur, *m. defraudario*, Afdrag, Afkortning
 (i Pen ell. detl.).
 Afdrep, *m. refugium*, Tilflugtsted, Skjulested.
 2) *convullicula*, en lille Grotte eller Kløft.
 Afdrif, *n. pl. exitus, finis*, Udsald, Ende; (*mo-
 dus loquendi desumptus est ex tabulis naufragii*,
quæ fluctibus et tempestatibus exposita sunt.
 vid. Æg drif, agito).
 Afdruckinn, *i. evacuatus*, udsæmt, afdrucken.
 2. *febrius post remulentiám*, adru, efter en
 Rus.
 Afeggia, *dehorror, distvado, fracaader*.
 Áfelli, (áfellidi, ar áfella), *condemno*, domsfælder,
 fordommer, dømmet i Høder.
 Áfelli, *n. i. poena, vindicta*, Straf. 2. *calami-
 ras*, Uheld.
 Áfellisdomr, *m. condemnatio*, Fordømmelse,
 Dom.
 Áfellur (i hálf), *f. pl. afferes subiecti supra*
signos procedes, Vradter, som anbringes
 ovenpaa Muelederne (Remmeis) imellem
 Spærrene i en Bygning.
 Áfengr, *vehemens*, stærk, heusende; áf. dryckr,
porus inebrians, capus sentans, stærk Drif,
 som stiger i Hovedet.
 Áferd, *f. lineamenta s. ius rei externa*, Klades
 eller andet Tøjs Udseende, Træadens Fald;
 fallegr áferdar, *ius habens pulcras*, smuk af
 Udseende (om Tøi, Blade o. detl.).
 Áfergia, *f. (fergi, premo) vehemensia*, Hæstigt
 hed.

- Afeydr, *auribus orbatus*, øreløs, hantføt; hann giördi afeydrt, *auribus orbavit*, han floq Öreue, Hantferne af.
- Afall, 1. *derrimeusum*, Tøb, Afslag; at selia med affällam, *minoris vendere*, quam quis emerat, sælge for ringere end man har kjøbt; 2) *res otiosa*, *rejicula*, Afßald, Udßud. 3) *ima pars tela*, Slutningen af Mendegarnet i et Stykke Tøj, der væves, Endr; 4) *idem ac*, afhlaup, Afßob.
- Afallinn, *decidans*, affalben; affallid epli, *potumum deciduum*, nedfaldet Æble; affallinn madr, *apostara*, en scofalden.
- Afallsendi, *vid.* affall 3.
- Afallsjörd, *f. fundus inuivilis domivo*, Jord, som ikke bruges, og gör Ejeren ingen Nytte.
- Affaradagr, *m. dies ultimus vel feria ultima natalitiorum*, den sidste Dag af Julen. *Su.*
- Affaragödr, *felix*, *faustus*, heldig, som har godt Udfald.
- Affaröillr, *tragicus*, *infelix*, uheldig.
- Affaralnid, *n. gestus insolentis et mores affectari*, Ærthed i Lader eller Klædebragt, affecteret Vasen.
- Affarir, *f. pl. consummatum iter*, fuldendt Rejse. 2) *exitus eventus*, Udfald, Udgang, Ende.
- Affedraz, *degenerare a patre*, vanslagte fra sin Fader.
- Affell, (hest affallid, at affalla), *desfloresco*, de flüvis, falder af (som Løv, Haar). 2) *sensu-sim muto f. religionem*, falder fra en vis Mening eller Tro.
- Affermi, (hest affermt, at afferma, a farmr), *exonero*, udløser.
- Afflutningr, *m. calumnia*, *obreccatio*, Bagtalelse.
- Affluttr, *iusimularus mali criminis*, *maligne delatus*, bagtalt, besøet af Ondskab.
- Afflyrt, (at afflytia), *deferre*, bagtale, sætte ondt for.
- Affram, (*sive* affram) *per rectam viam recta*, fremad, lige ud.
- Affreydi (at affreyda), *despumare*, afflumme.
- Affreyding, *f. desumario*, Afflummelse.
- Afgamall, *decrepita f. confecta etatis*, udlevet, gammel og afgæd.
- Afgángur, *m. reliquia*, Lønning, det der gaar fra; hann er mér afgángs, *mihi reliquus est*, han er bleven mig tilbage. 2. *hodie etiam pro morte sumitur*, *varius olim*, nu ogsaa: dødelig Afgang, hvilken Betjødning er sjældnere hos de gamle.
- Afgata, *f. iter devium*, *divortium*, Afvej, Gangsti, som løber fra den rette Vej ud til en Afåde.
- Afgéng (at afgánga), *reliquus sum*, bliver tilbage, tilovers, gaar fra. 2. *morior*, dør, afgaar.
- Afgénginn, *reliquus*, tiloversbleven. 2. *mortuus*, afsongen, død.
- Afgéypa, *adv. ultra omnem hyperbolem*, overordentlig, (uoverdrivelig); hann villitz afgéypa, *oro coelo erravit*, han tog forfædelig fejl.

Afgift, *f. proventus, reditus*, Afgift.
 Afgirdi (afgirti, hefi afgirt at afgirda), *inse-*
spio, afsjærder, afslutter.
 Afgirding, *f. insepsum*, Afgjærdelse, Mækkem-
 gjærde.
 Afgjörd, *f. offensio*, Forseelse. 2) *nodus fascicu-*
li clivellarii, en Knude paa Sadelgjorden,
 hvorved man forforter den. 3) *laqueus in*
extremo funis nodatus ad sarcinam decusatum
constringendam, Epkke, som slaas paa Enden
 af et Reb, naar man vil binde Hjulten paa
 overkors.
 Afglapayrdi, *n. pl. verba fusilia*, toffet Slud-
 der.
 Afglapi, *m. stipes, infatuatus*, Toffe, Taabe,
 Fiante.
 Afgløpun, *f. vid. fings afgløpun*.
 Afgöri (hefi afgört, at afgöra), *ad finem per-*
ducere, afgjøre. 2) *offendo, delinquo*, forse sig,
 forbrøde sig.
 Afgreidi (—ddi, hefi afgreitt, at afgreida),
expedio, solvo, gjøre færdig. 2) *trado*, overs-
 levere, aflevere, (a greidir).
 Afgreidsla, *f. solutio, traditio*, Aflevering.
 Afgrunn, *n. barathrum, abyssus*, Afgrund.
 Afgrunnr, *m. idem*.
 Afgud, *m. idolum, deus alienus*, Afgud.
 Afgudadýrkan, *f. idololatria*, Afgudsdyrkelse.
 Afgudadýrkari, *m. idolatra*, Afgudsdyrker.
 Afgadingr, *m. fastus, austeritas*, naragtig Stolts-
 hed, Storagtighed.
 Afgadingslegr, *fastuosus*, pedantisk stolt, opblæst.

Afhald, *n. existimatio, fama, laus*, Afhold, Gaa-
 dest og Ære, det som er afholdt; hann er i
 afhaldi, han er yndet og æret.
 Afhallr (-höll, -halt), *declivis*, (traa, hældende
 nedad.
 Afhellir, *m. diverticulum ateri*, en affides Hus-
 le, Grotte.
 Afhendi (hefi afhent, at afhenda), *trado, manu*
mixto, afhænder, overdrager.
 Afhending, *f. traditio*, Afhændelse. 2) *merri-*
genus, omnium, brevissimum et facillimum, vo-
catur etiam afhendt, et kort, rimfrit Vers
 eller Versart, kaldes ogsaa afhent.
 Afhendr, *derelictus, emancipatus*, forladt, fors-
 stød; konúngur quadt, ei myndi segja sér
 hann afhendann fyrir þat, ob eam causam,
 rex, se illum non derelictum dixit, (å hönd),
 Kongen sagde, at han ikke derfor vilde slaa
 Haanden af ham.
 Afhlaup, *n. effluuium*, Afløb.
 Afhlaup, *n. quod superest*, Overflud, det som
 er tilovers; ef hey finst afhlaups, fanum se
 superfluum est, dersom der er Hø tilovers;
 hér er enn mikid afhlaups, multum adhuc
 superest, her er endnu meget tilovers.
 Afhluta, *divido, dele*, afdele i visse Partier. 2) *for-*
ze defraudare, dele uretfærdig, berøve en sin Del.
 Afhóp, *n. ramus fluminis*, en Arm af en Flod,
 et Vandstade, som gaar ud fra en Åa.
 Afhorfinn (hverf), *spe dejectus*, som har opgivet
 alt Haab, uden Haab. 2) *desistens*, som opphø-
 rer mid noget, opgiver det.

Afhöfda (at afhöfða), *decollo*, halsþugge.
 Afhögg, *n. segmenurum*, Afhitt. 2) *amputatio membri*. Sic: fótar afh. &c., Afhuggelse af et Lem, s. Eft. af en God o. deél.
 Afhögg, (afhíó, at afhögga), *ampuro*, afhugget, afhjæver.
 Afhrak (v. afrak), *n. homo s. res nullius ponderis*, Persón eller Ting, hvn dner til inret. (brek s. rek).
 Afhreistra (at afhreistra ex. c. hik), *desquamo*, strabe Skjellene af.
 Afhrof (s. afrof) *n. diminutio, detrimenium*, Etade, Afbræk; at giallda afrof, *sentire detrimenium, ex suis amittere*, lide Tab, miste af sine Folk (i Striden). 2) *strages*, Nederlag.
 Afhýddr (háú), *excoriatus, flagellatus*, hudflettet, píffet.
 Afh, *m. avus*, Vestefader.
 Áhádr, *impetuosus, vindicta cupidus*, hástíg, hvngjerrig. (*ab a inmensivo et hádr, a verbo ég háá, averfor, odio habeo*).
 Afkáralligr (kári), *absurdus, utinelig*.
 Afkarma (at afkarma), *donum in conclavia dividendo*, afdelet et Hús i Værelser.
 Afkasta (at afkasta), *perficio*, udføre, overkomme, orke; hann fær miklu afkastad, *magnis laboribus par est*, han kan udrette meget.
 Afkaupi (afkéypiti at afkaupa), *nimis caremo*, kjoþe, betale for dyrt.
 Afkéypis, *ultra commercium*, ifke i Kjobet eller Hantelen.

Afklippa, *s. segmen*, afklippet Stykke, Affnit.
 Afklofalegr, *absurdus, inconveniens, usficket*, ubekvem.
 Afklofa-skidi; *n. 1) ramentum*, Splint, frafløvet Træsplint. 2) *degener, homo nauci*, vanslaget, Deegenigt.
 Afklofi, *m. (klýf) ramentum ligni*, en Splint.
 Afklædi (-ddi, at afklæda), *vestibus exuoligvem*, aflæder.
 Afkomendr, *m. pl. poster*, Efterkommere.
 Afkominn, *in secessu*, affides liggende.
 Afkró, *s. recessus, secessus*, Afkrog, Bгаа.
 Afkróa (at afkróa), *secludo*, aflutter, indelnfker.
 Afkrókr, *m. diverticulum*, en Sidevej, Afvej.
 Afkymi, *m. secessus, recessus, angular*, *abdirorium*, Afkrog, Skjulesed.
 Afkjali (-ldi, at afkjala) *refrigero*, affjole.
 Af, *n. (pl. ÁA)*, *robur, vires*, Styrke.
 Af, *m. vid. abl.*
 Afia (afíadi, at afia), *paro, comparo cum Gen.*, erhverver, (kaffer sig. 2) *possum*, formaar, kan. Hann fær þess eeki afíad, *non potest*, det er han ifke i Stand til.
 Afíabrógd, *n. pl. piscatura, venatio*, Fiskeri, Jagt.
 Afíaföng, *n. pl. quicquid piscatu vel venatione acquiruntur*, Fiskefangst, Fangst.
 Afíag, *n. res quam careere possumus*. Genitivus tantum in usu est, Noget, som man kan undvære, bruges blot i Genitiv; hann þú afíags vil ég kaupa, *si quid tibi superfluum*

est, emam, dersom du har noget tilovers, vil jeg købe det; *aflags-fat, vestis superflua, de derria veste plerumque sumitur, quam gestare quem pudet*, Aflagstøder, bruges for det meste om slidte Klæder, som man ikke vel kan gaa længer med.

Aflaga (at aflage), *turbo, confundo*, bringer af Lave, forstyrrer:

Aflaga, 1. *contra-leges, præter jus*, ulovlig, forbrydetst; hafi Peir nockut gjort aflaga vid hann, *si qua injuria illum effecerunt*, have de forbrude sig noget imod ham (Ku.) 2. *ex-orbitarier*, galt, forskert; Pad fór aflaga, *inordinare s. suisire hoc negotium gestum est*, det gif. (rent) forskert.

Aflagaborinn, *calumniose insimulatus alienus delicii et quidem clam*, hemmelig besørt, fornærmet:

Aflagnir, *f. pl. idem quod aflaga*, hann hefir vopn aflagna, *arma illi supersunt*, han har Vaaben tilovers.

Aflakalega (lakr), *impotentier, elendigen, ungtig*.

Aflakalegr, *imbecillis, nullius usus, ussel, elendig, uduelig*.

Aflaki, *m. vacerra, homo nauci, Ufling, Døgenigt, Drog*.

Aflakló, *f. 1. ungula adunca, aquilina, frum Klo, Ørnetlo. 2. homo venationi et captura deditus, in captura s. venatione industris & felix, snild og heldig Jæger eller Gisser. 3. rapax, Snaphane*.

Aflamadr. *m. vir robustus, en stærk Mand. 2) potens, mægtig. 3) acquisitu felix, heldig i at erhverve.*

Aflangr, *oblongus, aflang*.

Aflát, *n. cessatio, Afladelse, Øphør. 2) indulgentia, Aflad; ún afláts, sine intermissione, uafledelig.*

Aflátamr, *morigerus, indulgens, søjelig, estergivende*.

Aflátsbréf *n. indulgentia papales, Afladebrev.*

Aflátsami, *f. (lær af) Obedientia, Søjelighed, Estergivenhed.*

Aflausn, *f. absolutio, Afløsning.*

Aflavon, *f. spes lucrosi piscatus, Haab om fort delagtig Fangst, om Fordel.*

Aflæiding, *f. præteritus, Paastud, Foregtvende. 2) diffusio, Fraraadelse. 3) concessio beneficii minoris, ut majus eo confidentius denegeretur, det at tilstaa En en liden Gavnst for at en større bedbedre kan afflaæet. 4) sequela, consequentia, en Følge. R.*

Aflæidis (leid), *de via, af Vejen.*

Aflæitr, *incongruus, incompetens, urimelig, upassende; hann gaf aflæit ord, nihil ad rem dixit, han snakkede hen i Taaget.*

Aflæstr, *m. lectio scripturæ, Læsning af noget skrevet; hænd hans er ill aflæstrar, ejus scriptura agre legi potest, hans Haand er slem at læse.*

Aflæt, (latti, at letia), *dehortor, frataader.*

Aflétilegr, *non constans, cui levamen sperandum, som ikke holder ud, ser ud til at vilde holde op.*

Afleyfi (—fi, at afleyfa), *ahfolvo*, givet Afledning, afløser; udfører, faar fra Haanden.

2) *separo ab aliis*, fraffiller; afleyfa verk sit, *opus ahfolvere*, tilendebringe sit Arbejde; afleyfa einn handa flokk, *unam cohortem hostium delere*, ødelægge en fiendlig Troep.

Afli, *m. acquisitio*, Erhvervelse, Forstkøffelse. 2) *res acquisita*, Fangst, det erhvervede. 3) *copia, vires*, Mængde, Styrke; *hænum vard afslátt, vires f. facultates necessaria eum deficiere*, han havde ikke Kræfter nok; frænda afli, *magnus numerus cognatorum*, stor og mægtig Familie.

Aflid (afleid, at aflida), *prætereo, dilabor*, lider, forløber; er aflidr veturinn, *elapsa hieme*, naar Binteren er forbi; aflidandi tími, *tempus deficiens*, den bortfædende Tid; aflidinn tími, *tempus præteritum*, den forbigangne Tid.

Aflifa (at aflifa), *vina privo, necr do*, aflioe.

Aflifi, (—fi, hefi aflifad, at aflifa) *superstes esse*, overleve; hvör yckar fóm aflifir annann, hvífen af Eder, der overlever den anden.

Aflima (at aflima, limr), *musilo, erunco*, lemlæs ster, hugger Lemmer eller Ørene af.

Aflita (at aflita), *decoloro*, tager Farven af.

Aflóa (at aflóa), *deflocco*, flider Luen af, gjør lubar; aflóad-fat, *vrita f. defloccata vestit, et lusside Klædebon*.

Aflög, *n. pl. conficiens, lucra vehemens*, Slagsmaal.

Aflög, *n. pecus macerationi desinarum*, Slagtet Evæg.

Aflóga, *macro*, slagter. 2) *alieno*, afhænder, fliffer sig ved.

Aflógamadr, *pugnax*, Slagsbroder, som gjerne ypper Klammeri og Slagsmaal.

Aflögun, *f. confusio, turbatio*, Forstyrrelse, det at bringes af Lave.

Aflraun, *f. tentatio virium*, Kræfternes Anstrængelse, Kæse, hvor man kommer til at prøve sine Kræfter.

Aflinar, *f. pl. nervi*, stærke Sener.

Aflsmunir, *m. pl. præstantia virium*, fortrinlig Styrke, udmærkede Kræfter.

Aflsmunr, *m. disparitas virium*, Forfjæl, Uligbed i Styrke; þar kændi aflsmunar, *iuovis disparitas roboris*, det saa man, hvem der var stærkest.

Afláinn, *ex labore, refectus*, udhvilet, ikke længer træt.

Aflvana (*f. aflvani*), *viribus deficiens*, som fattes Kræfter, afmægtig.

Aflvöðvi, *m. musculus deltoides*, den stærke Muskel paa Over-Armen, dog ogsaa andre store Muskler, saasom paa Forarmen og Mufen i Haanden.

Aflýiz (aflúdist, hefi aflúist, at aflýast), *vires recolligo*, udhvile sig.

Aflýk (aflauk, at aflykia v. aflúka), *perficio, ad finem perduco*, fuldende, slutte, afslutte.

Aflægi, *n. res absurda, absona*, noget urimeligt, vanræbt, hæsligt.

Aflægihátt, *m. perversitas*, forskjert Etik.

Añagislega, *adv. perverse*, søkkert, forvænt.
 Añagisleg, *perversus*, søkkert, forvænt. !
 Añæt (—lét, at añaíta), *cesso*, lade af.
 Añmáanleg, *delebilis*, som kan udslættes.
 Añmádr, *deletus*, udslættet.
 Añmái (at añmá), *deleo, obliero*, udslætter, uds-
 stryger, ødelægger.
 Añmála, *pingo, asmale*. 2) *demonstro*, beskrive,
 sildre.
 Añmálan, *f. demonstratio*, Skildring, Beskrivelse.
 Añmán (*qv. añmáan*), *f. macula delenda*, en
 Plet, Stjændsel; añmáanar kvivirding, *igno-
 minia vindicanda*, stor Ælam og Vanære.
 Añmarka, *mero, difusio*, aspale, afmærke.
 Añmenní, *n. homo nanci*, Usting.
 Añmeya, *virginem deflorare*, stille en Pige ved
 sin Nødem.
 Añmór (*vid. Ammór*).
 Añmynda, *deformo*, vanskeber, fordrejer, gjør
 usjendelig.
 Añmyndan, *f. deformatio*, Vanskelighe, Mis-
 handling.
 Añmáli, *n. dies natalis*, Fødselsdag; nú er
 añmáli mitt í dag, *hodie mihi natalis iverum
 illucet*, i dag er det min Fødselsdag.
 Añmáni, *n. 1) jus ad rem*, Ret til en viss Ting.
 Han átti þar at añmáni 60 hundrada, *jus
 habuit ibidem ad bona 60 hundradas æquan-
 tia*, han havde en retmæssig Fordring der paa
 60 Hundreder. 2) *derivimentum*, Afbrak,
 Skade, Tab; añmáns kú, *v. á, vacca f. ovis
 effata, mactanda*, en Ko eller et Saar, som

er for gammelt til at saa Lam eller Kalve,
 maa slagtes, Slagteko, Slagtesaar. Þad
 mun oñ añmáni þykja, det maa vi anse for
 stor Skade. 3) *excusio, præceptio*, Forlodstas-
 gen; añmámsfé, *bona excusio, præcepta*, fors-
 lods udtaget Gods.

Añneita, *ahnego*, fornægter.

Añneitan, *f. ahnegatio*, Fornægtelse.

Añnam, *detraho*, tager af, fra.

Añneytsla, *f. esus, usus cibariorum*, det at nyde,
 svise af Livnødemidler, Nydelse.

Añný (añnádi *f. añneri, añnýa f. añnúa*), *cure
 fricundo zero*, skraber, gnider, visker af.

Añsódur, *n. pabulum pro jumentis viarorum*, det
 Foder, Messende benje til deres Heste un-
 dervejs.

Añform, *n. propositum, intentio*, Hensigt, Afgt.

Añforma, *animo intendo*, agte, have i Sind.

Añplána, *deleo, complano*, udslætter, sletter hen.

Añplocka, *avello, decupo*, afplukker.

Añqvista (at añqvista), *ramos amputare*, hugger
 Smaagrene af, skævner (et Træ).

Añqvisti, *n. sarmenta, ramusculi arborum am-
 putati, ashugue* Smaagrene.

Añqvæmi, *n. proles*, Afkom.

Añrád, *n. cales*, Mord, Ombringelse; þu munt
 giallda añrád, *morre hia*, det vil gjælde dit
 Liv.

Añráðinn, *interemio*, ombragt, omkommen.

Añrakstr, *m. fructus, emolumentum*, Frugt, For-
 del. 2) *firmas resilius in prato*, det tilbages-
 blevene Affald af Gødning naar den strøes ud.

Aframmi, *recta, prorsum, prone*, ligetrem, fremt ad, forover.

Afrás, *f. defluuium, effluuium*, Aflob, Udløb.

Afredi, *m. (fredinn), gelatio*, Æne, som fryser ovenpaa ufrussen Jord, og altsaa forbynder Svæget om Vinteren fra at komme til Jorden.

Afrok, *n. 1) facinus praclarum*, Daad, Bedrift; Vestfirðingar' giördu so mikid afrok, ad þeir fluttu stór skip yfir þær heidar, er varla þóttu lausum mönnum farar, *Vestfirðenfes tantum edidere facinus ut navigia majora per resqua vacuo pediti fere impervia traxere*, Indbyggerne i Vestfjordene udførte saa mærkeligt et Værk, at de bragte store Skibe over Fjældstæklinger, der neppe syntes fremkommelige for løse og ledige Fodgængere. 2) *remanentes nubes, ubi serenat*, de Skyer, som blive tilbage paa Himmelet, naar det klarer op.

Afroksmadr, *facinorosus aethera*, udmærket Mand, Helt.

Afrokswerk, *n. facinus clarum*, Heltregjerning.

Afréna, *deficio, langveo*, sagtnet, holder op lidt efter lidt.

Afrénan, *f. diminutio, defecus, decrementum*, sagte Formindstelse, Afraagelse; afrénan lórtar, *parame*, Sygdommens Afraagelse efterhaanden; kaffalldid er i afrénan, Ænefoget besynder at sagtne.

Afrensi, *n. ducius aquæ, effluuium*, Vandets Aflob, Udløb.

Afrétt, *f. cetera pars communizatis v: posua*

in abscessibus communia, Fælled, egentlig fælles Græsgange langt borte imellem Fjældene, hvor man later Svæget gaa om Sommeren og passe sig selv; at reka i afrétt, at drive til Fjælde, paa Fjældfælled.

Afréttarland, *n. idem*.

Afréttir, *f. pl. idem*.

Afría, *arguo, infimulo defecus*, bebrejder, bekylder en for at forsomme en Pligt.

Afría, *f. redargutio*, Æ = ejdelse, Brettefættelse.

Afríulaus, *in quo nihil desideratur*, dødelstfri, ulastelig.

Afrof, *n. detrimentum*, Afbrak, Skæde; hann giördi mikid afrof i vörn sinni, *multum damni oppugnantibus inuit*, han tilføjede Fjenden stor Skæde ved sit Forsvar. 2) *ca-spites erui*, opreven Græsvox eller Græstærv.

Afrúa, *vellus ovibus ueraho*, tager Ulden af Saar (med Hænderne).

Afrý, afrúdi, hef afrúid at afrýa, *idem et rectius*,

Afráð, *dehorror, frataader*. 2) *meum concludo f. mihi propono*, beslutter, foresætter mig.

Aflaka, *excuso, prop. reatum tollo*, undskylder.

Aflákan (*f. aflökun*) *f. excusatio*, Undskyldning.

Aflákanleg, *excusabilis*, undskyldelig.

Aflál, *n. abalienatio*, Afstaaelse, Afhændelse.

Aflála, *abalieno, trado*; oflygndet, overleverret.

Aflálsbréf *n. instrumentum traditionis*, Rjebes brev, Skjøde.

Afláltra, *sa'simenta macerare aqua dulca*, uddles de Saltmad i Vand.

Afleggi, *obnuo, denego*, siger Nej, afflaar. 2) *sententiam fero*, affiger en Dom; Kjøndelse.

Affel (affeldi, at affelia), *in alium refero, a me removeo*; afhænder, overdrager *vid. affala*.

Afflet (affletti, at affletia), *submoveo, dejicio. aliquem officio*, affletter.

Afflidis, *seorsum, a latere, affidēd.*

Afflilia (mér), *renuncio omni jure pro me et omnibus propinquis meis*, frasiger mig, opgiver al Ret til en Ting baade for mig selv og mine Arvinger.

Afflinna, *insanus, mentis non compos*, affindig.

Affkamta, *desermino, parior*, bestemmer, afdele, dele.

Affkapa (at affkapa), *deformare, vanskabe, forstyrre*.

Affkaplegr, *monstrosus*, vanskabt, uhyre.

Affkék, *erado, expungo*, affkræber, udtrækker.

Affkékidis, *exorbitanter*, paa Afveje, udfejende.

Affkéli, *n. monstrum*, Uhyre, noget Vanskabt, Sælsomt.

Affkér, (affkar, hafi affkorit, at affkéra), *abscindo, affjærer, afbugger*.

Affkíli, (affkíldi, at affkíllia), *excipio*, undtager.

Affskiptalaus, *suarum rerum sragens, alienis, abstinent*, som ikke tager Del i, ikke blander sig i en vis Sag.

Affskiptaleyfi, *n. temperantia, abstinentia a negotiis aliorum*, Afhold fra andres Sager.

Affskipti, *n. pl. commercium*, Deltagelse i fremms mede Sager. 2) *defraudario*, Bedrag, det at berøve en sin Del; ecki læt ég mér þelli

affskipti lynda, *ralem defraudationem non feram*, jeg vil ikke taale, finde mig i en saadan Ufortølse, Besvigelse.

Affkræmi, *n. (skráma), vulnus deformatum, Skamfjandelse*, ifær i Ansigtet.

Affkræmi, *deformo, vulnero*, skamfjander, skamfirer.

Affkræmitlegr, *deformis, deshonestus*, skamfjandet, vanskabt.

Affkúm, *n. sex rerum, pr. spuma, sebalum, Affkum*, Udflugt.

Affkurdar-géiri, *m. recisamentum, segmen panni*, en afftaaren Lap, Strimmel, Rile.

Affkurde, *m. abscessio, Affkjæretse*. 2) *segmen, Affnit*, Stumpe.

Affláttr, *m. faniscium, Høslat*; Ilt land af skáttr, *pratum difficilioris faniscii*, Mælk, hvor det er vanskeligt at slå Græs.

Affleppe, *declivis, vergens, lubricus*, jævnt aftagende, hældende, glat. 2) *fallax, inconstans, fugax*, ustabi, upaalidelig; affleppt er annars glis, *fallax aliena quadra*, laant Prydelse mistet man snart.

Afflæ, (affló, hafi, afflegit, at afflæ), *desistere de proposito, afflæa fra sit Forsæt*; Því var öllu afflegit um morgunina, sem ráðit var um kvíldit, det man havde besluttet om Afstænen, forkastede man om Morgen.

Afflæidi, *demo, abscondo*, affjærer, aftager; aff. mig, frá, *subtraho me v. consueo me*, unddrager mig, afholder mig fra.

Afflíud, *abscondo, refeco*, affjærer.

Affögn, *f. abdicatio, repulsa*, Afslag, Nisj.

Affökan, *f. excusatio*, Undskyldning.

Affsprengr, *n. soboles, profapia*, Afkom, Slagt.

Affspringr, *m. idem*.

Affstado, *f. situs loci, plaga, eracus*, et: Steds
Beliggenhed, Egn.

Affstadinn, *faesus, praterinus*, afgjort, forbi;
item: perpeffus, overftaaet; Pat hefr hann af-
ftadid, *hoc perpeffus est f. toleravit*, det har
han overftaaet, gjennemgaaet.

Affstend, *v. stend af, concedo, decedo*, afftaar,
indrømmer.

Afffting, *renuo, pernego*, jeg nægter, afftaar
rent.

Affftirmi, *qv. afftirth, n. (stact), animal enerva-
rum, impar laboris, labore confectum*, for-
fide, udaset Dyr eller Menneffe.

Affftyrk, *tergo, everro, deficcio, expungo*, stryger
af, ud, vifker ud, fletter ud; ecki er affftyrk-
andi, *indecibilis macula est, Prov. de ingenti
vizio*, det er en uudflettelig Flam.

Affftúka, *ades in conclavia divido*, afdele et Hus
i Værelfer, Kamre o. deel.

Affftúka, *f. conclave*, Kammer, lille Afstykke.

Affftýri, *averto, averrunco*, afvender, afværger.

Affftvar, *n. repulsa*, Afslag.

Affsver, *ejuro, abrenuncio*, affværger, sværges sig
fra.

Afftak, *n. pernegatio*, rent Afslag, Fraffigelfe;
hann hefr eingin aftök, *non omnino perne-
gat*, han nægter det ikke ganffe.

Aftaka, *f. cades, supplicium capitale*, Henrettelfe.

Aftakaveðr, *n. tempestas vehemens*, et Himmeff
vejr, et forfærdeligt Uvejr.

Aftal; *n. pactum, conclusio*, Aftale.

Aftan; *m. et n. Vesper*, Aften, Eftermiddag;
midr aftan, *medius vesper*, Middaften; (o:
Kl. 6 om Eftermiddagen.)

Aftan, aftan til, *a tergo, pone*, bag, bag til.

Aftanfaungur, *m. cautus vesperinus*, Aftenfang.

Aftanfskin, *n. fulgor solis vespertinus*, Aftens-
røden.

Aftar, *astat*, *adv. posterior, postreme*, længer
tilbage, bagerff.

Aftari, *astatr. posterior, postremus*, bagerff;
aftari hlutr, *posterior pars*, Dagdelen; aftari
fætr, *pedes posteriores, vulgo astr. factur*,
Dagfodder.

Aftek; *abrogo, rescindo*, affvæffer, afflægger.
2) *denego*, afftaar. 3) *capere plecco*; henrets-
ter, straffer paa Livet.

Aftel, *dehorizo, frataader*, bringer fra noget.

Aftfnar, *verb. imp. vesperavit*, det aftner.

Aftór, *n. res nihil, pr. vile zozenzum*, Fung,
ubrugeligt Affald.

Aftök, *n. pl. tempestas atrocissima, sc. denegans
ier f. aliud proposurum*, hæftigt Uvejr, som
forhindrer en Rejfe eller andet deel; aftak-
aveðr, *idem*; (vid. aftak).

Aftökufnadr, *m. locus supplicii*, Retterffed. 2)
locus deponendi sarcinas, Bedested, Hvileffed.

Aftur, *denno, rursus*, igjen, atter. 2) *retro*, til-
bage; aftur á bak, *retro, recessim*, tilbage,
baglændf.

Afira, *disvadeo, moror, impedio*, færaader, afholder fra, hindrer.

Afibrati (i Söttum), *m. paracme*, Sygdommens Aftegelse, Veering; hönnum er i afibrata, han begynder at komme sig.

Afibrata, *revalescens*, som kommer sig.

Aftrælding, *f. Aég elldi*, *diluculum*, Dagbrætning, Dagstjær.

Aftrför, *f. 1) regressus*, Tilbagegang, Tilbage-
reise. 2) *desinatio, remissio*, Ophørelse, Afsluden.

Aftrgångs, *f. lenures, manes*, en Gjengangst, et Gjenfærd, Spøgelse.

Aftrgöinginn, *reversus*, kommen tilbage, gaet tilbage (ogsaa om Spøgelse).

Aftrhalld, *n. retentio*, Tilbageholden, Forhuldring.

Aftrhelld, *impedio*, forhindrer, holder tilbage.

Aftrhlaup, *n. recessus maris*, Tilbagegang, Ebbe.

Aftrhlestr (bátr), *navicula, cui puppis onere pressa est*, forlæstet bag til, (om Waade eller Skibe.)

Aftrhlædr (bátr), *idem*.

Aftrhvarf, *n. reditus*, Tilbagevenden, Gjenkomst. 2) *resipiscencia*, Omvendelse, Forrydelse.

Aftrkall, *n. revocatio*, Tilbagekalbelse, Gjenkaldelse.

Aftrkallan, *f. idem*.

Aftrkallanlegr, *revocabilis*, tilbagekaldelig, gjentkaldelig.

Aftrkast, *n. repercussio, recursus*, Tilbageslag; a. straums, *primus recursus maris*, den første Begyndelse til Ebbe.

Aftrkoma, *f. reditus*, Tilbagekomst, Gjenkomst.

Aftrkristlingr, *m. vox querula et miserabilis, pr. iterata pipasio; (à kristi)*, Jaucen, Dusen ic., en Ulftræg, Ulling.

Aftrlæsi (aftrlæsti, at aftrlæsa), *claudio*, lukker i, lukker i Laas.

Aftrrek, *repello*, driver tilbage, gjendrøver.

Aftrreka, *repulsam passus*, tilbagegreden (egentl. som staaes tilbage til samme Land, som man sejlede ud fra).

Aftrrétingr, *m. clavus ferreus solea eorum contritus et recusus*, et Hæsteskosöm, som man har rettet.

Aftrrhúningsr, *m. redux invitus*, en, som imod sin Villie maa vende tilbage.

Aftrstafn, *m. puppis*, Dagstavn, (*vid. Skutr.*)

Aftrstakt, *denegatus, prohibitus*, forbudt, forhindret; nu er aftrakt at ferðaz, iter jam plane denegatum est, nu er man ganske hindret fra at rejse.

Afsvan, *desverus*, afsvant.

Afsvetna (stalt-mat), *salamenta macero*, udblander. (Saltmad).

Afvegs; *per v. in devia*, fejl, paa Afvej; Þeir fóru afv., de via errarunn, de rejste vild, kom paa Afveje.

Afvegaleidsla, *f. seductio*, Forførelse.

Afvegis, *idem ac afvega*.

Afvegr, *m. devium, error*, Afvej.

Afven (afvandi, hefi afvanit, at afvenia), *dedoceo, defefacio*, afvanner venner fra.

Afvendi, *averso, declino*, afvender, afværger.

- Afugga (at afugga), *pinna piscium proficere*,
Pirer Finnerne af Fiske.
- Afuggai. *m. pl. pinna proficere*, afstaarne Fi-
skfinner.
- Afuggur, *f. pl. vesegmina staminum tela*, Ender,
som Fjæres af Vandegarnet naar et Stipke
Tøj er vovet færdig.
- Afvigt, *f. fraudulenta ponderatio*, Undervægt,
uredelig Vægt.
- Afvik, *n. secessus, recessus*, Afkrog, afsides Sted.
- Afvikinn, *remorus*, afsides liggende. Afv. Stad,
locus secretus, hemmeligt afsides Sted. Afv.
frá tránni, *apostata, qui religionem deseruit*,
affalden fra Troen.
- Afvirding, *f. despectus*, Foragt, Ringegtelse.
- Afvirt, *despectus habitus*, foragtet, ringegtet.
- Afundinn, *infestus, absurdus, inaffabilis*, fortre-
delig, vred, som ikke vil tale med en.
- Afurydi, *m. pl. seviries in verbis*, haarde Ord,
ublide Udtryk.
- Áfúla, *f. voluptas, beneplacitum*, Velvillighed,
Yndest.
- Áfúsugéstr, *m. hospes acceptus*, en kjærkommen
Gjæst.
- Áfýlgis, *in comitatu*, i Følge, Selskab med.
- Áfýsi (áfýsti, at áfýla), *horror*, tilfrynder,
opmuntrer til.
- Áfýsni, *f. exhortatio*, Tilfryndelse.
- Afþekia (afþakti hefi afþakit, at afþekia),
sectum demoliri, tager Taget af, aftar-
ter.
- Aþfilla, *afferibus intersepio*, aflufter, sætter
Fjælevæg imellem.
- Aþpocka (at aþpocka), *odio expono*, bagvasser,
sætter i oubt Agte.
- Aþpockadr, *male delatus*, bagvasket, sværtet.
- Aþpreytr, *recreatus a labore*, udhvilet, veders-
køaget, ikke mere træt.
- Aþfreytumedsl, *n. pl. medicamenta acopa*, Mid-
ler mod Træthed og Udmattelse.
- Aþpyrstr, *bove porus*, slakket, ikke mere tørstig.
- Aþvata, *f. palus vapores repidos emirrens*, et
Morabé, en Sump, som formedelst varme
Dampe ikke fryser om Vinteren.
- Ag, *n. vid. agi*.
- Aga (at aga), *exerceo*, øver i noget, optugter,
øver.
- Agablautr, *agua ad mollitiem maceratus*, ganske
udblødt, gjennemblødt i Vand.
- Agaklökk, *disciplinam admittens*, som lader
sig opave, bojelig.
- Ágalli, *m. vitium*, Fejl, Vanfle.
- Ágánger, *m. aggressio, imperus*, Overfald, Ans-
sald. 2) *injuria*, uretmæssigt Indgreb, Fors-
nærmelse.
- Ágángslamr, *iniquus, injuriosus*, nærgaaende,
anmassende. 2) *facilis*, let at gaa til.
- Ágángslamt verk, *opus facile*, et Arbejde uden
Vanskelighed.
- Agar, *f. agaz, mollescit, rarefcit*, udblødes, ops-
blødes, opløses. Skórinr agaz, *calceus per-
madescit*, Skoen bliver gjennemblødt. Hér

agar alt saman, *hic sunt omnia promiscua* f. *confusa, confuscrantur*; her er alt iblant hinanden, i Forvirring.

Agar, n. *gogares, Agar.*

Agdi, m. *vir, nobilis, pr. aquilinus*; en' bekjendt Mand, egentl. den' ærnegtige; 2) multa experientia, erfaren, forsæt.

Ágégilegr, *caducus, labilis, deciduus, offalbens* de, som begynder at' forfalde, falde hen.

Agéngst (at ágángast), 1) *adoriri, ansalde*, angribe hinanden. Par géngast Peir á, *ibi alter alterum adorri sunt*, der angribe de hinanden. 2) *par estimari*; jævne, lige imod hinanden. Peir létu Petta ágángast, *hæc æquarunt*; de lode dette' gaa lige op.

Ágériz (at ágéraz), *invalescere*, tager til, faar Magt.

Agg, n. *rixæ, jurgia, Trætte, Klammeri*.

Agj, m. *disciplina, castigatio, exercitatio, Arbei* Tugt; þar var agj ok elian, *exercitatio et labor ibi non defuit*, der blev (han) holdt i Dærne.

Agj, m. *caries soli*, løs, sid' og vandig Jord.

Agg-mikid land, *solum aquosum*, vandrig; Jord.

Ágiarn, *avarus avidus, gjertig*. Ág. var hann badi hárf ok metnadar, *opum et honoris avidissimus erat*, han var baade pengegjertig og ærgjertig. 2) *vehemens, alacris, promtus*, begjertig, ivrig, fyrtig.

Ágiarnlega, *avide, vehementer, gjertigen, hæfti* gen. Konungr vard grimmelega reidr ok

Ágiarnlega; *rex ira feroci et vehementi per-* *cirus est*. Kongen var' opbids' til en' grusom' og' hæftig' Vrede.

Ágirnd, f. *avaritia, Gjertighed*.

Ágiri, f. *idem*.

Ágirniz (Ágirnistf, hefi Ágirnzt; at Ágirnast), *cupio, appeto, trahere* hige efter.

Agn, n. *escæ, illecebræ, inescamentum, Madding, Lokkemad*. 2) *piscatura; captura ferarum, Fiske, Faglesfangst, Jagt*.

Agnar, nom. pr. *viri*, en' Mand's Navn. 2) *venator s. piscator strenuus, victoriosus*, en' dristig, modig, heldig Fiske' eller Jager.

Agnofa, *inescatus delictis, stupidus*, som har tabt Sands' og' Høielse, egentlig om' en' Fisk, som har hængt længe' paa' Krogen.

Agnhallid, n. *uncinus hami, spiciculum*, Hagen paa' en' Fiskekrog.

Agnhúid, m. *idem*. Aillir höfdu agnhúid á höndum; *omnium obsecrationi expostus erat*, alle havde Horn' i Siden paa' ham.

Agnör, f. *idem*.

Agnsamr, *questuosus, fortunatus in captura ferarum*; nærsom, fordelagtig, bekvemt til Fiske' eller Jagt; þar er agnsamt býli; *facilis est ibi commectus cibariorum e regno animalium; seu locus est ad venationem et piscaturam aptus*; dette' Sted' ligger bekvemt til Jagt og Fiske'.

Agnir, f. pl. (a sing. ögn); *palea, stramen*. Avner.

Agnfax, n. *vid*; fiskibredda.

- Ágódi, *m. provenus, medicus*, Forder, Afgrøde.
- Ágóða-pant, *austrichesis*, Pant, som den panthavende-maa bruge og nytte.
- Ágreining, *f. (grein) difensio*, Menighed, Movers enstemmelse i Mening.
- Ágreiningr, *m. idem*.
- Ágrip, *n. compendium, elenchus libri*, Udtog.
- Ágte, *curo, estimo*, haver Agt paa, Tilsyn med; agter, slatter. Hann agtadi eptir um eignir stadarins, *opes prædii curavit*, han havde Tilsyn med Gaardens Tilsligende. *vid. akta*
- Ágati, *celebro, laudo*, berømt, rose. Vörn hans var ágatt, *propugnatio ei laudi fuit*, hans Forsvar blev berømt.
- Ágati, *n. celebritas*, Berømmelse, Ypperlighed. Hann giórði þat til ágatis lér (Bíðrn breiti), *id fecit, ut celebritatem sibi acquireret, ne lateret nomen suum, v. facti fama*, det gjorde han for at indlægge sig et Navn; ágata-góðr, *omni laude dignus*, fortreffelig, særdeles god. 2) *delicia*, Lækkerbidsten, Kræb. Þeir fiskar voru ágati hans, *isti pisces illi erant in deliciis*, disse Fiske vare hans lakreste Ret; nýtt miðl var brúkad til ágatis eins og annars á Reykhólum, *recens farina ad veritas delicias, Reykhóls: usui fuit*, nyt Mel blev kun brugt som en Lækkerhed paa Gaarden Reykhólar; at hafa at ágærum, *in deliciis habere*, at holde meget af.
- Ágætlega, *celebriter, eximie*, berømmelig, ypperlig.
- Ágætr (gæti), *celebriz, memorabilis*, berømt, fortreffelig. Ágætt fall lá féck til vallar, *memorabilis in illa planitie erat cædes. (vegis Haraldi vicoriosi)*, hans Fald (i Marten) er berømt.
- Áhald, *u. urensile, instrumentum, vir*, Nibstak, Værktøj, Evne; *sepis in plur.*, oftere i Flertallet áhöld.
- Áhángandi, *adherens, necessitate iunctus*, Paarørende, Beslagtet.
- Áhángari, *m. v. socius, Rammerad, Tilhænger*. 2) *cliens, Klient*.
- Áhánga (at hánga), *adharco*, hænger ved, hænger sammen med.
- Áheit, *n. vorum*, Løfte til Gudene, Paakaldelse. Þeir komuz med áheitum af, *post vota nuncupata (agre) evaserunt*, de slap derfra med Løfter til Gudene (∴ med Nød og neppe).
- Áheyrileg, *plausibilis, verisimilis*, rimelig, som lader sig høre.
- Áheyrsla, *f. exaudirio*, Paahøren, Tilhøren.
- Áheyrsla, *inaudiens*, som hører paa noget. Hann varð áheyrsla, *inaudiens*, han hørde det.
- Áhittinn, *sagax, savi*, heldig til at gætte eller træffe.
- Áhladandi, *m. astus maris frequentior*, stærk Søgang.
- Áhlaup, *n. impetus, irruptio, invasio*, Anfald, Angreb.

Åhlaupasamt, *impetuosus, acer, vehement, volubis* som, hæftig angribende (sit Arbejde eller sin Fiende).

Åhlaupaveðr, *n. inopinata tempestas*, pludselig paakommende Uvejr.

Åhlaupaverk, *n. res facilis et explicata, et res* bejde, man kan løbe til, som er snart bestilt.

Åhlecking, *f. damnum, Uheld, Vanheld.*

Åhlepni, *f. procacitas, impetus importunus, Fremfusenhed.*

Åhlýðiz (åhlýðdist, hefi åhlýzt, at åhlýðast), *comprobo, bifalder, overtalee.*

Åhöfn, *f. (Skijs); quicquid in navi rerum est, merces peregrinatorum, onus nauicium, Skibssladning, alle Sager, der ere indenborde.*

Åhölld, *n. pl. arma, instrumenta, Redskaber, Væktstj.* 2) *paritas, æqualitas virium, Liget* vægt, Lighed i Styrke og Kræfter. *Lengi vóru åhölld med þeim, diu agro marie certabant,* lange stod de dem lige godt i Kampen; *at hafa eingi åhölld við, nullas habere vires ad resistendum,* ikke kunne gjøre nogen Modstand.

Åhrun; *n. ruina, casus, Nedstyrtten, Fald* (især om Skjæbnen).

Åhrynsord, *n. pl. verba efficacia, fatidica, varsklende Ord, Ønsker og Ord, som bestemme end Skjæbne.*

Åhræri (at åhræra), *attingere, berøvet, tøret ved, tager paa.*

Åhugi, *m. sollicitudo, fervor animi, Befymring, optært Sind.*

Åhyggia, *f. sollicitudo, cura, Omhu, Omsorg, Befymring.*

Åhyggjufullr, *sollicitus, befymret.*

Åhyggjusamlega, *sollicitus, befymret, uroligen.*

Åhyggjusamlegr, *sollicitus, qui sollicitudinem præferit,* som ser ud til at have Befymringer, tankesfuld.

Åhyggjusamt, *sollicitus, anxius, befymret, urolig.*

Åhyggjusemi, *f. sollicitudo jugis, Befymringer, Befymretsed.*

Åhættu, *f. præsens periculum, Boveslykke.*

Åhætti (at åhættu), *periculum facio, vover noget farligt.*

Åi, *m. proavus, Oldefader* (ellerå lángafi). Fyrstr er fadir, afi annar, þridi åi, primus est pater, avus alcer, tertius proavus, den første er Fader, den anden Dedsfader, den tredje Oldefader.

Åi (ådi, hefi åd, at å vel at æa), *pausare, cum jumentis quiescere et illis respirationem dare, beder paa Rejsen. Rétt er manni at æa eykam sinum, Par ei hefir ádr slegid verid, ubi fensicium non est, pausam jumentis dare cuiuslibet integram esto,* man har Dæt til at bede med sine Heste, hvor der ikke slaats Hø.

Åir, *f. pl. lac butyro emunctum, ebutyratum, Rjærnemalk.*

Aka (akadi, hefi akad), *ago, agiro, pro, moveo, bringe frem, bevæge frem. Aka skauti, pedem proferre, sice Skjædet (paa Seslet); aka sér, motare tergum v. humeros, vrie sig, stutte sig.*

- Ákafi, *m. fervor, precipitancia*, Jvæt, *impetu*
 heb. Ákafi þinn ok álitaleysi dregr þú g
 skamt, *fervor et incōsiderantia tua parum*
tibi profunt, du kommer ikke lange med din
 Hidssighed og Uforsigtighed.
- Ákafleg, *affiduus, vehement*, ivrig, hidsig, hæstig.
- Ákaflyndr, *idem*.
- Ákaftr, *idew*.
- Ákall, *n. invocatio*, Paakaldelse.
- Ákalla, *invoco*, paakalde.
- Ákarn, *n. glans quærens*, Ageren.
- Ákast, *n. icrus lapidis v. zeli*, et Slag, Kast
 med Sten eller Spyd. 2) *farina pulvi sa-*
ris, Mel til en Grød.
- Ákétid, *f. vid. ákafi*.
- Ákénni, *clare senrio*, mørket, smager. Þess
 hafdi ákénnt, *clare innocuis*, det fik man at
 fornemme.
- Ákénning, *f. gustus, gustatio*, Smag, Smagen.
- Ákiólandi, *eligendus*, udkaeren, som man maa
 onst, attraa.
- Akka, *conceruo*, bynger sammen, sammenhober.
- Akkéri, *n. anchora*, Anker; akkérís-streng,
- m. funis anchorarius*, Anfertov.
- Akkr, *m. desiderium*, Lyst. Mér er enginn akkr
 í því, *nihil petis mihi est*, jeg bryder mig ikke
 om det, kan ikke noget med det (plebejistið).
- Áklaga, *accuso, arguo*, anklage, sigte, saggive.
- Áklagari, *m. accusator*, Anklager.
- Ákleiminn, *vulnerandi peritus*, saarende, som
 gjetne saaree. Hann gjórdi honum ákleimr,
vulnera infixit, han saarede ham.
- Áklögum, *f. accusatio*, Anklagelse, Saggivelse.
- Áklædi, *n. stragula polymira*, et Tappe, Dakt
 len (egentlig til Kvindfolks Ribefabler).
- Akneyti, *n. bos jugalis*, et Nod, en Osse, som
 drager Nag, spændes for Plov.
- Ákoma, *f. vulnusculum, ulcusculum*, et lille
 Saar, en lille Dyd. 2) *reccus pluvia*, en
 lille Sling, pludselig Regn.
- Ákóst, *n. pl. muræa criminationes*, gjensidige
 Beskyldninger, Bebrejdsler.
- Aktr, *m. ager*, en Ager.
- Aktræna, *f. Perdix vulgaris*, Teerno, en Ager
 høne.
- Aktrland, *n. arvum*, Agerland, Plojsland.
- Aktrmadr, *m. agricola*, en Agerdykker, Landbrun-
 ger.
- Aktrrein, *f. porca*, en Agerren.
- Aktrykia, *f. agricultura*, Agerdykning, Land-
 brug.
- Akt, *n. afirmatio*, Agt, Agtelse.
- Akta, *affimo*, agte.
- Aktaumr, *m. funis, quo obliquantur vela, pes*,
 Fjærlene, Tog, hvormed man firer Sejlene.
- Ákúra, *f. et ákúran*, reprehensio querula;
 Frettesættelse, Bebrejdelse. Hann mætti ákú-
 rum, *querimoniam contra se offendit*, han
 paadrog sig Frettesættelse.
- Ákærn, *f. accusario*, Anklagen, Beskylden.
- Ákæri, *accuso*, anklager.
- Ál, *f. (pl. álur)*, lorðum, funiculus e corio, en Hi-
 niem.
- Alabastrur, *m. alabastrites, alabastrum*, Alabastr.

Álag, *n. additamentum, Tillag, Tilgift.* 2) *indicio, tributi novi impositio, Paalag.* 3) *mulcta, Boder.* 4) *superior pars costæ navis, det øverste af Indholter eller Krumholter i et Skib.* 5) *sepius in plur. álög, dira fatales, Forbelselse, en Persons Skjæbne, bestemt ved Trolddom.* At vera i álögum, furis agitari, at være forbeslet.

Álagshútr, *m. modus appositionis, vid. Skálda, Mæde* at lægge paa, eller sammensætte (?).

Álagstorfa, *f. superior pars strati ciliarum, Grønsvær* eller Græstorve, som lægges oven paa det øvrige Underlag under Skofsfadler.

Álakista, *f. excipula, Kalestise.*

Álakrabbi, *m. mustela, Kalekvæbde* (en Hilt).

Álas, *n. reprehensio, vixuperium, Trettesættelse, Bredbædelse.*

Álafa, *vixuperare, ivrettesætte, Mjænde paa.*

Álaföng, *f. fuscina, en Kalestang.*

Álár, *n. embamma, Dyppelse* som heldes paa, især Meil ell. deel. som lægges paa Græs.

Albatamedal, *n. medicamentum catholicum, Unis versalmiddel.*

Albati, *m. (qv. allr hati), refectio in integrum sanitatem, fuldkommen Helbredelse.*

Albeinn, *in excipiendo promissus, meget gæstmild.*

Albirtr, *pellucidus, meget klar, skinnende.*

Alblár, *in totum caruleus, ganske blaa.*

Allblóðgr, *totus cruore madens, ganske blodig, over alt bestaaet med Blod.*

Alblómgaðr, *totus in flore, f. florens, blomsters fuld, meget blomstrende.*

Albogabarn, *n. proles novercali odio exposita, f. astorgia maris, et Barn, det ifte yndes af Horeldrene, behandles som Stedbarn.*

Albogaskél, *f. patella conica f. mucronata, Pa-tel, Albueffjel.*

Albogaskot, *n. pl. velitationes et infusi gestus hostiliter evadentis, Albuested.*

Albogi, *m. (alin bogi, vulgo olbogi, olnbogi), cubitus, curvatura cubiti, artus lacerti et brachii, Albue.*

Albúinn, *omnino paratus, ganske færdig, fuldkommen beredt.*

Aldauda, *adj. indeel. ad internecionem casus, aldeles udryddet.* Par var aldauda i landinu, *rota regio ad internecionem vastata erat, hele Landet var blottet for Mennekter.* 2) *emortuus, prostratus extinctus, uddød (de familia). Ku.*

Aldin, *n. herba hortenses culta, Havevækster, Havcarter, omnes arborum fructus edules spec. glans fagea, alle Slags Traefrugt, især Olden.*

Aldingadr, *m. hortus, Have.* 2) *pomarium, Frugthave.*

Aldæla, *humilis, facilis homo, omgængelig, let at komme til Rette med.* Hann er ecki aldæla, *est homo paucorum hominum, han er temmelig vanfælig.*

Áleidis, *prorsum, in viam, fremad, videre paa Vejen.* Áleidis þokar nú um heilfu míns, *de valeudine mea melius spero, nu synes mig dog, jeg begynder at komme mig.*

- Aleiga**, *f. omnis possessio five habentia*, ens hele Ejsendom, alt hvad man eier og har.
- Aleigmál**, *n. culpa omni habentia expianda*; en Sag, som gjelber ens hele Voedslod.
- Aleikinn**, *in ludo injurius*, som fornærmer eller bedrager den man leger eller spiller med.
- Aleikfa**, *inferior, male habitus in ludo*, som taber, fornærmes, bedrages i Legen eller Spillet.
- Aleikst** (áléikst, hefi áleikizt; at áleikast); *in ludo succumbere, taber Spillet*; áleikizt hefir hlutr minn; *deserit fors me manus*, det er gaaet tilbage for mig.
- Áleita**, *reuro*, forsøger, prøver paa. *Ku.*
- Áleitinn**, *imperuosus*, som vælde sig ind paa andre, ikke kan lade andre være i No.
- Áleitni**, *f. infestatio; conatus irruendi, perulansia*, Overmod, Raadhed i at fornærme og opføre andre.
- Álengdar**, *adv. eminus*, langt fra, langt borte.
- Áles**, *n. filum laneum crassissimum*, grovt Uldsgarn.
- Aleyda**, *f. solitudo, desertum*, en Ørken, Udsøsten.
- Álsa**, *f. hálsa, f. plaga; regio mundi*, Verdens kant, Himmelegn. Sic: heimsálsa, regio mundi, Verdenspart; landsálsa, *districtus terra*, Landstrækning. 2) hálsa *f. álfa, vices, quod in contractibus saepe occurrit*, Bøene, Eide, Del, hvilket ofte forekommer i Kontrakter, ex gr. af einnri álfa var N. af annari M. ab hęc parte erat N. ab altera M. paa den ene Side var N. paa den anden M.
- Álfabrúni**, *m. apltha*, et Esags Byld eller Udsket med Roe og Sprækker isar i Ansigtet paa Dyr. (Se Félagarit 9. Bindini 186 bladf.)
- Álfadir**, *m. omnium pater, Páncopater, Álfader*.
- Álfsólk**, *n. idem ac álfr. 2) saxicola, Bjergboer*.
- Állallinn á**, *persuasus*, forsktet, forvisset om.
- Állavakir**, *f. pl. pori majoris glaciei vernalis*, smaa Huller eller Baage i Isen em Foræret.
- Álfr**, *f. álfi; m. genius, famulus, Alfe, Eltefolk*, in Edda nominantur, hvítálfar v. Itóálfar, geni lucis et svartálfar v. dúckálfar, geni teugrarum, angeli sc. boni et máli, i Edda navnes Hvidalfer eller Lydalfer og Svartalfar eller Norkalfar, de første vare gode, de sidste onde Nander. *Propr. álfr patronymicum est e patria eorum álfrheimar, qui sunt orientalis Norvegię regio inter annis, cuius terminus fuere annis duo Ráumelfar et Gautelfar*, egentlig et Folknavn paa dem, som boede i Alfheim, et Landskab i det østlige Norge imellem Kloderne Romelven og Gots elven, altsaa omtrent det nuværende Dahus.
- Álfrekober**, *n. pl. cotaporia, Lakserepillet, vid. dritber*.
- Álfreki**, *m. ferdes humana f. exoneratio alvi*, ha ferdes saepe in annis et fluvios ejiciebantur, imo latrina supra rivos edificata sunt, ne ulli homini nausea sua illa ferdes, Mennekkfærn, hvilket man piejede at kaste i Naer

og Gløder, sa man bygde osaa Vandhuse over Dætte, for at slige Uvenligheder ikke skulde være nogen til Effekthed.

Alfrægiaz, *celebrifere*, blive vidt og bredt heromt, bekendt. Par alfrægiaz um öll lönd, *per omnes terras celebratur*, det blev bekendt over alle Lande.

Ält, *f. cygnus, olor*, Svane.

Älfar, *peruibialis*, fremkommelig, befarelig.

Älfar vegr, *via publica legaliter meabilis*, Älfarevej. 2) *instrucus, idoneus*, udrustet med Tilbehør, paa rede Haand.

Älgilldi, *n. plenum pretium rei perditæ*, fuld Værdi, fuld Estatning, *vid. gilldi*.

Älgjördr v. älgjör, *perfectus, consummatus*, fuldgjort, fuldendt, fuldkommen.

Älgjörleiki, *m. perfectio*, Fuldkommenhed.

Älgjörvi, *n. paupolis*, fuld Rustning, Mundur.

Älglymíngur, *m. 1) amestis*, fuldkommen Tilsgivelse, Ankesti. 2) *effusa lacrima*, *ubi quis ob gaudium omnia alia postponit*, overvætted Glæde, saa man glemmer og tilside sætter alt andet.

Älheimr, *m. rotus invidus, macrocosmus*, hele Verden, Alverden.

Älhendur, *f. pl. omnis nisus*, alle Kræfter, afmuelig Anstrængelse. At leggja älhendur á, *omnibus viribus niri*, at anvende alle Kræfter paa noget.

Älhugi, *m. serietas*, Ålvorlighed. 2) *candor*, Oprigtighed, Ærlighed.

Älhýsi, *n. integrum prædium, omnes rusticatus apræ domus*, alle Bygninger, som hører til en fuldstændig Gaard.

Älid (äléid, at ällida), *inclino procedo*, lækker mod Enden, lider ud paa, forløber.

Älifé, *n. pecus altille, saginatum*, Fedevæg.

Älifuglar, *m. aves domestica*, Husfugle, tamme Fugle.

Ällika, *similiter*, ligeledes, paa lige Maade.

Ällikr, *similit*, ligedan, lignende.

Ällilamb, *n. agnus pasticus*, Fedelam.

Ällin, *f. Ällnar, ulna, cubitus*, en Ällen, (*Colius* Æln). *est sive mensura s. pretium, nam consistit una ulna pauni promercatis olim 4 solidis*, enten i Ällenmaal eller i Pengeværd 4 Skilling, som var den gamle Pris for en Ällen Havnvedmel.

Ällinn (*pl. ældir v. alnir*). 1. *narur*, sødt. 2. *alitus, pasticus*, fedt, mastet.

Ällit, *m. aspectus, facies, apparenzia*, Anseende, Udsende. Fagr ällits, *formosus venustus*, smukt af Udsende, veldannet; vænn at älliti, *idem*.

Ällit, *n. inspectio, astimatio*, Betragtning, Ånsæelse.

Ällit (äléit, at ällira), *astimo*, betragter, anseer.

Ällitleysi, *n. imprudentia*, Ubetænksomhed, Uforagtighed.

Ällitlegr, *formosus*, anseelig, Ælon. 2) *de quo bene sperandum*, som man maa have godt Haab om. Pá var ällitleg vinárta Peirra, *rum*

amicia eorum apparenter bona fuit, den Gang spntes deres Venstrib at staa paa en god God.

Alka, *f. alca* (*avis*), Alke (en Søfugl, som er fort og hvibbroge).

Alka, *f. mentum s. inferior pars faciei hominis*, Hagen, Underdelen af Nussaget. Hann teigir álkuna, *dicitur de eo, qui impulenter cervice recurva mentum exciriz*, *s. porrigit*, Han kaster med Nakken, siges om en, som paa en upassende Maade kaster Hovedet tilbage og stikker Hagen frem.

Alkændr, *omnibus notus*, kjendt af alle, almindelig kjendt.

Alkiðivi, *m. pancreas*, en Tykkert, et tykt, lat sket Mennecke.

Alklædi (at alklæda), *integrum vestitum dare*, Klæde en fra Top til Taa.

Alklædnadr, *m. integer vestitus*, en hel Klædning.

Alkunns, *v. Alkunnigr, v. Alkunnr, perfecte notus*, fuldkommen, eller almindelig kjendt.

Áll, *m. muræna, anguilla, alias biartáll, líósáll, ætiáll*, en Nal, man siger ogsaa: biartáll, líósáll, ætiáll.

Áll, *m. 1) alveus, oblonga lacuna in re aliqua*, en lang Fordybning i Midten af noget, *f. Eff. Floder.* 2) *alveolus niger in tergo eorum*, en fort Stribe langs Ryggen af Heste. 3) *alveolus sive medulla in medio pinus*, Marven midt i Fyrretræet.

D

Alla-götu, *ad finem, prorsus ad*, lige til, hele Vejen til. Alla-götu at bænum, *prorsus ad prædium*, hele Vejen ell. lige til Gaarden.

Allda, *f. unda maris*, Volge. Hvordan mun lá allda runnin? *quoniam hujus consilii auro?* Hvem er vel Ophavsmanden til det? 2) *elevatio terræ inde*: Öllduhryggr, *nom. pr. loci*, en Banke, hvor Grunden haver sig deraf det Steedsnaavn Ölduhryggr; *olim jollda unda jollduhlaup*, tilforn hed det jollda hvoraf jollduhlaup.

Alldarbragr, *m. genius seculi*, Tidsalderens Mand.

Alldafar, *n. lapsus temporum*, Tidsløb. 2) *genius seculi*, Tidsalderens Mand.

Alldafarsbók, *f. annales*, Kærbog, Krønneke, Atnat.

Alldamót, *n. pl. confinia seculorum*, to Tidsals deres eller Hundredaars Sammenstød.

Alldavinr, *m. amicus constantissimus, inveteratus*, gammel, oprigtig Ven.

Alldæðli, (*præ alldæðli. s. adli*), *ablat. sanctum in usu est*: frá allde æðli, *ab initio seculorum* fra Artds Tid.

Alldinn, *annosus*, gammel.

Alldr, *m. etas, ævum, seculum*, Alder, Levealder, Tidsalder. Alldri orþinn, *annosus*, gammel, bedaget; *metri et alldri, natu, etate major*, ældre; *jafhalldri, coævus, æqualis*, jævnaldrende, lige gammel item: samtigb.

Alldradr, *annosus*, aldrende.

Alldreif. *f. alldreigi* (3: alldur ei, alldur eigi), *nunquam*, aldrig, ingenfinde. Um alldr ei, *per secula nunquam*, aldrig nogenfinde.

Alldræg, *n. terminus vitæ fatalis*, Død, egentlig sig Livets Slutning. Verða einum at alldurlagi, *occidere f. occidi curare*, være Narfag i ens Død. Arvalda eins alldrægi, *habere jus vitæ et necis*, at have ens Liv og Død i sin Haand.

Alldrtili, *m. mors, obitus, consummatio dierum vitæ*, Død, Livets Ende. Það varð hönum at alldrtili, *istud terminum vitæ illi constituit*, det blev hans Død, forvoldte hans Død (å tili).

Alldrænn *f. alrænn, humanus, genialis*, omgængelig, blid i Omgang, (ræna; *vid. einrænn, difficilis.*)

Allgödr, *perquam bonus*, meget god, ret god. Allillr, *perquam malus*, meget ond.

Allkérskilega, *farcastice*, meget spødt og bidende. Allra heilegra messa, *f. commemoratio omnium sanctorum, dies paucularis*, Allhelgens Dag.

Allr, *omnis, totus, al, hel.* 2) allr, *qui vivere, desit, nil praterea valens*, ganste, rent 3: død. Hann varð þar allr, *ibi mortuus est*, han blev der med alle, døde der. Þar er öllu (at öllu) gott, *ex omni parte beatum*, det er godt i enhver Henseende. Allr, *penitus*, lige, ganste. Allr þar til, *donec, eo usque*, lige indtil, lige til.

Allskyns, allskonar, *omnis generis f. modi*, allehaande, alskens.

Allstór, *perquam grandis*, meget stor.

Alltid, *semper*, altid.

Allvel, *per bene, optime*, meget vel, ret vel.

Allsendis, *omnino, tandem*, ganske og aldeles.

Allz, *cum, quoniam, scilicet, da.* Allz vér erum einnar tungu *cum lingua nobis communis sit*, da vi tale et og samme Sprog (Digt).

Álma, *f. scopus hami f. alterius similis instrumenti, ansa, cui funiculus alligatur*, en Gren eller Arm af et Anker, en Høstefrog eller deslige Redskaber.

Almanak, *n. fasti*, en Almanak.

Almannarómur, *m. fando vulgata fama*, almindelige Nygte.

Almátt, *m. omnipotentia*, Almagt.

Almáttugr, *omnipotens*, almægtig.

Almennilegr, *idem ac almennr.* 2) *universalis*, almindelig, universal, generel.

Almenningar, *m. pl. loca communia, compascua*, Græsgange, som ere tilfælles, Fælleder, Allmindinger.

Almenningr, *m. universitas*, Almenhed. 2) *expeditio, universalis*, almindelig Ledding.

Almenningsgagn, *bonum publicum*, det offentlige Bedste.

Almenningveggr, *via regia v. publica*, Landevej, Allfarevej.

Almennr, *ordinarius, communis, vulgaris*, sædvanlig, almindelig.

Almennr, *communiter*, almindeligen.

Almr, *m. ulmus*, Elm, Almetræ. 2) *arcus ulmeus vel etiam quicunque arcus*, Bue af Elmtræ, enhver Bue (Digt)

Almúgi, *m. plebs, promiscua multitudo*, Almue, Mængden.

Almúgamadr, *m. vir plebejus*, en Almuemand.

Almúgastiörn, *f. democratia*, Folkeregering, Demokrati.

Almusa, *f. vid. Blmusa*.

Almæli, *n. fama vulgaris*, almindeligt Rygte, hvad alle sige.

Almætti, *n. omnipotentia*, Almagt.

Álmárlánger, *cnibialis*, alenlang.

Álög, *n. pl. vid. álag*.

Álögur, *f. pl. onera gravamina*, Paalæg, Byrder. 2) *mulcta*, Pengebøder.

Álpalegr, *brutalis*, sjantevoren, toffit.

Álpaz (per metathesin *lit. pro aplaz*), *vizulorum more incedere*, gaa sin egen Hæve Gang, toffe af.

Alr, *m. subula*, en Spl.

Alræmdr, *famosus*, almindelig bekendt, som har et udbredt Rygte.

Alræmi, *n. (rómr)*, *fama vulgaris*, almindeligt Rygte, Ry.

Alskínandi, *undique splendens*, meget skinnende, overalt glimrende.

Alskípadr, *plene ordinatus*, besat, fuld besat; alskípud stofa, *erichlinia strata, occupatis sedilibus*, en Stue, hvor alle Pladser ere besatte.

Alskotinn (akr), *ager in herba f. gramine*, bevoffen overalt, i fuld Fior (som en Ager).

Alskrafadr, *in omnium ore*, som er i alles Munde, som alle tale om.

Alskadar, *adv. ubique*, overalt, allevegne. Kn.

Alskotr, *prudens*, meget snild.

Alskvidr, *pro alsiuurr, sapiens*, meget viis. 2) *bene moratus*, dannet, meget kultiveret.

Alsfýskyn, *n. pl. fratres et sorores germani*, kjædelige Søskende, Fuldskjende.

Altaladr, *in omnium ore*, som er i alles Munde. 2) *diserte loquens*, som kan tale redt (om Bærn.)

Altari, *n. (hodie az olim m.) ara, altare*, et Altet.

Altarisbók, *f. misale*, Alterbog.

Altarisbrik, *f. corona altaris*, Altertavle.

Altaris-kerti, *candela consecrata*, Alterlys.

Altarisklútr, *m. mappula*, Alterdug, et Klæde, som lægges over Ralken.

Altarisklædi, *n. aræ peristroma, paramenta altaris*, Alterklæde.

Altekinn, *affectus*, betaget. Alt. af landfar-sótt, *morbo epidemico affectus*, han er angreben af en Døngangsyge.

Alcýngis (túnga), *per omnes linguas*, i alle Sprog. Dad er alt. rétt, *in omni lingua valet*, det gælder i alle Tungemaal.

Alvalld, *n. omnipotentia*, Almagt.

Allvalldr, *omnipotens*, almagtig. 2) *Monarchia*, Enevoldsherre, Konge (Digt).

Alvara, *f.* (*qv.* allr vari), *serietas*, Alvor, Alvorlighed. Med alvöru, *serie*, alvorlig, for Alvor.

Alvarlega, *serie*, alvorligen.

Alvarlegr, *serius*, alvorlig.

Alvepni, *n.* (allr, vopn), *panoplia*, *integra armatura*, fuld Rustning.

Alverkia, *omnibus membris doleus*, over det hele Legeme betaget af Smerte.

Alvidra, *f.* *mollis undiqve aura*, mildt Vejr paa alle Sider, en sagte, mild Vind alle vegne fra.

Alvidrulegr, *comis affabilis*, mild, venlig.

Alvisinn, *idem ac seqv.*

Alvista, *o. g.* *apoplecticus, sideratus*, røret over hele Kroppen. *vid.* halvista à vista, *corrosacere*.

Alvit, *omniscius*, alvidende.

Alvopnadr, *cataphractus*, fuldbetædnet, i fuld Rustning.

Alvotr, *peruadidus, f. toto corpore uvidus*, vaad overalt.

Alvörugéfin, *serius*, alvetlig.

Alvörugéfini, *f. serietas*, Alvorlighed.

Alúd, *f. studium, benevolentia*, Beredvillighed, Oprigtighed.

Alúdegr, *benignus, facilis*, velvillig, oprigtig.

Alúdegra, *benevole*, velvilligen, oprigtigen.

Alán, *n. alumen*, Allun.

Álátr, 1) *cernuus*, lubende, som helder forover.

2) *pronus, inclinans*, tilbøjelig, heldende til.

Alvæpni *vid.* Alvepni.

Alfydis, *cum omni studio*, med al Fld og Sver.
Álygi, *f. mendacium probrosum, calumnia*, løgnagtig Bedrøveling.

Álykta (at álykta), *conclusio*, beslutter; slutter.

Ályktan, *f. conclusio, sententia decisiva*, Beslutning; Slutning, Følgeslutning.

Alþing, *n.* (alþings), *comitia, commune f. universale forum*, Altinget (i Island).

Alþingi, *n.* 1) *consulatio publica f. de salute publica*, offentlig Raadslagning om det alminnelige Bedste. 2) *idem ac alþing*.

Alþingismenn, *m. pl. consultores et consultatores*, Raadgivere og Raadspørgere; alle de, som indfandt sig paa Altinget.

Alþingis-lamþyckt, *f. consultum universitatis, plebiscitum*, Beslutning paa Altinget, en Lov, som af Almuen blev vedtaget paa Altinget.

Alþýda, *f. populus, plebs*, Almuen, Folket.

Alþýdegra, *more vulgari*, almindeligen, som Etik og Brug er. 2) *humaniter*, meget venlig, omgængelig.

Alþýdelegr, *generalis*, almindelig. 2) *humanus*, venlig, omgængelig.

Alþýdulof, *v. -bróðr, n. praconia vulgi*, almindelig Berømmelse, Ros.

Alþýduftiörn, *f. res publica*, Republik, Folkeregering.

Alþýngis, *omnino, omni modo*, ganske, aldeles, (á þáungi).

Álagia, *f. equa morem appetens*, Brunstig (om Hopper); merin er álagia, *equus*, Høppen er brunstig.

Ålægt hrofs, *idem*.

Alætr, 1) *de puberibus dicitur, qui solido cibo nutririi possunt et lacte diutius non opus habeat*, som kan spise alle Slags Mad (suges om Børn, som ikke længer behøve Di eller Mælk). 2) *de cibo etiam dicitur, qui ad sanitatem sine periculo estur, meget eller fuldt kommen spiselig, som enhver kan spise uden Fare (om Maden)*.

Åms, *f. amphora, et Fad, Kæber, en stor Tønde, (åma, håma)*.

Åms, *f. Erysipelas, ignis sacer, ignis sancti Aurovi, Rosen (en Sygdom)*.

Ama, *molesto, argo, plager, forurofliger. Margt amar vesiculum, multa angust miserum, meget angster den ulystkelige*.

Åmålga, *sæpius admono, gjentager idelig, raaber ofte paa*.

Amalsam, *semper molestus, som besværet, fortreddiger, vranten, gnaven*.

Amalfemi, *f. studium ægre faciendi, Ustenstagskighed, Vrantenhed, Gnavenhed*.

Åmåtter, *pervalidus, mægtig, valdig, drabelig; (åmåtter et åmåtter qv. mættugr 4)*.

Ambått, *f. serva, ancilla, cui servitia quotidiana incumbunt, Trækvinde, Slavinde*.

Ambåga, *f. sinistra officium peragens, en som bærer sig forfjert, ubehændig ad*.

Åmbågulegr, *inconcinuus in operibus, ubehændig i sine Forretninger*.

Ambi, *n. labor affluens, vægus, ideligt Arbejde uden synderlig Hærdighed og Fremgang, Fuseren. vid. embla*.

Ambia, *indefinenter laborare, sulte paa noget. vid. vambia, svambia*.

Ambiodi, *m. (qv. lodandi vid ambi), vir maniter saragens, Fuster*.

Ambod, *n. instrumentum rusticum, Redskaber, Arbejdstøj. 2. genitralia, det mandlige Lem. vid. Osterson*.

Ambodaskemma, *f. colona, et Hus, hvori Landsredskaber, Arbejdstøj forværes*.

Ambr, *u. 1) vid. ambi. 2) stridor et quærela miserorum, de Rattiges Klager, Jamren*.

Ambstra, *cum molestia laboro, stiber og slaber*.

Ambstur, *m. et n. labor molestus et radiosus, Slid og Slæb*.

Ambt, *n. officium, hodie præfectura regis, Embede, Amt*.

Ambtimady, *m. officialis, hodie præfectus regius, prætor, gubernator, Embedsmand, Amtmand*.

Ambtvistaz, *sollicitæ curam gerere, udfører med Slid og Anstrængelse*.

Åmedal, *præp. cum Gen. inser, imellem*.

Ami, *m. molestia, Fortred, Besvær, Ubehageskighed*.

Åmilli, *idem ac åmedal*.

Åminni, *monca, paaminder, erindrer en om noget*.

Åminnilega, *memorabiliter, mærkværdigen, mærkelig*.

Áminnilegr, *memorabilis*, mærkværdig, etins
dringværdig.

Áminning, *f. admonitio*, Paamindelse, Erins
dring, Advarsel.

Áminntr, *monitus*, paamindet, erindret, ad-
varet.

Amma, *f. avia*, mater maior, Bestemoder.
Ómmubrodur, -systir, proavunculus, promaier-
tera, Bestemoderis Broder, Søster.

Ammór, *f. amór*, *m. cupido*, amor cæcus, blind
Kjærlighed, Ekstov.

Ammórsdrycker, *m. philerum*, Ekstovedrik.

Ámót, *n. confluentia*, Sammenløb af flere
Floder.

Ámóta, *o. similis*, lignende.

Ámóti, *contra*, obviam, imod, imøde. Ámóts
vid, *e regione*, lige over for.

Ámótsvad, *n. vadum confluentis*, et Vadested,
hvor Floder løbe sammen.

Ampli, *m. simpulum*, et Drifkekar, som brugtes
ved Offergilder.

Anr, *n. vid*, smbr.

Ámmadkr, *m. lumbricus terrestris*, sic dictus,
quod erysipelas his lumbricis probari et curari
soleat, cum applicari marcescunt et moriuntur,
Reznorm, Jordmadike, saaledes kaldet af
Áma, Nosen, fordi man plejer at prøve og
lage Nosen med disse Madiker, der henspvinde
og dø, naar man lægger dem paa.

Ánnufort, *f. idem ac áma*, erysipelas, Nosen.
vulgo heimakona v. heimakoma.

Ámæli, *n. viruperium*, Dabel, Bebrejdelse.

Ámælis ordid stóðst hann ei, *inhonestum*
quid sibi objici non passus est, han taalte ikke
den Bebrejdelse.

Ámæli, *verbis castigo*, increpo, bebrejde, skjænde
paa.

Ámælisamr, 1) *dedecoratus*, dabelværdig, usom
melig. 2) *increpatorius*, dabelsog, bebrejdende.

Án, *prop.* (*hodie cum gen. olim interdum cum*
acc.) sine, uden. Án er illis géngis nema
heiman hafi, *hostis domesticus periculosissimus*,
Frænde, er Frænde værft.

Án, *m. molestia*, Møje, Fortrædelighed. Hann
á illan án, *magna illi molestia est*, han har
stor Besværlighed.

Ana (at ana), *sive ratione ferri*, quo oculi
spectant, gaa hen i Taaget, løbe efter Næsen.
Ana fram idem.

Ánaud, *f. servitus*, Traldom, Slaveri, Under-
trykkelse. 2) *capivitas*, Fangenskab.

Ánaudarok, *n. jugum servitutis*, Traldomsaa-
Ánaudga (at ánaudga), *servire*, cogere, lader
trælle bringer i Traldom.

Ánaudugr, *in servitutem redactus*, bragt i Trald-
dom, ufri.

And, *propos. inseparabilis*, courva, en Afledska-
velse foran, som tilkjendegiver: imod.

Anda (at anda), *spiro*, respiro, aander, drager
Kænde. At anda á, *adhalare*, aande paa.

Andadr, *mortuus*, placide exstinctus, død, hent
sovet.

Andagift, *f. dores animi spirituales*, Mandegave.

Andakyll, *m. palus anatum*, *nom. pr. et Andes* fjær og saa Stedsnavn.

Andardrætti, *m. respiratio, spiritus*, Andedræt. I einum andardrætti, uno spiritu, i et Andedræt.

Andarnefia, *f. balana rostro avariformi*, en Hvalsfisk med et Næb næsten som et Andenæb.

Andarslit v. Andarslitur, *u. pl. mors, agou*, Dødsfamp, sidste Andedræt.

Andartak, *u. uicua resumtio spiritus*, Andedræg, den Tid man een Gang dræger Anden.

Andaz, *exspiro, de morte placida dicitur eadem notione ac slalaz vid. infra*, dør, hensover, siges om en sagte og rolig Død ligesom slalaz, se dette.

Andhod, *u. pl. renuuciatio*, Modbud.

Anddyr, *f. pl. fores interiores vestibuli, quibus opposita sunt karldyr*, Stuedør i Forstuen ligesom Forstudøren, som kaldes karldyr.

Anddyri, *u. idem ac Anddyr*. 2) *vestibulum domus*, Forstue, Indgang.

Andfåll, *ore fasens*, som har en stinkende Næbe.

Andfåla, *f. stomacace, fator oris*, stinkende Næbe.

Andfælni, *f. somniorum terriculamenta*, flemme Drømme, Forførelse i Søvne.

Andfætur, *f. pl. idem*.

Andfætingar, *m. pl. Antipodes*, Antipoder.

Andgeyflaz, *obloqui*, trætte imod, modsiges.

Andgeyflumadr, *m. oblocutor*, en som trætter imod, en Modsiges. *vid. geyfla, gófla*.

Andheitr, *spiritu fervidus*, hævnjærrig, som har den Egenskab at ens gode eller især onde Drukker gaa i Opfyldelse, (å andi). 2) *calida respirationis*, som har varm Næbe eller Uddunstning, (*ali. and.*)

Andhólf, *u. modus remis reluctanti contra ventum v. astum maris*, det med Karerne at ro mod Vind eller Strøm, for at Vaaden ikke skal drive.

Andhæfi, *lumbum piscatorum renigando moderari inter piscandum*, styre Vaaden med Karerne, saa at den ikke skal drive isæns man fisker.

Andhælis (a hæll), *retro*, baglænde, tilbage, forkjæret.

Andhæris, *adverso crine*, imod Haarene.

Andi, *m. spiritus, anheliui, anima*, en Næbe, Næbe.

Andkøldr, *aer frigidiusculus*, kjølig, sval (om Lusten.)

Andkannalaus, *perfectus, iureger (vira)*, fejlsfri.

Andkanni, *m. vitium, nævus*, Fejl, Mangel.

Andkøf, *u. pl. respirationis deliquium*, Næbeslemthed, Besvimelse.

Andlát, *u. mors, amissio spiritus*, Død, Næbens Opgivelse.

Andlegr, *spiritualis*, aandelig, geistlig.

Andlit, *u. facies, vultus obversus*, Ansigt, Næse syn.

Andlitsfall, *n. lineamenta oris*, Ansigtstræk, Lineamenter.

Andlitsfåla, *f. (inåka) livripium*, Elser for Ansigtet.

Andlitskæling, *f. rictus, spasms cynicus*, Beansgen, Fordrejelse af Ansigtet.

Andmål, *oblocutor, refragator*, som siger imod, som gjerne vil trætte imod.

Andmålsmær, *idem*.

Andmålsemi, *f. jurgia frequentia et radosa refragatio*, Modsigelsesaand, Modsigelseskyppe.

Andmarki, *m. nevus, vitium*, Fejl, Løde.

Andmerki, *n. pl. limites*, Grændsestjæl, Grændse.

Andnes, *m. lingua terra, alia obversa ad ora sinuum*, et Næs lige over for et andet ved Mundingen af en Fjord.

Andords, *dissentientes, contradicentes*, som siger imod, uenig med.

Andrá, *f. pausa, anheliis*, Øjeblik, Aandedrag. Pad var allt i einni andrá, *hoc totum uno anheliu factum est*, det fljede alt i et Aans bedræt.

Andra, *f. (öndrur) xylosolea*, Ekter.

Andra, 1) *pededentim v. lente gradior*, gaa langsomt frem, vandre. 2) *soleis v. affulis ligneis curro*, løber paa Ekter.

Andramm, *ore ferens*, som har en stinkende Næse.

Andremma, *f. fetor oris*, stinkende Næse.

Andriki, *m. anas mas*, en Andrif.

Andródr, *m. remigatio contra ventum*, Rowing eller Roen imod Vinden.

Andráam, *n. facultas respiciendi, respiramen, spiramentum, Nanderum, Pusterum*

Andskara, *at, inepte applicare margines v. commissuras tabularum, caespitum &c.*, Kludre sammen, hulle sammen Dredter, Ørsntørve ell. dest. saa at Sammensøjningens ikke passe.

Andskoti, *m. 1) hostis, pr. contra jaculans*, Modstander, Fjende. Hann var alldrei i andskota flokki hans, *nunquam hostibus ejus se associavit*, han var aldrig iblant hans Modstandere, Fjender. 2) *e regione sedens*, som sidder liggeoverfor. 3) *diabolus*, Djævelen, Fanden.

Andspænis (spónn), *e regione, ex adverso*, liggeoverfor.

Andstreymi, *n. lapsus aquarum adversus; metaph. res adversa*, det at have Strømmen imod sig; figurl. Modgang.

Andstreymis, *adverso flumine*, imod Strømmen.

Andstreymr, *difficilis, inimicus*, vanskelig, som er imod.

Andstygd, *f. abominatio, vederstyggelighed, Modbydelighed*.

Andstyggilegr, *decastabilis, vederstyggelig*, modbydelig, affættelig.

Andsvar, *n. responsum, Svar, Gjensvar. 2) vadinouim, periculum, Ansvar, Dørgen*.

Andsvara, *respondeo, gjensvare, give (til) Gjensvar, besvare*.

Andsvipt, *v. andsypt, f. ansula, Haandfang, Stroppe*.

Andfælis, *inverso ordine, contra solem*, imod Solen; fortsjert, omvendt. 2) *in aprico, contra forfælis, in umbra*, i Solen, modsat forfælis, i Skygge.

Andigna, *contempto*, ringeagter, forsmåat.

Andtúr, *m. mos indecorus*, slem Bane. Hann hsfði þann andtúr at hann géck í ellda-skúls, *illi erat mos indecorus iste, ut culinam frequentaret*, han havde den Bane, at han gif i Kjøkkenet.

Andtúraz (et andtúraz), *servili modo curare*, gjøre sig upassende Umage.

Andtæli, *n. (tæli, alicio) femina impudica, quæ ad se viros allicit*, Luder, Skjæge, som lokker Mandfolk til sig.

Andtæpti (at andtæpta), *missiro, aliquid missitando regero*, mumler, brummer.

Andur, *f. (pl. öndur) Xylophora, Sæter*.

Andvaka, *f. (potius in plur. andvökur) pervigilium, agrypnia*, lang Vaagen, Søvnløshed.

Andvaka, *o. g. pervigil, in somnis*, søvnløs.

Andvaki, *o. idem*.

Andvana *v. andvani, mortuus, død, livløs*.

2) *vacuus*, ledig, blottet for, manglende.

Audsandvana, *pauper*, fattig, uden Formue.

Andvar, *n. aura levis*, en sagte Lustning.

Andvarageltr, *m. hospes suspectus*, en mistænktelig Gjest.

Andvaralaus, *securus*, sorgløs, sikker, ubekymret.

Andvaraleyfi, *n. securitas*, Sørgløshed, Sikkerhed.

Andvarasamr, *sollicitus*, opmærksom, bekymret for.

Andvari, *m. aura tenuis adversa*, sagte, behageslig Lustning.

Andvari, *m. vigilancia, sedulitas*, Natvaagenhed, Omhyggelighed. *Etiã non, propr. nani, Pervigil*, ogsaa en Dvergs Navn, den aarvaagne.

Andvarp, *n. suspirium, gemitus*, Suf, dybt Suf.

Andvarpa, *suspiro*, sukter.

Andvidri, *n. ventus adversus*, Modvind.

Andvígr, *antagonista, contra cedens*, Modstander, som sager tvod.

Andvirði, *n. pretium æquivalens*, saameget som en Ting er værd, fuld Betaling.

Andvitni, *v. pl. testes contrarii, alius oppositi*, Modvidner, Kontravidner.

Andvökuríngl (edr. órar), *typhonia, typhomania*, Bildelse forbunden med Søvnløshed.

Andæfi, *vid. andhæfi v. andþæfi*.

Andæpti, *idem ac andtæpti*.

Andþóf, *n. idem ac andhóf*. 2) *intercalarium primum a prora*, den første Korbank fra Forstavnen af.

Andþveiti, *v. aggressus*, Angreb, Kamp, Haands gemæng. Hirdmennkónganna vóru komnir í krappasta andþveiti, *cominus acerrime pugnabant satellites regum*, Kongernes Drabaerter vare komne i den haardeste Kamp.

Andþæfi, *idem quod andhæfi*.

Ánetia (at ánetia), *irresire*, indvikle, besvære.

Ánga, *fragrare*, dufte, være vellugtende. Hér ángar úr högum, *pascua fragrant*, Engene dufte.

Ángan, *n. molestia v. fatum*, Etjæbne. 2) *serua, pedissequa*, Slavinde, Opvartterse. Æ var hún ángan illrar bráðar, á mala muliere inseparabilis erat, bestandig opvarttede hunden onde Kvinde.

Ángantýr, *qr. hángantýr, nomen Odini, e suspensorum cadaveribus, quibus ad necromanciam usus est, et af Odins mange Dævne, taget af de hængte, hvis Blg han brugte til sin Trolddomskunst.*

Ángi, *m. suavis odor*, Duft, Vellugt. Ángi í jörðu, heyi, *suavis odor prati, foeni &c.*, Duft af Mårken, Høet og desl.

Ángt, *m. 1) fibra, en Trævle. 2) ramulus, stolo, en lille Gren, en Kvist. 3) extremitas, det yderste af noget, Epid.*

Ángilin, *f. pinnu pectoralis piscium*, Brøstfinne. Angiliuhein, *n. maxilla asellorum inferior*, det nederste Kæbeben paa Torsken.

Ángist, *f. angustia*, Angest.

Ángr, *m. sinus v. lingua, iam terra quam maris, locus scilicet angustus, et saævert Sted, en Krog enten af Landet eller Søen; altsaa: Landtunge, snævert Fjord.*

Ángr, *m. molestia, Bedrøvelse*. Hann er nú í aungum, *jam moeret*, nú serger, klager han.

Ángri, *n. dolor, angor*, Harm, Sorg, Bekymring.

Ángr, *angustus*, trang, snæver, (ang).

Ángra, *ango, molesto*, plage, fortrædige, ærgre, bedrøve.

Ángradr, *mastrus*, bedrøvet, forrigfuld.

Ángurgapi, *m. soliditate omnibus molestus, derisum sibi accersens*, Dummethovd, en som paadrager sig Fortred ved sin Dumhed.

Ángurvær, *mastrus, qvæulus*, forrigfuld, klagenøde, jamrende.

Ánkadr, *v. vankadr, viriosus, non integer v. sanus*, skrøbelig, som har Lyde, Bræk; ánk. laudr, *ovis morbida*, et sygt Faar.

Ánkalaus, *integer, sanus*, frisk, uden Lyde.

Ánki, *m. vitium, Bræk, Lyde. 2) obligatio ob vitium*, Forpligtelse formedelst begaaet Forseelse; hann hefir ánka á hönum, *obstrictum tenet*, han har Haand i Hanke med ham, ell. Dag til ham.

Ánn (at unna), *faveo, diligo*, ynder, elsker.

Anna (lér), *festinare*, Skynde sig, haste.

Anna, *perficio, iz. iter emisor*, overkomme, fuldføre. E'g anna því ecki, *ad finem perducere nequeo, v. simpliciter, operari nequeo*, jeg kan ikke overkomme det.

Annáll, *m. annales*, Annal, Aarbog.

Annar, *alter, secundus*, den anden. 2) *altus*, en anden. Annar at ódrna, *unus post alterum*, den ene efter den anden.

Annarhvör, *alter uter*, en af to. Annadhvört, *alterum*, en af Delene. Annadh, — eða, *sive — sive*, enten — eller.

Annarlegr, *alienus, absurdus, peregrinus, fremi*
med, sær, urimelig.

Annars, *alias, ellers.*

Annarslags, *heterogeneous*, af et andet Slags,
forskjelligartet.

Annarsfadar, *alibi*, andensted.

Annartveggi, *alter iter*, en af to.

Annaz (öna), *tuor cura*, sørger for, har Omhu
for.

Annes, *n. qv. andnes, quod vide.*

Annsfridr, *m. pax domestica in operibus, quori-*
dianis, Dio til hushligt Arbejde, Arbejdsro.

Annríki, *n. occupatio, uogotium*, mange Forret-
ninger, Travelsked.

Annríkr, *laboriosus*, meget at bestille, travet.
Ecki hefi ek átt so annríkt, *non adeo assi-*
dus mihi labor fuit, jeg har ikke havt saa
travelt.

Annsamligr, *molestus, laboriosus*, besværlig,
travt, arbejdsom.

Annsamr, *idem.*

Annslemi, *f. assiduitas laboris*, Arbejdsomhed,
Vedhængenhed ved Arbejdet.

Annvirkí, *n. pl. (önn, virki), labores, Husars*
bejde, Markarbejde, især det, som idelig gjent-
tages til bestemte Tider. 2) *instrumenta,*
Redskaber, Arbejdsøjs. 3) *proventus rusti-*
cationis, Indtægt af Landbrug.

Annt, annar, annast, *dicitur, ubi tempus non*
vocat, sages naar man har Knap Tid. Mér
er ecki áannt, *michi tempus vacat*, jeg har

ingen Hast, intet at forsomme. Ecki ligge
annar á, *sat festinamus*, vi behøver ikke at
skynde os mer. Hönum var annast um þad,
in eo erat mora impatientissimus, det var ham
mest om at gjøre.

Ans, *n. (qv. ands), responsum, Svar.*

Ansa (at ansa), *respondeo*, svarer, andset. Svo
skal leidan forfina at ansa hönum aungu,
se lacessentes despicendi sunt ut nihil reger-
mus, sactedes skal man foragte Fornæreren,
at man intet svarer. R.

Anslegr (án) *qui contra omnium morum se*
gerit, infrunius, sær, toffet, taabelig.

Ánsa (at ánsa), *renovo*, bringer paa ny i Et-
indring, paa Bane.

Ányt, *f. lac ovillum. f. fructus d grege ovilla, et*
Maal Mælk af ðt Faar. (á ovis, nyt, com-
modum).

Apa (at apa), *einn, facilitatis arguere, infatu-*
re, gjør til Nar, bedaaere. 2) *Apa estir*
einum, imitari, simulare aliquem, efterade,
efterligne en.

Apakörttr, *m. simiolus, Åkøfat.*

Apaspil, *n. mimisís, Åbspil.*

Apaldgrár (hesttr), *equus scutularus, pomela-*
rus, abildgraa. vulgo apalgrár germ. apfel-
grau.

Apalegr, *sminius*, abeaftig, naragtig.

Apalgéngtr (hesttr), *equus succinator, qualis sit,*
neesse est, per aspreta currens, noget stødens
de, som støder lidt (om Bidehest).

Apalgræti, *n. aspresa ubi lapides pomorum infar regunt terram, lapides sc. pomorum forma et magnitudine*, Emaastene af forstjellig Størrelse, som gjøre Vejen usavn.

Apaldr, *m. malus arbor, pomus*, Uild, Æbletræ. *hinc epli.*

Apast (at apast) åfram, *inconsiderate ruere*, toster frem, søster om.

Api, *m. simius*, en Æbe.

Apinia, *f. simia*, en Høngabe.

Aplalegr, *irrationalis*, ufornuftig, naragtig.

Aplakålfr, *m. foetus vitule immaturus*, en ikke fuldbaar, for tidlig født Kalv.

Aplalamb, *n. foetus agnæ immaturus*, et ikke fuldbaaret, for tidlig født Lam.

Apli, *m. vitulus cuiuscunque animalis*, en Uuge, et Dyr's Gøster.

Apótek, *n. apotheca, myrropolium*, Apotek.

Apótekari, *m. myropola, apothecarius, plur. macopola*, en Apoteker.

Apr, *asper, acer, injucundus*, haard, barsk.

Apr kulldi, *acere frigus*, en temmelig skarp Kulde. Apr, *etiam est prædicatum hominibus moribus, gestu et sermone austeri*, siges og om Menneker af en barsk, streng Tankemaade, Opsørsel eller Tale.

Apsalegr, *impudens, incondite proruens*, halsthyrig, uregjerlig.

Apsi, *m. homo procax*, en halsthyrig Person, (ogsaa om Heste).

Aptan, *m. vid. Afran.*

Åqvarda, *destino*, bestemmer.

Åqvardan, *f. destinatio*, Bestemmelse. R.

Åqvæd, *designo*, afstaler, berammer, fastsætter.

Åqvædinn, *constitutus, designatus*, berammer, afstalt, fastsat. Åqvædin deild, *pars vel fors designata*, ens bestemte Del eller Lod.

Åqvædaverk, *n. opus destinarium*, fastsat, bestemt Arbejde.

Åqvædavopn, *n. eufus, pro vobis hosti fatalis*, et Vaaben ved overnaturlige Egenheder ulpkebringende for Fjenden. 2) *cui nihil impervium*, som gjennemtrænger alt.

Åqvædi, *n. sententia*, Dom. 2) *conditio*, Betingelse, Vilkaar. 3) *diræ*, Forbøndelse, onde Ønsker.

År, *adv. mane, principium alicujus, temporis*, Aar, i Begyndelsen af en eller anden Tid. År var allde, þá er Ymir bygdi, *principium erat seculorum, cum Ymer esset*, det var i Tidens første Begyndelse at Ymer levede. (Digt).

År, *n. annus*, Aar. 2) *annona, fruges*, Aaring, Tider, gode eller onde. Gott i åri, *ubertas, annona*, gode Tider, frugtbare Aaringer. Hart i åri, *caritas annona*, haarde Aaringer. Blóta til års ok fridar, *pro pace et annona ubertate diis sacrificare*, ofre til gode Aaringer og Fred. År er gumna góði, *ubertas terræ hominum delicia*, gode Tider er Folkenes Glæde.

Ar, *m. labor, specialiter aratio*, Arbejde især Pløjsning. (Digt.)

Ár, *m. minister, Drabant, Gesandt*; konungs-
árar, *regii satellites, Kongens Drabanter.*
(Digt.)

Ár, *m. malus, demon, állas ári, en Djævel.*

Ár, *f. remus, Kare* (at ro með). E'g sý á
árar þinar, *tabulum naufragii apud te quæro,*
jeg henstyer til dig.

Ár, *n. pulvis minutissimus, atomus in radiis so-*
laribus, fint Stovgran, Solgran.

Ar, *m. v. arin, ara, focus domesticus, Urne,*
Kestebd. - Codex legum Frostathingensium
de locazione et conductione sive cap. 27. Þrír
eru arinseldar at lögum; sá er einn, er
bóndi skal hafa í húsum þeim, er hann sitr
í eða sefr í; sá er annar er baka þarf vid
og hiða og sá eldr er hiún skulu hafa
innán húls til hýbýlabóta; sá er hinn
Þrídi er heitir kylnueldr og lava eldr. *Iure*
sunt tres foci domestici; unus quo utitur
pater familias in hypocausto et cubiculo; se-
cundus est culinaris, affandis et cogendis ci-
bas ut inserviens, item domesticus ad varios usus
familie, et ad conservacionem edificiorum;
tertius est, qui uomen a carbonibus et horreo
trahit (qui vaporariis et poleuæ preparanda
inservit). Frostetingeloven Landstjebalken
27 Kap. Efter Loven gives der tre Slags
Arneild (Arrensilde), den første skal Husbon-
den have i de Værelser, han opholder sig
eller sover i; den anden er den man bager
eller kaager ved, og som Tjenesteryendet skal

have til Husbehov; den tredje er den, som
kalderes Kjølkild og Tærskeloid.

Áraburdr, *m. modus remigandi, Maade at ro*
vaa.

Áradrátt, *m. unus tractus remorum, Kareflag,*
Karedrag. 2) spes, usuldkomment Lofte, For-
haabning. Hann gaf mér áradrátt, spes
mihí fecit, han gav mig nogen Forhaabning,
sagde ikke rent nej.

Áraglamm, *n. strepitus remorum, Larmen af*
at ro, Karenes Pladsken.

Áranger, *m. difficultas annona, Hette Maringer.*

Árarblad, *n. palmula remi, Kareblad.*

Árarhlummr, *m. manubrium remi, Haandtaget,*
Haandgrebet paa en Kare.

Árarleggr, *m. scapus remi, Karestafe* (imellem
Bladet og Haandtaget).

Árarsteauti, *m. affula remo affixa, ne terantur*
in scalmis, munimezum remi. Karebkladning,
tynde Brædter paa Karen imellem Hjørpin-
dene, hvor den stides mest.

Árás, *f. imperus v. aggressio, Anfald, Angreb.*

Arbi, *v. arsi, m. herba asine, auagallis, Arve*
(en Urt).

Árborinn, *majorcanis, matuva v. virilis atavis,*
myndig, kommen til Skjals Kar og Alder.

Árbót, *f. annona. Levamen, Maringernes, Tidens*
nes Forbedting.

Árbúinn, *mane paratus, tidlig beredt, færdig.*

Arda, *f. scabrum, inæqualitas, Knøtter, Ujævns*
heder.

Árdagi, *m. pueritia; primum tempus; pactum, prima conditio; Barndom; første Tid; so:ste Ålford, Betingelse.*

Árdegis, *mane diei, aarle paa Dagen, tidlig om Morgenen.*

Ardr, *m. aratrum, Plov. 2) lucrum, Fordel.*
 Þad dregr þinn ardr, *parum lucrī dai, det løfter ikke meget af sig.*

Arduxuxi, *m. bos jugalis, en Okse, som drager Plov, en Plovstyd.*

Árestri, *n. afferes, subiecti, Lagter, Måster paa Kryds og Tværs efter som de ere lange til nærmest under Taget.*

Áreid, *f. visitatio equestris, Kaffedesferretning. 2) horatio, Tilskyndelse.*

Áreitri, *molesto, irrita, opirter, turrer.*

Áreitíng, *f. molestia, irritatio, Opirrelse, Fort nærmelse.*

Áreitíngafamr, *irritabilis, som gjerne turrer, opirter.*

Árennilegr, *qui impetum non sustinere potest, let bestigelig, indtagelig. 2) pervius, tilgængelig, fremkommelig.*

Árctri, *n. cuneus ligneus cuspidi majoris clavi lignei impingendus, en Kile, som man driver ind i en Nagle, et Skæft ell. desl. for at gjøre det fast (den Kile eller Wagge, hvort med man fløver heder flejg).*

Áreynsla, *f. tentatio, Forsøg, Prøven paa noget. 2) improbus labor, Anstrængelse.*

Áreyri, *f. insula fluviorum, et tori, stenigt Sted i Floder eller paa Flodbredden.*

Arfalauft fl, *bona adspota, Gøds, hvortil det er ingen Arving.*

Arfaskipti, *n. divisio bonorum, Skifte, Arveskifte.*

Arfaskiptaþrætur, *f. pl. discipratio de familia hereditanda, Arvetvifsiggheder.*

Arflhorinn, *hereditatis capax, arveberettiget ved Gødselen.*

Árfeinginn, *mane cognovissus, tidlig erhvervet, faaet. 2) hoc anno, i Åar erholdt.*

Árferdi, *n. temperies aeris, Væring, Væfeliget, for saavidt det bestemmer Frugtbarheden.*

Arfi, *m. hæres, Arving. 2) poet: filius, Digt. en Søn.*

Arflaus, *exheres, arveløs. Gjöra arflausann, exhæredare, gjøre arveløs.*

Arfleidi (at arfleida), *hæredem nuncupare, adoptare, leder til Arv, antager til Arving, adopterer.*

Arfleiddla, *f. nuncupatio hæredis, Antagelse til Arving, det at lyse i Kuld og Kjøn.*

Arfleidíng, *f. idem.*

Arfleidíngr, *m. hæres restotus, filius adoptivus, en antaget Arving, adopteret Søn.*

Árflíótr, *remigiis v. remis facilis (de nave), let at ro, som et nyt Skib eller Waad.*

Árfoss, *m. cataracta fluminis, Foss, Vandfald.*

Arfr, *m. hæreditas, Arv.*

Arflslmadr, *m. deditivus, som afstaar sin Arv til en anden.*

Arfsfráginga, *f. census honorum, det at afstaa sin Arv.*

Arffvik, *n. pl. defraudatio hereditaris*, Arvfejs.
 Arfstikkell, *n. hereditaris peritio*, Fordeing paa
 Arv.

Arfsvon, *f. Spes hereditatis*, ventende Arv.
 Arfstærk, *hereditatis capax*, arveberettiget. R.
 Arfstøka, *f. hereditatis aditio*, dee at tage Arv.
 Arfsøkumadr, *heres*, Arvetager, Arving.
 Arg, *n. inanis molestia, sine quiete*, Elid og
 Slab.

Arga, *at, scivissime incitare*, ophidsse. At arga
 hundun á dýrid, *incitare canes in feras*,
 hidsse Hunden paa Dyret. *cognatum orga*
vid. infra.

Argafas, *n. actio intentata non patrata, timido-*
rum irrius imperus, Klammeri, Kjøvleri.

Argafædi, *f. hominum ignavorum gestus*, det
 samme som Argafas.

Árgali, *m. (gel) gallus gallinaceus*, en Hane.

Árgalli, *m. defectus annona*, Uaar, Dyrtd.

Árgánger, *m. temperies aeris*, Vejrligets De-
 skaffenhed, Aarets Frugtbarhed.

Argaz (argadiz, át argoz), *deteriorari, deprava-*
ri, forværret, forringet. 2) argai, sættes
 til Nerre.

Arge, piger, *deses, dorss, doven*. 2) *pavidus,*
formidans, fej. Sá er argr med aungvu verft,
ignavi est sibi deesse v. proprio periculo non
occurrere, den er fej, som ikke tanker paa at
 forsvare sig. Einginn er argari þó illt
 hrædiz, *non est impurandum formidini, si*
quis mala (moralia) metuat, ingen bør kalbes
 fej, skjønt han frygter for det Onde.

Argvítugr, *ob timiditatem culpandus, vituperan-*
das, som viser en daddelværbig Forfagtsed,
 fej. 2) *negvam, stet, Karnagtig.*

Árgæðska, *f. ubertas annonæ, gode Tider, frugts-*
 bare Aaringer.

Ári, *m. idem ac ár, minister, Betsent, Sende-*
bud. 2) *minister diaboli, malus demou, Sa-*
 tau.

Ari, *m. (arin, ern, v. ðen), aquila, ðru.*

Arildstid, *f. (qv. arinellstid) remora antiqui-*
tas, est illud tempus, quo homines primum
usum ignis et fixas sedes invenerunt, Arilds
Tid, (potius foedissimus Danismus pro allda-
ðdli).

Ariðhella, *f. perra præ foribus villa, quæ ab*
omnibus calcatur, lapis liminaris; perra etiam
foco substrata, ira nominata fuit. Dicitur
etiam bæarhella, quod idem est, cum eadem
nobis sit notio arinis ac Latinis foci, per quos
significabant domum et res proprias. En stad
Sten, uden for ðoren, som man træder
paa ved at gaa ud og ind, ðorssten; ogsaa
en stad Sten, som i gamle Dage lagdes un-
der Iben, nu ovenpaa. Den kaldes og
bæarhella; dá arin Arne, Hjem, og bæe
Gaard, Hus ere næsten endtydige.

Arinkall, *m. vid. Hlédakall.*

Arinn, *aratus, sabactus*, pløjet, dyrket. Arinn
 akr &c., *ager aratus*, en dyrket Ager, Mark.
 Ark, *n. (pæppirs), scheda papiri, philura, et Ark*
 Papir (*rectius ðrk, f.*)

Arkaf, *vid. ðrk.*

Arka, *ante progredior*, gaar langsom, sagte frem.

Árta, *maue, marure*, aarfe, tidlig.

Árlega, *annuatim*, aarligen, hvert Aar.

Árleggr, *annuus*, aarlig.

Árleggr, *pinguis, corosus*, foldig, kjødfuld, hylbig.

Arma, *amplector, in manus collo*, omærmer, tager i Arme. Hann *armadi* skiöldinn, *clypeum arripuit*, han tog Skjolden i Arme.

Ármadr, *curator, praefectus annonae*, Forstander, Forvalter over Levnetsmidler.

Armaz, *depauperari*, forarmes.

Armband, *n. armilla, spinter, spiritalium*, Armsbaand.

Armbrysti, *n. scorpius, casapula, arcus, arcubalista*, Armsbrøst, Bue, Skyberedskab.

Ármenning, *f. vid. armenska*.

Armenska, *f. suonia, siarchia*, Forstanderskab, Proviantforvaltning.

Armhringr, *m. idem ac armband*.

Armíngi, *m. pigerculus*, en sendrøgtig, træg Person.

Armleggr, *m. lacertus, os humeri*, Arm.

Armódr, *m. strenuitas*, Dygtighed, Tapperhed. 2) *penuria, v. molestia pauperatis*, Armod, fattigdom.

Ármót, *n. pl. confluentum*, det Sted, hvor Floder løbe sammen.

Armr, *m. armus, lacertus, brachium*, Arm.

Armr, *deses piger, borst, døsig*. 2) *pauper, armus*, fattig.

Armskapadr, *ancus*, frogarmet, som har en frem og stiv Arm: Þar var kona armskápud og kröpuð öll saman, *mulier evae ibi auca et omnibus membris contracta*, der var en Kvinde med en stiv Arm og kontrakt i alle Lemmer.

Armspaung, *f. id. ac armband*.

Arnræds, *f. v. armædi, f. arumna, laboris molestia*, Møjsommelig, Møje.

Arnrædsamlega, *difficiter*, møjsommeligen.

Arnrædsamr, *difficilis*, møjsommelig.

Arn, *vid. supra er, arin*.

Arna, *adv. vii. Parua*.

Árna, *intercedo, pr. faveo*, taler for, beder for.

Árnadarmadr, *intercessor*, Forbeder, Mibler, Mægler.

Árnadorodr, *n. intercessio*, Forbøn, Mæglen.

Árnadr, *m. idem*.

Árnan, *f. idem*.

Arnhöfðotr, *capite aguilino, capus discolor, albicans*, med Ornehoved, med hvidbroget Hoved.

Árnidr, *m. murr amnis*, Gløders Nislen, Eufen.

Áródr, *m. nisus*, Stræben. 2) *remigatio*, Roen eller Roning. 3) *cohortatio*, Tilskyndelse.

Áródrí, ef hann yrði nockur áródrí um, *si certior fieret*, om han kunde komme noget efter. (Kn.)

Áróðs, *m. ostium amnis*, Flodmunding, Udløb. *item nom. propr. urbis Julia: Aarhus.*

Årsvil, *f. diverticulum, ramus fluminis*, en Vent eller Gren af en Flod.

Årsvull, *maue surgens*, som staar tidlig op om morgenen, morgendulig.

Årsel, *v. affeli, m. fragula*, Sængeomhæng, Sængestappe.

Årsband, *n. lunghare*, Baaend om Livet.

Årsgamall, *anniculus*, aargammel.

Årsgörn, *f. intestinum rectum*, Endetarmen.

Års, *m. anus, culus, hodie rals*, Års, Kump, nu omstunder: rals.

Årsell, *annona copia felix*, i hvis Tid der indtræffer gode Åringer, årsel.

Art, *f. natura, indoles*, Naturbeskaffenhed, Årt. Vanart, *prava indoles*, Vanart. O'art, *idem*.

Art, *f. ars*, Kunst. Mikil art er å Ivi, *magna artis est*, det er gjort med megen Kunst.

Årtal, *n. fasti, computus annorum*, Årtal, Tidregning.

Årtali, *m. corvus, mane crocicans*, en Ravn, som skriger aarte.

Årtid, *f. dies emortualis*, Dødsdag. Årtidardag, *m. idem*.

Artugr, *artificiosus, dadalus*, artig, kunstig.

Årvakr, *maue surgens, solers*, aarvaagen, slits tig.

Arvide, (at arvida), *agrum colo*, dyrker, driver (sin Jord.)

Arvidi, *qv. arvinni, vulgo ersidi arario, agricultura*, Pløjning, Landarbejde. 2) *omnis labor*, ethvert Arbejde.

Årædi, *n. audacia*, Dristighed, Foretagelsebaand.

2) *imperus, Angreb*. Hønum vard årædisfætt, *animus illi defecit*, han havde ikke Mod dertil.

Årædilega, *efficaciter, cum spe successus*, til at udføre, med Haab om Lykke.

Årædilegr, *non impossibilis, conandas*, som synes muelig, til at forsøge.

Årædisamr, *audax, dristig*, forvoven.

Årædisædr, *m. vir audax*, en dristig Mand, Bovehals.

Ås, *m. (pl. æsir)*, *vir asiaticus*, en Asiater.

2) *nonne cuiuscunque numinis ethnici*, Gud, et Gælednavn for Nordens gamle Guder.

3) *Odinus*, Odins Egennavn.

Ås, *m. trabs, publica in culinæ domus*, Ås, Høgaad. Hann ferr upsum og åsum, *cursor est optimus, et mesaph, in extremisatibus versatur*, han springer om hvor det skal være,

fig. vover sig yderlig. 2) *jugum terra, seu monticulus oblongus in formam trabis*, Hørga aas, Hørgryg.

Ås, *m. internodii transtrum in consularis, Stift, Bjælle i ed Spænde*. 2) *ås (i motum)*,

librile, Stangen (i en Vægtkaal). 3) *perzica*, en tyk Stang, Bjælle, Dom.

Ås, *m. unitas in sessera seu talis, quam etiam canem vocant, eet Hje*, det stætteste Kast med Tærninger. 2) *ås (i spilum)*, monas, Effet (i Kort).

Åsa (at åsa), *periculis pandere vela*, udspænde Sæjlens med Stænger.

Álska, *at, improbare, incusare*, anklage, beskylde.

Álskan *v. álskun, f.* Beskyldning.

Álsld, *n. colluvies nivalis*, en Snebyge, Snefog.

Álsamt, *simul*, tilligemed.

Álsannaz, *probare ipsa re*, ubviser, tilstaar. Hann lét það álsannaz, *actu probavi*; han viste det i Gjeringen.

Álsátt, *consensus*, tilfreds, enig.

Álsálast, *vid.* áslást.

Áslet, *constituo, propoio mihi*, foresætter mig.

Ásletningr, *m. propositum*, Forsæt.

Áslett: ráð, *n. consilium bene constitutum*, velbes raadt Hu, suldt Overlæg.

Ásfiški, *f. v. n. frequentissimus accursus piscium*: Fiskevrimmel, Mængde af Fiske.

Áshá, *f. prosectio, pr. observatio*, Forsorg, egentl. Daasyn, Tilsyn. At veita áshá, *commiserari*, fávera, beskytte, forbarne sig over.

Ásháandi, *videns*, som ser paa. 2) *favens*, gunstlig, bevaagen.

Áshálegr, *speciosus*, anseelig, velstædt, smuk.

Ásháteiki, *m. forma decor*, Anseelighed, Smukt hed.

Áshána, *f. vultus, facies*, Aasyn, Ansigt.

Áshigkominn, *affectus*, beskaffen, Ríkket. 2) *proportionatus*, proportioneret. Vel á sig kominn, *pulera proportionis*, vel proportioneret, af smuk Etabning.

Áshigkomulag, *n. circumstantia*, Beskaffenhed, Omstændighed, Beslighed. 2) *proportio membrorum corporis*, Lemmernes Proportion.

Áshón, *f. vultus, facies*, Aasyn, Ansigt.

Áska, *f. cinis*, Aske.

Áskipan. *nauarum ordo et numerus*; et Etíð Besætning, Mandskab.

Áskipanarmadr, *m. naua*, Etíðsmand, en af Etíbets Mandskab.

Áskotnaft (at áskotnaft); *acquirere, venari*, gjør Fremgang, erhverver. Hvad sem þér áskotnaft; *quicquid tibi acquiritur*, hvad du faar, erholder.

Ásker, *m. fraxinus*, Ask, et Asketra.

Áskr; *m. vasculum ligneum*, et Slags Trakar, Æske, Døtte. 2) *certa mensura fluidorum*, et Måst til flydende Vare. Biörgvinar askr mótmarkadr, *mensura fluidorum Berga. in comitiis signata*, et justeret; marked Kar til at maale vaade Vare med, saaledes som det brugtes i Bergen.

Ásker, *nom. pr. viri primi, in Edda, cuius uxor Embla. metaph. terræ filius*, den første Mand's Navn, Nordboernes Adam, efter Edda. Hans Kone var Embla.

Áskynia, *aliqualem notitiam habens*, som har marked en Smule af noget. Hann vard þels áskynia, *olfecis*, han markede det, fik et Nys om det.

Áslákr, *m. gallus gallinaceus, etiam nom. propr. viri*, en Hane, ogsaa et Mand's navn.

Áslátt, *m. regimen affectuum v. impotentia eorum*, Affecternes Hersten eller Overmagt. *Propr. verberatio audarum in tabulata novis vento exposita*, egentl. Dølgernes Etøllen imod Etíðet.

Åslædingr, *m. incertus, vagus rumor, løst Nygte.*
 Åsmegin, *u. robur exivium supra sortem hu-*
manam, Gudkraft, overmenneskelig Styrke.

Åsmundr, *m. frustulum ferri, masfala e fornace*
rudis accepta, en Jærnklimp, raat Stykke
 Jærn, som man tager det uforarbejdet ud
 af Ovnen. Merker åsmundr, *femilibra ferri,*
 en Mark Jærn.

Afna, *f. afna, Afeninde.*

Afnaz, *servili more vexari, servire modo afna-*
rio, plaged, slide og slæbe som et Best.

Afni, *m. afnius, et Afen.*

Åfökn, *f. oppugnatio, Angreb, Bestormelse.*
 2) *imporeus desiderium, hæftig Lyst, Higen.*

Åfökun, *f. vid. åfakan.*

Affa, *f. aquila, ribis lauriz, rostro et digitis*
lureis, chryactor (aucorum), en Ørn.

Åft, *f. amor, Kjærlighed.*

Åftand, *n. circumstantia, Tilstand, Omstændig-*
 heder.

Åftarqvedia, *f. salutatio amicissima, Kjørlig*
 Hilsen.

Åftbandinn, *amore conjunctus, bunden til, fort-*
 bunden ved eller i Kjørlighed.

Åfteyting, *f. offensio, Anstød.*

Åftfastr, *fidus amicus, tro, fast i Venfkab.*

Åftfölginn, *intime amarus, inderlig elsket.*

Åftfir, *f. pl. amores, Kjørlighed, Elskov. 2) alba*
nubecula unguinum, hvide Drifker paa Neglene.

Åftkier, *dilectissimus, meget kjær, elsket, dyres*
 bar.

Åftleyfi, *n. astorgia, Mangel af Kjørlighed.*

Åft rád, *n. pl. turissima et fidissima consilia: in-*
imorum amicorum, fortrolige Venneraad.

Afttrak, *n. liostrostratum, Stenlægning, Indlæg-*
 ning, dan. osim Afttrag.

Afttrakadr, *liostrostratus, stenlagt, Indlagt.*

Åfttrida, *affectus sensitivus, passio, Anfægning,*
 Modgang, Uheld.

Åfttriki, *n. storge, varm, fast Kjørlighed.*

Åfttrikr, *in amore constans, varm, fast i Kjæ-*
 rlighed.

Åftsamlega, *amabiliter, Kjørligen, venligen.*

Åftsamlegr, *amabilis, Kjørlig, venlig.*

Åftfemd er åftfemi, *f. candor amicicia, Kjø-*
 rlighed, oprigtigt Venfkab.

Åftfæll, *populo gratus, acceptus, almindelig et*
 fket, yndet.

Åftfælld, *f. favor popularis, almindelig Yndet*
 og Agtelse.

Åftfåd, *f. inimus, continuus amor, inderlig*
 Kjørlighed, Hengivenhed.

Åftfådlega, *amabiliter, Kjørligen.*

Åftfådlegr, *amabilis, Kjørlig.*

Åftfunda, *conor, stræber efter, lægger Vind paa.*

Åftfundan, *f. (v. Åftfund), diligentia, conatus,*
 Stræben, Bestræbelse.

Åftfundunarlamr, *diligens, industrius, flittig,*
 vindfæblig.

Åftvinnr, *m. carissimus amicus, inderlig elsket Ven.*

Åftvæda, *f. fundamentum seu infantia, Grund-*
 vold; Grund. 2) *facultates, Vejrlighed. Her*

er keil ákæða, *hic sunt exiguae facultates*, her er líben þesslígð.

Ásveigr, *in unum latus vergens*, helsðende til ðen ene Síðe. Hann gérði mér ásveigt, *partibus faucebat adversariorum meorum*, han var partíff ímòð mig.

Ásýif, *n. pl. deliquium*, Ðaonelse, Þesúmelse, *vid. Ungvit. 2) paroxysmus*, et Ansald af Sygðommen.

Ásýn, *v. Ásýnd, f. vultus*, Káshn.

Ásákinn, *impetuosus*, angribende, þesjertígð, greiðf ester.

Ásæliz, (*alii áseiliz*), *circumvenire; alieno detrimento commodum sibi quærere*, gjer sig Þorðel til en andens Það, þedraget, sayðer.

Ásælni, *f. capereio commodi ex alieno damno*, Egennytt, Opþrákerti.

At, *n. instigatio ad certamen, v. pugnam*, Oþhíð sen til Kamp eller Stríð (om Þyr). Hesta at, *conficere egvorum*, Þesfestagting, *vid. er.*

At, *n. tinctura*, Þesublen, Ellsolen.

Át, *n. esus, commestum*, Spísen, Þeðen.

At, *prap. ad; usque, tenus, ad, ved; hodie saepe ad*. Þeir komu at hönum, *ad eum veniunt*, ðe kom til han, over han; at eilífa, *in aeternum*, í Evígheð. Gízor bíó at Mosfelli, Gízor Mosfelli *habisavit*, Gíffur boede þaa Mofell. Hann var at drópi Gunnars, *caedi Gunnaris interfuit*, han var ved Gunnars Drak; at lögam, *iure*, ester Lovene. At öðru, *quoad cetera*, for ðet øvrigt. 2) *etiam cum genitivo*, ogsaa med Genit. f. Ell.

Þeir gíftu at Blarnar, *apud Biornem respirari sunt*, ðe tog ind til Þjórn. 3) *praefat vicem duarum conjunctionum Latinorum: ut es quod; hann bidr, at madriinn bíði, opas ut maneat*, ogsaa et Vinðeord: at, f. Ell. han beðer at Manden vilðe þie. Endelig ogsaa Infinitivs Mærke: at.

Ata, *tingo, colores induo, crueno*, anstrøget, farver, þesubler, tilføler.

Áta, *f. cibus*, Mad; *esen*, Lokkemad. Drecka bíðr góð áta, *cibus strim parit*, megrn Spíse forðer Drífke.

Ata, *f. vis caustica, carcinoma*, Stræf.

Atadr (í blóði), *eruentus, cruentatus*, blóðes stanket, blóðesublet.

Átak, *n. attractus, Deføelse, Þerærelse. 2) nisus virium*, Anstrangelse. Hestriinn er seite átaki, *equus attractus pinguis est*, Hesten er fed at søle þaa. Hann Ermagnast af átaki, *usu virium deficit*, han udmattet af Anstrangelsen.

Atall, (*vulgo stull olim etiam, övinn*) strenuus, raðf, tapper.

Atapi, *solidus et praecipuus consilii vir*, en toffet, ubetansóm Þerson; at géra at atapa manni, *periculo pro aliis exponere*, uðfætte en for þare ífleden for sig selv, þruge en til Efföld.

Atherst, *v. imp. (at atherast)*, *accidit, conigir*, ðet handte sig, tilbrog sig. Ku.

Atbúnadr, *m. tractatio, sussecuratio*, Þesþanbling, Þlese, Oppasning. Kontingr lá hönum fyrir þesta atbúnadi, *omnes viæ necessitates*

- rex aprime illi prospexit*, Kongen sørgede for at han nød den bedste Pleje.
- Atburdamadr, *vir laboriosus*, en stræbsom Mand.
- Atburdir, *m. pl. nifus, conatus*, Fortagende, Beskjæftigelse, Handeler.
- Atburdr, *m. casus, eventus*, Udragelse, Begivenhed. Par vord sk atburdr, *accidit ibi*, der indtraf den Begivenhed.
- Atdånlegr (dåin at), *admirandus, perelegans*, overordentlig, fortræffelig, som man maa undres over.
- Atdråttamadr, *subst. atråttasamr, adj. laboriosus et industrius vir in asportandis necessariis familia sue*, en omhyggelig og dygtig Mand til at fæste ind, en Mand som er om sig.
- Atdrått, *m. comestus*, Tilførsel, Proviant, Levnetsmidler.
- Atdråttir, *m. pl. asportata uecessitates, acquisitio et comestus cibariorum*, det at fæste ind til Husholdningen, ogsaa det man fæster ind.
- Atdýpi, *n. profundum litorale*, dybt Vand nær ved Stræden.
- Atoins, *solum, tantum*, blot, allene. Ku.
- Átekt, *f. 1) idem ac átak. 2) prosecutio iuris*, Stridighed, Tvist, Angreb. E'g bid átekta, *expecto donec lis praveritar*, jeg bier til man søger mig først.
- Atel (at atelia), *inexpere, titstaler, irettesætter*.
- Atfall, *n. venia, accessus maris*, Havets Stigen, Opfyllen til Strandkanten.
- Atfångadagr, *m. dies parasceves, dies acquisitio nis rerum necessariorum*, den næste Dag førend en Højtid, da man fæster ind eller gjør Forberedelser til Fæsten.
- Atfångamadr, *vid. atråttamadr*.
- Atfårelauf, *sine aggressione hostili*, uden Anfald, siendeligt Angreb.
- Afsaranótt, *f. nox precedanea, vigilia*, Matten før en paafølgende Helligdag.
- Atferd, *f. ratio, modus agendi*, Metode, Bes handlingemaade.
- Atferdi, *n. idem*.
- Atferli, *n. modus incipiendi*, Maade at gibe en Sag an, Metode. 2) *mores*, Skik, Maaner.
- Atfindinn, *morosus, difficilis*, dableysg.
- Atfindni, *f. morositas, reprehensio*, Dadsen, Lasten, Brantenhed.
- Atfinnanlegr, *reprehensibilis*, dabelværdig, som man med Grund kan sætte ud paa.
- Atfinning, *f. reprehensio*, Dadsen.
- Atfinningarverdr, *taxandus*, som fortjener at lastes, dables.
- Atflutningr, *m. asportatio*, Tilførsel.
- Atflutt, *advectus*, tilført, indført.
- Atfång, *f. pl. comestus*, se Addråttir.
- Atfór, *f. aggressio, inuentario necis*, siendlig Overfald i ens eget Hus. *Hodie excursio mulera pecuniaria*, nu omstunder Eksekution, Inddrivelse af en Pengesumt.
- Atfram, *prope ad finem*, næsten lige til, nær ved. Bergr var atfir, *kominn bana*, enn

- batnadi er skeid, *Bergus morti vicinus eret*,
et tandem revaluit, Berg var næsten død,
 men kom sig dog omsider jo mer og mer.
- Atfygli, *n. solertia*, Anstrængelse, det at gribe
 sig an, gjøre hvad man kan. 2) *auxilium*,
 Hjælp, Bistand.
- Atfersla, *f. audacia*, Dristighed. 2) *vires*,
 Kræfter, (*potius idem ac adtractiv*).
- Atganga, *f. invasio, initium oppugnationis*, An-
 greb, Anfald. 2) *oppugnatio*, Beskæmmelse,
 Storm.
- Atgænge, *m. actus fervidus, lucta, pugna*, hidsig
 Kamp. 2) *accessus, venio accedendi*, Adgang,
 Tilgang.
- Atgeir, *m. securis romana, frama, lancea*, en
 Hellebarde. (at, geir lancea).
- Atgiörd, *f. emendatio, refectio*, Istandsættelse,
 Reparation.
- Atgiördir, *f. pl. res gesta, facta*, Bedrifter.
- Atgörfi, (*vid. görfi v. görfi*) *n. prostantia cor-*
poris, usque robur, decor, Legemsfuldkom-
 menhed, Styrke, Skjønhed, Færdighed.
- Atgiörfismadr, *vir dorisibus et natura et artibus*
præstant, en udmærket, drabelig Mand, især
 som har Færdighed i Legemsøvelse.
- Atgreini, *discerno, delectum habeo*, affondrer,
 afskiller, skæler.
- Atgreining, *f. discrimen*, Affondren, Adskillelse.
- Atgæti, *adverso animum*, lægger Mærke til,
 iagttager.
- Atgættinn, *prudens, attentus*, agtpaagvende,
 opmærksom.
- Atgætni, *f. observantia*, Agtpaagteenhed, Op-
 mærksomhed.
- Atgætla, *f. attentio, cura*, Iagttagelse, det at
 bemærke, være opmærksom paa.
- Athafnarlaus, *otiosus, sedens*, ledig, uvirksom.
- Athafnarmandr, *morio*, Mar, en som maa holde
 Lysen. O'lsfr hafði Grím at ath. manni,
Olafus Grimum ludibrio habuit, Grímus cau-
 dam traxit, Olav havde Grím til Bæste,
 holdt ham for Mar.
- Athafnarflæki, *n. mulier procax, stulta*, en
 stærk, uforstændig Kvinde.
- Athafna (at athafna sig), *sibi prospicere, res*
suas curare, sørger for sit Bæste, passer sine
 Sager.
- Athefti, *passo, admisso*, udretter, foretager mig.
- Athiúka, *faveo, recuso*, plejer, vedtørvæger, for-
 fræjfer.
- Athiúkan, *f. benevolentia*, Vedertørvælgelse, For-
 friskning, Pleje.
- Athlátr, *m. derisio*, Beleen, Bespottelse.
- Athláti, *m. vid. athiúkan*.
- Athlæi, *n. secura, ludibrio expostus*, en Mar,
 en som er Gjenstand for Spot og Latter.
 2) *ludibrium*, Spot, Ubleen. *Giöra einn*
 at athlæi, *deridendum propinare*, gjøre Mar
 ad en.
- Athlæinn, *ridibundus*, som gjerne ler ad hvad
 han ser.
- Athlæisleg, *ridiculus*, latterlig, naragtig.
- Athlæislega, *seurriliter*, naragtigen.

Athöfn, *f. opur, labor, Forsetagende, Verk.*
2) *mores, Etik, Sædvane.*

Athöfn, *f. ludibrium, Narreit, Spot.*

Athuga, *considero, betænker, eftertænker.*

Athugaleyfi, *n. fœcordia, incogizanzia, Ubetænk-*
somhed, Hagsomhed.

Athugasamr; *cautus, betænkfom, agtpaagiveude.*

Athugasemi, *f. madoles amuffizata, Puntfelliged,*
Betænkfomhed.

Athugaverdr, *observandus, mærkvoerdig.*

Athugi, *m. cautela, Forsigtighed, Betænkfom-*
hed, Agtpaagiveuighed.

Athugull (*v. athugall*); *providens, prudens, efo-*
ertænkfom, betænkfom, opmærksom.

Athvarf, *m. refugium, item advolatus, Tilflugt.*

Athygli, *n. et f. observantia, Opmærksomhed.*

Athylliz (*athylliz, hefi athylliz, at athyllaz*);
adhæreo, amicitiam ambio, holder mig til en,
søger end Venfkab.

Athæfi, *n. 1) mores, Opsætsel, Handlemaade.*
2) *negorium, acris, Forsetagende, Svffel.*

Atkall, *n. postulatio, Anmodning, Fordring.*

Atkast, *n. criminatio, Bestyldning, Dablen.*

Atkoma, *f. adventus, specialiter dicitur ita ap-*
pulsus nautarum piscatorum, Ankomst, siges
især om Fiskerne, naar de komme i Land.

Átián, *oecodecim, atten, 18. Átiánfínnum,*
oecodecies, atten Gange.

Atlaga, *f. iniurium pugnae navalis, det at lægge*
til med Skibene for at begynde et Søslag.

Atlalandi, *m. acclivitas, Bakke, Skraaning*
opad.

Atlot; *n. pl. gestus, Læder, Geberder. 2) con-*
versatio, Begegnelse.

Atlaxi; *n. tractario, Behandlen, Metfart.*
2) *compellario, Tiltale, Optagelse, Bege-*
gnelse.

Átmatr, *m. cibaria arida, tør Mad.*

Atorka, *f. strenuas, Dristighed, Mandighed.*

Atorkumadr, *strenuus laborator, en dristig, ar-*
bøjsom Mand.

Atorkulani, *strenuus, dristig, arbejdsom, man-*
dig.

Árörlur, *f. pl. increpatio, Rebrevdelse, Paatale.*

Atqvadamadr, *homó melioris noxæ, en vigtig*
Mand, en Mand af megen Betydning,
Indsigelse.

Atqvadalas, *infima v. nullius noxæ, af liden*
eller ingen Betydning, ubetydelig.

Atqvædi, *n. flaba, Stavelse. 2) sententia de-*
cisiva, Dom, Kendelse.

Atreid, *f. adeqvatio, concursus equirum, Det*
at ride imod, Angreb til Hest.

Atrenna, *f. nisus, Vestræbelse, Anstrængelse.*
U' cinni atrennu, mo nisus, med et Sæt.

Atridi, *n. rei momentum, verba palmaria, Ho-*
vedsag, Hovedomstændighed.

Atridsord, *idem, Hovedord, Hovedpost.*

Atrodningr, *m. confusus; Tilløb, Sammen-*
støtten.

Atródr, *m. renigium strenuum, rask, dygtig*
Roen; congressus navalis, Angreb til Sø.
Gylldr atródr, idem.

Átránsdr, *m. religio*, Tro, Religion. 2) *fiducia*, Fortrosthing, Tillid til.

Atsamr, *pugnax, irrequietus*, krigerisk, urolig.

Atseta, *f. domus, habitaculum*, Bopæl, Stæde, Residens.

Atseta, *f. aucupum vox de præcipio rupium*, det Sted paa stejle Klipper, hvor en Fugles fanger sidder for at give Tegne.

Atseti, *m.* 1) *asessor*, Bispedder, Høfstdder. 2) *habitor*, Beboer. 3) *herus, dominus, possessor*, Eiermand, Besidder.

Atsetr, *n. idem ac atseta, domus*, Stæde, Residens.

Atsetrsstadr, *metropolis, sedes regia, caput regni*, Residensstad.

Atsetufar madr, *qui in præcipio excubias, agere sustinet, ut aucupis numm observet*, som er istand til (uden Svindel) at staa paa Ildkig paa stejle Klipper, for at iagttage Fuglesfangerens Vink.

Atsfjalni, *m. idem ac atsfalni*.

Atsfáll, *parcus, tenax*, paaaseende, paaholden, færgig.

Atsfalni, *f. tenacitas*, Paaaseenhed, Paaholdenhed.

Atsfgr, *n. immiuentia*, Nærhed, det at være overhængende. Nå er bregg i atsfgr, *imminet procella*, nu overhænger det et Uvejr os.

Atsfón, *f. censio, taxatio*, Beregnelse, Ansættelse i Skat og Skuld.

Atskil (at atskilia), *divido, distinguo*, adskiller, fjælnet imellem.

Atskilnadr, *m. discessio*, Adskillelse, Skilsmisse, Afskjed.

Atskot, *n. scomma; inopinatus adventus*, Skilsville, Glose; uformodet, uventet Ankomst.

Atskotadrýr, *n. inopinatus et suspectus hospes*, en uventet Gæst; en Dæv eller deél. Dyr, som af og til lader sig se. Par er eirhvad atsk. d., *lupus in fabula*, naar man taler om Fanden er han altid nærmest, det er Ulve i Mosen.

Atskotaille, *maledicus, criminator*, bagtalerisk, meget for at give Strikpiller.

Atskotsyrði, *n. pl. fanna*, spidste Ord, Strikpiller.

Atsfókn, *f. oppugnatio, impetus*, Angreb, Anfald.

2) *frequentatio loci vel persone publica, ut pore fori, templi, judicis etc.*, det man søger til et Sted eller en Person f. Ekf. til Torvs, til Kirke, til Rings.

Atsfókn, *f. incubus, ephialtes, suppressio nocturna*, Maren, Marerid.

Atsfólginn, *sumidus*, svulmet. Atsfólgid lopt, *caelum minax*, Luft, som truer med Uveir.

Atsfod, *f. auxilium*, Vistand.

Atsfrengdr, *coarctatus*, indkneben, tilstrammet.

Atsfágr, *m. collisura, metaph. infestatio*, Sammenstøden, Tiltrækkning; sig. det at blive ideslig forureliget, overfaldet.

Atsfvif, *vid. álfvif*.

Átt, *f. plaga, cardo mundi, regio*, Verdenskant, Verdenshjørne. Fjórar áttir heims, *quatuor cardines mundi*, Verdens fire Hjørner.

Átt, *f. id no xxx.*

Átta, *ocro, aatte, 8.* Átta i spilum, *ogdoas,* *Katten, en Katter (i Kort).* Átta vetra, *octennis,* aatte Árs, aatte Ár gammel. Áttasinnum, *ocries,* aatte Gange.

Áttatigi, *v. áttatíu, octoginta,* firfindstýve, 80. Áttahagar, *m. pl. territorium,* Landstræking, Egn, hvor en har sin hele Slægt, Fødeegn. *ii. pascua propria,* Græsgange, som tilhører en allene.

Átti, *ocnavis,* den ottende. *Ku.*

Áttætt dýp, *profundum 80 passuum,* et Dyb i Havet paa 80 Favne.

Áttædr (madr), *octogenarius,* firfindstýve Ár gammel.

Áttúng, *octava pars,* en Áttendeel, Átting.

Áttáring, *m. navis octo remorum,* en Vaad med aatte Áreer paa hver Side.

Áttá pro at þú quod tu, at du, *euphonia ergo.*

Áttumein, *n. cancer,* Kræft.

Áttvagl, *m. heluo, Graadser, Slughals.* *vid. vagl, gulo.*

Atvara, *pramonco,* adværet (N. O.)

Atvik, *n. compellatio,* Tiltale, Forhold mod andre. 2) *momenta, circumstantia,* Omstændigheder. Hann tíðir sig vel i hótum og atvikum, *fronte et gestu humanitarem præ se fert,* han viser sig ártig i Omgang og Tale. Hann sagdi frá öllum atvikum, *de omnibus circumstantiis distincte resultis,* han gav Erfæretning om alle Omstændigheder.

Atvika, *compello,* tiltaler, beegner.

Atvinna, *f. sustentatio, vicus,* Underholdning, Levnetsmidler.

Atvist, *f. præsentia in pralio v. actu quodam,* Overværelse, Nærværelse.

Atvistarmadr, *præfens, ausopes,* en som var overværende, Øjevidne.

Atvörun, *f. admonitio,* Adværelse, Adværsel. (N. O.)

Atværi, *n. idem ac atvinna.*

Atyrði, *n. pl. reprehensio, insectatio,* Døbtelsel, der, haard Tiltale.

Aud, *paricula inseparabilis, quæ in compositis notarum facilitarum,* en uadskillelig Forstavelse, som betegner en Lethed. *F. Eff.*

Audbedinn, *sponse largiens,* let at bede, straks villig.

Audbeygdr, *facile flexilis,* let at bøje, bøjelig.

Audbroxinn, *fragilis,* let at brække, bryde, stjør.

Audfenginn, *facile parabilis v. imperatu,* let at erholde, komme over.

Audfundinn, *inveniu facilis,* let at finde.

Audga, *locuplexo,* beriger.

Audgaz, *directo,* beriges, bliver rig.

Audginntr, *credulus, deceptu facilis,* let at narre, bedrage.

Audgiördr, *factu facilis,* let at gjøre, let.

Audgr, *audugr, dives, opulens,* rig, formuende.

Audgætilegr, *facile estimabilis, vilis,* let at vurdere, ringe, let at have.

Audid verdr þess, *evenies*, det vil lyfkes, er af Eljahnén bestemt. Eptir því sem audid verdr, *quo. fara evahunt*, efter som Eljahnén har bestemt.

Audkéndr, *nozu facilis*, let at kjende, kjentelig. Audkénni, *v. audkynni, n. signum facile dignoru, charactér distinctivus*, Kjendeteq, Kjendemarke.

Audkéyptr, *emtu f. impetrata facilis*, let at faa til Kjób, at bekomme. Alt er audkéypt hjá þínu, *vira cuiusq. carissima omnium*, alt er ringe inob Dvæt.

Audlegd, *f. res laura, opes*, Rigdom, Formns. Audleikinn, *lusu f. actu facilis*, let at spille, let at gjere, let.

Audlíng, *m. v. rex, primas quidam, pr. liberalis, largus opum*, en Konge ell. Udsíng, Magnat, egentl. en gavmild, rund Mand.

Audmadr, *m. dives*, en rig Mand.

Audmiúkr, *humilis, facilis, vdmgs, sjetelig*.

Audn, *f. vacuum, vacuitas*, Tomhed, øde Tilt stand. 2) *desertum, solitudo, sepius in plurali audnr f. pl. loca deserto, inhabitata*, Øst ell. Ørfen, hyppigere. i Pl. audnr, Øst fener.

Audna, *f. bona fortuna, æqua fors*, Eljæne, Lykke.

Audnarmadr, *pauper*, en fattig Mand. 2) *prædo et fur*, Røver, Stimand.

Audnaz, *conringit*, lyfkes, gaar an. Það vill ei audnaz, *non succedit*, det vil ikke lyfkes.

Audnúlaus, *infelix*, uslyffelig, uheldig.

Audnúleysi, *v. iniqua fors, infortunium; Alhelli, Uheld*.

Audnuminn, *qui facile doceri potest*, let at lære, fatte.

Audnæmr, *percepta facilis*, som let lærer, nem; let at lære. Audnæm er ill danska, *mala verba facile discuntur*, flætte Ord erindreð let.

Audqvísi, *m. imbellis, laboris impatiens*, en Uslíng, som intet kan udholde. Einn er audqvísi attar hvórrar, *heroum filii noxæ*, det er en Vandflegting i hver Dst.

Audr, *m. opes, divitia*, Formue, Rigdom. Audr pro haudr; *hadie res immobiles*, nu omstunder faste Eljendomme.

Audr, *vacuus*, øde, ledig. Undir audum himini, *sub dio*, under aasen Himmel.

Audráðinn, *perceptu v. consulu facilis*, let at gjatte, opløse; ell. beslute.

Audráðr, *facilis, qui aliorum consiliis locum dat*, som gjærne tager sig raade.

Audslagdr, *dicu facilis*, let sagt, let at sige.

Audsfedr, *visu facilis*, let at se, øjensynlig.

Audsfien, *idem*.

Audsókr, *græsu v. effectu facilis; oppugnatu facilis*, let at udvirke; at angribe.

Audfveipni, *f. facilitas*, Sjetelighed, Haude-smidighed.

Audfveipr, *moriger*, sjetelig, sjetelig.

Audfýni, *demonstro, lubens præbeo*, tilkjendegjver, beviser, viser med Fornsjetelse.

Audfýnilega, *evidenter*, klatligen, indlysende.

Audfýnn, v. audfýnilegr, *clarus, evidens*, týs
delig, indlysende, soleklar.
Audfær, *perspicuus*, sjensynlig, klar.
Audtamiann, *domabilis*, let at tamme, vønne.
Audtrúi, v. audrúa, *credulus*, lettroende.
Audun, *m. defolator, agnomen Odinis*, en Þder
legger, Forstyrret, et af Odins Tilnavne.
Audvaninn, v. audvand, *docilis*, let at vønne,
larvillig.
Auvrelldi (at auvellida), *facile predicare, dif-
ficultatem disimulare*, forestiller noget let
gjærligt.
Auvrelldr, *facilis*, let.
Auveldliga, *facile*, lettelligen. *Ku.*
Auvirdi, *n. res parvi pretii*, en Ubetydelighed,
ringe Ting.
Auvirdi (at auvirda), *dedignor*, nedværdiger,
ringeagter, forsmaar.
Auvirdilegr, *facile estimabilis, contemtus*, ringe,
ringeagtet.
Auvirdismenn, *nebulones*, Skarns Folf, Drog.
Auvirdr, *vid.* auvirdilegr.
Auvitdr, *sciru facilis*, let at begribe, sjens
synlig. Þad er auvitdr, *facile sciri potest*,
det er klart, det forstaar sig selv.
Auaði, *n. pl. immensa opes*, stor Formue, store
Rigdomme.
Auga, *f. oculus*, Øje. At lita réttum augum
til, *sine invidia estimare*, at betragee uden
Misundelse, bedømme uden Partisshed. At
koma auga á, *aspicere posse*, at faa Øje paa.

At hafa auga á, a) *usurpare oculis, curare*,
have Øje til, holde Øje med, se til. b) *am-
bire*, have Øyst til. At hafa gott auga á
nockuru, *bene de aliqua re sentire*, have gode
Tanker om. Hönum skódu helst augu til
þels, *præter omnia apperit*, han søffede isæt
det. Hann rak uppá mig augun, *oculos
in me defixit*, han kastede Øjnene paa mig.
2) *foramen*, et Hul, Øje.

Augablik, *n. momentum*, Øjeblik.

Augabragd, *n. idem*.

Augabránn, *f. supercilium*, Øjenbryn.

Augakall, *m. acetabulum, coryle*, Hoftestaal.
At gánga úr augaköllunum, *exischion pari*,
at forvrie Hofsten.

Augastadr, *m. obiectum visus*, noget man ser
paa, at hafa augastadr á, *diligenter obser-
vare*, holde Øje med.

Augasteinn, *m. pupilla, humor crystallinus*, Øjet
steen.

Auglíos, *clarus, manifestus*, sjensynlig, klar.

Auglíoslega, *evidenter*, sjensynligen, klartigen.

Auglit, *v. vultus*, Ansigt, Ansyn.

Auglýfi, *passacio*, beffendtgjör, gjör vitterlig.

Augnafiró, *f. euphrasia*, Øjentröst (en Urt).

Augnagrým, v. augnagrým, *n. glaucoma*, en
graa Plet i Øjet. 2) *gramia*, Rødde, Boer
i Øjetrogene.

Augnalok, *n. palpebra*, Øjelaag.

Augnahár, *n. cilium*, Øjenhaart, Haarene paa
Øjelaagene. *idem ac hvarmalár.*

Augnahvarmr, *m. palpebra*, Djelaas.
 Augnahvíta, *f. albugo*, det hvide i Øjet.
 Augnakládi, *m. psorophthalmia*, Røse, Krillen
 i Øjnene.
 Augnakrókr, *m. sinus oculorum, hircus*, Øjet
 frog (den inderste).
 Augnalæg, *n. stasis, facies oculorum*, Øjnens
 Stilling og Bestæfshed.
 Augnarád, *n. iudicium meusis ex oculis*, Øjne-
 nes Udseende forsaavidt de tolke Øjalens
 Bestæfshed. Grime augnarád, *arrei oculi*,
 gramme Øjne.
 Augnaslim, *n. glaucoma*, rindende Øjne, Øjens
 sod.
 Augnaustainsbugr, *m. iris oculorum*, Regnbuen
 i Øjet.
 Augnatillit, *n. id ac augnarád*.
 Augnatepra, *f. hippus*, Sjælvende Øjne.
 Augnetitr, *n. v. augnátinan*, *f. idem*.
 Augnatóft, *f. pl. —tóstir, cavum oculi, orbita*
oculorum, Øjehule.
 Augnavar, *n. vid. Augnsgrým*.
 Augnaveiki, *f. infirmitas oculorum*, Øjensvage-
 hed.
 Augnaverkr, *m. ophthalmia*, Øjenspine.
 Augnavik, *n. sinus oculorum, canthus, hircus*,
 Øjetrog, Øjevíg.
 Augnaveta, *f. epiphora (morbi species)* vide
 Augnaslim.
 Augndspr, *lippus, surset, rødsjet*.
 Augndepra, *f. lippitudo*, Sursætthed, rød-
 Øjne.

Augksyn, *f. conspectus, facies*, Øjesyn, Paasyn,
 Uafsyn.
 Auk, *in super, præterea*, foruden, endnu. Þar
 ad auki v. Þess ad auki, *in super*, deruden,
 desforuden.
 Aukabord, *n. compositile, et affidee*, aparte Spi-
 sebord.
 Aukadagr (i hlaupári), *dies intercalaris bissex-*
tus, Skudbag (i Skudaarene).
 Aukafáng, *n. superfatio, epicyema*, Oversvan-
 *gerflab, Drægtighed paa ny, inden det første
 Foster er født.
 Aukatekid ord, *n. hyperbole*, Overdrivelse, fors
 nærmelig Tiltale. Hann málti eldrej vid
 þann mann aukatekid ord, *verbis erat illi*
gravis et verifcus, til den Mand talte han
 aldrig et fornærmende Ord.
 Autatúngl, *n. luna embolusæa*, Indstudsmaane.
 Aukeyrdi, *n. idem ac aukatekid* ord.
 Aukhelldr, *nedum*, end lige, langt mindre.
 Auki, *m. additamentum, augucusum*, Tillæg,
 Forøgelse.
 Aukinn, *ancus*, forøget, formeret. Hálfu
 aukinn, *dimidio plus*, en halv Gang saa me-
 get.
 Auknefni, *n. cognomen*, Øjenavn.
 Aulalegr, *agrestis, insulsus*, bondægtig, plump.
 Aulaz, *stolide ambulare et effurire*, kommer tofs
 set affed.
 Auli, *m. barro, homo furilis, bliscus*, en Tosse,
 Dumrlan.
 Aumíngi, *m. misellus*, en Ufling, Staffel.

Aunlige, *miserè*, elendig, ynfeligen.
 Aunlegr, *aspectu miser*, elendig, ynfeligen.
 Aunka (einn), *miserèor*, ynfer, beklager. Mig
 annkar yfir þeim, *miserèor eorum*, v. *con-*
doleo sortem eorum, jeg beklager dem, ynferð
 over dem. A. sig, *lamentari*, jamre sig.
 Aumkan, *f. miseratio*, Ynf, Nedlidenehed.
 Aumkaz yfir, *miserèscis me*, tangor *miseria ali-*
cuius, ynferð over, har Widdynk med. E'g
 aumkaz yfir manninum, *miserèscit me ho-*
minis, jeg ynferð over Mennesket.
 Aumkunarlegr, *miserandus*, *miserabilis*, ynfeligen,
 ynfværdig.
 Aumkunarverdr, *id.*
 Aunnögl, *f. reduvia*, Neglerod.
 Aumr, *miser*, *calamitosus*, elendig, ussel, uslyk-
 lig. R.
 Aumstaddr, *miserandus*, ynfværdig.
 Annгла, *hamo piscari*, angler, fisker med Angel.
 Aungla-rog, *n. uncinus pro formandis hamis*
piscatorum, en Rodel til en Angel, Fiskekrog.
 Aunge, *nemo*, ingen. Aungvum, aungvann,
et omnes casus plurales in usu sunt, bruges
 i alle de Kasus, hvis Endelse udgjør en
 Etavelse. Af Ungvu verdr eckert, *ex nihilo*
nihil fit, af intet kommer intet. Aungvu at
 sidr, *nihilo fecius*, ikke deesmindre.
 Aungull, *m. hamus, uncus*, Angel, Fiskekrog.
 Aungultaumr, *m. ima pars funis piscatorii in-*
fra holidem, den Snor, som Angelkroge
 sætes paa neden under Dybstodet.

Aungulvarmr, *recens ex hamo*, nys taget af
 Kroge.
 Aungvannveginn, *neutiquam*, ingenlunde.
 Aungvit, *n. deliquium animi*, *ubi quis sibi non*
est conscius, Daanelse, Besveimelse.
 Aungþveiti, *n. vid.* andþveiti.
 Aur, *m.* 1) *argilla lapidea*, groft og stenigt
 Ler, Grus. 2) *lucrum*, Dynd, Snavs.
 Aurar, *w. pl. oper*, Penge, Rigdom. *vid. cyric.*
 Aurafæli, *fordide avarus*, pengegjerrig.
 Aurafýki, *f. avaritia*, Pengegjerrighed.
 Aursale (á spíoti), *cuspis inversa*, v. *in terram*
versa, *quando hasta pro baculo erat*, *hanc*
etiam porrigebat olim, *quando hostiliter in-*
tra minus stetit, Spidsen af Spydstæket,
 som man vendte nedad, naar man stottede
 sig ved Spydet. Valgardr setti aursalinn
 fyri brióft hönum hvo fast at hann hneig
 upp at vegginum, *Valgardus sano robore*
inversam hastæ cuspidem pectori eius adegit,
ut resupinus parieti inclinaret, Valgard
 stötte ham med Spydstæket for Dyrket saa
 han seguede op til Væggen.
 Aurgadr, *luculentus*, dyndet, snavset.
 Aurgari, *m. hospitalitas*, Gjæstmildhed; at veitra
 os allan aurgata, *summa hospitalitate erga*
nos uti, vise os al Gjæstmildhed, Understøt-
 telse. Kn.
 Aurmál, *n. rudus*, Ruiner. Nocker aur-
 máli finna þeirrar borgar, *aliqua rudera ejus*
urbis invenire licuit, man kunde finde nogle
 Ruiner af denne Borg.

- Aurmikill (vegr), *via luteola*, seret, byndet Ves.
 Aurridafylsi, *n. suapte defidens cavea*, fallax
refugium, et Hul hvori Forreller skjule sig,
 fg. uflittere Tilflugtstæd, Skjul.
 Aurridi, *m. trutta salmonata*, maculata, en
 Dred, Forelle.
 Ausa, *f. haustrum*, frula, en Hse, en Brønd-
 spand.
 Ausinn, *asperfus*, overøst. Ask veit ég standa,
 heitir yggdrasill, hárbádmir ausinn hvítum
 auri, *scio fraxinum*, *que yggdrasill vocatur*
(equus v. folium Odini) comis præ altus cou-
 spersa candido rore, jeg ved en Ask, som he-
 der Yggdrasil (Odins Hest eller Træs), det
 høje Træ bliver overøst med det klare Vand.
 Austan, *at, ex oriente*, fra Østen af.
 Austanvindr, *m. curus, subsolanus*, Østenvind.
 Austfirðingafórðungr, *m. quadrans orientalis*,
 Østfjordingen (af Jælland), Østerlandet.
 Austfirðingar, *m. pl. in ecla quadrantis orienta-
 lis Islandie*, Østerlandene, Indbyggerne af
 Østfjordingen i Jælland.
 Austfirðir, *m. pl. sinus orientalis*, Østfjorden
 (i Jælland).
 Austlægr, *eous*, østlig.
 Austmenn, *m. pl. viri advenæ ex oriente*. Nobis
hoc nomine Norvagi venerunt, Udlændere
 komne fra Østen af, især Nordmænd.
 Austnordanvindr, *m. euroaquilo, meses, euro-
 boreas*, Vinden fra Østen til Norden.

- Austr, *m. 1) nauzea sive aqua in navim ingesta*,
 Vand, som kommer ind i Skibet, Pumpes
 vand. 2) *haustus*, Øsen, Øsning.
 Austr, 1) *orientem versus*, imod Østen. 2) *in*
oriente, østlig, i Østen.
 Austrrenna, *f. feuzina, alveus*, Rende til Pum-
 pevandet, nederste Rium i Skibet.
 Austrúm, *n. interscalmium haustus puppi*
proximum, det Rium, som er nærmest Dag-
 stavnen, hvor Vandet øses eller pumpes ud.
 Austrfibrinn, *mare balticum*, Østerøen.
 Austrtrog, *n. fitula, urna*, Hsekar.
 Austrænn, *orientalis, ex oriente*, østlig, Øst-
 fra Østen.
 Austræna, *f. aura orientalis, temperata*, mild,
 fagte Østenvind.
 Austur, *n. oriens, exoritur æquinoctialis*, Østen.
 Austurálfa, *f. plaga orientalis*, Asia, den østlige
 Verdensdel, Asien.
 Austurvegr, *m. regiones orientales*, Østerlandene
 (Rusland).
 Ávallt, *afallt v. évallt, perperuo, cerze, indubi-
 zauer*, bestandig, altid, sikkert.
 Ávalr, *convexus; semiteres*, hvalvet, ophøiet,
 halvrund.
 Ávani, *m. mos inveteratus*, gammel Skif, Sød.
 Ávanr (ávön, ávant), *quod deest, desicit*, mang-
 lende. Nockurs er þér ávant, aliquid tibi
 deest, noget fattes du.
 Ávardr, *periculosus v. insidiosus*, farlig, østers
 strændende.

Avarp, *n. compellatio, tiltale, it. compendium*,
føet Begreb.

Ávárpa (at ávarpa), *compello, tiltaler*.

Ávarpsgödr, *comis, humnus*, venlig at tale
med.

Ávaxtarlamr, *fertilit, fructuosus*, frugtbar, nyttig. R.

Ávaxtarleill, *infocundus, infructuosus*, ufrugtbar, med liden Frugt. R.

Avedra, *in ventro v. oppositus ventro*, udsat for
Vinden, i Vejret.

Avedrasamr, *procellus*, stormende, vejrnamt

Averiar, *interamni*, Folk som bd ved, imellem
Floder.

Áverki, *m. vulnus, plaga*, Saar, Sna, Skade.

Ávinningr, *m. lucrum*, Gevinst, Vinding.

Ávint, *gravissima oppugnationi v. vento exposi-
tum*, udsat for et heftigt Angreb, en Vesters
melse eller en stærk Storm. På vard ávint
um Söxin, *prora latus acerrime oppugnationi
expositum erat*, da Skede der et stærkt Angreb
paa den forreste Del af Skibet.

Ávirðing, *f. error, lapsus*, Fejlstagelse, Forsælse.

Ávísá (at ávísá), *indico, anviser*.

Ávísan, *f. iudicium*, Anvisning.

Ávíta, *increpo*, Skander paa, irettesætter.

Ávítan, *f. increpatio*, Irettesættelse.

Ávítur, *f. pl. idem*.

Ávíta- v. ávíta-verðr, *increpandus*, som fortse-
ner Irettesættelse.

Ávani, *n. spes incerta, specula*, Forhaabning,
Formodning.

Ávöxtr, *m. fructus*, Frugt.

Áx, *n. spica*, et Ålb.

Áxarhamar, *m. malleus securis*, Øksehammer,
Dane.

Áxarskór, *m. vagina aciei securis*, et Slagb.
Skjede eller Hytte til Eggen af en Økse.

Áxbroddr, *m. (esfri) arista, glomá, Ålstedtag;*
(nedri), *urruncus*, det nederste af Ålset ved
Straget.

Áxla (at áxla), *in humeros sublevare, succollare*,
løfter, kaster paa Skuldrene, Ålserne.

Áxlabönd, *n. pl. axillaria*, Seler.

Áþiádr, *in servitium redactus, usfri, undertrykt*,
som bestandig maa lide og støde.

Áþián, *f. vid. anaut*.

Áþecker, *similis*, lignende.

Áþiætti, *n. odium, indignatio*, Fortrydelse, Vres
de. Áþiættisyrði, *n. pl. verba invectiva,
iniuria, molesta, gravia*, Beskyldninger,
Skjaldsord.

Ápreifáni, *f. vid. Preifan*.

Áþrif, *n. pl. attractus*, det at røre ved, tage fat
paa.

Áþrifamikill, *attracu fortis, robustus*, stærk,
haard at tage paa.

Áþýngia (einum), *molestiam facere, aliquem
gravare v. fortunam ejus*, besværer, er til
Dyrde.

B.

Babb, *n. incondita verba, v. inarticulata vox*, uforstaaelige Ord, Pladder, Bablen. Par kom b. i latinsk, *murmur contra naucleum exaudiebatür*, Skibsfolkene begyndte at knurre; *item resonabant latera novicula fluctibus*, det knagede og bragede i Vaaden.

Balbo, *halbugio, la'lo, halbuicior*, taler uforstaaelig, pladder, babler.

Babilior, *f. pl. nugæ babalorum*, Sludren, Bableri, Pladder, Pludder, Sludder. 2) *superfluitio*, Overtro, overtroiste Betænelinger.

Bad, *n. balneum, lavacrum*, Bad.

Bada, *balneo*, bader. 2) *molliter moveo, levo*, bevæger sagte, hæver. Hann badar i røstum, *splendide et delitate vivit*, han lever i et pydigt Vælevnet. *Bada hændum, elevare manus, extolere*, løfte Armene, ro med Armene.

Bådir, *uterque, ambo*, begge.

Badmr, *m. arbor, Silva, Træ, Skov*. 2) *flos campi et frons arborum*, Blomster, Løv.

Badstofa, *f. hypocaustum; balnearium*, Dagligstue; Badstue.

Bådumeginn, *uringve*, paa, fra begge Sider.

Baga, *f. carmen infusum, inelegans*, en flaa, smagløs Vise. 2) *idem quod amblaga*. 3) *bagas*, en Dumtian, Tøsschoved.

Baga, obsum, hindrer. 2) *inverto, ex ordine turbo*, omvender, forstyrrer, forvirrer.

Begall, *m. virga episcopalis*, en Dipestav.

Båghorinn, *gestu difficile, arduus, gravis*, vanskelig at bære, taale, haard, trykkende.

Baggar, *imperf. impedit v. erudit*, hindrer. Hvad baggar hønnum, *quid impedit eum*, hvad er ham i Vejen?

Baggi, *m. onus, sarcina*, Dragt, Byrde, Bylt, paa den ene Side af Kloftisadelen.

Bågi, *m. difficultas, Vanskelighed, Besværlighed*. Aka i båga, *difficultatem creare*, gjøre en Vanskelighed, Vryderier. Rida i båga, *egvos v. sacrinas collidere*, ride saaledes at Hestene eller deres Dragter støde paa hinanden. Mikill bågi er á því, *difficillimum est*, det er meget vanskelig.

Bagi, *m. 1) difficultus, Vanskelighed. 2) jactura, Afbræk, Skade*. At gjöra einum бага *difficultatem creare alicui*, gjøre en Skade. Hann féck бага af því, *dammus illi fuit*, det var ham til Afbræk.

Bågindi, *n. pl. res ardua, difficultas*, vanskelige, haarde Omstændigheder.

Bağa (at bağa), *imperite construere*, bære sig ubehøndig, fullervoren ad.

Bågleiki, *m. difficultas, protervitas, Vanskelighed, Måje; Besværlighed, frække*.

Bågr, *difficilis, protervus*, vanskelig, besværlig.

Bagr, *imperitus*, uerfaren, ubehøndig.

Bak, *n. dorsum, Rys, Dag*. Á bak apt, *re-iro*, tilbage, bagover. Á bak, á bak til, á

- tergo*, bag fra, bag paa. *Á* sialla baki, *erant montes*, bag ved Hjelbene. *Pad tók* (reid) *lönnum um allt bak*, *illud eum evertebat*, *supprimebat*; det gjorde han sin Ulykke.
- 2) *tergum equi*, Hestens Ryg. *Hann féll af baki*, *ab egvo dejectus est*, han faldt af Hesten, blev slaaet af.
- Baka*, (*bát*), *dorso naviculam propello*, Skuder en Baad frem ved at sætte Ryggen imod.
- Baka*, *torreo*, *frigo*, bage. *Baka braud*, *massam excogere*, bage Brød. *Bakar* at røngum, *sepeus gna calore*, Varmen falder i Kinderens, Solen brænder paa Kinderne.
- Bakadr*, *frixus*, bage.
- Bakara-handverk*, *n. furnaria*, Bagerhaandværk.
- Bakarahús*, *n. pistrina*, et Bageri, Bagerhus.
- Bakarakona*, *f. pistrix*, en Bagerkone.
- Bakaraofn*, *m. furnus*, *pistrino*, Bagerovn.
- Bakarasjadi*, *m infurnibulum*, en Skjoldel, Skaade, hvorpaa man sætter Brød i Ovnen.
- Bakari*, *m. pistor*, *panifex*, Bager, Brødbager.
- Bakbelts* (at *bakbelts*), *cingo*, ombelte, opskjorte.
- Bakbeltadr*, *cinctus a tergo*, omgivet med et Belte, opskjættet, opskiltret.
- Bakbelti*, *n. cingulus nautarum*, *quo vestes pelliceas adstringunt*, *ut aquas marinae a corpore prohibeant*, et Belte, hvormed Søfolk snøre Skindlæderne meget fast til Kroppen for at holde Vandet ude.
- Bakbit*, *obrecto*, bagvasser, bagtaler.
- Bakbitari*, *m. mordax obrectator*, en Bagvasser, Bagtaler.
- Bakbord*, *n. sinistrum lorus navis*, Bagbord, den venstre Side af Skibet.
- Bakdyr*, *f. pl. fores postica*, Bagdar, som gaar ud fra Baggaarden.
- Bakelddr*, *m. ignis pistorius v. ad res torrendas*, Bagerild, Ild til at bage eller tørre ved.
- Bakfall* (*á fati*), *n. lumbare, coxale*, en Folde paa Ryggen eller Lænden.
- Bakferla*, *renuncio*, *floci pendo*, forskyder, foragter, ringtagter.
- Bakhluti*, *v. bakhlutr*, *m. tergum, posteriora*, Bagen, Bagdel, Bagskytte.
- Bakhnúsker*, *vid. krókhryggur*.
- Bakjarl*, *m. clavus anterior scalmi*, den forreste Korpind eller Karetold. 2) *hostis a tergo infestans*, en Gjende, som overfalder en bag fra. *pr. comes pedisequus*.
- Bakki*, *m. ripa, crepido*, Flodbrød, Rand. 2) *nubilum pelagicum horizonsi innansans*, tyk Savaage, der hviler paa Horisonten. 3) *tergum cultri, margo laminae ensis obrusa*, Ryggen paa en Kniv, Sværd, Sabel o. dsl.
- Bákn*, *f. ex n. moles, rude instrumentum*, grovt, usikkert Værktøj.
- Bákna*, *susu significo*, vinke til, give Binf, Tegn.
- Bakleppr*, *m. subfragula*, Hesteklade, Hestebæksken, som lægges under Sadelen.
- Baklest*, *f. vid. barlest*.
- Baklestr*, *m. calumniia*, Bagtalesfe.

- Bakmáll, *morax*, *obrectator*, bagtalerst.
- Bakmæla; *obrectari*, bagtale.
- Bakmælg, *f. obrectatio*, *dorsiloquium*, Bagtalerse, Bagvælfelse.
- Bakraun, *f. tentatio dorsæ*, labor dorsum tentans, noget som tager paa Ryggen.
- Bakruni, *alvus fluida*, *diarrhaa*, *vid. llsfki*, Bugløb, Duxløb.
- Baksig, *n. prociencia ani*, den Sygdom, at Emdetarmen falder ud.
- Bakstetta, *f. columna*, Bagvælfelse.
- Bakspirni (at bakspirna), *recalcitrare*, flaa bag op.
- Baksteinar, *m. pl. scyphala*, haard og stykkevis fremkommende Stølgang.
- Bakstr, *m. panificium*, Baging, Bøgt. 2) *spec. panis sacra Lynaxi destinatur*, isæ Bisd bestemt til at bruges ved Madverren.
- Bakstreski, *f. baukr*, *m. hullstr*, *pyxis sacra*, monstrantia, Oblatase. *pl. -eskjur*.
- Bakstrjáan, *n. pl. arropa*, Oblatjern, Oblatform.
- Bakstroka, *f. flagellatio*, Viskelse.
- Baktal, *n. obrectario*, Bagtalerse.
- Bakuggar, *m. pl. pinna dorsales piscium*, Rygsfinner.
- Bakþúfa, *f. hypopodium*, *pr. grumus*, quo equum ascensuri utuntur, en Tue eller lille Forhøjsning, som man staar op paa for at komme til Hest.
- Bal, *n. vagina ensis*, Balg, Etsede.
- Bál, *n. fructus lignorum*, vogur, pyra, Baal, Br., Vardmenn Bagla átu yfir bálinu enn Birk

- ibeinar átu drepid þá, ádr enn þeir fengi kveiktil elldi i bálinu, síðan rufu þeir bálid, excubiores Baglorum vogum servabant, at Butilpedes eos opprimere posuerunt, priusquam ignem subiecissent rogo, deinde rogam amoliti sunt, Baglerus Bagtere sad over Baalet, men Birkibenerne sik dem drabt førnd de sik rædt Id i Baalet, siten revs de Baalet ned. Hi rogi pessim exstruebantur et in signum hostilis impetus succendebantur, sub nomine vitæ et varavitar de quorum structura satisfacit curioso lectori præstantissimus auroptes F. Ström. Søndmors Beskrivelse Tom. 2 p. 174. Slige Baal oprettede man hist og her og antogde dem som Signal ved fiendeligt Overfald; de kaldtes da Vitar og Varavitar, omi deres Beslæffenhed og Indretning kan Læserne finde Efterretning i Ströms fortreffelige Søndmors Beskrivelse 2den Del S. 174.
- Bálar, *in alium surgit*, staar op i Lufsten, blúser op.
- Baldýrardr, *segmentatus*, broderet, udstaferet, gl. baldyret. Baldýrat far, *vestis segmentata v. phrygia s. paragiata*, udsvet, broderet Klædebon.
- Bálhvít, *albicans instar ligni aridi*, hvid som Idétue.
- Bali, *m. monticulus convexitas*, en Høj, lille Forhøjsning paa en jævn Mark.
- Bali (at hala), *agre se sustinere*, slæbe sig igjennem, ernære sig med Røse.

Bálkr, *m. frues, septum ligneum v. lapideum, surergeriés ad separanda armenta intra preses hybernas, Trés* eller Sten-Pillerum imellem Naasene i en Kortsald. 2) *continuatio rei, Vedvarethed, Fortsettelse.* Vedrabálkr, *m. continuatio save tempestatis, vedblivende, langvarigt Uvejr.* 3) *titulus juris, en Bog i Loven. se* Búanadarbálkr, *titulus juris de re rustica, den Bog i Loven om Landvæsnet.* Ogsaa Titlen paa et islandsk Digt om Landvæsnet af Eggert Olafsen.

Bálkslegtr, *rudis, flodset, ubehendig.*

Baldinn, *imperiosus, contumax (qv. valdinn), haardnakket, stribig, trodsig.*

Baldjökull, *m. mons glacialis, alius præeminens, et højt, fremragende Fjæll.*

Baldstýrgr, *reluctans refractarius, baltstýr, opstetig, gjenstribig.*

Balldr, *m. nompr. unius Aforum, en af Afernes Egennavne, Valder.* 2) *frenuus, validus, tapper, kraft.* 3) *formosus, spectabilis, fjon, vedannet.*

Baldursbré, *f. cilium Balderis, (herba) corula ferida, Valdersbrag, en stinkende Plante.*

Baltr, *foreis, strenuus, pugnax, tapper, stribbar, drabelig.*

Bálvidri (á síó), *tempestas violenta, gaudio fluctus maris muriculus et cacumina formant, stærkt Uvejr til Søs, naar Vølgerne optaarne sig som høje Fjælde.*

Bambur, *m. culent, ascopera ingens, dolium, ampulla, Vandkumme, stort Fad eller Kar.*

Bamsi, *v. Bambli, m. ursus, en Bjørn, Norvegis ut et nobis.*

Bana (at bana), *occido, draber.*

Banabréf, *n. littera bellerophonæ, Banebrev, Brev, som en fører med sig, sig selv til Ulykke, Uriaabrev.*

Banskríngla, *f. alas, det øverste af Halsboies velbenene, Drageren.*

Banamadr, *m. percussor, Banemand.*

Banamain, *n. apostema lethale, en dødelig Skade, Dancsaar.*

Banaord, *n. fama v. celebritas ob cadem hostis, Digtte eller Navnfundighed for at have sølt det sin Fiende. Þór ber Banaord af midgardormi, Thor laudem reportat necis mediterranei anguis, Tor indlægger sig den Hæder, at drabe Midgardeslangen.* 2) *etiam, simplic. mors, letum, Død, Fald. Su.*

Banarid, *n. procuratio cadis, det at beslutte og lægge Plan til ens Død.*

Banatræði, *n. tentatio cadis, Augreb paa ens Liv,*

Bansár, *n. vulnus lethale, Dancsaar.*

Bansótt, *f. morbus lethalis, Hæstot.*

Banaspiót, *hæsta letifera, dræbende Spyb. Berast banaspiótum eptir, visæ in vicem insidari, staa hinanden efter Livet. Su.*

Banasríd, *n. agon, Dødskamp.*

Band, *n. vinculum, ligamentum*, Bæand, Binde
 (se. 2) *filum laneum reune*, en tynd Uldtraad.
 Banda, *nuru significo, innuo*, vinker, giver Tegn.
 B. hendi, *manu annuere*, vinkle med Haanden.
 Bandamenn, *m. pl. confederari*, Sammentrottede,
 forenede til hemmelige Foretagender.
 Bandfatingar, *m. pl. compedibus vinciri*, som har
 Lænker paa Fødderne.
 Bandfatinga brögd, *vana irraziones*, sorgjaves
 Forsøg paa at opirre.
 Bandhnikill, *m. glomus laneum*, et lille Nagle
 Uldgarn.
 Bandhnoda, *n. idem*, et Nagle Uldgarn.
 Bandingi, *m. vincens*, en fangen Forbryder, en
 lænkebunden.
 Bandsockar, *m. pl. callige molliores*, Uldstrøm-
 per.
 Bång, *n. pulsatio*, Banken.
 Bånga, *pulsio, perenzio*, banker, støder.
 Bångslamr, *plagusus*, som slaar, støder gjerne.
 Bångslaz (v. bångast), *uppá mann, belluino meie*
insultare, irritare, give Præg paa en, an-
 falde en med Hug.
 Bångsi, v. Bångi, *m. arsus*, en Bjørn.
 Bani, *m. mors, pro morte violenta sepius sumi-*
tur, Bant, Død, især voldsom Død. 2) *per-*
cuttor, Banemand. Ecki er bana nafn þó
 bróðir sé, *levior est error; fratrem unum pro-*
ntero, quam percussorem pro fratre accipere,
 det er en ringere Fejl, at tage en Brodet
 for en anden, end at tage Banemanden for
 Broderen, 3) for den ufyldige.

Bann, *n. interdictum, anathema, bannum, ex-*
communicatio, Forbud, Bænd, Biargar bann,
n. penuria vicus, Mangel paa Levnetsmidler.
 Jardsbann, *dicitur quando iuvosa hyemes pro-*
hibens pecora a pascuis, det at Vinterens
 Strængthed forhindrer Kreaturerne at gaa ude,
 gjør at de ej kan komme til Jorden. Hann
 setti honum blát fyrirbann, *servare inter-*
dixit, han forbad ham det strængelig.
 Banna (at hanna), *interdico, prohibeo*, forbyder.
 Bannfaring, *f. excommunicatio*, Bannsettelse.
 Bannsett — fari — sýng, *excommunico, banneo*,
anathemizo, aqua et igne interdico, bannsetter,
 lyser i Ban.
 Bannsetning, *f. excommunicatio*, Bannsettelse.
 Bannviti, *n. culpa anathemata digna*, en Brøde,
 som fortjener Bannsettelse.
 Bannvitugr, *jure excommunicandus*, som fortjener
 at bannsettes, eller udelukkes fra Kirkens Sams-
 fund.
 Bannvænlegr, *vel*
 Bannvann, *letifer, trahende*. 2) *morbundus*,
 døende, nær ved Døden.
 Bann, *f. (Gen. ar)*, terra v. vis, Bane, slagen
 Vej.
 Bar, *n. Gemma v. oculus arborum*, Knop, Nie
 paa Træer. 2) *semen alarum*, Fnos, Frøuld.
 Físburar, *semen eriophori*, Fæulden paa den
 Mante Ageruld. — Hann ber ecki sitt bar
 úr þessu, *post hoc non gemmascet, metaph. di-*
citur de homine, cui aliqua calamitas animam

- fregit*, efter denne Omstændighed kommer han aldrig i Stand.
- Båra, *f. unda, fluctus*, Bølge, Bove.
- Baráta, *f. pugna, Kamp, Slag.* 2) *arumna*, Besværlighed, Majsommelighed.
- Barátrufamr, *pagnax*, skidbar, feigerf. 2) *molitus*, besværlig, majsommelig.
- Barátrufinidr, *m. rudiator*, en Grovsmed, en Smed, som banker og hamrer.
- Baraxladr, *axillis unerosis, arachelus*, som har høje Skuldre, forhalsket.
- Barbyr, *m. incira*, yderste Nøb, Knibe, Detryk.
- Bard, *n. ala, axilla, marginis prominentis*, Vinge, Arm, fremstaende Rand, Kant. Hattbard, *ala pilei*, Hattespogge. Skialdarbard, *margo clypei*, Randen paa et Skjold. Skørbard, *axilla raja*, Afslen af en Nettekisk. Hvalbard, *lamina cornea in ore plagiurorum*, Hvalbarde. Lifsarbard, *lobus jecoris*, en Flig af Leveren.
- Bard, (*á skipi*), *n. labrum navis v. rostrum, ora navis extrema*, Randen paa et Skib, ogsaa Forspidsen. 2. *navis*, et Skib, Digt. Kn.
- Barðagamadr, *m. vir bellicosus*, en skidbar Mand, Stridmand, Kriger.
- Bardagi, *m. pugna, prælum*, Slag, Feldtslag.
- Bardahattr, *m. petasus, galerus, causia*, en Hat med Skjgge om.
- Bardfiskr, *m. squalus broncheis corneis*, Brøge, (en Fisk), *squalus maximus. vid. beinhákkall, rinir.*
- Bardi, *m. clypeus*, et Skjold. 2) *Gigas*, en Jatte, Nise.
- Barelli, *n. (ast), fustis*, en Prygl, Kjøp at slaa med.
- Bariel, *n. vas ceres ir. bavile*, et rundt Kar, en Tønde. *angl. Barrel.*
- Barium, *adj. parvic. (beria), courasus*, banket, stødt.
- Barka (at barka), *cutem induere*, barket, forhudet, beklædet. Paa barkar-manninn, *obstringit os*, det lukker Munden, sammensnæper den.
- Barka, *corrice ringo*, barket, farvet i Bark.
- Barkadr, *corricarus*, barket, tilberedt med Bark.
- Barkandi, *stipiticus, adstringens*, sammensnæper pende.
- Barkakýli, *n. pomum Adami*, Adamsæble (paa Halsen).
- Barkalok, *n. epiglottis*, Dækket over Lustrøret i Halsen.
- Barkaop, *n. glottis*, Nabningen paa Lustrøret.
- Barkaqvíslir, *f. pl. (lungnapspur), Bronchia*, Lungepiber, Enderne af Lustrøret.
- Barkarlitadr, *livido-fuscus, cortice tinctus*, farvet med Bark, som har en barkagtig Farve.
- Barki, *m. guerur, fistula pulmonalis, arteria aspera*, Strube, Lustrør, Nalle. 2) (*á skipi*), *m. prora, pectus navis*, Forstavnen, Fordeelen paa et Skib.
- Barkr, *m. scapha*, Daab, Varke. Sn.
- Barkrjódr, *n. lesio corticis in arbore*, et Sted uden Bark paa et Træ.

Bærkrókar, *m. pl. feritorium, vid. torfkrókar.*
 Barlegr, *adhuc ferilis, prolifer. Norv.,* bærliq,
 som endnu kan føde, ikke er over Børneaarene.
 Barlest, *f. faburra, Wallast.*
 Barlingr, *vid. Bærlingr.*
 Barlómr, *m. plancus simulatus vasrorum, ut alii*
eorum miserantur. metaph. deducta a voce et
gestu avis lómr, cum ova illi auferuntur,
querulus enim tum est et alis pulsas terram,
 Jamten, Vællage paa Skramt, see at bevæge
 andre til Medgang, Figuren er taget af den
 Fugl lómr, som, naar dens Eg borttages,
 jamrer sig og banker Jorden med Vingerne.
 Barma sér, *lamentari, hyle, jamre sig.*
 Barri, *m. frater ex eodem sinu, Broder, (Dige*
et f.)
 Barmódr, *m. agritudo animi, Grummelse, Hjer-*
tesorg.
 Barmr, *m. sinus, gremium, Barm, Skjød.*
 Barmr (á kéri eda fati), *óra, margo, labrum,*
 Nand, Kaut.
 Barn, *n. puer, proles humana, et Barn, pl. Börn,*
líveri, Børn. Barn i módurliki, embryo, et
Barn i Móders Liv, usødt Barn. vid. fólkur.
 Barn at morni fætt, *manius, lucius, et Barn,*
 som fødes om Morgenen. At optni, i rúckri,
crepuscus, et Barn, som fødes om Aftenen.
 Barn at fótum fætt, *agrippa, et Barn, som*
 kommer forfætt til Verden, med Venene
 fætt. Barn tvíburi, *sem annar deyr*
frá, vopificus, den, der fødes levende af to
 Tvillinger, hvoraf den ene er død. Barn

fra dædri módur skorid, *servius, et Barn,*
 som bliver taget levende fra en i Fødselen
 død Moder. At giðra barn i fíggunni, *in-*
tergarrire, at falde en ind i Fortællingen,
 afbrøde med uvædsommende Enaf.
 Barna (at barna), *fecundare mulierem, besvang-*
re, besøve.
 Barnabörn, *n. pl. nepotes, nepes, nepis, Børn-*
nebørn. Barnabarnabörn, pronepotes, Børn-
nebørns Børn. Barnabörn í fjórða líd, ahne-
potes, Børnebørns Børnebørn. Barnabörn
í fimta líd, arnepotes, Børnebørn í femte
líd o. s. v.
 Barnagi, *m. pedagogia, Børnetugt, Optugtelse.*
 Barnaglingr, *n. crepundia, Legetsj.*
 Barnaliód, *n. vox sonora puerilis, Børnestrig.*
 At leggja af barnalióðin, *pulluloscere, hir-*
quirallire, vofse til, have traadt sine Børnesto.
 Barnahús, *n. orphanorophium, brephorophium,*
 Vejsenhús, Børnehús.
 Barnakrefta, *achores infanzum, Udslæt, Skotpe*
paa Børns Hoveder.
 Barnamold, *f. terra pyra, argilla species, fin,*
 hvid Lerjord.
 Barnaskóli, *m. pedagogium, Børnestofe.*
 Barnaskrópur, *f. pl. crepundia, crepisabula, Rangs-*
te, Skrafde at lege med.
 Barnburdr, *m. puerperium, Børnesødsel, Bæsel.*
 Barnbær kona, *f. mulier prolifera, en Kone,*
 som ikke er over Børneaarene, kan faa Børn.
 Barnlómr, *m. infantia, Børndom. 2) puerilis*
infirmitas, Uvildighed, Børnagtighed.

Barnðómsbáttir, *m. puerilitas*, Barnagtighed.
 Barnðómslega, *pueriliter*, barnagtigen.
 Barneign, *f. prolitas*, Afkom, Børneskof, Børn.
 Barnsótr, *n. nurricatus*, Opsødelse, Opamnelse.
 Barnsótra, *f. nurrix, nurricula*, Amme, Gølds
 amme.
 Barngódr, *pueris mitis, infantes amans*, som
 holder meget af Børn.
 Barngalur, *f. pl. nevnia pueriles*, Børns Pallen,
 Bluddren, første Forsøg at tale.
 Barníngi, *m. remigum labor contrahendi veno*,
 Norfolkens misfommelige Stræben med at
 ro mod Vinden.
 Barnlagnadr, *m. prolitas, numerositas liberorum*,
 Børneskof, mange Børn.
 Barnsarir, *f. pl. idem*.
 Barnstýlgia, *f. secundine*, Efterbyrd.
 Barnsgrát, *m. vngirus*, Børnegraab.
 Barnshafandi kona, *mulier gravida, et feugtu*
 sammeligte Fruentimmer.
 Barnskirn, *n. Pedobaptimus*, Børnedaab.
 Barnskór, *m. ephœbeum, Børnesko*. At hafa
 slitið barnskóm, *ex ephœbis exire*, at have
 slidt, traadt sine Børnesko.
 Barnslag, *n. involuocum embryonis in utero ma-*
tris. v. uterus, Børnets Leje i Moderlivet,
 Moderen.
 Barnsmódir, *f. puerpera, Børnemoder*. 2)
conculatio, et ugift Fruentimmer, som faar
 Børn.
 Barnsleng, *f. puerperii decubitus*, Børsel, Ned-
 komst.

Barnslengur, *kona, f. puerpera*, Børselfone.
 Barnædi, *n. gestus pueriles*, barnagtige Læder.
 Barnæsla, *f. atas puerilis*, Barnðoin; frá barn-
 æsku, a puero, fra Børndommen, Børns-
 ben af.
 Báróttir, *striatus, consulcatus*, Stribet, suret. 2)
succinosus, bølget, bølgeformig.
 Barsmíd, *f. malleorum vel metallorum resonan-*
tia, Klangen af et hamre paa Metaller.
 2) *plagiositas, fugillario*, det at være pryglet,
 at være brun og blåa. 3) *rudis fabrica*,
 groft Arbejde.
 Barsmídarsteinn, *m. lapis, super quo indurati*
pices subiguntur, en Sten, hvorpaa man bant
 ter Torskest.
 Barri, *n. barba*, Bært, Skjæg.
 Bartskeiri, *m. Toufor, chirurgus, Barber, Bads*
skær, Saarlæge.
 Barún v. Barón, *m. Baro, Baron*.
 Barvidri, *n. tempestas nimboſa, calamitas*, Storm
 mende Uvejr, Regnvejr; *fig.* Storm, Ulykke.
 Báa, *m. stabulum, præſepe bovis*, en Baad. Baa
 í básta fyrir sig, *providere rebus suis*, sørge
 for sit eget Vel.
 Báfa v. báfa, *boves in stationes disponere*, baase,
 sætte Hornkvæget i Baad.
 Bafa (at báfa), *inerimere, suffocare*, dræbe,
 kvæle. 2) *annici*, anstrænge sig med noget.
 Þeir eru at báfa við steininn, *lapidem awo-*
vere amittuntur, de søge at faa Steenen af
 Bejen.

Bast, *m. pinnaaculum in tergo securis romana*, en ubstaaende Døp paa Vanen of en Økse.
 2) *aper*, en Bildbasse, en Bildgalt. 3) *ursus*, en Bista. 4) *sonus muscorum infimus*, Bæb i Musff.

Bast, *n. liber, philyra, cortex siltæ*, Bast, den fine Bark af Lindetra. Hann er bleikr sem bast, *philyrae instar pallet*, han er saa bleg som en Dødning. 2) *habena, frenum, Tæmme*, Bidsel. Aldrej hefir komid vid hann taumr né týgilband né bast, *per omne ævum effrenis pro lubitu fuit*, han har aldrið været holdt i Tæmme, altid raadt sig selv. 3) *rarisima et crassissima textura, et Slags* groft og aabent Tøf.

Bastardr, *m. spurius*, en Bastard.

Bastl, *n. rudis labor, Fusteri, Fusteværl*.

Bastla, *sine instrumentis difficulter laborare, ut qui philyra pro fune uti necesse habet, fuste*.

Bastveskell, *omnium indigus*, arm, som fattedt alt.

Båfåna, *f. buccina, liuus*, en Basun.

Båfåna, *buccinare*, at basune.

Bati, *m. melioratio*, Forbedring.

Batna, *melioresco*, forbedred. Hann batnar, *revalescit*, han kommer sig. Hann batnadi fyrst, *ille primus dedoluit*, han forvandt det først. Hann ferr nú ad batna, *respiscit*, han begyndet at forbedre sig.

Batnadr, *u. emendatio*, Forbedring. Lifa sér til batnadar, *viam protrahendo se emendare*, leve sig til Bedring. Båfna skal til

batnadar, *eclipsin jubar sequitur*, der skal ondt til at fordrive ondt med, det maa blive galt før det bliver godt igjen.

Båtr, *m. cymba, navicula, scapha*, Baad. At leggja árar i bát, a) *à remigando desistere*, holde op at ro, træffe Xarene ind. b) *metaph. animum despondere*, lægge Hænderne i Stjæbet, opgive Haabet.

Båtshaki, *m. uncus aduncus*, en Baadehage.

Båtsmanno-edr bådstofuhial, *n. apina*, Slæder, Ammestue, Borgestuefnat.

Båtsmanna-hróp v. klidr, *m. clamor nauticus, celestus*, Stibesfoltenes Raaben.

Baugatal, *n. titulus legis de multa pecuniaria*, en Bog i Loven, som handler om Pengebøder.

Baugeidr, *m. juramentum ad annulum*, en Ringed. Vinna eid at baugi, *per annulum sacrum jurare, ut moris erat ethnicis*, aflægge Ed ved Ring, nemlig den hellige Ring der laa paa Gudernes Alter i de hedenske Tider.

Baugfingr, *m. digitus annularis, medicus*, den fjerde Finger, Lægefingert.

Bauggildsmenn, *m. pl. agnati*, Fædreneslægt, Frænder paa Sværdfæder.

Baugi, *m. gigas pr. cervinus*, en Hætte, egentlig: den som bøjer sig.

Baugr, *m. annulus*, en Ring. 2) *multa pecuniaria; duo uncie argenti*, Pengestaf, Bæder, 4 Lod Sølv. Baugi at bæta, *pendere multam duorum unciarum*, give 4 Lod Sølv i Mult. Þat er á baugi, *ea res agitur*, det er derpaa det komier an.

- Bauk, *n. atrectario*, Samien med, Fuffen paa noget.
- Bauka, *atrectare*, in pyxidem torquere, famlet, fuffer ubehandig med noget.
- Baukr, *m. olim*: budkr, pyxis, en Duddife.
- Baul, *n. mugius*, Brøl.
- Baula, *mugire*, brøle.
- Baula, *f. vacca*, en Ko.
- Bauli, *m. tourus*, en Tyr.
- Baulufopi, *m. amyftis*, Drikken ud i et, en stor Slurf.
- Baun, *f. faba*, en Venne, en Vrt. 2) *mica*, et Korn, en Smule.
- Bauna-akr, *m. fabale, faberum*, en Ager med Dønner.
- Baunir, *f. pl. v.* hunur.
- Baungun, *f. pulfario*, Banten, Støden. 2) *fabrica iners*, Kluderi, Hutleri.
- Baungunarfnidr, *m. faber impericus*, en Kludrer, Fuffer.
- Baugng, *f. campana*, en stor Klokke, som man slog med en Hammer.
- Bauni, *m. carcharias*, Hundefifk, et Sleggs Haj.
- Baufn, *f. fepius in pl. baunir, armi v. pinne priores carcharia*, de forrefte Finter paa Hajs fifken.
- Bauft v. luft, *f. feftigium*, Spidsen paa Gavn len af et Hus.
- Bauta (at bauta), *propello v. transigo*, flaar, fælder. B'g bautadi þeim birningum, I fem beyfti kámpinn, *ursum qui os vinxit trans-*
- fixi*, jeg gjennemboede den Bjørn, der vifte Tander.
- Bautafteinn, *m. cippus, saxum busto impofitum*, en Bøftaften. Sjalldan bautafteinar flanda brautu nær, nema reifi nidr at nid, *variffimi funt cippi in via publica, nifi erexevint v. pofuerint minores fuis majoribus*: *posteri cufodes funt memoria parentum*, Bøftastnen flæden flander ved Bejen, uden Sønnen fatte fin Fader den.
- Bauti, *m. compulfor, propulfor*, den som flaar, fælder. Farhauti, *m. nauta, remex, propulfor navis*, Seemand, Norflarl.
- Bed (i aldingardi), *n. pulvinus*, et Bed i en Have. 2) *lectus, stratum*, en Seng.
- Bedia (bedr), *f. focia Thori*, en Huftru, Vegtetalle.
- Bedia, *f. peregrinus, qui hofpitiun quærit*, en Gjeft, Fremmed, som herbergeret. Taka má leiglendir hafsbediu ef vill, *locasor prædii, fi velit, peregrinum hofpitio excipiat hyemali*, en Fæfobonde kan om han vil tage en Fremmed ind om Vinteren.
- Bedinn, *rogatus*, ombedet, anmodet.
- Bedr, *m. pulvinus, culcita, stratum, Pude, Dyrne, Leje*.
- Beggiablánds, *ex bina materia compofitus*, ulitge artet *ir.* som Mávnord, en Blanding, Blandingspode. B. dýr, *hybris*, en Døftard. B. lenda ok síðar dýr, *amphibium*, en Hufu

- bie. Hann er b., *non est integer v. varius est et dubitans*, han er imellem begge.
- Beggiamegin, *ab uroque latere*, paa begge Sider (*rectius: bádumegin*)
- Beggiavegna, *idem*.
- Beiddr, *rogatus, ombedet*. 2) *tractatus*, bes handlet. Peir Þórtuð beiddir illa, *male tractari sibi visi sunt*, de syntes at de vare ilde behandlede.
- Beidi, *rogo, peto, postco, postulo*, forlanger, beder.
- Beidist, *idem*.
- Beidni, *f. peritio, rogatio*, Forlangende, Anmodning, Begjering.
- Beidsla, *f. idem*.
- Beiki, *n. fagus*, en Bøg, Bøgetræ (*rectius: beyki*).
- Beikir, *m. victor, doliaritius*, en Vødker.
- Beimar, *m. pl. milites*, Krigere, Stridsmand. 2) *prata domestica v. domus*, Tost, Hjemmes mark, ogsaa Hus, Vølg. Peir gengu um beima, *circa domum disparitari sunt*, de gif omkring Huset.
- Bein, *n. os ossis*, et Ben, en Knoffel. Hann hefir mikid bein i hendi, *viribus valet*, han har Ben i Nasen, ell. Marv i Benene.
- Beinagrind, *f. ossium compages, sceleton*, en Benrad, et Skelet.
- Beinalag, *n. forma et futura sceleti*, Benenes Bygning og Forbindelse.
- Beinalagsmikill, *idem ac sequ.*
- Beinamikill, *ossuosus*, som har store, stærke Knoffer.

- Beinafni, *m. onager*, et Vildesæl, ogsaa: en ubehøvlet Tølper.
- Beinafsiðill, *n. pl. rursura hospitalitatis*, Brud paa Gjefferettet, Fesl i Beværing.
- Beinafstriðgr, *m. obsonium officinarum*, Vensuppe, Estel.
- Beinbrot, *n. offisfragium, catagma*, Venbrud.
- Beingardr, *m. spina dorsis*, Rygrad (især paa en Fisk.)
- Beingill, *m. scaurus retortus*, som har store Ankelsoder, Nævbenet.
- Beinhákall, *m. Squalus maximus, brachius cornicis lamia vid. rýnir qu. Squalus ossent, non cartilagineus, ut sunt reliqui Squali*, en stor Hai, som har Ben, hvor andre Hajer have Druff, en Brøgd.
- Beinhardr, *prædurus*, saa haard som Ben.
- Beinhimna, *periosteum, quod ossa immediate involvit*, Venhinde.
- Beini, *expedio, negotium promoveo*, vare behjals pelig, gjøre færdig. Beina ferd eins, *iter ejus adjuvare, dirigere*, hjælpe en Rejsende frem. At Beina til med einum i bænum sinum, *intercedere*, understøtte ens Anliggende med sine Bønner, med Forbøn. Beina slug, *intendere volatum*, forstærke Flugten, gjøre stærke Vingslag.
- Beini, *m. hospitalitas, officium hospitale*, Understøttelse, Godhed imod Fremmede og Rejsende.
- Beininn, *officiosus*, tjenstfærdig, velvillig, gjeftmild.

Beinlaus, *exor*, henløs, uden Ben.
 Beinleidi, *n. recta via*, en lige Vej, uden Omvej.
 Beinleidis, *prorsum, rectâ viâ*, ligeud, ligefrem: od.
 Beinleiki, *m. officiositas*, Tjenstfærdighed, Velsvillighed.
 Beinn, *directus, rectus*, lige, snorlige, snoret.
 2) *proficus*, uptrig, gavnlig.
 Beinfamr, *idem ac beininn*.
 Beinferkr, *m. os ilion tum omnibus costis maxime cum costis spuris in unum os coalitum, ut ita affici homines stipitis instar se incurvare nequeant*, Lærmænet, sammenvokset med Ribbenene især de nederste, saa at Personnen, hos hvem det finder Sted ikke kan bøje sig.
 Beinskéyti, *n. collimandi perizia*, Færdighed i at fygde vist, ramme. *Su*.
 Beinskéyitinn, *collimandi peritus*, som fygder vist.
 Beinstertr, *m. sacra spina in unam os coalita*, de nederste Rygben, sammenvoksne i et. *vid. stertr*.
 Beinverkr, *m. osteocopus*, Smerte i Benene.
 Beinvidi, *m. carpinus*, buskarter Pil.
 Beinæta, *f. caries, seredo, cancer ossis*, Kræft i Ben.
 Beiskia, *f. acor*, Bitterhed, Vækkhed.
 Beiskiaz, *acerbari*, inamarefcere, blive bitter, beff.
 Beiskleiki, *m. acerbitas*, Bitterhed.

Beisklundadr, *amarulentus*, bitter, bidende.
 Beisker, *acerbus, amarus*, bitter, beff. At bita á heisku, *acerba pati*, bide i det sure Æble.
 2) *iraxus*, forbittet, bister.
 Beit, *f. pasuum*, Græsgang. At halla á beit, *pasum educere*, græsse, vogte Kreaturene.
 Beit, *f. lamina explanata*, en Plade paa Sædelen.
 Beita, *f. esca*, Madning, Løkkemad.
 Beitarland, *n. pasuum*, Græsmning.
 Beitartollr, *m. scriptura, pasuarium*, Græspenge, Detaling for Græsgang.
 Beiti (ái) *explano, extenuo, dilato metalla*, hamrer ud, banker ud, panner ud.
 Beiti (i siglingu), *convrako v. obliquo vela*, vender Sejlene, krydser. Beiti vid, *obnitor*, stræber imod. Beiti (sverdi), *ad ictum applico gladium*, svinger Sværdet, løfter i Vejret. Beiti hauki *v. hundum, falconem, canes emiro, incito*, jager med Falk, eller med Hunde. Beiti mér, *vires intendo*, anstranger mig, bruger mig. At beita hnifum, *cultero uri*, bruge Kniven. Beiti brögdum, *fraudes adhibeo*, besværer, stuffer.
 Beiti (at beita) aungul, *escam hamo imponere*, sætte Madning paa Krogen.
 Belti (at heita), *paslum agere pecus*, græsse, drive paa Græs.
 Beitiás, *m. lignum teres, quo vela obliquantur v. etiam velorum pedes expandantur*, Sejlstang, Paa.

Beitilſng, *n. erica vulgaris*, Lyng, Hedelſng.
 Beitimunn, *m. acies gladii, cultri &c.*, Eſg
 (paa en Kniv ell. deſ.)

Beitſng, *f. ufus paſſorum*, Græning.

Beitinn, *inſecationi aptus*, betvem til Madding.

Beitſli, *n. frenum vel potius, ipſa oreo*, Vidſel,
 Mundſtoffe. *Kn.*

Beittr, *acie acuta (culter)*, Hvas, Karp.

Beckſletia, *f. stragulum ſedilis*, Bænkhynde.

Beckiaz vid einn, *levi injuria officere*, narves
 med en, driller en.

Becking, *f. moleſtario*, Fortredigelſe, Drilleri.

Beckinn, *impetuoſus, prociix, mordax*, ſom gjerne
 foertrediger, driller andre, bidende.

Beckni, *f. vid*, Becking.

Becker, *m. ſcamnum, ſedile*, Bænk. Hann er
 laus vid beckinn, *sui juris eſt, ſolirarius*,
familiam non habet, han er løſ og ledig, har
 kun ſig ſelv at ſørge for. Beckr á regg,
culciſe, podia, Udbygning, Affats paa en Væg.
 Beckr á ſvuntu, kláti &c., *emblemata venra-*
lis ſtrophili &c., Mand, Liſt paa Fortlæder,
 Fortlæder o. deſl. Par er breidr becker á
 milli, *remorum eſt*, det er en ſtor Afſtand
 imellem.

Becker, *m. rivus*, en Væf. Hægra er at ſtilla
 á beck-en-á, *rivus quam ſtumen faciliorem*
irruentium præbet, metaph. nature malo oc-
currendum, det onde ſtandses letteſt i Begyn-
 deſen, egentl. det er lettere at hæmme en
 Na end en Flob.

Bekra, *az, balare*, bræger (om Gaar).

Bekri, *m. aries*, en Vadder.

Belghempa, *f. roga laxa, undique contigua, ca-*
pire tantum exſerto, en Kaabe, ſom gaar ned
 om Kroppen, uden nogen Kaſting paa St
 derne.

Belgi, *inſto*, opblaſer, oppuſter. Belgiz, *rumeo*,
 oppuſted, ſoulmer. Belgia hvoptana, *buccas*
inflare, puſte Rinderne ud. B. ſl, *paucies*
maſfacere, tybde M i ſig, bæſe i ſig.

Belgingr, *m. inflatio*, Blafen, Opblaſen. Belg-
 ingshóſti, *m. ruffis ſicca*, tør Hoſte.

Belgr, *m. follis*, Bælg, Blæſebælg. 2) bulga,
 Læderſæk, Vadsæk. 3) venter, Hug, Bom,
 Bælg. Belgirnir vóru annar veria, annar
 hit, *bulgarum una biſaccium ahera aſcopera*
erat, den ene af Vadsækkene var en Tvarſæk,
 den anden en Poſe. Svarfd. Saga.

Belgr, *m. pellis inflata animalis cujusdam*, Bælg,
 Etind af ethvert Dyr.

Beli, *m. stomachus*, Mave.

Belia, *f. vacca*, en Ko.

Belia (at belia), loare, bræſer (ſom Køyg),
 2) *auxius clamare*, hylter, vaaaler.

Belji, *n. boatus*, Brælen. 2) *lamentario, planc-*
zur, Hulen, Skraal, Braal.

Bell (ball, at bello), *impingo in aliquid collido*,
 ſteder mod noget ſaa det ſmæder. Pad mun
 á þér bello, *impinger, te periculum manet*,
 det vil gjælde dig, vil gaa ud over dig.

Belli (bellda), *refraccarius ſum, repugno*, et
 halsſtærrig, gjenſtedig, modſtaar. *Kn.*

Beldinn, *rebellus, consumax*, opstetig, baltstyrtig, urolig (vid. bældinn.)

Belta, *zona cingere, succingere*, ombelte, omgjort ber.

Belti, *n. zona, balceus*, Belte.

Beltispör, *n. pl. uncini v. scule balceorum*, Spænde eller Hægte paa et Belte.

Beltisladr, *m. umbilicus*, Beltested. Hann fœk i veifuna allt upp i beltislad, *umbilico renus palus illum hausit*, han sant i Mordadset lige op til Beltestedet.

Beltispari, *m. focus balceiformis caule minimo, folio maximo*, Sukkerflor, Sukkertang.

Ben, *n. vulnus lethale*, et dødeligt Saar; *hodie: quæcunqve vibex*, nu omstunder enhver Ekramme.

Benda, *f. funis*, en oprullet Snor, Reb. 3) *curvatura*, Krumning. tréd er i bendu, *lignum curvatur*, Træet er i Klemme.

Bendi, *arco, vico, luno*, bøjer, spænder. Benda boga, *lanare arcum*, spænde Bue.

Bendi, *innuo, digno moustro*, vinker, peger.

Bending, *f. unius*, Vink. 2) *ovena, presagium*, Varsel. 3) *coriura v. arcuatio*, Pindsel, Krumbøjelse.

Bendill, *m. villus, cirrus*, en Tot, forviklet Tot, Mærelsf.

Bendla vid, *annecto, concatenato*, binder til, indviffer i. Bendla einn vid einhvörin fœk, *cinivius aligrem insimulato*, bestyde, sigte en for noget, indvikle en i en Sag.

Bendladr (vid Piðfnad), *furi alligatus, infimularus*, sigtet, bestydet for Tyveri.

Bengill, *m. varus*, Hjørbenet.

Benia, *vulnere*, saare, Kramme.

Beniadr, *vulneratus*, saaret, Krammet.

Benialag, *n. farus v. situs corporis vulnere accipiundo aptus*, en Stilling med Kroppen, hvoreved man udsættes for at saaret.

Benviti, *n. culpa plagis v. vita expianda*, Drosde, som fortjener Disticse eller Livsstraf.

Benvitugr, *mortem promerius*, som fortjener Døden, har forbrude sit Liv.

Ber, *n. bocca*, Ber, (Frugt).

Ber, *nudus, manifestus*, bar, blot, aabenbar. Hann giörðiz ber at handskap, (*Dst.*) *hostilem animum manifestis signis prodidit*, han røbede sit Fiendskab tydelig. Undir berum himni, *sub dio*, under aaben Himmel.

Ber, (*bardi, at beria*), *ferio, verbero*, pyglet, banker, slaar. Beria á velli, *edr akri, occare, exare*, harver, stöder Jordklumperne smaa, hakker Gjødningen ud. Barinn fiski, *piscis malleo subacur*, barinn v. bardr *verberibus pulsatus*, pyglet, mærbanket. Ber mér, *faculatas dissimulo, congeror*, klynker, klager. Ber löminn, *id.* — ber nidr ryktid, *rumorem comprimo*, dæmper et Røgte. Ber á dyr, *fores pulso*, ber dyra *id*, banker paa Døren, banker paa.

Ber mér, *debeo*, jeg ber. 2) *persuadet ad me*, tilkommer mig. Þér her arfurinn, *hereditas ad se persuadet*, Arven tilkommer, tilfalder dig.

Ber, bat; at bera, *fero, gesto, porro*, bærer, fører, bringer. Bera áráði til, *audere*, have Dristighed, Mod til. Bera ávExt, *fructuum fere*, bære Frugt. Bera einn afli, *viribus superare*, overgaa en i Stykke. Bera yfir magna, *idem*. Þar ber á, *supereminet, apparet*, det stikker frem, bliver kjendt; der ser man det. Þeim bar á, *dissentiere*, de blev uenige. Hónum barst konúgr i drauma, *regem in somnio sibi visus est videre*, der forekom ham en Konge i Drømmte. Bera á bord, *appouere mensam*, satte paa Bordet, bære for. Bera á óxlum, *succollare*, bære paa Stuldrene. Bera á vóil, *stercorare pratum*, agé Móg, gjóde. Bera á hrýn, *in faciem, obijcere*, kaste i Nasen, forkaste, bebrejde. Ber á því, *parefcit, laere non potest*, det vises sig, fan ikke dolges. Bera á hráðibreckur, *diffamare, evulgare*, føre ud, gjøre almindelig bekjendt. (á rafi er rás). Hann barst vel af, *fortiter iudit*, han holdt det godt ud, fandt sig godt deri. Þr. barúst illa af, *agre tulerunt*; de fandt sig ikke vel deri, holdt det neppe ud. At bera hünd fyrir hífud, *accingere se ad sui ipsius protectionem*, forvare sig selv, slaa fra sig. Bera at sér bündin, *suspectum se facere, ultro se ligari sinere*, gjøre sig sely midtæukt, bindt Nis til sin egen Numpe. Bera á skip, *navim onerare*, lade et Skib. Bera af einum í einhvörriu, *praestare alicui, precedere*, overt gaa, udmærke sig fremfor en i noget. Bera af einum líkina, *a culpa excusare, innocentem*

restari, undskolde en, holde en fri for en Sag. Bera aprt, a) *reportare*, bære, bringe tilbage. b) *refragari, inficias ire*, modsigé, gjendrive, fragaa. Bera ámoti, *idem*. Bera festar í hval, *alligare balenam navi v. terra*, befæste en Hval med Néb til et Skib eller til Landet. Bera annann fyrir sig, *culpam in alium transferre*, flyde Skylden paa en anden. Ber ámilli, *disconvenit*, det er Uoverensstemmelse, Misforstaaelse. Berst aprt lýgi, þá sönnu matir, *mendacium cedit veritati, veritas victrix*, Røgten gjendrives naar man opdager Sandheden. Bera bríxl, *probefus haberi*, have en Klit, en Plet paa sig. Bera beinin í línu fódurlandi, *in patria mori, v. in patria ossa nudari carne et areferi sinere*, lægge sine Ben i sit Fædreland. Bera bródur sinn i síódi, *pecunia expiari suere necem fratris, quod fratri superstiti macula olim habebatur*, bære sin Broder i Dungen, tage Mandehod isteden for Mandhævn estse sin drabte Broder, hvilket hos de gamle Nordboer ansaaes for vanærende. Bera fram, *proferre, promere*, komme frem med, fremfætte. Bera frá bordin, *fortem à mercatura v. piratica reportare*, modtage sin Lob, Andel f. Eff. af Handelsgjovinst, Prispenge o. desl. Bera fé í augu, *corumpere largitionibus*, bestikke. Margt bar fyrir þá um nóttina bædi i draumi ok vöku, *ea nocte, multa illis apparuere omnia (portentia) et in somno et vigilantiibus*, de saa mange Varstet om Natten

baade sovende og vaagende. Bera gasu til, *sam felicem esse*, saa Held til. Bera hárt hófudid, *exollere caput*, *superbire*, knejse med Hovedet, være stolt af sin Lykke. Bera hluri í skaut, *fortiri*, faste Lod om. Bera hönd fyrir höggid, *icui manum opponere*, afbøde et Slag (med Armen). Ber hófud yfir einn, *capite cum supereminuo*, være sit Hoved højere end en. Bera í batiflaka, *excusare pretextu*, *vana excusatione sui*, bruge tomme Unds Skyldninger. Bera kann ot því, *accidere potest*, det kan indtræffe; hænde sig. Bera kann af því, *fallere potest*, det kan slaa fejl. Bera kann hér mánn at, *hic advena hospes forte sperandus*, her kunde kanstje komme et Mens nest. Bera kálf, *de vaccis dicitur hodie*, *quando vitulum parvius*, at veccius olim, *quando uerum gestant*, saa Kalv, nu omstunder; være med Kalv rettere hos de Gamle. Bera kenst á, *cognoscere*, have Kundskab om, Kjendskab til. Bera lægra v. hærðá hlut, *succumbere v. palmam præripere*, være underlegen; overlegen, ligge under; overgaa. Margt ber þeim á góma, *multa in buccam veniunt*, *ultra citroque fermocinantur*, de smakte om allehaande, havde meget for. Bera má ei á því, *dissimulandum est*, det maa man ej lade sig mærke med. Bera mun þig at sama brunn, *eosdem parere manes*, det samme vil møde dig. Bera meniar eins, *beneficis v. munimentis alicuius frui*, have Mærslag til at erindre en; have Mindetegn fra ham. Ber

mig at því, *annior*, gjør mig Umage for det. Bera nidings nafn edr ord, *proditor haberi*, bære Nidingsnavn. Bera ofan í einn, *impudice alicuius verba refutare*, drive en til Logns, gjendrive en. Bera qridboge, *timere v. ob timorem ceruus incedere*, være bange, nedslagen. B. róg, *deferre*, bogtale, besøre. B. reidi eins, *iram alicuius ferre*, have en's Brede. Ber saman, *confero*, holder sammen; sammenligner. Bera sig fundr ok saman, *deliberando vacillare*, raadslaa frem og tilbage. B. saman ráð, *conferre capita*, lægge Raad op, stifte Hovederne sammen. Þvi ber saman, *conuenit*, det stemmer overens. B. sig vid á allar sidur, *nihil intentarum relinquere*, forsege paa alle muelige Maader. B. sig undan sökinni, *diluere crimen*, rense sig for en Beskyldning. B. sig upp um eittvad, *queri de re aliqua*, besvare sig over noget. Bera skarn i vanginn, *pollare culpam excusationibus frivolis*, besmykke en Fejl med elendige Undskyldninger. B. létta af einum, *interponere se*, tage Skulden paa sig for en anden. Bera sig vel, a) *temperare luctum*, holde Maade med Sorgen, give sig til Taale. b) *membris et facie composita, decore incedere*, bære sig vel, føre sin Person vel. Bera sig lít, *moerori indulgere*, overgive sig til Sorgen. Ber sök á einn, *insimulare criminis v. crimem inrendere alicui*, beskylde, lægge en noget til Last. B. trega, *desiderio angí alicuius*, søle Sorg, Befymring, Langsel.

B. umhyggia, *curam gerere*, bære Omfarg for, ferge for. B. undir einn (máttid), *deferre causam ad aliquem*, overdrage Sagen til, flyde Sagen under en. Þetta ber upp, *se elevat v. eminet altitudini addit*, dette staar i Vejret, alor højere. Bera upp gátur, *enigmata proponere*, fremsatte Gaader, opfaste mørke Taler. B. upp búnord *unpías ambire*, bjúte til, begjere til øgte. B. upp vandgvæði sín, *difficultates suas converi*; klage over sine Forlegenheder, sin Nød. B. úr bitum, *reporare (portionem prada)*, faa sin Andel af Bytte. Bera út börn, *infantes exponere*, udsatte Børn. Bera vitni, *testimonium ferre*, bære Vidnesbygd om. B. vopn á mann, *gladio ferire*, bruge Vaaben imod en, være med at dræbe en. Ber ýckur nockud til, *au ad jurgia inter vos venit*, er der eder noget imellem, kommer I i Trætte med hinanden. Beraz á, *splendide se gerere*, staa se. Berast bana spíót eptir; *in mutuas cadit ruere*, staa hinanden efter Livet. Beraz láta fyrir, *manere, consistere*, holde stille, blive staaende. B. kann þér á i vatninu, *in lacu tibi forse periculum subeundum erit*, der kunde vederfares dig noget paa Søen. Beraz vid, *praterire, caveri*, undlade, søge at undgaa. Bárur vid öll vandræði, *a maleficiis temperabatur*, man slap for, undgik alle Ulejligheder. Beraz það fyrir, *illud consilium sumere*, gribe til det.

Bera, *nudo*, blotte. Þeir höfðu berad líkid, *cadaver nudaverant*, de havde blottet Liget.

Bera, *f. arsa*, en Hundsjørn, Bjørninde.

Beradr, *nudatus*, blottet; *hiuc* opinberadr, heer af aabenbare.

Berandi, *porrabilis*, som kan bæres. B. bikar, *crates modice plenus*, et Væger, der ikke er fuldere end at det kan bæres. B. matr edr dryckr, *cibus v. corpus cuiusque offerendus*, *facile excusabilis*, Mad eller Drik, som man kan være beskændt at byde enhver.

Berángxr, *n. locus imbribus expositus*, et Sted, udsat for Vind og Vejre.

Berbeina, *f. arbor arida, exsucca*, et vissent, fortørret, udgaaet Træ.

Berbeinn, *nudipes*, bardenet, barfodet.

Berdi, *n. clava rudis*, en Kjölle, Pnygl.

Berdreyminn, *perspicue veritatem somnians*, som drømmer tydelig hvad der vil ske.

Berfé, *n. femina pecudum prolifera*, Hunkvæg.

Berfötull, *m. ansa funis vid. fetill*.

Berfættir, *nudipes*, barfodet.

Berg, *n. saxum*, Bjerg, Klippe. 1) *auxiliu*, Hjelp, Redning, vid. biörg.

Berg (barg, at biarga), *opem fero*, bjerge, reds de. Bergr hvörium nockud, þá ecki er feigr, *morii non destino refugium parat*, der er altid noget, som frelser den, Skjæbnen ikke har bestemt til Døden.

Bergbúi, *m. 1) saxicola, monticola*, en Bjergboer, Fjæltboer. 2) *pholas crispatus*, en Skjælsfisk paa Klipperne i Søen. 3) *gigas, genius saxicola*, Bjergtrold, Bjergmand.

Bergfólk, *n. pl. metallici*, Bjergværkøfsolk, Bjergfolk.

Berghög, *'n. securis lapidicidarum*, en Stensluggerøse.

Bergi (at bergia á), *gusto*, smager, tipper af.

Bergibiti, *m. gustatorium*, buccella, en lille Mundsfuld, Forbisfen.

Bergíng, *f. sacra lynaxis*, Naderens Nødelse.

Berglox, *m. falno saxatilis coryphanoides*, rupperis, et Slags Laks, som opholder sig paa klippfulde Steder.

Bergmál, *n. echo, resonantia*, Gjenlyd, Gjenkald, Ekko.

Bergriði, *m. saxicola*, gigas, en Bjergriise, Bjergtrold.

Bergsalt, *n. nitrum*, Salpeter (rettere: *sal gemmae*, Stensalt).

Bergverk, *n. fodinae*, Bjergværk, Metalsgrube.

Berhandtr, *nudis manibus*, barhændet.

Berhöfðadr, *capite aperto*, barhovedet, med blotet Hoved.

Berhögg, *n. manifesta oppugnatio*, aabenbar Tjendtskåd. Umsidir gætek hann í berhögg vid hinn, tandem manifeste illum adoratus est, omkøder skred han til aabenbar Tjendtskighed mod hin.

Beri, *m. portator*, en Bæret, Drager.

Berfberi, *m. tabellarius*, Post, Brevdrager.

Beriahrat, *n. acini baccarum, flocces*, Stenene, Kjørneue af Bær.

Berialögr, *m. liquor, succus baccarum*, Saft af Bær. R.

Berialýng, *n. frutex baccifer*, Krat, som bærer Bær.

Beriamör, *m. baccetum, fruscesum*, et Sted, hvor der groer Krat, som bærer Bær.

Beriateinar, *m. pl. acini baccarum*, Stene i Bær.

Berill, *m. culcus portabilis*, en Læderflask, Kar, som læder sig bære. Miödr var borinn i berlum, hydromel culcis afferebatur, Mjødew blev baaren i Kar.

Berindi, *f. il. ac Berfe*.

Berlega, *palam*, *aperze*, aabenbare.

Berlegr, *aperzus*, aabenbar.

Berlingr, *m. modica fluctuatio maris*, Bølgernes sagte Drusen.

Bernska, *puerilias*, Bærnagtighed, Bærndom.

Bernskliga, *pueriliter*, bærnagtigen. R.

Bernskligr, *puerilis*, bærnagtig. R.

Bernskr, *juvenilis, inexpertus, puerilis*, ung, ufoer søgt, bærnagtig.

Berordr, *libere veritatem loquens*, fripostig, som taler rent ud.

Bersaleyfi, *n. licentia urfi*, *o: sine possessoris venia, vi et rapto*, Kongens Nøgel, ligefrem: Djørenes Tilladelse *o: uden Ejermandens Billie*, med Magt, med Vold.

Berlerkr, *m. indusio sansum non lorica indutus*, uden Brynie, Panser, blot i Underklæder. 2) *vir immanis, furiosus, ferro inviolabilis*, en Berserker, rasende Kjempe.

Berferksgánger, *m. furor giganteus*, Berferket gang, rasende Hestemod.
 Berfi, *m. ursus*, en Bjørn. 2) *nom. pr. viri*, et Mandénavn.
 Berinaudr, *omnium indigus*, tiggefærdig, aem.
 Berfögli, *s. aperta liberaque locutio*, Fritalethed.
 Berfögull, *vid. berordr.* R.
 Berfvædi, *u. conflages*, et Sted, der fra alle Sider er udsat for Vinden. *vid. svædi.*
 Berfyndgr, *notorius peccator*, *notorie peccans*, en aabenbar Synder.
 Berfýnligo, *evidenter*, ójensynliget, indlysende.
 Berfýnilegr, *evidens*, ójensynlig, indlysende.
 Bervisinn, *tener*, *macidus*, *exsuccus*, Indtørret, mager, slunken.
 Bervislegr, *macilentus*, *gracilis*, mager, tynd.
 Beryrdi, *u. verba aperta*, rene Ord, Fripostig-
 hed, Bitterheder. At aulsa út beryrdum,
acerba verba effutire, overvalde med Bitter-
 heder.
 Bessi, *hasti*, *m. vid.* berfi.
 Bestia, *f. brutum*, *animal*, et Dyr, et Væst.
 Bestr, *optimus*, best.
 Bestumenn, *m. pl. optimates*, Stotmand.
 Betla, *mendico*, betler, tigger.
 Berlari, *m. mendicatus*, *gnatho*, en Tigger, Stod-
 der, Betler.
 Betr, *melius*, bedre adverb.
 Betra, *emendo*, forbedre.
 Betran, *f. emendario*, Forbedring, Vedring.
 Betrfedránger, *m. melior pars*, en Søn, der er
 bedre end Faderen.

Betri, *melior*, bedre adject.
 Beygi, (*beygdi*, at *beygia*), *flecto*, *incurvo*,
 bøjer, krummer, bukker.
 Beygia, *f. res gracilis*, *tenera*, *facile flexibilis*,
 noget som let let sig baje. 2) *animal infir-
 mum*, *debile*, et svagt, Krøbeligt Kreatur.
 Beyggallti, *m. porcus admissarius*, en Dene.
 Beygitaug, *f. flexibulum*, en Tang til at baje
 med.
 Beygiulegr, *gracilis*, *flexibilis*, højslig, svagelig.
 Beygla, *obliqua*, *torosum-redda*, *deformo*, gjor
 egoet, skævt, vindskjævt.
 Beyglur, *f. pl. res arcta*, Knibe, Vetryk, For-
 legræbede.
 Beygr, *m. inclinatio animi*, *timor*, en liden Be-
 angstelse, Angest, Frygt.
 Beygsl, *v. beygslis*, *u. frenum*, *capistrum*, Vid-
 sel, Tomme.
 Beygsla, *equum freno*, *infreno*, lægger Vidsel paa,
 tammer. Beygsladr hest, *equus lupatus*, en
 bitstet Hest.
 Beygslistengr, *f. pl. postomides*, Vidsefjænger,
 Trænde, Dræmfe.
 Beygslistaumar, *m. pl. lora*, Løsten til et
 Vidsel.
 Beyki, *n. fagus*, Bøg, Vagetræ.
 Beykividr, *m. idem*.
 Beykir, *m. dolivarius*, en Booker. *vid. giardari*.
 Beyla, *f. gibbus*, en Puffel, Dulf.
 Beysinn, *grandis*, *crassus*, *tosofus*, stor, tyk, fyl-
 dig. Ecki b., *exilis*, *gracilis*, liden, tynd,
 spinket.

Beysti (heystadi, at heysta), *concurio, premo*, støder, banker, bøster. Beysti korn, *trituro*, tarfter Korra.

Beysti (at heysta), kampinn, ringor, vrænger Mund, viser Tænder, griner.

Bi, *n. apis*, en Bi. So hiälpar bi sem birnir, *sedulitas cum robore feliciter ceras*, Bien kommer ud af det saavel som Björnen, Flid gjør ligesaameget som Styrke.

Bia (at bia), *lallo*, huller, dyffer i Søvn.

Bja, (*monor.*) *interjectio abominantis*, et Udsraab, som betegner en Afsty, sy! Kam dig!

Bia (at bia), *macula, spurco*, fjaæter, smudser, tilføler.

Biaga (at biaga), *luxo*, forvriret, rykker af Lave.

Biagadr, *distortus, luxatus*, forvriet, fordrejet.

Biak, *n. labor molestus*, Slid og Slab, mäst soumeligt Arbejde for Livets Ophold.

Biaka (at biaka), *follicitus laboro*, slider og slæber, har tungt med at slaa sig igjennem.

Biälki, *m. vestis ampla, informis, pellicea*, en stor, uregjerlig Skindpels.

Biälki, *m. tignus, ravis, docus*, en Bjælke.

Biälla, *f. nola, crocolum, zinzinnabulum*, en Bjælde, lille Klotte. 2) *radix costæ intermedia fuci penniformis*, *qui nobis est marikiarni*, *vid. infra*, Roden af et Slags Tang Marikjarni kaldet.

Biarg, *n. saxum, rupes*, en Klippe, et Bjerg.

Biarga, *opitulor*, bjærge, redde, hjælpt. Biargaz, *sustentor*, slaar mig igjennem. Hann bjargast vel, *tene se sustentar*, han slaar sig godt igjennem.

Biargälur, *f. pl. res angusta, sed vicia sustentantæ sufficientes*, Nødtørstighed, hvad der er nok til Livets Ophold.

Biargarþann, *n. denegatio victus, penuria*, Manggel paa Fødemidler, Dørtid, Hungerensid.

Biargbüi, *m. saxicola*, en Bjergboer.

Biargfesti, *f. lorum aucupale denisfarium*, et Reb, Toug, hvormed en Fuglesanger hidses ned af en fremragende Klippe.

Biargfugl, *m. aves saxicola præruprum habitans, in specie alcar*, Bjergfugle, Fugle, som bygge deres Rede i høje Klipper ved Søkanter.

Biargfer, *in precipitiis rupium aliis agitor, orbates*, som har Færdighed til at klatre om paa stejle Klipper. 2) *qui se sustentare potest*, som kan nære sig, slaa sig igjennem.

Biarggöngumadr, *m. oribates*, en Klippegjænger, en Person som er biargfer.

Biarghagr, *qui omnia sibi necessaria fabricare potest*, som selv kan forfærdige de Sager og Redskaber, han behøver.

Biarglaun, *n. pl. pretium pro colligendis et servandis bonis naufragorum*, Bjergløn, Redningsløn, Løn for at redde Personer eller Gods fra Vands eller Jldsud.

Biargqvídr, *m. favens testimonium*, gunstigt Vidnesbyrd. Bergst ég við þann hjargqvíd, *hoc testimonium pro me factis erit*, det Vidnesbyrd skal redde mig.

Biargrædi, *n. commodum, amicum consilium*, et godt Raad, hvorved man reddeð. 2) *vita necessitates, vicus, sustentatio*, Livets første Nødvendigheder.

Biargrædismadr, *m. prudens geonomus*, en strabs som Mand, der godt veed at skaffe sig det nødvendige.

Biargskora, *f. fissura rupium*, en Klippekløft.

Biargstaung, *f. perica aucupalis, aves precipitiorum*, en Stang til at fange Fugle med i fleste Klipper.

Biargvænlegr, *non insufficient, bona spei*, som man kan hjælpe sig med, haabe vil blive nok.

Biargvatti, *n. favens testimonium*, et gunstigt Vidnesbyrd.

Biargvætt, *m. 1) genius tutelaris opem ferens*, en Skytsaand, Skytsengel. 2) *averruncus*, en Vin i Nød, Redningemand.

Biargþrota, *auxilii expert*, uden Hjælp, hjælpeløs, uden Udkomme. 2) *ad medicinam recedens*, tiggelærdig, bragt til Bettelstaven.

Biarkan, *n. fructus betule*, Frugten paa Birkes træet, Nælle.

Biarmaland, *n. Biarmia, qu. ob perpetuas nives albicans*, Bjarmeland, Permien. *Biarmia orsum versus ad mare album vel gaudvikam sita est*, det gamle Bjarmeland strakte sig indtil det hvide Hav eller Vandvif.

Biarmar, *m. pl. incolæ Biarmiae, accolæ maris albi*, Bjarmelændere, Permier.

Biarmi, *m. lucubrum*, et søgts Lyt, Stjær, Skimten. Dags b., *primum diluculum*, Dagsstjær (om Morgenen). Qvöld b., *imium crepusculum*, Aftenstjær, Dagsstjær (om Aftenen). Sólar b. (i Skjym), *virgæ solares*, Solstråler, som sees igjennem en Sky.

Biarnarbuna, *f. acantha*, Bjørneklo.

Bjarnarfeldr, *m. pellis ursina*, Bjørneskind, Bjørnehud.

Biarnarhvarf, *n. laribulum v. spelunca urfi*, en Bjørnehj, Bjørns Hule, Binterleje.

Biarnarhýdi, *n. id.*

Biarnkýri, *n. urfus*, en Bjørn.

Biarnkýrsfeldr, *m. pellis ursina*, Bjørnehud.

Biarnstaka, *f. id. ac biarnarfeldr.*

Biarnylr, *m. calor ursinus*, Bjørnens uaturlige Varme.

Biartálf, *m. bonus genius*, en Hvidalf, god Aant.

Biartáll, *m. angvilla*, en Nal.

Biartleitr, *albida facie*, lys af Ansigt.

Biart, *lucidus, candidus*, klar, Rinnende.

Biástr, *n. labor contrivus*, Bestræbelse, Umage, Stræben.

Biástra (at biástra), *labore, molesto labori intentum esse*, arbejder med, stræber med, slider i.

Biát, *n. motus vehemens*, en hastig Bevægelse. Allt var þá á biáti, *omnia tunc in motu erant*, da var alt i Bevægelse, i Oprør.

Biátar á víd, ábiatar.

Bibi, vox *muricium lallantium*, Ammernes Udtryk naar de dyffe Værn ind, hvis! hvis! 2) *interjectio hesitantis et se recolligentis*, et Udtraabørd i Uvished, naar man betænker sig; bi, bi lidt!

Bid, (bad, at *bidia*), 1) oro, peto, bede. *Bidia* konu, *uuptias ambire*, bestt til en Pige. Konángur bad lidit herklædast, *rex milites armari iussit*, Kongen befalede Tropperne at væbne sig. *Bidiaz* fyrir, *implorare auxilium dei*, bede (til Gud), gjøre sin Bøn.

Bid, *f. mora, cunctatio*, Ophold, Nølen, Dvaalen. Bidángur, *n. relevatio morarum v. radii*, Tidsfort, det at Ventetiden falder mindre tjedfommelig.

Bidill, *m. procus*, Vesler.

Bidla, *procor, virginem in uxorem peto*, besler, ftler.

Bidleika (at *bidleika vid*), *moras necesse, lusu fallere tempus*, dvæler, giver mig Stunder, bier nogen Tid.

Bidlund, *f. patientia, longanimitas*, Taalmodighed.

Bidlundgård, *n. longanimitas*, Taalmodighed.

Bidstund, *f. mora (unius horæ)* Ventetid, en Time at vente.

Bif, *n. 1) morus*, Bevægelse. Eg finn ecki bif á því, *morum ejus non sentio*, jeg kan ikke fornemme nogen Bevægelse derved. 2) *agua, a mobilitate*, Vandet, formedelst detts Ibslige Bevægelse.

Bifa (at *bifa*), *moveo, quatio*, bevæger, ryfter.

Bifan, *f. moris*, Bevægelse, Dygtighe.

Bifanlegr, *mobilis*, bevægelig, som kan bevæges.

Bifikkolla, *f. taraxacum dicitur, cum in pappum venerit*, Lovetand, (en Urt).

Bifluga, *f. apis*, en Bi.

Biflugnastokkr, *m. alvearium, examen*, et Biflade, en Bifværm.

Bifir, *m. appetitus*, Lyft, Nittra. Óbifir, *m. nausea, abominatio*, Ulyft, Ufly.

Bifir, *m. castor, fiber*, en Dæver. 2) *fibrina pellis*, Bøvefkind.

Bifirðst, *f. (bifa, røst)*, *iris*, in *Mythologia* Ed. da, å *mobilitate*, Regnbuen.

Bifrættinn, *castoris instar ardua tentans*, som prøver paa vanskelige og dristige Foretagender. 2) *impudicus*, usorffammet.

Bifræfr, *id.*

Bifræun, *id. 1.*

Biffa (at *biffa*), (*frequentativum*) sape moveo, ryfter, flumpler, bevæger frem og tilbage.

Biffadr, *arzonius*, ryfter ofte og hastig, *iz*, den, som af en hastig Bevægelse har faaet Slag.

Bifur, *f. pl. caudæcaflorum*, at *ita etiam conumeliose vocantur pedes hominum*, Dæverens Hale; siges ogsaa spetvits om tykke og pumpe Ven-paa et Menneske. At rétta frá sér bifurnar, *corripere pedes, ut castor caudam*, åt straffe Benene ud, ligesom Dæverren Halen.

Bik, *n. pix sicca*, Deg.

Bika (at bika), *picæ ungu*, beger, tjæret, stryger over med Veg eller Tjære.

Bikadr, *picarus*, beget, tjæret.

Bikarsh, *m. bacar, calix, crater*, et Bæget, en Pokal.

Bikkia, *f. (qv. bikkia), canicula*, en lille Hund, Tøve. Eiges ligeledes om andre Dyr, og især om Heste af ringe Vægt og Styrke, et Kæll.

Bil, *n. momentum, interstitium temporis v. loci, Melletrum; Tidsrum; Afstand* (om Tid og Rum). Á bil beggia, *in medio, inter binos*, mellem begge, midt imellem begge.

Bila (at bila), *frango, subigo*, bryder, bestadiger, svækker. Bilast, *deficio, succumbo*, bestadiges, svæktes, bukker under, giver tabt.

Biladr, *fractus, lobefactus*, knakket, bestadiget.

Bilbugr, *m. defecens vitium, defectio*, Mangel paa Kræfter, Afsnoot, *iz.* Forsøghed. Einginn finst b. á hönun, *infracti est animi et corporis*, han er tast baade paa Legeme og Sjæl.

Bilgiarn, *cunctabundus, segnīs*, fendraughtig, *iz.* forsagt.

Billdóttir (laudr), *ovis alba, palpebris nigricantibus*, siges om et Haar, som er hvidt med sorte Hjenbrone.

Billda, *f. ovis femina similis*, et Hünfaar af den Farve.

Billdr, *m. ovis tali colore, mas*, en Væder af samme Farve.

Billdr, *m. scalpellum chirurgorum*, en Seneppert, en Hansette, et Lødejár. 2) *celum*, en Dil, et Kæstspod.

Billdr, *m. forma, aspectus*, Skikkelse, Udseende. Bildratsnidr, *m. statuarius, sculptor*, en Billedsbugger.

Bilæti, *n. effigies, statua*, et Billedt.

Binadr, *m. binæ nares*, begge Næseborer. Setia upp binardinn, *nares exserere*, sætte Næsen højt i Vejret.

Bind (at binda), *ligo, vincio, oblige*, binder, hæfter. Binda enda á loford sitt, *fidem præstare*, holde sit Løfte. Binda endahnár, *colophonem adlere v. ultimam manum*: *consummare opus*, at fulbende, fuldbyrde, lægge den sidste Haand paa Værket.

Bindaz fyrir, *abstinere, continere se*, bærer mig for, afholder mig fra.

Bindaz orða, *temperare linguæ*, bære sig for at tale om, holde inde med sin Mening. Bindst fyrri mál, *causam in me recipio*, paatage sig en Sag.

Binding, *f. ligatio*, Sammenbindelse, Sammenhæftning.

Bindindi, *n. continencia, abstinentia*, Afholdenshed, Maadelighed.

Bindindisumr, *frugalis, moderatus*, afholden, maadelig, sparsom.

Bindini, *f. fasciculus, merges*, et Bunt, et Knippe, et Bind.

Biód, *f. terra, hemispharium inferius*, Jorden, Jordkloden.

- Biódr, *m.* 1) *hæmiphærium superius*, Himmer
 len. 2) *orbis, discus*, et rundt Spisekar, et
 Gad. Burs synir bióðum ypptu, *fili Buris*
hæmiphærium superius erexere, Þurð Sønnur
 opførte, opreiste Himmelen.
- Biódr, *m.* *vas rotundum, patulum*, et rundt Kar.
- Biódr, *m.* *imperator*, den som har at befale.
- Biór, *m.* *cerevisia*, M.
- Biór, *m.* 1) *fiber*, en Bæver. 2) *pelles fibrinæ*,
 Bæverkind. 3) (á skinni), *marginæ corii*,
 de yderste og tyndeste Kantar af et ástrucken
 Skind. 4) *segmentum triangulare*, et tro-
 kantet Affnit. 5) (á hási), *consignatio frontis-*
spiritii, tabulara conjungentia irabem et arrec-
raria, det øverste af Gavlen paa et Hus,
 som i en Trekant gaar op til Møningen.
- Biórverpill, *m.* *vas cerevisiarium*, et Øllar, en
 Bimpel.
- Biórþil, *n.* *frons, supercilium domus*, Frontispise,
 den forreste Del af et Hus, Korgavlen.
- Biðg, *f.* *auxilium, Hjelp, Distand.* 2) *vicius,*
cibaria, Levnetsmidler, Vikualier.
- Biðrk, *f.* *berula v. quæcumque arbor viridis*,
 Birk, Birkstov, *it.* ethvert Træ, som staaer
 i Blor.
- Biðrn, *m.* *ursus*, en Bjørn.
- Bir, *m.* *ventus ferens, secundus*, Vær, Medber.
- Biriar (at hirio), *imper sou, navis proficit*, siges
 naar Skibe gaar hastig frem. 2) *ventus*
apte v. commode spirat, Vinden er gunstig.
- Birki (at birkia), *decortico*, tager Barken af.
- 2) *excorio*, staaer, trækker Huden af. Birkia
- heft, *excoriare equum*, trække Huden af en
 Hest.
- Birki, *n.* *berula*, Birk, Birketra.
- Birkiskógr, *m.* *berulerum*, Birkestov.
- Birla (at birla), *miscio*, blander, flænker.
- Birlari, *m.* *pincerna*, en Mandstjævt.
- Birleidi, *n.* *vid.* bir.
- Birleysi, *n.* *malacia, pellacia*, Bindstige, Hæblik.
- Birleysla, *f.* *id.*, det samme.
- Birna, *f.* *ursa*, en Haaebjørn.
- Birningr, *m.* *corulus ursi*, en Bjørneunge.
- Birkæll; *felix in navigando*, heldig i at faa
 Vær.
- Birte, *f.* *lux, splendor*, Lyd, Skin, Glæde.
- Birti, *f.* *idem*, det samme.
- Birti (at birta), *manifesto*, bekendtgjøre, gøre
 vittetligt, aabnbare.
- Birtir, *imper son, illucescit, diescit*, det dages, gryr
 af Dagen.
- Birtiz, *appareo*, kommer for Lyset, tilsyne.
- Birting, *f.* *manifestario*, Aabnbarelse, Bekendts-
 gjørelse. 2) *diluculum*; Dagsljær, Daggry.
 Dagra mót fyrí birting, *tempus antelucan-*
uum, Dagbrækningen, forend det bliver Dag.
- Birtingr, *m.* *species trutarum*, et Slags Hø-
 veller af lys Farve. 2) *persona v. res albi-*
canus, hvoed som har lys eller hvidagtig Farve.
- Birlá vid, *summa et rudi nixu melior*, tager fot
 paa neget af alle Kreatier, men paa en fœr-
 fjert, udehantig Maade.
- Birkup, *m.* *episcopus*, en Biskep, Bisp.

Biskupa (at biskupa hörn), *confirmo*, konfirmerer (Hörn).

Biskupsdómur, *m. episcopatus, dioecesis*, Biskopsværdighed, Biskopdømme.

Biskupsdæmi, *n. idem*, det saanne, især Biskopdømme, Stift.

Biskupsstól, *m. cathedra, sedes episcopalis*, Biskopsstol, Biskopsæde.

Bísni, *n. pl. prodigium, portentum*, Varsel, Under, Vidunder.

Bísna (at bísna), *portendo*, varsler, giver Forsvarsel. Þad bísnaar, *ultra modum gravat*, det tager Overhaand. Bísna skal til batnaðar, *ecipit jubar sequitur*, efter Regn kommer Solskin.

Bísnamikid, *permagnum, supra modum*.

Bíska, *f. sceloporum, bombarða*, en Døsse, en Flint, et Skydegevær. Fallbíska, *f. tormentum*, en Kanon.

Bísluðid, *n. scopus bombarða*, Lyden eller Knaldet af et Geværskud.

Bíslukúla, *f. globus tormentarius*, Muffetugle.

Bísluskýttu, *m. sclopetarius*, en Skytte, en som skyder med Døsse.

Bíslusmídr, *m. insor tormentarius*, en Døsses mager.

Bíslustokkr, *m. theca lignea sclopeti*, Døsses Hæfte.

Bíska (at bíska sig), *vultum compono ad severitatem*, gjør mig bister, sætter en vred Mine op.

Bíslaz, *indignari, irasci*, bliver vranten, fortørned.

Bístr, *offensus, irasus, vred, bister*.

Bit, *n. morsus, rosis, Bid, Bیدن*. 2) *acumen, acies ferri*, Eggen paa en Kniv eller et ans det Flærende Instrument.

Bit (at bíta), *mordeo, bider*. 2) *seco*, Flæter istykker. Kunnir bítaz best, *similis simili gaudet, modus loquendi sumtus ex equis certantibus*, lige Vorn lege best. Sökin bítr, *conscientia angit*, Sagen trykker hans Samvittighed, gaar ham nær. Bíta einn á bak, *calumniari* i bagvæste en. Bíta höfud af skömminni, *frontem perfricare*, bide Hovedet af al Skam. Þad bítr fyrir, *hac res ipsa est*, det er det vi tæler om, det er Sagen den. Bíta á kampinn, *myrtacem mordere*, at bide sig i Læberne, (eg. Overlæben). Bíta á vörina, *mordere labrum inferius*, bide sig i Underlæben.

Bitu, *in ossa v. bolos divido*, Flæter i smaa Stykker, bittler ud.

Bitahöfud, *n. caput v. extremitas trabis*, Enden af en fremstaaende Djalte, et Djalkehoved.

Birgiarn, *mordax*, bidende, bidst.

Biti, *m. 2) abs, 2) anstillum, traustrum*, en Tverbjælke i et Hus.

Biti, *m. bolus, buccæ*, et Bid, en Mundfuld.

Bitill, *m. frantum, luparum*, et Mundbid eller Mite i et Bidst.

Bitlingr, *m. buccella*, en lille Mundfuld.

Bitr, *acer, acerbus*, bitter, bidende (om Smagen). 2) *acutus, huas, spide*.

Biturlega, acerbe, bittert. 2) acure, skarpt, hvasft.

Biturlegr, skarpt, hvasft. Biturleg vopn, *ferrameuta samiaza*, skarpe, hvasfte Vaaben.

Biturleiki, *m. acerbitas*, acor, Bitterhed, Skarphed (som Smagen). 2) *acumen*, Hvasshed, Spidsched.

Blúga, *n. farcinæ, romaculum*, en Pølse, Kjødepølse.

Blúgnestadr, *qui nasum habet aquilinum*, krumnæse, som har en Ørnensnæse.

Blúgr, *curvus*, krum, kroget. 2) *humilis*, ydmyg, underdanig.

Blabbra (æ blabbro), *balbutie*, læsper, taler usforstaaelig, som en der har ingen Tand.

Bláber, *n. vaccinium vulgare, myrillus*, Blaaebær.

Bláberialýng, *n. myrillus frutex*, Blaaebærris, Ris, hvorpaa der vokser Blaaebær.

Blábert, *omnino nudus*, gandske nøgen og bar.

Blad, *n. folium*, et Blad (paa Træer, i en Bog). 2) (á knif, sverdi), *palmula, v. lamina cultri, ensis*, Klingen ell. Bladet paa en Kaarde eller Kniv. 3) á ár, *palmula remi*, Bladet paa en Aare.

Blada, *et, litteris mandare*, optegner; *folia libri explicare*, vølvare, blader i en Bog.

Bladamikill, *foliosus*, fuld af Blade, storbladet.

Bladavæxtr, *m. foliasio*, Bladenes Væst.

Bladka, *f. frons, folium*, et Blad paa Planter.

Bladkr, *m. cuspis rei acuta ut folii, auris pe-*

cedum &c., Enden af noget spidst, som et Blad eller Kjørgets Øren.

Bladleggr, *m. piculus*, en Stilk, en Stengel.

Bladra, *f. papula*, en Bleg, en Vandblegn, Vabse. 2) *vesica*, en Blære.

Bladskéllandi, *adeo festinans, ut aura vestium moveantur folia Sylvarum*, meget ilende, med flyvende Gart.

Bláeygdr, *oculis cyanis, castus*, blaaøjet.

Bláfátækr, *omnium egenus, arm, gandske fattig.*

Blaffunt, *n. obolus v. diabolus*, et Slags Sømaamønt, saameget som to eller fire Skilling.

Blágarn, *n. fila tenuissima*, Garn, det fineste Garn eller Traad.

Blágirni, *n. ilia, intestina tenuia*, de smaa Tarme.

Blágóna, *f. vulgo blágóna, labrus e flavo et caeruleo varius tergo præferri caruleo, ventre rubro in deliciis inter Norvagos qui eum vocant, Blaagomme, hic vero rarus, et slags Fisk, der findes ved Nordlandet, og har en gul Farve, som falder i det himmelblaa (Lophius, Dredslab, Havtafte).*

Blágrár, *coloris veniri, thalassinus*, blaaagraa.

Blágresi, *n. geranium roberianum*, stinkende Storkenab.

Blágrýti, *n. saxum durissimum, solidum ex astro glaciunum*, en Stenart af blaa Farve.

Blágulr, *ochroleucos*, bleggul, grøngul.

Blak, *n. alapa*, en Kinhest, en Ørestigen. 2) *aura levis*, en sagte og mild Blæst, Visten.

Blaki (at blaka), *leni aura hinc inde moveor*, bevæges sagte frem og tilbage, at vifte.

Blaka (at blaka), *porrecta manu ferio*, slaar med den flade Haand.

Blaka, *f. segmen*, Stjul, Dække. *vid. bladka.*

Blåkalldr, *perfrigidus*, iskold, blaa af Kulde.

Blækki, *m. caudor sine macula*, Glands, Klart Hed. Hann er ekki med illum blækka, *nou faris est rationis compos*, han er ikke ved sin fulde Forstand. *vid. Blekki.*

Blækkeitr, *faciem fuscus, furvus*, brunladen af Ansigt, mørkladen.

Blakkr, *fuscus, obscurus*, fortladen, mørkebrun.

Blakkr, *m. equus fusco colore*, en Hest af sortebrun eller mørkebrun Farve.

Blåklucka, *f. campanula*, Klokke, Blåkløkke.

Blåkollr, *m. anas vulgaris ferus mas*, en vild Andrik med blaat Hoved.

Blåkollsünd, *f. anas vulgaris fexa foemina*, *Roschas v. Rosca (v. pascuatis) auctorum*, en Bildand af samme Slægt.

Blakt, *n. palpizatio*, sagte Bevægelse, Viften.

Blakta (at blakta), *palpiro*, bevæger sagte frem og tilbage, vifter med. *Bl. eyrum, micare auribus*, spiller med Ørene, bevæger dem frem og tilbage.

Blåland, *n. Ethiopia v. terra Africa*, Blaaand, Afrika, og især Ethiopien, Morland. *Padra allt med blålands jadrir, secundum littora Africa, ubi auctor carminis Sr. P. s. indigitat eum tractum, qui hodie barbaria vocatur.*

B'åleitr, *coloris lividuli*, blaaagtig, blaaagtig.

Blålifraugr, *amethystinus, janthinus*, af blaaerød Farve, som falder i det brune.

Blåmabólga, *eccymoma, sugillario*, Blodets Underløb efter et Slag, Blaahej i Hudens af Hug.

Blåmadr, *m. aethiops, n colore cutis*, en Blaa mand, Morlan, Afrikaner.

Blåmerkr, *punctis caeruleis insertinctus*, blaaetret net, som har blaa Ruder, Pletter, Prikker.

Blåmi (at høggi), *m. 1) sugillario, color luridus*, Hudens Blaahej af Slag. *2) livor, color plumbeus, caeruleus*, blaaagtig Farve, Blå farve.

Blána (at blána), *livescit*, blaaer, bliver blaa.

Bland, *n. mixtura, permixtio*, Blanding, Sams menblanding.

Blanda, *f. 1) id.*, det samme. *2) in specie: serum lactis fermentatum, aqua mixtum*, sur Valde, blaudet med Vand.

Blanda (at blanda), *miscet*, blander, sammenblander.

Blandadr, *mixtus*, blandet.

Blanka (at blanka), *nireo, venireo*, glindser, er klar og skinnende.

Blankadr, *inops mentis*, som er fra Forstanden, affindig.

Blankaligr, *splendidus* glindsende.

Blankandi, *niridus, coruscans*, glimrende, flinsnende.

Blankhvitr, *candidus, niridus*, klar, blank, flinsnende.

Blanki, *m. nitor*, Glænde, Klarhed.

Blankr, *albus*, blank.

Blåný, *n. interlunium*, *vid. prim.*, den Tid mellem Må og Næ, naar Maanen ikke ses, se *prim.*

Blåpångr, *m. medusa minor caruleoviolacea*, et Slags Orm, Røbmandehue, Blaapose.

Blår, *flavus, caruleus*, blaa, himmelblaa. 2) *vaccus, inanis*, øde, tom, ledig. Blårbletr (å hørundi), åvør, blaaagtig Plet i Huden.

Blårøndótr, *striis virgatis distinctus*, med blaa Rande, blaastribet.

Bláfandi bir, *venus ferens*, stærk Medbor, strygende Vind.

Blasi vid (at blasa vid), *e regione oculis aliorum usurpor, conspicior*, viser mig, er ligeovers for, vender ud imod, å blis.

Blásinn, *ventro sicarus*, vindtøret. 2) *sufus, coctus*, smeltet, støbt.

Bláskarfr, *m. vid.* skarfr.

Bláskiarne, *f. polus arcticus, stella polaris*, Polarstjernen.

Blástr, *m. flatus, spirameus*, Blæst, Pusten, Ånsden. 2) (hvæla) *ffsula aërea balenarum*, en Hvalfis Ånsdehul. 3) *flatus earum per eandem*, dens Pusten derigjennem.

Blástrhelgr, *m. sufflatorium*, en Blæsebælg, en stor Puster.

Blástrhola, *f. ffsula aërea balenarum*, Hvalfis Ånsdehul, Lufthul.

Blástrjárn, *n. rude ferrum e clibano*, nyssmeltes de Jærnkumper, Jærnverket, raat Jærn.

Blaudr, *mollis, effoeminatus*, blød, kvindagtig, blødagtig. 2) *sexu foemineu*, af Hunkjønsnet. 3) *mericulosus, abjectus*, frygtløs, feig, rød.

Blaugedia, *pusillanimis*, forfagt, mobløs.

Blaugediádr, *id.*

Blautr, *mollis, maceratus*, blød, blødt.

Blaurskræfa, *vid. blautgedia*.

Bled (at bledia), *rimorem incurero*, kysler, forfæder.

Bledill, *m. foliolus v. lobus*, et lille Blad, en Læg.

Bleikála, *f. equa pallidula cum alveo nigro in tergo*, *ut et juba et cauda*, en Hoppe af bleggulagtig Farve med sort Manke, samt sort Stribe ud ad Ryggen og sort Hale.

Bleikálinger, *m. equus ejusdem coloris*, en Hest af samme Farve.

Bleikálótr, (*sc. equus*) *idem, sed adject.*

Bleiknldr, *lucens, rarus*, bleggul.

Bleiki (at bleikia), 1) *mundare*, renser, vasker.

2) *albare, insolare*, renser, bleger i Solen. Bleiki hør, *linum macero, insolo*, bleger Hør, Þeir bleiktu hadda lína, de vaskede deres Haar.

Bleikia, *f. pallor*, Blegghed. 2) *genus terra, argilla v. bolus*, hvidagtig Lerjord. 3) *cruxa dorso albicans*, en Art Boreller med bleggul Ryg.

- Bleikleitr, *pallidulus*, Bleg af Udsende.
- Bleikua (at bleikna), v. *blikna*, *palleſco*, Blegner, bliver Bleg.
- Bleikr, *pallidus*, Bleg.
- Bleikraudr, *colofinus*, Blegrod.
- Blek, n. *arramezum*, Blaf.
- Blektorinn, *crassis litoris exaratus*, Steven med altfor tykke Dogstaver.
- Blekbytta, f. *theca arramentaria*, *arramentarium*, et Blakhus, Blakhorn.
- Blekflskr, m. *loligo*, *sepia*, en Blakflsk.
- Blekkia (at blekkia), *albo lineata*, Bleger Linned, *iz.* overkanten med Vand, dykker.
- Blekkia (at blekkia), *decipio*, *impono* (*fallere facio*), Puffer, bedrager.
- Blekkileg, *subdole*, bedragerligen.
- Blekkilegr, *subdulus*, bedragerisk, fluffende.
- Blekkling, f. *impostura*, Bedrageri.
- Blekkinn, *subdulus*, bedragerisk.
- Blendigr, m. *homo generis hybridi cyclope et muliere humaniore*, et Menneske, født af ulige Forældre, saasom af en Dvergtrold og et Menneske. 2) *ira et jocus mixtum*, Spøg og Alvor, alvorlig Spøg.
- Blendinn, *varius*, *versutus*, trædsk, sinu, upaa lidelig. 2) *ubi vitia et virtutes vario Marte pugnant*, lge oplagt til Ondt og Godt.
- Blendinn miög, *ubi vitia domiuntur*, som har flere Lyder end Dyder.
- Bles, f. *macula oblonga v. lamina alba in fronte equi*, Blis, hvid Plet i en Hestes Pande.
- Blesi, m. *id.*

- Blesötr, *alba lamina fronte insignis*, blisset (om Heste).
- Blesä (at blesä), *benedico*, velsigner, lover, priser.
- Blesän, f. *benedictio*, Velsignelse.
- Blesleiki, m. *crulus*, *blasitas*, Læspen, det at man læser naar man taler.
- Blestmæltr, *blasus*, læspende.
- Blestr, *id.*
- Bletta (at bletta), *maculo*, pletter, besmitter.
- Blettræd, *maculatus*, besudlet, pletter.
- Blettalaus, *immaculatus*, upletter.
- Blettötr, *maculatus*, pletteret, snauset.
- Blettr, m. *macula*, *labes*, *iz.* *navus*, en Plet; Lyde.
- Bleyda, f. *canis v. felis famina*, en Tave, eller en Hunkat.
- Bleydaz (at bleydaz), *trepidus feri*, bliver bang, ræd. 2) *effoeminari*, bliver kvindeagtig.
- Bleydi, f. *simidians*, Frygtagtighed, Fejsked.
- Bleydimadr, *rimidus homuncio*, et fejt og forsagt Menneske; en Styrper.
- Bleydulega, *molliter*, blødagtig, kvindeagtig, frygtagtigen.
- Bleydulegr, *mollis*, kvindeagtig, forsagt, frygtagtig.
- Bleyduskapr v. Bleidiskapr, m. *mollities animi*, Blødagtighed, Mødalsbedhed, Frygtagtighed, Forsagtighed.
- Bleyta, f. *lunum*, *canum*, Dynd, Skarn. 2) *maceratio*, Udblødning.

Bleyti (at bleyta), *macerò, molliò*, bløder, ud-bløder.

Bleyti, *n. maceratio*, Udblødning. At leggja i bleyti, *macerandum aquæ v. alio liquori immergere*, at lægge i Blød.

Bleyting, *f. idem*.

Bleytuge, *lurofus, canosus*, fuld af Dynd og Skarn, dyndet, suauset.

Bleytukafald, *n. ningor egclidus, Tøfue*.

Bleytumikill, *lurofus*, fuld af Snavs og Dynd.

Blåde, *f. blandisia*, Venlighed, Mildhed.

Blådkæ (at blådkæ), *placo, mirigo*, formilder, forsoner, stiller tilfreds.

Blådkan, *f. placatio*, Forsoning, Formildelse.

Blådkanleg, *placabilis*, forsonlig, som lader sig let stille tilfreds.

Blådlege, *comiter*, venligen, artig.

Blådlegr, *blandus, comis, lenis*, venlig, artig.

Blådmål, *blandus eloquio*, sødtalende.

Blådmæli, *n. blandiloquensia*, søde Ord, Sødtalenhed.

Blådmælt, *blandiloquens*, sødtalende.

Blådr, *blandus, comis*, blid, venlig, mild.

Blådskepr, *m. blandisia*, Mildhed, Venlighed.

Blådsbragd, *n. comitas*, Venlighed, Artighed.

Blådulæti, *n. blandisia*, Venlighed, Mildhed.

Blis (at blise), *maneo*, bliver, vedbliver. (M. O.)

Blisfanleg, *stabilis, firmus*, blivende, stadig, varig, bestandig. (M. O.)

Bligda (at bligda), *mirere facere*, bringer til at Finne. Æll godin bligda augum, *immorsu mirebant oculi omnium idolorum, vid.*

blika. Alle Afgudernes Billeder stirrede med Djæne.

Blihvita, *cerussa*, Blegghvidt, Blyghvdt.

Blik, *m. nitor, splendor, v. rutilario*, Glænde, Skin, Misk. 2) *metallum splendens*, glindsende Metal.

Blika (at blika), *splendo, nitro*, skinner, glindset, glimrer, blinker. Par blikuda vid Skyldir, *ibi scuta nitent*, Skjoldene glindsete derved, derimod.

Blika, *f. nubecula rariores*, Smaaflyer. 2) *umbra*, en tynd, graaagtig Sko.

Blikandi, *micans, nitens*, flinende, glindsende.

Bliki, *m. eider v. anax curhveriana mas, a nitore nomen sortitus*, en Andref.

Blikna (at blikna) *vid. bleikna*.

Bleikplåts, *n. insolarorium, izem bibex, et Sted*, hvor man kan tørre Klæder i Solen, *izem*: en Skramme, en Nist.

Blikuskelfids, *arionius*, forfrættet, forfærdet.

Blina, *f. pustula in facie*, en Diegn i Ansigtet.

Blinda (at blinda), *excaco, oculos stringo*, blinde, forblinder, gjør blind.

Blinda, *f. caecitas, cæcitas*, Blindhed, Forblindedelse.

Blindandi, *cæcitiens, clausis oculis*, i Blinde, med tilslutte Øjne.

Blindeggiadr, *acuta, invisibili acie*, meget skarp og hvæs, saa Eggen ikke er at se.

Blindingr, *m. cæcitiens*, som gaar i Blinde, med tilslutte Øjne. 2) *clavus cæcus*; sine

capize, et Som eller en Stift, som gaar spids til begge Ender, uden Hoved.

Blindleiki, *m. cecitas*, Blindhed.

Blindni, *f. id.*

Blindr, *cæcus, it. oculus, inuisibilis*, blind, *it.* skjult, vanskelig at se. Blinde var at vita yfir hvöriu skapi lá madr bió, *abstrusi ingenii ille vir erat*, det var vanskelig at blive klog paa den Mand. 2) *occlusus, præclusus* tislukt, tistoppet. Pipan mín er blind, *spiramentum tubuli mei præclusum est*, min Pibe er forstoppet. Blindr þarmr, den lufte Tarm.

Blindsker, *n. scopulus in fundo maris sub aqua oculus*, blinde Skjer og Klipper i Havet.

Blíni á (at blína á), *obscurum aliquo figo*, ser stivt paa, stirrer paa.

Blístr, *m. sibilus, poppismus*, Hvíelen eller Viben med Wunden.

Blístra (at blístra), *sibilo, poppizo*, hvíster, viber.

Blístra (i smídiu), *f. gula folliis, vid. abhóllur*, Bláfihullet paa en Bølg.

Blíugr, *verecundus, supplex*, bly, undseelig.

Blóð, *n. sanguis*, Blod.

Blóðbad, *n. laniena, inservacio*, Blóðbad, Blóðs-udgyðelse.

Blóðberg v. Blóðbiörg, *n. serpillum, rhymus*, vild Timian.

Blóðbóm, *m. sententia capiétis v. capitalis*, Dødsbødm.

Blóðdrekk, *m. sanguisuga, hirudo*, en Byle, Blódigle. 2) *vulpes*, en Ræv. 3) *metaph.*

homo persequis, et lad og dovent Menneske.

Blóðdropi, *m. gutta sanguinis*, en Blóðdraabe, Draabe Blod.

Blóðfagr, *sanguineo colore*, blóðfarvet, eller som har en smukt rød Afsigtetfarve.

Blóðfall (kvænna), *n. menses, Tider, maanedlige Tider* (hos Kvinder).

Blóðfallskák (kvinna), *mulier menstruata*, (en Kvinde) som har sin maanedlige Tid.

Blóðga, *at, vulnerare, sanguinem educere*, saarer saa det blóder, udgyder Blod.

Blóðgánger, *m. profluvium sanguinis*, Blóðgang (en Sygdom). Blóðgánger upp af manni, Blóðstyrtning. Blóðgánger nidr af manni, den gylnde Aare.

Blóðgirugr, *sanguinariis*, blóðtørfik.

Blóðgun, *f. cruentatio, sanguinis educio*, Bestankelse med Blod, Blódsudgyðelse.

Blóðhorn, *cucurbita*, et Kopperhorn, et Blóðskab til at indpode Kopper med.

Blóðhundr, *m. sanguinarius*, en Blóðhund.

Blóði, *m. (a blóð) frater. poet.*, en Broder (digterisk).

Blóðjárnadr, *equus ex clavis unguis saucius*, forsøet, om Heste, som bestabiges, naar de støe.

Blóðbyli, *n. vomica, furunculus*, en Byld, Rødderbyld.

Blóðlát, *n. profluvium, amissio sanguinis*, Blóðstyrtning.

Blödlaus, *ex sanguis*, uden Blod.

Blödlifr, *f. sanguis concretus*, leveret Blod.

Blödlifrandi, *amezysinus (color)*, af fiolet Farve, som falder i det blaa og røde.

Blödmör, *m. apexabo*, Blodpølse.

Blödnasir, *f. pl. profusivum narium, hæmorrhagia*, Næseblod.

Blödnatur, *f. pl. tres nocces a cæde viri*, Blodnatter, de tre Natter som følge næst efter ens Døds. Blödnatur eru bráðastar, *intra tres primas noctes a cæde, propinqui omnes cæsi maximâ vindictâ cupidine flagrant*, enhver er mest hevngjærrig straks efter hans Beslagtedes Døds.

Blödormr, *m. hæmorrhoids*, en Blödorm, Blodslange.

Blödörn, *f. vid. Blödugle*.

Blödrás, *f. profusivum sanguinis*, Blodflod, Blodløb. 2) *cyclophoria, circulatio sanguinis*, Blodets Kredsløb.

Blödpilsa, *f. id. ac Blödmör*.

Blödrandr, *sanguineus, sanguineo colore*, blødrød, højrød.

Blödrefill, *m. cuspis gladii, quoad anceps est*, Epidem eller Odden af en Klinge. 2) *cursus à tergo hostis ira ferro affecta, ut vestis v. stragula striata aut polymixta similis esset*, det at ryggen af en Fiende blev saaledes ved et spidigt Nedfald opredset, at den saa ud, som et stribet Dækken.

Blödríki, *u. pleura*, Overflod af Blod, Fuldsblodighed.

Blödríkr, *pletoricus*, blødrig, fuldsblodig.

Blödrísa, *ex vitibibus sanguine madidus*, som er ridset til Blod, har Blodstriber.

Blödrót, *f. rhodiola*, Blødrød, (en medicinsk Pflanze).

Blödkömm, *f. incestus*, Blodskam.

Blödsólga, *f. orgasmus*, Urolighed i Blødet.

Blödsót, *f. dysenteria*, Blødsot, Blødgang.

2) *fluxus mensium*, Tider, maanedlige Tider. Blödsprengr, *m. nifis summus*, alle Kræfter Anstrængelse. At hlampa blödsprengr, *summo nifu currere*, at løbe af alle Kræfter.

Blödspýa, *m. hæmoptysis*, Blødsputning.

Blöðsteinn, *m. hæmarites*, Blødsten, Sten, som hemmer Blødet.

Blöðstemma (med konum), *f. sanguinis suppressio*, Blødet's Standøning ved Sten.

Blöðstemmasteinn, *m. id. ac blöðsteinn*.

Blöðstokkinn, *sanguine aspersus, cruentatus*, besprængt med Blod.

Blöðstorkinn, *sanguine concreto madidus*, besmittet med størknet Blod.

Blöðlinga, *f. sanguifuga, hirudo*, en Blødigle.

Blöðsumgánger, *m. (i likama)*, *circulatio sanguinis*, Blødet's Kredsløb i Legemet.

Blöðsveiti, *m. sudor sanguineus*, Blødsved.

Blöðtraka, *f. phleboromia*, Aareldning.

Blöðtempran, *f. vid. temperament*.

Blöðtengdir, *f. pl. consanguineitas*, Slægteskab, Forvandskab.

Blöðtökujárn, *n. sagitta*, et Løbejern, Nedskab at aarelade med.

Blóðstólumadr, *phlebotomus*, en Sættur, en Mand, som aarsæder.

Blóðugla, *f. sngum noctua, incisum tergo hostis superati, et ita post dissectas utrinque costas omnes a tergo, pulmones per hanc aperituram extrahebantur, cruento et barbaro olim Normannorum et Francorum more, et døbeligt Saar paa Ryggen i Skikkelse af en flakt Øn (etslags barbarisk Dødsstraf).*

Blóðugr, *cruentatus*, blodig, blodbestænk.

Blóðuppgänge, *hamopyxis*, Blóðspytning.

Blóðvaka, *f. cruentatio, sanguinis eductio*, en Åbning i Huden, hvoraf Blødet rinder; Blødsudgudelse. Hvørt vandarløgg skyldi gíðra blóðvøku, *quicumque ictus virgarum sanguinem elicere debuit, et hvert Slag af Misset skulde fremtøtte Blødet.*

Blóðvatn, *n. ichor*, Blødvand, det Vand som skiller sig fra Blødet.

Blóðvilla, *f. error personæ talis, qui incestuosum reddis conjugium*, Blødskaam, begaaet af Hvidenhørd.

Blóðvogr, *m. sanies*, Materie, blandet med Blødet, Edder i Saar og Bylder.

Blóðvotr, *m. martyr*, en Martyr.

Blóðæd, *f. vena*, en Bløtaare.

Blóðæsfar, *m. pl. pelles ex collo mactatorum animalium*, Lyften, eller det yderste af et nølig slagtes Kreaturs Skind. 2) *fissura recentis vulneris*, Sprække i et friskt Saar. 3) *metaph. recentis cadis vindicta cupido*, Lyst til

Hævn over et nybegaaet Drab paa en Daars rørende.

Blóðpyrstr, *crudelis, sanguinarius*, blødsærlig, grum.

Blómi, *n. flos*, en Bløms.

Blómadr, *floribus interinctus*, blømmet, om Tøi, med pastrykte Bløms.

Blómbæilegr, *floridus, florifer*, blømsrende, fuld af Bløms.

Blómga (at blómga), *florere facio*, bringer til at bløms. Blómga, *florere, floresco*, blømsret, florerer.

Blómgan, *f. floriditas*, Blømsren.

Blómi, *m. flos*, Bløms, Flor. Stendr i blóma, *florere*, blømsret. Alldurs—blómi, den blømsrende Alder.

Blómkál, *n. brassica cauliflora, pompeiana, cyprica*, Blømsaal.

Blómlgr, *floridus, viridis*, blømsrende, som staar i Flor.

Blómstr, *n. flos*, en Bløms.

Blómstrkrans, *m. fenum*, en Blømskrands.

Blómstrsaumr, *m. acupictura, vestis floribus segmentata*, Brodering, Arbejde broderet med Bløms.

Blórar, *m. pl. invidia, imputatio delicti*, det at bedrive noget, for at andre kan blive hæfðsde derfor. Hann stal i blóra vid þá, *in eorum invidiam furatus est*, han stjal for at Hæfðsðningen skulde falde paa dem. Þar er einginn til blóra nema þú, *newo est, in*

quem invidia hujus facti, redundare potest, nisi se unum, ingen uden du kan siges deri for.

Blóskar (at blóssa), *flammae emissio*, bluffer, staar i Lue.

Blóssi, *m. flamma*, Lue, Flamme.

Blót, *n. sacrificium cruentum, idolis maceratum*, Offer, til de hedenske Guder. 2) *omnis idolorum cultus, Afguderi, Afgudsdyrkelse*. 3) *dira, maledictio*, Forbandelse. 4) *adoratio*, enhver Gubers Paafaldelse, Gutsdyrkelse. Vid skulum ráðaz i rekka lid, þar munum háðar blótadar og bólvadar Sturl. S., *nos (Parca) copiti virorum afficiemus, ibi nos ambas manebis adoratio et execratio, pro viciate fortis hominum*, Vi (Stjæbnens Gubinder) skulle begive os iblandt Heltene; der vilde vi begge blive tilbedte og forbandede.

Blóta (at blóta), *idolis sacrificare, idola colere*, ofrer til Afguder. 2) *consecrare aliquid*, indvier til Afgudernes Tjeneste. 3) *maledicere*, forbander, lyser Forbandelse over.

Blóthof, *faunum, delubrum*, et Afgudsteimpel.

Bloti, *m. mador aeris v. nivis, regelatio ningo-ris*, Tøveit, som opløser Sneen.

Blótmennt, *m. pl. idololatrae*, Afgudsdyrker.

Blotna (at blotna), *madefco*, vædes, gjennemblødes. 2) *mollesco*, bliver blød, kvindeagtig. Bændur gráðuz ei myndu blotna vid heitan hans, *praedicatores minus ejus sibi timori non*

fore dixerunt, Bønderne sagde, hans Trudfler skulle ikke skrælle dem.

Blótneyti, *n. saurus idolis consecratus, furibundus, fascinarus*, en Tyr, bestemt til Afgudsoffer, *is. en gal Tyr*.

Blótsame, *pronus ad execrandum*, som gjerne bander og sværger.

Blótspá, *v. Blótsþan, f. oraculum, et Orakels svar*.

Blótskapr, *m. idololatria*, Afguderi.

Blótvargr, *m. pronus ad execrandum*, en som ved alle Tøjstjæber skjælder og bander.

Blótveitla, *f. epula sacrificiorum*, Gjestebud ved Oftringerne.

Blóðrusteinn, *adamita, calculus*, Bløresten.

Blókk, *f. truncus*, en Blok, Huggeblok.

Blókkumannaland, *Nigritarum terra*, Nigritien.

Blókkustek, *m. vid: letrir*.

Blóskr, *n. super, timor, Stræk, Forbavelse*.

Blóskra (at blóskra), *stupeo terrefco*, forbavset, falder i Forundring. Mér blóskrar, *haret mihi aqua*, jeg forskædes.

Blunda (at blunda), *dormio*, blundet, slumrer.

Blundr, *m. sopor, blanda quies*, Blund, Slumrmer.

Blundskaka (at blundskaka), (*augum*) *limis oculis inneri, nuare*, ser skjævt til, ser om med skjæve Øjne.

Bly, *n. plumbum, molybdæna*, Bly.

Blyant, *m. molybdæna nigricans fabrilis*, Blyant, *is.* en Blyantpæn.

Blyberg, *n. galena*, Blyerts.

Blygd, *f. pudor verecundia*, Blufærdighed, Udsfeelse. 2) *membra tegenda, pudenda*, Bluffel, Aulesem. 3) *vicia pudenda, pudicitia*, Ryddelighed, Ærbarhed.

Blygdan, *f. id.*, det samme.

Blygdaz (at blygdaz), *pudore suffundor*, blues, bliver skamsfuld over. Hann blygdaz fyrir þ verk, *pudet eum facci*, ham skammer sig over det Stykke Arbejde.

Blygdlaus, *immaculata vix*, af rent og ubesmitet Levnet.

Blygdunarlaus, *impudicus, inverecondus*, ublu, uforfæmmed.

Blygdunarleysi, *n. impudentia*, Uforfæmmedhed.

Blygdunarlimir, *m. pl. pudenda*, Skamdele.

Blygdunarlamr, *verecundus*, blufærdig, tugtig.

Blyhvitt, *n. cerussa*, Blyhvitt.

Blys, *n. fax*, et Blus, en Fakkell.

Blylakka, *f. bolis-naurica*, et Blylod, hoorned man maaler Dydet.

Blylmidr, *m. plumbarius*, en som arbejder i Bly.

Blylmúra, *f. perpendiculum, amussis*, et Vaterpaæ, en Snor med Bly i Enden til at rette en Ting med.

Blylori, *m. molybdænis*, Blynsfald af Bly.

Blytæd, *f. galena*, en Blytære i en Blygrube.

Blytæk (at blytækia), *implumbo*, taffer med Bly, lægger Blytas paa.

Blæa, *f. velum*, en Blæ, et tyndt Dække af Linner. 2) *rapes, lodix*, Sengelagen, Teppe. 3) *stragulum funebre*, Jordble eller Blylagen.

Blædir mér (at blæda), *imperf. sangvinem fundo*, blæder, *metaph. mér blæddi i auggu at síá þ, oculis usurpare vix sustinui æsferio tenetar, vixæ at mihi negare rei.* mine Tænder løb i Vand efter det.

Blæingr, *m. (poet) corvus, a colore subflavo*, en Ravn, (digterisk).

Blær, *m. aura, aer*, sagte Blæst.

Blæs (at blása), *sto, spiro*, blæser, puster. Blæs þúngan, *gemo*, giver mig, sukker. Blæs til bardaga, *signum ruba do*, blæser (i Trompetter) til Angreb. Bl. fra bardaga, *receptui cano*, blæser til Retirade. Bl. málm, *metalla cogvo*, smelter Metaller. Blása belgium, *folles agitare*, at blæse med en Blæsebølg. Blása í kaun, *auheliru digiros gelu rigidos resocillare*, at aande i Fingrene for at saa dem varme. Blása at þeim kolum, *alienas enazas simulatæres fovere*, at vedligeholde Misforstaaelse, komme Osse i Uden, (eg. at opsuste Kullene).

Blæsma. (d), *ovis marem appetens*, geist, bruges om Faar.

Blæti, *vid. blæti.*

Blæubrum, *n. vel.*

Blæubrymi, *m. prima voluptas ex usu matrimonii, flamma amoris neompturum*, Udsigtes første Fornøjelse i Brudsejgen.

Blåhval, *m. vid. leittir*,
 Blævalogn, *n. malacia, aura insensibilis*, Havs
 blis, Windstille.
 Bobbi, *m. erica, inciza, et Eneglehut*, eller en
 snegleformig Muskelkal. 2) *nodus*, en Knude,
 som er vanskelig at løse. Kominn i
 bobba, *ad incizas redactus*, bragt i Knibe,
 sat i yderste Forlegrubed.
 Bod, *n. numius, et Bud, Budskab. 2) edictum,*
præceptum, Befaling, Bud. 3) signum, quo
convocari contribules solent, est lignum, non-
numquam ferretum, forma securis, quando ne-
gosa regia expedienda sunt; sili, quando ino-
pinia necessitas, ut eades parvata, aut invaso
hostis cogit convenum, et crucis quanda ne-
cessitates oeconomicae et pia corpora sunt objec-
tum consultationis, en Budstikke, hvorved
 Almuen sammmentales; en undertiden med
 Jærn bestaaet Træstikke, som naar den angif
 kongelige Trinder var i Form af en
 Økse, naar den angif Manddrab eller fjendts
 ligt Overfald i Form af en Pæl; angif den
 de første eller nødvendige Husholdningsøsa
 ger, og milde Stilstelser, da var den i Form
 af et Kors. 4) *oblatio, Tilbud. Hann baud*
 hin bestu bod, *oprimas ei conditiones obtu-*
it, han gjorde ham de antageligste Tilbud.
 5) *invisario, Indbydelse. 6) convivium, Gjes-*
 tebud.

Boda. (ar boda), *nuncio, indico, forkynder, bes-*
 buder, besjendtgjør.

Bodaföll, *n. pl. fluctus vehementior*, Bølgernes
 stærkere Brusen.
 Bodan, *f. annunciaro, Forkyndelse, Besjendtgjorelse.*
 Bodángur, *m. pars quarta vestis, en af de fire*
 For- og Dag-stykker, en Klædning bestaaer af.
 Bodfall, *n. culpa irregularitatis v. negligentia*
in transferendo bod, vid. bod, Forsømmeligs
 hed i at sende Bod omkring.
 Bodflenna, *f. id. ac bodfletta, quod vide.*
 Bodi, *m. index, en Angiver. 2) præco, en*
 Udraaber, Herold. 3) *astutus unda, in al-*
to maris, quoniam index est scopuli emineutis
a fundo, en Stenklippe i Havet under Vans-
 det, hvorpaa Bølgerne brydes; bliuds Etkjør.
 Bodill, boddi, *m. vid. hödull.*
 Bodlegr, *offerendus, som er værd at byde, som*
 man kan være besjendt at byde.
 Bodn, *f. oblatio, Tilbud. 2) (poet) vns nectaris*
divum, (dig.) et af Gudernes Drickekar.
 Bodord, *n. edictum præceptum, Bud, Befaling.*
 Bodordabrot, *n. avomia, delictum, Overtrædel-*
 se af en Befaling, Forseelse.
 Bodrisfr, *hospitalis, gjæstfri, gjæstmild.*
 Bodskapr, *m. annunciaro, Budskab.*
 Bodslotta, *f. parasitus, umbra, qui non invita-*
rus accedit, en Snylstejskæft.
 Bodsmadr, *m. conviva, en Gjæst.*
 Bodstólar, *m. pl. arria auctionaria, et Auktionens*
 sted. Hafa á bodstólum, *auccionari, stille*
 til Auktion.

Bóh, *m. bovinator, nequam*, en Spidbube, en Karnalle.

Bóh, *n. fangulus canum*, et Hjæf, enhver til felt Lyd naar Hunde giør. (*v. boms*).

Bóffa (at bóffa), *canum fangulare*, giver en saadan (eller lignende) Lyd fra mig, hjaffer.

Boga-streng, *m. nervus*, en Buestreng.

Bog-fær, *agittandi perius*, som kan skyde med Due, svet i Duekyden.

Bóghnyla, *f. ulcus, pustula, in armo equi*, Saar, Byld, oven for Boven paa en Hest.

Bogi, *m. arcus, cornu*, en Due. 2) *curvatura scaturientis liquoris*, den Dætning en flydende Materie tager, naar den med stærk Gært øs her ud af et snævert Hul. Sic blód-bogi, at spana l. spenna bogann, *luare arcum*, at spande Buen.

Boginn, *curvus, cernuus, flexus*; krum, bøiet.

Bogin-fætt, *loripes*, hjulbenet.

Bóglegg, *m. armus pendum*, Boven, Bop paa Kvæg.

Bóglickia; *f. uncius*; en Krog, Hage. Hann gengr i bóglickin, *cernuus incedit*, han gaar krum.

Bog-menn, *m. pl. sagittarii* (*in sing.* Bogmadr), Buesthyttet.

Bogna (at bogna), *incurvari*, højes, slaar Buzt. Betra er tré sem bognar enn hreft, *sapit qui cedit*, den fornuftigste giver efter.

Bogra (at bogra), *se incurvare*, bukke sig ned.

Bog(ó)laz (at bog(ó)laz), *curvus circumagi*, gaa krum frem og tilbage.

Bogfyeigir, *m. sagittarius*, en der er vant til at spande en Due, Buesthytte.

Bógr, *m. armus brutorum*, (*in pl.* Bógar l. Bægir), en Bop, øverste Delen af et Byrs Forben. Á þann bógin, *ab illo latere*, paa, eller til, den Side. 2) *metaph. vires, praesidium*, Kræfter, Styrke til Forsvar imod Angreb. Litill bógr fyri landi, *invalidus in quo parum est praesidii*, *v. spes protectionis*, svag, som ikke kan (eller ser ud til at kunne) forsvere sig eller andre.

Bók, *f. liber, codex, volumen*, en Bog, Bind.

Bóka (at bóka), *liseris mandare*, optegner, fører til Bogs. 2) *per sacrum codicem v. Evangelia jurare*, beediger ved at lægge Haanden paa eller kysse Bibelen. Þar kom Saga hanns bókud fram, *relario ejus, juramento confirmata ibi producta est*, der kom hans Fortælling beediget for Dagen.

Bóka-doppur, *f. pl. umbilici librorum*, smaa Stykker Sølv eller Mæsing, hvormed man i gamle Dage udbertiden prydede Bindet paa en Bog.

Bóka-hyllur, *f. pl. foruli librorum*, en Boghylde, Bogreol.

Bókar-eidr, *m. juramentum per codicem sacrum, ubi jurans Evangelia manu tenet*, en Eed, som blev aflagt paa den Maade, at den sværgende holdt paa Bibelen eller Evangelies bogen, imedens han afgav den edelige Fortælling; der begyndte med den Form: til

- Þessi legg ég hönd á helga bók, og þad
fégi ég Gudi ad &c.
- Bóka seliari, *m. bibliopola*, en Bogshandler.
- Bóka-skápr, *m. bibliotheca*, pluteus, et Stab at
sette Bøger i, et Bogstaf.
- Bóka-skreppt, *f. pera libraria*, en Sæt af Læ-
der til at bære Bøger eller Papiere i, en
Portofeuille.
- Bóka-skrifari, *m. librarius*, Bogskriver, Artes-
skriver.
- Bóka-spennill, *m. fibula libraria*, et Bogspænde.
- Bóka-stóll, *m. bibliotheca*, en Bogsamling.
- Bókkband, *n. ligatura libri*, Bogsbinderbæring.
- Bókkbindari, *m. bibliopagus*, en Bogbinder.
- Bókpéll, *n. pergamenum membrana*, Pergament.
- Bókhaldari, *m. logographus*, qui est à rationibus,
en Bogholder.
- Bókhlada, *f. taberna libraria*, en Boglade.
- Bokki, *m. vir grandis*, corpore & animo, en
af stor Væxt og Aand, stor i Sind og
Stind. 2) *hostis*, Fiende. 3) *caper*, en
Gædebuf.
- Bóklegr, *literalis*, som hører til Bøger. Bók-
legar mentir, *artes literales*, boglige Kun-
ster, Videnskaber.
- Bóklærdr, *literarius*, studeret, lærð.
- Bókmáli, *m. liber*, codex, en liden Bog, Af-
handling.
- Bóknám, *n. scientia literarum*, Lærdóm, boglige
Konster. 2) *docilias*, Nemme.
- Bókseliari, *m. bibliopola*, en Boghandler.
- Bókset (ar bókselia), *literis mondare*, nedskri-
ver, optegner, sætter skriftlig op.
- Bókskýgn, *literas distincte videns*, som kan se at
lase i en Bog.
- Bókstaftr, *m. litera*, character, et Bogstav.
- Bókvís, *litteratus*, belæst, lærð.
- Bókvit, *n. scientia literarum*, Kundskaber man
har af Bøger, Lærdóm.
- Bókpryckiare, *m. typographus*, en Bogtrykker.
- Ból, *n. pradium*, villa, en Gaard paa Landet.
2) *lectus*, en Sæng. 3) *cavea ferarum*, en
Hule eller udsøgt Sted hvor vilde Dyr pleje
at ligge.
- Bóla, *f. bulla*, en Doble. 2) *variola*, Smaa-
kopper. 3) *pustula*, en liden Vandblegn i
Huden.
- Bolalegr, *aurinus*, studagtig.
- Bólar, *imperf. bullas format*, styder Dobler.
Ána bólar, *dicitur*, quando sternum est attrac-
tu bullarum ob maciem), Iseñ paa Elven Ky-
der Dobler (naar den nemlig lader til at viis
se springe op).
- Bolaz (at bolaz), á framn, *aurino more v.*
spizis instar proruere, gaar klodsagtig frem,
trænger ubeskedent med Magt igjennem. (á
bolr) at bola mann út úr háli, *raro corpore*
prorudere v. extrudere dono, at sætte ondt
for en, stikke en ud.
- Bólsafr, *cui certa domus & sedes*, som har et
fast Opholdssted, Døpal.
- Bólsesta, *f. sedes fixa*, habitaculum, Døpal.

Bólga, *f. tumor, inflammatio, cedema*, Høvelse, Betændelse.

Bólginn, *humidus*, ophovnet.

Bólgna (at bóligna), *intumescere*, hovner op.

Boli, *m. taurus* (angl. Bull. germ. Bolle), en Dyr.

Boli, *m. manducans*, en Bussemand (som nogle pleie at stramme Børn med).

Bolli, *m. rina, obla*, en liden Skaal, Thekop.

Bollafleipr, *n. apius*, Narrestreger, Fjas.

Bollok, *n. pauperum rusticus*, fattigmands uheldige eller plantøse Landbrn.

Bolloka (at bolloka), *agere rusticari*, fører en liden uheldig Huusholdning paa Landet.

Bolmagn, *n. robor corporis seu trunci*, Styrke i Skuldrene og den underste Del af Legemet.

Bolöxi, *l. Bolöx*, *f. securis crassa & gravis* *lytva cadenda apta, falx arboraria, dolabra*, en stor Tømmermandsøkse, (som kan bruges til at hugge Træer om med, *sc.* af bolz en Trækamme, — modsat breidöx, der bruges som Baaben) en Bulekse. Porsteinn færdi bolöxina á Breidexar-skapt, *Thorsteinus dolabra tenuioris & laxioris securis capulum applicavit Sv. S.* Thorsteinn satte Tømmermandsøksten paa Skafte af en Stridsøkse (de sidste Skafte vare nemlig meget længere, jernbeslagne o. s. v.

Bollöri, *fordidus* (*quasi tota corpore fuliginosus*), fidenfærdig af Udseende, plump af Væsen.

Bolsterkr, *cui totum robor trunco optimus, sc.*

bajulus, stærk af Skuldre og Legemet liggende del, som kan bære en svær Dragt.

Bólstaðr, *m. habitaculum*, Bopæl.

Bólstra (at bólstra), *cumulare*, opdynger.

Bólstr, *m. & n. cumulus feni ir. nubium. & plurium rerum, inde etiam cervical. Germ. polster. angl. Bolster*, en Dyng, Stok, Samling af sammentrekte Ting, saaledes: Tordenskyer, Hovedpudder, ic.

Bolti, *m. ferrea compes ir. clavus ferreus*, en Jernbolt *ir. stor Jernsom. 2) masfa lintearia*, et Strygjern (nemlig Strygjernet selv og dertilhørende Bolte.

Bólugrafin, *ex variolis cicatricosa facie*, koparet.

Bolverk, *n. (quasi Bolungaverk), vallum*, et Bolværk.

Bolánger, *m. strus lignorum (alias bulánger l. budlánger)*, en Tømmerstabel, *ir. en Bunte hugget Krat eller Ved.*

Bolr, *m. truncus corporis v. arboris, caulis*, en Kropp, Legemet af et Menneske eller Dyr uden Hoved (egentlig ogsaa uden Arme og Ben, Hønt det ofte ikke lægges i Begrebet) — *ir. Bul*, Stammen af et Træ. *2) thorax, colobium*, en Dyrstbug, Vest.

Bólú-sótt, *f. varioli*, Smaakopper, Børnekopper.

Bómolia, *f. v. vidmiör*.

Boms, *n. illifus buccarum*, en hul Lyd som fremkommer naar man faar et Stød paa Skjævelæene. *2) sonus aquæ quando aliguid illimixturus*, en ensfelt hul Lyd, som naar en Hund vil til at glæde, naar man kaster Sten i dybt Vand o. s. v. (*v. Bops*).

Bompa (at bomp*a* l. pomba); *ruina cito ferri*, falder hovedkulds, styrter.

Bón, *f. rogatio*, en Bøn, Begjering. 2) *mendicatio*, Figgens, Betlen. Þó tvær geitur eigi og taugreptann sal þá er þ betra enn bón, *minima opes mendicatione praestans*, is hvortídet man har, er det dog bedre end gaa og tigge.

Bóna kíalki, *m. mendicus invisus, perax*, en paa hængende, uforkamm.: Betler.

Bóna-qvabb, *n. crebra rogatio*, ídelige smaa Begjeringer om et og andet.

Bónbiörg, *f. mendicatio*, Betlen, Figgertie. At lifa á bón biörgum, *mendicatio pasti cibo*, at leve af Betlerie.

Bóndabygd, *f. rus*, Landet (modsat Byen).

Bóndabýli, *n. praedium, villa rustica*, en Bøns begaard.

Bóndabær, *m. idem*, en Bøndegaard (fornehmelig de samlede Gaarden tilhørende Huse).

Bóndaeign, *f. praedium privatorum*, Selvejers gods (siges ogsaa om en enkelt Gaard).

Bóndaglyma, *f. exercitium palestricum*, en Leg eller Legemsøvelse, hvor de Legende deles i 2 Flokke, hver under sin Formand, og enhver enkelt derpaa af det ene Partie brydes i Favn med en af det andet. Saasnart en er overvunden maa han træde tilbage fra Legen.

Bóndalegr, *herilis*, som har Udseende og Lader som en Huusfader. 2) *incomus*, bøndeagrig af Udseende.

Bóndalíf, *n. visa rusticana*, Landlevnet.

Bónháls, *m. v. Bónakíalki*.

Bóndi, *m. pater familias (quasi bóandi, búandi)*, en Huusfader, Huusbønde. 2) *colonus, rusticola*, en Bønde. Stórbændr, *praediacores*, Bønder som have store Gaarde og betydelig Drift. Smábændr, *villici*, Bønder som drive smaa Gaarde og have kun liden Næring.

Bonet, *n. bircium, birretum, et Barret*, Doktorhat.

Bónord, *n. procatio*, Frieri, Beilen.

Bónþægr, *facilis, exaudiri*, som gjerne opfylder en liden Bøn, beviser en Willighed.

Bapp, *n. singulus vulpium*, Raved Hølen. 2) *salus pile*, Hop, Spring, nemlig en Volds eller anden let Ting, som blivee kastet, og ved Gjenfald af Faldet løstes en eller flere Gange let i Veiret. 3) *clavatio crebra*, stærk Høste eller Hikke.

Boppa (at boppa), *vulpium singulvire & canum baubare, it. pilularum fallere*, holder (om Raved) eller gider (om Hunde). — *it. hopper*, løstes i Veiret ved Gjenfald af et Fald.

Bor, *m. cerebra*, en Bor, Epidet eller Fortbor.

Bora, *f. foramen*, et smalt Hul.

Bora (at bora), *cerebriore*, borer.

Bord, *n. mensa*, et Bord. *ora, limbus, extremas*, en Bredde, Draume, yderste Kant. 3) *asis, rabula*, et Bræt. 4) *latus navis*, Siden af et Skib eller Vaad. Á annad bord, *alias*, ellers, i al Fald. Innan bords, *in navi*, inden Børde. At kasta fyi bord,

ejecere & navi, at kaste overbord. At bera fyrri bord, *peffundare*, nedsenke i Søen fra et Skib. At ró á bord med einum, *ejusdem lateris remigem esse*, á lærere *alicujus stare*, at ro paa samme Bord; 2: enten Styrbord eller Dagbord; med en anden, have Post ved Siden af en. Ei mun hlutr þinn undir bordi liggja, *tua res in turo erit*, med Dlg. dine Sager, har det ingen Fare, *iz.* hvad Du har at soare vil sikkert ikke mangle. Þetta mun taka skamt frá bordi, *hoc parum proderit*, dette vil kuns lidt hjelpe. At breida á bord, *insternere mensam*, at dække Bordet. Hvad sem kann á bord at brefta, *quidquid deerit*, hvad der end skulde mangle. Biskup villdi at þeir skyldu ganga at bord vid sig, *episcopus sibi illos cedere voluit*, Bisoppen vilde de skulde give efter for ham. Hann er mikill á bordi, *multum sibi arrogat*, han er stor paa det, bryfter sig. Þó þ lægi vid bord, *etiamsi res periculo non careat*, om det end skulde gjelde det at Bord skal atla fyrri báru, *causela ubique optima*, et Skib maa ikke lades meer, naar det ligger paa de sverste Værter; 2: Ivrig Stræben er kun god med Forsigtighed, eller naar man er sikker. Fullt skal fríðslum bera, þó má bord á vera, *est modus in rebus*, omne nimium nocet, Naade med alting. Bord, *u. alvens lusorius*, et Dambræt, Skafs bræt, *ic.* Hann sér leik á bordi, *affulgis illi occasio*, han ser et got Træk, ser sit Snit.

Borda (at borda), *cibum sumere*, spiser. At borda fyrir einum, *appouere alicui mensas*, at dække Bord — rette an — for en. Bordalagdr, *simbríatus*, lagt med Border, 2: bræmmer. Bordbúadr, *m. ornatu v. apparatus mensæ*, Bords og Dækkets. Bord-diskr, *m. orbiculus*, en Tallerken. Bord-dúkr, *m. mappa triclinaria*, en Bordbug. Bordfat, *n. carillus, carynus*, et Fad, Madfad. Bordgestr, *m. convivæ*, en Gæst ved et Maaltid. Bordhold, *u. convivus, diæta*, et Maaltid. Bordi; *m. insita simbría, limbus (gall. Borde)*, en Bræmme, Borde, *iz.* en Klædelisse. Bordi, *m. zapete*, et Tapete, kostbart Teppe. Reckian var töldud borda einum, *courinno zapete lectus erat obductus*, Tængen var besklædt, omhangt, med et Tapeteri. Bordi, *m. latus navis v. margo navis*, den nærmeste Side af et Skib eller Naad (egentlig kun det som er over Vandet.) Þeir lögdu undir á bakborda, enn reru fram á stíöngborda, *à dextro latere remos intendebant, at à sinistro inhibebant*, de roede paa Styrbords Siden og holdt ved paa Dagbords (nemlig for at drive Naaden i Fartem.) Bordkanna, *f. cantharus*, en Kande, Krus. Bordker, *u. poculum, crater*, et Bordkar, Skaal, Bælle; *iz.* et Drifkekar, Væger. Bordklædi, *n. stragula, gausape*, en Bordbug. Bord-molar, *m. pl. analpeta*, Bordsmuler.

- Bordræd, *f. pl. sermones convivales*, Samtaler
over Bordet; Borddiskurser.
- Bord-salm, *m. benedictio mensæ*, en Bordbøn.
At læsa bord-Salm, *facere mensam*, at læse
fra eller til Bords.
- Bordsidir, *m. pl. mores convictus*, Naaden man
bør sig ad paa under et Maaltid.
- Bords-madr, *m. collateralis remex*, Korfart paa
samme Side i en Baad.
- Bord-stofa, *f. canaculum, triclinium*, en Epise-
stue.
- Bord-stocker, *m. pl. signi marginales navis*, de
tykke Tommerskyster som lægges indvendig
langs den øverste Kant af en Baad.
- Bord-stolar, *m. pl. pedes v. fulcra mensæ*, Bords-
fodder.
- Bord-viti, *n. pl. culpa negligentis communem
mensam*, Usædelighed, Plumshed, naar man
siddet til Bords.
- Borg, *f. vallus rupium*, en Bjerghæstning. 2)
arx. urbs, et Slot. 3) *civitas*, en Stad
eller Bye.
- Borga (at borga), *remunerare*, betalet. 2)
fidejubere, gaar i Borgen. At borga úti
hönd, *gracia fide mercari*, at betale paa Hjet
blikket. 2) *representare pecuniam*, fremby-
der Penge.
- Borgari, *m. civis (gall. bourgeois)*, en Borger.
- Borgarsleg, *civilis, civicus*, borgerlig.
- Borgarskik, *n. mores civiles*, borgerlige Sæ-
der, *ir. Dyplik*.
- Borger-hlid, *n. porta urbis*, Port til en By,
Slot eller Fæstning, Stadsport.
- Borg-meistari, *m. consul*, Borgermester, *ir. Nos-
mernes Consul*.
- Borgmeistaradami, *n. consularius*, Borgermesters
embede, Romernes Consulat.
- Borger-rætt, *m. civitas, jus civitatis*, Samling
af de almindelige borgerlige Rettigheder i
en Stat. 2) *municipium, jus municipii*, Kjøb-
stedsrettigheder; Ret til egen Jurisdiction,
o. s. v.
- Borginn, *ívus*, tryg, sikker. (v. eg berg.)
Borgit er há málinu, *in suo sum causa est*,
da har det ingen Nød med Sagen.
- Borginmannlegt, *confidens*, djærv, uforsagt af
Udseende og Vesen.
- Borginmannlega, *confidenter*, driftigen, frimod-
digen.
- Borginnmódi, *m. corvus*, en Ravn. 2) *thra-
so superciliosus*, hovmodig Stærpræler.
- Borgunarmadr, *m. vas, sponsor, expromissor*,
Forslover, Borgen, *ir. Selskylbner tillige,
ir. Forsoner*. At setja borgunar mann, *pra-
dem dare*, at stille Borgen for sig, Rasse
Selskylbner eller Forsoner i sit Sted.
- Borgun, *f. vadimonium, fidejussio*, Forskotte
Borgen. At gánga i borgun, *fidejubere*,
at gaa i Borgen for en.
- Borinn, *natus*, født. 2) *portatus*, baaret, bragt.
3) *accusatus*, anklaget, beskyldt. Borin
þjófnadr, *furri accusatus*, beskyldt for Tyves

ri. Borid fat, *vestis deserta*, et sliðt Klædsningeslykke. Borid-skráð, *idem*, ligesaa af en Højtidsdragt.

Bos, *n. vid.*, pos.

Bót, *f. emendatio, melioratio*, Forbedring. 2) *panniculus*, en Klud, et lidet tynde Stykke. 3) *expiação v. multa*, Forsoning, Pengebød. At koma bótum fyrri sig, *pecunia expiare*, at slippe med Pengebøder, saa Sagen bragt derhen. Hönum berst margt i batur, *plurima acquirit*, han erhverver Adskilligt.

Bót, *f. (á fari) asumentum vestis*, en Lap, paa spet eller paaføstet et Klædningsstykke, o. s. v.

Bót, *f. (i máli) exceptio, excusatio*, Forsvar (i en Rettergangs Sag) Ekseption. Þ eitt var bót i máli, *hæc unica exceptio erat*, dette var det eneste Forsvar, den eneste Ekseption i Sagen, eller: det eneste var at. Hönum er ecki bót málandi, *nulla ex parte excusari meret*, han staaer ikke til at undskyldes.

Bóta-klafi, *m. cento, vestis paucosa*, mange Lapper om og over hinanden paa et Klædningsstykke.

Bóta-lavs, *sine compensatione*, uden Erstatning ved Pengebøder. Þ sár hafði hann bóta-lauft, *damnum illud v. vulnus, sine compensatione tulit*, det Saar fik han ingen Erstatning for.

Born, *m. fundus*, Bund. Seint er at spara þá bilr i borni, *sera in fundo parcimonia*, det er for sildig at blive sparommelig, naar der intet mere er tilovers. At sla i botninn,

defftere ab opere, fuldende, *it.* Holde op. Fiardar-botn, *fnis v. inima fnus*, det inderste af en Fjord.

Botn-láangi, *m. longanum, intestinum cæcum*, Entdetarmen.

Botn-laus, *sine fundo, immense profunditatis*, Bundløs, af et umaaleligt Dyb. Botn-lauft diup, *n. vorago, vortex*, et Svalg. Botnlaus giá, *f. abyssus, bararrum*, en Afgrund.

Botndýtr, (*ádr*) *venire furvo*, (et Saar) som har forfjellig og mørkere Farve omkring Rumpen eller under Bugen.

Botnveltiz (at botnveltaz), *totus inverri, à summo ad imum versi*, omstødet, rullt hos vedkulde.

Bótstama (at bótsama), *reparare*, sættes i Stand ved Lapper, lapper.

Box, *n. pixis*, en Daase, Bøsse. (*angl.*)

Böd, *f. pugna*, (Gen. Búðvar), et Fjeldt eller Sø slag.

Böðvarr, *m. pugnax*, en dygtig Krigsmand. 2) *nom. propr.*, et Mandfolkemavn.

Bödull, *m. carnifex* (v. Bóðill), en Væddel, Skarpretter.

Bögglá (at böglá), *convolvere*, lægger sammen i en liden Pakke; *it.* sammenpakte nordentlig. At bögglað fyrir, *volarari v. impedimento esse*, at være i Vejen allvegne.

Böggull, *m. fasciculus*, en liden Pakke.

Bögt, *n. incuvi imbecillis nisus*, Legemetts frivillige, og dog besværlige Bøjning.

- Bögta (at bögta), *incurvus nisi*, bøjer, krummer sig med nogen Anstængelse.
- Bögu-böfi, *m. margites rudis*, ubehændig, flodset.
- Bögulegr, *iners, ineptus*, usikkert, usmidig.
- Bögulega, *inepte sinebre*, ubekvemt, upossende.
- Bögumæli, *n. striligo, solæcisinus*, urigtig Form eller Bøjning af et enkelt Ord, eller urigtig Sammensætning i en enkelt Talemaade.
- Bögumæltr, *solæcista*, som i sin Tale gjerne foredrejer Ord eller Talemaader.
- Böl, *n. calamitas, erumna*, Modgang, ublid Stjæbne. At bidis böls, *mala imprecari*, at ønske Ondt over en.
- Böllr, *m. sphaera, globus*, en Klude, Kugle. 2) *pila*, en Bold (at spille med). Iardar-böllr, *globus terrestris*, Jerdkloden. Böllr i burdarskall brast, og kaun eg ei lasta, *non vituperato, etiamsi pila lusoria in-humeris (ejus) distumperetur*, Bolden sprang (revnede) i det den traf Skulderen, og derpaa har jeg intet at udsætte.
- Böllotr, *globosus*, kugleformet.
- Böllti, *m. globus ferreus v. plumbeus affixus comæditibus servos in ferricrepinis*, en Jern- eller Blykugle, fastet til Slavernes Fodjern.
- Bölltång, *m. mare surgidum*, svær, høj Søe, (o: de store Bølger, som rejse sig paa Havet formiddelt Storm, især naar Strømmen gaar fra modsat Kant). 2) *balæna quædam*, en Art Hvalfiske.
- Bölltr, *m. lira in agro, v. alia eminentia soli*, Forhøjninger paa en flad Jordbund.
- Bölmódr, *m. angor, molestia ammi*, Sorg, Hartme.
- Bölv, *n. diræ*, Forbandelser; *is. letfærdig Sværger*, Vanden.
- Bölvn (at bölvn), *diris devovere*, forbander, ønsker Ondt; *is. sværger letfærdigen*, bander.
- Bölvadr, *maledictus*, forbandet.
- Bölvan, *f. maledictio*, Forbandelse.
- Bölvanlegr, *exsecrabilis*, forbandet, ulppkelig.
- Bönd, *n. pl. dii confentes, socii*, Guder.
- Bönd, *n. pl. (i háti) costæ navis*, Indtømmeret som Knæer, Krumholter, o. s. v.) i en Vaad, hvortil Planterne nagles.
- Böngun, *f. ars rudis*, ukunstnæssig Forfærdigelse, Sammensætning. *pr. pulsatio*, Dansken.
- Böngúnar-smidi, *fabrica rudis*, Juskæri.
- Böngunar-smidr, *iners mallentor, rudentor*, en Juskær (som Smed, Tømmermand, Smedker, &c.
- Bör, *m. (in pl. Börvar.) flius*, en Søen. 2) *portator*, en Bærer, Drager. *inde poet. börvar, milites armigeri*, bevæbnede Krigsfolk.
- Börkr, *m. cortex*, Bark (paa Træ). 2) *crusta*, en Størpe. Miólkur-börkr, *crusta lactis*, Skind paa faget Mælk. (*v. skán*). Hönum vóx börkr um hrygg, *ocalluit illi dorsum, adolevit, vires sumsis*, han tager til i Kræfter.

Börn, *n. pl. liberi, (v. barn) Børn.* Børnum bundinn, *cui numerosa est progenies,* som har mange uopdragne Børn.

Börur, *f. pl. craha gestatoria, feretrum gestatorium,* en Bærebør.

Bösur, *f. pl. merita rudimenta,* Jusleri i at forfarðige noget.

Bösu-smidr, *invers. faber,* en Jusler (see BEngunar-smidr).

Brá, *f. cilium, Djenlaag, is.* Haarene derpaa. At kíta i brár ser, *visu decipi, offundi errore,* at see feil, *is.* bedrages af Udseendet. Hann er hvitr á brún og brá, *cilia atque supercilia illi albens,* Haarene paa hans Djenlaage og Djens bryne er hvide; *is.* lys af Haar, Sjæg og Djenbryne.

Brád, *f. & n. praesens tempus,* den nærværende, *is.* den strax herpaa følgende Tid. I brád og lengd, *nunc & olim,* nu og siden, stedse herefter.

Brád, *f. esca, rapina ferarum,* Rovdyrenes Fangst, Bytte. At slúga sér til bráda, *de avibus carnivoris dicitur, quando escam quaerunt,* sigts om Rovfugle naar de søge Fangst. *metaph. lucrum captare,* at bære om sig, jage efter Fordel.

Brád, *f. pinguedo, is. pix, fidi, is.* Beg, Tjære. 2) *liquefacio,* Smelten.

Bráda (at bráda), *pic illinire,* tjære, oversmører med Beg.

Bráda (at bráda), *accelerare, festinare,* skynder, hastet. Ná skinkadi eg, enn þá bráddir,

(pro brádadir.) *ego tardavi; tu festinasti,* nu tøvede jeg (tog jeg søgte afsted), men Du ilste (skødte Dig).

Bráda-brigdi, *n. vestis levidensa v. detrita necessitatibus praesentaneis sufficiens,* det der af hjælper Djeblikkets Trang.

Brád-beittr (hulfr), *acutissimus acie,* meget skarpt egget, steben (som en Kniv, o. s. v.)

Brád-daude, *repente mortuus,* hastig Død.

Brád-feigr, *cito moriturus,* som skal døe inden en meget kort Tid.

Brád-feitr, *præcipuus, oleo destillans,* overordentlig fed.

Brád-fenginn, *cito impetrabilis,* som hastig kan erhøvedes.

Brád-fengr, *acquisitum celer,* hurtigt til at erhøve. 2) *præcipuus,* fremsfusende. Brád-fengreidi, *præcepta ira,* hurtigt opstaaet Brede, Hids sigthed.

Brád-görr, *præcox, præmaturus,* en, hvis Sjels og Legems Skrafter tidlig modnes.

Brád-görrdr, *idem.* Fát er bædi brád-görr og langgett, *quod cito fit, cito perit,* hvad der modnes tidlig bliver sjelden gammelt.

Brád-heitr, *fervens,* brændende hed, taageude varm.

Brád-hendis, *quam citissime, sine mora,* det hurtigste muligt, i flyvende Hast.

Brád-hrap, *n. præcepta consilium,* Djebliklig Beslutning. Hann vard eitt hvad úr at ráda til bráðhraps, *necessitas illi præcepta exorsit*

- consilium*, han var nodt til at tage Beslutningen i Djeblikket.
- Brád-húnga (ar brádhúnga), *fame cucari*, Hungret ihjel, emkommer af Hunger.
- Brádhúngadr, *ad mortem fame pressus*, fødtig at dø af Hunger.
- Bráir (brádi -at bra-) af *momento cessare*, holder op for Djeblikket. *Sórgin og Sórtin* bráir af, *moror v. morbus remittit*, Sorgen er lidt mindre hæftig; der er Udbring i Sygdommen.
- Brád-látr, *avidus, morá impariens*, som ikke gjerne vil bide; hæftig.
- Brádlega, *cito, repente*, snart, hurtigen.
- Brádlýndi, *u. iracundia*, Hidsigbed, Vredagtig hed.
- Brádlýndr, *iracundus, picrocholus*, hidsig, som let opirres til Vrede.
- Brádlæti, *u. incontinentia, aviditas*, Utaalmodigt hed naar der skal bides paa noget.
- Bráðna (at bráðna), *liquefcere*, smeltet.
- Bráðnadr, *liquéfactus*, smeltet.
- Bráð-qvaddr v. Bráð-daudr.
- Bráð-reidr, *vehementi percitus ira*, overmaade vred.
- Bráðræði, *u. præcipitansia*, Overtilfælde.
- Bráðskeyti, *u. idem*.
- Bráðung, *f. præfens tempus*, nærværende Tidets punkt. i Bráðungu, *stárim*, strax.
- Bráðr, *præcep*, *citus, celer*, hurtig, ilfsom, hæftig. Þ har bráðann at, *cito evenit*, det paafoim hurtig. At vinda bráðann hug at

- Því verki, *sue mora opus aggredi*, at haste med det Forshavendes Udsærelse.
- Bráðvænn, *præfens spei*, en som allerede giver god Forhaabning; atka hans var bráðvæn til þrisa, *infantia ejus præmatura spei erat*, som Varn trivedes han got og tog hurtig til.
- Bráð-Þroska, *præmaturus*, en hvis Legeme og Legemskræfter tidlig modnes.
- Þragar-háitr, *m. metri genus*, Versemaal.
- Þraga (at þraga) (*estir einum*), *imitari aliquem, referre aliquem gestu*, efterbete en.
- Þragd, *u. techus, dolus, stratagema*, listigt Bedrageri, et Þuds. Ná er þragd i tabli, *jam læt anguis in herba*, der er noget under; der er Ugler i Rosen. Snilldar þragd, *prudens stratagemá*, et vel anlagt, planmæssigt Þuds.
- Þragda-reft, *ulyfles*, en Skjelmester, Þudser mager, som ved mauge Udveje.
- Þragda-kona, *ulyfles rogatus*, en Þudsermagerke.
- Þragd, *u. nexus*, (v. ábrogd) et Maffetag, Knude, naar man binder eller foytter.
- Þragd, *u. variatio*, Forfjelligbed, Forandring. Þ var þetra lauda-þragd, *variatio erat melior gregis*, det var bedreantede Faar.
- Þragd, *u. sapor v. odor*, Smag eller Lugt. Vínid hefr gott þragd, *juvundum sapore vinum*, Vinen har en god Smag. Þragd er at þvi, *vere olet*, det lugter tilgaons.
- Þragd, *u. nitor*, Rentlighed, Klarhed. At koma þragdi i fatid aftr, *vesti nitorem reddere*, at faa et Klædningsstykke til at se got ud igjen

(i Særdeleshed om Linned som var blevet gult).

Brægd, *n. lineamenta faciei, vultus, et* Menne-
skes Udseende af Ansigt. Peckiaz af andlius
brægd, *noti ex lineamentis faciei*, at kjendes
paa Ansigtstrækkene.

Brægd, *n. gestus, (v. æskubrægd)*, Lader og
Fagter.

Brægd, *n. nixus lucatorum supplantatorius*, en
hver Kunstbevægelse inded Foden, af to som
brødes i Javne, for at angribe sin Modpart.

Brægd, *n. incisura in auribus pecudum, (v.*
huifs-brægd), en enkelt Rift i Øret paa et
Kaar, eller en Hest, som Ejerens Mærke.

Brægd, *n. momentum*, Djeblif; at brægd, *ex*
tempore, strax, paa Djeblifket.

Brægd (at brægd), *restare*, forsøger, lægger
- an paa. 2) *parum moveri*, bevæges lidet.

Hann brægdar ecki, *non movetur (de mori-*
buulis dicitur, amissa omni sensatione), han
ræret sig sit ikke (som Døende, naar Devær-
gelsen eller Aandedraget bliver umærkelig).

Brægd-dapr, *decolor, zerricus, iristis*, som har
Udseende af søj eller sørgende.

Brægd-hjfr, *fronze serena, placida*, blid, munter
af Udseende.

Brægd-legr, *viridus*, som ser got ud (nemlig
Klædningsstykke, især hvidt Linned).

Brægd-mikill, *facie virili, vultuosus*, som har
mandigt Udseende; *it.* meget i sit Ansigt.

Brægd-viñ, *f. ars, Kunst.* 2) *dolus, calliditas*,
Gave til Bedragerier, Klisthed.

Brægd Pångr, *minax, torvus*, forfærdende, vrede
laden, truende, af Ansigt. Pångr i brægd,
idem.

Brægga (at brægga), *comere, ornare*, sætter
istand, pudser op, pynter.

Brægglegr, *bene comtus*, got oppyntet.

Bræggnar, *m. pl. milites, satellites regii*, Krigs-
folk; *it.* Folk i Almindelighed.

Brægningr, *m. poetice: rex, belli peritus*, krigs-
erfarende; *it.* en Konge (poetisk).

Brægr, *m. poesis, et Digt*, helt poetisk Værk.
2) *carmen, et Vers*, en Vise.

Brægr, *m. mor, gestus*, sædvanlig Maade at goa
frem paa; *it.* Lader og Fagter. Så var
brægr vikinga, *mos erat piraris*, Frelthytterne
pleiede, det var deres sædvanlige Maner.
Hann hefr á ler höfðingia brög, *gestu est*
magnificus, som fører sig op paa Stormands-
vis; har Væsen og Lader som en forstellig
Person.

Bráir af, *v. supra*,

Brák, *f. oleum rancidum*, stinkende Olie, Tran.
Brák, *f. annulus, per quem pelles reciprocando*
subiguntur, to smaa Trækklæder fastgjort et
Paa Tommer fra hinanden, paa en perpen-
dicular Støtte, 2½ Alen fra Jorden, imels-
lem hvilke raa tørrede Øind, besmurt med
Tran og siden sammenkrympede, trækkes frem
og tilbage for derved at beredes.

Bræk, *n. crepins, stridor, fragor*, Knagen og
Dragen. 2) *inanis nixus*, unyttig Anstræn-
gelse. Per per brak, *erit tibi inanis nixus*,

- Du vil gjøre Dig forgjævet Umage, anstrænge Dig omsonst.
- Bråka (at bråka), *debilitare, frangere, svækket, knækker.* 2) *subigere*, undertvinger.
- Bråkadr, *glossatus, fræcus*, svækket, udmattet
- Braka (at braka), *crepere, knager, brager.* 2) *insolentur se genere*, fører mig overmodig op.
- Braknikill, *fragosus*, bragende. 2) *gestu insolens*, overmodig, hoffærdig.
- Brall, *u. futilitas, imprudens, recutamen*, Ubesindighed, uforsigtigt Foretagende, Voveskulte.
- Bralla (at bralla), *imprudenter tentare*, begaar Ubesindigheder, foretager Voveskifter.
- Braml, *u. tumultus*, Støj, Larm.
- Bramla (at bramla), *tumultuari*, læmer, støjer.
- Brana, *f. virago, heroina, Heltinde, Fruentimst* met med Mand's Mod og Hjerie. 2) *nom. pr. talis femina*, Fruentimmer: Navn. 3) *olim, dorens, dama*, i Oldtiden: et Daadyr eller Raadyr.
- Brana (at brana) fram, *audaciter ruere*, bryder dristig frem, (v. bruna).
- Branda, *f. turba minima*, en liden Forelle.
- Branda-jól, *n. pl. ultimus tractus convivii*, *quando reliquis rituum ad calidaria usui sunt*, de sidste Timer, et Gjestebud varer, naar Brændevæden ved Ilden i Gjestestuen var bleven til Gløder, og opsamledes i deertilhørende Kæ. 2) de Julehøjedager naar enten Dagen før første Juledag, eller Dagen efter tredje Juledag, er en Søndag.
- Brandar, *m. pl. acroteria v. plucei navium & domuum*, Bjelker og Stolper i Huse og Skibe; *it. Stanger, Støter*. Brandar á skipum, *rostra navium*, udstaaende Spidser paa Forstavnen af de Samles Skibe. Brandar háls-dýra, *parica, postes, Dørposter, it. Stolper*, en paa hver Side af Døren, som rager i Besæet, lige højt med det øverste af Husets Tag.
- Brandásar, *m. pl. acroteria*, Forbjelke, *it. uti staaende* Bjelekoveder.
- Brand-kóll, *n. fatura uruarum*, en ung Forelle der uylig har faaet sin Dannelse.
- Brand-krofsótt, *virgulis decussatim variegatus, atro colore v. carbone decussatim tinctus*, forbi vis mørkfeibet, spraglet (om stort Qvæg især).
- Brandr, *m. tizio, torris it. carbo*, et brandende Stykke Træ, en Brand, *it. Gløde* af Brændevæd.
- Brandr, *m. lamina ensis*, en Klinge (paa Kaarader, Sablet, Sværd, d. s. v.)
- Brang, *u. turba, tumultus*, Opleb, Støj, Alarm. At byria brang, *tumultum excitare*, at vække Ovrør, begynde at forstyrre den offentlige Roilighed.
- Brani, *m. lingua passerum v. pleuronectis*, Rjævebenet i en Hælleslynder.
- Bras, *n. ferrumen (angl. bras, as)*, Lodning (isornemmelig af Jern).
- Brasa (at brasa), *ferruminare*, sammenlodder.
- Bras-mór, *m. tasconium*, et slags Leerart som bruges til Smeltedigler.

Bras, *salax*, gest, kaad.

Bras, *n. procacitas*, Græthed, Uforstammenhed.

Brasta (at braste), *luxurians*, er overgiven, holder ikke Maade.

Brått, *cito, celeriter*, hurtigt, hastig.

Brattgengr, *ardna & prærupta pervigans*, som let gaar op ad brinkede, stejle Steder.

Brattlendi, *n. acclivitas*, opgaaende Brink, Stejlhed, Egn som danner stor Skraahed.

Brattnefsadr, *resimus, sila*, som har en opstaaende Næse.

Brattr, *acclivis, arduus*, med opgaaende Skraahed, steil. 2) *audax, confidens*, dristig, seimos dig.

Bravd, *n. panis*, Brød.

Bravd-bitr, *m. propr. panem comedens*, som spiser Brød. 2) *sepius sumitur pro hospice passivo*, som har sin Underholdning fri ved andres Godgjørenhed.

Bravd-fat, *n. panaria pasina*, et Kød eller Talerken hvorpaa — *iz.* en liden Kurv hvori — Brød bæres ind paa Episkobødet.

Bravd-görd, *f. panificium*, Brødbogning (indbæfatter ogsaa det foregaaende Arbejde ved Dejgen).

Bravdleifr, *m. panis unius integer*, et Stykke Brød (egentlig af det Slags, som ved Bagningen er dannet til at brækkes af ved Episkobødet).

Bravd kista eda-klefi, *panarium*, en stor Brødkurv (3: ikke af dem hvori Brød indbringes

paa Episkobødet), et Gjemme hvori Brød forvares.

Bravd-kørf, *f. canistrum*, en stor Brødkurv.

Bravd-tunna, *f. tunna panaria*, en Pakkøbe bestemt til at flutte eller forvare Brød i.

Bravd-Purfi, *m. egenus panis, inops*, som ej har engang det tørre Brød, en yderlig fattig.

Bravk, *n. v. Bråk*; 2) brota-tal, *numerus fractus*, Brøf.

Bravt, *f. colles, rrames*, en haardttraadt, ved Færjel banet Vej eller Sti. 2) *via flata v. conada*, en brolagt Vej, Landevej, Hovedvej.

Bravt, *abhinc*, (pro. á bravt), bort.

Bravtargengi, *n. comitatus iz. auxilium*, Rejsefælskab; *iz.* Hjælp, Bistand.

Bravtargengr, *compos itineris*, Rejsefælle.

Bravtfås, *mora v. mansionis impatiens*, som ugjæverne lader sig opholde paa en Rejse.

Bravtfåslægr, *avidus abeundi*, en Rejsende som lader til at ville nødig forstufkes.

Bravtfýsi, *f. impatiencia manendi*, Langsel efter at kunne fortsætte sin Tour uden Ophold.

Bravtingi, *m. viator*, en Vejfarende Rejsende. Brått er *bravtingia erindi, viatori est semper molesta mora*, en Rejsende har steds Hæft varf.

Bredda, *f. culter brevis, obtusus, harpe*, (af breidr), en kort og flad Kniv eller Sabel.

Bréf, *n. breve, littera, epistola*, et Dokument; *iz.* et Brev; *iz.* et Stykke Papir.

Brefa (at brefa), *scribere, exscribere*, nedskriver, søger i Pennen, opsætter skriftlig.

Brefa-brot, *r. contumacia diplomatis regii*, Forsagt, Overhørigbed mod et Kongebrev eller særdeles Kongelig Befaling. 2) *multa pro tali contumacia*, Straf for sig Overhørigbed. 3) forseglede Brevets Nabning, især af Ubesættede.

Brefa-vax, *n. cera sigillaris*, Vax at forsegle med.

Brefa-lyrdsla, *f. Grammatophylacium*, Gjemme til Documenter og Brevsaber.

Brefheri, *m. tabellarius* Brevdrager, Postbud.

Bregd (brá, hest brugdid, at bregda), *muta, verro, movco*, forandret. 2) *necro*, strikker, binder, knytter. At bregda á loft, *sursum elevare*, at løfte hørtig i Vejret. Bregda blundi, *expergisi*, at vække op, vaagne. Bregda húi, herletu, *aformi, desistere à rusticatu, obfidione, propositio*, at have sin Husboldning (især naar Landbrug er dermed for bundet); — at ophæve Belejringen; — at staa fra sit Forsæt. Bregda á leik, *lufum exoridiri*, at begynde en Leg, blive lystig. Bregda einum um lygi, *mendacium alicui exprobrare*, at forkaste en han har Løjet. Bregda brixlum, *exprobrare*, gjøre en Besbrejdelser. Bregda ser á næsta bæ, *cito ad proximum se conferre*, at gaa i et Hjørne til nærmeste Gaard (neml. paa Landet). Bregda giðed, *cingulum necere*, at

binde (knytte) en Gjerd (især Sadelgjerd). Bregda ser i allra qvikinga líki, *omnes animantium formas assumere*, at paatage sig alle Dyrs Stikfæls. Bregda einum, *fidem non servare*, ikke at svare til en andens gode Elltro; is. at bryde sit Løfte. Bregda sverdi, *gladium evaginare, distringere*, at trække sin Kaarde, Sabel, at trække blank. Bregdr fyrir, *appareat & cito disparet*, kommer kun for et Øjeblik tilsynet. Þeim brá vo fyrigrón, *praesentissimum illis periculum apparuit*, da øjeblik de Øjeblikkets overhængende Fare. Hönum brá mándi vid, *ilico obstupuit*, han studsede (førnemmelig over noget uventet Godt). Hönum bregdr til hækiu, *malam consuetudinem agre mutare potest*, han kan endnu ikke ganske aflægge sin forrige slemme Vane. Þ bráft hönum, *illa spes ipsi decoxit*, det Håab slog ham fejl. Þ má bregdaz til beggia vona, *anceps illud exitus mauer*, det er meget uvist, usikkert. Hann bráft ókunnr vid, *dissimulavit*, han lod som han ikke kjendte noget dertil, ikke vidste det mindste dersom. Hann bráft reidr vid, *ira percitus est*, han blev vred. Hvert á barninu at bregda, *nema til födr síns, quem refecit filius nisi patrem*, hvem skulde Barnet ligne om ikke sin Fader. Hönum bregdr til ættar, *sapientia genus*, han slægter sine paa. Ná bregdr lit, *vesperascit*, i dette Øjeblik begynder det at mørknes. Hönum má vid bregda, *exempla*.

- vis est, notari meret*, det er da en udmærket *** , det kan man sige er ret en *** .
- Hönum bregdr i brán; *supercilia demittit*, målo nuncio tristatur, han bliver mørkeltig forundret, 2; af hans Øjenbrynes Bevægelse kan man see en uventet Bedrøvelse eller Glæde. Bregda, *subplauzare*, (*de lucranibus*), at sætte Foden — eller spænde Krog for en (læs om to som brydes i Favn, og saaledes søge at kaste hinanden til Jorden.
- Breid, *f. lata sparsio*, en flad jævn Strækning. (*inde*. Skialdsbreid, *nom. pr. montis, nive sparsis, superne laci*, Navnet paa et snebedakket Fjeld, som er fladt ovenpaa).
- Breida, *f. sparsio, expansio*, Udbredelse, Udstrækkelse; *is*. Udstrækning. *v. ábreida*.
- Breidd, *f. laxitudo*, Vredhed, Brede.
- Breidfættir, *pansa, palmipes*, Vredfodet.
- Breidi-flói, *m. nom. pr. archipelagus islandicus, cujus 300 insula vulgo numerantur*.
- Breidi (at breida), *spargere, expandere, breder, stræker ud*. Breida út ríkti, *riqmorem divulgare*, udsæde et Nygte. Breida á bord, *mensam sternere*, dække Bord.
- Breidleitr, *vultuosus, ampla faciei*, som har et brede Ansigt.
- Breidnesadr, *silo, finius*, fladnæset, braknæset.
- Breid-öx, *f. securis militaris*, en Stridsøkse (et Vaaben, modsat Arbejdsøkse).
- Breidr, *latus amplus*, bred, vild.
- Breima, *felis casulliens, dicitur*, en Hunkat som løber gal.

- Breimíng, *f. (gs. Breidmíng)*, *finbria laziior limbis amplior*, en bred Raat eller Drømme paa Klæder.
- Breingla (at breingla), *deformare*, flaaer Buller i, giver Stød. (*de vasis metallicis dicitur*, siges om Kar af allslags Metal).
- Breingls, *f. vns detortum, et styfle* forarbejdet af Guld, Sølv, Tin, ic. vansket med Stød og Trykning.
- Brek, *n. pl. petitiuucula crebra*, ibelige Smaas begjæringer (især Bøens). 2) *dammum leve*, en ubetydelig Skade. 3) *virium*, (*angl. braca*) en Lyde. Peru engi brek, *nil damni affert*, det skader, hindrer ikke.
- Breka (at breka), *puerorum more rogare*, gjør hyppige Begjæringer om Smaating, som Vorn.
- Brek-bod, *n. inuizatio v. oblatio dolosa*, Jaddydelse eller Tilbud som har Svig til Hensigt.
- Brekan, *n. stragula lecti, zeger, et Sagneteppe*.
- Breki, *m. pœc. mare, Esim* (kun hos Skaldene). 2) *scopulus occultus in fundo maris*, en skjult Klippe i Havet, et Blindfjæs (å brak).
- Brecca, *f. cliuus*, Straaheden af en Dække eller Fjeld.
- Brecku hardr, *acer cliuum couvranizi*, som kan gaa let op ad Vaffer.
- Brecku-snígill, *m. limax terrestris, griseus minor absque domo*, en Mark-Snegel.
- Brekrád, *n. pl. impudens postularum*, en ublus Fordring.
- Brellinn, *versipellis*, som kan paatage sig hvils

kenfømhelst Skikkelse, godt snoe sig i alle Slags Forholde. 2) *per conspicilla videns*, som bruger Driller.

Brellur, *f. pl. argusæ*, Forslageshed. Finesser (d. brall).

Brenn (brann, hefi brunnid, at brenna), *ardere*, brænder, er i Brand. Brenna þótti vid hlutr hanns, *decrimentum pari videbatur*, det syntes at være Skade for ham. Þ brennr ecki á baki þér, *nulla maledictio ob id te á tergo insequitur*, det vil du ingen Utaf faa for; *ir.* det har du nok allerede betalt, eller: det vil du nok betale.

Brenna, *f. incendium, combustio*, Brand, Ild.

Brennandi, *fervidus, flagrans*, brændende.

Brende, *crematus*, brændt, forbrændt, opbrændt. 2) *defecatus*, rensset, luttret. Brent silfr, *argentum purum*, rensset Sølv.

Brennheitr, *fervidus*, brændende hed.

Brenni (brendi, hefi brent, brenna), *combure-re*, brænder, sætter i Brand.

Brenni-hris, *n. frutices ignarii*, Brændeved af smaat Krat.

Brenni fórn, *f. holocaustum*, Brændeoffer.

Brenni-járn, *n. cauterium*, et Redskab til at Brændemærke med, Brændejern.

Brenni-mark, *n. stigma*, Brændemærke.

Brennimerktr, *stigmata punctus*, Brændemærket.

Brenni-merki (at brennimerkia), *notas inuere*, mærker med gloende Jern, Brændemærker.

Brenni-netla, *f. urtica urens*, en Nælde, Bran denelde.

Brenni-sóley, *f. ranunculus acris*, Hantefod, Smørblomster, Puggpeber.

Brenni-steinn, *m. sulphur*, Svovel.

Brennisteins-námur, *fodina sulphuris*, Svovelgruber.

Brennisteins-spicur, *f. pl. cremia*, Svovelsifter.

Brennivagr, *m. incendiarius*, et Uhyre (af Mennt) som forfølger allevegne med Daaft og Brand; *ir.* en Mordbrænder.

Brennivín, *n. vinum adustum, aqua visa*, Brændevin.

Brensla, *f. combustio*, Brænden, Opbrændelse.

Brest (brast, hefi brostid, at bresta), *frangi*, faar et Knæk (som Glas og andre Sjøre Ting). 2) *cum fragore rumpi*, springer i Stykker.

Brestr (brast, at bresta), *desse, defiere*, mangler. Augun bresta, *dicitur quando in moribundis tunica cornea obscurari incipit quæ in mortuis opaca fit*, Djæne briste (om en Døende). I ðillu brestr þig a vid hann, *illi haud comparari potes*, i enhver Ting staar du tilbage for ham. Brestr þig nockud? *Quid tibi deest?* Mangler du noget.

Brestr, *m. decrepitatio, stropus, fragor*, Knald, Dragen. 2) *fractura v. lesio minor*, et Knæk, Brud.

Brestr, *m. defectus (physicus v. moralis)*, Mangel. Allir hafa einhvörn brestr, *nemo sine*

novo, enhver har sin Lyde; vi ere alle Mennesker. At beria i brestina, *prætere no-men culpæ*, at forsvare, besmykke en Fejl.

Brestotr, *infirmatus*, som har adskillige Knef (egentlig om Hjerte Ting). 2) *culposus*, lasts værdig.

Bretti (bretti, hefi brett, at bretta), *retorguere*, bøjer tilbage. At bretta segann, *cervicem recurvare*, at bøje Halsen bagover.

Bretting, *f. elevatio v. recurvatio*, Tilbagebøjning.

Brettingr, *m. homo absurdus, austerus*, en satstindet. (*pr. recurvæ cervicæ, clatus, invidiosus*).

Brettr, *recurvus, repandus*, tilbagebøjet.

Breyksia, *f. cibaria frigida*, haardbagt, FjorSpise.

Breyksi (breykti, at breyksia), *torrere, adure-re*, steger, bager Noget til det bliver tørt.

Breyksiz (at breyksiaz), *inasferere*; igjennemstørrø, steger. 2) *debilitari*, svækkes.

Breyksleiki, *m. infirmitas, debilitas*, Svagheb.

Breykskr, *torrefactus*, haardbagt, steger.

Breyksr, *infirmus, debilis*, svag. (*qs. cartilagineum pro ossibus habens*, Å briósk, Bryste v: en der kun har Bruff istedet for Ben).

Breyti (at breyta), *mutare*, forandrer, (å brant en Vej.) Breyta hástrum, *mutare mores*, forandrer sit Forhold, vige fra sin Svadvaer. Breyta eftir einum, *imitari aliquem*, efterligne en.

Breytinn, *varius*, forskjellig, uskadig. 2) *su-*

specus, mistænkelig. 3) *mirus*, usædvanlig, sælsom.

Breytilegr, *idem*.

Breytilega, *varie, inconflauer*, forskjellig, paa mange Maader.

Breytai, *f. mores, vita*, Opførsel, Forhold, Sæder. 2) *variatio, mutatio*, Forandring.

Breyttr, *non vulgaris, naluindelig*, usædvanlig. 2) *mutatus*, forandret.

Briál, *n. levis in rebus mutandis*, Forandring (især en unødvendig; *ir. skadelig*).

Briála (at briála), *mutare, novaturare*, forandrer.

Briáladr, *mutatus*, forandret. 2) *venire caput*, vanvittig, gal.

Briálaz (at briálaz) *mutari, extra mentem rapi*, forandres, føres af Lave; *ir. gaar fra Foranden*.

Briálfamr, *varius inconflans, uovariatus*, forandringssøg, vægelsindet.

Briálfemi, *f. inconflans*, Forandringssøg.

Brigd, *f. varietas*, Tilbagekaldelse af et Forbund eller en Aftale. 2) *mutatio, ir. varietas, dolus*, Forandring; *ir. Mangel paa at holde sit Ord*.

Brigda, *f. idem*. 2) *levis unda v. contractio palmi*, en knyttet; sammentrukken Rygte eller Hand tværs igjennem et Stykke Klade.

Brigda (at brigda), *rescindere, veluere*, omsider, tilintetgjør, tilbagekalder en Aftale eller Overenskomst. Brigda jörd, *fundus veluere*, erohvervet en fast Eiendom ved Hjælp af Odelsløsningsetret. Brigda losanir, *pacta rescinde-*

- re, følge sine Løfter. Brigda kapp, *ab em-
sione abire*, gaa fra sit Kjøb.
- Brigdar-retter, *m. jus retracius*, Odelblødnings-
ret.
- Brigdi, *n. vestis rennis deserta, refusa*, et slidt,
oplejst, næsten ubueligt Klædningsstykke.
- Brigdi, *n. pl. maratio*, Forandring. v. vedra
brigdi.
- Brigd-liód, *dicitur, ubi per intervalla lux ob-
scurat*, naar Lyb og Værse vefselvid pludsel-
lig afsejler, som om Dagen ved hurtig over-
gaende Tordenlyst eller Regnbyer; — om
Natten (i de nordlige Lande ved stærke Nord-
lye).
- Brigdlyndi, *n. inconstancia*, Vægelsind, ustadigt
Hjerte.
- Brigdlyndr, *inconstans, varius*, vægelsindet.
- Brigdmáll, *verbis infidus*, som ej er til at tro
paa hans Ord, ustadigt i Talen, ingen Mand
af Ord.
- Brigdmælti, *f. levisas in verbis*, Uopaaflidelighed
af ens Udsagn.
- Brigdmæli, *n. idem*; *ir.* ustadigt Tale, Ufsandhed.
- Brigdull, *infidus, mobilis*, ustadigt, som man ej
kan stole paa.
- Brigdulegr, *idem*.
- Brigduküll, *parvi momenti*, af liden Betyden-
hed. à brigdi.
- Brigdumár, *idem*.
- Brík, *f. corona v. tabula lecti, sella &c.*, en ved
Maling, Bildhuggerarbejde, o. s. v. trydet
Tavle eller Brædt over, eller ved Siden af,
udmærkede Steder som et Alter, en Trone,
en Seng &c.
- Brillur, *f. pl. conspilla*, Brillen.
- Briin, *n. aestus litoralis maris*, Brænding, Hav-
brusen, huul Søe.
- Brimhútr, *m. menula maris, coles marinus*,
salacia, phylasus, et kort Stykke Driivstømmer,
hveraf Søen eller Brændingerne have slide
alle Kanter og Marker. v. Kónkdr.
- Brimdúfa, *f. anas variegata, litoralis torquata*,
en Bild-And af egen Sort. *Anas histrioni-
ca v. minora*, Linne. (v. Straumbad).
- Briingardr, *m. colles v. montes fluctuum quando
mare aestuat ad litus*, høve Brændinger paa
Kysten, blinde Stjer, o. s. v.
- Brimhliód, *n. fragor v. murmur undarum*, Lyd
deu af Brændinger, Hølgernes Susen i Has
vet.
- Brimill, *m. vitulus marinus, phoca pelagica*, en
Hans-Selhund af egen Sort, *phoca foetida*.
- Brim máfr, *m. v. Brimdúfa*.
- Brimi, *m. flamma*, flammende Jld. 2) *calor
naturalis*, naturlig Legemsvarme.
- Brimkaltr, *praesilfus* meget salt, stærk salt.
- Brimhór, *m. mare fluctuosum*, høj eller hul
Søe.
- Brínga, *f. pectus*, Darm, Bryll, Bringe.
- Bringspálir, *f. pl. sternum cum radiis*, det nes-
berste af Brystbeuet (paa et Menneske) med
den nærmeste Del af Ribbenene.
- Bringspala-bitri, *m. sellicirado*, noget der forvold
der et Menneske megen Besværing.

- Bríngukollr, *m. sternum*, Dryststykki af et slagget Creatur.
- Bríngu-kroppr, *m. sternum*, hele den foreste Del, Boven undtagen af et slagget Creatur.
- Bríngusepinn, *m. carnilago xiphoides v. ensiformis*, Drusket nederst paa Drystbenet. v. slagbríðsk.
- Bríngu-teingr, *m. pl. radii sterni*, de brúskagtige Dele som binde Drystbenet sammen med Ribbenene.
- Bríngr, *m. colliculus*, en liden Høj.
- Bríðsk, *n. carnilago*, Drúsk, Drystst.
- Bríðskmikill, *carnilaginosus*, brúsktig.
- Bríðsk-fylkingar, *frons aciei*, den foreste Del af eu Armee eller Troppeskorp, opskillet i Slagorden. Hönum er ecki bríðskrumt, *fordide parvus est*, han er en Gnter. Hann rýmkar nú bríðskid, *aliquid jam largitur*, nu gíver han noget; *is. nu* slaar han noget af, gíver noget efter.
- Bríðsk, *n. pectus, thorax*, Dryst (den foreste Del af Overlegemet fra Halsen til Underlivet). 2) *mamma, uber*, et Qvindebrúst. Kenni i bríðski um einn, *dolere vicem alienius rangi, augi dolore ejus*, have Medlidendehed med en. Hönum rann at einns i bríðsk, *levissimo somno parum recreatus est*, han blun' dede Just, men vaagnede strax op igjen. Hönum leid i bríðsk, *deliquium animi passus est*, han faldt i Ksmagt, Desvoimebe.
- Bríðska mikill, *mammosus, pectorosus*, som har store Drystst (som Gruentimmer).

- Bríðskamein, *v. tubo, apostema mammarum*, en Byld, Betændelse eller etslags Kraft Gruentimmer undertiden faa i Dryststene.
- Bríðska miðsk, *f. lac maternum*, Melk af et Gruentimmers Drystst, Di.
- Bríðska-dákr, *m. pectorale, thorax*, en Drystflug, Vest.
- Bríðskbarn, *n. infans subruher lactens*, et Barn som endnu gívet Di, endnu' ej er fravaunnet.
- Bríðskbirta, *f. placario stomachi marulina*, en Hjerteslykning (dog ej som Medicin) Forfriskning.
- Bríðskbróðir, *m. collactaneus, collacteus*, som har diet de samme Drystst, Melkebrodet.
- Bríðskbættir, *m. v. Bríðskbirta*.
- Bríðskervídi, *n. asthma*, Trangbrústíghed.
- Bríðskígíðrd, *anirena, avera*, den Rem som fra en Sadel eller Seletøj spændes under Halsen foran Bovenen paa Heste; *is. en* Gjord eller Bulte for Mennekter at spænde om Drystst.
- Bríðskígódr, *misericors*, godhertet, medlidende.
- Bríðsklaus, *irux, ferox*, ubarmhertig, grim.
- Bríðsk-lækingar, *f. pl. pectoralia*, Lægemidler for Dryststíghed; *is. Dryststígheds* Helbredelse.
- Bríðskurýkingr, *m. v. Bríðskbarn*.
- Bríðsk-skíðldr, *m. agis*, et ovalt Gulds eller Sø'v Smykke at bære paa Drystst; *is. en* Ordenshjerne; *is. et* lidet Skjold at bruge som Værn for Drystst.
- Bríðskveiki, *f. v. Bríðskervídi. 2. infirma laeva*, Dryststíghed.
- Bríðskveikr, *asthmaricus*, brúststíghed.

Brüskveria, *f. thorax ferreus, anu*, Dryskhar-nisf.

Brüskvogr, *m. empyemo, epyosis*, Urenlighed som Dryskhyge i Mængde give op fra Drysktet.

Brüskvökvi, *m. v. Brüskhirta*.

Brüotr, *m. fractor*, en som bryder, knækker noget i Stykker. *v. lagabriotr*. 2) *scopulus maris*, et Skjær, Klippe i Søen; *is. et Blint Skjær*.

Bris, *n. callus*, et sammenkrympet Sted i Huden (som ofte foraarfages ved Gnidning med Noget af haard Materie). 2) *compaget*, den Hårnæthed, som et lægt Venbrud, Overskjærelse af en Sene o. s. v. efterlader. Bira á brisid, *refricare obductam cicatricem*, ops rippe et gammelt, ilde lægt Saar. Hann bír illa á brisid med þad, *rem improbat*, han et ilde tilfreds med den Ting.

Brisi, *n. connodatio nervorum in laesi*, det Sted hvor en Sene, undertiden formedelst udvoortes Beskadigelse, undertiden ikke, sammentrækker sig til en Knude.

Brisladr, *connodatus*, som har slige eller lignens de Knuder.

Brislings men, *mobile connodarum*, en Halskjes de eller Umbaand af Guld, Sølv, ic. som mensat kunnsmæssig med smaa Knuder eller Laase.

Briti, *m. promus*, en Proviantforvalter, en Spises eller Rjokkenmester.

Brithögg, *n. dolabella*, en Rjodskse, Slagterølse.

Britian, *f. creodasia*, Sønderbyggelse i smaa Stykker (fornehmelig om Rjod af slagtede Creaturer); *is. Masacre*, Nædbuggen for Fortet i et Slag.

Britianr madr, *creodasa*, en som hugger Rjod af slagtede Creaturer i smaa Stykker.

Britia (at britia), *in partes divido, frustrarim scindo*, hugger eller skjærer i Stykker.

Britöx, *f. v. Brithögg*.

Brixi, *n. probrum, opprobrium*, Behrejdelse.

Brixa (at brixa), *exprobrare, objicere*, behrejder, kaster en i Nasen.

Brododr, *m. aculeus*, en Spids, Brod, Pig. 2) *selum*, et Rastegevar som Pils, Oppd, ic. Brododr lifs, *adolescencia*, Livets Vaar, Ungdoms Årene. Brododr fylkingar, *frons acie*, Spidsen af en Arme eller Troppkorps, opstillet i Slagtorden, Front. Brododr ferdar, *frons agminis*, Spidsen af en fremrykkende Hös.

Brododlavt ax, *spica murica*, et Kornar uden Spids. Brododlavs stavng, *husta pura*, en Stang uden Pig.

Brododskaf, *m. hasta præpilata, baculus*, en Stok, Vandringstav, med Jernspids eller Pig i den nederste Ende.

Brododstavng, *f. spicula*, en Stangmed Jernbrod i den nederste Ende.

Brododr, *m. pyrristes, colostrum, colostru*, den Mælk Fruentimmer og Hundyr give i nogle Dage før og efter at de have født.

Broddmål, *n. pl. iria nycthemeria post editum parvum pecudum, quibus pyriales mulgeri, potest*, de Mæltetider (d: togange hver Dag) som Køer og Faar, efter at de nylig have faaet Køl eller Lam, give; brodd, give de 3 første Dage.

Broddtænnur, *f. pl. dentes canini, animalibus rapacibus communes, at hominibus in utraque maxilla bini*, de saakaldte Hundetænder (hos Menneſker de 4 som sidde nærmest ved Kindtænderne, *dentes gemini*).

Bródir, *m. frater*, en Broder.

Bródurbani, *m. fratricida*, Broders Vanemænd.

Bródur son nepos ex fratre, fratris filius, Broders søn.

Bródur-dóttir, *nepis ex fratre*, Broderdatter.

Bródr-sonar-son, *pronepos ex fratre*, Broders søns Søn, en Sønnesøn af Broder.

Bródr-sonar-dóttir, *pronepis ex fratre*, Broders søns Datter.

Bródr-dóttur-mað, *progener*, Broderdatters Mand.

Bródr-sonar-kona, *pronurus*, Broders søns Kone.

Erodir-konu manns, *levir*, en gift Mandes Svoger, d: Konens Broder.

Bródr kona, *f. fratris*, en Svigerinde, Svigerske, d: en Broderskone.

Brok, *n. corex exsucca, uliginosi soli*, tørret Stærgræs fra sumptige Egne indhøstet.

Brokflói, *m. carecum*, sumptig, moradsig Egn hvor saadant Stærgræs vøxer.

Brok, *n. nubes albida, juga montium regenses*,

Samlings af tykke Skyer, som trække sig langs med Bergegaasene i en Fjeldstrækning, og have langt fra et hvidagtig Udseende.

Brók, *f. femorale, subligaculum*, et Par tynde, lianede Benklæder, Underbuxer; *is. et Par Buxer*.

Brókar-hald, *n. limbus braccarum*, Buxelinning.

Brókar-lótt, *f. hysteromania, furor uterinus*, Brynde (kun hos Menneſker) overhaands stærk Kjønsdrift. At hafa brókar lótt, *siklare*, at pleges af Brynde.

Brókabelti, *n. ringulum braccis sustinendis adaptatum*, et Livbælte hvormed Buxer holdes op.

Bróklindi, *m. idem*, det samme, noget smaliere.

Brocki, *n. succusfus*, klumpende, stødende Gang, tungt Trav (om Heste).

Brocka (at brocka), *succusfare*, gaaer i tungt - Trav, klumpende Gætt. Pann er lægt at locke sem halfr vill brocka, *trahis sua quemque volupras*, den behøver ej at nødes som selv længes.

Brockhestr, *m. succusfaror, defulsorivus*, en Tungttraver, en Hest som har stødende Gang.

Brocki, *m. idem*, det samme.

Bros, *n. subrisus*, et Smil.

Brofi (at brofa), *subridere*, smiler.

Brofleggr, *ridiculus*, som man maa smile over, latterlig.

Brofleitr, *subridens*, smilende, munter af Udseende.

Brofma, *f. sacra pleuronectum*, Affødninger af alle Slags Flyndrer, imedens de endnu

ere ganske smaae. 2) *gadus dorso dipterygio*, (Strøm), en Art Torf.

Brofina, *f. insectum quoddam, ariactu venouatum, ut perhibetur*, en Insekt, hvis Verarselse holdes for giftbringende.

Brofinumein, *n. lesio ab ejus ariactu*, en udsvortes Skade, forarsaget ved Verarselsen af brofina.

Brot, *n. fractura*, Bryd, Sønderbrydelse.

Brotalëm, *n. fractura levior*, Knekt, udsvortes Segn til at en Ting er brækket, skjont ej gaaret i Stykker.

Brotalhiöd, *n. fragor*, Bragen, Knagen.

Broer (i d) *n. dorsum, vadum*, Vadesked over en Elv.

Brot, *n. culpa*, Skyld, Brøde, Forseelse. 2) *multa*, Straffebod, Pengeboder.

Brot, *n. plicatura*, Fold paa Klæder. Klædid ligger i brotum, *pannus in plicaturis jacet*, Klædet ligger i sine Folder.

Brotgeiri, *m. quod extra sortem est*, en Brof.

Brot-hætta, *f. fragilitas*, Stjærhed.

Brothætt, *fragilis*, Stjær, som let slaæes i Stykker.

Brotinn, *fractus*, sønderbrudt; *it. knækket*. Hann vinnr baki brotnu, *citra vires laborat*, han slider og slæber, arbejder over sine Kræfter.

Broti, *n. anfractus orationis*, Ordenes alt for kunstige Sammensjælle i Tale eller Skrift.

Broci, *m. crustata nix, pedem tamen non sustinens*, Vinterføre af det Slags, naar Sneen

som er falden i stille Veir, sætter ved stærk Frost en Skæl hvor Foden dog gaar igjensnem.

Brotlegr, *sons, reus*, Skjoldig i en Brøde.

Brott, *abhinc, inde*, bort, v. bravt.

Brottfall, *n. animi deliquium*, Besvimmelse. 2) *epilepsia*, faldende Syge.

Brøgd, *n. pl. dolus, impostura*, listige Kunstgreb, Bedragerier. (v. bragd.)

Brøgdöttr, *dolosus, duplex ulyses*, træsk, udlært paa Svig.

Brøgdött ræda, *f. sophisma*, en Tale som lader til at være skarpsindig, men mangler dog Grunde.

Brøgduglega, *callide*, listigen.

Brøgdugr, *callidus*, listig.

Brölt, *n. volucus serpentum v. animalium pedes laforum*, Kryben, Vælten, (især om Orme og alle andre Dyr naar de bevæge sig uden Hjælp af Fødder.

Brölti (at bröltø), *volutare se*, vælte, tumle mig.

Bröndöttr, *virgulis variegatus*, stribet, især naar Striberne ere af flere forskjellige Farver.

Bröndångr, *m. eruca*, en Raalorm.

Bröndgrös, *n. pl. orchis*, Ormeegræs, Marilæ haand.

Bröföttr, *parum irricabundus*, trættesyg, som bringer Udflugter; *it. vanfælig*.

Bröflur, *f. pl. vellrationes, consentiones*, smaa

Trætter, Klo, gjensidige Puds. Peir áttu brúfur saman, *velitationibus invicem cernantur*, de trættesed, spillede hinanden listige Puds.

Brú, *f. pons*, en Bro. 2) *pars rei illasa*, en uskade Del af en Ting.

Brúa (at brúa), *ponse sternere v. jungere flumen aut paludem*, bygget en Bro (som over en Flod, Elv, Bæk, et Morads, ic.) Brúar á því, *non omniuo laet*, det lader som, der er Tegn til at. Hann brúar fyrri ser, *providet sibi*, han stær sig, bruger de fornødne Forsigtigheder. Einginn brú er i því, *nihil integri habet*, det duer ikke, der er intet helt i. Þad eina er brú i máli, *hæc una exceptio est*, det eneste som skal hjelpe er.

Brúar-tollr, *m. pontagium*, Bropenge.

Brúda, *f. sponsa*, en Brud. 2) *pupa*, en Dulle. Brúdarbeckr, v. Brúðbeckr, *m. scamnum nuptiale*, en Brudebank (3: en tofædet Stol hvorpaa Brudeparret forðum plejde at sidde imedens Vielsestolen holdtes.)

Brúdar-gánger, l. Brúðgánger, *m. incestus nuptialis*, 3: *minutissimis passibus*, Brudeparrets og Følgets højtidelige Optog i meget sagte Skridt.

Brúdar-hrínger, *m. annulus pronubus*, Brudekreds, Forlovelses-Ring.

Brúdar-hús, *v. gynaceum*, Brudehus; *ir. Brus* detammer 3: hvor Brudesengen staar.

Brúdar-læng, *f. thalamus, thorus genialis*, en Brudesæng.

Brúdar-sveinn, *m. sponsæ apparitor, nymphagogus*, den som fører Bruden hen til Brudgommen for Alteret naar Vielsen skal gaa for sig; *ir. Brudens Opvarter under Dryllups-Gildet.*

Brúðgumi; *m. sponsus*, en Brudgom.

Brúðguma sveinn, *m. stipator sponsi*, den som følges med Brudgommen i Optoget fra Brudehuset til Kirken, undertiden ogsaa der fører ham hen for Alteret; *ir. den som under Dryllups-gildet opvarter Brudgommen.*

Brúðguma-reid, *f. sponsi cum comitatu amicorum, & stipatorum equitatio ad domum sponsæ*, en Brudgoms og hans Følges pragtfulde Tog til Hest hen til Brudens Hjem, eller Dryllupsstedet.

Brúðguma svaramadr, *paranymphus*, Brudgoms mens Fotlover.

Brúðkaup, *n. nuptia, pr. sponsalla*, et Dryllup; egentlig dog den højtidelige Trolovelse.

Brúð-híón, *v. pl. neonymphe*, et Brudepar.

Brúðkaups-kr, *m. ades geniana, nymphæum, Dryllupsstue*, 3: hvor Gildet holdes.

Brúðkaups-veitla, *f. convivium nuptiale*, Dryllups-gilde.

Brúðlaup, *n. v. Brúðkaup, pr. accursus ad nuptias alias vulgo. Brúllup.*

Brúllups-vísur, *f. pl. epithalamium*, Brúllups-sang, Brudevers.

Brúllups-skemtan, *f. fescennia*, Dryllups-Glade.

Brúðmenn, *m. pl. conviva nuptiarum*, Brúllups-folk, Dryllups-gæster.

Brúðr, *f. sponsa, nova nymphe*, en Brud.

- Brúgdinn, *nexus, connexus*, knyttet, bunden.
- Brugdid keiri, *n. lorum connexum*, en Ri-
depidd (2: bunden af meget smalle Remme.)
- Brúgdinn, *evaginarus*, trukken ud af Skeden
(om Sabel; ic.) 2) *mutatus*, forandret.
- Brugdid sverd, *gladius evaginarus*, trukken
Kaarde, Sabel, o. s. v. Brugdid er hönnum,
mutatus est, han er forandret; det er ander-
ledes med ham.
- Brugg, *n. molitio*, udstrakt Plan til et For-
hasende; *is. selve Udforslen.* 2) *coccio*,
Kogning, Tillavning af flere sammensatte
Ting, fornemmelig Ölbryggeri. Hvad er
nu i bruggi? *quid molimini?* hvad er det
man nu lægger Plan til? hvad har man nu
for? hvad er der i Gjere?
- Brugga (at brugga), *struere, machinari*, læg-
ger en Plan; *is. stempler, mynter paa.* 2)
cogvere cerevisiam, braxare, brygger Öl.
- Brugga svik, *insidias struere*, lægge Plan til
ens Ulykke; eftertrægte en med List.
- Bruggari, *m. cerevisarius*, en Brygger.
- Bruggara-hús, *n. braxatorium*, en Bryggers
gaard.
- Brugg-giörd, *f. molitio, machinatio*, 2) *coccio*,
det samme som brugg.
- Brúk, *n. usus, mos*, Etik og Brug, Mode.
Þ er komid i brúk, *more receptum est*, det
er blevet brugeligt, kommet i Brug.
- Brúk, *n. elatio, tumor*, Visse (dog ikke de fly-
dende) Tings Udvidelse ved Gjaring; *is.*

- løse Dyrger forskellige Søvalster, som Tange
arter, o. s. v. som især ved stærke Bræn-
dinger kastes paa Land langs med Søen; *is.*
Hovmod, Storagtighed. 2) *jactantia*, Præ-
lerie, store Ord, Selvrok.
- Brúka (at brúka), *uti, usurpare*, bruger.
- Brúkan! Brúkan, *f. usurpatio*, Brugen.
- Brúkanlegr, *usendus, usensilis*, brugelig.
- Brúkari, *m. usurpator*, en som bruger noget.
2) *ostentator*, en Praler.
- Brúklegr, *rososus, pinguis*, tyk og fed, fjodrig.
2) *superciliosus*, som har et hovmodigt Ud-
vortes.
- Brúkmannlegr, *fastuosus*, overmodig, opblæst af
Udseende og Lader.
- Brúkyrdi, *n. pl. magniloquentia*, Stortalenhed,
Praleri.
- Brum, *n. frondes & folia arborum, v. sylvarum*,
Træernes Løv og Blade.
- Brumla (at brumla), *uncare urforum, murmu-
rare*, brummer (som Hjærne og Tyre.)
- Brún, *f. supercilium*, Øsenbryne. 2) *ora emi-
nentia*, den yberste Kant af en Ting. Hann
lét sigga brun, *irazi vultum induebas*, han
blev vred, kunde man se paa hans Ansigt.
Hönnum brú i brún, *vultus ejus mutabatur*,
han blev pludselig forandret, kunde man læse
i hans Ansigt.
- Bruna-belti, *n. zona sorrida*, den midterste Del
af Jordkloben under den hede Himmelegn.

Brúna (at brúna fram), *progredi, currere*, gaar frem med en Gaet.

Brúnablett, *m. indignatio, ir. pudor*, vredagtigt Udseende; *ir. Undseelse*.

Brúnabretting, *f. episcinium*, Hjenbrynedes Vævagefle.

Brúnabrettr, *f. pl. gesticulatio gaudentis*, det samme, især naar Hjenbrynene høves af Glæde.

Brúna-bladro, *f. pustula*, en Skoldeblegn.

Brúna-mikill, *silo*, som har tykke Hjenbryne.

Brúnarbein (i manne), *n. os coronale*, Pandes benet (egentlig den nederste Del deraf) paa et Menneske.

Brúna-öld, *f. exas combustionis, qvondo corpora mortuorum comburentur*, Brandeöld, : de Tider da man plejede at opbrænde sig.

Brúna (at brúna), *fusco, infusco*, bruner, gjør mørk eller sortagtig.

Brúnadr, *fusco colore tinctus*, brunet.

Brúna-öldt, *f. siderario*, Sygdom forarsaget ved for megen Hede; *ir. Apopleksi*.

Brúna-skófir, *f. pl. crusta lactis adusta, leberi adherens*, den Skorpe som sætter sig i Huns den af en Gryde hvori svøden Mel, Grød, Velling &c. har været kogt.

Brúna þefr, *m. nidor*, svøden Lugt.

Brúna-þungi, *m. minax supercilium*, nedtrøtne, trøende Hjenbryne, rynket Pande, : af Bræde.

Brúna-þungr, *vultu minax*, som har saadanne Hjenbryne.

Brund-mál, *n. tempus admissionis ovium*, den Tid Vædderen skal løbe med Gaarene.

Brund-máls ær, *f. pl. oves ambientes marem*, de Hunfaar som skal løbe med Vædderen.

Brundsaubr, *m. oves admissarius*, en Vædder som skal løbe med Gaarene, *ir. hrúrr*.

Brundr, *m. ovium appetitus coeundi*, Gaarenes Parredriv. *germ. Brunstung*.

Brúni, *m. ustio, urigo, ir. incendium*, Forbrandelse; *ir. Brand* : brandende Tid; *ir. Aldis vaade*.

Brúnn, *pullus, aser, furvus*, sort af Forve.

Brúnn, *m. egvus hadius*, en sort Hest (som no-men proprium.)

Brúna-hús, *n. regulum fontianum, fons subsegu-laneus*, Brandhus, : en Hytte opført over en aaben Brønd; *ir. en indgravet og opstøffet Hule i en Sneyngge som om Vinteren blæser sammen over en Brønd, hvor Vandet siden ikke lettelig senker saa stærk til som ellers*.

Brúnninn, *ambustus*, forbrændt, opbrændt.

Brúnn-klúka, *f. pyriscus, insectum coleopterom, vulgo peperam*: Brúnnklucka, en Vandkalv (et Insekt).

Brúnnklífa, *cisterna*, Forstoppelse af Vandaaere eller de Hender hvorved Vandet ledes til en Brønd.

Brúnn-vaka, *f. vetricis, glaciei fontanea perfringenda aprus*, en Jerustang eller andet Sted, som hvormed tilfrosne Brænde hugges op.

- Brúnnfiaki, *m. harpago*, en Brøndfage, Brøndfrog.
- Brunnvatn, *v. aqua fontana, puzalis*, Brøndvand.
- Brunn-vipps, *f. coleno*, en Brøndvippe, Brøndsvingel.
- Brunnr, *m. fons, fontarigo*, en Brønd; *is.* en Kilde; *is.* et Springvand. Sitt heft hvör til brunns at beva, *quisque suos patimur mone*, enhver har sine Ubhageligheder; *is.* sine Egenheder. Margann her at sama brunni, *eodem passione multi abimpimur*, en og samme Slags (∴ et vist Slags) Lidelse kan træffe manges en; *is.* mange bertrykkes, døe, paa en og samme Maade; *is.* hvor der er noget at hente der søge mange til.
- Brúnnlettr (sandr), *dicitur, quando pinguedo obtegit sternum ut aquam sit nitacu*, et Haar som endnu er godt ved Magt at Bringebes ner ikke kan føles uvendig fra eller ikke stikker bart ud til Skindet.
- Brúnnvölv, *indignationem concipiens, ubi supercilio quasi gravatur, sammentrulne*, krumpede Øjendryne, især af en som bliver vred.
- Brúsa (at brúsa), *estivare*, brusar. Brúsandí bára, *succus estivans*, brusende Hølge, en Dræksøe.
- Brúsi, *m. nom. pr. viri*, et Mandes navn. 2) *avis*, en Havhymber (*columbus glacialis*), en Fugl af Gaafestarten. v. himbriani.
- Brúsi, *m. caper*, en Haaren Gødebusk. 2) *vir hispids, barbarus*, en som har Etjæg paa Hagen; *is.* en langskjægget, stridhaaret, som Haarene staa i Vejret paa.
- Brúsi, *m. urceolus scitilis*, en Leerduk. Stór útskotinn brúsi, *culullus*, en stor Leerkrulle, Besjan.
- Brúsker, *m. crines densi*, en Haarbusk, ∴ tæt vokset opbrusende Haar. 2) *gramen contortum*, Græs som vokser buskagtig; *is.* en Viss eller et Knippe tøret Høe. v. Sinubrúsker. 3) *scopula*, en Fjelskofi, Karklud. ungl. Bruske.
- Brútl, *v. crebra venundatio*, idelig Omtale af sine Ting, Nysgjæghed.
- Brútlá (at brútlá), *prodigere, venundare*, bortbytter, sælger og omsætter ofte blot af Nysgjæghed.
- Brútlari, *m. vendax, (à sequenti)*, en som aldrig er fornøjet med de Ting han ejer, men stedse vil omtulle dem for andre Ting; *is.* en Nutter, Øbeland.
- Brútl, (*scodie sapius*; burt), *hinc*, bort, fra et Sted.
- Brútlámr, *prodigus verum*, det samme som brútlari.
- Brútlenni, *f. prodigatras*, det samme som brútl.
- Bryd (bruddi, hefi brúdt, at brydja), *mandere dentibus perfringere*, tygger med Begjærlighed, knækker hæftig med Tandene.
- Bryddi (bryddi hefi brydt, at brydda), *acuere cuspidem formæ*, spidser, forsoner noget med en Brod eller Spids. 2) *simbrivæ, simbriam prætere*, kantes et Klædningsstykke. Hann

- er at brydda å Pvi *suspicionem das v. prodit*, han ymter om, giver at forstaae, å broddr.
- Brydding, *f. simbria, limbus*, Kantning af et Klædningsstykke.
- Bryddr, *cuspidatus, mucronatus*, spidsæt, oddet.
- Bryddir skôr, *calcei mucronati*, spidse Sko.
- 2) *simbriatus*, kantet, 2: med syet Kantning.
- Brydia, *f. femina pesulans, procax*, et stråk; *it.* et arrigt Freuentimmer.
- Brydninger, *m. edulii genus*, & *pinnis piscium coctum*, en Spise tillavet af Ben (især Fiskefinner) togte til Seled.
- Bryggia, *f. agger, pons, ponticulus marisimus*, en Brygge, Skibbro. 2) *coronis, domus, cella, cathedra &c.* Krægtene eller udstaaende Bryddelser oven om Huse; *it.* langagtige Ujevnheder, en udstaaende Kant.
- Brymi, *m. v. Brimi*.
- Brymesiske, *m. carapheactus, corvus octangularis*, en Art af Brystfannede Fiske. *al.* broddamas.
- Bryñ, *n. pl. supercilia*, Djembryne. At bera å bryñ, *aperie, in os dicere*, at sige en nos get lige i Djene, yttre noget til en selv.
- Bryña, *f. tempus, inier exacuationes falcis in fanifecio*, en Høstetemands Arbejde imellem hver Gang han bryner sin Le.
- Brynhosur, *f. pl. ocrea ferrea*, Staalhoser.
- Bryni, *n. eos*, en Brynsten, Hvassesten. At bryña bati, *cimbam in lias seducere*, at trække en Vaad saa smaat fra Eden op i Stranden.
- Bryni (at bryña), *core acueri*, bryner, hvæsser. 2) *exhortari*, ægger, tilskynder.
- Brynia, *f. lorica, thorax ferreus*, en Brynie, Drysthaanist af Metal eller Jern.
- Brynia (at brynia), *armare, zoricare*, forspjner med Harnist; *it.* bevabner; *útbrynia, idem*, det samme.
- Brynjadr, *loricasus*, bryniet, klædt i Harnist.
- Bryning, *f. exacurio*, Brynen, Hvasse. 2) *exhortatio*, Æggen, stærk Tilskyndelse.
- Brynkolla, *f. galca, cassi*, en Stormhue, Hjelme.
- Brynni (at brynni), *pecudes aquatum agere*, vander Heste, Hornvæg, Høar, *it.*
- Brynning, *f. aquario*, Kreaturers Vanding.
- Bryñsla, *f. v. Bryning*.
- Brynstackr, *m. lorica brevior*, et kort Drysthaanist.
- Brynståkur, *f. pl. manica ferrea*, Staalhanker.
- Bryñn, *evidens, visu facilis*, øjensynlig, tydelig. Eeki er annad bryñna, *nihil melius consilium apparet*, der er ikke andet for. P ligger bryñt fyrir, *evidens est*, det er øjensynligt, ligesæm.
- Brynróll, *n. malleus militaris*, en Stridshammer, Rølle.
- Bryñvari, *m. idem*, det samme.
- Bryñr, *f. pl. supercilia*, Djembryne.
- Brysti, *n. pectus, Dryst*. 2) *colliculus in fronte montium*, fremragende Høj foran i et Fjeld.
- Bryt (bravt, hefi brotid, at brióta), *frangere*, bryder, brækker. 2) *delinquere (gs. frangere legem)*, forbryder, begaaer Forbrydelse, Overtrædelse. Brióta bak apti, *retundere, reprimere*, slaar af, støder tilbage. Brióta odd

af ofkæti' find; *animum demittere*, sætte Stots og tiggigheden tilside, ydmyge sig (i en vis Begivenhed). Brióta menn til kristni, *cogere ad religionem christianam, inire compellere*, tvinge Folk til at antage den kristelige Religion. Brióta jörd til engis, *terram eruere exossare*, opbydde, rense et udykket Stykke Jord til Ho. vl. Brióta á bága, *difficultatem creare*, gjøce, foranfatge Vanskeligheder. Brióta nidr, *destruere*, nedbryde. Saman, *complanare*, lægge sammen i Holde. Brióta i sundr, *frangere, diffringere*, brække i Stykker. Brióta upp háus, *feram moliri, excutere*, bryde ind i et Hus, begaa Indbrud. Brióta upp, *effringere*, opbryde, o: luffide Gjemmer. út, *explicare*, bryde ud. Brióta upp bref, *epistolam referare*, brække, aabne et forseglet Brev. Briótaz til rikis, *regnum vi acquirere*, tilkæmpe, tillvunge sig den øverste Magt, Regjeringen. Briótaz undan valldi eins, *cripere se ex possessu alicujus*, rive sig med Magt løs fra enes Overheeredsomme. Briótaz fyrir, *laborem & curam in se suscipere*, paatage sig Arbejde og Omsjorg for noget. Brióta upp vopn sin, *ad arma concurrere*, gribe til Vaaben, bevæbne sig. Hér brýtr á, *hic scopulum indicat astus*, her brænder det paa et Skjær af og til. *metaph. lætes periculum*, her er en skjult Fare. Fyran bryst, *serpis & penetrat oleum*, Fidepletten (i Klæder) griber om sig.

Brædi, *f. ira, excaudescens*, opfarende Vrede,

Hidsighed. *pr. precipitancia*. Overillelse, ilbes tankfulness. á brædr.

Brædi (at bræda), *liquefacere*, smelter. 2) *picare illivire*, smører (især med Veg og Fjære). Bræda málm, *fundere v. cogere metalla*, smelte Metal.

Brædingr, *m. liquamen*, Fidt, Smørelse.

Brædra-börn, *n. pl. parvules*, Sødskendebörn, o: af to Brødre.

Brædra-datur, *parvules sorores*, Brødrødøttre, o: Døttre af en eller flere Brødre.

Brædra-konur, *einaceres, laurices*, to gifte Koner, hvoraf hver har sin Brøder; *is. flere Koner som en Mand's flere Brødre etc. gifte med.*

Brædrslag, *n. fraternitas, sodalitas*, Brøderskab. Brædra synir, *parvules fratres*, Sødskendebörn, o: Søner af to eller flere Brødre.

Brædrúngr, *m. pl. confobrini*, Sødskendebörn. Bræddls, *f. fusio*, Besmørelse (sornemuelig med Veg). 2) *liquamen*, Smeltning, Støbning.

Brædr; *m. pl. fratres*, Brødre, v. bródir.

Brækis, *f. pinguedo rancida*, hartst, ildelugtende Fidt (som Tran ic.)

Brækiulygt, *f. rancor, odor rancoris*, Stank af hartst Fedevarer (især naar de smeltes).

Brækur, *f. pl. bracca*, Duxer (sædvanlig: et Par Duxer), v. brók.

Bræla, *f. fumus fatidus, crasus*, en stærk; *is. stinkende Røg.*

Bræla (at bræla), *fumum excitare*, gjør Røg,

antænder stærk rygende Materie. 2) *fumo enecare*, dræber kvaler med Røg.

Bá, *n. rus*, Landet, et Landsted (i Modsetning af en Stad); *is.* et Underbrug hvorpaa dog bestandig holdes Folk (i Modsetning af den Gaard Eieren selv driver eller opholder sig paa), *al. útbú.* Heima skal heft ala, enn hund á hui, *egvus domi, rure canis alatur*, Heste skulde man fore hjemme, Hunde deris mod paa Landet (eller paa et Underbrug).

Bá, *n. res familiaris*, samtlige de Ting som høre til en Husholdning, som Besætning, Bos have, *ic.* 2) *rusticatus*, en Husholdning paa Landet, et Landbrug. Hann reikti bá, *rusticatum exorsus est*, han begyndte laudlig Husholdning; *is.* han satte Bo.

Bá, *pecora, sed proprie & specialiter armenta, boves, vacca*, den til et Landbrug hørende Besætning af Creature, som Heste, Køer og Stude, Faar, Geder (hvor disse have), *ic.* Þeir hiuggu þegar báid, *armenta starim mactaverunt*, strax slagtede de alt Kvæget.

Báa, *f. vicina*, en Naboerffe.

Bua-1 Bua-börn-fé-hundar, *vicinorum liberi, pecora, canes*, Naboernes Børn, Fæ, Hunde.

Búa-lag, *n. taxa communis*, almindelig Landbooes takst.

Búa-1, Báu-menn, *m. pl. advena ex vicinia*, Fremmede af Nabolauget.

Búa-steinar, *m. pl. saxa, ubi genios habitare credidit antiquitas*, Klipper eller store Stene som Oldtiden troede beboede af Nander.

Bú, *n. ovarium editum cyclopterum*, Bugfuglrens (enflægt Fisk) Røg.

Báandi, *m. (contracté; Bóndi), colonus, qui foco aitur proprio*, en Bondemand som har sin egen Husholdning.

Bá-bóndi, *m. polybutes*, en som driver flere Landbrug.

Bá-batir, *m. incrementum rei familiaris*, noget som gjør Husholdningsagerne drøje. 2) *ireriam mulieres cogitulum vocant*, Løb, *ic.* af Kalvemaver *ic.*, hvormed Melk ostes.

Bád, *f. taberna*, en Handelsboutik; *is.* en Hjælebod; *is.* en Kroe, og overhoved ethvert Værelse hvor Handel drives og der er indrettet en Disk eller Stjank for de Sogende at staa udenfor. 2) *zugurium, ic. tenorium*, en Hytte eller Telt oprejst til Ly eller Ophold for fremmede Tilseende (saaledes i Fiskesværene, paa almindelige Forsamlingssteder, o. s. v.)

Bádarmadr, *m. contubernalis*, som har faaet Kvarten i samme Telt, Fiskerhytte, *ic.* en Medboerende.

Bádgj-loka, *f. ostiarius, coupona*, en Kramboedreng, *ic.* egentlig: den hvis Beskilling er til rette Tider at lukke og aabne Døren til en Boutik, Stjankestus, o. s. v.

Bádar-pollr, *m. scavagium*, Betaling for Ophold i en for Tilseende indrettet Hytte eller Telt; *is.* en Kjendelse for Grundeieren i Anledning af et paa hans Grund oprejst Tilholdssted af, saadant Slags.

- Bådar-vördr, *m. custos sentorii, etiam pro cano-
castode sumitur*, (*Genit.*-vardar), Vagt ved
Indgangen til en Vod, Dørvogter, *iz.* en
Porthund.
- Bådar-vördr v. verdr, *m.* (*verdar*), *commeatus
militaris*, Proviant for Krigsfolk.
- Badda, *f. pera, crumena*, en liden Pose som
man bærer i Lommen, en Pengepung.
- Budkr, *m. pyxis, vulgo: baukr*, en liden Daas-
te, Bøsse.
- Budlångr, *m. poet. rex, à regia quondam stir-
pis aurore celebri*, Budli, poetisk: en Konge
(af Budli en bergunt Stamsfader til en Kon-
ge. *Met* i Oldtiden.) 2) *strus lignorum, et
Vedkast*, en Vedvarde. (*v.* Bolångr).
- Bådu-nautr (*pro Bådarnautr*), *m. conubernalis*,
det samme som Bådarmadr, see ovenfor.
- Båfång, *n. necessitates domestica*, Nødvendighet
der til en Husholdning.
- Bå-farir, *f. pl. migratio*, en Husholdnings Hens-
slykten fra et Sted til et Andet paa Landet.
- Bå-fafir, *rei domestica alligatus*, bunden til et
Sted paa Grund af der indrettet landlig
Husholdning.
- Bå-sk, *n. pecora, pecudes*, Fa, 2: Heste, Horns-
kvæg, Faar, Geder, *iz.* hørende til en lands-
lig Husholdning.
- Bå-ferli, *n. v. båfarir*. At fara sig bå-ferlum,
migrare, sedem mutare, at flytte med sit Land-
brug fra et Sted til et andet.
- Bå-hår-hagar, *m. pl. pasca domestica*, Græs-
gange som ligge til en Gaard (især de næst-
meste.)
- Bå-ferliki, *n. res & commentus domesticus*, Høst-
holdningsager, (søremmelig Fødevarer).
- Bå-forstand, *n. prudens administrator rei fami-
liaris, oeconomia*, Indsigt og Duellighed til
at føre en Husholdning (især paa Landet,
2: til at drive Landbrug fordelagtig).
- Bå-fær, *ad rusticarum faris instructus*, som er
island til at sætte Vo; *iz.* at begynde eller
føre Husholdning paa Landet.
- Buga (at buga), *curvare, inflectere*, bøjer, krums-
mer. 2) *superare, debilitare*, svækker, faar
Bugt med. Buga at einum, *gratificare ali-
cui, comiter appellare*, vise Velvillighed (især
imod en Fremmed; *iz.* give en Rejsende Fors-
skriffning; *iz.* tiltale en venlig).
- Bugadr, *fractus animo & corpore*, svækket (med
Hensyn til Aands eller Legems Kræfter, eller
Begge).
- Bå-gardr, *m. pradium, rus*, en Bondeggaard, et
Landsted hvortil der ligger Avl.
- Bugda, *f. sinus, curvatura*, en Bugt, Krums-
ning.
- Bå-gögn, *n. pl. supellex rusticana*, Husgeraad,
Dohave (søremmelig de Arbejdsredskaber
som fordres til at drive Landbrug).
- Bugnir, *m. clipeus, (à curvatura)*, et lidet
Skjold.
- Bugspiór, *n. embolus, et Bugspryd* (paa et
Skib).

Bugt, *u. curvatura, sinus*, Bøjning, Krumning,
 Bugt. 2) *inclinatio, genuflectio*, et Buk,
 Nis, Nejen.

Bugtan, *f. idem*, Nejen, Buxten.

Bugta (at bugta sig), *inclinare se*, bukter, vejer.

Bugr, *m. spira, diverticulum*, en Cirkelbue; *is.*
 en cirkelrund Plæs Periferie; *is.* et Stykke
 af en Ring; *is.* en Afvei, Sidetour som for-
 længer Vejen.

Bugr, *m. curvatura*, Bøjen, Krummen. 2)
inclinatio rei, retrocessio, Vending, Retning.
 Górum bráðann bug at því verki, *fleccamus*
nos ilico ad istud opus peragendum, lader os
 strax tage fat paa det Stykke Arbejde.

Bú-hagr, *qui instrumenta rustica fabricare potest,*
auxurgus, som kan forfærdige og istandsætte
 Husgeraad, (især Landbrugé Redskaber).

Bú-hagr, *m. commodum rei familiaris*, Noget
 som godt tjener, er til Gavn for en Hus-
 holdning.

Bú-hólldr, *m. diligens paterfamilias, cui focus*
ardet igne, en dygtig Husfader; *is.*
 en som har stort Landbrug og driver det godt.

Bú-hagindi, *n. pl. utilis domestica*, det samme
 som bú-hagr.

Búi, *m. vicinus*, en Nabo, Grands.

Búinn, *paratus*, bered, færdig. 2) *vestitus*,
 klædt, paa klædt. 3) *maturus*, moden, fuldt
 dannet. 4) *vulga hodie, qui opus confecit*,
 som er færdig med, har tilendebragt en
 Syffel. Hann quadvft búian at beriaz strax,
ilico se paratum dixit, ad pralium, han sagde

sig færdig til strax at slaa. Peir vóru
 allir vel búinir, *omnes bene vestiti erant*, alle
 vare de godt klædte. Fuglinn er búinn,
pulli maturescunt v. maturi sunt, Fuglen er
 moden, Ungerne ere fuldvoorne.

Búkhlaup, *n. diarrhoea, profusivium alvi*, Buzsløb,
 Diarthe.

Búk-hveiti, *n. fagopyrum, helixine, frumentum*
saracenicum, Boghvæde.

Búkhveiti-gríðna-gravtr, *m. Prisanarium fago-*
pyri, v. fagotrici, Grød af Boghvædegræn.

Búkarl, *m. colonus*, en Bønde som driver Land-
 brug.

Búkona, *f. colona*, en Bøndefønte, som enten
 er gift med en búkarl, eller som har Land-
 brug.

Bucka (at bucka), *subigere, domare*, undertryk-
 ker, tvænger, bringer under Naget. Hann
 vill alla beria og lucka, *omnes ferire & su-*
bigere vult, han vil have Spås og Hæand over
 alle.

Buckr, *m. caper*, en Gødebuk.

Buklari, *m. scutum convexum, pelta*, et lidet
 hulebundet buklet St. old.

Búkmikill, *corpulentus, crassus*, legemefor, tyk.

Búksorg, *f. sollicitudo quærendi vicium*, overdres-
 ven Vængsteligbed for sit Uldomme, Buz-
 sorg.

Búksterkr, *corpore fortis, bajulus*, som har stærk
 Legemsbygning.

Búkr, *m. trucus, corpus ventis*, Legemet af
 et Menneske eller Dyr uden Hoved, Arme og

- Fødder, Krov, Skrov; *is.* naar Hovedet eller ne er borte; *is.* Underlivet, Bugen.
- Bålans, *qui focum & familiam non habet*, som ingen Husholdning; *is.* intet Landbrug har.
- Buldra (at bålka), *blaterare*, pludrer, snakker uforstaaelig i et Bæk; *is.* buldrer, knager.
- Buldr, *n. blaterarus*, Pludren, Sladren; *is.* underjordisk Dragen, Buldren.
- Bålka (at bålka), *rumere*, *angl.* ro bulk, hovenet, bliver tyk.
- Bålkalegg, *crassus*, *angl.* bulky, tyk, flodsagtig.
- Bålki, *m. compages mercium in navi mercatoria*, Overtskaden, den øverste Maan af den nedpaktede Ladning i et Kjøbmandskib, d: af den stuvede Last. 2) *prouberantia*, *angl.* Bulk, en Pukkel, Bulk, stor Kaude paa Legemet.
- Bull, *n. confusio*, uordentlig Blandning. 2) *ebullitio*, sydende Raag (som i en Kjedel eller Grønde over Ilden)
- Bulla (at bulla), *ebullire*, *bullire*, syder, er i Kog, bobler op. Bulla saman, *confundere*, mange, blande flere Ting uordentlig sammen. Bullar út, *ebullar*, det vælber ud (som en sydens de Materie). Bullar upp, *ebullir*, det bobler op, koges over.
- Bulla, *f. pistillum, rudicula*, en Kjørnestang med Foden; *is.* en Støber i en Morter; *is.* ets hvert Redskab til at røre om med, som Røsteskjete, &c.
- Bullandi, *ebulliens*, sydende, kogende.
- Bållda, *f. securis*, en Økse. 2) *ligis famina*,
- en Jettefane. 3) *bucculeusa famina*, et Grøntimmer som har stor, udstaaende Mund.
- Bållduleitr, *buculenus, bucco*, en Plokkjævet, som har tyk, udstaaende grimt Ansigt.
- Bullr, *n. morus creber*, idelig Bevægelse; *is.* Vælten, Drejen. 2) *larrarus, susurro*, en sagte, Snurrende Vjæven. Mær er um hullst, *larrant mihi inestina*, Tarmene skrige i mig; *is.* jeg faar ondt.
- Bulla-Øtr, *scanrus*, som har flere, flodsede Fodblade og Ankelføder; *is.* vaad, smudsig om Venent.
- Bulångr, *m. idem ac, holångr*.
- Bùmadr, *m. rusticus, acronomus*, en dyelig Landbruger; *is.* en som fører sin Husholdning paa fornustig Maade, Husholder.
- Bùmanna-bækur, *georgica, libri acronomici*, Skrifter som handle om Landbrug; *is.* om fornustig Husholdning, Husholdningsbøger.
- Bùmannelgr, *ceconomicus*, som seer ud til at være en dygtig Landbruger, eller fornustig Husholdnings Bestyrer; *is.* som hører til et vel drevet Jordbrug eller god Husholdnings Bestyrelse, Husholderisk.
- Bùmatr, *m. lacticina*, Mad som laves af det enlandig Husholdning frembringer, især Mælkemad.
- Bùmarrk, *n. incisio in auribus pecudum qua dignoscantur passiflor*, Eiendomsmærke indskåret i Ørene paa visse Husdyr, fornemmelig Gaar, Geder, Heste, d. s. v., Bomærke.

Bumbr, *m. venter*, Bug, Bøm; bumbr á tunnu, en Tøndes udspydende Vidde fra hver af Enderne til Midten. v. Bambr.

Bumbullt er *hónium*, *ventriculosus est*, han har Wavepine; *it.* han faar Kvalme.

Bumba, *f. tympanum*, en Tromme. Veria bumba, *tympanum pulsare*, slaa paa Tromme.

Bumbulageri, *m. tympanista*, en Trommestager.

Bumbmikill, *ventriosus*, tykbuget, forvomet.

Bámísla, *f. dispendium lactis*, v. *pecudum lactariarum*, det Uheld naar en Landmand mister noget af sit Maltekvæg.

Bumbl, *n. resnuansia*, en hul Øjenlyd.

Bumla (at bumla), *resonare*, give Øjenlyd.

Bumblar i tununni, *tonna resonar*, (*sc. quando vocua pulsatur*), Tønden giver Øjenlyd (naar der nemlig slaas paa en ledig Tønde.)

Buna (at buna) *scatere*, vælder, springer ud i en Due, (om flydende Materie, som gaar igjennem et snævert Hul.)

Buna, *f. scaturigo*, den Due en flydende Ting danter naar den vælder ud igjennem en liden Åbning.

Buna, *f. pes bovis v. usi*, Okse- eller Hjornesfod.

Búnadr, *m. economia, rusticatus*, en Husholdning, fornemmelig den hvorved Landbrug drives. 2) *ornatus v. instrumenta*, Samling af Ting hvormed noget skal belægges, Tilbehør. v. bordbúnadr.

Búnadar v. búskopar-ár, *annus economicus*, HusholdningsÅr, LejeÅr (især om Gaarde paa Landet) fra Færdag til Færdag.

Búnadar bólkir, *m. titulus juris de rebus economicis*, den Hoveddel af en Lovbog som handler om Personernes Forhold i den husholdige Stand, især Husbonders og Tjenestefolk; *it.* et Originaldigt af Eggert Olafsen oversat af Magnussen under Titel: det islandske Landlevnet.

Búneytla, *f. perceptio provenus pecuariae*, de Tinges Benyttelse, Nydelse, som en Husholdning paa Landet giver af sig.

Búneytlu-skógr, *m. Silva caedua pro foco furno, &c.*, en Kratkov, hvor en Landmand hugger til Ildbrand, eller og til at forfærdige og istandsætte smaa Husholdningsredskaber.

Bundinn, *ligatus, vincens*, bunden. Bundinn ræda, *oratio ligata*, bunden Tale, Poesi. Bundinn i báda skó, *inter sacrum & sanum*, (*ubi ex altera parte moralis, altera physica necessitas cogit*), som har onde ved at gjøre (nemlig: naar der ere to Alternativer, som man gjerne enten vuffedede begge, eller ingen af Delene.)

Búnga, *f. tumor, protruberantia*, en oval Ujævnhed, Hævelse.

Búnga (at búnga), *protruberare*, sætter en liden hvalvedannet Ujævnhed. Hér búngar, *hic protruberat*, her bliver det ujævnt.

- Báníng, *m. amicus*, Klædebragt; *is.* det samsme som búnadr. 2) *apparatus*, Tilberedelse.
- Báníngs-sníd, *n. gelus iser apparatus*, Reises-tilberedelse.
- Bánkafstockar, *m. pl. compages straminei v. immum jugum navis*, Judholter; *is.* Bjælkerne i et Skib.
- Bánki, *m. congeries, firmes*, en Dyrge, Kast.
- Bunustockr, *m. rubus hydraulicus*, en Vandrende.
- Buppi, *m. vir fastuosus*, en opløst, storagtig en.
- Bur, *m. filius*, (alias burr, v. hör), en Søn.
- Búr, *n. penarium, cella penaria*, et Spisestkammer; átibúr, et enkeltstaaende Hus hvor Fødesaer gemmes; Gærstábúr, et Magazin.
- Bura, *f. toga rustica muliebris*, en sort Bende fruentimmerkappe eller Kjøle, *al.* qvenhempa. 2) *filia, proles*, en Datter; *is.* burur, Afkom af Mennesker i Almindelighed. Paug áru hörn og burur, grófu rætur og murur, *proli propaganda & sustentanda operam dedere*, de avlede Børn og fremdrog sit Afkom (saaledes stutes undertiden mundtlige Fortællinger om et Par Hatesfolk fra Fortiden.
- Búrád, *n. pl. procurario rusticatus & in spec. rei pecuarie*, Besørgelse af huslige Nødtiggensder, især dem der angaa Færdigt, en landlig Husholdnings Bestyrrelse.
- Búralegr, *agrestis, incomptus, bondeagria, plump*.
- Búrán, *n. rapina armenorum*, Boran, ∴ Kan af Kreaturer eller Husholdningsager.
- Búráskapr, *m. rusticitas*, Plumshed, Bøndeagtighed.
- Burdr, *m. portario*, Bæren, Køren. 2) *portus*, et Foster. 3) *nativitas*, Fødsel.
- Burda-gódr, *robustus, vegetus*, som har mange Kræfter, ∴ til at bære, løfte, brydes ∴.
- Burdalsur, *invalidus*, som ingen Kræfter har.
- Burdalstíll, *invalidus*, som har faa Kræfter til at løfte, bære, tage fat, ∴.
- Burdamadr, *fortis, robustus*, som har mange Kræfter (om et Menneske.)
- Burdardagr, *m. dies natalis*, Fødselsdag.
- Burdardags-veitsla, *f. genethia, gensia*, Sjettesbud, Højtidelighed, i Anledning af en Fødselsdag.
- Burdarhest, *egvus clirellarius, onerarius*, en Klovhest, ∴ som bærer, eller er stiftet til at bære Klovfæddel.
- Burdarmadr, *m. hajulus, gerulus*, en Drager, Esjover.
- Burdir, *m. pl. genus, familia*, Slægt, Byrd, Ht. 2) *robur, vires*, Legemetskræfter, ∴ til at bære, o. s. v.
- Burdagr, *generosus*, af høj Byrd. 2) *corpore erecto, excelso*, som har et fordelagtigt Udvortes, *ur.* høj, velstakt og som fører en god Person.
- Burgeys, *m. vulgo: magnus, az proprie: civis gall. bourgeois*, efter sædvanlig Sprogbrug: en Stormand, Magnat, men egentlig: en Borger; *is.* en sør, anseelig Mand.

Burgeyslegr, *magnificus*, som har Udseende af en Stormand.

Búriska, *f. magnificentia rusticus*, Overskødig hed og smagsfuld Dragt i en Bondehusholdning.

Búri, *m. rusticus*, en grov, plump Bønde.

Búri, *m. alius*, Búr-hvalr, *m. cetus dorso impeni*, *carodon*, *macrocephalus*, vulgo *cashelur*, en egen Art Hvalfiske (*physter macrocephalus*, Linn. Syst. nat. 107)

Buris, *m. santerna*, *chysacolla facies*, Borrás.

Burkni, *m. filix*, *polypodium*, Dregne, Engelsøde (en Markurt; forveksles undertiden med Rosentrød *rhodica rosen*).

Búrkona, *f. proma*, *couda*, det Tuentimmer i en landlig Husboldning som fra Spisekammeret uddeler Madportioner til Folkene.

Burn, *f. rhodiola*, *radix rosea*, *alias* Burnirót, Rosenrød.

Burstaung, *f. hosta equestris*, en jernspidset og jernbeklædt Stang, som Hestfolkene, efter de Gamles Bevæbningsmaade, førte som det for nemste Vaaben.

Burt l. Brut, *inde*, *abhinc*, (v. brott, braut), bort, herfra.

Burt-reid, *f. decursio ludicra*, *ludus equestris troianus* (v. *turrimens*), den Leg eller Øvelse hos de Gamle, da man parvis kjempede til Hest, Turnering.

Burt-skáfa (at|burtskáfa), *rejicere*, *abjicere*, bortkastet, forskydet.

Busalegr, *obtusus*, *ir. incomus*, fløvegget, *ir.* stumpet (som Skjæret (Kaber); *ir.* plump.

Busi, *m. culter obtusus*, en Ilden, stumpet eller fløv Rntv.

Búskfiar, *f. pl. commercia economica*, *vicinorum officia murua*, Landboernes gjenfaldige Nabo-tjenstgigheder, Viligheder.

Buska, *f. mulier extorris*, *in exilio imprægnata*, en Landstrygerise, omlopende Tuentimmer.

Buska (at buska), *vertere*, *scopis purgare*, fejser, *ir.* roder omkring.

Búskapr, *m. ruratio*, *rusticatus*, Landbo-husboldning.

Búskióla, *f. mulcrale*, *mulcra*, en Mellespand, Vandspand, *ic.*

Búskilpt, l. Búskilmt, *f. expensa economica*, Husboldningsudgifter. A. hafdi búskilft mikla, enn upptak lítid, A. *multas expensas*, at *proventum parvum habuit*, A. satte (kostede) meget paa sin Husboldning (sit Landbrug) men høstede Ilden Fordel.

Búsker, *m. virgulum*, *rubus*, en Ridsbusk. 2) *crines contorti*, *densi*, *angl.* bush, *germ.* Busch, stivt, brusende Haar. Sá kémst léint af skógi, sem hrædir hvær búskinn, *pavidis omnia impervia*, den kommer flde ud af Skoven som angætes for hver en Busk, den feggte somme, angstelige, mider allevegne Vanskeligheder.

Buski, *m. idem*, *ir. scopis*, det samme som búsker, *ir.* en Støve eller Feje kost. Hann fór út

I buskann, in latebras se, recepit, han gif
bort uden at nogen vidste hvorhen.

Busti, *n. commorior, sumulor*, Tumlen (især et
svømmende Dyrs Plasken i Vandet.)

Bustla (at busta), *commovere, turbare*, *n.* to
bustle, tumler, gjør Støj og Allarm (Pladsk
i Vandet.)

Båska, *f. navigiololum amplum*, *augl.* Buss, en
Dram, *iz.* båskar, et Par vide, grove Stove-
ter, Vandstøler.

Båska, *f. mulier carnosa, crassa*, et kjodrigt, fedt
Fruentimmer.

Båsk-af-leifar, *f. pl. non percepti fructus villica-
zionis*, Levninger af det en landlig Hushold-
ning har givet af sig.

Båsk-bå, *n. pecuaria bonum*, Fa, Krog, Kreat-
turer hørende til et Landbrug.

Båsk-båhlutir, *m. pl. supellex rei pecuaria*, Bo-
have, Høngeraad, især de Diebstæber som hø-
re til Heavl og Færdist.

Båsk-gøgn, *n. idem*, det samme som båsk-bå-
hlutir. Båsgøgn, *n. pl. idem*, Ugesaa.

Bust, *f. pinna, fastigium domus*, Tagspidsen paa
en Husegavl, eller Værdør.

Båstadr, *v.* Bølstadr.

Bustla (at busta), *feris verrere*, børster.

Båstang, *n. sollicitudo domestica, molestia rusti-
cacionis*, Husholdningsbekymringer.

Busti, *m. penicillus, pecten sesaceus*, en Børste.

Båstinn, *corpore quadrato*, tyft, firkjæren.

Båstilla, *f. procuratio rei domestica*, virksom

Drift af et Høndebrug paa Landet, Hus-
holdnings System.

Båstilla-madr, *m. sollicitus aconomus*, en strab-
som Landbo, Gaardbruger.

Båstilla-kona, *f. sollicita*, en Kone som godt
passer sin Husholdning, *iz.* driver selv et
Jordbrug med stor Flid.

Båta (at båta), *truncare, amputare*, skjæret
tovert over, i Stumper (som tyft Tommet,
iz.)

Båtadr, *truncatus*, skaaren i Stykker tovert over.

Båtånger, *m. gadus non explanatus, zeres suspen-
sus exsicandus*, smaa Torst, som efter at Jnds-
voldene ere tagne af den, hænges op uden
at stekes.

Båtr, *m. truncus*, en tovertasskaaren Stump
(især af Træ) *augl.* Butr.

Båverk, *n. quocidiana administratio lacticio-
rum, v. pecuaria villatica*, de daglige Sys-
ter ved Melkens Behandling i en Hushold-
ning hvor Landbrug og Færdist er Hoved-
sagen.

Buxna-streng, *m. fimbria braccarum*, en Buxer-
linaing.

Buxur, *f. pl. braccæ, subligar*, Buxer. Hann
er nå å buxunum, *jam virum se præfias*,
z: non est effeminatus, quia clim mulier brac-
cata damnas erat iudicii, han har nu faaet
Buxerne paa; han synes at føle sig.

Bý (bió, hest býid, at býa), *habitare, incolere*,
boer, have Ophold. 2) *parare adornare*,
tilbereder, udruster, oppynter. 3) *rusticare*,

fører landlig Husholdning. Búa at einhvöriu, *ui, v. frui aliqua re*, bruge, benytte en Ting. Búa vel at einhverium, *bene tractare*, udruste, *it.* behandle; pleje en omhyggelig. Þ. býr hönum i scapi, *in intima mente illi heret*, det har han i Tankerne. Þ. býr undir nidri híd hönum, *idem*, hans skulte Hængst (Tanker) er. Búa til bords, *rriclinia sternere*, rette an, *;* lave til, dække Bord o. s. v. hvor der skal spises. Búa við hardann kost, *agere vitam producere*, have smal Tæring, *it.* lide Nød, have ublid Skickene. Hann býr vel, *lausa est in re familia-ri*, hans Husholdning gaar godt. Hann býr yfir hreckium, *negquam est*, det er en Skuel; han pønser paa Skjelmstykker.

Byd (baud hefi bodir, at bióða), *invitare*, indbyder. 2) *offerre*, tilbyder. 3) *jubere*, befaler. Bióða til brullups, *ad nuptias invitare*, bede til Bryllup. Bióða kost á, *optio-nem offerre*, tilbyde et Vilkaar, *;* antage under Betingelse. Bióða út hidi, *delectum jubere milium*, udskrive Mandskab til Krig. Bióða Gjöfnud, *iniquiter procedere*, vise Uvil-lighed. Bióða kágan, *f. minus habere*, bruge Truster. Hönum band við, *nauceam excitavit*, han havde Modbydelighed for. 2) *animus illi mala praesagit*, han anede at noget ondt vilde paafølge.

Byda, *f. vas superne adstrictum*, et Kar som fra Vuunden op ad bliver smalttere.

Bydna, *f. idem (v. Bodn)*, det samme.

Bygd, *f. districtus terra habitata*, en beboet Landstrækning, Vøjsd, Vøjsdelang.

Bygdarlag, *n. idem*, det samme. 2) *usus et qualitas habitacionis & incolarum*, Vøjsdelanget's Beskaffenhed.

Bygdarleyfi, *n. jus rusticorum*, Tilladelse eller Rettighed til at nedsette sig, *it.* til at rejse en Gaard og opdyrke den til Qaav.

Bygdaleygr, *in vicinia nozar*, hedsjende i Vøjsden.

Bygg, *n. hordenum*, Vgg.

Byggbraud, *n. panis hordaceus*, Brød af Vggmeel.

Bygdr, *locatus*, udlejet, bortlejet. 2) *inhabitatus*, beboet.

Byggi (ar byggi), *aedificare, struere*, bygge op. 2) *inhabitare*, Di-boet. 3) *locare, elocare*, leje, ud.

Bygg-gríón, *n. pl. pifana hordei*, Byggryn.

Byggilegr, *habitabilis*, beboelig.

Bygginn, *sibi sufficiens & confidens*, som veed at forudsæ Tingenes Gang, veed at undsaa Forslegenhed; *vulgo*: slygginn.

Byggíng, *f. aedificatio*, Opbyggelse, en Bygning's Opførelse. 2) *locatio*, Leje, Udlejen. Byggíngarbréf, *n. instrumentum locacionis*, Fæstebrev, Byggstebrev.

Byggíngar-rád, *n. jus elocandi*, Vggstebet, Ret til at bortfæste en Gaard.

Byggíngarnadr, *m. locator*, den som har Ret til at udleje (især Jord.)

Bygginga-meistari, *m. archicecus*, en Byggester.

Bygg-miøls-grauter, *m. hordearium*, Bygmølsgrød.

Byckia, *f. canis domestica, canicula, alias bickia*, en Hund som før en eller anden Nytte holdes i et Hus, *is.* en uduelig Hest.

Bygla, *f. securis*, en Økse.

Bygida, *f. telum*, et Rastegevær, som Spyd, Pil, *ic.* 2) *securis*, en Økse.

Byldrini, *n. mulier bucculenta, deformis* (å bulda & rani, *qr.* bulda-rani), et grimt, stormuns det Fruentimmer.

Byl (buldi, hest bulid, at bylia) *resonare*, gir ver høj og hul lyd, skræder, *is.* gjenlyder. Her bylr å håsum, *hic domus resonans*, her slaar det paa Husene : i Storm, Regn, o. s. v. Bylr i holtinu, *glabrecum remugit*, det skræder i den bare, stenede Høj. Bylr undir, *concava reboans*, Hulheden under neden giver Gjenglyd.

Bylgia, *f. fluxus, unda*, en Bølge.

Bylgiumikill siór, *mare fluxuosum*, hvor der gaar høj Sø, store Bølger.

Bylgiumikill madr, *vir veste sinuosa*, en som gaar prægtig slædt, har storagtige Lader. Bylgiumikil fót, *vestes fluxuetes*, vide foldede Klæder.

Bylgiótrr, *fluxuosus, undosus*, Bølget.

Byli, *n. habitaculum*, en Bopæl, et Brug : en Gaard eller Husmandsoplads paa Landet.

By-lifi, *n. viza urbana*, Bylevnet at den sandsvanlige Levemaade i Stederne. 2) *viza mollis*, Udfærdelse.

Byll, *habitarus*, beboet. 2) *habitabilis*, beboelig. Par var Praung-bylt, og margbylt, *ibi erat arca & porfregvens habitatio*, der var stærkt og tæt beboet.

Bylia-vedr, *n. ventus per valles savienus*, Kastevinde.

Bylta, *f. lapsus*, et Fald.

Bylti (at bylta), *volutare*, vælte om.

Bylting, *f. eversio*, Vælten, Omvæltning.

Bylter, *revolutus*, omvæltet. Hønum vard bylt vid, *obstupuit*, han studebde, blev forbauset.

Bylr, *m. circius, turbo, ecnephas*, en Rastvind, *is.* en Hvirvelvind, *is.* et stærk Snefald eller Regn med stormende Vejr.

Byr, *m. urbs*, en By (som har sin egen Jurisdiktion) en Rjæbsted. Byr-lög, *leges urbanae*, Bylove, Rjæbstedret. Byr-réttr, *ius municipii*, Bytingeret.

Byrda, *f. repositorium, arca*, en Lade (å bord) *is.* Splder eller Skab at sætte fra sig i.

Byrdar-ól, *f. aerumna*, en Hem eller Line (med en Traanaal ved den ene og et slædt Stykke Træ ved den anden Ende) hvorpaa Fisterne trakke en Del af deres Fangst.

Byrdi, *f. onus, pondus*, en Byrde, Last.

Byrdi (at byrda), *tabulata navis cooperata*, same mænsojer Plankerne i et Skib som slaar i Bygning, nemlig, det øverste Lags nederste

- Kant over eller uden paa det nederste Lags sværeste Kant.
- Byrdi, *n. unus circulus tabularum, in structura navis, et Lag Planter rundt om i et Skib* man er ved at bygge.
- Byrdingr, *m. novis ovaria, cum adscizitis tabularis ab utroque latere, et Fragtfartoi, Kofsfardtisk, Transportisk, bygget paa den Waade at Planternes Kanter naglede uden paa hinanden.*
- Byrgdr, *f. pl. facultates, Formue, Gods, Forsraad* (især af Nødvendigheder). 2) *Spec. victualia, Fødevarer.*
- Byrgi (at byrgia); *abscondere, occultare, skjuler, skjuler til.*
- Byrging, *f. absconditio, Tildækkelſe, Skjulen.*
- Byrgi, *n. septum ovarium, cohors, en liden omgjørdet Plads, Fold, Sti, til Kvæg og Faar.* v. hárbyrgi.
- Byrgi, *n. pouzeria, den ledige Plads nærmest ved Voldene hvor ej maa bygges; ir. Voldene selv, eller Murene.* 2) *urbis, en By omgivet med Mure eller Volde.* v. forbyrgi.
- Byrgi (at byrgia), *necessaria ministrare, skaffer Nødvendighedsvarer.* Eg skal byrgia hann at nockru, *aliquid necessitarum illi ministrabo, nogle Nødvendighedsartikler (eller en) skal jeg hjælpe ham med.*
- Byrgilegr, *de cuius rebus bene sperandum quod sufficiat, som lader til at være, eller man kan haabe at blive forsynet med alt det*

- Nødvendige. *Padan af Þótti ráð hans byrgilegra, exiude melius de ejus fortunis sperabatur, fra den Tid (derefter) syntes hans Forsætning bedre, ir. hans Foretagender fornuftigere.*
- Byrgin, *rutus, nullius rei indigus, godt forsynet, som tutet mangler, ir. sikker, v. borginn.*
- Byrgi, *idem, det samme.*
- Byrgi, *m. confidencia sui, Selvillid, Stolen* paa sig selv. *Hann býdr byrginn, confidenciam pra se fert l. mulum sibi arrogat, han stoler paa sig selv, indbilder sig en hel Del om sig selv.*
- Byria (at býria) *incipere, ordiri, begynder.*
- Byriadr hlutr, *iuceptum, et paabegyndt Foretagende.*
- Byrian, *f. ortus, iurium, Begyndelſe.*
- Padbyriar, *decet, det bør, sommer.*
- Býti, *n. prada, Bytte, Krigebytte (tilføs: Þriest þenge).* 2) *commutatio, Bytte, Ombytning.*
- Býti (at býta), *commutare, bytter, taffer, 2) spargere dare, distribuere, uddeler, giver ud.*
- Bytna (at bytna), *fundum saugerr, lunder, naar tilbuuds, røret Bunden, alias botna.*
- Pad bytnar á Þér, *in re recidit, tilfaldt faar du Skylden. einbytna — tvíbytna, en Tønde med en Bund — to Bunde.* at bytna tannu, at sette Tunden i en Tønde.
- Bytta, *f. simla, simus, urus, en Votte, lidet Kar.*
- Byttu-auftr, *m. ubi simulis exhauritur aqua marina ex uavi, Fartøjets Døning paa en Sø*

rejse (∴ Vandets Udkaftelse) med Døtter eller store Djekar.

Bædi-og, *tum-cum, et-et*, Baades og; saavel som. Bædi menn og málleytingar, & *homines & bruta*, saavel Mennesker som Umaalende ∴ Dyr.

Bægi (at bægis), *molestare*, gjøre Afbræk, forarsage Ulejlighed eller en liden Skade.

Bægi-fótr, *m. pes retortus*, det Ben hvorpaa en halter, fordrejer Fod.

Bægir, *m. pl. ambo armi pecudum, hodie* Bógar olim *singul.* Bægir, bægis, bægi — begge Bove paa Kvæg eller Dyr (hed tilforn baade i *Sing.* og *Plur.* bægir, men nu i *Sing.* bógr i *Plur.* bógar).

Bægiz (at bægiaz til vid einn) *molestiam alicui creare, proprie: lacerto trudere*, forarsager Besværtilighed, Afbræk, Skade (egentlig: støder en frem eller tilfide med Armen).

Bækill, *m. luxatus*, en hvid Haand, Fod &c. er gaaet af Led, eller er bleven forvriet, vel ogsaa som har lidt Venbrud, og som efter at være lægt beholder en vansirende Knude eller Stjævhed paa det beskadigede Lem.

Bækkladr, *idem*, det samme.

Bækla (at bækla), *luxare*, læger Forvridelse eller Venbrud, saaledes at Beskadigelsen efterterlader Knude eller Stjævhed, *id.* forvriet, fordrejer et Ben.

Bæklan, *f. luxatio*, en slig Helbredelse eller Forvridning.

Bæklingr, *m. libellus*, en lille Bog. á bók.

Bæli, *n. iustrum ferarum*, vilde Dyrs Hule, Dyreleje. 2) *spelunca hominum extortium, v. latronum*, Klippehule hvor Røvere eller Frebløse opholde sig, Noverkule. á bóli.

Bælaz (at bælaz um), *mansiones, prædia vel lectus sibi disponere*, udfer, bereder mig, *id.* indtager et Sted at ligge paa, *id.* et Opholdssted, Gaard eller Gaardspart at bo paa. Þeir mágur skylldu bælaz um þar myndra, *affines illi prædia ad boream sibi quisque sumeret*, Svogrene skulle der nord paa (∴ i den nordlige Del af Landet) sætte sig Gaarde at bo paa.

Bæli (at bæla), *pecudes ad recubandum cogere*, lader hæet (∴ Kvæg eller Faar) lægge sig, ∴ passer paa til det har lagt sig. Bæla niðr, *deprimere, demoliri*, trykker ned ved at lægge mig paa.

Bæn, *f. precatio*, en Bøn.

Bæna-halld, *n. supplicaciones*, Andagts-Øvelse, Bøns-Holdelse.

Bænadagr, *m. supplicatio solennis, dies supplicatio-num*, en almindelig Bededag.

Bæna-akall, *n. invocatio*, Gudsaaftaldelse.

Bænagiðrd, *f. v. Bæna-halld*.

Bæna, *exorabilis*, god at faa Bøn med, ∴ som gjerne bønshøret. Góðr bæna, *idem*, det samme. Sé þér Gud so bæna, á dóms degi, sem þú ert mér nú bæna, *ita sit tibi*

- exorabilis deus in die iudicii, ut tu nunc à me exorari poteris, gid Gud saaledes vil hørhøre Dig paa den yderste Dag, som Du nu hørhører mig, (egentl. Gen. pl. absolutus.)*
- Bana-stadr, *m. locus orandi*, Sted til Andagts-gvelse, Bedestid.
- Bana-stadr, *m. advocatio, exoratio*, Naakaldelse, Bøn, *is. Forbøn*. Fyrir hanns bana-stadr, *eius precario*, formælelt hans Forbøn.
- Banda-bygd, *f. rus*, Landet, Højden, en Lands-strekning bebodt af Jordbrugere.
- Banda-býli, *n. pradium*, et Bøndebrug, = Gaard eller Gaardspart.
- Banda-búanadr, *m. rusticus, rurario*, Landbo-drift, landlig Husboldning, Røring af Lands-brug. 2) *vestitus rusticus*, Bøndebragt.
- Banda-lif, *n. vita rustica*, Bøndelevnet, Land-boers Levemaade.
- Banda-kyrkju-prestr, *plebanus*, en Landebhpræst, Sognepræst i et Kald paa Landet.
- Bænheyri (at bænheyra), *exaudire*, hørhører.
- Bænheyrisa, *f. exaudisio*, Hørhørelse.
- Bænhús, Bænahús, *n. sacellum, oratorium*, et Kapel, Bedehus.
- Bæninn, *perisurians*, som ofte, idelig har et eller andet at bede om.
- Bænrakinn, *devorus, qui vacat precationi*, som stittig beder til Gud, ofte forretter sin Andage.
- Bænrakni, *f. precandi assiduitas*, Stittighed i Bønnen (neml. til Gud).
- Bænraktarlaus, *negligens precum*, som aldrig beder til Gud eller forretter sin Andagt.
- Bar, *m. villa pradium*, en Gaard paa Landet, Bøndegaard. 2) *urbs alias býr*, en By, Stad. Bæ frá bar, *vicarim, per omnes villas*, fra Gaard til Gaard (= paa Landet.)
- Bar-bragr, *m. mores domestici*, Stik og Brug i et Hus, hushlige Sæder.
- Bar-bót, *f. oprimus domesticorum*, en Person som gjerne leder Alting til det Beste i et Hus eller Familie.
- Barðyr, *f. pl. fores primaria*, Hovedindgangen til en Gaard paa Landet.
- Bar-for, *f. collicia austaria*, en Bende (gjerne ud fra en Gaards Hovedindgang) hvori al Itens lighed fastes til at vinde bort, Bøndestefen.
- Bærhlad, *n. area, stratum domus pavium*, en ledig Plads foran bæardyrnar.
- Bærhurd, *f. antica*, den yderste Dør til en Bøndegaards Hovedindgang.
- Bærmenn, *m. pl. cives urbani*, Børgerfæbet, *is. Indvaanerne i en Stad*. 2) *domestici*, Husets Folk paa en Bøndegaard.
- Bær-prýði, *v. Bær-skómm*, *decus v. dedecus domus*, sand Prydelse, Slam i et Hus = i en Familie.
- Bær-stiott, *f. pulvinus austrius*, Fortøge langs med Husene paa Bøndegaarde, fornemmelig de som ligge fra Hovedindgangen.
- Bær-vinna, *f. opus domesticum*, hushlige Spøler.
- Bær-pil, *n. frontispicium, ansipagmena*, Bærs debekledningen omkring Hovedindgangen til en Bøndegaard.
- Bar, *tolerabilis, ferendus*, taalelig, som kan bær

red. 2) *pragrans*, frugtommeligt, brægtigt, som bærer (neml. Foster.) Barnbær konna, *mulier marura viro*, et modent, giftesærdigt Fruentimmer. 2) *uterum gestans*, et frugtiommeligt Fruentimmer. Bær kyr, *forda*, en Kos som er med Kalv. Bær byrði, *f. tolerabile onus*, en Byrde som kan bæres.

Bær, *capax*, flittet til, istand til. Þú ert bær at ráða þínu, *mi juris capax es, penes te est procuratio rerum tuarum*, du kan best, har Ret til at raade over dine Ting.

Bærilegr, *tolerabilis*, taalelig.

Bæri (at bæra), *movere*, rører. Hann bærir ecki á sér, *nihil movet se*, han rører sig ikke.

Bærlingr, *m. v. Berlingr.*

Bæsi (at bæsa), *bovem ad praesepe ducere* (á bás), fører Hoinkvæg hver til sin Waad (Hold, Sti) i Kostalden.

Bæsingr, *m. gladius* (quia *reconditus servatur*), en Kaarde, Sabel.

Bæsingr, *m. extorris matris filius genitus ex patre marito infanti*, Søn af en forskudt Kone avlet udenfor Egteskab. á bás, *secersus rapium, cum talibus conveniendi facultas domi excisa sit*,

Bæti (at bæta), *multam solvere*, erlægger en Pengebod. 2) *reparare*, istandsætter (noget

som var beskadiget.) Bæta fyrir, *multam solvere, expiare*, at bøde, affone med Pengeboder. Bæta skadann, *damnum praestare*, etc. statte Skaden. Bæta ráð sitt, *ad meliorem frugem redire vitam emendare*, forbedre sin Opførsel. Bæta fót, *subsucere, resarcire*, lapppe Klædet. Bæta við, *addere*, lægge til. Bæta ofaná, *superinducere*, der ovenraa at. Bæta mann, *multam pro homicidio solvere*, bøde for Manddrab, svare Mandebod.

Bæti-fláki, *m. excusatio*, Undskyldning. Bæti í bæti-flákann, *vanis excusationibus uti*, undeholde med at (især naar Undskyldningen ikke er tilstrækkelig.)

Bættir, *resartus, compensatus*, erstattet, bødet. 2) *pannosus*, lappet. Fyri laungu er mædurinn bættir, *virii istius cades dudum expiata est multa pecuniaria*, den Mandes Drab er for længe siden affonet med Pengebøder, Mandebod.

Bætur, *f. pl. multa pecuniaria*, Bøder, Pengesbøder.

Bæxl, *v. Bæxl, n. pinna pectorales balnearum*, et plurium maris & terræ maximarum belluarum armi, Brystspæner eller Døve paa Hvalfiske og de større vilde Dyr, neml. af bagir, v. bógr, en Dov.

C.

Litera C, olim & K sedem reciprocavere, ut c jam fere superflua nobis est, nisi cum k generatur, quando c prioris vicem implet. Exorica etiam voces hodie k pro c admittunt, quando civitate apud nos donatur, ut quando c latinis, cum sibilo profertur, nobis simpliciter cedit loco. Sic: katekismus, kontrakt, kúránt, klíma, seremonía, sitázia, Sypríanus, Sýrus.

Bogstavet C brugtes i Oldtiden vekselvis med K, men nu er c næsten overflødig hos os, undtagen hvor Lyden af k fordobles, da c sættes foran k. Fremmede Ord tage ogsaa i vore Tider k istedet for c naar de optages i vort Sprog, men hvor det latinske c udtales med hvilsende Lyd, der omhyere vi det med enkelt s. Saaledes: katekismus, kontrakt, kúránt, klíma, seremonía, sitázia. Sypríanus, Sýrus.

D.

Dá, particula præpositiva, quando eximium & admirabile quid significatur unde multa composita, Forstavelse, hvorved Betydningen af nogle Tillægsord og Biord forstærkes.

Dá, n. deliquium animi, Daanelse, Afmagt. Hann ligger í dáí, deliquium patitur, han er hendaanet.

Dád, f. virtus, virtuositas, adel Daad, persons lig Duellighed. 2) robur, Styrke. At drýgia dád, virtutem exercere, at vise Duellighed, udføre en Daad. Dáda-madr, homo frugi, et godt og dueligt Menneske.

Dádlaus, cassus virtute animi & corporis, uden Sjæls og Legems Styrke, ussel.

Dádleysi, n. abjectio animi, ashymia, Møde og Kraftløshed.

Dádleysíngi, m. homo nauci, et Drog, udvesligt Menneske, Usling.

Dadra (at dadra), cevere, logre. Handurinn dadrar róunni, canis cevert, cauda blanditur, Hunden logrer, vimser med Halm.

Dadr, n. blanditia canum, Logren.

Dáfallegi, perelegans, ret smul.

Dáfallega, perbelle, ret smukt.

Dáfíndislegi, multum blandiens, meget venlig.

Dafna (at dafna) crescere, incrementum sumere, corpus facere, trives.

Dáfridr, pulcherrimus, ret sjen af Udseende.

Dagan, f. diluculum (alias: Dögun), Døgning.

Dagar, diescit, illucescit, det dages. Þá dagadi uppi, diluculum illos intercepit, Døgningen overtrumpede dem. Nátt-tróllid dagadi uppi,

*spectrum nocturnum lux intercipit & evanesce-
re fecit v. (Juxta ethnicorum delirio) ob-
rigescere & petresferi fecit, Dagslyset oviets
runplede Naturolden (Efter Overtroen skulde
nemlig flige Troldde forjaa eller blive til en
Stenstøtte, naar de ikke vare i deres Fjalds
huler eller undersjodiste Boliger inden Da-
gen brød frem.)*

Daga-tal, *n. computus dierum*, Dagregister, Fortegnel-
se over visse Dage.

Dagblinda, *f. nyctalopia*, Dagblindhed, Syn af
den Beskaffenhed at det let blandes ved et
stærkt, men er skarpest ved et svagt Lys.

Dagbók, *f. diarium, ephemeris*, Dagbog.

Dag-dómar, *m. pl. obreccatio*, Dagtaalelse.
2) *præjudicia*, Fordomme.

Dag-far, *n. visa, mores*, den Maade hvorpaa
en dagligdags plejer at omgaaes Andre. 2)
processus diei, en Dags Løb. Peir skyldu
fara dag-fari og nátt-fari, *iter ipsi erat per-
agendum, tam inserdium quam noctu*, de skul-
de fortsætte Rejsen Nat og Dag.

Dag-fars-gódr, *bene moratus, in conversatione
comis & modestus*, sagtmodig, blid i daglig
Omgang.

Dag-ferd, *f. iter unius diei*, en Dags Rejse.

Daggardr, *m. fica, pugio, angl. dagger, Gall.
dague*, Daggert, Dolk.

Daglángr, *perdius*, som vedvarer en Dag over.

Daglángt, *at finem usque diei*, den Dag til
Aften.

Dagleid, *f. id. ac, dagferd. R.*

Daglengis, *idem*.

Daglaun, *n. pl. pramium pro labore diurno*,
merces diurna, Dagløn, Dagleje.

Daglauna-madr, *mercenarius cotidianus*, Dags-
lønner, Daglejer.

Daglegr, *quotidianus*, daglig.

Daglegr, *cotidie*, dagligen, den ene Dag efter
den anden. Daglega dags, *sæpius per diem*,
in singulos dies, daglig Dags.

Dag-mál, *n. pl. octava diei naturalis, (sive
tritorium, nobis eykt v. infra)* Klokken 9 om
Formiddagen.

Dágódr, *perbonus*, ret god.

Daglanua, *lucæ clarius l. certius, solefart, tyv
deligt*.

Dagfannr, *evidens, instar lucis meridiana, sole
klar*.

Dags-auki, *m. lunæ l. aurora borealis splendor
vesperinus, Dagsforøgelse, d. e. klar Aftens-
røde eller Maanedens efter Solens Nedgang*.

Dags-birta, *f. lux diurna*, Dagens Lys.

Dags-brún, *f. primum diluculum*, Dagfjar.

Dags-biarmi, *m. idem*.

Dags-liós, *n. v. dagsbirta*.

Dagsetr, *n. occasus diei*, Dagfjarets Forsvins-
delse, om Aftenen.

Dagsett er, *dies occidit*, Dagfjaret er borte af
Himmelen.

Dagsgling, *f. navigatio unius diei*, en Dags
Sejlad. R.

Dags-frest, *m. unius diei dilatio, mora diurna*,
en Dags Frist, Opsættelse.

Dag-sláttu, *f. iugerum; opus diurnum fanificii*,
 et Stykke byrket Græsmaak (i Almindelighed
 paa 8100 □ Alen, hvilket da kaldes eyris-
 vðllir) som en Høsláttekarl skulde faa aflaaet
 paa en Dag; 2) et saadant Dagsarbejde.

Dagsláttumadr, *m. fanifica, messor diurnus*, Høi
 sláttekarl der kan forrette sligt Dagsarbejde.

Dag-sliarna *f. lucifer, phosphorus*, Morgenstjær-
 nen (Planeten Venus.)

Dagstund, *f. hora diei*, en Timestid om Da-
 gen. 2) *tempus diurnum*, en Tid paa Da-
 gen.

Dag-stædr, *convivium*, som vedvarer flere Dage
 efter hinanden.

Dags-verk, *n. unius diei opus, pensum diurnum*,
 en Dags Arbejde.

Dagvelari, *m. astrologus, dierum observator*,
 Dagsvælger.

Dagverdr, *m. prandium*, Morgenmad, Dævre,
 Frokost.

Dagverdar-mál, *n. tempus prandii (olim saepe*
 Dögurdar-mál), sædvanlig Tid at spise Mors
 genmad.

Dagr, *m. dies, lux*, en Dag; Dagens Lys.
 Dögum saman, *continuis diebus*, i flere Dage
 uafbrudt. Pá fertiz dagr, er þeir höfdu
 rokad virkid, *occidit dies quando sepimentum*
demoliti erant, Dagstjæret forsvandt just som
 de havde faaet gjennembrudt (eller havde
 faaet en Kabning anbragt i) Standsen. Ecki
 her allt uppá einn daginn, *fero, Iupiter di-*
pheram inspexir, Rom blev ej bygt paa en

Dag. Nú er komid undir dag, *dies appe-*
rir, det er allerede henimod Dagbrækingen.
 Þad kom á daginn fyrir hann, *hoc illi san-*
dem accedit, det skulde da ogsaa hændes ham.
 So bar vid á deginum v. dögnum, *nuper*
accedit, for ikke længe siden hændte det sig.
 Þá koma dagar og þá koma ráð, *dies diem*
docet, kommer Tid kommer Raad; den Dag
 den Sorg. Daginn ádr, *pridie*, Dagen
 isorvejen. Daginn estir, *postidie*, næsto
 Dag.

Dag-þinga (at dag-þinga), *diem referre, per*
diem consultare, dagtinge.

Dáinn, *mortuus*, Død.

Dáindi, *n. excellens bonum quid*, fortæffelig.
 Dáindis madr, *homo optimus*, fortæffelig
 Mand (vulgo *contracte*, Dándis madr, *homo*
virtuosus, frugi, en brav Mand, Dannemand.)

Dala (at dala), *lacunam incutere, superficiem*
deprimere, støder, slaar en Dule paa, giver
 et Ræf.

Dala, *f. lacuna* (v. Dæla), et Stod, en Dule.
 Daladr, *lacunofus, deformatus lacunis*, støde.

Dala-drög, *n. pl. montium angustia, fauces*, de
 Stæder hvor snævre Dale gaa ind i Fjældene.

Dálega, *miser*, jammerlig, ulykkelig.

Dálegr, *miser*, ulykkelig, elendig (sv. dålig),
 med dálegum diðlum, *cum miseris spiritibus*,
 blande usalige (onde) Ånder. Því ertu so
 dálleg af góðum ættum? *unde tibi talis mi-*
seria hominis naturalibus orta? hvortedes er du, der
 har en god Herkomst bragt i denne Elendighed?

Dålekr, *m. insima familiaritas*, inderlig Fortrolighed.

Dålltill, *perparvus*, meget liden, lille bitte.

Dåller, *m. spina dorsalis animalium specialiter piscium*, Rygrad af Fiske.

Dålkr, *m. (i bók) columna*, Pille (i en Bog). Dålkr i felldi, *confibulario*, Mad af Høgter, hvormed de gamle Pelse hæftedes til.

Dalmadika, *f. dalmatica, vestis alba, linæa & manicata*, en hvid linnen Diepedragt.

Dallr, *m. vasculum distributorium, mensura liquidorum*, en Bytte, Maalekar. 2) *distributor*, en Uddeler; *hinc nom. pr. heimdallr. distributor v. divisor mundi. vid. Rigs-pula. Dellkingr. patet diei, v: divisor temporum v. Edda, heraf Gudens Hejmdalds Navn, Hejmdalle, v: Verdens Deler (i Rigemaal). Dellkingr, v: Tidens Deler (i Edda).*

Dallr, *m. arbor prolifera (v. döll, hallr.)* Træs stamme som sætter Skud og Grene.

Dålpa (at dålpa), *inflans, extensus harere*, hænge fast etsteds udstrakt og oppustet. Dålpa i feninu, *frustraneo nixa & palude eni*, anstrænge sig forgæves for at komme op af et Morads eller Dynd. Dålpa i árum, *remos parum movere*, holde Xarene i svag Bevægelse, ro sagte. Sioldan er fluga i feigs mat, *nema daud dålpi, raro musca in cibo morituri invenitur, nisi mortua & turgida*, Sjelden finder man en Flue i en feigs Mad (v: i den Porzion der er bestemt en der

snart skal dø) undtagen død og vanddruffen, Hvad lem i dålpar, *quicquid obrigerit*, hvad der end kommer paa. Mjøg dålpar nú á, *multa jam premunt*, nu gaar det meget sjævt, uheldigt.

Dals-myñni, *n. os v. faucez vallis*, Nabningen eller Muntningen af en Dal.

Dals-hotn *m. insima pars vallis*, det Underste af en Dal, v: hvor den lukkes; hører op.

Dals-virdi, *n. pretium uncia argenti*, Værdien af en Rigsdaler, eller 2 Lod Sølv.

Dals-púangi, *m. uncia pondus*, en Spese, v: 2 Lods Tyngde.

Dalr, *m. uncia argenti, moneta imperialis*, 2 Lod Sølv, en Mynt af den Værdi, Rigsdaler. 2) *coronatus danicus*, en Daler, en Krone. Saaog Sletr-dalr, en Skedaler, *proprie: moneta cusa*, slagen Mynt.

Dalr, *m. vallis, depressio superficie*, en Dal. 2) et indtrykket Sted. *Pad lidr um dal og hól, omnia praterit, per aera volat, it. quiescit*, det gaar raft, uden Hindring, saa ubemærket. Her mættir dalr hól, *hic dissimilia consuetudine*, her jævnes Forskjellen af sig selv.

Dalr, *m. arcus, cornu, poer*: en Bue (til at skyde Pile med) hos Digterne.

Dalverpi, *n. convallis*, en lille Dal.

Dálæti, *n. asinum, admiratio*, undværket Vens Skælsighed. Vera i dálæti hiá einum, *esse v. haberi in deliciis apud aliquem*, være værdeset afholdt af en.

Dámar, *sapor*, det smager efter, smager af. Eeki dámar hann af því, *non illi arridet*, ikke roser han det, det er ikke efter hans Smag, b) det er ikke at kende paa ham.

Damaft-fat, *u. vestis damascena, v. florulenta*, et Klædebon af ulden Damast.

Damla (at damla), *lepre remigare*, rør sagte. 2) *lac, v. alium liqvozem agitare*, slaar eller rører omkring i Melk, eller andre flydende Sager.

Daml, *n. levis agitari*, siden Bevægelse med Aarerne for at ro, sagte Omrøen.

Damma, *f. marrona*, en Dame, fornem Kone eller Enke.

Dammr, *m. alluvies*, en Dam, Gisteparf.

Dampi, *m. vapor*, Damp, Dunst.

Dámr, *m. sapor*, Smag af noget; ég finn eingvan dâm af því, *mihî insipidum est*, det smager mig efter ingen Ting; hvör dregr dâm af sinum lögunevt, *nosciur ex socio qui non cognoscitur ex se*, som man har Stel- skab til, saa vennes man.

Darakonúngi, *m. Rex Dania*, Kongen af Danmark. Kn.

Dánar-se, *n. hereditas demorsui*, en Arvøds Efterladenskaber, b) Midler, en død Mand skalde have arvet.

Dana-ffé, *n. pecunia e terris eruta, quæ ffico regio debetur*, Dannefa.

Dana-velldi, *n. Dania, pr. imperium Danorum*, hele Danmark, b) den Danste Stat med alle tilhørende Lande.

Dándis-madr, *dándi-madr vid. dáindis-madr*, Dándimenska *f. vid. dánimenska*.

Dángaz (at dágaz), *virescere*, trives, vokser til. 2) *corpus facere*, samler Gedme, bliver tyk.

Dángl, *n. pulsatio*, Banken, Slag.

Dángla (at dágla), *pulsare*, banke. 2) *vibrare*, ryfter, dangler med, svinger frem og tilbage. angl. to dangle.

Dánimadr, *m. vulgo dánumadr, vir spectata fidei & probitatis*, Dannemand, en særdeles retskaffn og redeflig, grundatlig Mand.

Dánimenska, *f. fides, candor*, ubrættet Retkaff- fenhed, Ærlighed.

Dáni, *m. v. Undirdáni*.

Danir, *m. pl. Dani*, de Danste, det danske Folk.

Danka (at danka), *confidenter progredi*, gaar ubekymret, seimodig frem. Hann lætr danka, *sem má, faris accedit*, han lader staat til, gaar som det kan.

Danmörk, *f. Dania. (pr. salus v. silva danorum)*, Danmark.

Danskr, *dans v. danicus*, Danst.

Dans, *m. chorea, saltatio*, en Dand. 2) *tal- emus*, et Stykke af et kort Metrum, sat i Musik, hvorefter det kunde danses. Þórdr quod þennan dans vid raukt; minar eru sorg- innar þángar sem blý, *Theodorus sonora voce hunc talenum cecinit, calamitas mea plumbi instar gravis est*, Thord sang dette Stykke med lydelig Stemme: Sorgenne mine ere tunge som Blý.

Dansa (at dansa), *choreas ducere*, danser.

Dansar, *m. pl. scammata, carmina infamia, Glædesfange, grove Bærd og Musik.*

Dansa-gördir, *f. pl. idem.*

Depraz (at dapraz), *agrescere, langvescere*, tager af, faar et sørgmodigt eller søgeligt Udseende. Liðid dapraz, *lumen elongvescit*, Lyset tager af. Hünnum dapraz *lynu, oculi illi caligant*, hans Öyn tager af, hans Öjne svæktes.

Dapri, *subrissis*, sørgmodigt af Udseende. 2) *obscurus, deficiens*, dunkel, mat. Dapur *liós, n. fax obscura*, svagt, dunkelt Lys. Döpur *augu, oculi hebetes*, matte, svagelige, røde Öjne. Margr er fyrri dapri *enn dauðr, non omnis morbus est lethalis*, ifte enhver Sygdom medfører Døden.

Dapur-eygdr, *visu hebes*, som har matte, røde Öjne.

Dapurleiki, *m. moror animi, langvor*, Sorg, modighed, søgeligt Udseende, Ratthed.

Dapurlegga, *langvide, obscure*, søgeliggen, dunkelt.

Dár, *n. irrisio, Beleen*, Spotten.

Dára (at dára), *irridere, ludibrio habere*, beler, går Nar af, har til Bedste.

Dári, *m. morio*, en Nar, Daare. (N. O.)

Dára-kista, *f. gurgastus*, en Daareliste. (N. O.)

Dár, dá, dátt, *vehemens, fervidus is. invisus*, heftig, *is.* forhadt. At elska dátt, *deperire*, have inderlig kjær. Dátt í höfði, *caput dolet*, Hovedpine, ondt i Hovedet. Álgriður var mönnum dár, því hann hafði verið at

drápi Odds Þórarinsonar, *Asgrimus erat invisus omnibus ob eadem Oddi Thorarini f. Nögrium var forhadt forði han haude været med at drabe Odder Thorarensen.*

Dart, *idem ac dátt*. At taka Ókéndann dart, *ignorum impotenti affectu amplecti*, at gjøre for meget af en man ikke kender. Hann tók sig hælldr dart, *in primo nisu nimius erat*, han gjorde for meget af det, anstrængte sig for meget i Forstningen.

Dark, *n. isio laboriosa*, besværlig Gang, møssomt melig Vandring.

Darka (at darka), *velociter ambulare*, gaar til i en fart, uden at andse hvad der møder.

Dárleggr, *semerarius, fatus*, daartlig, taabelig.

Dáruskapr, *m. semeritas, is. stulticia*, Uforstand, Daarlighed.

Dás, *n. incurvatio*, Krumning, Bøjning.

Dás, *m. caridela tenuis*, en Praas. At steypa dása, *faculas inungere, metaph. nictare, dormire, is. capus demittere*, a) at slæbe Praase, b) nikke af Søvnighed.

Das, *n. langvor, lassitudo*, (v. dos), Udmattelse, Trætthed.

Dasaz (at dasaz), *farigari, langvescere*, trættes, udmattets.

Dasadr, *langvens, lassus*, udmattet, træt.

Dásama (at dásama), *celebrare*, berømmes højt, tildeligen. Hverki var dásamandi fríðleikr hanns ne orðsvari, *nec venustas nec eloquentia*

laudi erat, hvortæn hans Æmthæd eller Veltalenhed var til at gjøre Ord af.

Dåfamlæge, *mirandum in modum*, paa en særdeles berømmelig, beundringsværdig Waade.

Dåfamlægr, *admirabilis*, beundringsværdig.

Dåfemd, *f. miraculum*, en særdeles ypperlig, beundringsværdig Handling, Underværk.

Dåfemdar-verk, *u. idem*.

Daska (at daska), *percutere*, angl. *eo dash*, slaar, daffer.

Dask, *u. iccus*, verber. angl. *dash*, Dask, Slag.

Datla (at datla), *agris pedibus insistere*, hinker afsted formedelst spæ eller lamme Been.

Datll, *n. labor v. morus podagrorum v. claudorum*, Podagriffes og Haltes mæssommelige Gang.

Datta (at dotta), *palpitare*, (v. dotta), puffer og slaar sagte. Dattar hiarta fyri briósti hönum, *illi cor palpitat*, han faar Hjerteklaps pælse.

Dávækr, *celerimus*, (*de equis decitur*), en hurtig Pettraver.

Dauda-blód, *n. cruor*, det Blod som sidst ud flyder af dødelige Saar.

Dauda-dagr, *m. dies emortualis*, Dødedag.

Dauda-dofi, *m. necrosis, sideratio, sphaelus, Felebs* Isdshed, Henviænen af et eller flere Legemets Lemmer.

Daudadómur, *m. sententia capitalis*, en Døds dom.

Dáudadoppa, *f. stiria, mucosa, & naso pendens*, nedhængende Urentlighed fra Næsen. 2) *hominuncio ignavus*, et meget dovent Renneff.

Dauda-doppulegr, *ignavus, mucí insarpendens*, lad, som hænger over enhver Ting.

Dauda-dust, *u. vid. daudamillna*.

Dauda-mads, *moræ dignus*, Dødsfuldig.

Dauda-merki, *u. pl. fæna mortis*, Dødsstegn.

Dauda-millna, *f. caput mortuum*.

Dauda-minni, *n. charistia*, Skaal for at erindre eller hædre en Ufsdød.

Dauda-lekr, *morrem promeritus*, som har for tjent at miste Livet, forddemt til Døden.

Daudelök, *f. causa capitalis*, halstæt Gjening, Livsfag.

Dauda-strid, *n. agon mortis*, Dødskamp.

Dauda-svefn, *m. somnus lechifer*, besynderlig haard Søvn; dødelig Søvn.

Dauda-reigiur, *f. pl. agonizantis ultimus visus*, de sidste Trækninger i Dødsstunden.

Daud-dagi, *m. mors*, Død. 2) *genus mortis*, Dødsmaade.

Daudi, *m. mors, obitus*, Døden. 2) *gangrana*, dødt Kjød (i Saar).

Daudifli, *n. morticinium*, et Kæffel, lig.

Daudleggr, *mortalis*, dødelig. Daudalegr, *idem*, som ser ud til at vilse dø.

Daudlegleiki, *m. moralitas*, Dødelighed.

Daudleiki, *idem*.

Daudvona, *morti vicinus, de cuius vita desperandum*, som er Døden nærmest. Daudvona mans yfirlit, *facies Hippocratica*, en Døendes Udseende.

Daudr, *mortuus*, død. Daudra manna svipur, *m. pl. maner*, Gjenfædt. Daudt hra, *u. ca-*

- daver, caro morticina, et Nabsel, lig.* Dæddir aurar, *m. pl, res mobiles, inanimatae*, Ejendele som bestaa i livløse Ting.
- Daufeggiadr, *obtusus, acie hebes*, sløvegget, uslebent (som Kniv, Raarde ic., modsat skarp).
- Dauf-singradr, *flaccus, affectus digitis*, som kun kan føle svagt med Fingrene.
- Dauf-heyritz (at daufheyraz), *surdastrum esse*, bliver tungstør.
- Dauf-heydr, *surdafter*, halvdsø, tungstør.
- Daufsingi, *m. idem sed subst. 2) hebeis inguini, sipes*, en Klods, en Tungnemmet.
- Daufleggr, *langvidus, subristis*, som ser ud til at være bedrevet.
- Daufleiki, *m. languor*, bedrevet Udseende; *is. Mangel paa Virksomhed. 2) obtusum ingenium*, liden Forskand, Mandfattigdom.
- Daufmaltr, *mogilalos*, som caler utydelig.
- Dauf-skygn, *amblyops, oculis caligantibus*, sløvsynet.
- Daufr, *fatuus*, sløv af Hoved. 2) *subristis*, overordentlig taus eller bedrevet af Udseende, nedslagen. 3) *furinus*, dov. 4) *insipidus*, som smager sløvt, vandig, ikke stærk nok.
- Daufre litr, *color obscurus*, dunkel Farve.
- Dávidri, *n. molacia (qr. vedr i dái)*, smukt Veir, Blisfille. Dávidris dagr, *plu dies caelo*, en Dag da Vejret er stille og klart fra Morgen til Aften.
- Daun, *m. odor*, Lugt, Duft.
- Dauna (at dauna), *odorare*, lugte, give Lugt.
- Daungódr, *fiágrans*, vellugtende.
- Daunillr, *fatuus*, ildflugtende, stinkende.
- Daunmikill, *odoratus*, stærk lugtende.
- Daunfna (at daunfna), *olfacere*, lugter, fornemmer Lugt.
- Daun-vis, *acris odoratus, is. sagax*, som har stærkt Lugte-organ; *is. snu*, som hurtigt fornber en Ting.
- Daus, *m. podex biclunis*, Rump, Sædet, Arde. 2) *hinc in talis*, en Dug, so Dne paa en Tærning.
- Dávænn, *eximius*, pperlig.
- Deig, *n. massa, farina subacta, traxa*, Dejg.
- Deigi (at deigia), *madefacere*, gjør sugtig, vander. 2) *mollire*, blødgjør, formilder. 3) *animam alienius infringere*, betager en Modet.
- Deigia, *f. mador*, Sugtighed, Blødhed. 2) *imor*, Frgtagtighed.
- Deiglo, *f. fistula fusoria qua metalla cognuntur*, en Smeltedigel. 2) *mador*, Sugtighed.
- Deigull, *m. fistula fusoria*, en Smeltedigel.
- Deigul-mór, *m. rasonium*, Blaaler.
- Deigi, *madidus, humidus*, sugtig, vaad. 2) *avidus*, hangt. Deigt járn, *ferrum molle, ductile*, Jærn af blødere Slægt. Deigt géd, *animus avidus*, Frgtagtighed.
- Deila, *f. dissensus, schisina*, Trætte, Uenighed.
- Deilli (at deilla), *dividere, separare*, deler, adskiller. 2) *lirigare, altercari*, trætter, tveder. 3) *oculis distincte usurpare eminus*, ser en Ting kjendelig, bestemt. Deila a einn, *incredere*, trettetatter, Mændet paa en; ég deildi skipid enn mennina líú ég eeki deilli

lega, *navem distince, nauras indifince vidi*,
 Stibet saa jeg tydelig, men Fokene kun utys
 delig.

Deili, *n. nota caracteristica*, Sørfjende. Ecki
 veit eg deili á hönüm, *ejus character michi*
ignorus est, jeg kjender ikke tyndertig til hanu.

Deililega, *distince, adfillelsehvís*, tydelig.

Deild, *f. distributio, discretio*, Deling, Adfillelse.
 Málid var lagt i deild, *res discepta-*
tionis commissa fuit, legibus non vi agebatur,
 de Paagjældende endes om at Sagen skulde
 dømmes, afgjøres paa lovlig Maade. At
 orka deildar, *partitionem procurare*, at ud-
 virke Deling. Hann er eingi deildar madr,
violentus est, han bruger gjerne Magten.
 Þ. hafdi stíð deildar líð, *Th. copias ob pau-*
cirarem dividere non potuit, E. havde for
 saa fóll, for líðen Hær, til at kunne dele
 den.

Deildir, *distributus, adfíllt*, tildeelt. Diarfr er
 hver um deildann verd, *audacter propriis*
usi licet, hvad der er ens eget, raader man
 over, anvender man, som man finder for
 godt.

Deiling, *f. distributio*, Deling. 2) *pars, por-*
rio, fors, en Lod, bestemt Del.

Deilinn, *alienis rebus se immiscens* (v. hlut-
 deilinn), som gjerne blander sig i uvedkom-
 mende Sager.

Deilugiarn, *concentriofus*, trattetjør.

Deckiz (at deckiaz), *obscurere*, (á áðeckr),
 tunfles, mørkfes. Ecki deckruz augu hanns,

oculi ejus non hebetantur, hans Syn svæks
 fedes ikke.

Dekra (at dekra), *verbie decorare, blandire, bes-*
smytte, tólá sátt, smigrende, flæðle.

Dekr, *n. ornatus, v. ars in re*, Kunstlen, De-
 savtelse. 2) *blandire*, søde Ord, Smiger.
 Ecki vil eg dekr þetta, *has blanditias fasti-*
dio, denas Sledsten er jeg ikke for.

Deii, *m. canis mas*, en Hanhuud.

Demant, *m. adamas*, en Demant.

Dempa (at dempa), *comescere*, damper, ned-
 dyffer.

Dengi (at dengia), *sundere*, dænger paa, slaar
 i et væk. Dengia líá, *aciem falcis extenua-*
re, at fortynde Eggen af en Le ved Udham-
 ren, hare en Le. Dengia einum níðr, *ali-*
quam humi sternere, at slaa, kaste en til
 Jorden.

Dengsla, *f. extenuatio falcis*, Udhamring af
 Eggen paa en Le.

Dengslu-hamar, *m. malleus fannarius*, en egen
 Hammer der bruges til slig Udhamring, er
 Hærehammer.

Dentr, *m. calamita erecior*, hvídt slinet ops-
 staaende Fruentimmesæt af det sorte Slags.

Dentugr, *cristas erigens*, som bær høit opstaaens
 de Hovedtøj.

Depill, *m. nubecula*, en Spatte, Vlat af en
 anden Farve.

Deplótr, *scurusasus*, spættet; smaastraglet,
 plettet.

- Depla (at depla) augum, *nictare*, blinker med
Øinene.
- Depraz (at depraz), *deficere*, *marcescere* (v.
daprax), tager af, faar et svageligere eller
førgeligere Udseende.
- Depra, *f. defectus*, sygeligt eller sørgmodigt
Udseende.
- Der, *n. umbraculum pilei*, Skygget paa en Hat
eller Hue (naar det ikkun sidder foran).
- Des, *moschus*, *zibethum*, Moskus.
- Des-køttir, *m. animal zibethicum*, Moskusdyret,
Zibetkatten.
- Des, *f. tumulus*, *cumulus*, opkastet Gravhøj.
(inde nom pr. villa: desiar-myri).
- Des-lygt, *f. odor pastilli moschi*, Moskuslygt.
- Desfiz (at desfiz), *pejorari*, forværres. 2) *col-
lulari*, besudles. Vedrættan tók at desfiz,
calum minabatur calamitatem, Bejrliget be-
gynde at blive uslidere.
- Desz, *n. mala fortuna*, Uheld, Ulykke.
- Det (datt, hesi dottid, at detta), *cadere*, fal-
der.
- Dettr, *n. casus*, *lapsus*, et Fald.
- Dextra (at dextra), *molliter servire*, (å dekr),
opvarter, tjener en særdeles omhyggeligen,
dækker for, klostret for. Ecki mun ég dextra
þig lengr, *non tibi diuinus ablauiar, dextram
porrigam v. palpum tibi non obisudo*, jeg vil
ikke give dig stort gode Ord, ikke tjale for
dig længer.
- Dextr, *n. sollicita officiositas*, v. *dexteritas mol-
liter serviendi*, meget omhyggelig Opvartning.
- 2) *superflua mundities*, overdreven Pyntes-
lighed.
- Deyfa, *f. furdisas*, Døvhed; is. vandagtig Smag.
- 2) *langvor*, v. *hebrudo*, Sløvhed.
- Deyfi (at deysfa), *hebetare*, sløver.
- Deyfandi medöl, *narcotica*, bedøvende Midler.
- Deyfa, *f. langvor*, Døffhed, Sløvhed. (å daufr).
- Diákn, *m. diaconus*, en Degn.
- Diákni, *m. idem*.
- Diar, *m. pl. dii*, Hedningenes Guder.
- Diámiódur, *nectar*, *hydromel deorum*, Gude-
nes Njod.
- Diarfr, *audax*, dristig, djærv.
- Diarfleg, *audacter procedens*, som gaar dristig
tilværk.
- Diarflegn, *audacter*, dristigen.
- Diarfmælt, *liber*, intrepidus, nil dissimulans,
dristig i Tale, frispostig. R.
- Diáfn, *n. mitra*, et stabseligt Hovedtøj.
- Diblisn, *f. carcer* (proprie mulier furis agita-
ta, gall. diablesse), et Gængsel (fornemmelig
underjordisk).
- Difa (at difa), *subigere*, *comprimere*, trykker ned,
drænker. Haninn difdi hanunni, *gallus sub-
egis gallinam*, Hønen drænkede Hønen. Difa
i, *immergere*, dykke ned i.
- Difill, *m. diabolus*, Djævelen. Diell, *idem*.
- Difing, *f. immersio*, Dyppen i.
- Difna (at difna), *deponere*, foresjor, forserer.
- Digna (at digna), *madefere*, besugtes, værdes.
Hönum dignar hugr; *animus ei languescit*,
han taber Modet.

- Digull, *m. (v. deigull), coxius*, en Smulstediget.
 Digraz (at digraz), *incrassari, tumescere*, bliver tyk.
 Digr, *crassus*, tyk (af Omkreds). 2) *tumidus, superbus*, opblæst, hovmodig. Hann seck diguzt åmæli fyi i því, *inde in acerbiam reprehensionem incurrebat*, det blev meget lagt ham til Last.
 Digurd, *f. crassities, Tykelse*, stor Omkreds.
 Digurbarklega, *schrafonice, tumide*, hovmodigen.
 Digurlega, *idem*. At læra digurlega, *tumide se gerere*, at gjøre sig til, være storagtig, have hovmodigt Væsen.
 Digurleiki, *m. v. digurd, Tykhed*;
 Digur-raddadr, *grandisonus, gravis voce*, som har en stærk; *is*, en lav (i muskalfst Forstand) hul Stemme.
 Digur-rómadr, *idem*.
 Dik, *n. curfus, Løben*; *is*, Gang med bange Skridt. Hann tók undir sig dik, *in pedes se coniecit*, han løb, reubte, tog til Vens.
 Dika (at dika), *currere, løber, gaar hurtig*; *is*, med lange Skridt.
 Diki, *n. palus, en Vøl, Sump*. 2) *picina v. fossa*, en Park, Vandgrav, Dige.
 Dikta (at dikta), *dicare*, siger en til der stis ver, dicterer. 2) *fungere, commentari*, digter, sætter op; *is*, lyder.
 Diktr, *m. commentum*, en Lægn, en Digt. 2) *poema*, et Digt.
 Dila-skarfs, *m. corvus maris maximus, pelicanus major, v. carbo*, en Hvidlaaring (Søfugl).

- Dili, *m. maculo, punctum*, en Spætte, en liden Plet af en affikkende Farve. Hvitr hórunds-dili, *leuce*, en hvid Plet i Huden. Par lá ei dóekvann díla, *omnia canduere*, der var ikke en mærl Plet at se.
 Dilkr, *m. agnus subrumus, sububer*, et Lam som hele Sommeren har gaaet med Moderen, et Pættelam.
 Dilótr, *m. maculosus, scutularus*, smaastraglet, spættet.
 Dilla (at dilla), *lallare*, nynner, sulter et Bæen i Søvn.
 Dill, *n. cantus nutricum, nania soporifera*, Nyunen, Lullen, hvorved et Bæen dyffes i Søvn.
 Dimma, *f. tenebrá, caligo*, Mørke, Taage.
 Dimmir (at dimma), *tenebrescere*, mørkues. Nú dimmir, *jam tenebrescit*, nu bliver det mørkt.
 Dimmleitr, *pallus*, mørkladen, fortægtig af Udsæende.
 Dimmræddadr, *voce obscurá & gravi*, som har en hul, dyb og dog tillige stærk Stemme.
 Dimmr, *obscurus, opacus*, mørk. Dimmr licr, *color surdus*, mørk, dunkel Farve.
 Dina, *f. danubius*, Donavfloden.
 Dinu-mynni, *n. os danubii*, Donavd, Stjærts Udsæende.
 Dindill, *m. cauda urfi*, urdbængende Hale (paa firsedebe Dyr). (*pr. pendulum quid*, en Ring der hanger og dingler).
 Dindló, *f. cauda v. extremas rei*, det samme.

Dindla (at dindla), *pendere*, hænger (som Has
len paa Dyr).

Dingla (at dingla), *moveri, moveri pendens*,
bingler.

Dingull, *m. stiria* (v. frostdingull), en Jætup.

Diöfull, *m. diabolus*, Djævel.

Diöfla-diki, *n. flyx, orcus*, Pølen, Helvede.

Diöfla v. diöfla.

Diöful-ödr, *dæmoniacus*, besat, rasende gal.

Diörfång, *f. audacia, confidencia*, Djarvhed,
Driftighed.

Dirdill, *m. cauda virali marini*, en kort Hale
(paa firføddede Dyr).

Dirfi (at dirfo), *animus addere, animare*, giver
en Mod, gjør en deiflig. Dirfi er så pig
dirfir, *sui confidens fir, necesse est, qui tibi
animus addere sperat*, driftig tilgavnö maa
den være som skal give dig Mod.

Dirfd, *f. v. diörfång*.

Dirfska, *f. idem*, det samme.

Dirfiz (at dirfaz), *audere*, vover, drifter mig til
at; ég dirfamz at tala til ydar, *sustineo vos
alloqui*, jeg er saa fri at give mig i Tale
med Dem, tager mig den Frihed at tiltale
Dem.

Dirfinn, *v. dirfi*, djærø, driftig.

Dis, *f. tumulus* (v. des), en Gravhøj.

Diska (at diska), *tumulare*, begraver i Høj.

Diskadr, *cerra obrutus*, begravet, hejlagt.

Diskr, *f. pl. dea foveas*, Gudinder. 2) *parca*,
Dorner, som raade for Menneskenes Liv.

Ecki eru allar diskir daudar enn, *adhuc ig-
norant parere parca*, endnu er ikke alt Haab
forsvundet. Skjæbnen kan forandre sig.

Diskr, *m. parina, discus, orbis*, en Tallerken, et
lidet rundt Fad.

Diska-flensari, *m. casillo, lurco*, en Tallerkens
stikker, Sngstegest; *is.* en Graadler.

Di-krer, *nectaris instar dulcis* (å-diar), sød,
hønningsød, som Gudernes Drif.

Dirta (at dirta at), *rimas ocludere*, tætter, til-
stopper Sprækker og Åbninger. Her þarf
at dirta at húsum, undir verurium, *hic ri-
ma domuum omnes, ante hyemem ocludendæ
suuz*, her maa Husene istandsættes, Åbning-
er og Sprækker tilstoppes førend Vinteren
begynder.

Dirtr, *m. casus repentinus*, et uventet Tilfælde;
is. pludselige Uheld.

Diúp, *n. altum, profunditas*, (angl. deep), Dybet.

Diupleikr, *m. profunditas*, Dybhed. R.

Diúp-sjór, *m. pelagus*, Havet.

Diúp-skr, *iugentis consili*, dybtseende, skarpsinn
dig.

Diúp-vitr, *profunda sapientia*, meget vilk, klog,
Diúpr, *profundus, altus*, dyb. Diúpt bord-fat,
gabara, et Suppesfad, en dyb Tallerken.

Dodi, *m. languor*, Svaghed, Kraftløshed; *is.*
Dovenskab, Uvirkfomhed.

Dodinn, *languidus*, svag, doven, dorff.

Dodna (at dodna), *languescere*, afkræftet, bli-
ver uvirkfom.

Doda (at doða), *langvesfacere*, afkræftet, svækker.
 Dodalegr, *languidulus*, som lader til at mangle Liv og Virksomhed.
 Dodalega, *langvide*, afmægtigen, svagelig, langsomt.
 Dodaskapr, *m. ignavia*, langvor, Afmægtighed, Dovenflab.
 Dofi, *m. torpor, ignavia, veterinus*, Følelseløshed (naar et Lem sover); *ir.* Dorstthed.
 Dofinn, *ignavus, pigranimis*, slov, mat, følelseløs, uvirkfom.
 Dofinleiki, *m. torpor*, Svøvnagtighed i Gænggang og Handlémaade, Sløvhed, Uvirkfomhed.
 Dofna (at dofna), *marcescere*, sløves, mattes, taber Krafter, bliver doven, uvirkfom. Dofnad öl, *zytus fugiens*, dovent Öl. Dofnad vín, *vappa*, Vin som har tabt sin Kraft, doven Vin. Hann er dofinn í embætti sínu, *conglaciatur illi munus*, han er uvirkfom i sine Embedsforretninger.
 Dofningi, *m. d. dofinn* madr, *homo piger, ignavus*, en uvirkfom; *ir.* slov, duu.
 Doggr, *m. canis*, en opstaaende fegleformig Spidd. 2) *canis* (angl. dog), en stor Hund. Hann sitr upp vid dogg, *repandus sedes*, han sidder halv opreist (i Sengen eller paa et Leje).
 Docka, *f. spira linea*, et lille Stik af Garn eller Traad, en Duffe. Trinna-docka, Prádar docka, *idem*, en Duffe Tvinde, Traad.
 Dockr, *m. cauda* (angl. dock), en kort, stumpet Hale.

Dólgr, *m. hostis, fortis adversarius*, en Fiende. Fylgdæc Fírla dólgi, *Frisorum hostem secutus sum v. sub illo morui*, jeg tjente under Fírlernes Fiende, var iblandt hans Følge.
 Dóli, *m. servus*, en Tæll.
 Dólkr, *m. dolon*, en Dølf.
 Dólþánger, *m. insectum larvarum*, en Puppe. 2) *astus pelagicus*, Dølgerne paa Havet.
 Dolpr-, *m. animal inusitata crassitie*, et Dyr af usædvanlig Forheld.
 Dols, *u. hastatio, cardario, Toven, Mølen*.
 Dolsa (at dolsa), *hæveré, nater, tæver*. 2) *im. pedire*, forsinket en. Peir dolsadu á fylgdar manni Ögmundar, *comirem Ögmundi impeditabant*, de forsinkede, opholdt Ögmunds Ledfager.
 Dóma-bók, *f. tabula publica*, en Tingbog, Juslitets eller Domprotokol.
 Dóma-dagr, *m. dies extremi iudicii*, Dømedag.
 Dómandi, *m. iudex* (*sapius in plur. dómendr*), en Dommer.
 Dómari, *m. idem*.
 Dómhríngur, *m. circulus sub dño, ubi iudices confederant*, en Kreds hvor Dømmereene paa en dertil udvalgt Plads under aaben Himmel anførte og paafjentre Rettergangs Sager.
 Dómhús, *n. prætorium, domus iudicii*, et Dømmehus, Tinghus.
 Dómkyrkis, *f. ecclesia collegiata, templum cathedrale*, er Dømmekirke.
 Dómrof, *n. contemptus rei iudicata*, Overtrædelse af en Dom.

- Dómros, *n. multa eorum, qui judicia contem-
nunt* (Elin 8 coronari danici) den for en sliq
Overtrædelse fastsatte Pengestraf. (i de ældre
Tider 8 danske Kroner).
- Dóms-atqvædi, *n. sententia judiciaria*, en Doms-
mærs givne Eragtning, en Dom.
- Dóms-áfelli, *n. condemnatio*, Fordømmelse, den
Dommer Eragtning hvorved en fjendes plig-
tig til at give Skadebetstatning eller lide
Straf.
- Dóms-dagr, *vid. dómadagr*, den yderste Dag,
Dommens Dag.
- Dóms-menn, *m. pl. iudices pedarii, assessores*,
tilforordnede Dommere i en Ret.
- Dóm-stóll, *m. tribunal*, en Domsstol.
- Dómr, *m. iudicium* (angl. doom), en Dom.
- Dómr, *m. res momentosa*, en Ting af særdeles
(virkelig eller indbildt) Værdi. Eigindómr,
peculium, Ejendom. Heilagr dómr, *reliquia
sanctorum*, Relikvier, Levninger af Helgene,
eller hellige Sager.
- Dómr, *m. provincia*, en Bestilling (især Westy-
relse af et Land). Kongdómr, *regnum*, Kone-
geverdigbed.
- Dómr, *m. qualitas*, Beskaffenhed, Art. Herra-
dómr, Herredomme, Herreværdighed. Barn-
dómr, Barndom.
- Dómr, *m. fatum triste*, en sorubestemt ulykke-
lig Skjæbne. Mikill dómr er á þeslum
manni, *malignum hunc virum fatum premis*,
Ulykken forfølger denne Mand.
- Doppa, *f. hulla, umbella*, et lidet rundt Smykke
af bittet eller ophængt Arbejde.
- Dorga (at dorga), *hamo & fune piscari*, fiske-
med en Håndslinje, anglet. 2) *caprare*, ja-
ger, stræber efter at naa noget.
- Dorg, *f. hamulus piscatorius cum fune*, en
Håndsfiskeline med Krog, Fiskefnoer. At
vera í dorgum, *caprare, ambire*, at søgge an-
paa ved allehaande Kunst at naa et bestemt
Hjem eller en vis Ting.
- Dorgdångull, *m. formica*, en Myre (eg. *aranea
bipunctata*).
- Dorma (at dorma), *dormire*, sover.
- Dornika (at dornika), *cornuare*, svarter, drejer.
2) *modulari*, synger, spiller.
- Dornik, *n. modulamen*, Syngen, Epillet.
- Dornikadr, *perovatus*, som har grove eller stive
Støvler paa Benene.
- Dornikur, *f. pl. perones*, et Par stive Støvler,
Bandsstøvler.
- Dorningar, *m. pl. idem*, det samme.
- Dorra, *f. conus, liguum porrectum*, et langt
smalt Træ; *is.* en udstrakt Langde.
- Dorri, *m. aries v. caper*, en Vædder eller Ose-
besuk.
- Dós, *f. pyxis*, en Daase.
- Dos, *n. langvor*, Mæthed, Afkræftelse. Hann
liggr í dosi, *langvet*, han ligger i Afmagt;
is. udmattet.
- Dofadr *vid. Dofadr*.
- Dofa *vid. Dofa*.

- Dosk, *n. zardario*, Tøvet, Mølen.
 Doska (at doska), *zardare, morari*, sinter, op-
 holder mig, tøver.
 Dotta (at dotta), *dormitare, nictare capite*,
 smaañiffer med Hovedet af Søvnighed.
 Dott, *n. dormitatio*, søvnagtig Nikken med Ho-
 vedet.
 Dóttir, *f. filia*, en Datter.
 Dóttur-son, *nepos ex filia*, en Datterføn.
 Dóttur-dóttir, *neptris ex filia*, en Datterdatter.
 Dótturmadr, *gener*, en Svigersøn.
 Dóttur-dótturmadr, *progener*, en Datterdatters
 Mand, Datters Svigersøn.
 Dóttur-sonarkona, *prouurus*, en Datterføns
 Kone, Datters Svigerdatter.
 Döfnun, *f. evchymia, everasia*, heldig, trivelig
 Dvøxt, Trivelse.
 Döfnunar-barn, *puer bene corpus faciens*, et Barn
 som godt trives, vøxt til.
 Döf, *f. clunes, posterior pars belue*, Bagdelen
 af store Dyr. Björninn ligger á döfni, *ursus clunibus insidit*, Bjørnen sidder oprejst
 paa Huf. At liggja á döf, *sorjere*, at være
 føleløs, døst.
 Dögg, *f. pluvia, specas, proprie: ros. Dug; it.*
 Smaaregn. Morgun-dögg, *ros matutinus*,
 Morgenduggen. Nát-dögg, *ros nocturnus*,
 Natduggen. Daggarlegr, *pluvius*, sized om
 Luften naar den ser ud som det snart vil
 regne, fugtig.
 Döggva (at döggva), *rigare, irrigare*, vander,
 bestaanker med Vand, dugget.

- Döggvadr, *roscidus, irrigatus*, Bedugget, Vands
 det, overgydet med Vand.
 Döggvan, *f. irrigatio*, Overgybelse, Bestaankelse
 med Vand, Beduggelse.
 Döggvar, *pluir*, det dugget, regner smaat.
 Dögg-slódi, *m. semia pluvialis, vorulenta*, Spø-
 rene efter Vennester og Dyr i Duggen.
 Dögl, *n. pl. arma, supplex militaris, in specio*
gales, Vaaben, Krigsredskab, især en Hjaln.
 Döglingr, *m. rex, pr. galeus*, en Konge (eg-
 en som har Hjaln paa Hovedet). Dig.
 Döglingr, *m. (gs. dylgíngi), homo lazarus*
exorris, (Seurl. S. I. 13.) en Landflygtig,
 fredløs.
 Dögun v. Dagan, *f. diluculum*, Dagbrakning,
 Dagning.
 Dögurdr, *m. prandium*, (vid dagverdr), Mor-
 genmad, Døvre, Frokost.
 Döck, *f. fovea*, en Grav, Grøft. 2) *clausura*,
navale, en Døf, indelukket Havn.
 Döck (dökti, hest dökt, at döckva), *obscurare*,
 formørker, fordunkler.
 Döck-blár, *lividus, cyaneus*, mørkeblaa.
 Döck-grønn, *thalassicus*, mørkegrøn.
 Döck-grár, *cinereus*, mørkegraa.
 Döck-gulr, *ravidus*, mørkegul.
 Döck-jærpr, *fuscus*, mørkebrun.
 Döck-mórandr, *ruffus*, brunagtig, mørkegraa.
 Döck-kraudr, *farvus, spadiceus, mustoliusus*, mørk
 lerød, rødbrun.
 Döckvi, *m. nigredo*, Mørke, Dunkelhed.
 Döck-leitr, *nigricans*, mørkflaen.

- Döckna (at döckna), *nigrescere*, bliver mørk, sort.
- Döckr, *niger, nigricans*, sort, mørk. Döckr hürunds-bleter, *melania*, en sort Plet i Huden.
- Döll, *f. nympa* (vid. Pöll), en Gudinde, Dymshye poet. et Hententimmer.
- Dömp, *f. aucilla*, en Hønesteppe; *iz.* et arrigt Freuentimmer, en ond Kvinde. (å demps).
- Dörr, *m. hasta*, et Spyd, Kassegevær. Digt. Sécat ée Hrólfs or hendi né Hrollangi, slúga dörr, nec ex Hoöf, neqve ex Hróllogi manu missam volare hastam video intet Spyd ser jeg udsendt af Hrolf eller Hrollog.
- Drabb, *n. ineptia*, uforsuøftig og uforsuøftig Tale, Sludder, Snak. 2) *labor molestus*, møjsømt Arbejde (især besværlig Visse).
- Drabba (at drabba), *ungari*, sladder, pludder i et vak. 2) *lacerare detereve*, drifider, forbruger; údrabbað fat, *vestis det-ira*, oplidt Klædningsstykke.
- Drabbari, *m. gero, nugaror*, en Pluddermund, Daasr.
- Drafa (at drafa), *obscuræ loqui*, taler uforsuøftig, draver.
- Draf, *n. languida locurio*, Draven, uforsuøftig Tale (forøemmelig besuøftede Mennesker).
- Draf, *n. silva, esca procina marcida* (angl. draff), Svinesøde, Drav.
- Drafinn, *marcidus, putridus*, forøvret, raaden.
- Draffa (at draffa), *vid. drafa* (angl. to drawl), det samme som drafa.
- Drass, *n. verba inania izem: apine*, upaalidelig Tale, løst Snak.
- Drassf, *m. colostrum, caseus lactis nondum coactus*, ødkst (sød) Mælk, østet Mælk; *iz.* Kalvøst.
- Drafinadr *vid. Drafinn*, gjenøvraaden.
- Draffa (at draffa), *ma-cescere, putrescere*, raader, forøvret, øplides. Paa draffnar i-sund, *marcescit, dissolvitur*, det trøvles, ølides øp, raadner i:u.
- Drag, *n. canna*, Straakjøl (ø: Kjølen nedest) Beskædning under et Skib eller en Vaad.
- Draga (dragadi, at draga), *cannas carinas applicare & affigere*, lægger Straakjøl under.
- Draga, *f. fastis tractorius*, en Dragt som støbes (forøemmelig en Dragt Tommer som transporteres ved Heste og Kløvsødler saales des at den ene Ende træktes langs med Jorden).
- Dragi, *m. tractor, bajulus*, en Lastdrager, Ejøver.
- Dragkista, *f. arca loculata*, en Dragkiste.
- Dragloek, *n. operculum ductarium*, et Laag der øydes frem og tilbage ved Indsøthing, uden Sønsler.
- Drag.net, *n. vericulum, sogena*, en Trækøgn, et Kassevod.
- Drag-lød, *f. matrix florum ductaria*, det Jerninstrument med Høller af forskjøellig Størrøse, hvørigjøennem man trækker Staal og Møstingstraad for at forme den.

Dragna (at dragna), *trahi, raptori*, trækkes, slæbes voldsom affted langs med Jorden. G. biskup dragnadi um griót og máa, G. *episcopus, per grammas & glabrea raptabatur*, Biskep G. henstribes langs stene og møske grode Ujævnheder. Skídi dragnadi eftir heftinum, *Scidius post equum raptabatur*, Skídi slæbes hængende fast ved Hesten.

Drag-reipi v. Draggreip, *u. funis ductarius, hypera, funis chalarorius*, det Tov eller den Line hvorved et Roastel hidses og nedføres.

Drákon, *m. draco*, en Drage, flyvende Slange.

Dralla (at dralla), *appensus sequi*, slæber mig frem bag efter.

Dramb, *u. fastus, elatio animi*, Hovfærdighed.

Dramba (at dramba), *superbire*, hovmoder mig.

Dramblátr, *superbus*, storogtig, opblást.

Dramblæti *u. superbia*, Hovued, Storogtighed.

Dramblemi, *f. idem*, det samme.

Dramblamr *vid. dramblæti*, hovfærdig, opblást.

Dramblvísi, *f. vid. dramblæti*, Storogtighed, Overmod, grov Stoltthed.

Drambr, *m. quicquid coniforme, v. convexum se effert & in altum surgit*, enhver ophøjet, knejsende Stikkelse.

Dramb, *u. idem (vid. hnacka-dramb)*, det samme.

Dránger, *m. ocris, scopulus maris acutus*, et Blindstjær; *is*, en (paa Landet eller over Vandet) enkelt spidsopgaaende Klippe.

Dráangi, *m. idem*, det samme.

Drápa, *f. carmen prolixum, strophis ocronis ver-*

sibus intercalariibus distinctum, et høftideligt Værdigt (i den nordiske Oldtid) som oftest bestaaende af ottestrofede Vers, i visse Hovedafdelinger, adskilte ved Omkvæde.

Drápu-lag, *m. melodia vulgaris seu militaris, dicti carminis*, Melodien paa slige Vers.

Drápu-stáfr, *m. poema defectum, infra 12 versus*, et Stykke af en drápa, et kort Digt, kortere end tolv Vers.

Dráp, *u. caedes, (vid. drep)*, Drab, Mordelse. Þad er dráp, det er ikke til at holde ud.

Dráps-vedr, *u. calamitas, sava procella*, et stærkt feligt Uvejr.

Drasill, *m. equus*, en Hest.

Drasla (at drasla), *succursorie ferri*, fareer sig desløst men skyndsomt affted.

Dratt, *u. irio frequens*, Gang, Vandring i korte, *ir.* smaa, slæbende Skridt.

Dratta (at dratta), *iritare*, gaar med slige Skridt. 2) *pedisequum esse*, følger i Hælene paa en (som Tjener, Opvarter, it.)

Drattar-hestr, *equus tractarius*, en temmelig god, hurtigslæbende, Ridehest.

Dráttar-vinda, *f. fucula*, en Vinde, Vindebom, et Spil.

Drattali, *m. vulpes*, en Ræv.

Dráttar (at dráttar), *morari*, gjør Forhaling, foraaftager Ophold. Mig dráttar ecki um þad, *non moratur me*, det gjør mig hverken fra eller til.

Dráttar, *m. tractus*, Trækken, Dragen. 2) *dilatatio, mora*, Tøven, Ophold, Forsinkelse.

Drætte, *m. piscis, qui uno actu trahitur*, en Dræt, Fangst som en Fisker gjør; *ir.* et enkelt Træk med et Trækagarn, eller Kast med et Kastvood. 2) *fors, partes, emolumentum*, en Sager, Anliggender. At fylgia eins drætti, *favere partibus alicujus*, at understøtte en Sags, tage en Parti.

Draugaz (at draugaz), *more larvarum, circum errare*, gaar frem, vanter omkring som et Gjenfærd, spoger omkring (især i Morke).

Drager, *m. larva, umbra mortui, manes*, en Gjengangere, et Spøgelse. 2) *arbor arida spec. abies*, en opstaende, hentartet Trøstamme, fornemmelig Fyr eller Gran.

Draumórar, *m. pl. insomnia fatua*, Urolighed i Søvn, stærke intet betydende Drømme.

Draum-madr, *m. somniator*, en som foregiver sig at have Aabenbaringer i Søvn, en Drømsmer. 2) *genius familiaris somniatorum*, en hver Drømmendes særegne Geniue. 3) *metaphrastes somniorum*, Drømmetyder.

Draumspakr, *somnis sagax, praesagus*, som foreser Ting ved Hjælp af Drømme; *ir.* som forstaar den Kunst rigtig at utyde Drømme.

Draumspoki, *f. oneirocritica*, den Egenkab at rildrømme sig Kundskab om usjete Ting; *ir.* Drømmetydning.

Draumstola, *qui nunquam somniat*, som ingen Drømme har, aldrig drømmer.

Draumr, *m. somnium*, en Drøm. Per er draums, *somnias*, du drømmer.

Draumpir, *m. annulus, qui dicitur anrum stil-*

lasse (vid. Eddam), Navnet paa en Guldring, Odin tilhørende, hvorom Oldtiden digtede: at der hver niende Nat faldt 8 ligesaa kostbare Guldringe af den. (å drýp).

Drefia, *f. vid. tresia*.

Dreg (dróg, hefi dregid, at draga), *ducere, trahere*, drager, trækker, slæber hen. Draga at, *attrahere*, trække til, indsamle. Draga af edr frá, *destrahere*, trække fra, formindste.

Pá dró af mætti hanns, *zum deficere incipit*, da tog hans Kræfter af. Draga á rélar, *decipere*, bedrage, fluffe; *ir.* forføre. Draga síður yfir, *tegere*, skylde, fordølge. (*pr. penna expungere, ne legi possit*, udstrøge med en Pen, gjøre ulæselig). Dragoz á, *lexiter promittere*, love saa løseligen, halskommaso.

Draga sig framn, *honores ambire*, søge Udmæktelse. Draga framn, *protrahere*, fremdrage; *ir.* satis habere, have nok, hjælpe sig med det man har.

Draga sundr kettir, *pacificationem impedire*, hindre Förtig. Draga saman her, *exercitum cogere*, samle Tropper.

Draga saman peninga, *pecuniam conflare*, samle paa Penge. Draga i hlie, *subtrahere*, subducere, unddrage.

Draga i virinn, *sumribus parcere, parce uti*, unddrage sig fra Beskostning, spare paa Stillingen. Draga á lánginn, *idem*, det samme. Draga sóðrid vid, *de passu destrahere*, formindste, spare paa Føringen.

Draga undan, a) *differre, procrastinare*, udsætte, forhale. b) *præcurrere*, komme et Stykke forud, saa et Forspring. c) *elabi*,

evadere, undløbe, slippe bort. *d) subtrahere*, stjule. *Draga* oppi, *a) scias habere. in omnem eventum*, kommer ud med. *b) in via assequi aliquem*, indhente, hale ind. *Draga* frammi hið, *prætere*, trække forbi; *is. komme for*; ud. *Draga* fyrir augun skýlu, *velum oculis obtundere*, binde for Øjnene; *is. kaste Blaar* i Øjnene. *Dragaz* upp, *rabescere*, svinde hen, falde af. *Draga* upp, *a) delinere*, regne af, gjøre første Udkast, afskrife. *b) præmium reportare*, erholde Belønning, Gørdel. *Peir dróu* fult upp, *plenam mercedem adepti sunt*, de fik det fuldbetalt. *Dróu* lítið upp, *defraudasi sunt*, de blev narrede, snubde, det slog dem fejl. *Draga* um garð, *pr. per aggerem elevare*, løfte, slæbe over et Gjerde; *is. langs en Jordbro eller ophøjet Jordvej*; *is. rejse om* (o: Vejen tæt forbi) en Bøns degaard. *metaph. primas tenere*, være den ypperste. *Draga* af sér, *a) vires dissimulare*, skulke, ikke arbejde af alle Kræfter (hvor det behøvet). *b) sibi subtrahere & in seros usus servare*, spare, formindskle Bekostninger paa sig selv. *Draga* mun á friggð hanns, *offuscabitur gloria ejus*, hans Berømmelse vil nok fordunkles. *Á, v. fyrir tånglid dró* í gær, *heri luna eclipsin passa est*, igaar var Maanen formørket; *irem*; igaar overskyggedes Maanen.

Dregg, f. fex, sedimentum, Bundfald, God.

Dreggiadr, feculentus, som har sat God, Værme.

Dreggia-laus, defecatus, som intet Bundfald har.

Dregill, m. limbus, inflexa, en Bræmme, Kant (paa Klædning); *is. en Strimmel Foder* under Kanten af et Klædnings-Stykke. 2) *furnis*, et Rieb, Baand.

Dregladr, redimitus, smykket med Baand eller Bræmmer. 2) *ligatus*, ombunden, belagt med smalle Baandstrimler. *Dreglad* slá-húfa, *gales redimira v. ligata*, en stødselig belagt Hjelm, Staalhue.

Dreif (at dreifa), *spargere, dissipare*, spreder ud, fordeler, udbreder. *Dreifa* til-vid, *infirmulare*, paadutte, beskjelde. *Þar* er eingvum til at dreifa nema þér, *præter te, vemo infirmulari potest*, der kan ikke blive Spørgsmaal om andre end dig, det kan kun gjelde dig.

Dreifing, f. sparsio, dispersio, Udspreddelse, Fordeling.

Dreif, f. idem, det samme. *Þad* fór allt á við og dreif, *in auras aufugit*, det blev til Ingenting, der blev intet af. *Drepa* á dreif, *dissimulare, v. in auras sparsim projicere*, slaa, saa hen i Vejr og Wind.

Dreif, sparsim, adspredt; (Vord) hist og her.

Dreifir, sparsus, varus, udbredt, fordelt, adspredt.

Dreiri, m. sanguis, cruor, Blod. 2) *gveigvæ humor*, Vædste. *Hönum mátti nær einum fingri dreira vekia fyrri reidi, adeo rumpit ira, ut fere artaciu digiti sanguis elicetur*, han var saa vred at man næsten kunde sprænge Blodet ud af ham blot ved at berøre ham med en Finger.

- Dreiri (at dreira), *fluere, stillare*, bløder, irem: flyder.
- Dreirgr, *cræurus*, blodig. 2) *humidus*, fugtig, vaad.
- Dreirgr, *contracte*, idem, det samme.
- Dreifsa (at dreifsa), *superbire, lyhariffare*, brygster mig, vilser mig overmodig, opblæst.
- Dreifsa, n. *superbia, insolentia*, Hovmod.
- Dreifsngr, *insolens, superbus*, opblæst, hovfærdig.
- Dreitill, m. *gussa*, en Draabe.
- Dreiti (at dreita), *minimum humoris emittere*, udskyder lidt fugtighed, vødsker.
- Dreitla (at dreitla), *stillare*, flyder langsomt, i Draaber. (*de vaccis dicitur, quando lac parum & stillatim præbent*, siges fornemmelig om Hjer, Haar, Gjeber, naar de malle lidet og ligesom draabevis).
- Dreki, m. *draco, lacertus*, en Drage, flyvende Slange. 2) *navis rostrata draconis insigni*, Stib, som har en Drage til Galeon.
- Dreka-bæli, n. *draconum nidus*, en Dragerede. (*poet. aurum, Guld*).
- Dreck (at drecka), *bibere, potare*, drikker. Dreckoz a, *combibere*, drikke sammen, hinanden Staal, hinanden til. Drecka minni godanna, *in memoriam deorum bibere*, drikke en Staal til Gudernes Ere. Drecka þurt í botn, *more græco bibere*, drikke ud. Drecka yfir þeg, *vino se obruere*, drikke sig beruset. Drecka einum til, *salutem alicui propinare*, drikke en til, opfordre en til at drikke Staal
- med sig. Drecka á einn, idem, det samme. Drecka reig, *amystidem bibere*, tage en god Slur, drikke i et væk. Drecka ofan á mat, á *gratii bibere*, drikke paa Maten, og til Taksigelse.
- Drecka, f. *porio*, Drikken. 2) *obla*, en Bomsbert, Staal som skal drikkes ud. *vid. miad-drecka*.
- Drecki (drekti, at dreckia), *mergere, aquis obruere*, drukner en, kaster i Vandet.
- Drella, f. *onusculum*, en liden Dyrde, en Vøst.
- Drelladr hafr, *capr. cui onusculum appensum est*, en belæst Gjedebuk.
- Drellir, m. *pedisequus*, en Følgesvend. (*in ludo latruncolorum, Kongs-drellir, pedisequus regis, Kongebønden i Skafspi*).
- Drembi, n. *tumor*, Hovmod, Iubildfæhed.
- Brembiann, *fastuosus*, storagtig, opblæst.
- Drembilátr, idem, det samme.
- Drembilæti, n. *fastus*, hovfærdige Lader og Fagter.
- Drembiz (at drembaz), *turgescere*, opsvulmer, bliver opblæst, hovmodes. Ná drembaz í hönum bitar, *jam pingvescit*, han bliver fed.
- Drengilegr, *virilis*, mandig, ædel og kraftfuld af Udseende og Lader.
- Drengilega; *fortiter, viriliter*, mandigen, med ædel Styrke.
- Drenglundadr, *generosus*, skjæts og mandigen, ir. højet og ædelt tænkende. Drenglyndr, idem, det samme.
- Drengi (at drengia), *coarctare*, (*vid. Þrengi*), gjør trang, trækker sammen.

Drenging, *f. coarctatio*, Sammentrækning.

Drengdr, *coarctatus*, sammentrukt.

Dreng, *m. vir animo fortis & virtuosus*, en Mand af Mod og ædel Tænkemaade. 2) *comes, facelles*, en Hofbetjent, Drabant. Drengre at verri *levi macula notatus*, en som der hviler en Plet paa.

Dreng, *m. puer infra pubertatem*, en Dreng, Mandsperson under det 14de Aar. Drengia-
verk edr *piönusta, caculatum*, Borneværl,
is. Drengesteger, *is*. Drengs Arbejde, Tjeneste.

Dreng, *m. vulgo homuncio, nequam*, et sic
Menneske, en lavtænkende Ufving. Opt er
dreng i dänumanns ætt; *præstantes viri*
sæpe degeneres procreantur, i en ødel Slægt fins
des ofte en Vanslægtning.

Dreng, *m. audacia, generositas*, Mod, Sjæls
styrke, Højmodighed. Sá stóð óti af svik-
urunum, er sigradi drenginn fyrir öllum,
at einginn þordi til vopna at taka, *meccus*
ex perduellibus vicis omnium audaciam ut nemo
arma sumere audeat, Frygt for Forræderne
betog alle Modet saaledes at ingen vovede at
gribe til Vaaben.

Drengskapr, *m. virtus*, mandig Styrke; *is*.
Højmodighed, ædel Daad, Ærlighed.

Drengskapar-raun, *f. virtutis reuatio*, den Fors
fatning (Sammenstød af Omstændigheder)
hvor Mandighed eller en høj Tænkemaade
eller Ærlighed prøves.

Drep (drap, hefi drepid, at drepa), *percussere*,
cadere v. dissicere, slaar, giver Hug; *is*. slaar

ned, udrydder. 2) *occidere*, slaar ihjel, dræ-
ber, Drepa fæti vid, *impingere, hallucinari*,
støde med Hoden til noget; *is*. snuble. Oft
drepr fæti þá augna misfir, *in tenebris fre-*
quens hallucinatio, den der ej kan see sig for
støder (snubler) gjerre. Drepa fingri á, *in-*
tingere dignum, berøre med en Finger. Drepa
hendi vid, *repellere*, give et Slag med den
slabe Haand. Drepa gat á málm, *metallum*
perforare, slaa Hnl paa Metal. Drepa járn,
ferrum consumere, cudere, strække Jærn (o:
hamre paa tykt gloende Jærn saaledes at det
strækker sig i Længden), *alias*: reka járn.
Grettir drap járnid, *Grettir ferrum inuidit*,
Grettir hamrede det gloende Jærn. Drepa
nidr rykti, *rumorem suppressere*, neddyffe,
kvæle et Rygte. Drepa á dui, *dissimulare*,
fordølge, lægge Skjul paa. Drepa munabit-
anum í fatid, *immergere offam*, dyppe en
Mundbæid i Hodet (Sausfræakten). Drepa
sig úr dróma, *caenas sibi amoliri*, bryde sine
Løfter, løene sine Waand. Drepar nidr,
internecone perire, forgaae i en stor Ødelægi
gelse, Nederlag, styre. Drepa nidr höfði,
caput demittere, lade Hovedet synke. Drepa
tá vid, *hallucinari*, støde let med Hoden.
Drepa á dyr, *fures pulsare*, banke paa (o:
en lukket Dør). Drepa tungu á, *lingua pro-*
bare, gustare, berøre med Tungen, smage for-
sigtig paa. Drepa titlinga, *nictare*, blinke
stark med Øjnene. Drepr i skórdin, *verbis*
labare (dicuntur de senibus edentulis, om gamle

Folk som have mistet deres Tænder, og derfor ej kan fremføre visse Lyd) tale utydelig. Drepr i gegnum, *perforat*, det slaar igjennem (som Skrift paa Papir, &c.) Hann drap á pad vid mig, *paucis, de ea re, me allocutus est*, han berørte den Ting (ymtede om det) da han talte med mig. Drap hlióð úr öl-lum, *conspicere omnes*, der blev en almindelig Taaehed.

Drep, *n. icrus, et* Slag. 2) *pestis*, Pest, ødelæggende Eggdom.

Drephrid, *f. calamitas, et* ødelæggende Uveir.

Dreptingr, *m. vid.* Drápu-skáfr, et kort Digt.

Drep-sleggia, *f. endes*, en stor Smedehammer.

Drettingr, *m. circulator*, en Landstryger (dratta).

Dreypi (at dreyja á), *infillare*, lader dryppe, falte draabevís. (á dropi). 2) *recreare frigidam instillando*, bestanter (egl. en besvimmel, eller som er ved at besvimme) med koldt Vand.

Drif, *n. procella, turbó, vehemens tempestas*, Storm, stærk Blæst.

Drifa-vedr, *idem*, det samme.

Drif (dreif, hefi drifid, at drifa), *pellere, propellere*, fremdriver, jager forta. Sióin driffr, *agva marina in auris extollitur*, Søen gaar op i Naa og i stærk Storm. Peir létu skipin drifa um stafr, *naves retro agi sustinebant*, de lod Skibene drive baglænds. Drifa silfr, *argentum calare*, gjør udpuftet, driver Arbejde i Sølv.

Drifa, *f. nix floccis mollioribus, radijs pilosif*, tykt Snefald i Stille og Løveir, Snefog. 2) *poet. psidium se, nimbus velorum, et* detes slag eller Søbatalle, d. hvor Spyde og Pile regne ned som tyf Sne.

Drif-sjó, *imber aqua marina*, det Vand som en stærk Blæst opriver af Søen og fører med sig.

Drif-sniór, *nix alata, pilosa*, Sne, som falder i Glocke.

Drift, *f. gyris: nivalis*, Sneedug, Sneedrive.

Drifthvít, *nivis instar candidissimus*, snehvid.

Drif, *n. res abjecta, vejiculo*, noget som buer til ingenting.

Drifi (at drifa), *morari, tempus fallere*, nøler, stænder Tiden hen, driver.

Drifiskí, *n. variorum & ravorum piscium captra*, langsom og ubetydelig Fiskefangst.

Drif-letti, *n. meta feni, minores & rariores*, smaa adspredte Hædynger.

Drilmenni, *n. homuncio, et* Stærnmennike, en stet, lumpen Karl. 2) *eorum casus ravior*, en liden Flok af flige Vernester.

Drilla, *f. vas angustum, monoxyton*, et lidet uds hulet, uanseeligt Trakar af smal opbøjet Stikstokke; *is*, et stolt, stet Fruentimmer.

Drilla-hagr, *qui vilissima vasa fabricare solit*, en som tilnød kan gjøre flige Trakar.

Dríóli, *m. spurus*, en Tyr. 2) *mancipium cor-pore vasto*, en stor og stærk Træl eller Tjeneststark, en Prygl af en Karl.

- Driólaz (at driólaz), *obversari*, gaar sigefor, staar i Væjen; *is*. staar imod, vil ikke lade sig lede, \therefore om Heste, Dørg o. s. v.
- Drioni, *m. zaurus cornuata, perulans*, en vild Eyr, som forfølger Mennesker.
- Drit, *n. excrementa alvi*, Menneskers og Dyrs Excremenyer (særlig Besøgles paa Dyr og Strandflipper).
- Dritber; *n. pl. pillula, casapocia*, Læseepiller.
- Drit (at dríta), *fordes ejicere, cacare*, gjør mit Behov, gaar for mig selv.
- Drittiz (at drittaz til), *ingratus agere*, gjør noget højt ugiærne, nødig.
- Driúglega, *arroganter*, med Indbildsel, Praleri, *is*. forsynlig, sparsommelig, *is*. i Mængde, betydelig, drøjt.
- Driúgmánlega, *idem*, storagtig, brontende.
- Driúgum, *frequent*, meget, betydelig.
- Driúgr, *continuus, fecundus*, drøj, som længe kan tages af. 2) *sibi confidens, arrogans*, indbildsel, som tænker for højt om sig selv.
- Driúpi (at driúpa), *pronus herere, caput demittere*, lader Hovedet synke, nedbøjer det. 2) *metaph. tristis*, sørger, bedrøvet. Driúpir, *hófdli*, daudr er pengill, *luger mons v. promontorium, mortem thengili*, \therefore regis, Forbøjet bøjer sig af Sorg over Kongens Død.
- Driúpr, *humilis, simplex*, ydmyg. 2) *tristis*, bedrøvet, nedbøjet af Sorg.
- Dróg, *f. fibra*, en Trave, løse Træde. 2) *vestis detrita*, ublidt Klædningsstykke. Eingin dróg er i því heil, *ne unica quidem fibra,*

- v. filamentum ejus integrum est*, det er ikke en hel Træad i det mere, det er ganske opslidt.
- Dróg, *f. equa vilissima effeta*, en uduelig, maver Hest. 2) *homuncio*, et Drog af et Menneske.
- Droll, *n. zardasio*, Loven, Nølen, Forsikelse.
- Drolli (at drolla), *hæver, moras necere*, nøler, staar og hænger.
- Drollsamr, *cunctabundus*, som gjerne tøver, en Nøler, sendrægtig.
- Drómi, *m. vinculum*, Baaud og Fangsel (særlig dog de Hæb hvormed Mennesker og Dyr bindes).
- Dromundr, *m. dromedarius, dromas*, en Dros medar, en Kamel med En Puffel.
- Dromundr, *n. dromon, navis genus*, et Skib af usædvanlig Størrelse og egen Bøgningsmaade. (see Orkneyinga Saga, Rbh. 1780 S. 298).
- Drop, *n. stillicidium*, Draabefald (å drýp).
- Dropi, *m. gutta*, en Draab.
- Dropótr, *guttatus*, spættet, spraglet, med smaa runde Pletter, haglet.
- Drós, *f. famina ingenua*, et fornemt, et ædelt, veltaenkende Fruentimmer.
- Drótt, *f. populus, plebs, folk, Mængden, Publium*.
- Drótt, *f. sublimare in foribus domum*, Dørtættel; *is*. begge Dørtæpper med det overste Dørtæ og Dørtættel, *is*. Dørtæ.
- Drottinn, *m. dominius*, en Herre.
- Drottinn-hollr, *domino filius*, som er sin Herretre.

- Drottins-bæn, *paxer nostræ*, Herrens Bøn, v: Gabervor.
- Drottins-dagr, *dies dominica*, Søndagen.
- Drottins-svik, *perduellio, apostasia*, Forraderie mod sin Herte.
- Drottins-sviki, v. Svikari, *proditor domini perduellis*; en som forraader sin Herte. 2) *proditor communitatis v. patriæ*, en Landeforradet. 3) *sevus percussor domini*, en Tæl eller Tjener som lader sig leje til at dræde sin Herte.
- Drottina (at drottna), *imperare*, hersker, byder over, regierer.
- Drottning, *f. regina*, en Dronning.
- Drøttfeti, *major domus regie*, Befalingemanden i Kongens Gaard, Hofmarskalk; *ir. Comsmander* for Garden eller Livvægen. 2) *qvæstor regis*, Kongens Kassemeister, Skatolkaaserer, Drost.
- Drøtt, *m. fama vulgaris*, et Nytte, Folkesnak.
- Drøtia, *f. unda maris*, en Bølge paa Eøen, Bøge.
- Drøtsdrøtt, *undulatus, maculosus*, spættet, sørgelø; *ir. hølget*.
- Drøg, *n. pl. occasu*, Vejlsighed, Omstændighedens Sammenføjning til at frembringe en, vis Blevning. Hann lagdi drøg til hets, *occasionem dedit*, han indrettede, made de see at.
- Drølle, *m. vide*, Drillir, en Følgesvend. 2) *onus molestum*, en svær, tung Byrde.
- Drøngull, *m. cylindrus*, en rund, langagtig Stur af jevn Tykkelse, en Cylinder, Valise. 2) *complicatura pannorum*, en Pakke Klæde (å drånger).
- Drøsla (at drøsla), *adhærere*, hanger ned, slæbes frem med. 2) *hæsitauer progredi*, gaar langsomt og slæbende.
- Drøslur, *f. pl. vestes proluxæ, detritæ*, lasede, pjaltede Klæder.
- Drøskull, *m. equus* (v. draskill), en Hest.
- Drøtt, *m. piger pedisequus*, en langsom, doven Følger; som slæber sig frem bagefter en.
- Druckinn, *ebrius, temulentus*, beruset, drukken.
- Druckna (at druckna); *submergi*, drukner, dør i Vand.
- Drucknadr, *submersus, suffocatus*, druknet.
- Druldinn, *consvra & angustata faciei*, opsvulmet i Ansigtet (som ved Anstrængelse); *ir. som har et surt eller sørgmodigt Udseende, som hænger med Lapperne. (ut olim de imperatore Flavio Vespasiano scriptum est, qualis cacantis est).*
- Drulduleitr, *idem*, det samme.
- Drumbill v. Drymbill, *m. en Myre, aranea bipunctata*, (Favn Svec. 1997). (*vid. dorgdingull*).
- Drumbr, *m. caudex truncus, stipes*, et kort tykt udfærdiget Stykke Træ. *metaph. homo agrestis, incivis*, en Bøddelfods. Hønun var drums, *difficilem & inhumanum se præbuit*, han var tvær, uvenlig, han led ikke til at gjøde sønderlig af Tilbudet, Forlaget.

Drumbslegr, *trunco similis, blizeus*, tvær, ubøjet lig, flodset.

Drundi, *m. bor*, en Stud. 2) *barro*, et Tu u hoved, ret en Stud.

Drundalegr, *inapplicabilis, inhumans*, tør, ufelskabelig.

Drúangi, *m. molestia, onus*, Besvær, Tyngde. 2) *gravedo capiti*, Snue.

Drúanginn, *ravus*, hæs. 2) *grandisonus*, som har en grov, stærk Stemme. (*vid. Þránginn & svefnþrángi*).

Drúsi, *m. homo rusticus, insolens*, en stump, flodset en; *ir*, en grov Karl. (å dreifs).

Drúsamenni, *n. idem, grobianus*, det samme.

Drátr, *m. ovum subvevaneum*, et Vindæg.

Drýgi (at drýgia), *coninuare*, forlænger. 2) *parsimoniam augere, parcere*, drøjet, bespærer.

3) *parvare exercere*, udøver, begaar. Drýgia dvæl, *coninuare moram*, forlænge sit Ophold.

Drýgia fong sin, *rebus suis parcere*, spare, *ir*, forsøge sit Forraad (især af Levnetsmidler).

Drýgia dáð, *virtutum exercere*, gjøre godt, vise sin Duellighed.

Dryckis, *f. porario*, Driften, Drickelav.

Dryck, dryckin, *f. idem*, det samme. Sniólfr sat at dryckinni med biskupi, *Sniolfus cum episcopa combibit*, Sniolf var i Drickelavet hos Bispen, Sniolf og Bispen bleve siddende og drak sammen.

Dryckiar-holli, *m. potifris*, et Bæger.

Dryckiar-blanda, *f. oxycratum*, Valte, Syre.

Dryckiar-horn, *n. hirnea*, et Horn at drikke af.

Dryckiu-skutill, *m. idem*, det samme (af mitø dre Slægt).

Dryckiar-kanna, *f. concharus*, et Drickeskru, en Østænde (egentlig en stor Kande af Træ som stehse staar i Holkestuen med Valle og Vand sammenblandet).

Dryckiar-kér, *n. poculum, crater, cupula*, et Bæger, Drickekar.

Dryckiu-madr, *vinolentus, bibax*, en Druffenbolt, Dranker.

Dryckiu-rátari, *m. idem*, det samme.

Dryckiu-skál, *f. crater, scaphium, phiala*, en Drickeskaal, Pokal; *ir*, en stor Skaal, en Punskebolle.

Dryckiur, *f. pl. couvivia, compositioes*, Gjasstebude, især Drickegilder. Þar vóru dryckiur miklar, *compositioes ibi frequentes erant*, der vare hoppege store Gilder, Drickelav.

Dryckir, *m. potus, haustus*, en (vis) Drif.

Dryn (drundi, at drýnis), *mugire*, brøler, drøner.

Drynir v. Drunn, *m. mugius*, Drøn, en stærk hul Lyd.

Drýp (draup, hest dropid, at drýpa), *stillare plure.* (*angl. to drip*), dropper, falde draar bevit. Ecki drýpr nú af hönum, *modestissime se gerit*, nu er han ganske stille, spagsar dig. Hönum drýpr ecki i augu, *in deliciis vivit*, han lever ret i Glæde og Sammen.

Drægja, *f. mora, tarditas*, Sendrægtighed, Tøven.

- Dræglegr, *rardus, cunctabundus*, som nøler eller ser ud til at være sendrægtig.
- Drægl v. Drægli, *n. femella prolaxis & fordidiis vestibis*, et Fruentammer som klæder sig uordentlig og urensærdig.
- Dræglisleg, *lenvus*, sendrægtig, langsom.
- Drægr, *qui trahi v. tolerari potest*, som kan bæres, drages; *is*, som er til at holde ud, v: taalelig. Paa heldt eg hönnum drægr, *hoc illi tolerabile credo, v. sufficies ei*, det troer jeg han kan taale; *is*, det bliver ham nok, formoder jeg. Hann er valla drægr heber det i Sesproget naar Vinden blåser saa stærk imod, at man neppe kan ro en Baad frem.
- Dræmr, *rardus, seguis*, sendrægtig, langsom. Hann tok dræmt undir, *rarde v. agre annuir*, han fandt derved noget betæufeligt, gjorde Vansteligheder.
- Dræpr, *reus convictus, mortem promeritus*, Hyls dig til Dødsstraf, dømt fra Livet.
- Dræpr v. hæl-dræpr.
- Dræplinger, *m. v. Dreplinger*, et kort Digt af Versaart som en dråpa.
- Dræfa, *f. tracus*, Dræfken, Dragen. 2) *vestes dissoluta, et aliud quod gressum moratur*, ops løst, flødeløst hangende Paatlædning; *is*, noget som hindrer sig for Fødderne af en Gaaende og derved forsinket.
- Dvali, *m. somnus*, Søvn. 2) *deliquium*, Besvimelse, Dvale. 3) *mora*, Ophold, Tøven. Hann ligr i dvela, *deliquium patitur*, han ligger i Afmagt.
- Dvalsamr, *cunctabundus*, som ofte tøver, sen.
- Dvalsa (at dvalsa), *morari*, opholder mig, nøler, bier.
- Dubba, *f. libertina, græ quondam vapulavit*, en frigtven Skarvinte (eller født af frigtvne Førelbre) forhen vant til at seaa Hug.
- Dubba (at dubba), *cadere, verberare*, slaar, gisver Hug. Dubba til riddara, *egvitem creare*, slaar en til Ridder. (angl. to dub, armare bevæbne; ogsaa at slaar til Ridder).
- Dubl, *n. aleatorum jactus, v. lusus* (vid. tabl), Doblen, Dratspil, især med Terninger. 2) *dolium retis v. anchoræ funi superuacans*, en Bøse, v: ved et Anker, Garn, o s. v.
- Dubla (at dubla), *minare*, dykker (om en Svømmer som gaar under Vandet og kommer op igjen) 2) at dubla peningum, *pecunias alea submittere*, at spille Terninger om Penge, dobbel.
- Dublari, *m. aleator*, en Dobler, Epikker.
- Dúki, *m. vestes plumata, sine Pelteklæder* (á dán), *is*, Sængedyner og Puder med Fyld af Duv.
- Dúda (at dúda sig), *mollior vestiri plumis*, klæde sig tykt og varmt; *is*, pakke sig ind.
- Dudra (at dudra), *levi opere immorari*, nølet for længe over et ubetydeligt Arbejde.
- Dude, *n. levis opera*, en ubetydelig Syffel.
- Dudr, *m. v. Dunr*, Kvald, Duldre igjennem Lufsten.
- Dvel (dvaldi, hefi dvalid, at dvelia), *morari operiri*, opholder, tøver. (angl. to dwell, habitare, boe). Dvelia fyrir, *impedere*, hin-

der, foranfsager Ophold. 2) *sustentare*, underholde. Hvad veler Pig, *quid impedit te*, hvad hører du efter, hvad er deri Vejen for dig.

Dverg-hund, *canis melizans* (vid. kovarni), en liden (fuldvoren) Hund, en Bologneser, Stjædehund, Kreuzhund.

Dverga-finidi, *n. fabrica affabre & artificiose elaborata*, et særdeles kunstige Stykke Arbejde (i Metal).

Dvergmål, *n. echo*, Gjenlyd.

Dvergspeni, *m. papilla superflua, plerumque siccata & oclusa rima vaccarum* Sia v. Sia, en blind Patte (paa Kreuztimmer og Rjør eller Malkefaar, Seber ic), v: en Patte over det sædvanlige Tal, som ingen Melk giver.

Dvergr, *m. nanus, pygmaeus* (angl. dwarf), en Dværg.

Dåsa, *f. columba, ales veneris*, en Due.

Dåsa-stegger, *m. columbus*, en Handue, Duerk.

Dåsa-ångi, *columbulus*, en Dueunge, Duesyling.

Dåsa-hås, *n. columbarium*, et Dueslag.

Dugandi-madr, *virtuosus, homo frugi*, en dueilig; driftig Mand, ferm Råtl.

Duganlegr, *habilis*, dueilig (til noget).

Dugi (at duga), *pollere, sufficere*, duert, formaar, er tilstrækkelig; ic. hjælper.

Dugga, *f. navis piscatoria*, en Fiskefjagt, Hulfert, o. s. v.

Duggara-les, *crassissimum lanificium in usum nauarum*, grovt Uldengods (saadant som Fiskeere gjerne bruge).

Duggari, *m. nauta, piscator*, en-fom-farer med et Fiskefartøj (v: større end en Baad).

Duglaus, *pavidus, homo nauci*, som ikke har Kraft eller Mod, et Drog.

Dugnadarlaus, *idem*, det samme.

Dugnadarleysi, *n. ignavia*, Uduelighed, Mangel paa Birkfomhed og Kraft.

Dugnadr, *m. virtus acutosa*, Duellighed, adel Birkfomhed. 2) *auxilium*, Hjælp, Understøttelse.

Duglegr v: Duganlegr, dueilig, habil.

Duglega, Duganlega, *fortiter, cum effectu*, med Kraft.

Dugr, *m. vigor animi, vires*, Sjæls- og Legemsstyrke. Hann er ecki dags, *abieci animi est*, han er modløs.

Dåi (dådi, hefi dåd, at dåa), *reciprocare, morare*, bevæger, trækker frem og tilbage. Dåa fæti, *juvem piscatorium morare*, angle. Dåa fótum, *pedes morare*, holde Fodderne i Bevægelse. Dåir undir fæti, *pede pressum sponte se recipit, v. elevat*, det giver efter naar man træder paa, er elastisk at gaa paa.

Dvina (at dvina), *desuare, detumesceere*, aftages, holder op. Paa dvinar, *cessat*, det holder op.

Dvinan, *f. cessatio*, Afslættelse, Ophold.

Dåkr, *m. mappa, gausape*, en Dordbug, Dordflade. 2) *textura*, et Stykke vavet Tøi, fornemmelig Linstjæfte. Hann kom efter dåk og disk, *post festum, v. post evocatas & desecras mensas venit*, han kom først da

alting var forbi (egentlig: først da der var taget af Bordet).

Dul, *f. presumio, arrogancia, Indbildsighed.*

2) *stulticia, Daarlighed. Känniz dælker vid dul, stultus ex presumptione & arrogancia dignoscitur, Daaren er god at kjende derpaa at han blivder sig meget ind.*

Dula, *f. velamen, stragulum, et Skjul, lidet Dække. 2) idem ac dul, alt for høje Tanker om sig selv; it. Taabelighed.*

Dulr, *m. vid. Dul, Daarlighed, Indbildsighed. At draga dul at ser, sibi nimis arrogare, synes for godt om sig selv. Dularian hesr margaan drepir, arrogancia multos pessum dedit, Stolthed har mangen fordervet.*

Dular-fullr, *arrogans, stolt, indbildsk.*

Dular-klædi, *n. persona, Forklædningsdragt.*

Dular-madr, *personatus, larvatus, forklædt, som søger ikke at blive kjendt.*

Dular-inål, *vulgo dulsmål puerperinum oculum, cum expositione infantis, Barnefødsel i Dølgts maal; it. enhver Ting man søger at holde skjult, Dølgtsmaal.*

Duldr, *cecus, inscius, non videns, som holdes i Uvidenhed om en vis Ting, en for hvem en vis Ting holdes skjult, uvidende.*

Dulinn, *idem, det samme: Dulinn om ég þess, me fugir, man skjuler det for mig, jeg veed det ikke.*

Dulkofri, *m. persona, en som ikke vil kjendes.*

Dulkofralegr, *abstrusa mentis & vocis, som læ-*

des til at være en forklædt, ser ud som han vilde være ukjendt.

Dull, *n. vid., Bull, uordentlig Sammenblanding.*

Dulla (at dulla), *fordide confundere, mænger, blander uordentlig det ene i det andet.*

Dul mali, *n. secretum, verba secreto commissa, en Hemmelighed.*

Dul-yrdi, *n. pl. verba obscura, en mørk Tale.*

Dumba, *f. caligo, Taage; it. mørkloden Farve.*

Dumbaz (at dumbaz), *obmascere, bliver stum, tavst, forstummet.*

Dumbi, *mutus, elingvis, stum, (angl. dumb).*

Dumbinn, *furvus, dunkel, mørkloden af Farve.*

Dumpla, *f. massa buryi recentis, nykjernet Smør, 2: saameget som der ad Gangen for arbejdet, en Kjærning. (vid. damla).*

Dumbætr, *obscuri coloris, dunkel af Farve, mørkloden.*

Dumbu-litr, *color fardus, lenus, uanselig, mørk, mat Farve.*

Dumbångr, *m. obscuritas veris, taaget, tykkyet Luft.*

Dumbångs-vedr, *idem, taaget Vejr.*

Dumbr, *m. gigas, en Jette, Skampe. 2) idem ac dumbi, stum, maallost.*

Dumma (at dumma), *harere, forbliver usforakt dret, bliver ved: Lára dumma, lade-staa til.*

Dummado, *vos nuncicum, Ammerens Rynne-udtryk, som "lullu, lullu" hos de Danske.*

Dumpa (at dumpa í árum), *quam lentissime remos movere*, holde Kærene i liden Bevægelse, ro ganske sagte; *is.* falde uformodentlig igjensnem, plumpe i, dumpa i.

Dán, *m. pluma mollissima*, Dun.

Duna, *f. tonitru*, Tordenstæld. 2) *fremirus*, Bulder, hul og langsom Lyd (førnemmelig underjordisk eller i Luften). *Peir* heyrdu dunur miklar, *ingures fremirus audiere*, de hørte sterke hule Drøn.

Duna (at duna), *tonare, tonitruare*, tordner.

Dána-logn, *n. adeo mollis aer, ut mollissima pluma nullam sentiant curam*; Bliskille, *o:* naar ikke en Fjær røres af Vinden.

Dán-bedr, *m. culcita plumea*, et blødt Leje.

Dund, *n. mora*, Tøven, Ophold.

Dunda (at dunda sig), *radare*, nøler, tøver.

Dundari, *m. cunctator*, en Nøler, en som aldrig bliver færdig.

Duni, *m. ignis* (poet.) Jld.

Dánka (at dánka), *resonare*, giver hul Gjenslyd.

Dánkr, *m. resonantia*, hul Gjenslyd (f. Ex. naar en Sten kastes i dybt Vand).

Dán-koddi, *m. pulvillus plumens*, en Pude med Dunfyld.

Dánklædi, *n. pl. vestes plumea*, Dunklæder, *o:* meget varme, som fine Peltser ic.

Dánkeng, *f. culcitra plumea*, en meget blød Seng; *is.* en Dyne med Dun.

Dán-svæfill, *m. vid. dánkoddi*, en liden Høvedpude med Dunfyld.

Dán-tekia, *f. plumarius proventus*, Indsamling af Dun.

Dán-vötr, *m. chirotheca plumea*, en enkelt Bante eller Hanske laaden inden i, en Hanske af fint Peltskærk.

Daur, *m. vid. Duna*, Tordenstæld; Drøn, hul Lyd i Luften eller under Jorden. *Peir* ridu allin heim í einum dun, *cousiano pedibulo v. sonitru omnes ad domum equitarum*, de red alle i en Fart hen til Gaarden. *Vegr* kom í lauda dun, *ex improvise lupus in fabula assuit*, Ulven kom farende midt ind i Gaards flokken.

Dvöl, *f. mora*, Tøven, Forsinkelse. 2) *mansio v. sustentario cetera*, Underholdning, Ophold.

Duþt, *n. pulvis*, Støv. 2) *purgamenta*, Fjæstern.

Duþta (at duþta) *pulverem ejicere*, støver ned, baner ud. 2) *dispergere*, udspreder, strøer ud, bestøver.

Duþtugr, *pulverulentus*, støvet.

Dúr, *m. nubes sonni*, kort Øvn, en Blund. *Þad* dettr upp úr dárnum, *ex improvise venit*, inden man veed et Ord af det.

Dúra (at dúra), *per intervalla dormire*, vaagner af og til, smaafover, blunder.

Dúriki, *m. columbus*, Durik, en Hantue.

Durlaz (at durlaz yfir), *occulvari*, fjules, forfølges.

Durnir, *m. vid. Bári*, en Kasselet, *physcher macrocephalus* (Hst. nat. 107). 2) *nom. pr. giganis*, en Jette-Mavn.

Dufi (at dufa), *inhalaré, cubare*, ligger hen ved noget, -daaser. Dufa nidr, *cernuare*, biser Hovedet dybt ferover; *is. putte sig ned i Dyrerne*. Dufa vid, *adhalare*, ligge (især med Hovedet) tæt hen til noget.

Dufill, *m. servus*, en Drengen, Træl.

Dufilmenni, *n. idem*, dettsamme.

Dufniáll, *m. pufio*, en Pusling, en liden Dreng eller Pige. (å niáll v. nióli, σ : *caulis*, Stammen af en Plante).

Duft, *n. pulvis*, Støv, Pulver. (angl. dust), *is. Banfen, Slaaen*.

Dufla (at dufla), *pulverem excutere*, banker, ryfter Støvet af. 2) *pulvere conspergere*, overfløver, fløver til. 3) *verberare*, flaar giver Hug.

Dufl, *n. levis & conziaua opera*, et ubetydeligt, langfomt Arbejde.

Dufla (at dufla), *fordibus everrendis vacare*, gjør rent, fejer, *is. ryfter Støvet af*.

Duflera (at duflera), *in arenam descendere*, gaar frem for at tage Del i en offentlig Kampøvelse, som Bryden, Fægten ic.

Duflingr, *m. servulus cunctator*, en Nøler af en Karl, sendragtig Tjener.

Dý, *n. lama v. lacuna viridi musco obsita*, en Bandpudd, liden Sump, omgivet af grønt Mos.

Dý (dádi; at dýa), *vid. dái*, bevæger, drager frem og tilbage.

Dygd, *f. virtus, pietas*, Dyd, Retfæstlighed.

Dygdaríkr, *virtuosus*, dydig, dyderig.

Dygdugr, *idem*, det samme.

Dygdaríki, *n. virtus constans*, flabig Dyd, Retfæstlighed i ens hele Forhold.

Dyggilega, *fideliter*, med Trofæst.

Dyggilegr, *bonæ fidei, fidelis*, trofast, optog.

Dygggr, *fidus*, tro, som man kan stole paa. Þorvardr var á dyggum pantzara, og þad gaf hönnum lif, *Thorv. indutus erat inviolabili paludamento, quod illi vitam servavit*, Þorvardr var iført en dygtig Brynie og det reddede hans Liv.

Dyl (duidi, at dylia), *celare, occultare*, fordøle ge, skjule. Hann dylr þels, *insicias is*, han henægter det; eg dylft við þad, *meliora præsumo*, det er dog vel ikke faa galt haaber jeg. Hann duldiz þels, *ignorantiam simulavit*, han stillede sig ganfte ukyndig, uvidende an om den Ting.

Dylgiur, *f. pl. sermones obliqui, cum animo infenso*, tvetydige Ord, fremsagte i vred Hu enten som Bebrejdeser til den man taler med eller for at gjøre tredje Mand mistant.

Dylgiulegr, *suspectæ fidei*, mistantelig, σ : som ikke er at tro eller stole paa.

Dylgiulega, *suspecto, non suta fide*, mistantelig.

Dylminn, *lasebras quærens*, som søger Skjul, vil være ubemærket.

Dymbill, *m. croctalum ligucum*, en Klappert, en

- Erarangle at Slaa Taft med til Dansk. (Å dumbi).
- Dymbil-vika, *septimana sancta, v. passionis*; Diminutagen, Ugen før Paaske, den stille Uge.
- Dymil-dægur, *n. pl. idem*, det samme.
- Dyti, *n. vid.* Danur, et Dron, hul Lød; *ir.* Tordenstræld.
- Dytr, *m. idem*, det samme.
- Dyn (dandi, at dynia), *sonare, resonare*, bræuer, giver hul Lød, suser. 2) *irruere*, vælber ind eller ned paa, styrter ned over. Hridin dynr yfir, *procella cum strepitu irruis*, det er, bliver en stærkende Regn med Bløst. Hvad sem ádynr, *quicquid obvenit*, hvad der end møder. Blódid dundi og tárin tídt, *creberrima erat stillario, zum fang-vivis, zum lacrymarum*, Blod og Taarer vandt paa engang i Mængde.
- Dynbialla, *f. riniunabulum*, en Bjelde, liden Kloffe.
- Dýna, *f. calcitra*, en Sengedyne. 2) *stragula egorum*, en Sadeldyne, (å dán).
- Dýngia, *f. pulvinar*, en Hovedpude, et Hynde. 2) *aceruus, congeries*, en Dyrge, Etak. 2) *nidus*, en Fuglerede. Álfta-dýngia, *olorum nidus*, en Swanerede. 3) *cubile v. gynæceum*, et særskilt Hus eller Fløj af en Hovedbygning hvor Folk plejede at sove; *ir.* et Hus hvor Treentimmerne plejede at opholde sig, en Kreierstue.
- Dýnkr, *m. vid.* dúnkr, et hult Knald eller Øjenfyd.

- Dynt, *n. concussio*, Kysten, Støden op og ned, ej meget stærk.
- Dynttr, *m. idem*, et fligt enkelt Stød.
- Dynta (at dynta), *quæere*, søger, ryfter lidt op og ned. Dynta sér, *corpus quæere*, ryfte Skreppen.
- Dýpi, *n. profanditas*, Dybde; *ir.* Dybet.
- Dýpt, *f. idem*, det samme.
- Dýpi (at dýpa), *profunditatem augere*, forsdyber, forøger Dybden. Héir dýpir, *hic vergit in profundum*, her bliver det dybere, (isér om Vand som gaar højere).
- Dýr, *preiosus, carus, dyr*, af svrt Þarbi, dyrebar. (angl. dear).
- Dyr, *n. pl. ostium, janua*, en Døraabning. Hann geck frammi í dyrið, *ad januam se contulit*, han gif ud i den aabne Dør.
- Dýr, *n. animal*, et Dyr; *ir.* en Rav. Sem lifir á síð og landi, *amphibium*; et Tvídyr, *v.* som opholder sig delv. paa Landet delv i Vandet. Grimt, *bellua fera*, et grunt Dyr, *v.* af grum Natur. Óramt dyr, *fera*, et utæmmet Dyr.
- Dýra-bogi, *m. cassis*, en Hævesaks.
- Dýra-dómtr, *iudicium ad fores veterum*, en Kjendelse, høitidelig epsagt eller forkyndt i den aabne Dør af en dertil bestemt offentlig Bygning.
- Dýra kíltni, *n. iustrum*, en Dyrshule, vilde Dyrø Døllig.
- Dýra-gardi, *vivarium, theriostrophium*, et ind-

- hæget Sted hvor vilde Dyr indsluttes, en Dyrehave.
- Dyra-gætti, *n. pl. sublimen, cum limine et possibus*, en Dørkarm, de to Tvertræer og Dørstolperne sammensjede og opsatte. Klaus hristi af lær dyra-gættin, *Klofus rotum frontispicium domus disjecit*, Kløve ryfede hele Dørindsatningen af Lave.
- Dyra-hringr, *limbus duodecim signorum celestium, zodiacus*, Elliptiken, de 12 Himmeltegn's Række, Dyrerettsen.
- Dyra-hringr, *m. coruix*, en stor Ring (af Mæsing, Jærn eller Walm) fæstet med Skampe ubvændig paa en Dør istedet for Haandgreb.
- Dyra-loft, *n. conignatio vestibuli*, et Bærelse over Hovedindgangen til en Gaard eller Hus; *iz.* Brædeløftet derover, Porloft.
- Dyra-net, *n. plaga*, et Jægergarn, de at fange Vildt. *i.*
- Dyra-riki, *regnum animale*, Dyreriget.
- Dyra-stafir, *m. pl. postes*, Dørstolper.
- Dyra-tré, *n. sublimen, hypershylum*, Tvertræet over en Dør, Dørtra.
- Dyra-umbåningr *vid.* Dyra-gætti, de fire Træer hvori en Dør falder ind naar den lukkes.
- Dyra-veidi, *f. captura ferarum*, Jagt, vilde Dyr's Jagen.
- Dyra-vördr, *m. janitor*, en Dørvogter, Portner.
- Dyra-vördrslu-kona, *janitrix*, en Dørvogter'ske.
- Dyr-bit, *n. morsus ferarum*, Bid af vilde Dyr (særlig af Raven); *iz.* den Bidelag'ske Raven anretter blandt Gaardene.
- Dýrd, *f. gloria, honor, Vere, Virtus; iz.* overrædentlig Pragt og Glænde, Herlighed.
- Dýrdlegr, *gloriosus, augustus*, prægtig, majestætisk, herlig.
- Dýrdlega, *glorioso, magnifico*, med stor Pragt og Herlighed.
- Dýrdlingr, *m. indiger, divus*, en Helgen.
- Dýr-gylldr, *preziosus*, kostbar.
- Dýr-gripr, *cinelium, res preziosa*, en Kostbarhed.
- Dýrgia, *f. mulier pygmaea, nana*, en Dyræginde. 2) *crassa & deformis famina, et Feucitiamer* af tvf, blodset Vært.
- Dýr-hundr, *canis venaticus*, en Jagthund.
- Dýri-dagr, *festum corporis christi*, Kristi Lev-gemefest, de den 28de Majs.
- Dýri-dómur, *extremum judicium*, den yderste Dom.
- Dyrka (at dyrka), *colere, venerari*, dyrker, røgter med Omhyggelighed; *iz.* tilbeder, ærer.
- Dyrkan, *f. cultus religiosus, Gudsdyrkelse; iz.* Røgt, Dyrker.
- Dyrkari, *m. cultor*, en Dyrker.
- Dýrkéyptr, *magno prezio emus*, dyrekøbt.
- Dýrleiki, *m. caritas*, Dyrhed.
- Dýrmar, *preziosus, dyrcbar*.
- Dýr-qvedid vers, *versus elaboratus, et Beredgjort* paa særdeles kunstigt Mætrum.
- Dýrriki, *m. v. Durici*, en Handue, Duerik.
- Dýrtid, *f. annona caritas, Dyrtid*, almindelig Mangel paa simple Nødvendigheder. Ac górá dýrtid, *excandescere, v. incendere annonam*, at gjøre, forårsage Dyrtid.

Dyft, *n. equestre certamen*, Kamp imellem Ridebende, et Rytterslag, naar Kavalleri slædes mod Kavalleri. (*v. dyft, Støv, quod pulve. vulentos faciat*, nemlig at de Rjæmpende bleve overstøvede).

Dædi, *n. opus*, et tilendebragt Foretagende, Daad.

Dæda, *f. idem*, det samme. (*currumque inuistratum, nisi in compositis*, begge ubrugtelige undtagen i Sammensætning, *sic: ódædi, fordæda; Danis: Misdæder, maleficus, ódádá-madr*).

Dægradról, *f. v. Dægra stytting, Tidsfordriv*. 2) *maschia ludica*, det Redskab, hvormed Ringeleg spilles, Timering.

Dægra-mót, *n. pl. noctis & diei confinium, vulgo, prima lux, tempus antelucanum*, Tidspunktet da Nat og Dag mødes, især om Morgenens, v: Dagsbrækingen. 2) *gallicinium*, Hænegalstiden om Natten. På dette ei nidr vid dægra-mótin, *constans & intrepidi animi er*, du lader dig ikke let forbløffe. At dætta nidr vid dægra-mótin, *in horas mutari*, at miste sin Fatning, blive ganske forbauset.

Dægra-stytting, *f. consumtio otiosi temporis, Tidsfordriv*. At stytta sér dægr, *terere tempus*, forkorte sig Tiden, fordrive den.

Dægar, *n. semiffis diei naturalis, nycthemerum*, en Dags eller en Nat-&Tid, v: 12 Timeres Tid.

Dæglegr, *pulcher, decorus*, dejlig, meget smuk.

Dækja, *f. aucilla torpida*, en sandsestøds, upaa-passelig Tjenestepige.

Dælg, *f. locus depressus, lacuna*, en liden lavt liggende Plads, en liden Del. 2) *aurilia, hanstrum*, en Botte eller Kar hvormed Vandet ved Hjælp af en Junge føres nedent fra op ad, pompes, viendes op; en Brøndspand, Pompe. *metaph. flumen orationis*, en vedholdende hastig Tale. Hann lét dæluna gánga, *cum affectu fluxere illi verba*, han snakkede i et vak, Pøtler et Hre af. (*Sepe sumitur pro iureparatione invecriva & impo- zenti*, gjerne naar en bliver længe ved at støjle og smalde).

Dælu-kér, *n. hanstrum*, et Pompekar, Brøndspand (*v. dæla i anden Bemærkelse*).

Dælu-aufr, *aurilia hanstrum, Pompen, Vandets Ophalen ved Maskinet*.

Dæld, *f. lacuna*, en liden Dal, lavtliggende Plads. 2) *mare, lacus*, en Sø.

Dæll, *mansuetus, affabilis*, høflig, artig, god at komme til rette med. 2) *liber*, fri (i daglig Omgang), utvungen; *ir. gavnlig; ir. let*, ikke vanskelig. Páll Iarl var hógvær og dæll at öllu vid fólkid, *Paulus comes mitis erat & vulgo affabilis*, Jarlen Paul var nedladende (mild) og høflig mod alle. Dællt er heima hvört, *domi quodque liberum*, hjemme er enhver utvungen, i sit eget Hus har man den største Frihed. Göra sér dællt vid einu, *licentius cum aliquo conversari*, være fri imod en, i Omgang med en. Pad var hönum dællt, *illud ei maxime proficuum erat*, det var det bedste, tjenligste for ham; *ir. det var*

- ham det letteste. Eeki þókti dællt, at ráðaz á dyrim, non extra periculum fore videbatur, jannam aggredi, det syntes ikke raas deligt, ikke just nogen let Sag, at søge til Døren, Udgangen. Dæll, *pr. vallesfris, in valle domesticus*, som hører til, boer i en Dal.
- Dællir, *m. pl. vallesfret*, Bedøere af en Dal. (*in compositis vulgo notum*, sædvanlig sammensat med Dalens Navn f. Ex. vats-dællir, laxdællir ic. Þórarinn seldæll, Sturl. S. vid. ódall, balslyrtig; indæll, vndig.)
- Dællagleiki, *m. liberas, familiarizas*, frei og utvungen, foertrolig Omgang, Frihed i Opførsel. Kolb. mælti: miög kéninnir dællagleika af vorri hendi, meir enn verdleiks ydar, Kolb. *niz, hic se nimis prodit familiarizas nostra infra vestri debizum honorem*, her er Friheden, sagde Kolbein, (det uvungne) i vor Opførsel meget kjendeligere end eders Bærbighed. Sturl. S. 2. 13.
- Dælleiki, *m. idem*, det samme. Þeir létu sér allt vera í dælleikum, *omnia sibi libera fecere*, v: pro lubitu rapuere, de brugte ál muelig Frihed, foretog sig hvad de fandt for godt, v: de røvede alt hvad de lystede.
- Dæliska, *f. nimia liberas, impotens familiarizas*, alt for megen Frihed, ubeskyeden Paatrængenshed. *gr. dæliska, v. dæliska á dalt, eadem nozione, ac heimiska, loco heimiska á heimr.*
- Dæliskulegr, *stultus, arrogans, overmodig, indbildst.*

- Dæliskulega, *stulte, arroganter*, med Overmod, Dælisk, *stultus, inexperius, tolperagtig, dum og stolt. Kéninnir dælisk af dal, ex presumptione, stultus agnosciatur*, Indbildstshed er Daarens Særligende.
- Dælugleiki, *m. v. Dælleiki*, fet, utvungen Opførsel. Hann neitir dælugleika, *ultra modum indulget familiaritati*, han er temmelig fri, næsten ubeskyeden, bruger sin Frihed.
- Dæmi, *u. exemplum, et Exempel, Lignelse. (in compositis fere idem ac dæmr, sic, jarl-dæmi, jarldæmr, biskups-dæmi, biskupsdæmr, i sammensatte Ord som oftest det samme som -dæmr, v: dømme, f. Ex. et Jarldømme, Bispedømme o. f. v., ic. rétt-dæmi, Bistfærdighed, Upærlighed, saa og en retfærdig Dom i enkelt Sag. Sjálf-dæmi, Naadighed, Net at dømme i sin egen Sag, Voldgæst.*
- Dæmalaus, *incomparabilis, sine exemplo*, som er uden Eksempel, mageløs.
- Dæmafródr, *philosophia exemplaris peritus*, som har Færdighed i at fremsætte Eksempler.
- Dæmi-saga, *f. similitudo, en Lignelse. 2) fabula, en Fabel.*
- Dæmi (at dæma), *judicare, sententiam ferre, dømme, trægte, kjende. Dæma forhleypi, præjudicare, dømme overilet, trægte fordømsfuldt. Dæma af landi, v. útlagann, pro-scribere, dømme til Landeforvæning, fædles. Dæma til dauda, capere damnare, dømme fra Livet, til Døde,*

Dæfi (at dæfa), *facigare*, udmatter, trætter, ∴
gjør træt. 2) *ingemiscere facere*, bringe til at
sukke. (v. dæsa, affræster & dæsad, træt,
udmatter).

Dæfir, *labore defessus*, udmattet, træt af Ar-
bejde.

E.

Ebbi, m. *nomen propr. viri. Senex querulus*,
en Mand's Egennavn; en gammel vranten
Knægt; *huic affiue est angl. to ebb recedere*
& *dan. Ebbe recessus maris*, det Engelske
ebb, og det Danske Ebbe, ere maassje beslægt-
tede dermed.

Eda, aur, eller. Hann eda hinn, *hic aut ille*,
denne eller hin. Eda ecki, *neq. ne*, eller
ikke.

Edda, f. *proavia*, Oldemoder. Módir heitir
ein, amma ónauur, edda hin þridia, *mater*
una v. prima est, avia secunda, tertia proavia,
den første er Moder, den anden Bedstemoder,
den tredje Oldemoder. 2) *nomen libri, de*
religione & mythologiis veterum ethnorum,
qs. prima mater ethnica religionis, Edda, ∴
den Bog der afhandler Nordens gamle Re-
ligion og Gudeatere.

Edduborid qvædi, *synonymis poeticis referuntur*
carmen, et Digt, fuldt af poetiske endbety-
dende Ord.

Edalborinn, *nobilis, vide adalborinn, ódalbor-*
inn, adelig, af adelig Herkomst.

Edal-madr *vide adalmadr.*

Edal-slegt, f. *nobilitas*, Adelskab.

Edal-keinn, m. *gemmæ*, Edelsten. adalkeinn.

Edik, u. *acetum*, Edike.

Ediks-flaska, *acetabulum*, Edikekruffe, Edike-
flask.

Ediks-blonda, f. *posca*, en Drick, som er blan-
det med Edike.

Edla, *nobilis*, adellig, of adelig Herkomst.

Edla, f. *insectum proliferum*, en Dagle; *is. en*
drægtig Amfibie eller Insekt. Et edla skrider
i mann, *si insectum proliferum irrepserit in*
hominem: sc. ubi calor iustissimum exponit
ova insecti etiam illud inerat, dersom et
drægtigt Insekt. kryber ind i et Menneſke.
å edli.

Edli, u. *natura, indolent, genius, Natur, natura*
lig Beskaffenhed.

Edli-borinn, *legitimus*, ægtefødt. Einn er sona
minna ecki edliborinn, *unus filiorum meo-*
rum illegitimus est, Laxd. S. en af mine
Sønner er ikke ægtefødt, ∴ Elegtefødsøn.

Edlis-legr, *naturalis, genuinus*, naturlig, ægte.
Ef, *si, modo*, om, dersom. Einn ef, *su*, men
dersom.

Efa (at efa), *ambulare*, tvivle, drage i Tvivl.
olim, isa.

Efa-blandinn, *dubius*, *uvis*, tvivlsraadig.
 Efaalaus, *indubius*, utvovlsom, *vis*.
 Efaalaust, *indubie*, uden Tvövl.
 Efanlegr, *dubitandus*, som man kan tvivle om.
 Efasamr, *dubiosus*, tvivlsom, *uvis*.
 Efasemi, *f. dubitatio*, *dubium*, Tvövl, Tvövl-
 sömhed.
 Efi, *m. idem*.
 Efi (at efa), *firmare*, *roboreare*, *vires addere*,
 styrke, bestyrke, give Kræfter.
 Efiing, *f. incrementum*, *promotio*, Tilvækst, For-
 merelse, Bestyrkelse.
 Efiðr, *robustus*, *manu fortis*, stærk, tapper.
 2) *promotus*, styrket, formeret.
 Efið, *f. fides promissi*, Opfyldelse (af et givet
 Løfte).
 Efinadr, *opulentus*, *cui satis est*, formuende.
 Efinamadr, *idem*, *sed subst.*
 Efinalaus, *pauper*, fattig, uformuende.
 Efinaleyfi, *n. res lapsa*, *penuria*, Uformuenhed,
 Gattigdom.
 Efini (at efn), *materiam colligere*, samle Ma-
 terie til noget, begynde at anlægge. 2) *fidem*
servare, opfyldte et givet Løfte. At efn
 heit, *idem*.
 Efni, *n. materia*, Materie. 2) *causa*, *occafio*,
 Årsag, Årsledning. 3) *facultates*, *res fami-
 liarres*, Formue, Ævne. 4) *argumentum*,
 Ævne; *olim sepe nobis Emni, per notam me-
 racheji m pro f.*
 Efnilegr, *habilis*, *idoneus*, bekvem, duelig, haaber

fuld. 2) *bona spei*, som giver god Forhaab-
 ning, haabesuld.

Efnividr, *m. maseries lignea*, Savntømmer,
 Savutræ.

Eford, *n. exceptio*, Indsigelse, Undtagelse. 2) *du-
 bium*, Tvövl.

Efra, *superius*, *ir. superne*, høiere, ovenfor.

Efri, *superior*, høieste, længere oppe, øvre. Efrir,
supremus, højest, øverst, først. Efri hånd-
 leggr, *brachium*, den øvre Del af Armen
 fra Skulderen til Albuen, Overarmen. Efri
 hluti dags, års, alldars, *dies*, *annus*, *etas*
adultæ, den første Del af Dagen, Aaret, Al-
 deren.

Eftir, *secundum*, *post*, efter. Eftir ánni, *secun-
 dum annum*, langs efter, med Gløden, Aæn.
 Eftir veniu, *in morem*, *more*, efter Sædvane.
 Eftir rétti, *jure*, efter Ret og Billighed.

Eftirk, *postea*, *deinde*, derefter, dernæst.

Eftirbát, *m. inferior in aliqua re*, som faar
 tilbage i en eller anden Ting. Hann var
 alldrei eftirbát, er illt skyldi vinna, *inrer*
maleficus; *nunquam non alpha erat*, naar det
 kom an paa at gjøre ondt, stod han aldrig
 tilbage.

Eftirbid, *f. expectatio*, Forventning, Oppe-
 tielse.

Eftirbiding, *f. idem*.

Eftirbreyting, *f. imitatio*, Efterlignelse.

Eftirburdr, *m. secundina*, *chorion*, Efterbyrd.

Eftirdrycktur, *f. pl. reporia*, et fornyet; fortsat
Gjæstebud.

Eftirdæmi, *n. exemplum*, Eksempel; Mønster.

Eftirfjör, *f. insectario*, Forfølgelse, Eftersættelse.
Veita eftirfjör, *persequi, instare*, forfølge, sætte
efter.

Eftirfylgia (at eftirfylgia), *sequi*, efterfølge.

Eftirfylgd, *f. imitatio*, Efterlignelse. 2) *secu-
rio, sequela*; Eftersølgelse, det paafølgende.

Eftirgángsámr, *inflans*; paavængende, overhæn-
gende. 2) *severus exsecutor*, en streng Jults-
byder.

Eftirgáungs-munir, *m. pl. supplicatio*; ydmyg
fremferd, forbunden med Nøje; ég léck
þad med eftirgáungsmunum, *suppliciter im-
perravi*, jeg fik det med Nøje, med tiggende
Bøn.

Eftirgrenslan, *f. percontatio*, Efterforskning,
Underfølgelse.

Eftirherming, *f. mimesis*, den Handling, at
efterligne en i Tale eller Gebærder, eller i
begge Dele.

Eftir-breita, *f. lactis ultima emunctio*, den sidste
Mælk, der ved Walkningen kommer af Kreas-
turene.

Eftir-brádr, *f. pl. tormina post parvum*, Efters-
vær.

Eftirkoma, *f. successio*, Eftersølgen, Efterskom-
men.

Eftirkómari, *m. successor*, Eftersølger.

Eftir-komendr, *m. pl. posteri, posteritas*, Efters-
kommere.

Eftir-lángan; *f. studium, desiderium*; Længsel,
Forlængsel.

Eftirláungun, *f. idem*.

Eftirlátámr, *indulgens*, eftergivende.

Eftirlátlemi, *f. indulgentia*, Eftergivethed.

Eftirlátr, *indulgens, morigerus*, eftergivende,
føjelig.

Eftirleidis, *in posterum*, fremdeles.

Eftirleifar, *f. pl. reliquia*, Levninger. 2) *rudera*,
Ruiner.

Eftirleit, *f. indagatio*; Eftersøgning, Randfæ-
gelse.

Eftirleytni, *f. idem*.

Eftirleitinn, *curiosus, indagator*, nysgjertig,
nøjsagtig i at efterforske, opspore.

Eftirlits, *invis sero, iterata observatione*, alt for
slidig, ved en gjentagen Dagttågelse.

Eftirlæti, *n. indulgentia, obsequium*, Eftergivethed,
Føselighed. 2) *delicia, voluptas*, For-
nøjsler, Behageligheder.

Eftirlættisfólk, *delicazuli*, som alt gaar efter
Dasse; Vellystlinge.

Eftirmál, *n. acris cadis*, Drabs Forfølgning,
Sags Anlæg for Drab.

Eftirmáls-madr, *actor, vindex cadis*, Efters-
maalsmand, den som det tilkommer at for-
følge en Drabsfag.

Eftir-máli, *m. epilogus*, en Epilog (Eftertale).

Eftir-mynd, *f. effigies, imago*, Billede, Efters-
lignelse.

Eftir-máli, *n. vide* Eftir-mál, *in pl. excusatio*

- alieni delicti*, Undskyldning for en af andre begaaet Forbrydelse eller Forseelse.
- Eftir-*rekstr*, *m. adhortatio*, Opmuntring, Tilskyndelse. 2) *procuratio*, Tilsyn, Vestsjovelse.
- Eftir-*réttir*, *m. pl. mensæ secundæ, bellaria*, Estermad, Esterretter, Konfekt. -
- Eftir-*lafn*, *n. (á akri), spicilegium*, Afesamling, Opsamling af Afs paa en Ager.
- Eftir-*há*, *f. idem ac sequens*.
- Eftir-*siðn*, *f. inspectio*, Estersyn, Tilsyn. 2) *penitudo*, Fortrydelse. 3) *desiderium*, Savn, Affavn, Langsel; ég læt Þér bókinda til eftirsiðnar, *librum, ut inspicias, commodo*, jeg laar uer dig Bogen til Estersyn; mér er eftirsiðn at því, ég var þá latr, *ejus ignavia me penitet*, jeg fortryder, at jeg dengang var doven; mér var eftirsiðn at þeim umanni, *ejus viri desiderio reuebor*, jeg savuede den Mand.
- Eftir-*siðnar-madr*, *inspector*, Tilsynemand, Opsynemand.
- Eftir-*skil* (at eftirskilia), *relinquere*, efterlade.
- Eftir-*skemr*, *m. acens ultimus, deficient*, den sidste Del af en Handling.
- Eftir-*spurn*, *f. percontatio*, Esterspørgsel.
- Eftir-*stöðvar*, *f. pl. rudera*, Ruinet.
- Eftir-*taka*, *f. emolumentum, proventus*, Nytte, Indkomst, Frugter af en Ting.
- Eftirtakanlegr, *memorandus, observandus*, som bør drages til Minde, ingtages.
- Eftirtakanlega, *memoratu digne*, mærkværdig, erindringseværdig.
- Eftir-*skur*, *f. pl. obsecro accepti beneficii*, Betsjovelse af bestemte Betsjovninger, uadel Estersnak om saadant.
- E'g, *ego, olim, ec v. ek, hodie vulgo* jeg, jeg.
- E'g síðlr, *egomet*, jeg selv.
- Egða, *f. aquila famina*, vide igða, en Hunarn.
- Egdir, *m. aquila mar*, vide ödgir, en Hanorn.
- Egg, *n. ovum, et Veg. Egg terid, ovum requietum*, et Veg., som er nær ved at vdrúget. Egg sem drecks má úr, *ovum tremulum, forbile*, et nytlig lagt Veg., som man kan drifft.
- Eggja-blómi, *m. virellus*, Veggeblomme.
- Eggja-hvíta, *f. albumen, lac gallinaceum*, Veggehvite.
- Eggja-klár, *n. idem*.
- Eggja-kaka, *f. lagannum*, Veggefage. 2) *ovarium*, en Riede fuld af Veg.
- Eggja-matr, *idem*, egenl. Koræg.
- Eggja-mílk, *f. oogala*, Eggemalk, Veggefabe.
- Eggja-himna, *f. membrana ovi*, vide skíll, Veggebinde.
- Eggja-skurn, *n. putamen, ovi resta*, Veggeskal.
- Eggskurna-gott klædi, *pannus mollissimus*, et særdeles godt, blødt Klæde; *alias* egg-skurnegott.
- Eggja-puntr, *m. gramen trigvetum*.
- Eggja-súk hænna, *gallina parvuriens*, en æggetykk Høne.

Eggvarp, *n. ovario*, Eggelægning.
 Egg-ver, *n. ovifundium, ubi ora leguntur*, et
 Sted, hvor der findes mange Egg, hvor
 mange Fugle have deres Nede.
 Egg, *f. acies ferri*, Eg, Od, Spids paa et
 Jærn. 2) *summu jugum montis*, den høje-
 ste Spids af et Bjerg.
 Eggia (at eggin), *acuere*, hvaffe, spidse. 2) *hor-*
tari, opmuntre, tilskynde.
 Eggiaz (at lata eggiaz), *vasu aliorum facere*,
 foretage noget efter en andens Tilskyndelse,
 lade sig opmuntre, drive af andre.
 Eggian, *f. exhortatio*, Opmuntring, Tilsky-
 ndelse.
 Egging, *f. idem*. Eggingarfish, *v. eggianarfish*,
n. faruus, som let lader sig overtale, ophidses
 af andre.
 Eggstætr, *planus agnus*, jevn, ligt. *de cam-*
pestri dicitur, ad libellam aquo, ubi messis vel
fenisecium facillimum est, siges om en ganske
 jævn Mark, hvor Høsten eller Høsttiden er let.
 Eggvølr, *m. convexitas in dextro latere securis*
lignariorum, et slags Runding, ved Eggen af
 en Økse, hvorved dens Skarphed formindskes,
 Skareeggen.
 Egni (at egna), *irritare*, opirre, tilskynde.
 2) *laqueos tendere*, sætte Garn ud, Quærer
 for; illt er at egna illt Skap, *malum est*
malo suffundere frigidum, et ilstindig Gemyts
 Opirvelse har gjerne onde Følger. å agn.
 Egra (at egra), *agere pedes movere*, bevæge sig
 med Vanskelighed, alle, stalle.

Ei, *non, ille, ei; eigi, idem*.
 Eid, *n. isthmus*, Landtunge, Tunge, Eid.
 Eida (at eida), *juramento confirmare*, bekræfte
 med Ed.
 Eidfall, *n. retractatio juramenti*, Bagring for Ed.
 Eidros, *n. violatio pacti jurari*, det at bryde en
 Ed, Brud af et med Ed stadfæstet Forbund.
 Eidrosi, *m. violator juramenti proprii*, som bry-
 der et Forbund, han med Ed har bekræftet,
 bryder sin Ed.
 Eidskær, *ad jurandum pronus*, som let sværger.
 Eidskæft, *m. slyis juramenti*, Eds-Formular.
 Eidsvarian, *juratus*, edsooren.
 Eidsvari, *m. juramento obligatus*, forpligtet med
 Ed.
 Eidr, *m. juramentum, jus jurandum*, Ed.
 Eidvætti, *juratum testimonium*, et edeligt Vid-
 nesbyrd.
 Eisk, *n. exuvia*, vide reisk, Hud, Skind, Vælg.
 Eigo, *f. possessio*, Ejendom, Besiddelse, Eje.
 Eigandi, *m. professor*, Ejer, Ejermand.
 Eigin, *proprius*, egen.
 Eigindómr, *m. peculium*, Ejendom.
 Eigin-giarn, *amanus opum*, egenlyttig, havefyg-
 Eigingiarnligr, *adj. id. R.*
 Eigingirmi, *f. studium lucri*, Egenlytte. R.
 Eigingift-kona, *uxor maritata*, en Væstekone.
 Eigin-kona, *f. idem*.
 Eiginhandar-bréf, *epistola autographa*, egenhæn-
 digt Brev.
 Eiginhandar-bók, *autographum auctoris*, en Bog,
 som er skreven med Forfatterens egen Hænde.

- Eiginhandskrift, *autographum*, egen Haandskrift.
- Eiginhånd, *manus propria*, egen Haand.
- Eiginmadr, *maritus*, Ægtemand.
- Eigin-ord, *dominium* *ve* *adquisitio rei*, 2. b. 8. en Ting's Eshvervelse, Besiddelse. 2) *stipulatio matrimonii*, Ecolovelse, Ægtekabeløste. 3) *libertas*, Frihed. At leita eiginords fyrir annann, *pronubum vel paranympum agere*, fri for en anden.
- Eigin-gænt, *uxoratus*, en gift Mand.
- Eiginlegr, *familiaris*, venstabelig; *it.* egentlig, egen.
- Eiginlega, *familiariter*, venstabeligen.
- Eiginlegleiki, *m. familiaritas*, Venstabelighed; Egenkab.
- Eiginleikr, *m. iudoles, qualitas*, Egenkab. R.
- Eign, *f. possessio*, Ejendom.
- Eigna (at eigna sér), *sibi vindicare*, tillegue sig.
- Eigna (at eigna), *tribuere, adscribere*, tillægge, tilskriver. At eignast, *occupare, possiri*, besætte sig, erobre. R.
- Eignadr, *habens*, fermuende. Litt eignadr, *pauper*, fattig.
- Eignar-halld, *n. possessio*, Besiddelse, Ejendom.
- Eignar-madr, *possessor*, Æer, Eiermand.
- Eigner-mark, *n. terminus fundi proprii*, Grændsestak for ens Jord, Ejendom. 2) *signus vel vosa peculiaris possessoris*, et særdeles Mærke, en har paa sine Sager, Bømerke.
- Eignar-ikjal, *n. tabella possessoria*, Skjode, Egentoms Brev.
- Eignaz (at eignaz), *consequi, acquirere*, erhverve, opnaa.
- Eignir, *f. pl. opes, latifundia*, Ejendomme, især om Jord.
- Eignlegr, *commendabilis, res appetenda*, som er værd at eje.
- Eikiann, *imperuosus, corumpens*, uforstgellig, som gjerne vil angribe andre; *it.* som strænger.
- Eikt, *f. vritiosian, vigilia*, 3 Timer, et Tidstimm af 3 Timer (*alias eykt*).
- Eikta-mót, *n. pl. termini vigiliarum*, Grændsepunkten imellem hver 3die Time.
- Eikta mörk, *n. pl. mæta horoscopia*, Tal paa et Uhr eller Solstve, Marker hvoraf man slutte Tiden.
- Eikr, *m. jumentum trahens, veterinus, Hebejedyr, Hebejedyr*, (*alias eykt*).
- Eimr, *m. halitus*, vide eymr; Damp, Lugt, Em.
- Eimiria, *f. cineres igniti, vide eymiria*, gloende Aske, Emmer.
- Einánger, *n. angustia viarum, inciza*, en Snævring, Defilt.
- Einánger, *m. idem*, Margr verdr i einángerinum vaskr, *de heratio saepe audaciam & vires addit*, Fortvivelse giver ofte Mod og Kraft. Gud heimti oss med mörgum miskunar gildrum i siet einánger, *illicebis beneficiorum suorum, deus nos ad se unum vocat*, med tillokkende Velgjerninger kaldte Gud os til sig selv alene.
- Einángra (at einángra), *in angustias redigere*, bringe i Knibe.

Einardr, *audax, confidens*, stærk, dristig, modig.
Einardlega, *audacter*, dristigen, frimodigen.

Einastr, *solus, unicus*, eneste.

Einafta, *solum, alene*, blot.

Einart, *crebro, tide og ofte*. (*etiam*: einart).

Einbeidr, *unus, qui opari fas est*, en, som man kan bære.

Einbeittr, *audax, intrepidus*, dristig, usofarødet.

Einber, *merus*, lutter, blot.

Einbirni, *n. unica proles*, eneste Barn.

Einbái, *m. solitarius*, en der lever ensom, en Enboer.

Eindagi, *m. dies oculata, tempus prescriptum*, bestemt, fastsat Termin.

Eindaga (at eindaga), *certum tempus definire*, fastsætte en vis Tid. Eindagad sé, *pecunia ad certum tempus solvenda*, Penge, som skulle betales til en vis Tid.

Eindrægni, *f. consensus, unanimitas*, Samtykke, Enighed, Endragtighed.

Eindrædr, *unicas fores habens*, som har kun En Dør.

Eindæmi, *n. unius arbitrium*, Voldgifts-Døm. Kolb. festi biskupi eindæmi, *stipulavit Kolbeinus se unius episcopi arbitrio contentum fore*. Kolbein lovede at ville være fornøjet med hvad Biskoppen alene domte. 2) *unicum exemplum sine exemplo*, det eneste Eksempel i sit Slægt, en Hændelse uden Eksempel.

Einörð, *f. audacia*, Fripostighed, Frimodighed.

Ein-eið, *n. unius hominis iuramentum*, Et Menneskes Ed.

Einseygðr vid. Einseygr, *luscus, monoculus*, enøjet.

Einfalldr, *simplex*, enfoldt; enfoldig. 2) *ingenuus, candidus*, oprigtig, retfærdig. Sundeendingar vóru allir einfalldir í þjónumstu vid Gitzor, *australes omnes candide Gitzori adharebunt*, alle Folk fra Sønderlandet tjænte Giffur oprigtigen.

Einfari, *m. solitarius viator*, som rejser alene, en ensom Vandrer.

Einfellðai, *f. simplicitas*, Enfoldighed. 2) *candor*, Oprigtighed, Retfærdighed.

Einferdir, *f. pl. solitariae evagationes*, ensomme Vandringer. At fara einferdum, *subducere se consortio hominum fugere congressum aliorum*, unddrage sig Menneskeselskab, gaa ofte alene.

Einfer, *sibi satis. v. sufficiens*, som kan hjælpe sig selv.

Einfætr, *monopus*, som blot har et Ben, en Fod. Einfætt bord, *monopodium*, et Bord med en Fod.

Einfætingr, *id. ac Einfætr, sed subst.*

Eingöngu, *f. vide Einferderdir*. Þar fengu þeir nártverd, og var oftr eingöngu, *ibi caena illis apposita erat, & quidem solus casus pro caena erat*, der spiste de Aftenmad, som bestod blot af Ost.

Eingétinn, *monogenitus*, enbaaren.

Eingi, *nemo*, ingen. Einginn, *idem*. Þad var eingis færi, *nemo Þóris*, at komaz þar yfir,

- nulli pervium erat; excepto Thorere, detrover*
kunde ingen komme, uden Thorer.
- Eingifer, *n. zingiber, zingiber, Zingifer.*
- Eingifer, *monogamus*, som har en Kone.
- Eingiripi, *n. filum simplex*, enkelt, utvundet Garn.
- Einhardr *vide* Einordr.
- Eingirnis-fat, *n. singilio*, et Kladhingsstykke, af enkelt Garn.
- Engins-eign, *res nullius*, ingens Egendom.
- Engis-konar, *nullius generis*, af intet Slags.
- Engis-verdr, *inanis*, af ingen Verdt. *vulgo*
Einkis verdr & *perperam* Einkis-verdr.
- Einhama, *simplici forma & robore humano paleus*, som blot besidder simple menneskelige Kaster.
- Einhendis, *directe*, ligefrem.
- Einhendi (at einhendo), *una manu apprehendere*, tage fat paa med den ene Haand. 2) *una manu ferire*, slaa med En Haand.
- Einhendr v. Einhendtr, *unimanus, mancus*, som blot har den ene Haand, enhaandet.
- Einhleyptr, *caelebs, familiae expert*, ugift, som blot har at sørge for sig selv.
- Einhleypinge, *n. idem, sed fulst.*
- Einhlýtr, *vide* Einkar.
- Einhver, *aliquis, quidam*, nogen, en, en vis.
- Einhvernégin, *aliquo modo*, paa nogen Maade.
- Einhverfr, *pernix in proposito, it. absurdus*, egenfandig, ogsaa: urimelig.
- Einhuagdr *animosus, sibi confidens*, bjærtv, driftig, uforfædet.
- Einhyrníng, *m. monoceros, unicornu marinum.*
Eshjærning.
- Einlýfi *n. insula, domus separata*, en særstilt Bygning, et afsteds Hus.
- Einháfr, *unam tantum artem edocens*, som blot har lært en Kunst. 2) *humanus, non brutalis*, høflig, artig.
- Einberia-tré, *juniperus, Enchætra.*
- Einiber, *n. pl. bacca juniperi, Enebar.*
- Eining, *f. unio*, Enhed, Enkeltbed. 2) *concordia, Enighed, Forening.*
- Eink, *f. singulare & solum quid, insiziarum*, noget eget, særdeles.
- Einka-mál, *n. pl. singulare pacrum*, særdeles Forbund, hemmelig Aftale.
- Einkanlego, *præcipue*, fornemmeligen, især.
- Einkar-vel, *unice, præcipue bene*, særdeles vel, ypperligen.
- Einka-sour, *unigenitus*, eneste Søn.
- Einkenni (at einkenna), *insigurre*, noram *imprimere*, sætte Merke paa.
- Einkenni, *n. signum, nota, character disjunctivus*, Særkende, Merke (til Adskillelse fra andre Ting).
- Einkum, *præcipue, divinus plur.* á eink, særdeles, fornemmeligen.
- Einkunn, *f. vide* Einkenni, en Devisse.
- Einlylia, *f. unica aura*, et Bindpuß.
- Einkyliulegr, *singularis cui tantum placet unica aura*, sær, besøndertlig, á kal, kyliia.
- Einklifi, *n. celibatus, vita solitaria*, ugift Stænd, ensomt Levnet.

Einliter, *unicolor*, af en Farve.
 Einlyndr *vide* Einrænn.
 Einlægr, *sincerus, ingenuus*, oprigtig, retkaffen.
 Einlægni, *f. caudor*, Oprigtighed.
 Einlæglega, *caudide*, oprigtigen.
 Einlæti, *n. solitudo*, Ensomhed, ensomt Levnet.
 Scia konu sinni einlæti, *solitudinem uxori*
facere, solam relinquere, desereve, forlade sin
 Kone, v: enten gaa bort fra det Sted Ko-
 nen er, eller nægte Hægtelæbeplygters Opfy-
 delse.
 Ein-mana, *solitarius, sine satellite servo, sibi*
ipse serviens, ensom, uden Hjæene. - å man.
 Einmånadr, *m. mensis unus, nobis ulimus hye-*
mis, quo sol percurrit signum arietis, den
 sidste Wintermaaned, v: Marts, da Solen
 gjennemløber Himmeltegnet Bødderen.
 Einmuna, *præter omnes memorandus*, som man
 fornemmelig bør erindre. Einmuna bestr,
facile optimus, den allerbedste.
 Einmali, *n. pl. acanum, uni soli creditum nullo*
audiente, en Hemmelighed, som blot er en
 betroet. Hann sagdi mér það í einmælum,
sub cauzela sileuii retulit mihi, han fortalte
 mig det som en Hemmelighed, i Encum.
 Einmæle, *dicitur, unicus per diem esus*, siges,
 naar man kun spiser engang om Dagen.
 Einmæltr, *dicitur communis*, hvorom alle siges det
 samme. Það var einmælt, *omnes idem dix-*
erunt, berom vare alle enige.
 Einn, ein, eitt, *unus, unicus, solus, quidam*, en
 eneste, ene, En.

Einnin, *etiam, egsaa; i eiuu, ad unum, tilfælge*,
 i det samme.
 Einneginn, *einavegin, idem*.
 Einneg, *einuveg, idem*.
 Einörð, *f. audacia*, Dristighed, Uforsagthed.
 Einskaman, *solus, unicus, alene*, for sig selv.
 2) *merus*, ren, ublandet.
 Eindrádr, *propositi pertinax, sui ipsius consilio*
fretus, egenraadig, egenfindig.
 Eindráðinn, *omnino conclusus*, som har fattet en
 utøffelig Beslutning, bestemt.
 Eindrám, *n. secretum, locus absconditus*, Enrum,
 et skjult, affides Sted.
 Eindrædi, *n. pervicacia*, Egenfindighed, Haardt-
 nakkethed.
 Eindrænn, *misanthropus, mennestjendst. 2) per-*
vicax, suo consilio confusus, egenraadig, egen-
 findig. 3) *absurdus*, urtemelig.
 Einseta, *f. secessus*, et enlige Sted, affides Op-
 holdested.
 Eins, *similiter*, ligeledes, paa lignende Maade.
 Einsinna *vide* Eindrádr.
 Einskésta, *f. paucus levidensis, unicus liciorum*
ordine textus, etflags thundvævet (ensfaftet)
 Vadmel.
 Eins-konar, *unius modi*, af et Slags, af en
 Sort.
 Eins-kosta, *quod unum licet*, paa den eneste
 Maade.
 Einskær, *purus, merus*, ren, ublandet.
 Einsklags *vide* Einskonar.

Einslegs, *secreto, privatim*, hemmeligen, for sig selv.

Einspiuna, *f. vide* Eingirni.

Einfstakr, *sive pari*, mageløs. 2) *infrequens, rarus*, sjelden. Par voru einfstaka bæir, prædia ibi erant rara, der vare nogle enkelte Gaarde. Einfstaka madr görir so, paucissimi ita faciunt, hegre faa handle saaledes.

Einfstig, *n. femina angusta uni simul pervia*, en snæver Fodsti (eg. hvorpaa blot en Person kan gaa ad Gangen).

Einfstigi, *n. idem*. Einfstigr, *m. idem*.

Einfstregi (at einfstregia), *per monotoniam clamose certare*, med Hefstighed at affordre en noget, uden al Betingelse.

Einfstædingr, *m. amicis orbus*, blottet for Venner og Hjelp.

Einfstædingsskapr, *m. orbis, viduar, forladt Tilstand*, Enkestænd.

Einfýnn, *monoculus*, som kun kan se med et Øje; enøjet. 2) *clarus, serenus*, ren, klar.

Einfýnt vedr, 'aer *sudus, serenus, pacatus*, rent, klart Vejr.

Einfær, *perspicuus, evidens*, klar, øjensynlig. Þad er nú einfært hváð hann ætlar sér, jam *perspicuum quid propositum habeat*, det er nu tydeligt hvad han har i Sindet.

Einfætr, *tolerandus, ir. aprus, v. surus*, taalelig, passende, sikker. Þad er þér einfætt, at leggja af vopnin, *aptissimum sibi est arma deponere*, det er mest passende for dig at ned-

lægge Vaaben. Ej er einfætt at þola líkann óþafnad, *aliquid consilii nobis est præter talis injurie tolerantiam*, det er ikke passende for os, vi bør ikke taale slige Forurettelser.

Eintal, *n. colloquium familiare*, fortrolig Samtale, Samtale i Enrum. 2) *soliloquium, Enetale, Monolog*.

Eintriáningr, *m. monoxylon*, et Redskab som er gjort af et enkelt Stykke Træ.

Einval, *n. electio, delectans, Valg, Udvalg*. Einvala lid, *præstantissima copie*, udvalgte Tropper.

Einvalinn, *unus ex omni numero electus*, udvalgt, udkaaret af det hele Antal.

Einvalld, *n. monarchia*, Monarki.

Einvallds-kiórn, *f. idem*, Enevoldsdregjerling, monarkist Regjering.

Einvalldr, *monarcha*, en Monark, Enevoldsherre.

Einvallds-kóngr, *rex monarcha*, Enevoldskonge.

Einvera, *f. vide* Einseta.

Einvigi, *n. duellum, monomachia*, Enekamp, Duell.

Einvirdulegr, *exquisitus*, udsøgt, ogsaa: frimodig, aabenhjertig.

Einvirdulega, *exquisite, ir. ex professo*, udsøgt, med stor Flid, ogsaa: frimodigen.

Einvirki, *m. colonus sine familiario omnes ipse sibi operas præstans*, en Bonde, som ingen Svender har, som altsaa maa forrette alt sit Arbejde selv (omtr. vort: Indfiddet).

Einángis, *solum*, aleneſte, Ikkun, blot.
 Einurd, *f. vide* einörd.
 Einuſinni, *ſemel*, engang.
 Einþyckni, *f. perviciacia*, Egenſindſghed.
 Einþyckr, *ſibi ſapiens*, egenſindig, egetraadig.
 Einzrr, *anniculus*, et Har gammel, aargammel.
 2) *continuus*, vedvarende, uafbrudt.
 Einatr, *edulis ſine omni apparatus*, ſom kan ſpiſes uden nogen Tilbredelſe. Einatr madr, *cibus extra uſum ignis & alium apparatus edulis, proximus*, Mad, ſom kan ſpiſes uden Kogning eller anden Tillavning.
 Eireks-gras, *cholearia ſpecies*, etſlags Kogleare.
 Eiſta, *n. reſticulus*, Teſtikel.
 Eiſtna-pánger, *m. ſcrozum*, Þungene.
 Eitill, *m. glandula in carne, ligno, lapidibus &c.* noget færdeles haardt *f. Ekſ.* en Kjærtel i Kjødets, Knude, Knæft i Træ o. *f. v.*
 Eitradr, *venenatus*, forgiftet, giftig.
 Eitr, *n. venenum*, Gift, Forgift, Edder.
 Eitur-lækning, *f. anipharmacum*, Lageniddel imod Forgift, Modgift.
 Eitur-ormr, *coluber*, en Slange, Hugorm.
 Eitr-qveita, *f. nebulo*, et Alffkun, en Sturf.
 Ec, *v. ek vide* ég.
 Ek (ól, hefi ekid, at aka), *ferre, vehere, currum agere*, tjøve. At aka í móinn, *difficultati non cedere*, prop. *per tranſverſos grumos currum agere*, egentlig: at læse tværs over en opfaſtet Þunge Jord, uegentlig: ikke give efter, vedblive ſin Þaaſtand. Aka legli, *proferre, v. mutare pedem*, ſice eller hale et Geſl.

Eeki (eckti, hefi eekiad, at eekia), *coacervare*, ſammenbynge, ſammenhobe. At eekia heyi, *ſeni cumulos ſtruer*, ſtaffe Hø.
 Eeki, *non*, ikke.
 Eeki, *m. moeror, angor pectoris*, Sorg, Bedrøvelſe, Hulſen.
 Eekia, *f. vidua mærens*, en Enke.
 Eekill, *m. viduus*, en Enkemand. 2) *regulus pirata*, Anfører for Fribyttere.
 Eekiu-dómr, *m. viduitas, viduivium*, Enkeſtand.
 Eekiamadr, *viduus*, Enkemand.
 Ekla, *f. penuria, it. paucitas*, Mangel paa noget, oſſaa: Faahed.
 Ekra, *f. arvum*, en Ager, pløjet Land.
 Ekta, *naturalis, narium*, ægte, naturlig, ægtefødt. 2) *legitimus*, lovlig, lovmæssig.
 Ekta-gull, *aurum narium*, ægte, ublandet Guld.
 Ekta-kona, *f. uxor*, Ægtekvinde, Kone.
 Ekta-madr, *maritus*, Ægtemand.
 Ekta-manns eda-kona bródir, *levir*, Mandſ eller Koneſ Broder, Svoger.
 Ekta-manns eda-konu ſyſtir, *glox*, Mandſ eller Koneſ Søſter, Svigerinde.
 Ekta-maki, *m. conjux*, Ægtemage.
 Ekta-ſtand, *n. ſtatus matrimonialis*, Ægteſkab, Ægteſtand.
 Ekta (at ekta), *in matrimonium ducere*, ægte, tage til Ægte; *hæc omnia ex ok, eadem notatione vocis, ac latinis conjugium*.
 E'l, *n. nimbus, vulgo*: jel, en Þyge.
 El (ól, hefi alid, at ala), *alere, nutrire*, nære, føde, opføde. 2) *parere*, føde af ſig. At

- ala á málinu, *continuaré sermonem*, fortsætte Samtalen. Ala ónn fyrir einum, *necessaria alicui subministrare*, føde, underholde en, sørge, bære Omhu for en.
- Eldi, *n. saginatio, v. sustentatio*, Mærken, Heden; Underhold, Mæring. 2) *fetus*, et Foster. Eldis-hestr, *equus saginatus*, en Ridehest, som thau har paa Stald. Eldis-naut, *bos alicuius opimus*, en Staldboffe.
- Element, *n. elementum*, et Element. (alias höfudsképna, v. frumefni).
- Elta, *f. fluvius*, en Elv, Flod. Elf, *f. idem*.
- Elstur, *f. idem*.
- Elfar-fiskar, *anadromi pisces fluviales*, Fiske, som findes i Floder.
- Elfting, *f. equisetum*, Padderok.
- Elgi (at elgia), *estuaré vide olga*, bølge, bruse, gjære. Elgia hálsinn, *vomitum conari*, forsøge at kaste op, brække sig.
- Elgsdýr, *n. alce*, Elgdyr.
- Elgs-húd, *tergus alcis*, Elgdyrskind.
- Elgr, *m. alce var*, vide ilgia, Elgdyr (Hannen). 2) *ningor gelidissimus ex una plaga mundi*, diu adolans, Snefog, som længe vedvæere fra en Kant, ledsaget med stærk Frost.
- Eli, *f. amula concubina*, Medbesterske. Eliu-þióstr, *m. simulat inier uxores, v. concubinas viri*, Uenighed imellem en Mandes Kone eller Medhustru. 2) *metaph. odium vacillans*, indgroet Had.
- Elian v. Eliun, *f. labor*, Arbejde, Umage, Møje. 2) *antagonismus*, Strid, Uenighed.
- Eliannar-madr, *laboriosus*, et arbeidsomt Menneske.
- Eliari, *m. amulus*, en Medbestler.
- Eliara-glettur, *f. pl. invidiosa irritatio*, Oprørselse, Fortrædigelse af en misundelig.
- Eliannar-mikill, *laboriosus, philoponus*, vindsibeelig, flittig, arbeidsom.
- Eliannarsamr, *idem*.
- Eliþvogar, *m. pl. intima ora maris albi, perpetua glacie constricti*, de inderste Bøget af det hvide Hav som stedsere fulde af Is.
- Ella, *alias articulus postpositivus*, ellers.
- Ellda-buska, *f. focaria, cogva*, en Rokkepige.
- Ellda kona, *f. idem*.
- Ellda-skáli, *m. hypocaustum*, en Vadsue, en Røgkue. 2) *culina*, et Kjøkken.
- Eldd-beri, *m. ignitabulum*, et Ildkar, Forsad.
- Eldd-smr, *phlogisticus, ignem cito concipiens*, meget brændbar, som læt sænget Ild.
- Eldd-til, *apurus*, brandfri, ildfast, som ej kan brænde.
- Eldd-ferri, *f. pl. ignitabulum*, Fyrstol.
- Elddgánger, *m. flamma vorax, incendium*, Ildbrand.
- Eldd-gler, *n. vicrum igniarium*, Brandeglas.
- Eldd-gláringar, *f. pl. coruscationes ignis*, Blincken, Lynen, Fintlen.
- Eldd-gulr, *flammeus*, Ildgul, Ildrød.
- Eldd-hita, *f. candefactio*, Ildhede.

Elld-hús, *n. culina*, Kjøkken.

Elldi (at ellda), *ignem facere*, gjøre Ild. 2) *coquere*, koge. 3) *ignitum facere*, gjøre gloende, gløde. Par elldti lengi af, *diu sub cineribus laevis ignis se*, 'inveseraranu odium, Ilden ulmede længe under Asken, = det indgroede Had vedvarede længe.

Elldir astr, *dieſcir*, 'det dages'.

Elldir af degi, *idem*.

Elld-járn, *n. ferrum igniarium*, gloende Jærn.

Elldi-brandar, *m. pl. torres, materia cremalis*, gloende Brænde. Elldi-brandr flokinn, *irio*, en slukt Bræud.

Ellding, *f. fulgur*, Lynld. Ellding natur, *di-luculum*, Dagſker, Daging. Ellding málmá, *excaudescenzia*, Metallers Oplosning eller Smeltning.

Elldividr, *m. ligna cadua, ir. torres*, Brænde, Brændeved.

Elldivider hús, *n. ades cremalis*, Brændehus, Brændefammer.

Elld-lopt, *n. aether*, den fine Luft, Himmelluft, Æther.

Elldiz (at' elldaz), *conſeſcere*, blive gammel, ælded.

Elld-kér, *n. bacillus, focus*, Ildgryde, Ildfaste.

Elld-náringr, *m. coqus, ignem nutriens*, en Koffedreng, Gyrdøder. 2) *ignavus*, et dovent, dorſt Menneſte.

Elldneisti, *m. igniculus, ſciuvilla*, Gniſt.

Elld-panna, *f. bacillum*, Ildgryde.

Elld-qveikia, *f. fomes, igniarium*, Tønder.

Elld-qveikiu-madr, *cinifſo*, en ſom tander, ſaar, gjør Ild.

Elld-raudr, *igneus, ignitus, rutilans*, Ildrød.

Elldri, *ſenior*, ældre.

Ellds-glædur, *f. pl. prunc*, Gløder, gloende Kul.

Ellds-gögn, *n. pl. vasa coqvinnaria*, Koge-Redſkaber, Kar til at bruge over Ilden.

Ellds-litr, *color rutilus*, Ildfarve.

Ellds-neyti, *n. cremium, ceſpes inſolatus, tarſa, chymice, phlogiſicon*, Brænde, Tørv, og enhver brændbar Materie.

Elld-ſteinn, *m. pyrites, lapis igniarius, ſilex*, Flinteſten, Gyrdſten.

Elld-ſtó, *f. focus, caminus*, Ildſted, Gyrdſted.

Elld-taung, *f. igniceps, pruniceps*, Ildtang.

Elld-tinna, *f. ſilex*, en Gyrdſten, Flinteſten. At ná elld úr tinnu, *ſilice ignem excutere*, ſlaa Ild af en Flinteſten.

Elldr, *m. ignis*, Ild.

Elldr, *ſape igni admorus*, ſom ofte kommer i Ilden. 2) *ignivus*, brændende, gloende. 3) *ingraveſcenzis araxis*, gammel, til Alderé. Ná em ee elldr frá ófrídi, *jam, ob ingraveſcenzem aracem ſum mihiæ impar*, nu er jeg uduelig til Krigtótjenefte formedelſt min Alderdom.

Ell' v. Elli-tré, *alnus*, Elſetra.

Ellefu, *undecim*, elleve.

Elleſti, *undecimus*, elleve.

Elleſu-ſinnu, *undecies*, elleve Gange.

- Ellefuf-tiu, *decem & centum*, Hundrede og ti.
- Ellii, *f. senectus*, Alderdom. Ellin fellir alla, *verustas omnia aetatis*, Alderdommen under-tvinger alle.
- Ellii-belgr, *m. frons, v. cutis rugosa, Sphar*, den rynkede Hud som Alderdommen fører med sig. At kasta ellibelgnum, *exuere senectam* good *de infecis vernare dicitur*, forynget, Ryde den gamle-Haan, og blive ung igjen.
- Ellii-daudr, *senio confectus, defunctus*, død af Alderdom.
- Ellilegr, *senilis, senectutem præ se ferens*, gammelmagtig.
- Ellilif, *n. pl. pharmaca contra senectutem*, Lægemidler imod Alderdoms Svagbeder.
- Ellimódr, *senio confectus*, træet af Alderdom.
- Ellii-öva, *senectute delirans*, som gaar i Barnedom.
- Ellii-pöcki, *m. vultus senilis, ruga senilis*, Rynker af Alderdom.
- Ellistod, *f. senectutis levamen*, Alderdoms Støtte, Alderdoms Hjælp.
- Elna (at elna), *procidere, maturefcere*, vokse, modnes.
- Elnaz (at elnaz), *idem*.
- Elni, *n. alnus arbor, Eßetra. 2) rudis sudes, materia remi*, et Træ til at gjøre Ræret af.
- Elni-vidr, *m. alnus, Eßetra*.
- Elfska, *f. amor*, Kjærlighed, Elffov.
- Elfska (at elfska), *amare, diligere, esse*, have, kar, holde af.
- Elfskanlegr, *amabilis, gratus, esse*, elskelig, elskovrdig.
- Elfskelegr, *idem*.
- Elfskugi, *m. amator, en Elffer; Cit. amor, Eskev*.
- Elfke, *amans, esse*, Havn er elfsk at barninu, *puerum amat*, han elffer, holder af Barnet.
- Elti (at elta), *insequi, insectari*, forfølge. 2) *agitare, alte, tunte, trade*. At elta skinn, *pelles volutare, subigere, alte* Skind, garve.
- Elti-skinn, *n. aluta*, Semsleder, alynet Læder.
- Elta, *f. infectio, forsølgelse. 2) volutatio, Veltning, Omtumlen, Væltten*.
- Elking, *f. idem*.
- Em, *sum*, jeg er.
- Embla, *f. prima mulier, secundum Eddam, estæ Edda: det første Fruentimmer. pr. sollicita, laboriosa*, egentlig: angstelig, arbejdsom.
- Embra (at embra), *queri*, klage sig, beklage sig.
- Embra, *f. querela*, Klagemaal, Klagen, Besværning.
- Embrulegr, *querulus*, klagende, klynkende.
- Embætta (at embætta), *servire, munus suum facere*, tæne, fuldføre sin Forretning. Par vóru konur at embætta þening, *ibi erant mulieres pecora vulgantes, deæ vate Fruentimmer som malke de Rjoerne, hodie dicitur*. At embætta, *sacra peragere*, forrette Embedsforretninger, især om Præster, og at prædike, holde Tjeneste.
- Embættilaus, *privatus*, uden Embede. 2) *oriosus*, ledig, ørteløs.
- Embættil-madr, *minister, in officio constitutus*,

- en Embæddmand. 2) *pr. operarius*, en Arbejdsmænd, Dagelønner.
- Emj v. Emji, *n. ejulatus miserabilis, dolore intolerabili expressus, et ynkværdigt Skrig*, frembragt ved en utaalelig Smerte. Eengvan så ég manninn, enn emjid heyrði ég, *neminem quidem vidi, ac ejulatum audivi*, jeg saa inter Menneſke, men Skriget hørte jeg.
- Emjan, *f. idem*. Emjur, *f. pl. idem*.
- Enija (at emja), *miserè ejulare*, strige jammerlig.
- Enda (at enda), *finire, absolvere*, ende, fuldføre, slutte.
- Enda, *az, etiam*, men — ogsaa.
- Enda-görn, *f. intestinum rectum vide arsgörn*, Endetaruen.
- Enda-húatr, *m. ultima manus, colophon pr. nodus finem funiculi claudens*, den sidste endelige Guldbindingelse af uoget, egentlig: en Knude som staar for Enden af et Tov.
- Enda-kólfir, *m. vide Endagörn*.
- Endastok, *n. pl. finis, catastrophe*, Ende, Slutning.
- Endalykt, *f. idem*.
- Enda-pámr, *m. vide Endagörn*.
- Endemi, Eindemi, Endimi, *n. unicum exemplum, eneste Eksempel*. 2) *res inaudita*, en udbørt Ting. Verði hlífu og verði endemi, *fiat portenta & res inaudita*, Hæ forunderlige og udbøtte Ting! Ei munu þaug endemi fönn, at kóngurinn sé heilagr, *an admiranda illa res vera sit, quod rex sit divus, v. indiges*, det er dog vel aldrig sandt at Kongen er hellig, en Helgen.
- Endi, *m. aur, nares, Nump*, Ende. 2) *ultima pars rei*, Slutning, Ende, den sidste Del af noget. At taka til á endanum, *a post-principiis incipere*, begynde fra Enden, bagfra.
- Endileysa, *f. inanes nugæ, acarnlepsia*, Sludder, Stabder.
- Endimörk, *n. pl. extremi limites*, yderste Grændse, Endemærker.
- Endilánger, *in longitudinem exporrectus*, laugsgjennem, helt ud igjennem.
- Ending, *f. idem ac sequens*, Slutning; (*iz. terminario*, Endelse).
- Endir, *m. finis*, Ende, Slutning. 2) *terminus*, Grændse.
- Enda (at enda), *finem imponere*, ende, slutte. At enda heit sin, *promissis stare*, holde sit Løfte.
- Endiz (at endaz), *posse, pollere*, kunne, være i Stand til. 2) *superstes esse*, overleve; *ir. flaa til, forflaa*. Þad mun þér endaz, *ibi satis erit*, det vil være nok for dig. 2) *efficere, poteris*, det vil du kunne udrette. Ef ég endiz til þels, *si tuum superstes ero*, det som jeg da lever.
- Endr, *iterum*, igjen, atter.
- Endrar nær, *pro* Endr og nær, *alias*, eller; ég hefi ecki gört þad endrar nær, *præter semel, altera vice non feci*, jeg har ikke gjort det mer end engang.
- Endr og endr, *plus vice simplici*, atter og atter.

- Endr og sinned, *plus vice simplici*, af og til.
- Endr-borinn, *regeitur, renatus*, igienfødt.
- Endur-bót, *f. reparatio, emendatio*, Forbedring.
- Endr-bæti (at endurbæta), *reparare, restaurare*, forbedre, sætte i forrige Stand.
- Endr-fæding, *f. regeneratio, reuascensia*, Gjensføðelse.
- Endr-fæðiz (at endurfæðaz), *renasci*, gjensføðet.
- Endr-gæld (at endurgjalda), *compensare*, gjensgjelde.
- Endr-gétning, *f. regeneratio*, Gjensføðelse.
- Endr-gét (at endurgéta), *regenerare*, gjensføðet.
- Endr-gjald, *n. compensatio*, Gjensgjældelse, Døtaling.
- Endr-lausn, *f. redemptio*, Gjenløsning.
- Endr-lausnari, *m. redemptor*, Gjensløser, Forløser.
- Endr-leysi (at endurleysa), *redimere*, gjensløse.
- Endr-lifga (at endurlifga), *at vitam revocare*, falde igien til Live, oplive. 2) *refocillare*, vedertvæge, forfriske.
- Endr-lifgan, *f. vivificatio*, Oplivelse. 2) *recreatio*, Vedertvægelse, Forfriskelse.
- Endr-lifgadr, *redivivus*, oplivet, bragt til Live igien.
- Endr-lifnadr, *idem*.
- Endr-lifna (at endurlifna), *reviviscere*, leve op igien, oplives.
- Endr-minning, *f. recordatio*, Erindring, Huskommelse.
- Endr-minniz (at endurminnaz), *recordari*, erindre, gjenertindre sig.
- Endr-mæli (at endurmæla), *contradicere*, modsig.
- Endr-mæli, *n. contradictio*, Modsigelse.
- Endr-nýa (at endurnýa), *renovare*, fornye.
- Endr-nýan, *f. renovatio*, Fornyelse.
- Endr-nýang, *f. idem*.
- Endr-næri (at endurnæra), *recreare*, vedertvæge, forfriske.
- Endr-næring, *f. recreatio*, Vedertvægelse.
- Endr-skapa (at endurskapa), *recreare restaurare, reformare*, Sæbe paa ny, sætte i forrige Stand, ombanne, omstabe.
- Endr-skickan, *f. restauratio, restitutio*, Hjælpen til rette igjen, Oprettelse, Istændsættelse.
- Endr-skirarar, *n. pl. anabaptista*, Gjensløbere.
- Endr-sköpun, *f. restitutio, reformatio*, Ombannelse, Omstabelse.
- Endr-vitkaz (at endurvitzkaz), *respiciere*, faa sin Forstand igjen, komme til sig selv igjen.
- Engd, *f. sollicitudo*, Ængstelse, Bekymring. Med engd og ængri, *cum sollicitudinē & angore*, med Bekymring og Ængstelse.
- Engi, *n. pratum*, en Eng.
- Engiar, *f. pl. prata*, Enge, Hømatfer: Engi á annars Jörd, *servitus herbagii, falconium*, Det til Høstet paa en anden Jörd.
- Engi (at engia), *coarctare, constringere*, sammensnibe, sammensnarpe. At engia sig saman, *coarctare se*, snærpe sig sammen, snibe sig ind, krumpe sig.
- Engi-gadr, *m. sepimentum prati*, Høgn om en Mark.

Engill, *m. angelus*, en Engel.

Engi-spretta, *f. locusta*, Græthoppe.

Engi-verk, *u. pl. seuiscium*, Høstet, Høbiering.

England, *u. Anglia*, England.

Englis-menn, *m. pl. Angli*, Englandere, Eng-
gelstmænd.

Ensker, *anglus*, engelsk. Engelsker, *idem*.

Enn, en, ed, ille, illa, illud, den, det (den be-
stemte Ht. (steden for hinn, hin, hid).

Enn, *quam*, end. 2) *sed*, men. 3) *adhuc*, end-
nu. Þessi er betri enn hinn, *hic melior
est quam ille*, denne er bedre end hin. Hann
spurdi enn hinn Þagdi, *hic interrogavit, sed
ille tacuit*, hann spurgte, men den anden tav
sikke. Stattu enn vid, *mane adhuc*, bi lidt
endnu.

Ennþá, *adhuc*, endnu.

Ennþá eeki, *vondam*, endnu ikke.

Enni, *u. frons hominis*, Vanden, Stjernen; i
milli brána, *glabella*, den Del af Vanden,
som er imellem Hjenbrynene. 2) *clivus mon-
tis*, en stejl Drink paa et Bjerg.

Ennis-breidr, *frouzo*, som har en bred Vande.

Ennis-brúsker, *m. crines amependuli capilli li-
cini*, en Haartop, som hænger ned over Van-
den, Vandehaar. Hauekam.

Ennis-blad, *u. frontale*, Stjernesmykke paa Heste
eller andre Dyr, Stjerneblad.

Ennis-lindur, *m. cilo*, som har en hof og smal
Vande. 2) *malleus frontis*, den øphøjede,
hvalvede Del af Vandten.

Ennis-korkr, *m. idem*.

Ennis-lauf, *u. phalææ frontales egorum*, Eter-
nesmykker paa Heste.

Entr v. endtr, *fnivus, consummatus*, tilende-
bragt, fuldført. Ent losord, *soluta, consum-
mata facti*, opfyldt Poste.

Eþja, *f. res angusta*, Trang, Knibe, Vankeelig
Led. vide opr. 2) *putre corpus*, et raudent
Regeme.

Epli, *u. pomum*, et Æble. angl. apple. Siald-
an fellr eplid lægt frá eikinni, *scipius libe-
ri parentum mores referens*, Æblet falder
ikke langt fra Træet.

Epla-garðr, *m. pomarium*, en Frugthave. Epli
af-fallid, *pomum caducum*, et nedfaldet Æble.
— fallroskid, *marurum*, modent. — litid,
nanum, umodent. — shemmvaxid, *præcox*,
tidlig modent. — sem flótt vifnar, *fügax*,
som hastig taber sig, ikke kan gjenmes.

Epla-karfe, *f. oporotheca*, Æblekuro.

Epla-kiarni, *m. acinus*, Æblekjærn.

Epla-qvistr, *m. petiolus pomi*, en Kvist paa et
Æbletræ.

Epla-steinn, *m. acinus*, Æblekjærn.

Epla-tré, *u. pomus, malus arbor*, Æbletræ.

Eplótr, *pomelatus, scutulatus*, plettet, spættet i
Form af Æbler.

Er (var, hefi verid, at vera), *sum, fui, esse*,
vart. At vera til, *existere*, være til, levv.
Vera vid tíðir, *sacris inire esse*, bivaane Guds-
tjenesen. Þad er hönum til hróls, *illi
laudi est*, det geraader ham til Berømmelse.
Sá er eeki at manni, sem nú dugir eeki,

homg nauci est, qui jam sibi deest, den er et Drog, som ej nu viser sig. taff. Vertu ecki at þessu lengur, faceffe ab hoc opere, hold op med dette Arbejde.

Er (ar, hefi arid, at eria), *terram subigere colere, arare, dyrke Jorden, pløje, harve.*

Er, *relativum qui, som. 2) adverbium temp. cum, ida.* Sá er var fyrstr, *is, qui primus erat,* den som var den første. Pá er hann hafdi lengi dvalid, *cum diu mansisset,* da han havde længe opholdt sig.

Erli, *n. stipes, lignum rude, wateries remi, et Styffe Træ, som skal bruges til Xæret.*

Erfd, *f. hereditas, Arvelod, Arv. 2) successio ab intestato, Arvegangsmaade uden Testament, Sá audr géck ecki í erfdir, opes iste, ad hæredes intestatos non pervenire,* den Rigdom kom ikke til de naturlige Arvinger.

Erfdafé, *n. bona hereditaria, Arvegodé.*

Erfdatal, -bálkr, *titulus juris de hereditate, den Bog i Loven som handler om Arv.*

Erfdaríki, *n. regnum hereditarium, Arverlge.*

Erfdi (at erfda), *hereditatem adire, obtinere, arve. 2) parentare, convivium parentale dare, gjøre Gjestebud ved ens Ligbegjængelse, Arvesl.*

Erfi, *n. parentalia, epulum funebre, ferale, Gjestebud ved ens Begravelse, Arvesl, Begravelségilde.*

Erfis-dryckia, *f. idem.*

Erfidrápa, *f. epicedium, et Digt, forfattet til Døe for en Afbd.*

Erfingi, *m. hæres, Arving.*

Ergi, *f. imbecus & affectuosus conatus, sorgløves, afsmægtig Bestræbelse.*

Ergia, *f. idem.*

Ergiumadr, *vir imbecutis conamius, som gjør afsmægtige, kraftløse Forsøg.*

Ergiz (at ergiaz), *in pejor muzari, forandret til det værre, forværet. 2) animum demittere, tabe Modet. So ergiz hver sem elldiz, pavor senectutis comes, jo ældre, jo mindre tapper.*

Eria (at eria), *arare, laborare, arbejde, pløje.*

Erjan, *f. labor, arario, Arbejde, Pløjen.*

Erill, *n. labor assiduus, vedholdende Arbejde.*

Erillsame, *laboriosus, molestus, besværlig, møjsommelig.*

Erindi, Erendi v. Örendi, *n. pausa, Ophold, et Xandedrat. 2) stropha carminis, unico spiritu proferenda, en Strofe i et Digt, et Sangverk.*

Erki-biskup, *n. archiepiscopus, Erkebiskop.*

Erki-stóll, *n. archiepiscopatus, Erkebispedomme.*

Erla, *f. (avis), motacilla pectore nigro, Hjerstjert, Stenpiffel (en Fugl). 2) pr. laboriosa, sollicita, arbejdsom, omhyggelig.*

Erlendis v. Örlendis, *peregre, udenlands.*

Erlendr, *peregrinus, en fremmed, som er udenlands. 2) nom. pr. viri, en Mandé Egenavn.*

Erla (at erla), *courinno labori vacare, arbejde uafbrudt.*

Erlegr, *pro arlegr, integra, illæsa fama, ætlig, af et ubesmitter Nygte.* (N. O.)

Erlingr, *laboriosus, arbeidsom.* 2) *nom. pl. vii i, en Mand* Egennavn, Erling.

Ermi, *f. manica, et Urme.* å armr.

Ermalaust fat, *colobium, exomis, et Klædeben uden Ermer.*

Ern, *vegetus, rast, frisk.* 2) *laboriosus, arbeidsom, driftig; pro Errinn.*

Ern, *c. aquila, vide Ern, en Ern.*

Erpr, *m. irpus, lupus, en Ulv.*

Erinn, *vegetus, robustus, rast, styrig, stærk, kraftfuld.* 2) *laboriosus, driftig, arbeidsom.*

Errinn sendi úngann svarra, *rex vegetus misit viraginem juvenem.* den raste Konge sendte en ung Heltinde.

Ert, *f. pisum, Sukkerættet.* (alias erta, ertur.) (N. O.)

Ert-a-muð, *n. pulmentum pisiuum, Sukkerættet til Rjødmad.*

Erti (at erta), *irrivare, opirre, tirre.*

Ertíng, *f. irrivatio, Opirren.*

Ertinn, *irrivabilis, prouus ad irrivandum, som gjerne tirrer, opirrer.*

Ertíngasamr, *idem.*

Errur v. Ertur, *f. pl. irrivationes, Sklander, Riv.* At eigaz errur vid, *irrivationibus certare, lides, tides indbydeges.*

Ervidi, *n. labor, Arbejde, å er & vinn.*

Ervida (at ervida), *laborare, arbejde, gjøre sig Umage for, slabe.*

Ervidisamr, *laboriosus, arbeidsom, møjsommelig.*

Ervidis-madr, *operarius, en Arbejder, Daglønner.*

Ervidlegr, *molestus, difficilis, møjsommelig, vanskelig.*

Ervidlega, *molestè, difficulter, møjsommeligen, vanskeligen.*

Ervidr, *arduus, molestus, møjsom, vanskelig, besværlig.*

Ervidr, *molestè, besværligen.*

Es *obsoletum pro Er, prou. relax, søm.*

Esig, *f. terra paludosa, en sumpet, siltiggende Egn.*

Eska, *f. vide aska.*

Eska-vidr, *fraxinus, Ask, Esketra.*

Eska, *n. idem vide askr.*

Eska-vidar-skogr, *fraxinetum, en Skov, som bestaar af Esketræer, en Eskelund.*

Eska, *n. populus tremula, angl. asp, Ask, et Esketra.*

Eska-tré, *idem.*

Eska, *n. jumentum equa, v. asina, poer, et Pasterdyr, en Hoppe, et Asen (hos Digterne).*

Et (at, at eta), *edere, comedere, angl. to eat, æde, spise; éta einmælt, prandere tantum, spise blot Middagsmad, blot En Gang om Dagen; éta tvimælt, prandere & cenare, spise Middags- og Aftens-mad, to Gange om Dagen; éta þrimælt, prandere & cenare, spise Frokost, Middags- og Aftens-mad, tre Gange om Dagen; éta fer-mælt, prandere, prandere, merendare & cenare, spise fire Gange om Dagen, spise Wellummad- Middaftensmad.*

Et (atti, hest att, at etia), *concitare, committere, ita. irritare*, ophidsé, opirte. Etia sam-an, *concitare*, ophidsé, opmunte, isar til Kamp. At etia haikum og hundum á dýrin, *accipieres & canes in feras concitare*, hidsé Høge og Hunde paa Dyrene. At etia illindum, *irritationibus cernere*, fives, trætés, tieresé. At etia oddum, *hostis pugnare*, slaas med Eyyd. Þorvarðr átti opt við þúngt at etia, *Thorv. sæpe molestiis agitabar*, Þorvarðr maatte ofte ksjampe imod Besværligheder. Etia á einn, *maligno affeetu concitari in aliquem*, ansalde en med et skjendf Sindelag.

Etandi, *edens, exedens*, ædende, førtærende.

Etandi, *m. scirrhus cancerus*, Kræft, 3: en Sygdom. 2) *vis caustica*, Brændekraft.

Etiu-köstr, *m. iniqua conditio*, ubillige, haarde Wilkaar.

Ey, *f. insula, terra undique mari circum*, en Ø.

Eyland, *u. idem*, et Estland, Øland.

Eybyggjar, *m. pl. insularum*, Øboere.

Eyda, *f. vacuum, vacuitas*, Tomhed, Hul. sudn.

Eydi, *u. solitudo*, Ensomhed. 2) *isthmus*, Landtunge, Eid. 3) *tesia inhospita*, ubeboet Hede. Kotid ligger í eydi, *villa inhospita in solitudine jacet*, Gaarden ligger øde, er ubeboet. Þeir dröu skip um eydid, *nævem per isthmum traxere*, de trak Skibe over Landtungen. E'g sé her ecki nema eydi,

tesia inculca raurum video, jeg ser her blot en ubeboet Øken.

Eydi (at eyda), *consumere dilapidare*, førtæve, forøde. 2) *vastare*, ødelægge. 3) *irritum facere*, gjøre til intet.

Eydi-kot, *n. villa deserta, desolata*, en liden Gaard, et Hus, som ligger øde, en øde Þarsel.

Eydi bygd, *f. districtus quondam habitatus at iterum desertus, et District*, som engang før har været beboet, men nu er øde.

Eyðihæli, *n. rudera, rus desolatum*, Ruiner af en Gaard.

Eydi-höll, *n. pl. montana deserta*, øde Fjælde.

Eydi-kofi, *m. ædes desolata*, et ubeboet Hus.

Eyðiland, *u. terra in habitata*, et ubeboet Land.

Eyðilega, *ædioso, it. absurde inconvenienter*, kjesommeligen, urimeligen, upassende.

Eyðilegr, *ædiosus item absurdus*, kjesommelig, urimelig.

Eyðilegg (at eyðileggja), *vastare*, ødelægge.

Eyðileggiari, *m. vastator*, en Ødelægger.

Eyðilegging, *f. vastatio, it. ruina*, Ødelæggelse.

Eyðimörk, *f. desertum*, en Øken.

Eyðipláts, *n. platea urbis deserta*, et øde Sted.

Eydi-skógr, *m. saltus*, en ubeboet Skov.

Eyðsla, *f. prodigiosa*, Ødselhed.

Eyðslufamr, *prodigus*, ødsel.

Eyðslumadr, *idem sed subst.*, en Ødeland.

Eyðr vel, *oculos pulcer*, som har smukke Øjne.

- Eygd̄r miðg, *grandes oculos habens*, som har store Øjne, florsjet.
- Eyglótr, *palpebras niger, vide hvörmótr*, som har sorte Øjenbryn.
- Eyk, *f. arbor, in spec. quercus, alias eik*, et Træ, især et Egetræ, en Eg.
- Eyki-lundr, *m. quercerum*, Egetrø. At høgga eyk um þvert, *arborem in orbem cedere*, hugge et Træ tværs over. At høgga eyk til mergjar, *arborem in pulpam cedere*, hugge et Træ til Marven.
- Eykarbolt, *m. caudex, Træstamme, Træbul*.
- Eykar-stofu, *m. idem*. 2) *truncus, Træstub*.
- Eykhyrningr, *m. scitulus*, et Egen.
- Eyk (jók, hefi aukid, at auka), *augere, forøge, formere*. Eykst ord af ordi, *lis licem paris*, det ene Ord tager det andet.
- Eylikf, *f. aternitas, Evighed*.
- Eylikfega, *in aeternum*, evindeligen.
- Eylikfæikr, *m. aternitas, Evighed*. 2) *immortalitas, U dødelighed*.
- Eylikr, *atervus*, evig, altid levende. *quasi alibi*.
- Eymi (at eyms), *ladere, leviter vulnerare, beskadige, saare lidt, bibringe et lille Saar, aumr*. Þar eymdi lengi eftir af, *diu ali- quid doloris remansit*, deraf blev længe nogen Smerte tilbage, det forvandt man sent.
- Eymdr, *leviter vulneratus*, let saaret.
- Eymd. *f. miseria, Jammer, Elendighed*. Ein eymd býdr annari heim, *unda supervenit undam*, den ene Ulykke rækker den anden Haand.

- Eymdarlegr, *miserabilis*, elendig, kummerfuld, jammerlig.
- Eymdarlega, *miseræ*, elendigen.
- Eymdar-qvein, *n. lamentatio, Jammerstrig, Beklagelse*.
- Eymótlegr, *ingratus sensibus*, ubehagelig for Sandserne. 2) *suspensus, mistænkelig*.
- Eymstra (at eymstra), *connuere ad dolerem usque*, saare, stramme.
- Eymstradr, *ad dolorem confusus*, saaret, stødt.
- Eymstr, *n. pl. dolor ex confusione, ir. vixes, Saar, Stramme af Svæde eller Blod*.
- Eymuni, *semper memorandus*, som steds bær erindret, usorglemmelig.
- Eymr, *m. halitus ignis, Damp, Em*. 2) *extremum odoris v. soni, quod percipi potest*, det som sidst fornemmes af Lugt eller Lyd. Eftirlyd, Efterlyst.
- Eymyrja, *f. favilla ignita, marila, glovndt Afse, Rømmer*.
- Eyngi (at eyngia), *coarctare, vide engi á augnr*, sammenhærpe, sammeneympe.
- Eypska (at eypska), *viciare, gabe, spærte Munden op*. Hundurinn eypskar, *canis vicat*, Hunden spærter Gabet op.
- Eyr, *n. as ductile, Kobber*.
- Eyr, *f. hygea, dea profana, nimpha, Sundheds Gudinden hos de hedenske Nordboer*.
- Eyrs, *f. auris, Det*. 2) *ansa vestis, Haandgreb, Hæ, Hank paa et Kar*.
- Eyrd, *f. pax, Fred, Rolighed*. 2) *tranquillitas animi, Sindero*. Konrádr bad hönnum

eyrdar, *Conradus ei pacem procuravit*, Konrad bad om Fred for ham.

Eyrbryddr, *aratus*, kobberbeslaatt.

Eyr-giall, *n. Squama aris*, Urenlighed, Sinner, Slakker, som falder af Kobber ved Smeltningen.

Eyri (at eyra), *acquiescere*, være fornøjet. 2) *parcere*, Raane, spare. Peir eyrdu hverki kyrkiun né konum, *nec templa, nec sexus invernus, ab illis immanis fuit*, de sparede hveitken Kirke eller Fruentimmer. Peir munu eingu eyra, ef þeir koma hér, *nulli parcitur eris si hic venerint*, dersom de komme her, vil de ikke Raane nogen Ting. At eyra illa yfir, *agere ferre*, være misfornøjet med. Ecki eyri ég þvi, *non acquiesco*, dermed er jeg ikke fornøjet.

Eyri, *f. ora campi sabulosa ut & fluminum*, Strands og Flodbredder, hvorpaa der ikke vokser Græs.

Eyrindi, *n. negotium gerendum*, Værende, Forretning, Syffel.

Eyrindis-lok, *n. pl. exitus negotii*, Forretningens Udfald.

Eyrindis-laus, *vocatus negotii, inanis*, orkeeløs, uden Syffel; *n.* som intet udretter.

Eyrindisleyfa, *f. irritus conatus*, forgjævet Beskræftelse.

Eyrindis-laust, *re infecta*, med uskerrettet Sag.

Eyrindis-reki, *m. negotiator*, som udfører et Værende, Uderhandler, Gesandt (ogsaa: eyrindreki).

Eyric, *uncia ponderata*, en Unse, i Vægt. 2) *uncia numerata*, *in. pl. aurar*, en Dre (sammen med Dyrnt); (*hæc uncia numerata est didrachma, sive 24 solidi*, denne Dre gjaldt saameget som 24 Skilling).

Eyric-silfurs, *uncia argenti*, en Dre Sølv.

Eyric, *m. res, bona mobilia*, rselige Eendomme.

Eyrikétill, *m. ahenum, lebes aeneus*, Kobberkedel.

Eyrna-gull, *n. inanis*, Drenring.

Eyrnahliómr, *m. aurium sonitus*, Lyd for Dørrer. 2) *delicia aurium*, behagelig Lyd.

Eyrna-lluft, *f. meatus auris*, Hørgangen.

Eyrna-hol, *n. concha*, Drefulhed.

Eyrna-hríngur, *m. stalagmium*, Drenring.

Eyrnalsus, *inauritus*, uden Dørr.

Eyrna-marmari, *m. cerumen*, Drevoks.

Eyrna-rönd ytri og innri, *helix aushelix*, den ydere og indre Rand paa Drebruffen.

Eyrna-saur, *excreta auris, cerumen*, Drevoks, Dreftarn.

Eyrna-skéfill, *m. auriscalpium*, en Dreffse; (*iz. susurro*, en Dretuder).

Eyrna-sinolt, *n. vide Eyrnasaur*.

Eyrna-spaung, *f. inauris*, Drefsmykke, Drenring.

Eyrna-snepill, *m. auricula infima, lobus auris*, Dretap.

Eyrna-stór, *auris*, som har store Dørrer.

Eyrna-suga, *f. delator*, Bagvasser, Dretuder. 2) *adulator*, en Hytler.

Eyrna-verkr, *m. oralgia*, Smerte i Drene.

Eyr-panna, *f. cucuma*, Kobberkedel Gyde.

Eyrpeningr, *m. numus aeneus*, Kobberpenge. R.

Eyr-pottr, *m. cacabus*, Kobberpøtte.
 Eyr-ryd, *n. flos aris, aruga*, Kobberrust.
 Eyrslagin, *aragus*, beflaaet med Kobber.
 Eys (Jøs, hest aufid, at aufa), *hawing*; pompe,
 øse, opøse. 2) *calcitrare equorum*, flaa op.
 Eysa, *f. cinis ignitus*, Kul, brændende Afte.
 Eysill, *m. haustrum*, en Øse, aufa.
 Eyskra (at eyskra), *immunitari, animo fluctua-*
ri, være utelig, oprørt i Sindet. Gizor var

eyskrandi mig ådr hann fretti til Kolheims,
 Gizor *exevrime affectus erat, donec Kolbeinnus*
adesse audiret, Gizor var meget flet til Døde,
 indru han fik noget at vide om Kolbein.
 Eyskrandi, *freudent*, rasende, åffindig.
 Eyskra, *ad orientem, in oriente*, østen for.
 Eyskra-salt, *mare halricum*, Hælsøen.
 Eyskri, *orienti propior*, som er nærmere mod
 Østen, østligere, østre.

F.

Få, *f. politura, uitor, (de pannis, coloribus &*
metallis dicitur), Ølindsen, Ølands, Potitur,
 (figed om Klæder og Metaller). Dette fat
 hefr vøknad, því er af því fáin, *hac vestis*
madore splendorem amisit, dette Klæde er ble-
 vet vaadt, derfor har det mistet Ølandsen.
 Fáanligt, *adj. impetrabilis, qui haberi, compara-*
ri pørest, erholdelig, til at faa. R.
 Fábiánslegr, *infruiturus, vecors*, toffet, taabelig.
 (å norå *fabula Fabiani patris Grobiani*, faa-
 falbet af en bekjendt Fabel).
 Fábreytinn, *infolitus, rarus*, sjelden, usædvanlig.
 Fábreytilegr, *idem*.
 Fábreytilega, *infalite*, usædvanligen.
 Fadir, *m. pater, in gen. fōdar v. fēdr*, en Fa-
 der.
 Fadir-konú, -manns, *focer*, Svigerfader.
 Faderni, *n. paternitas, Faderfæb, faderligt For-*
 hold. 2) *pater, Fader*. Gott áru faderni,

enn módernid verra, *pater tibi probus est,*
 at mater pejor, din Fader er en brav Mand,
 men din Moder es saa god.
 Fadma (at fadma), *amplecti*, favne, omfavne.
 At fadmaz, *in amplexus mutuos ruere*, om-
 favne hinanden.
 Fadmbrøgd, *n pl. luca*, Broden.
 Fadmug, *m. amplexus mutuos*, Omfavnelse,
 Omarmelse.
 Fadmuk, *n. idem*, Favnetag.
 Fadm, *m. sinus, amplexus*, Favn, Darm, Om-
 favnelse. 2) *hexapoda passus orgyia*, et Fav-
 nemaal, 3 Alen, en Favn. Dad á at fallaz
 i fadma, *amicæ æquari debet*, det bør gaa op
 imod hinanden.
 Fadr, *ornatus, politus, poleret*, renset. Gulli
 fadr, *auro rinctus, decuratus*, forgyldt.
 Fadræmi, *n. res enormis, vari exempli*, en usæd-
 vanlig Ting.

Fæfengilegr, *vanus, inanis*, forføngelig, som ingen Realitet har.

Fæfengilega, *inaniter*, forføngeligen.

Fæfðrull, *rara profectiois, recessus & quietus domi*, som ikke taffer meget. 2) *infrequens*, sjelden besøgt. Her er fæfðrullt, *hic est accessus infrequens*, her kommer saa Folk, her er ingen Gæst.

Fæfðódr, *rudis, imperitus*, uforsæren, uflog, vantkundig.

Fæfrædi, *n. imperitia, ruditas*, Uflogskab, Uerfarethed, Vantkundighed.

Fæga (at fæga), *polire, ornare, rense, skure*, sætte Glæde paa.

Fægadr, *politus, renset, skuret*.

Fægna (at fægna), *letari, gaudere*, glæde sig, fornøjet. Fægna annars lucku, *gratulati*, glæde sig over ens Lykke. Fægna einum vel, *laute excipere*, modtage en vel.

Fægna-fundr, *gratus amicorum adventus*, kjær Vennemøde, glædelig Sammentkomst.

Fægnaðr, *m. latitia*, Glæde, Fryd. 2) *lanturnum convivium*, godt Gæstebud, Bværtning.

Fægnaðr *m. urbanitas, civilitas*, Artighed, Omsjængelighed. Ární biskup quæð þad rétt, at setia þá framur er meiri fægnað kunnur. *Arnus episcopus iustum esse dixit eorum majoris facere, qui urbanitate alios precelesunt*, Biskop Arne sagde det var retligt, at sætte dem øverst som besad størst Artighed, som vare de interessanteste.

Fægnaðar-ár, *annus jubilæus*, Jubelaar.

Fægnaðarlega, *ex voce*, efter Dulle. 2) *festive*, højtideligen.

Fægnaðar-læti, *n. pl. hilaritas*, Glæde, egentlig: Fegn paa Glæde, Fryd, Glædespyttinger.

Fægnaðar-óp, *n. clamor laetus*, Fryderaab, Glædesfrig. R.

Fægnaðar-öl, *convivium gratulatorium*, Glæde-Raðs Gilde.

Fægnaðarsøungr, *m. pœan*, Frydesang. R.

Fægnaðar-sæll, *hilaris*, glad, fornøjet, opremt.

Fægriindi, *n. pl. decor, splendor*, Æfthonhed, Glæds.

Fægr, *splendidus, nixidus*, fjon, smukt, fager.

Fægurt veðr, *serenum*, smukt Veje. Hann lofar öllu fögru, *aureos montes polleceat*, han lover Guld og grønne Stove.

Fægurbjár, *cæruleus, lyselblau, himmelblau*.

Fægur-eygr v. eygðr, *oculis micantibus*, som bær lyse, klare Dine.

Fægur-mæli, *n. pl. adulatio*, Smiger, Hylleri.

Fægur-gali, *m. adulator, mulfum leshale*, Smiger, Hylleri.

Fægur-grænn, *perviridis*, lysegrøn.

Fægur-gult, *flavus*, lysegul.

Fægurleiti, *venusta facie*, smukt af Ansigt.

Fægur-örðr, *eloquio dulcis*, som taler smukt.

Fægur-rauðr, *sanguinei coloris*, lyserød.

Fæguryrðr, *id. æt. fægurörðr*. R.

Fægæti, *n. delicia, v. cupidita rara*, sjeldne Retter, Lækkerheder.

Fægætr, *rarus, acquisitu difficilis*, sjælden, vantkelig at faa. 2) *delicatus*, lækker, fræsen.

Fá-heydr; *inauditus, infolitus*, uhyrt, ufæðvanlig.

Fái (fáði, hefi fáð, et fá), *polire, ornare, rense, flere, pudse.* 2) *delineare, pingere, exarare, male, aftegne.* Fáði fimbul-Þulr, *exaravit clarissimus v. gravissimus orator*, den stærste Taler gjorde Udtalet dertil.

Fák, *n. præcipitansia*, vide fok, Fremfusenhed.

Fákalltill, *modestus*, beftjeden, tilbageholden.

Fákátr, *subtristis*, bedrøvet, melankolft.

Fákunnandi, *imperius, rudis*, utlog, uvidende, vantundig.

Fákunnátra, *f. inercia, ruditas*, Uvidenhed, Vane fundighed.

Fákr, *m. equus poer.*, *pr. thrafo*, hos Digterne en Hest, egent. en Storprealer.

Fákunngr, *id. ac fákunnandi.* R.

Fákænn, *imperitus*, utlog, uerfaren.

Fákænska, *f. imperitia*, Uerfarenhed.

Fákæti, *f. tristitia*, Bedrøvelse, Sorg.

Fala (at fala), *licitari, fale*, spørge om noget er tilfald og hvad det koster, byde paa noget som skal sælges eller forpagtes boet. 2) *expectare*, forbee, krøve.

Felan v. fökun, *f. licitatio*, Byden, Bud paa noget.

Fála, *f. gigas femina*, en Jætinde, Troldkvinde.

2) *procaz femina*, et kaad, skæft Fruentimmer, en Glane.

Fálátr, *raciturus*, som taler lidet, taud.

Fálegr, *idem.* 2) *diffensus*, uenig.

Fálega, *non promte, cum indignatione*, ubereðvilt

lig, forteyðelig. Hann tók því fálega, *difficilem se præbuit*, han var ikke bereðvillig dertil.

Fáleiki, *m. tristitia*, Sorg, Bedrøvelse. 2) *indignatio*, Fortrydelse.

Fállidadr, *paucis stipatus*, omgiøvet af-faa, ledsaget af faa Folt.

Fállida, *idem.*

Falinn, *oculatus*, fljót, forborgen. á fel.

Fálkadr, *sibi vix conscius, v. sane rationis, (lagopodis instar á fulcone percussæ)*, som ikke er ved sin fulde Samling (ligesom en Rype, der er slaaet af Falken).

Fálkalegr, *idem.*

Fálkafángari, *m. falconarius, auceps falconum*, en som fanger Falke, Falkejæger.

Fálki, *m. falco vulgaris, nobilis*, en Falk.

Fall, *u. lapsus, ruina*, Fald, Medstyrtten. 2) *lapsus moralis, peccatum*, Synd, Feil, Last. 3) *cadés*, Død, Fald. Falls er von af fornu tré, *lapsui vicina senectæ*, Alderdommen er sit Fald nær. Eftir fall Eireks konúngs, *post cadem Erici regis*, efter Kong Eriks Fald.

Fall, *u. pestis*, Pest, adeløggende Epidemí. Þar var fall mikidli, so at 6 menn vóru fallnir. Gudmundr stóekti vigdu vatni yfir Engjar og akra, þá tók af fallid, *pestis ibi erat, quæ septem homines consumserat. Gudmundus aqua consecrata proza & agros consperxit, et pestis esse desit*, der grasserede en Pest, hvoreft 6 Mand vart døde, hvoreft Gudmund besprøkte Ager og Egn med ind-

viet Vand, som bevirkede, at Pesten op-
horte.

Fallandi augi, *oculi confidentes moribundorum*,
de Døendes bristende Øjne.

Fall, *n. excoriatum iniegrum corpus macerati*
pecoris, Kroppen af et slagtet Kreatur, hvoraaf
Sindboldene ere udtagne.

Fallázia, *f. defectus*, Mangel, Fejl. 2) *falla-*
cia, Falskhed, Bedrageri, Svæger.

Falleraz láta, *fallacii inescari, stuprari*, lade sig
besøve; (*de virginibus honestioribus dicitur*,
siges om en ellers anstændig Pige).

Fallbylsa, *f. tormentum*, en Kapon.

Falldr, *m. calyptra, calanica, peplum*, Bruen-
timmer Hovedtøj, *1. Sæt*. At setia ofan falld-
inn, *decalanizare*, tage Sættet af Hovedet.

Falldr, *m. fimbria, limbus*, Dordt, Dræmme.

Fallda (at fallda), *fimbriare, vestes limbo cinge-*
re, bebræmme. 2) *peplum adornare*, sætte
Hovedtøjet i Stand. At fallda lídt, *peplum*
demittere, lade Sættet sidde lavt ikke højt op
over Hovedet.

Falleg, *venustus, pulcher*, Njøn, smuk.

Fallega, *eleganter*, smukt, strigen.

Fallinn, *lapsus, falbeu*. Fallid fé (undir kóng),
bona confisata, konfiskeret Gods. Fallin
ká, *dicitur quando muscoli circa spinam sacram*,
in vaccis mollescunt ante partum, ut ejus prog-
nosticon, en Ko som er nær ved at kalve,
(hvorpaa høves det Teg, at Musklerne om-
kring Dalkener blive bløde).

Fallinn, *ordinatus, dispositus*, flittet, sat i Or-
den. Dad er vel fallid, *decer*, det passer
godt. Hann er vell fallinn til kóuphönd-
lanar, *at mercaturam bene dispositus est*, han
er godt flittet, oplagt til Kjøbmandskab.

Fallstyci, *n. bombarða, tormentum*, Kanon,
Feldtsykke.

Fallvalltr, *fluxus, inconstans deciduus*, ustabil,
forgængelig.

Fálm, *n. cæca palpitió*, Bedrøvelse i Blinde,
Famlen.

Fálma (at fálma), *palpitare, palpere*, røre ved
en Ting, føle i Blinde, famle. 2) *errare*,
tage Fejl, gaa vild.

Fals, *n. fraus, falsum, crimen falsi*, Svig, Be-
drageri, Falskhed, (gamuelt: Falsk).

Falsa (at falsa), *decipere, adulterare*, bedrage,
forsalste, begaa Falskhed. Falsa bréf, *episto-*
las corrumpere, forsalske Brevet.

Falsari, *m. impostor*, en Falsknet, Forsalster.

Fals-kols, *m. mulsus lethale*, et bedragerisk Kys.

Falster, *fraudentus*, falsk, bedragerisk, under-
fundig.

Falsklega, *dolose*, svigagtigen, falskelig.

Fals-mál, *n. consumacia testium*, Faldemaal,
Vidners forsættelige Udeblivelse.

Falsmáls-hætur, *f. pl. multa consumacia testium*,
Faldemaalbøder.

Fals-spámadr, *m. pseudopropheta*, en falsk Profet.

Fals-vitni, *n. testis falsus*, falsk Vidne. 2) *fal-*
sum testimonium, et falsk Vidnesbyrd.

Falr, *m. pars suprema gladii, v. hastæ, capulo-inhians*, den øverste Del af et Sværd eller Epyd, som gaar op om Haanden. Eigils Einh. S. cap. 2. Sværd hans er læst fyrir ofan olnboga, og er þar á falr so digr, at miög tekr uppá öxl, *gladius ejus observatus est supra cubitum parsque ejus suprema adeo ampla, ut ad axillam fere peringeret*, hans Sværd var stuttet tæt til Armen oven for Albuen, og var derpaa en saa tyk Fal, at den gif lige til Skulderen. *Ibidem*; cap. 7. Hann gürdi fal so diápann, at tók uppysir olnboga, *partem gladii, quæ capulo inhare solet, adeo altam fecit, ut totum cubitum ad usque lacertum hauriret*, han lod gjøre en saa lang Fal, at den naaede helt op paa Overarmen. Grettir hafdi spiót í hendi, og var silfur-rekinn falurinn, *Grettir habet in manu gessit ejus pars cava argenteis bullis erat interstincta*. Grettir havde et Epyd í Haanden, hvís øverste Del var sølvbestaaet.

Falr, *venalis, tilfals, fal*. At vera falr, *venire, venum ire*, vare tilfals, tilkjøbt. At gjöraedr lára falr *venum exponere*, holde tilfals, have til Salg.

Fályndr vide Fálátr.

Fálæti, *n. taciturnitas*, Tausshed, stille Væsen.

2) *iristitia*, Sorg.

Fámálgtr, *taciturnus*, taus, saatalende.

Fámálgtr, *idem*.

Fámáll, *idem*.

Fámannlegr, *infrequens*, ensom, hvor der er

faa Folk. Par þótti fámannlegt, *solitudo videbatur*, der syntes ensomt.

Fámennr, *paucis comitibus circum*, omgivet af faa Ledfagere. 2) *infrequens*, hvor der er faa Folk. Fámennr bæz, *pagus, v. urbs infrequens*, en Gaard hvor der kun er faa Folk. Par var fámient, *homines ibi infrequentes erant*, der vare faa Folk.

Fámenni, *n. paucitas hominum*, Faahed af Mennesker, Mangel paa Folk.

Fámentr, *infrequens*, lidet befolket. 2) *paucos ortes edocens*, lidet undervißt, oplært, dannet.

Fámalti, *n. pl. dictu varum, inaudium, ubert, sjeldent Sagn*.

Fána, *f. signum militare, labarum, phauon, Fane, Standaard*. (D. O.)

Fána (at fána), *facere se gerere*, opføre sig taabeligen.

Fánaaz (at fánaaz), *idem*.

Fáng, *n. gremium, sinus, Skjød*. Hann tók barnid í fáng sér, *infantem in gremium suscepit*, hon tog Barnet paa sit Skjød.

Fáng, *n. acquisitio, captura, Erhvervelse, Fangst*. 2) *facus conceptus, et hostes*. 3) *fani manipulus, brachiorum sinuatione comprehensus*, et Knippe Hø, en Voerm, Dragt Hø, saa meget som en kan bære paa en Gang imellem Armen. (irem: 4) *lucta, Wyden, Kamp*. At færzaz í fáng, *multum viii*, tage sig meget paa. Þorv. fardiz úr fángi, *Thorwardus se suberaxit, d: pronissis non stetit*, Þorward traal sig bort, d: holde ikke sit Ord.

Fángs er von af frekum álfi, *lupus capivra capax*, af en graadig Ulf kan man vente en haard Kamp; *metaph. virtuti nihil impervium*, Tapperhed kan udrette alt. E'g verd at sí þat at fangum til, *adhuc mihi acquirendum est, ad manus non habeo*, det maa jeg først erhverve, det har jeg endnu ikke.

Fáng, *n. sapiens in pl.* faung, facultates, bona *acqvisita*, Formue, erhvervet Ejendom, Forsaad, Vestlighed.

Fanga (at fanga), *adipisci*, erhverve. 2) *comprehendere*, fange, gribe.

Fángadr, *captivus, comprehensus*, fangen.

Fángalaus, *nullius usus*, til ingen Nytte.

Fángalitrill, *vilis, abjectus*, som er til liden Nytte.

Fángalétr, *idem*.

Fángamark, *n. signum v. litera insculpta rebus inanimatis, quo possessor noscitur*, Bomærke, et Teg, som en Eser sætter paa sine Sager for at kjende dem.

Fángarád, *n. consilium e re nata sumtum*, en efter Sagens Beskaffenhed nødvendig Beslutning.

Fángarurn, *m. lacrima*, Føngetaarn.

Fángavotr, *m. testis acqvisitus*, et erhvervet Bidne.

Fáng-brøgd, *n. pl. lucra*, Dryden, Kjømpen.

Fángels, *n. carcer, capivitas, ferriterium*, Fængsel.

Fángfall, *n. (pá leyfiz höfn)* abortus, *amblosis*, Misfødsel, Misfødsel.

Fángi, *m. capivus*, en Fange. Fangi i járnur, *ferriribax, ferriterius*, en Fange der er sluttet i Jærn.

Fáni, *m. farus faunus*, en Toffe, Taabe. Fána-legr, *farus insolens*, toffet, taabelig.

Fannfergia, *f. nungor densissimus, sua ipseque gravitate decidens*, et meget tykt Snefog.

Fannkoma, *f. nungor, coarctatio nivis*, Snefog.

Fans, *m. impedimenta, sarcina*, Trob, Tøj, Bagasje.

Fantr, *m. fauarius*, en Skjelm, Skynge, Fante.

Fánýtr, *vilis, abjectus*, som er til liden Nytte.

Far, *n. vestigium*, et Spor.

Far, *n. raptus nubium*, Skyernes Bevægelse af Binden. 2) *iter, morus*, Bevægelse. På var mikid far á lopti, *zum nubes rapidissima tempestate ferebantur*, da dreves Skyerne meget stærkt af Stormen. På munt fara þad far, *sem formadr þinn, iter v. exitus similis tibi erit, ac antecessori tuo*, du vil gaa den samme Gang, have samme Skjæbne som din Forsmand.

Far, *n. vita, mores*, Levnet, Sæder. Hann hafdi þad i fari sínu, *hoc illi moris erat*, det plejede han, det var en af hans Sæder vaner.

Far, *n. navis*, et Skib, Skibestlighed.

Fár, *n. discrimen, periculum*, Fare.

Fár, *paucus*, faa. 2) *subtristis*, sorgfuld, bes

drøvet. 3) *sacernus*, tauf. Fået var med Peim, *difficulus inter illos convenit*, der her: Rede Menighed, Koldstibighed imellem dem. Peim vard dagfået, *dies illis defecit*, Dagen manglede dem, Dagen forløb førend de bleve færdige.

Faralldr, *u. morbus epidemicus*, Epidemi, Pest.

2) *curfus v. motus rerum*, Tingenes Gang, Løb. Þórir, Tóttur komst i kyrkiu, ei Þóttur menn skilia med hveriu faralldri hann komst þángat, *Thorir Tóttus in templum elapsus est, at quem modum elabendi isthuc invenerit, nemo sibi visus est intelligere*, Torer Tøte slap ind i Kirken, men ingen forstod, paa hvilken Maade han var kommen der.

Farallds-fótr, *pes vagabundus*, en omvankende Fod, bruges i den Tolemaade: Hann er á farallds-fæti, *pedes, v. excubitor est ir. vagabundus est*, han vanket stedse om.

Farandi, *m. viator*, vide vegfarandi, en Rejsende, Vandringemand.

Faránger, *m. res arca iisneri sufficientes*, Tøj, Sager, alt det som man har med paa en Rejse, og høit behøver dertil.

Fararheini, *m. adjumentum isineris*, Rejse-hjælp.

Farar-efni, *n. pl. merces peregrinantis, que jure veteri (Grægas) infra decem hundredas, non debet esse*, Fornut, Midler til en Udenlandsreise, som efter de gamle Love (Graaagaa) ikke maatte være mindre end 10 Hundreder.

Farar-eyrir; *m. idem*.

Farar-greidi, *m. hospitalitas, ir. quodcumque levamen dissolutis viatorum*, Gjæstfrihed, al det Hjælp man yder Rejsende.

Farar-leyfi, *n. saluus conductus*, Lejdebrev. 2) *venia, v. libertas abeundi*, Tilladelse til at rejse.

Farar-skióti, *m. egvus, pr. iineris levamen*, en Hest, egentl. en Rejsets Befordring, Fremstydelse.

Farar-tálmí, *m. impedimentum iineris*, Hindring for en Rejse.

Far-bann, *n. idem*. 2) *prohibicio abeundi*, Forbud imod en Rejse.

Farbauti, *m. vide Bæti*.

Farbord, *n. inum tabularum in fundo naviculae*, den Del af et lastet Skib, som er ovenfor Egen (?)

Farbordi, *m. circulus tabulari navis*, det samme som foregaaende. 2) *locus in navi mercatorum*, et vist Rum i et Handelskib, Bering. At síá einum fyrri farborda, *procurare alicui locum seu vezuram in navi*, skaffe en Bering eller Bægt i et Skib.

Fardagi, *m. tempus migrationis sepius in plurali*, fordagar, Fardag, Flyttetid.

Fardar (at farda), *in anurcam abire*, siges om et Kar hvori der sættes sig Bærme o. desl.

Fardi, *m. anurca lacra* hvad der kaber ved et Kar af Mel o. desl. *gall. fard fucus*.

Fardrengr, *m. nauta negotiator*, en Sømand.

Farstóta, *fugitivus, qui vitam debet pœnibus*, en Flygtning, som maa røbbe sig ved Flugt.

Farfýsi, *f. desiderium peregrinandi*, Rejse-lyst.

Farg, *n. pressura, pressio*, Trykken, Pressen.
 Farga (at farga), *alienare*, afhænde, opofre.
 Fargan, *n. destructio, noxa*, Ødelæggelse, Skade.
 Fargan, *f. abalienatio*, Afhændelse.
 Fargstøvi, *n. vide farangs*, Reisetøj. 2) *funes nautici*, Takkelse.
 Farhyrdi, *m. vide feriumadr*.
 Fari, *m. commearus, vectura conducta*, (*viz. juris de re nautica cap. 4*), betinget Fragt.
 Fari, *m. viator*, en Rejsende; *hinc* Jorsalafari &c., Jerusalemsfarer o. fl.
 Farinn, *laugvidur, confectus*, udmattet, kroftesløst, forbi. 2) *constitutus*, bestaffet. So var hann allðri farinn, *ea erat arare*, han var sjá gammel. Þad er vel farid, *bene constitutum est*, det er vel.
 Fari-rod v. -skinn, *pellis macie confecti animalis*, Skind af et Dyr som er dødt af Margerhed, Sult.
 Far-kost, *m. vide fararefni*. 2) *alimenta nautica*, Skibspoviant. 3) *comatus*, Føring, Fragt.
 Farlama, *naufragus*, Skibruben. 2) *cui aliquid deest ad iter, quo carere non potest*, som mangler noget nødvendigt til sin Rejse's Forsættelse.
 Fårlegr, *periculosus*, farlig.
 Fårlega, *periculose*, farligt.
 Fårlicill, *modestus*, beskedet. 2) *rardus*, sene dragtig, langsom.
 Farmadr, *m. nauia, peregrinator*, Esmand.
 Farmanna-lög, *n. pl. jus nauticum*, Lovet.

Farma-skip, *navis oneraria*, Skjotmandskib, Kaffardiskib.
 Farmikill, *insoleus, præcept*, overmodig, fremfusende. 2) *celer*, hastig, raff; *alias* mikill á fórum.
 Farinn, *m. onus nauticum, v. navi impesum*, Ladning.
 Farnadr, *m. iter*, en Rejse. 2) *mores*, Sæder.
 Farnan, *f. iter*, Rejse.
 Farning, *f. peregrinatio, liberum iter*, fri, sikker Rejse, Aldenlandersse. K'g man bióða sé til farningar þér, ef þú verdr sekr, *salvum conductum tibi procurabo si damus iudicii fueris*, bliver du dømt skyldig, skal jeg byde Penge for at du kan erholde en sikker Rejse.
 Fårstúkr, *gravi, v. periculoso morbo detentus*, farlig syg.
 Fårskapr, *m. remerizas*, Daarskab, Fremfusenshed. Þad mátti helldr kalla farskap enn hugþrýði, *remerizari magis quam virtuti tribuendum erat*, det kunde man saarere kalde Forbovenhed end Tapperhed.
 Fårskala, *f. felicitas*, Lykke, Lyksalighed.
 Fårskell, *f. idem*.
 Fårskall, *f. felix*, lykkelig, lyksalig.
 Fårskallegr, *idem*.
 Får-tekia, *f. conductio navis, v. vectura, et* Skib's Forfragtning.
 Farteskí, *n. pr. serinia viatorum, vide teska*, Rejsestik; *valgo omnis apparatus itineris, i* Hånddelighed Reisetøj; alt hvad man har med paa en Rejse.

Farvegr, *m. alveus, canalis*, Flodbrende, en Flods Løb, (Flodfæng.) 2) *iter*, Rejse. Deir ættu lánagan farveg fyrir höndum, *longingvum illis iter eras peragendum*, de havde en lang Vej, eller Rejse at fuldføre.

Farva (at farva), *colore tingere*, at farve. (N. O.)

Farvi, *m. color*, Farve; *alias facti*, at farfa.

Fárvidri, *n. tempestas periculosa*, et stormende Uvejr.

Farvidr, *m. remi & alia instrumenta navis*, Rorer og andre Skibs-Nedskaber.

Farvidar eda veidarfara hiallr, *m. castreria*, aa bent Hus hvort man gemmer Fiskeliner og Skibs-Nedskaber.

Fáryrdi, *n. pl. verba nefaria*, Skjældsord.

Far-Þegi, *m. vecuram petens*, som søger om Skibs-Vejlighed, Passager.

Far-Þrota, *cui navis deest*, som fattes Skibsejlighed. 2) *impar itineris*, ikke i Stand til at rejse.

Fárænni, *mentis vix potens*, afstndlg, sandseeløe. 2) *consilii expert*, raadvild.

Fáræna, *f. inopia mentis, consilii*, Afstndighed. Raadvildhed.

Fas, *n. gestus*, Gebærde. 2) *supercilium*, Hovmod, Stoltshed. Hann var hæglátur í fasi og umgængni, *in gestu & conversatione modestus* erar, han var ærbar i Gebærder og Omgang.

Fásédr, *visu rarus, infolitus*, sjalden, rar.

Fásén, *idem*.

Fásinna, *vecors*, Fjodesløs, ubesindig. 2) *ma-
stus*, forrigfuld.

Fásinna, *f. alienario mentis*, Afstndighed, Galtsab. Fáskiprinn, *alienis negotiis abstineus*, som ikke giver sig af med andres Sager.

Fáskrúdr, *n. parum decoris, dedecus*, Vanære, Skam.

Fáskrádi, *m. viles & pannose vestes*, lappede Klæder.

Fáskrádugr, *cui vestes sunt viles*, som har daarlige Klæder paa. à skrúdr.

Falsmikill, *gestuosus*, som gjør mange Gebærder. 2) *superciliosus*, overmodig i Omgang, Hovmodig.

Faste, *f. jejunium*, Faste.

Fasta (at fasta), *jejunare*, at faste.

Fasta-far, *n. affectus continuus*, stadigt Forsæt. 2) *continuus labor*, bestandig. 3) *nubes fixa*, faste Skyer. Þeit vóru í fastafari at letta ackerum, *in levandis, anchoris inertiissimi erant*, de stræbte alt hvad de kunde, at lette Anker.

Fasta-land, *n. continens*, Fastland.

Fastandi, *jejunus*, fastende, som ej har spist.

Fasta-svefn, *m. carus, profuudus somnus*, dyb Søvn.

Fasteign, *f. res immobilis, pradia*, Jordegods, faste Ejendomme.

Fasteygdr, fasteygr, *oculis compressis*, som ser sløv paa.

Fastheldint, *tenax, pertinax, retinens*, uryggelig, vedholdende. 2) *constans*, standhaftig.

Fastheldni, *f. pertinacia*, Uryggelighed. 2) *constantia*, Vedholdenhed, Standhaftighed.

Fastlega, *firme*, fast, stadigen.
 Fastlyndr, *constans*, *propositi tenax*, fastig i sit Hoesat.
 Fastmæli, *n. pl. rara verba*, pactum *constans*, fastsat Hstale.
 Fastnæst, *voce compressa*, *arcte loquens*, som taler langsomt, eftertrykkelig.
 Fastna (at fastna), *mattimonium conficere*, at bestemme HæteHæb, fæste sig.
 Fastnæmr, *constans*, stadig. Fastnæmr tregi, *constans meior*, fortærende, nagende Sorg.
 Fastorde, *verborum tenax*, som holder Ord.
 Fast, *firme*, *firmiter*, *constantiter*, fast, stadigen, ivorigen, Hæk, hurtig. Deir Høktu fast á op-pugnarioni acriter *institerunt*, de angrebte Hæstigen. Deir drucku fast, *foru acriter indulgebant*, de drak dygtig, lange.
 Fastrádr, *animio constans*, stadig, fast, besluttet, bestemt til en Hændling.
 Fast-ræki, *n. concursio*, Anstrængelse, Hæstighed.
 Fast-rækr, *contentiosus*, anstrængt, Hæstig.
 Fastúdngr v. fastúdngr, *constans*, standhaftig.
 Fast, *firmus*, fast. 2) *tenax*, tartig, paa holden.
 Fast, *m. ignis*, poet., Hld.
 Fastyllia, *f. calor & fumus ignis*, sive *gravis & molesta evaporatio carbonum*, stærk Hæde, med Røg, Damp og Os.
 Fat, *n. vestis, indumentum*, et Klædebon, Klædeslykte, iser Hkjort. 2) *vinculum*, Bænd.
 At fá fat á, *vincire*, *vinculis induere*, binde fast. Vadsteintinn för úr fatinu, *bolis pi-*

scatoria textura v. indumento elapsa est, Hode-stenen gik løs, faldt af.
 Fat, *n. perq*, en Pose, Skindpose. v. hád fat.
 Fat, *n. vas*, *dispens*, parino, Fad. Tinfat, *vas stannicum*, Tinsfad.
 Fata, *f. mulcerum mulcerale*, Malkebøtte, Malkefænd.
 Fata (at fata), *vestire*, klæde paa. So var hann hrumr at hann gat ei fatod sig, *adeo debilis erat, ut se ipse vestire non poteris*, han var saa svag at han ikke kunde klæde sig selv paa.
 Fata-búr, *n. promtuarium omnis generis rerum domestice necessariorum*, Hørraðs: Kammer, hvori gjemmes alleHagte Húsgeraad.
 Fataz (at fataz), *impediri*, hindres, blive svag, asmagtig. 2) *ligari*, bindes. Mínun fótum fa-az, *pedes mihi ligantur sive impediuntur*, mine Hødderz Størte tager af.
 Fátidska, *f. res rari exempli, quæ raro moris est*, en Hælven Ting.
 Fatlaz (at fatlaz), *impediri*, forhindre. á fetill. Hann fatlaziz í ferdinni, *impediebatur*, han hindredes paa Hæsen.
 Fatlaus, *nudus*, investit, nøgen.
 Fátregade, *paucis sui desiderium relinquens*, som saa savne, sørge over.
 Fáttr, *reflexus*, *reponendus*, tilbagesøjet, tilbageskrummet.
 Fátarki, *n. paupertas*, Hattidom.
 Fátækleggr, *pauperculus*, *paupertinus*, som ser fattig ud.

Fátækra forslvars-madr, *admiuiculator*, Fattiges
Forstander.

Fátækt, *f. pauperas*, Fattigdom.

Fátækr, *pauper*, fattig.

Fávís, *inspiens rudis*, dum, taabelig.

Fávíslega, *imprudenter*, uforstandig, uflog.

Fávita v. fávís.

Fávítska, *f. ruditas, vecordia*, Taabelighed,
Dumhed.

Faug, *n. pl. alimenta, victus*, Forraad, Lev-
netsmidler. 2) *robur, vires*, Udves, Eftlig-
hed, Midler, Kræfter. Vér munum veriaz
estir faungum, *pro virili nos defendamus*, vi
vill forsvare os det bedste vi kan. 3) *facul-
tates acquistæ*, Gods. Þeir stuttu faung
sín frá skipi, *é navi omnes facultates suas
exportarunt*, de forte deres Sager i Land.

Fausi, *m. infrumicus nebulo*, Dnmrtian.

Fausaz (at faulaz), *solide procedere*, bryde taabe-
lig frem.

Fauskr, *m. stipes aridus, lignum exsuccum*, et
tort, tørrket Træstykke.

Fauti, *m. fatuus homo*, en Taabe, Hjante.

Fautalegr, *fatuus, insulsus*, dum, plump.

Fautalega, *fatue, insulse*, tøffet, dumt, taabeli-
gen.

Fax, *n. juba*, Manke.

Faxmikill, *faxprádr, bene jabatus*, som har en
smut Manke.

Faxi, *jubatus*, mantet, som har Manke.

Faxi, *m. caluber*, *v. jubatus*, Slange.

Fáþórf, *f. super vacaneum opus*, unødvendigt Værk.

Fáþyckia, *f. simulas*, Misforstaelse.

Fé, *n. pecunia*, Penge. 2) *pecus*, Fæ, Kvæg
ifær Faar.

Fedgar, *m. pl. pater & filius*, Fader og Son.

Fedgin, *n. pl. pater & filia*, Fader og Datter.

2) *parentes*, Forældre.

Fedningr, *m. amplexus*, *v. quantum amplexus
includere potest*, *v. una orgyia in circumferen-
tia*, saa meget man kan gribe om med ud-
strakte Arme.

Fedra (at fedra), *patrem indicare pronunciare*,
erklære en for Fader.

Fedrángar, *m. pl. pater & nepotes*, Fader og
Aftom.

Fedr, *m. pl. patres, majores*, Fædre, Forfædre.

Fedr-betrúngr v. betr-fedrángr.

Fé-fáng, *n. lucrum, acquistio pecunie*, Fordel,
Profit.

Féfár, *inops pecunie*, fattig, som ikke har Pen-
ge. Hönum vard féfát, *pecunia ei defuit*,
han manglede Penge.

Féfastr, *parcus opum*, farrig.

Féfhetti (at féfhetta), *bonis exuere*, beryve en
hans Formue, udsue.

Féfurda, *f. res promercalis*, Piggendefæ, Oplags-
vare, Penges Værd. v. furda fordi.

Fégiarn, *avarus*, gjerrig.

Fégiarni, *f. avaritia*, Gjerrighed.

Fégiáll, *n. mulctæ pecuniaria*, Mulkt. 2) *ex-
pensæ*, Udgift.

Fégiþa, *f. homo insatiabilis avaritia*, umættelig
Gjerrig, en Pengepuger. á gap.

- Feginn, *in sua gauâens, sibi gratulans*, fornøjet, inderlig glad. Eyrindi feginn, *latus ob negorium bene confectum*, fornøjet over vel udrettet Verinde. Hann tók feginns hendi við, *grazo animo accepit*, han modtog med Takneumlighed, med Glæde.
- Fegra (at fegra), *ernare, exornare*, pryde, sirt. 2) *pollire, glatte, file*.
- Fegrindi, *n. pl. res niriâe*, Prydelse. á fagr. Fegringr, *m. gallus gallinaceus*, en Hane.
- Feginn-grátr, *m. lacryma latantis*, Glædestaarer.
- Feginleiki, *m. gaudium, letitia*, Glæde, Fryd.
- Feginfamlega, *tubeurcr, auidé*, gjernu, med Fornøjeelse.
- Fegurd, *f. splendor, nitror*, Skjønhed.
- Féhirðsla, *f. ararium, ffcus, gazophylacium*, Skatkammet. 2) *crumena privatorum*, privat Pengesasse.
- Feigd, *f. mortis vicinitas inopina*, forestaaende Død. Feigd kallar nú at þér, *extrema fata te jans rapiunt*, nu kalder Døden dig.
- Feigdarlega, *auidé, vehementer*, heftigen, med Begjertlighed.
- Feigdarleg, *ad mortem properantii similis*, som ser ud til snart at dø. 2) *vehemens*, begjertlig, heftig.
- Feigi (at feigio), *putrefacere*, gjøre raadent.
- Feigia, *f. putrefacio*, Fortaadnelse.
- Feigdr, *putrefactus*, raaden, forfulst.
- Feigr, *inopino fato obnoxius, mortis vicinus*, som
- er nær ved Døden. Ecki verdr feigum fordadr, *gro fata trahunt sequamur*, den der skal dø han maa dø. Ecki frýs á feigs vök, *cum hora mortis venerit, nullum refugium*, naar Døden er bestemt kan ingen undgaa.
- Feikn, *f. granditas, vehemensia*, Storhed, Førfærdelighed.
- Feikna-flór, *pragrandis*, meget stor.
- Feikilegr, *idem*.
- Feikna-frost, *acre gelu*, heftig, forfærdelig Frost.
- Feila (at feila sér), *pudere, blues*, stamme sig.
- Feilinn, *pudivuudus*, undfeelig.
- Feill, *m. virium, defectus*, Fejl. 2) *puдор*, Undfeelse.
- Feima, *f. femina, virgo pudica verecunda, et undfeeltigt Fruentimmer*.
- Feim, *n. pudor, verecundia*, Undfeelse, Blufærdighed.
- Feima, *f. idem*.
- Feimar (at feima), *puDET, pudere*, undse sig, blues.
- Feiminn, *pudivuudus, facie illiberalis*, stamsuld.
- Feimulegr, *idem*.
- Feira, *f. mucor*, Skimmel. 2) *hiatus*, Sprækkelse. v. veira.
- Feiradr, *mucidus*, muffen, stimmel. 2) *hiatus*, sprukken. 3) *labe aliqua non integer*, paanogen Slags Maade Støbelig.
- Feiti, *f. pinguedo*, Fedme.
- Feiti (at feita), *saginare, pinguefacere*, maffte, fede.

Feitleiki, *m. pinguedo*, Fedhed. 2) *umbilicus rei*, det midterste af en Ting.

Feitmeti, *n. cibaria oleosa, adiposa*, alle slags fed Spise.

Feitr, *pinguis*, fed.

Feitæti, *n. pl. vid.* feitmeti.

Fékrókar *m. pl. (á augum) paruli oculi*, fljave Djúg.

Félag, *n. communitio honorum*, Fællestab, Selskab. Félags-bú, *rusticatus communis*, fællest Bo.

Félagi, *m. socius in re familiari*, Staldbroder, Kammerad.

Félagskapr, *m. societas*, Staldbroderstáb.

Félaus, *nudus opum, indigus pecuniæ*, fattig, arm, i Pengemangel.

Félegr, *spe lucri desiderabilis*, ónskelig til Fordel.

Fel (fól, v. fal, hefi fallid, v. fölgid, at fela), *regere, occultare*, skjuler, dölger, skjaler. Hálfinn fal kyn, *collis visum interceptis*, Højen var imellem håndrede Svuet. Fela á hendur, *committere, commendare*, anbefale.

Fell (hefi fallid, at falla), *cadere, labi*, falde. 2) *occumbere*, huffte under. At falla frá, a) *mori*, dø. b) *deficere*, falde fra. Það féll hönum til, *accidit illi*, det handte ham. Hönum féll arfurian til, *hereditate adeptus est*, Arven tilfalde ham. Sökni fellr niðr, *culpa cessat, inerecidit*, Sagen falder, falder hen. Vedrid féll í logn, *ventus desavit*, Binden blev stille i en Hæst. Láttu ecki

falla verkið, *opus ne intermittas*, oppgið, forsom ikke Arbejdet. Falla á kné, *in genua procidere*, falde paa Kna. Falla á eins meinung, *alicui assentiri*, bifalde andres Mening. Það fellr úr minni, *memoria excidit*, det gaar af Minde, glemmes. Hvað sem fyri fellr, *gricquid incidit*, hvad der forefalder. Það fellr mér vel, *hóc mihi placeo luber*, det synes mig godt om.

Felldinú, *arilis, habilis*, bekvem, tilpaa. 2) *æquus*, billig. Ófelldid er það at þér sé neitad lids, *iniquum est tibi auxilia negare*, det er ubilligt at nægte dig Hjælp.

Fell, *n. mors, morticulus*, et Djárg.

Fell, *n. pellis, Cinnizatum fere, nisi, in compositione, vid. bókfell*, Skind, dog kun i Sammensætning.

Fellðr, *convictus criminis*, overbevist om Forbrydelse, faldet. Lögfelldr á þingi, *idem*, lovfaldet.

Fellðr, *habilis, idoneus*, bekvem. Hvörugr ockar er nú til kóngferda fellðr, *neuter nostrum jam longinquo itinere oportunus est*, ingen af os er nu skiftet til en lang Dæffe.

Fellðr, *m. pellis, exuvia*, Skind, Hud. angl. & germ. fell. Biannar-fellðr, *pellis ursina*, Bjørnehud. 2) *colobium scorrenum*, Velté, Skindsjole. 3) *rogo plicabilis, v. sinuosa*, Overksjole. 4) *stragulum, vld.* röggyvarfellðr, vararfellðr, Dætte, Teppe.

Felli (at fella), *sternere, prosternere*, falde, slaa omkuld. 2) *occidere*, dræbe. 3) *demittere*,

lader gaa ned. 4) *coaptare*, passe til hinanden. At fella mörkina, *arbores*, v. *silvas sternere cadere*, hugge Træ i Stoven. Fella óvininn, *hostem occidere*, fælde sin Fjende. Fella þæn at einum, *cuix rogare*, bede indstændigen. Fella ræduna, *logvi cessare*, holde op med Tælen. Fella móðinn, v. hugann, *animum despondere*, lade Modet falde. Fella segl, *vela demittere, contrahere*, strøge Sejslene. Fella saman, *coaptare*, passe sammen, fælde sammen. Fella undan, *præterire*, forbigga. Fella fat, *vestem in plicas ordinare*, folde Klæder. Fella hold, *macrescere*, blive mager, udmagret. Fella af ves, *exerere*, tage op, væve af. Fella vöru, *mercium præzia reducere*, nedsatte Væretes Værdi. Fella naut og laudi í bá, *macrare boves & oves præ familia sustentanda*, slagte Gaar og Okses til Husforraad. Fella fórn, *macrare deo vicariis*, ofre Slagtoffer. Fella hialir saman, *afferes coaptare*, fælde Brøder sammen. Fella sig vid, a) *applicare se*, hengive sig, b) *conservare*, bifalde.

Fellz (at fallaz á), *consentire*, samtykke, bifalde. Láta fallaz, *sponse cadere*, falde med Villie, lade sig falde. Hönnum felst ecki á matinn, *cibus illi male sapit*, Maden smager ham ikke. Hönnum fallaz hugr og hendir, *animus et vires illi deficiunt*, han tabte baade Mod og Styrke.

Fellingar, f. pl. *plicæ*, Folder.

Felling, f. *coaptatio, confusio, conquisitus*, Sammenskædning.

Fellinn, *spissus, compactus, condensatus*, tæt.

Fellir, m. *clades, strages, pestis*, ødelæggende Pest. Fjárfellir, *pecorum strages, clades*, Gaarepest, Gaarebåd.

Fellivedr, n. *calamitas, tempestas omnia obvia prosteruens*, brusende Storm.

Fellujárn, n. *ferrum elaboratum, promercale*, forarbejdet Jærn, Jærn til Salg.

Felmt, m. *metus*, Skæk.

Felmtvæðsfullr, *pavidus, metu correptus*, forfærdet.

Felmsfullr, *idem*.

Felmtætra (at felmtætra), *obstufesere, pavescere*, blive bange, forfærdet.

Felmt; m. *metus*, Forfækkelse.

Felmt, *pavidus*, forfækket. Vid það varð hönnum felmt, *inde timuit*, derover blev han forfækket.

Felur, f. pl. *laribula, loca abscondita*, Skjul, Hælested. Hann hlióp í felur, *subteraxit se*, han skjulte sig, trøb i Skjul.

Fémikill, *magni præcii*, som er af stor Værdi.

Fémilldigr, m. *largior opum*, som giver meget bort.

Fémunnir, m. pl. *res, habentia*, Formue.

Fémætr, *pecunia emendus*, som er Penge værd.

Fen, n. *vorago, palus purrida*, Morab; angl. a fen. Fenvotr, *permadidus*, gsemmevoad, dnytvvoad.

Fénadr, *m. pecora*, Kvæg.

Fénadar-stuldr, *abactus*, Kvægtyvert.

Fengi, *n. idem quod sequens*.

Fengr, *m. captura*, Bytte Fangst. 2) *omne lucrum*, alslags Vinding, Fordel.

Fenginn, *acquisitus*, erhvervet. Betri er sínár fenginn, enn stór enginn, *praestas hilum, quam nihilum*, det er bedre at faa lidt end stét intet. Fengin ká, *forda*, en Ko, som er med Kalv.

Fengisáll, *in conquirendis opibus felix*, heldig i at erhverve sig Rigdom.

Fengsamr, *idem*.

Fenia, *f. famina gigas*, en Jattekvinde. 2) *mulier procax, ir. saga*, en kaad Kvinde; Troldkvinde.

Fénidng, *eriparcus*, Onier, Duger.

Fenni, *v. hardfenni*, á fSnn.

Fennir (at fenna), *ningir, nungert, sine*. Nú fennir í skasta, *nix coacervatur*, nu opdynges Sneen.

Feniulegr, *immodestus, procax*, uskikkelig, kaad, ubestjeden.

Fépindng, *f. iniqua exarsio pecunie*, Udsultse, usiklig Pengesfordring.

Fépintng, *f. idem*.

Fépint, *f. idem*.

Fépúki, *m. v. fénidng*.

Fépýngia, *f. marsupium, crumena*, Pengeping.

Fer (at fara), *proficisci, iter facere, ire, fare*, gaa, rejse. Hönum fer afr, *desforascit, accrosit*, han aldes. Fara á húsfgangi, *osin-*

zim cibum quærere, gaa omkring at tigge.

Fara bygdum, *migrare, fytte*, drage andenstedt hen. Fara at einum, *hostiliter aggredi*, at overfalde en. Fara vel at verki, *opus dextere conficere*, gjøre sit Arbejde godt. Hvörn in fórtu at því, *quomod id efficere potuisti*, hvorledes kunde du udrette det. Hönum fer vel at stofni, *bene sibi prospicit*, han passer godt paa sine Sager. Ecki fer ég at því, *nihil ista moror*, det bryder jeg mig ikke om.

Hönum fer framm, a) *stovefcit, corpus facit*, han kommer sig bra. b) *proficit*, gjør Fremgang. Fara í bréf manns, *epistolas intercipere*, lase forslegede Breve. Fara vel med hlutinn, *bene tractare rem*, ikke at fordræve en Ting ved Drugen. Fara óspaklega, *violenter agere*, gaa frem med Hefstjæb.

Fara at ráðum, *consilio agere*, følge ens Raad. Fera um, a) *stipem cogere*, gaa omkring. b) *peragrare*, rejse over. Það fer vel, a) *bene cedit*, det gaar godt. b) *decorum est*, det er gode, prægtigt. At fara utan, *peregre abire*, rejse udenlands. Hann fór þar um mörgum ordum og sögnum, *multa & acceptissima verba de his fecit*, han talte udførlig og fortræffelig derom. Fara at forgörðum, *in loca suspecta, v. intra incidere, propr. in periculis*, non intra muros recipi, træffe paa usikre, farlige Steder. Það fór hönum vel, *in eo virtuosus erat*, deri viste han sig admlodig.

Þú fer ei hiá því, *certe se manebit*, det kan du ej undgaa. Þá fór um þá, *tum commo-*

vehantur, da fortørnedes de. Hann fer alle hiá fer, *angitur, compos mentis non est*, han engstet, er ude af sig selv. Hann fer utan vid sig, *idem*, det samme. Hann fer litum, *colores mutat*, han skifter farve. Nú fer uppá hann, *incubus eum evadit*, nu plaget han af Marerid. Fara fram á eitt hvad, *aliquid pretendere*, forsøge noget. Peir fóru at dýrum og selum, *ibant captum feras & phocas*, de gik ud for at fange vilde Dyr og Sølhunde. Fara med mann til konu, *promubum agere*, fet for en anden. Peim fórst vel, *prosperè cessit illis iter*, de havde en lykkelig Rejse. Peir fóruz þar allir, *ibi omnes inierere*, der ankom de alle. Peir faraz hiá, *dispari conceptu agunt de sapientia cum stolido agentis dicitur*, de handle efter utlige Grundsetninger. Farez fyrir, *non collimare*, ikke træffe.

Férán, *n. rapina pecunie*, Pengeran.

Féráns-dómur, *proscriptio honorum*, en Dom hvorved ens Gode konfiskeres.

Ferd, *f. iter*, Rejse. 2) *sinus vestium*, Fald.

Ferdabúningur, *m. apparatus itineris*, Tilberedelse til en Rejse. 2) *amicus viatoris*, en Vandringmands Klædning.

Ferbyrgdr, *quadruplicatus*, fire dobbelt; *alias* fírbýrgdr.

Ferdahúgr, *m. proficiscendi desiderium*, Øst til at rejse.

Ferda-kióll, *m. tunica suavis*, en stor Strække, som gaar i Folder.

Ferda-lag, *n. itineratio*, Rejse.

Ferda-tubbi, *m. obvaricator*, døst Vandringmand.

Ferda-madr, *m. viator*, Vandringmand.

Ferdapoki, *m. nautica pera*, Madpose.

Ferdar-broddr, *m. frons comitatus*, som gaar i Spidsen.

Ferda-rockr, *m. tunica, v. vestis plicata*, foldet Kiøle.

Ferda-stacker, *m. idem*.

Ferda-taska, *f. manica*, Handsel.

Ferda-veski, *n. pera*, en Madpose.

Ferdaz (at ferdoz), *iter facere*, rejse, farde.

F. ridandi, *equitare*, farde til Hest, ride.

F. á gaungu, *pedes ire, betere*, farde til Gode, gaende.

Ferðstill, *stlembus*, som gaar langsom. Ferðstill hestr, *egvus stlembis pedibus*, sendragtig Hest.

Ferfallda (at ferfallda), *quadruplicare*, gjøre fire dobbelt.

Ferfalldan, *f. quadruplicatio*, Sammentagning af fire, det at gjøre fire dobbelt.

Ferfalldr, *quadruplex*, fire dobbelt.

Ferfalldadr, *quadruplicatus*, som er lagt fire Gange sammen.

Ferfætt, *quadrupes*, fireføddet.

Fergi (at fergia), *premere, comprimere*, presse, sammentrykke.

Fergin, *n. anagallis aquatica*, Vandarve (en Urt).

Ferhyrndr, *quadratus, quadrangularis*, firekantet.

2) *ovis quatuor cornubus*, som hat fire Horn
(liges om Baddere).

Feria, *f. cymba, ponto, linzer, Ferge.*

Feria (at feria), *transportare*, sætte ovet.

Feriumadr, *m. lintrarius, trajector, portitor,*
Færgemand.

Feriuftadr, *m. trajectus, locus trajectionis,* Færs-
gested.

Feriuftollr, *m. nautum, portorium, epibathron,*
portorium, Færgestold.

Ferill, *m. trames, callis, Dværst, lille Sti. Á*
ferli, pedes ambulans, spadserende.

Ferkanta (at ferkanta), *quadrare,* gjøre firkan-
tet.

Ferkantadr, *quadratus,* firkantet.

Ferkantans, *f. quadratio,* det at gjøre firkantet.

Ferlegr, *horrendus, zeter,* Skækkelig stor, for-
særbelig.

Ferlega, *terre,* gyseligen.

Ferliki, *n. moles terri corporis,* o: ferlegt liki,
en fat Størrelse, en uhyre Krøp.

Fermi (at ferma), *ouerare, implere, laden et*
Skib. Fermt skip, navis opusta, et ladet
Skib.

Fermi (at ferma), *confirmare (ecclesi),* Konfir-
mere.

Ferming, *f. confirmatio (ecclesiastica),* Konfir-
masian.

Fernir, *quaterni,* fire til hver.

Félskr, *parcus opum,* karrig, gnidst.

Ferfkyttir, *quadrans,* firkjørnet, firkantet. Fer-
fkyttir vísa, *versus quadratus,* firhintet Værs.

Ferfkr, *novus, recens,* ferst, frist.

Ferfkr (fórst, at faraz), *inzerise,* forgaar, bliver
til inter; *vid. fer.* Paa fórst fyrir, *evannir,*
non habuit successum, der blev intet af. Fórst
undan, *idem.*

Ferfstrendr, *quadratus,* firkantet, firskaaen.
Dormódr Hjalmsón var ferfstrendr at vexti,
Thormodus Hjalmsi filius erat *quadrato sive*
vasto corpore, Thormod Hjalmsón var af en
lav men tyk Legemsbygning.

Ferftgr, *quadragenarius,* 40 Aar gammel, eller
40 Aarve lang.

Ferftgasti, *quadragesimus,* fyrretyvende.

Félsamr, *lucrosus,* fordelagtig. Félsóm ferd,
iter lucrosum, fordelagtig Rejse.

Félsækt, *f. multa pecuniaria,* Pengestraf.

Félsínkr, *tenax opum,* karrig, gnieragtig.

Félsíðdr, *m. thesaurus,* Piggendesa.

Félsíðlgr, *avarus,* gjertig; *vid. síðlgr.*

Félskilmr, *impendiósus,* ødsel.

Félskygn, *avarus,* karrig.

Félskygna, *f. avaritia,* Karrighed.

Festa, *f. stipulatio,* Forord, Aftale. At gánga
til festu, *stipulari,* tage Lovte paa.

Festa, *f. locarium, arrha,* Pant. 2) *emphyteu-*
sis, Fæste. Festu-bondi, *m. emphyteutes,* Fæ-
stebonde, Lejstanting.

Feststj, *f. pl. sponsalia de presentibus. Stipulatio*
de conjugio, re ipsa hodie, consummatio conju-
gii, Trolovelse; Bryllup.

Feststj-gáfa, *f. arrha sponsalitia,* Fæstestjgave;
d festi.

Festar-halld, *n. vecis schanobariensis, funis demissorii aucupum*, en Vef eller Sten hvorom man fæster et Tov, ved hvis Hjælp man gaar ned ad fælle Klipper.

Festar-hæll, *primæsius (palus, v. lapis)*, en Stæge, en Vef.

Festar-kona, *f. virgo desponsata*, Fæstemø.

Festar-madr, *sponsus*, Fæstemand, Brudgom.

Festar-øl, *n. convivium sponsaliorum sive (hodie) convivium nuptiale*, Fæstebøl, Øyflup.

Festar-stein, *saxum cui navis alligatur*, Klippe eller Sten, hvorved man gjør Etide fast.

Festi (at festa), *firmare, stabilire*, besæfte, gjøre fast. 2) *stipulata manu promittere, spondere, love*, forsikre paa. At festa mál á kóngsdóm óskorad, *se obligare, iudicia regis consentium fore sine omni exceptione*, underkaste sig Kongens Dóm, uden Indsigelse. Peir Þórdr og Gitzor budu málin öll á kóngsdóm, enn kóngr lét þá ei festa, og eingann dóm gærdi hann á málum þeirra um veturinn, *uerque eorum Theodorus & Gitzor regi deulerunt munns iudicis in omni ista controversia, at rex stipulationem eorum non admisit, nec ullam sententiam tulit, in illorum causis ista hyeme, Torð og Gissor valgte begge Kongen til Dommer i deres Sager, men han modtog det ikke bestemt, og ingen Dom faldede han i Sagen den Vinter. At festa heit, *voium stipulata manu confirmare*, at gjøre et Bæfte med Haand og Mund. At festa hug sinn vid eithvad, *mentem in**

aliqua re figere, elske en Ting højt. At festa sér i hug, *alra mente reponere*, inddilde sig noget stærkt. At festa vid, *affigere*, sætte til. Festi, *f. monile, sorques, Hælskjæde*. 2) *caena funis, resinaculum, vestis*, Reb, Tov. At bera festar í hval, *balaniam funibus adstringere*, gjøre en Hvalsfisk fast til Landet, med Tov.

Festi-bóndi, *m. emphyteuta*, Fæstebønde. (N. O.)

Festi-peningr, *vid. festa*, Fæstpenge. (N. O.)

Festing, *firmamentum*, Firmament, Befæstning. 2) *castellum, munio*, Fæstning.

Fet, *n. pes geometricus*, en Fod (som Maal). 2) *gressus*, Skridt, Fjed. Þad géngur fullum fetum, *divulgatur*, det er almindelig besfende. Fet á lengd, *dýpt hæd, pedalis, pedantus*, en Fod lang, dyb, høj. Fet á hvern veg, *pes quadratus*, en Fod paa hver Kant. Fimm fet, *5 passus*, 5 Skridt, Trin. Tiu fet á hvörun veg, *scrupulum*, 10 Fodder paa hver Side. Hundrad fet á hvörun veg, *modius*, 100 Fodder paa hver Side.

Feta (at feta), *grædi, pedatim incedere*, trine.

Feti, *m. gradum faciens, cursor*, den som triner; *vid. léttfeti*.

Feti, *m. manipulus flaminum relicta*, en Bindel af Høndegarnet i en Bøv.

Feti, *m. lanius securis*, den forreste tynde Del af en Økse.

Fetill, *m. catenula*, Bøand. 2) *balheus, quopender gladius, v. clipeus*, Sværdhæfte, Gøhang. Þeir lögdu fetil á hönd Þórði, og ærlunda

- af at høggyva, *halitico manum constringebant Theodori & amputare volebant*, de bandt et Baand om Thords Haand og agtebe at hugge den af. At hera i förlum, *accingere sibi onus*, binde sin Byrde paa.
- Fetliós (vegr), *dicitur, ubi lux sufficit ad vestigia dignoscenda, v. figenda*, siges naar man har Lyd nok til at se Vejen, Sporet.
- Fetmál og fetmæli, *n. v. fet*, Fodmaal (i Langden).
- Fetti (at fetta), *retrosum flectere*, bøje tilbage.
- Fettr *vid. fattr.*
- Fettr, *f. pl. absurditates, disconvenientia*, Uefmeligheder, upassende Gebörder.
- Févani, *iuops*, fattig.
- Févon, *f. spes lucri*, Haab om Fordel.
- Févænlegr, *de quo lacrum sperandum*, som man kan vente at vinde ved.
- Fextr, *jubarus*, manket; å fax.
- Fey, *interjectio abominans*, sy! fuj!
- Feyki (at feykia), *in auras dispergere*, blæse bort.
- Feykilegr, *præcipitans*, umaadelig; fok.
- Feyskia, *f. marcor*, Viisshed; fauske.
- Feyskinn, *maycidus*, slattet, viissh, halvraaden.
- Feyskiaz (at feyskiaz), *marcescere*, visner.
- Fé-páfa, *f. cornu amalthea*, Overflodighedshorn.
- Eeki muntu finna hér fépáfu, *hic tibi spes lucri decollabit*, her har du ikke at tænke paa nogen Daade, her skal du ikke spinde Silke.
- Fépurfi, *vid. févani*.
- Fiadradr, *pennatus, plumatus*, som har Vinger.

- Fiadramegn, *n. pennatum robur*, Vingestykke.
- Fiadramegn rædr flugi, *agula in nubibus*, Vingernes Kraft bestemmer Fuglens Flugt.
- Fiadra-lár, *pennis deciduis*, som nylig har mistet sine Fjær, har føldet.
- Fiádr, *dives, opulentus*, bemidlet; *qs. féadr*.
- Fiadur-fé, *aves domestica, pecus volatile, aves cohortales, cortes avium*, tamme Fugle, Husfugle, Fjædecker.
- Fiáfi (at fiá), *odio habere*, hade.
- Fiála-búð, *f. raberua*, Fjælebod.
- Fiála-gólf, *n. pavimentum asseribus stratum, tabularum*, Fjælegulv.
- Fiála-körttr, *m. musticola*, Mussefalde.
- Fiála-fella, *f. stratum continuum*, Bekledning, Bedækning overalt. Fialfella af hafis, *agva & courinna planities, v. stratum, pelagicae glaciæ*, en stor Flaade af sammendrevet Havis, som vide og bredt bedækker Havet.
- Fiála (at fiála um), *vola manus leviter, v. molliter contrahere*, røce sagte vtd, føle fint paa. Par hafa hegar hendur umfiállad, *manus artificiosa illud contrahere*, *v. eximia artis est*, det er Meisterarbejde.
- Fiáll, *n. mou, f. fald, v. v. 2) elevatio carnis in vola manus, juxta interstitia digitorum vulgo mouet manus*, Forhøjninger inden i Haanden ved Feden af Fingrene.
- Fiála-fé, *pecus montivagum*, Haar som holder sig paa Bjærgene.
- Fiállar, *m. gallus gallinaceus*, en Hane,

- Fiälla-lyñ, *f. prospectus montanus*, Udsigt fra det ene Bjærg til det andet.
- Fiällbúi, *m. monticola*, en Bjærgbo.
- Fiälldrapi, *m. helva pumila procumbens*, Dværgs birk, Biteris.
- Fiällgånga, *f. montium pervagatio*, *sc: ad collectionem pecoris montivagi*, Bjærgenes Rans sagning for at samle de der omvankende Faar.
- Fiällleit, *f. idem*.
- Fiällgardr, *m. montana*, juga *montium*, Bjærgstrækning.
- Fiälltryggr, *m. dorsum*, *jugum montis*, Bjærgled.
- Fiällid ofan-estir, *montis devexitas*, ned ad Bjærget.
- Fiällid upp-estir, *montis acclivitas*, op ad Bjærget.
- Fiäll-jurtir, *f. pl. herba supernatae*, Bjærgurter.
- Fiällrann, *montanus*, som er fra Bjærgene.
- Fiälls-brecka, *f. montis clivus*, *latus*, et Bjærgs Skraahed op ad.
- Fiälls-brún, *f. fastigium*, *supercilium montis*, det øverste af et Bjærg. 2) *præcipitium montis*, en stejl Bjærgkant.
- Fiälls-gnýpa, *f. prononcovium*, *frons montis*, Fjortbjærg, Punt.
- Fiälls-hlid, *f. lacus montis*, Siden af Bjærget.
- Fiälls-hnúkr, *m. verruca*, *vertex montis*, en Høj oven paa et Bjærg.
- Fiälls-leiti, *v. hvarf*, *n. articulus montis*, Bjærgbænk.
- Fiälls-öxl, *f. scapula montis*, Fjortbjærg.
- Fiälls-rættur, *f. pl. radices*, *v. pes montis*, Foden af et Bjærg.
- Fiälls-skrida, *f. ruina montis*, Fældstreb.
- Fiälls-tindr, *m. summitas*, *cacumen*, *apex montis*, Spidsen af et Bjærg, Fældtinde.
- Fianda-fæla, *f. gnaphalium (herba)*, Tvighedsblomst.
- Fianda-fæla, *f. exorcismus*, Hændebeværgelse.
- Fiandi, *m. osor*, *inimicus*, Fjende; Djævel. *qs. háandi v. prius*, hái, Hæder.
- Fiandmadr, *m. idem*. 2) *hostis*, Fjende.
- Fiandskapr, *m. hostilias*, Fjendskab.
- Fiandskapaz (at fiandskapaz), *hostilitatem exercere*, *v. induere*; øve, vise Fjendtligheder.
- Fiár-afi, *m. incrementum rei pecuariae*, Waade, egentl. Pengeerhvervelse, Kvægs Formerelse.
- Fiár-audn, *m. consumtio facultatum*, Formues Vortøbslen, Fordøelse.
- Fiárbondi, *m. pecuarius athleta*, *polyarna*, *polymelos*, *pecuusus*, en Wonde som eser mange Creature, er rig paa Kvæg.
- Fiár-byrgi, *n. cohors*, Gahús eller Sold.
- Fiár-far, *n. qualitas habentia*, Formues Tilstand. Peir villa vita fiár-far vort, *scire volans quid habeamus rerum*, de vil vide hvorledes vi staa os.
- Fiár-gútur, *f. pl. caller*, *actus*, en Sti som dannes, bænes af Kvæget.
- Fiárgætla, *f. procuratio honorum*, Gødsforvæntning. Gódr fiárgætlaumadr, *bonus aconomus*, en god Husholder.

Fiárgreidsla, *f. pecunia solutio*, Udbetaling.
 Fiár-halld, *n. tutela, is. administratio rei, cura-
 sura honorum*, Formynderskab, Bestyrelse af
 ené Gods. Hann quartedi um illt fiárhald
 sitt, *de detrimento rei familiaris questus est*,
 han klagede over den flette Bestyrelse af hans
 Eager.
 Fiár-hallds-madr, *m. tutor*, Formyndet, Besty-
 rer af ené Gods.
 Fiár-heimta, *f. pecunia exactio*, Penges Ind-
 krævelse; Pengesfordring.
 Fiár-heimtur, *f. pl. recuperatio pecorum & re-
 squis, affecto autumnio*, Tilbagehentelsen ud
 paa Esteraaret af de Gaar, som vandre om
 paa Djetgene.
 Fiár-hlutr, *m. res, fors pecuniaria*, Penge-del,
 Andel.
 Fiár-hundr, *m. canis pecuarius*, en Hund som
 bruges af Gaarehyrder, en Hyrdehund.
 Fiár-hús, *n. ovile, cors*, Gaarehus, Gaarestald.
 Fiár-hús-kuml, *n. fanile ovarium*, en liden
 Høstale ved Gaarehuset.
 Fiár-hús kost, *f. arena ovilis, parietibus cincea*,
 Gaarehus uden Tag, en Gaarefold.
 Fiár-hyrdir, *m. opilio, pastor*, Gaarehyrde, Køge-
 hyrde (høe de gamle ogsaa *praefectus avarii*,
 Skatmester).
 Fiarki, *m. (i spilum), quaternio*, et Antal af
 fire, en Kvatern.
 Fiár-krafa, *f. v. fiár-heimta*, Pengesfordring.
 Fiár-lag, *n. conuacrus nuptialis de conjugum pos-*

sessionibus, Egteskøts Kontrakt om deres
 gjensidige Ejendomme: v. félag.
 Fiármadr, *m. opilio pecuarius*, Gaarehyrde.
 Fiár-magn, *n. vis pecuniaria*, Formue. Estir
 fiármagni, *pro modulo facultatum*, ester Eone.
 Fiármanna kofi v. hreifi, *mapale*, Gaarehyrdes
 Hytte.
 Fiármunir, *m. pl. v. femunir*.
 Fiárplóge, *m. lucrum*, Fordel, Waade.
 Fiár-rétt, *f. cors, is. conscriptum pecuarius*, et
 stort Indeluffe til Gaar.
 Fiár-rákt, *f. pecuaria*, Køgeavl, Gaareavl, Ga-
 drift.
 Fiárhódr, *m. v. féhódr*.
 Fiárlódi, *m. v. fiár-gótur*.
 Fiár-lóknir, *f. pl. acris pecuniaria*, Penges
 Indkrævelse, Gjældes Inddrivelse.
 Fiár-stadr, *m. qualitas debitoris*, en Ekdners
 Omstændigheder, Paalidelighed. Peim pótti
 lá fiár-stadr ei gódr, *debitor illis non bonus
 videbatur, de debitore dubitabant*, de retselede
 om Ekdnerens Paalidelighed.
 Fiár-varðveitla, *f. administratio pecunia v. rei
 pecuaria*, Forvaltning, Bestyrelse af en an-
 dens Gods eller Køge.
 Fiár-árlátt, *n. pl. multa pecuniaria*, Penges-
 det.
 Fiara, *f. litus*, Strandbræd, den nederste, laveste
 Kant af Kysten. 2) *astuarium*, et Eted,
 hvor der er Ebbe og Flod. 3) *salacia, líðuna*,
secessus maris, Ebbe. At fara á líður, a) ap-
 pellere, lande. b) *metaph. incertum quid*

querere & quidem prima vice, inopinato, forte
 søge noget første Gang. Hann hefr inarga
 siðruna sopid, *multa expertus est*, han har
 forsøgt meget; *metaph. deducta ex oeconomia*
phocarum. Fiðrubord *n. vid.* fiara.

Fiarar (at fiara), *mare recedit, recedere*, det
 ebber, Vandet falder.

Fiargvidraz (at fiargvidraz), *blandiri*, smigre.

Fiargvidrislegi, *affabilis, blandus*, meget ventlig.

Fiargvidrislega, *affabiliter*, ventligen.

Fiarlægð, *f. distantia, Afskand.* 2) *loca remota*,
 langt bortliggende Steder.

Fiarlægð, *remotus, fjærn.* 2) *absurdus*, upassende,
 urmelig.

Fiaræli, *n. pl. verba absurda, inconuenientia*,
 upassende Ord.

Fiarri, *fiær, remore, remosius, fjærn, fjærnere.*

FiarSKI *n. vid.* fiarlægð. 2) *absurditas, Ur-*
 melighed.

FiarSKalega, *absurde*, urmeligen, daarligen,
 overhaanda.

FiarSKalegr, *absurdus*, upassende, urmelig.

Fiarvera, *f. absensia, Fraværelse, Docteværelse.*
 R.

Fiarvið, *f. id.* R.

Fiár-purft, *f. rerum penúria, Mangel, Penge-*
 mangel.

Fiatra (at fiatra), *actum frustra agere, dictum*
dicere, gjøre noget forkiert, forgjæved.

Fiael, *n. actus levis, frivolus, unyttig*, forgjæved
 Handling.

Fiatra (at fiatra), *vincire*, binde, lænke; siðr.

Fida, *f. vestis mollissima, et tyndt Klædebn.*

Fidla, *f. pandura, Fesle, Flot (Fidde).* Fidlu-
 bogi, *m. pecten, plectrum*, Feslebn. Fidlu-
 slagari, *m. pandurista, Feslespiller.*

Fidlari, *m. id. ac. siðluslagari, Spillemand.* R.

Fidra (at fidra vid), *leviter tangere, frisse, røre*
 lidt ved; siðr. Hann siðrar, *prurir*, han
 klør, kisser. 2) *appetit*, han attraar.

Fidradr, *penus, besat med Fjer, fjeret.*

Fidringr, *m. pruritus, Kløen, Krillen.* Fidrun,
idem.

Fidriildi, *n. papilio, qs. plumasum insectum le-*
pidopterou, en Sommerfugl.

Fidulegr, *mollis, tynd.*

Fidr, *n. pluma grandior, vilior, Fuglefjer.*

Fidr-bedr, *m. culcita plumen, Fjerdyn.*

Fidr-koddi, *n. cervical plumesum, Fjerpude.*

Fidr-seng, *f. v. siðr-bedr.*

Fifa, *f. sagitta plumata, v. alata, en vinget Pil.*

Fifa, *f. eriophorum, linagrostis, Kjaruld.* Fifu-
 bar, *n. femina eriophori, Fæst af Kjaruld.*

Fifill, *m. saraxacum, dens leonis, Løvetand.*

Hann så alldreififil sinn fegri enn þá,
tum florentissima ejus res erant, aldrig var
 han i en mere blomstrende Tilstand end da.

Fifi, *n. faruus, morio, en Tosse.* 2) *insanus,*
mentis inops, en Galning. Fifi skal á for-
 ædi vífa, *negotium periculosum sulto homiui*
facetas, en Galning skal man have til et
 halebrækkende Arbejde.

Fifsker, *faruus, fulus*, toffet, taabelig.

Fifslæga, *farne, stolide*, taabeligen.

Fifla (at fifla), *deludere, ludificare*, gæffe, narre.

Fifla konu, *mulierem pellicere ad stuprum*, at lokke, forføre et Fruentimmer.

Fiflaz (at fiflaz) at konu, *infatuari muliere*, bedaaes af, blive rasende foreskiet i et Fruentimmer.

Fifling, *f. stupri persuasio*, Besovvelse, Forførelse.

Fiflka, *f. dementia*, Tesseri, Galtsab.

Fifl-diarfr, *temerarius*, tumdræsig, forvoven.

Fifúra, *f. figura*, en Figur.

Fik, *n. festinatio, celer & creber membrorum usus*, Hurtighed; *vid. vik.*

Fika (at fika), *festinare, moras precipitare, festinando sagere*, skynde sig, haste, sige med.

Fikia, *f. ficus*, en Figen. Grå fikia, *ficus hispanica*, en grå Figen. Pur-fikia, *carice*, tør Figen.

Fikiu-tré, *n. ficus arbor*, Figentrø.

Fikiu-stein, *acinus ficulneus*, Figensten eller tjærne.

Fikta (at fikta), *digladiari*, sægte.

Fikt-kunst, *f. ars palæstrica*, Fægtkunst.

Fikt-meistar, *m. palæstrita, gymnasiarchus*, Fægtimester.

Fikt-skóli, *m. gymnasium*, Fægteskole.

Fila, *f. stragula tenuis, filorum confusura*, tynde Teppe. Þófa-fila, *idem*.

Fila-bein, *n. ebur*, Eibenben, gl. Fjleben.

Fila-beins stóll, *cella curulis, eburnea*, Eifendens Stof.

Fill, *m. elephas, baryus, elephantus*, en Elefant.

Filla, *f. pelvis piscium, in sp. pleuronectis cognatum fell & felldr*, det tykkeste og fædste af Skindet paa en Fjender.

Filla, *f. nebulosa obumbratio aeris*, taaget Luft. Hann dregr fillu á loptid, *aer obumbratur nebula*, det begynder at blive taaget.

Fils-hlióð eda -rumsk, *n. barytus*, en Elefantens Skriq.

Fils-rani, *m. manus, proboscis elephanti*, en Elefantens Snabel.

Fillsni, *n. tritulum*, Krog, Fjælested. 2) *decipula piscatoria*, en Indretning at fange Fiske med.

Fils-trióna, *f. vid. Fils-rani*.

Fimleikr, *m. celeritas*, Snarhed, Hurtighed. 2) *ars, Kunst, Færdighed*.

Fimm, *quinque, quini*, fem.

Fimm á tæningi, *quinio*, et Antal af 5.

Fimm alnir, *pertica, decempeda*, fem Alen.

Fimm ára, *quinquennalis*, fem Års.

Fimm ára gamall, *quinquennis quimus*, fem År gammel.

Fimm vetro, *idem*.

Fimm ara tími, *quinquennium, lustrum*, fem Års Tid, et Femaar.

Fimm ára alldr, *quimasus*, eu Alder af fem År.

Fimm aurar (vegnir), *quincunx asis argenti*, et Lod eller fem Unser Søl.

- Fim aurar (taldir), *uncia argenti*, to Lod Sølv.
- Fimmfalldr, *quintuplex*, femdobbelst.
- Fimmfallda (at fimmfallda), *quintuplicare*, gjøre femdobbelst.
- Fimm hundrud, *quingenti*, fem Hundrede.
- Fimm hundradasti, *quingentesimus*, den femhundrede.
- Fimm hundrad sinnum, *quingentes*, femhundrede Gange.
- Fimm i rentu af hundradi, *usura quincunx*, Rente til 5 Rde. af Hundrede, 5 pro Sent.
- Fimm-manna for, *n. oris*, pro *quinque nautis*, en Baad for 5 Mænd.
- Fimm-mánada-gamall, *quinque-mestris*, fem Maaneder gammel.
- Fimt, *f. quino*, et Antal af fem, en Femmer.
- Fimslags, *quinquplex*, fem Slags.
- Fimm sinnum, *quingies*, fem Gange.
- Fimmán, *quindecim*, 15 ten.
- Fimtándi, *decimus quintus*, femtende.
- Fimtán-sinnum, *quindecies*, fænten Gange.
- Fimtarðómr, *m. summum tribunal*, *ultima instans reip. olim*, den høieste Domsstol, sidste Instans hos de Gamle.
- Fimtar-stefna, *dica in quinum diem*, Stævning til femte Dag.
- Fimtar-stefnu dómr, *sententia de dica in quinum diem*, en Dom efter Stævning til femte Dag.
- Fimmtu, *quingenta*, halvtredstidstyve.
- Fimtusinnunum, *quingages*, halvtredstidstyve Gangt.
- Fimmtugasti, *quingagesimus*, halvtredstidstyvende.
- Fimmtugr, *quingagenarius*, som er 50 Aar gammel.
- Fimtudagr, *dies jovis*, Torsdag.
- Fimtúngr, *m. quinta pars*, en Femtedel.
- Fimr, *celer*, hurtig. 2) *dexter*, behændig, stærdig.
- Fina (at fina), *polire*, *ic. defecare*, glatte, or, pubst.
- Fína, *f. pingue frustulum carnis*, et fedt Kjødstykke.
- Fins, *f. (i andliti)*, *joushus*, varus, en Fræge.
- Findinn, *ingenosus*, vittig. 2) *calumiosus*, fuld af Stikner. P. var findinn og fór med dårskap mikinn i milli manna, *Th. calumniator erat*, & *vultor homines in multis detulit*. Th. havde menet at udsatte paa enhver, og søge Ondt mellem Folk.
- Findingar v. fundingar, *f. pl. inventiones*, Opsindelser, Paafund.
- Fingra-lágr, *longis digitis*, langfinger; *metaph. fur rapax sagax*, begjærret, tvæstyg.
- Fingra-lór, *n. pl. vestigia digitorum*, de Spor som fingrene efterlade sig (i en blod Wateric).
- Fingra-lidir, *m. pl. internodia digitorum*, Ledene paa Fingrene.
- Fingra-rim, *n. dactylismus*, cisto janus, Fingerrim.

Fingr, *m. digitus*, Finger. At leika við fingr, *gestire*, udvíse Glæde í Fagler og Gærdar. At spila fingrum, *ludere digitis*, otiofum esse; spíste með Fingrene, síðde ástæðslós. At síá í gægunum fingr, *convivere*, se igjennem Fingre með. At færa fingr úti, *reprehendere*, dable.

Fingur-biörg, *f. digitale*, Fingerbolle.

Fingur-gull, *n. annulus aureus digitalis*, en Guldring. R.

Fingur-mein, *n. paronychia*, Glæde í Fingrene.

Fingurs-þyckr eda -breidr, *crassitudine v. latitudine digitali*, en Finger tyk eller bred.

Finlega, *egregie, dextere*, fínt, herlig, ypperlligen. Broddi qvad ofinlega tilgánga í héradi ef þeir væri óvinir, *Broddius dixit, suisque suum toparchiam administrari, se illi inimici forent*, Brodde sagde det vilde se slent ud for Herredet om de skulde blive Venner.

Finn, *politus, aspectu bonus*, fin, poetet, vel udseende.

Finn (fann, hefi fundid, at finna), *invenire*, sínde; opfinde; optage. 2) *convenire*, tole ved En, gaa til En. 3) *sentire*, indse, fornemme. Hann lét sér fátt um finnaz, *parvi estimavit, v. paucis recessit*, han ytrede sig ikke sonderlig om det. Hönum fannst mikid til, *magni estimavit*, han gjorde meget af. Finna til, *sentire*, føle, fornemme. Finna at, *carpere*, laste, udsette paa. Finna at vid einn, *redarguere*, stjænde paa en. Hann fann sig fyrir, *sentit, poenas dedit*, han fik

fa fortjente Straf. Finna til fin, *dolorem sentire*, føle Smerte. Þeir funduz, *convenire*, de fannst hverandre (de se kom til at tale sammen eller de sloges). Finna eitthvad til, *aliquid causari*, foregíve noget.

Finnandi, *m. inventor*, Fínder, Opdager. Finnanda spik, *sors primi inventoris balæna*, en Del Spak, som tilkommer Opdageren af en Hvalfisk, der fanges.

Finnar, *m. pl. verrucula, furunculi*, smaa Bortter, Fínnar.

Finnbólur, *f. pl. idem*.

Finnar, *m. pl. Finni, Fennones, Finnes, Finlandere*.

Finnmörk, *f. Finnia, Fennomarchia*, Finmarken.

Finnsker galldr, *magia finnica*, sinff Troldom.

Finnalku, *n. amphibii species, circa finum finnicum, cui veteres immane robur, & feritatem, vocemque sanctam arrogaverunt, et Ughre Sodur ved den sinffe Dygt, som de Gamle tillagde overordentlig Styrke, Grusomhed og en drabende Stemme*.

Finnvika (at finnsvika), *magia finnica acquirere, & per diffitas regiones quarere*, opdage, tilvende sig noget fra forskjellige Lande med sinff Hekseri.

Fióla, *f. viola*, en Flol.

Fión, *n. odium, v. abominatio*, Had. 2) *dicorium, q. síaan*, Sílemisse.

Fióandi, síandi, ófor, við, fiandi, en Hader.

Fiórdunga (at fiórdunga), *in quatuor partes divido*, dele i fire lige Dele. R.

- Fiórdánger, *m. quadrans*, en Fjerdedel, Fjerdes part.
- Fiórdánger, *m. mensura*, som fluidorum quam aridorum, sunt decem sextarii, quadrans ejus mensura, quæ nobis vocatur malir, et Maal, saavel paa vaade som tørre Vare, af disse 10 Pund, hine 10 Potter, en Fjerdings.
- Fiórdánger (verdaura), nomen pretii rerum penobulus, inde nomen trahens, quod olim decemlibra fecalis, tali pretio venderetur, quæ omnia sunt quadrans mensura malir, et gammelt Navn paa en Sort Betaling, af Vardi en Fjerdings Aug.
- Fiórdánger-giöf, *f. donum ex omnibus facultatibus acquisitis*, quod quadrantem eorum non superare debet: quarta pegafiana, en Gave, som udgjorde en Fjerdedel af alle slags erhvervede Ejendomme, hvilket den ikke maatte oversteide.
- Fiórdánger-skipti, *n. pl. partitio in quadrantes*, Deling i fire lige Dele.
- Fiórdánger-menni, *incola unius quadrantis*, Indbyggere i en af Islandts Fjerdings.
- Fiórdýradr, *quadriforis*, som har fire Døre.
- Fiór-fætt, *quadrupes*, alias ferkætt, firfødde.
- Fiórði, *quartus*, fjerde.
- Fiórir (fiórar, fiógur), *quatuor*, fire.
- Fiórmenningar, *m. pl. qui in quarto sanguinis gradu se coniungunt, abnepotes*, Slægtninger i fjerde Led.
- Fiórtán, *quatuordecim*, fjorten.
- Fiórtándi, *decimus quartus*, fjortende. R.
- Fiórum-sinnum, *quater*, fire Gange.
- Fiós, *n. hovile norvegis etiam ovile & capile*, Ko: eller Oksfald, Køhus (egl. Føhus).
- Fióla-kona, *f. mulrix*, Malkepige.
- Fióla-konur (á lopti), *ursa minor*, den lille Bjørn (paa Himmelen).
- Fióla-maðe, *m. bubulcus*, en Nøget.
- Fiólsnir, *f. pl. verenda, is, clunes*, Binsel, Skambelene, *is. Artéballé*.
- Fiólsnir, *m. nomen servi clavis*, Skibetnagt.
- Fiódur, *f. penus*, en Fjer. At draga fiódur yfir, *oculare*, v. expungere, følge, slaa en Streg over. Pad er fiódur á fati hanna, *illi pro nihilo est*, det er ingen Ting for ham.
- Fiódur-fár (fugl), *avis cui penna decidunt*, Fugl som nplig har faldet Fjere.
- Fiógra-fingre þyckt, *crassitudo quadrantis*, fire Fingres Tykkelse, en Håandbødd.
- Fiógra-hluta skipti, *quadrupartitio*, Deling i fire Dele.
- Fiógro-manna far, *n. hovia bijugis*, en Waad for fire Mænd.
- Fiógur-hundrud, *quadringenti*, fire Hundrede.
- Fiöl, *f. asser, tabula, planca, scandala*, en Hjal.
2) *planities*, indø flait, *districtus quidam Norvegie*, læyn, stet Mark.
- Fiöl pro fiöll, *in compositis*, Germ. viel.
- Fiölberni, *n. numerosa proles*, talrig Afkom.
- Fiölbreyttinn, *varius, omnium horarum*, ustabig, nu saa og nu saa.
- Fiölbygdr, *frequens, populosus*, folketig, tæt bebyggt.

Fiðlfæri (at fiðlfæra), *pucliciam mulieris su-
spectam reddere, in vulgus criminari*, føre en
Pige i Wanrygte.

Fiðlga (at fiðlga), *multiplicare*, formere.

Fiðlgan, *f. multiplicatio*, Formerelse.

Fiðlhöfðadr, *multiceps*, som har mange Hovede.
R.

Fiðlhæft, *dexter*, behændig, kunstig. Fiðlhæft
snidr, *mille arifex*, en stor Kunskner.

Fiðlkunnárta, *f. multi scientia*, Kundskab om
mange Ting. 2) *magia*, Trolddom.

Fiðlkunnugr, *multifidus*, som ved meget. 2) *ma-
gus*, troldkynig, som kan helse.

Fiðlkunnr, *idem*.

Fiðlkyngr, *n. magia*, Trolddom.

Fiðlkyngrs-menn, *magi*, Troldkarske.

Fiðld, *f. multitudo*, Mængde.

Fiðldi, *m. idem*.

Fiðldótt, *montuosus*, bjærgig.

Fiðldótt-land, *terra montuosa*, et bjærgigt Land.

Fiðllyndi, *n. inconiuentia*, Ustædighed.

Fiðllyndr, *lascivus, it. varius*, ustædig.

Fiðlmáll, *mendax, vaniloquus*, fladdervoren,
ordgyderst.

Fiðlmálugr, *idem*.

Fiðlmennj, *n. frequentia, multitudo hominum*,
en talrig Forsamling.

Fiðlmenni (at fiðlmenna), *multis stipatus esse*,
have et talrigt Følgeskab. 2) *copias cogere*,
samle Krigsfolk.

Fiðlmennr, *frequent, populosus*, folkerig. 2) *mul-*

tis stipatus, omgivet af mange Følgesvende,
mandstærk.

Fiðlnæli, *n. vaniloquium*, store Ord, Præteri.

Fiðlnælis-madr, *dammatus vaniloqui*, dømt for
en Løgner.

Fiðlnir, *m. duplex Ulyster, nom. pr. odini &
plurimum, ab ingenti usu rerum*, en snild, for-
søgt Mand (*πάλογοπος*) egentlig et Navn
paa Odin og andre som kjendte Verden.

Fiðlskrádugr, *opulentus, it. bene vestitus*, præge-
tig klædt, hemiblet; skrád.

Fiðlskyllda, *f. numerosa familia v. proles, tal-
rig Afkom. 2) multum negotium, v. occupa-
tio*, Beskjæftigelse, mange Forretninger.

Fiðlyrði (at fiðlyrða), *fuse loqui, prolixè dice-
re*, være vidtløftig.

Fiðlpreifinn, *vagis manibus*, som vil have alt
i Hænderne. 2) *mulierosus*, kvindelær.

Fiðr, *n. vita, liv. 2) vigor, Friskhed, Hyrige-
hed. 3) spiritus vitalis, Hædedrat*. Ikke er
at þiggja fiðr af fóttum, *carpe est pedibus vi-
sam debere*, 3: *terga dare*, det er uanstændigt
at skulde Gødderne sit Liv, 3: at slip.

Fiðrhaugsmadr, *relegatus*, en fredløs, forvist.

Fiðrhaugs gardr, *m. relegatio triennialis*, Fred-
løshjstrelse paa tre Aar. 2) *sepimentum loci
sacri, quem relegatis tangere nefas*, Gærde
omkring et heiligt Sted, til hvilket en fred-
løs ikke maatte komme.

Fiðrhaugr, *m. mulcta, v. relegatio pro redimen-
da vita*, Pengebøder eller Landsflygtighed for
at maatte beholde Livet.

- Fisrbrot, *n. pl. agon, extrema licita spirituum vitalium, Dodelanip, sidste Nardedeat.* Hann er nå i fisrbrotum, agonizar, han stæder, drages med Døden.
- Fisrdr, *m. sinus, brachium maris,* en Fjord. Fiardar-botn, *m. fauces, intimus sinus,* det inderside af en Fjord. Fiardar-horn, *n. recessus sinus,* en Vig, Krog af en Fjord. Fiardar-kiastir, *n. os sinus,* Mundingen af en Fjord. Fiardar-mynni, *n. idem.*
- Fisr-fiskr, *m. spasms convulsus, qui musculo cadam infidet, à mutua ejusdem contractione & relaxatione coguscendus, Trækning i Musklerne.*
- Fisrgamall, *decrepita etatis,* af høj Alder.
- Fisrgyn, *f. terra, Jorden; pr. vita & vegetationis fundamentum, v. amica.* (Digt.)
- Fisrkill, *torpidus, deses,* dødt, sløv.
- Fisrlistr, *m. vita dispendium, Livsforslæ.* Dad vard hönüm at fisrlekti, *hoc vita ejus stertis,* det gjaldt, kostede ham Livet. *vid. löstr.*
- Fisrlausn, *f. vita redemptio, Befrielse fra Døden.*
- Fisr-råd, *n. pl. incensio necis, Afslag mod ens Liv.*
- Fisr-rædi, *n. vid. fisr-råd.*
- Fisrg-legi, *m. cor, Hjerte. vid. legi.* Spakr partu mér spillir banga, ef fisrlega fránan æti, *tum mihi sapere videretur minus ille juvenis, si albidum istud cor ederit,* da spnretes mig den gavmilde unge Mand handlede flogt, om han spidste det hvidageige (sede) Hjerte.
- Fisru-bord, *n. asuarium, et Sted, hvor der er Flod og Ebbe, Strandbræd.*
- Fisrumadr, *m. qui jus habet rerum egestiarum in alieno fundo,* en som har Ret til alt det, Egen opkæster paa en andens Land. *vid. rekamadr.*
- Fisrumadr, *m. lumbricus litoralis,* en Regnorm som grover sig ned i Sanden ved Søfanten, Strandmadite.
- Fisrumál, *n. vid. fisrebord.*
- Fisru-kóngur, *m. trochus, cochlea minima,* en Snegle.
- Fisru-standr, *m. murex,* en Stærp Sten, Spids.
- Fisru-grös, *n. pl. fucus lichenoides, Søgræs.*
- Fisrugædi, *n. pl. proventus à litore, de Fordele, som Søen yder.*
- Fisr, *n. pl. impedimentum, Forfang, Hindring.* 2) farum, Skjæbne.
- Fisrlar, *f. pl. rrica, Hilde, Forvikling.*
- Fisrla (at fisrla), *nodare & renodare, knytte, binde.*
- Fisra (at fisra), *vinculis constringere, binde, lantebinde.*
- Fisradr, *catenatus, bojarus, lantebunden.*
- Fisrur, *n. pl. compages, vinculum, boja, Sammenbindelse, Baand, Lante, Fjeder.*
- Fipa (at fipa fyrir), *loquentem interpellare, v. interrumpere sermonem, falde en ind i Talen.* Mér fipaz, *hæsit,* jeg rammer, hakker.
- Fipl, *n. assacus, consacrus, Vedrøen, Desølen.*
- Fipla (at fipla), *attingere, consreccare, røre ved,*

beisler. *Fipla* konu, *concretae mulierum* *visiare*, forføre et Fruentimmer, *Fiplar* hönd á seigu tabli, *simidos fortuna repellit*, (proverb.)

Firdar, *m. pl. excubiores*, Bogtere. 2) *militis praefidarii*, Krigsfølt (især til Forsvar).

Firn, *n. prodigium, res rara, et* Vidunder.

Firnar (at *firna*), *miror mirari*, undre, forundte. Mig *firnar*, *miror*, jeg forundter mig.

Firnari, *remosior*, sjærnere.

Firnindi, *n. pl. vesca remota, inculta*, Udorke-
ner. *Peir viltuz um föll og firnindi, per montes & vesca inhabitata erravere*, de gif-
vild over Hjalde og Orkentr.

Firr, *procul, eminus*, langt borte, sjærn. *Pvi* var *firr* fattum, sem lengr var umtalad, *quo diutius collocati sunt, eo remosior erat omnis pacificatio*, jo længere de talte om Fortig jo mere ventige bleve de. Hann vard mætti kinum at *firr*, *defecit, debilitatur*, han blev saa meget mere magtrelös.

Firra, *f. oysteriaz*, Barstthed, Strængthed. 2) *misanthropia*, Menneskesjendskab.

Firrulegr, *oosterus*, stræng, barst.

Firrinn, *idem*.

Firri, *Firstr*, *remosior, remotissimus*, sjærnere, sjærnest, længer, længst borte fra. Fé er *fiðrvi firra*, *pro vira omnia venalia, pecunia vira sequior*, man givet Livet Fortrin for al Rigdom.

Firri (at *firra*), *privare, spoliare*, berøve. 2) *eminus collocare*, føre langt bort, sjærne.

Firriz (at *firraz*), *fugere, evicare*, Fly, sig.

Firta, *f. indignario*, Fortrydelse, Fortørnelse.

Firta (at *firta*), *bilem movere*, fortørne.

Firtinn, *indignabundus*, fortrydelig.

Firtir, *iratus*, vred. 2) *orbis, privatus*, berøvet.

Fiðri firtr, *vita privatus*, som har mistet Livet.

Fis, *n. palea, acus*, Nøse, Fisk paa Øster o. best.

Fisa (at *fisa*), *venilare, visre*. *Fisa* saman, *convertere*, seje sammen. Hönum er ecki *fisad saman, solide constitutionis est, sine consensu est*, han er af en stærk Dygning eller er stødhaftig.

Fiska (at *fiska*), *piscari, fiske*.

Fiskáll, *edidicus, fiscalis, advocatus fisci*, en Fiskal.

Fiska-merki, *n. pisces*, Fiskens Tegn.

Fiski-angull, *m. hamus piscatorius*, Angel, Fiskekrog.

Fiskari, *m. piscator*, en Fisker.

Fiska-stacker, *m. strues piscium*, en Stak Fiske.

Fiski-bátr, *m. haria*, Fiskebaad.

Fiski, *f. piscatura, halivrica*, Fiskeeri. Hér sitji þér á *fiskinni, hic piscatura incumbit*, her ligger D og Fiske. *air rex Sverrir*.

Fiski-bóndi, *m. ichiopolis, piscarius*, en Bøndi, som fisker, en Fisker.

Fiski-bredda, *f. culter obtusus, repandus pisci exossando apus*, en stor tilbagekrummet Kniv som man bruger at flække Fisk med.

Fiski-brögd, *n. pl. modas, v. ars piscandi*, Waader at fiske paa.

Fiski-dammr, *m. piscina*, en Fiskeдам. 2) *excipula*, et Hyttefad.

Fiski-dýki, *n. idem.*

Fiski-afli, *m. captura piscium, Fiskefangst.* 2) *pisces capti,* Forraad af fangede Fiske.

Fiski-fång, *n. cibaria pisculena,* Mad af Fiske.

Fiski-garn, *n. rete piscatorum* Fiskegarn.

Fiski-læri, *u. linea piscatoria,* en Fiskeflor, Fiskeflæe. 2) *omnia simul instrumenta piscatura,* alle slags Redskaber som høre til Fiskefangsten.

Fiski-gångr, *m. accursus piscium, Fiskefløens Dærmelse* til Landet.

Fiski-gængd, *f. idem.*

Fiski-hiallr, *m. penurarium piscium,* et aabent Hus, hvort man tørrer og glemmer Fiske.

Fiski-höfn, *f. piscaria, portus piscariorum,* Fiskehavn.

Fiski-kaupmadr, *m. piscarius,* Fiskehandlet.

Fiski-kaupstadr, *m. v. fiski-höfn.*

Fiski-kori, *m. piscator,* en Fiske. 2) *idem accorgingull.*

Fiski-madr, *vid. fiskari.*

Fiskimanna-båd, *f. casa piscatoria,* Fiskehytte.

Fiski-mid, *n. stabulum piscium, v. piscosum,* Fiskebænk.

Fiski-net, *n. rete piscatorium, everriculum,* Fiskegarn.

Fiskinn; *felix piscator, v. hamiosa,* som fiske meget, fanger mange Fiske.

Fiski-bæn, *c. aquila pedibus caruleis, haliaetus, v. ryargus,* Fiskegø, Blaafødd.

Fiski-veitr, *m. area piscatoria,* en stenlagt Plads hvorpaa man tørrer Fiske.

Fiski-ródr, *m. piscarus, Fiske.*

Fiski-laup, *n. garum, jusculum piscium, Fiske-suppe.* Surt fiski-laup, *oxigarum,* sur Fiske-suppe.

Fiski-skáli, *m. casa piscatoria,* Fiskehytte.

Fiski-skip, *n. navis piscatoria,* Fiskebaad.

Fiski-akpr, *u. piscatura,* Fiske.

Fiski-flöðvar, *f. pl. vid. fiskimid.*

Fiski-flöng, *f. iragula piscatorum,* Fiskeflang.

Fiski-vadr, *m. funis piscatorius,* Fiskeflæe.

Fiski-vatr, *n. stagnum piscosum,* en fiskeig Lund.

Fiski-torg, *n. ichthyopolium,* Fiskefort.

Fiski-veidr, *f. halverica,* Fiskefangst.

Fiski-vod, *f. vid. fiskinet.*

Fiski-vodir, *f. pl. idem.* 2) *vestes piscatorum,* Klæder af Skind, som Fiskeerne bruge til at holde Vandet ude.

Fiski-ver, *n. mausia, v. oppidum piscatorium,* Fiskeernes Opholdssted.

Fiskilýfi, *u. okum piscium,* Fiskestran.

Fiske-veki, *m. vid.ildreki.* 2) *pisces ejectionis piscium in litus,* Fiske som ere drevne i Land.

Fiske-virdi, *n. nomen precii, abulus,* sinea Ring, af Ilden Vardi; *is. en lille Pengewardi, en Tostilling.*

Fisker, *m. idem.*

Fiskr, *m. piscis,* en Fiske. 2) *musculus, v. pulpa, Mus, Muskel i Dannelsens Legeme.* hnaek-flattr, *á dorso explicatus,* flakt fra

Dygggen af. -quid-flattr, å *venere explicatus*,
 flate fra Dugen af. Hønnum vex fisker um
 hrygg, *corpus facit*, han vokser, bliver tyk,
 lægger sig ud. Fisker i jåftri å kåm, *sumor*
uberum, Svullenhed i Voeret paa Kjør. Fisk-
 mikill, *corofus*, pingvis, kjødsuld, fyldig, nu-
 skules.

Fiskæta, *f. Ichthyophagus*, Fiskeæder, en som spi-
 ser Fisk, lever af Fisk.

Fisk-æti, *n. pl. cibus piscarius*, Fiskefiske, Mad
 af Fisk.

Fit, *f. plonities pinguis & palustris, acra, ora*,
 jævn og fed Engstrækning. 2) *operum tex-*
illum limbus, v. nargo, en Dist, Mand i
 Kanten paa strikkede Sæger.

Fit í vef, *flaminum connexio*, Tvoertraad, som
 ligger imellem Rindegarnet i en Væv.

Fit å fuglom, *membranula in pedibus avium*
palmula, en Hinde som er imellem Tærne
 paa Svømmefuglenes og Sølhundenes Føde-
 der, Svømmehinde. Her er uppi sótr og
 fit, *hic aves & pedora izant*, her er alt i
 Bevægelse.

Fita, *f. pingvedo*, Fedt, Fedme. Fitu-æxli, *n.*
nata, en Udvæxt af Fedt.

Fit fuglar, *m. pl. aves palmipedes*, Svømmefugle.

Fitia (at fitia), *in rugar, v. plicat corrumpere*, fol-
 de, flaa i Følde. Fitia upp, *opus tex. ile*
ordire, at begynde paa et Strikkearbejde,
 kaste (en Strømp) op. Fitia upp å nefid,
nares corrugare, flaa Munker paa Næsen.

Fit-jörd, *f. terra pinguis*, fed Jord.

Fitel, *n. levit attractatio rei, v. operis*, ubetyde-
 lig Vedtøden.

Fitla (at fitla), *leviter digitos admovere*, røre
 lidt ved med Fingterne. Fitla vid, *leviter*
attingere, føle lidt paa.

Fitleiki, *m. interstitium inter pinnas & caudam*
passerum, sive solenarum, Mellemrummet imel-
 lem Fjernerne og Hælen paa en Flyder.

Fitna (at fitna), *pingvescere*, fedes, blive fed.

Fitnan, *f. incrementum pinguedinis*, det at bli-
 ve fed.

Fitáns-andi, *m. phylon, pyrkon, Diasteri*.

Fitánger, *m. idem*.

Fiák, *n. ningor, Snefog*. Fiákandi, *idem*.

Fiákdagr, *m. dies nivalis*, en Dag da det snør
 stærkt.

Fiáklegr, *ningorem minans*, naar Luften ser ud
 til Sne.

Fiáklamr, *nivosus*, fuld af Sne, snefuld.

Fiákmyglíngur, *nivosa obscuritas aeris*, Tøge
 eller Mørke i Luften som medbringer Sne.

Fiárlægd, *f. absensia, vid. fiárlægd, Gravetelse*,
 Grafsand.

Fiárlægiz (at fiárlægiz), *removeri*, bortfjærnes,
 komme længer bort.

Fiárlægr *vid. fiárlægr*.

Fiárrí, *procul*, færen, langt borte. Fiárrí, *remo-*
minus, færenet, længer borte. Fiárrí, *remo-*
issime, færenet, længst borte. Fiárrí ser því,
procul á vero tendis, multum discorsans, det er
 langt fra.

Fiárríædr, *v. fiárríædr vid. fiárlægr*.

- Flærskyni, *f. praesentia, sc. sensum*, Paangsynethed.
- Flærvisfir, *f. pl. absentia*, Fraværelse. At *fecia* komu sinni flærvisfir, *uxorem deserere*, forlade sin Kone, gløde privat Skilsmisse.
- Flå, *f. exigua plantarum, v. stratum*, en Slette. 2) *asercula extensiva vetis*, et lille Stykke Trø, som bindes paa den ene Kant af et Garn for at spænde det ud i Vandet. 3) *palus impervia*, en Sump, Mose som man ikke kan komme over.
- Fladra (at fladra), *blanditiis fallere*, smigre, (om Hunde) logre.
- Fladrari, *m. adulator*, Hyfler.
- Fladr, *n. adulatio, mullum lethale*, Hyfleri.
- Flaga (at flaga), *glebas tenues excindere*, at opstjære Grønsvar. 2) *curem leviter ledere*, at støde sig, støde Huden lidt.
- Flag, *n. terra nuda, post excisam glebam*, en bar Jordplet uden Grønsvar.
- Flaga, *f. talca, glebula*, en liden Jordklump. 2) *ramen*, Spaan, Splint.
- Flag-briðsk, *n. cartilago ensiformis, v. Xyphoides*, en spidsagtig Bruste.
- Flagd, *n. femina gigantea*, en Jætinde. Oft er flagd i fögru skinni, *multos formas vennis felis*, ofte har et stet Treentimmer en stor Skjønhed.
- Flágeyfla, *f. deforme quid distentum et parvulum*, noget som stæner, stæner ud oven i og derfor ikke ser godt ud (om Kar o. deél) *vid. geyfla*.
- Flagg, *n. aplustre*, en Flag.
- Flag-meri, Flag-módir, *f. primus ordine caspes excisus*, den første Grønsvar, man opstjærer.
- Flagna (at flagna), *scabres*, naar Skindet falder af.
- Flag-torf, *n. caespites graminei*, Grøntorf.
- Flagur-mús, *f. vesperilio*, en Aftendakke, en Flagermus. *vulgo* Flæddur mús, *quod vecius est*.
- Flak, *n. varis, v. tabula navis*, Brag eller Planke af et forlöst Skib. 2) *segmentum carniis pleuronectis*, et Stykke af en Flynder.
- Flaka (at flaka), *discindere carnes passerum*, at flække en Flynder.
- Flakalegr, *levis, moribus dissolutis*, letfærdig, letfærdig.
- Flaki, *m. tabularum pendens*, stort Brag, Planker, Bræder som hænger sammen. 2) *fragmenta egestisio e tabularis navium*, Stykker af forløjste Skibe som Søen har opfæstet. 3) *crates*, en Næstetning.
- Flaki (flakti, at flako), *solutus hærere*, være løs fra hinanden. Flaka sundr af lárur, *hiare vulneribus*, være saaret overalt.
- Flakandi, *pendens*, svævende. Flakandi háar, *capilli passi*, svævende Hæar.
- Flakandi (flækr), *in ramena secundus*, Hiff som kan flæktes. Sexflakandi flydra, *passer in sex ramena secundus*, en Fynder som stæres i 6 Dele. *vid. flaka*.
- Fláki, *m. planities, v. planum quid e larum*, en Flage, noget u'kraft og jævnt.
- Flæck, *n. evogatio*, Omvanken, Omflæcken.
- Flacka (at flacka), *pervagari, dispalari*, flække omkring.
- Flackari, *m. circulator, vulgiovagus*, en Landstryger, en som gaar omkring, en Omløber.

Flakfaz (at flakfaz), *pendens circumagi*, svæver i Luften.

Flåmålugr, *offensator*, Hylter, Sabroder. (adj.)

Flåmåltr, ore *diducto*, v. *palatis labiis loquens*, som taler med vidraaben Mund.

Flåmyntr, ore *diducto*, flåmundet.

Flan, n. *præcipitansia*, Ubetænkksomhed, Ubesindighed.

Flana (at flana), *præceptu ruere, ferri*, fare ubetænkstomt frem.

Flångi, m. *vir insolens, procaz*, kaad, frat.

Flångs (v. flångs), n. *prociacitas in hauritiis, ut canum est*, Fratthed, Rædselighed i Hjættegn s. Ets, som Hunde der Springe op paa en.

Flånkari, m. *vanus thrafo*, en forfængelig Person, en Laps.

Flånkarelegr, *dissolutis moribus*, af ustabig, letfærdig, løstægt Karakter.

Flånkfaz (at flånkfaz), *prociaciter per lusum in suum alterius ruere*, at omarme en med Fratthed, vise Hjættegn paa en næsvis Maade.

Flanni, m. *homo procaz, lascivus*, en kaad, løstægtig Person. 2) *virga virilis*, det mandlige Lem. Gula P. 16g. gømlu.

Flann-fluga, f. *mulier sponsum fugiens*, et Fruentimmer som forlader sin Bændgom.

Flapr, n. *ventus*, v. *aura inconstans*, en ustadig Blæs. 2) *vana verba, inconsiderata*, uæstervetkelige, ubesindige Ord.

Flapra (at flapra), *undique spirare*, blæse fra alle Kanter. 2) *inconsiderate loqui*, sige uforstædig, tale ubetænkstomt.

Flapa-legr, *supinus, decori negligens*, uagtsom, Rjødels, ligegyldig for Betænkthed.

Flår, *verjurus, fraudulencus*, svigefuld, uædretfundig. 2) *paenulus*, vid. aaben, bred. Flåttfar, *laux*, et fladt Fod.

Flårådr, *fraudulencus*, svigefuld, falsk.

Flårædi, n. *frous, dolus*, Falskhed, Bedrageri.

Flas, n. *præcipitansia*, Ubetænkksomhed. Sialden er flas til fagnadar, *præcipitansia mater errorum*, Ubetænkksomhed medfører sjalden noget godt.

Flasa (at flasa), *præcipitansiter opus aggredi*, gaa ubetænkstomt til Værk.

Flaska, f. *lagena*, Flaste.

Flaska (at flaska), *dissindere*, rive fra hinanden, splitte ad.

Flaski, m. *pecten, fibra in ligno*, Hon, Hare, Gaare i Træ.

Flasalegr, vid. flakalegr.

Flat-braud, n. *panis speusficius*, Fladbrød.

Flatlendi, v. *planities*, jævnt Mark.

Flat-lås, f. *pediculus inguinalis*, Fladlus.

Flotmaga (at flاتمaga), *supinus jacere*, ligge paa Ryggen.

Flatnefiadr, *simus*, fladnæset, bratnæset.

Flatnefr, *idem*.

Flat-sigling, f. *navigatio obliqua*, Sejlen Kraas for Vinden.

Flatska (at flatska), *ruere, pessum ire*, komme galt afsted med noget.

Flactreymi, n. *curfus maris transversus*, Tværram, Modstrøm.

Flat-löp, *u. everra*, Hejsekatn. Hann féck flat-löp, a) *prouus vapularis*, han faldt i Ekar-net. b) *de iinere molesto sepius accipitur*, siges oftest om den, som har høvt en besværlig Hejse.

Fláto, *f. terra explanata*, jævnet Jord; flæ. 2) *vacca, papillis binis in unum coarctatis*, en Koe, som har to Patter sammenvoksne.

Flattr, *passus, explanatus; ir. exoffatus*, opstaaeren.

Flatr, *planus, constratus*, flad, flat. Flattr fiskar, *m. pl. pleuronectes*, Gladfiske. Para flattr fyrir einum, *vinci ab aliquo humi sterui*, overvindet af en, falde for en. Detta flattr, *sterui*, falde saa lang som man er. Koma flattr uppá einn, *inopiuato venire*, kommer usforventet. Flatt ímídi, *arse laxigorum, explanatum*, non celatum opificium, poleret eller glattet, men ikke udgravet Arbejde.

Flaug, *f. volatus*, Flyven. *vid. Flug.*

Flaum, *n. cursus celer*, hurtig Løben. *vid. flumi.* Nær ég fé Ságu Saums i qvænna flaumí, *quando hanc virginem in concursu familiarum video*, naar jeg seer denne Pige iblandt de andre Fruentimmer.

Flaustr, *n. celox*, Jagtflib.

Flaustr, *n. precipitans, nimis festinatio*, megen Hast.

Flaustra (at flaustra), *incaute festinare*, hige, haste usforstigt.

Flaustrufamr, *precipitans, nimis festinans*, som haster usforstigt.

Flautir, *f. pl. aphrogala, lac in spumam digestum, lac hyperboreorum*, Snermos.

Flauta-byda, *f. vas sphrogala apparatus aptus*, det Kar, hvori man slaar Valken til Snermos.

Flauta-mísa, *f. serum aphrogala*, Snermosvalde.

Flauta-pyrill, *m. vid. Pyrill.*

Flauta-síngtr, *m. tormina ventris, ex aphrogala ventositate*, Bugveid af formegen Snermos.

Fleda, *f. parina, parilla, et stadt Kad. gr. stenna.*

2) *senes segmorum*, et lille Hsfnit.

Fleda, *f. adulatrix*, en Hylkerke.

Fledill, *m. adulator*, en Hylker.

Fledu-lati, *n. pl. turpis adulatio*, Hylkeri.

Fledulegr, *parulur*, flad, vid. aaben. 2) *assuratorio*, som brúger Hylkeri.

Flegda, *f. vid. flagd.*

Fleidra (at fleidra), *cutem ledere*, siøbe, gnave Huden af.

Fleidradr, *cutem laesus*, som har gnedet Huden af, sem har stødt Hul paa Huden.

Fleidur, *n. intertrigo*, et Saar hvor Huden er gnedet af.

Fleinn, *m. spiculum, stimulus*, spitst Jærn, en Pil. 2) *furca*, en Fork, Jærntove.

Fleipni, *f. precipitancia lingua*, Mundkaabhed.

Fleipinn, *furtilis*, mundkaab, aabermundet.

Fleipra (at fleipra), *effusio*, udblæbe.

Fleipr, *n. apina, furilla verba*, Sludder, Sladder.

Fleira, *plus*, mer.

Fleiri, *plures*, flere. Fleiri enn farri, *complures*, mange, en Stump.

Fleka (at fleka), *strophis circumvenire*, bibrage.

Flekan, *f. frans, strophia*, Rånke, List, Rued.

Fleki, *m. raris, vid.* flaki.

Flecka (at flecka), *maculare*, plette, besuble.

Fleckan, *f. pollutio, contaminatio*, Besmittelse.

Flecka, *f. lentigo*, Fregne, en Plet i Huden.

2) *ovis maculata, discolor*, et broget Saar.

Flecklaus, *impollusus*, ren, ubesmittet, uplettet.

Fleckleyfi, *n. innocentia*, [Ufkyldighed, Menhed.

Fleckia (at fleckia), *fanum in areas, vel maculas dispergere*, Spredt Hø ud i Høbe for at det kan tørres.

Flecköter, *maculosus, viriosus*, som har en Plet, Fejl, Lyde. 2) *discolor, gussatus, variegatus*, broget, plettet.

Flecker, *m. macula, labor*, en Plet, Lyde.

Flecker, *m. una macula foeni explanari*, en Høb Hø, det er spredt ud for at tørres.

Flecken-löft, *f. morbilli, morbus lentiginosus*, Fletfeber.

Flengia (at flengia), *verberare virgis cadere*, vidste, slaa med Rie.

Flenging, *f. flagellatio*, Vidsten.

Flengiandi stakr, *slagrio, verbero, mastigia*, En, som bestandig maa prygles, have Hug.

Flenna, *f. hiatus, chasma*, Gab, Åbning. 2) *procax ancilla*, ubestjeden Gruentimmer, en Skjæge.

Flenni (at flenna), *diducere, extendere*, udspænde, udstrække.

Flens, *n. serviles & ignobiles blanditiæ*, hylterf Smigreri.

Flenså (at flenså), *lambe, hngere, fliske*, beslikte øveralt.

Flensåri, *m. parafius*, en Ønlytegjæst, Talerkenslifter.

Flentr, *distensus*, udstrakt.

Fleppinn, *rememarius, imprudens*, ubetænksom, uforstandig.

Fleppni, *f. precipitantia*, Uforsigtighed, Ubetænksomhed.

Fler, *n. raris, it. fragmentum navis*, Tømmerflaade eller Stykke af et strandet Skib.

Fles, *f. & n. asca, planities aprica*, en Slette, som ligger aaden for Solen; *in plur.* flensar.

Flesk, *n. lardum*, Flek. Germ. fleisch, caro.

Flestr, *fremens, naribus & ore hiulco*, som snuser ud af Mund og Nase.

Flestr, *qv. fleistr*, plurimus, de fleste.

Flet, *n. stratum, lectus humilis*, en ringe Seng. 2) *domus propria*, eget Hus. Pann skaf fara á flet fylsumanns, *is (captivus) praesidi sinatur domi*, han skal føres til Spjælmandens eget Hjem.

Flet (at fletia), *complanare*, glæse flet, udbrede. 2) *exardiuare, exarsare*, Bjære op og tage Øenene bort.

Fletr (at fletia), *transversus ferri*, drives skraab af Binden. Skipid fletr at landi, *navis transversa tempestate rapitur in oras*, Skibet drives tværs ind paa Land.

Fletfæringr, *m. deditus, qui se & sua omnia aliena potestati committit, stipulans sibi vicium ad dies vitæ*, som har givet alt sit Gods

eil En, imod at faa Underholdning sin Livstid.

Fletia, *f. stragula*, Daffe, Teppe. 2) *pannus villosissimus, levidensis, cilicium*, ringe Klæder.

Fletta, *f. nudatio*, Blottelse, Barhed. 2) *pars nudata praei, corporis &c. sc. gramine, cute*, en Plet som man har gjort nogen, som f. Elf. Saaet Græsset, gnedet Huden af.

Fletti (at fletta), *nudare, privare*, blotte, betøve.

2) *diffundere*, fløve, save langs isjennem.

3) *volvere*, blæde i Døgen. Fletta valinn,

vestibus & opibus spoliare homines bello ca-

fos. pr. abstrahere vestes, plundre Guds og

Klæder fra de Døde, som i Krig ere nedslæ-

tede. Fletta sé, klædum, pecunia, opibus pri-

vare, betøve Guds og Penge. Fletta trénu

lignum diffundere, v. secundum longirudinem

ferrare, fløve Træet, save det langs isjennem.

Fletta bókinni, *librum volvere, evolvere*, blæ-

de i Døgen. Fletta upp, *evolvere*, slaa op.

Fletta nidr, *devolvere*, lade falde ned.

Flettingr, *m. segmentum ligui*, et fløvet Bræt.

Fley, *liburna*, et Bartøj.

Fleygi (at fleygia), *jacere, misere*, kaste bort.

At fleygia i löpt upp, *in sublime jacere*, læ-

ste højt op. Fleygia haukum, *accipitres*

dimittere, lade Høgene fløve.

Fleyga (at fleyga), *discuneare*, fløve med Risle.

Fleygr, *m. cueneus, epischidion*, Risle, Vægge.

Fleygr, *volucris*, flyg, fløvende. Hérads-fleygt

rykti, *rumor per viciniam omnium sparsus*, Ryge

re som er i alles Munde. Fleygr úngi i hreidri, *pullus in nido volatur a patre*, en flyg Unge i Neden.

Fleyti (at fleyta), *supernatantem liquorum de- mere, v. separare*, stumme Gidtet fra Suppen. flot.

Fleyti (at fleyta), *natare facio*, lade flyde paa Vandet. Fleyta skipi edr triám til lands, *navem, vel ligna ad continentem ducere*, bringe et Skib eller Træstaae til Landet. Fleyta sér á flaka til lands, *tabula naufragii ex alio elabi*, svømme til Landet ved Hjælp af en Plank, udkomme paa en Skibsplank.

Fleyta sér, a) *pedum potestatem habere*, have

Styrke til at gaa. b) *de primo usu pedum, puerorum dicitur*, siges om Børn naar de

først begynde at gaa. Fleyta sér mikid,

multa audere, vove meget, forsøge mange

Ting. Þad fleyttiz hönum, *bene illi cessit, eventus eum non sefelliz*, det kom han godt

udaf. Hann helldr sér muni allt fleytar,

omnia audendo se efficere posse sperat, han

tænker han kan udrette, udføre alt som han

uforsigtig foretager sig.

Fleyti-fullr, *ad summam labra plenus*, gandske

fuld, brædfuld.

Flietta (at flietta), *nectere, nexare*, flette. Fliet-

ta vid, *subnectere*, flette ved Enden.

Fliettadr, *nexus*, flettet.

Fliettingr, *m. funiculus nexus*, et flettet Næb,

en Strikke, it. en Tvaat.

Flik, *f. vestis veterana, disciucsa*, gammelt ops
flidt Klædebon. 2) *mulier impudica*, et uans
stændigt Truentimmer.

Flika, *f. vestis linea, eriza*, flidt Klæde.

Flîka (at flîka), *negligentier tractare*, behandle
Sjædesløst. 2) *veli instar expandere*, udstræk-
ke noget ligesom et Sejl.

Flicki, *n. moles, v. massa carnea*, et stort Stykke
Kød.

Flimt, *n. calumnia, nugæ infamæ*, Skumlen,
Sladder. 2) *libellus famosus*, et Skamskrift.

Flimtan, *f. idem*. Flimtr, *n. idem*.

Flîd, *n. virgo venusta*, et smukt Truentimmer.

Flîdt, *n. fluvius, flumen*, Flod.

Flîdt (i d), *n. loca profundiora fluminis, gordus*,
hvor Vandet har gravet sig dybest, eller hvor
Vandet er dybest i en Flod.

Flîdtandi, *m. fluiditas*, Rindens. 2) *lepor*, fly-
dende Tale.

Flîdtlegr, *celer*, snar, hurtig.

Flîdtlega, *celeriter*, hastigen, rasl.

Flîdtleiki, *m. celeritas*, Hurtighed, Snarhed,
Raslhed.

Flîdtlyndr, *animi præcept*, hidslig.

Flîdtmætr, *arhyrophonus*, som taler gesvîndt.

Flîdtr, *celer, pernix*, hurtig, ilende.

Flîdtr, *m. vas rusticum ligneum*, Trakar.

Flipi, *m. inferius labrum equinum*, Hestelæbe.

Flis, *f. festuca*, en Splini. 2) *segmentum rei*,
et tyndt Stykke. 3) *bona portio, v. fors*,
heldig Lod, Tilfælde. Hönnum féll flisin,
bona portio illi cessit, han fik Broderparten.

Flîsa (at flîsa), *decorticare, excoriare*, tage
Barken af, skalle. Flîsa egg, ova excrusta-
re, skalle, pille Æg. *alias* flysia.

Flîsánger, *m. homo gestu & vestitu dissoluto*,
en Sprækehæft, Laps.

Flîsáunglegr, *dissolutus gestu*, stolt, slapagtig i
Fagter og Vedbærdet.

Flîs, *n. cachinnus creber*, Skoggerlatter.

Flîsa (at flîsa), *patulo ore ridere*, Skoggerle.

Fló, *f. pulex*, en Leppe.

Fló, *f. stratum*, Dække, Lag. Þar var ein
fló af jörd, enn önnur af gulli, *ibi strata*
erant per vices, unum è terra, alterum ex duro,
der var det ene Lag af Jord og det andet
af Guld. Fló i heystædu, *stratum quoddam*
in cumulo facti, et Lag i en Høstak.

Flóa (at flóa), *calefacere*, fogle, holde Vælf
eller besk.

Flóadr, *calefactus*, fogle, holdet.

Flódr, *n. venilio, malina*, Flod (modsat Ebb).
2) *diluvium, inundatio*, Overflømmelse, Over-
flydelse, Vandflod.

Flódr, *n. surela*, Hestjarmelse. 2) *curfus, v.*
turba, Sammenløb af Folk. At vera i flódi
eins, *sub umbra, v. surela alienus delitescere*,
være under Ens Hestjarmelse. Þar kom
flótt féllu margir, var Páll einn i því flódi,
lues, epidemia multos inuovit, inter quos etiam
Paulus fuit, i den Pest døde en stor Mæng-
de Folk, og deriblandt ogsaa Paul.

Flög, *n. dolor acris, vagus*, heftig Smerte, fly-
vende Gigt, Sting; *vid. Flug*,

- Flói, *m. locus palustris, uliginosus*, en sumpig Egn. Fús-flói, *solum putridum*, løs og vandig Jordbøg, en sur Eng eller Sump.
- Flói, *m. sinus maris vastissimus, latissimus*, en stor, meget bred Havbugt; inde Nomina *pr. hérads-flói, húna-flói, breiddi-flói; & hic archipelagi Islandiæ nomen mercur.*
- Flói (flódi, hefi flód, at flóð), *inundare*, overskyede. Her flóir yfir, *hic superinnodat*, her gaar Vandet over.
- Flóki, *m. floccus densior, solox*, Filt, Hattefilt. 2) *nodus, perplexitas*, en Knude, faltet Lof. 3) *unles*, en tyk Sky. Skýflóki, *idem*.
- Flóki, *m. pleuroneces, passer, solca*, en lille Flynder.
- Flókin, *inerricatus, perplexus*, sammenløbet, urede, faltet. Flókid há, *perplexi, innodati capilli*, urede Haar, faltet Haar.
- Floekr, *m. cauvileu brevis, versus inercialares non habens*, en kort Sang, uden Omkvad.
- Floekr, *m. cohors, caeteron, fœra*, en Høb, Skare, Forsamling, Flok; *iz. Afdeling, Klasse*. 2) *factio, dissidium*, et Parti, Sammenrottelse.
- Floeka-drátt, *m. factio, conspiratio*, Sammensrottelse, Mytteri, Partiaand.
- Floeka-madr, *m. dissidens*, en uenig, af andet Parti. 2) *factiosus*, urolig, oprøst.
- Flocks-foingi, *m. dux factionis*, Anfører for et Parti, Partihovding. 2) *dux, auctiguannus*, den som gaar i Spidsen, Anfører.
- Flókna (at flókna), *spiffesceve*, blive tyk, tattet, fiteet.
- Flóna (at flóna), *calefieri*, koges, hedes.
- Flón, *n. homo faruus*, en Tofse, Dumhoved.
- Flónska, *f. faruizas*, Taabelighed.
- Flór *vid. Flúr*.
- Flór, *m. pavimentum lapideum, lithostratum*, Stengulv. (*angl. floor, pavimentum.*)
- Flos, *n. plumula vestium, floening*. 2) *inestina piscium*, Fiske-Jandvolde.
- Flosadr, *plumarus*, flosset. Flosadr fat, *plumata & pexa vestis*, et flosset Klædestykke.
- Flosna (at flosna upp), *dissolvi*, Flikes ad, opløst, flosset op. 2) *elevari*, opløstet. 3) *in conspectum venire*, komme for en, lade sig se.
- Flosa (at flosa), *plumulas vestibus subsuere*, plumauerne fæve, flosse.
- Flofi, *m. plumarius, iz. volans*, flosset, *iz. flyvende*. 2) *non. pr.*
- Flot, *n. liquamen adipis*, Smolt, Fide eller smaltet Smør paa Suppe o. deel, Mafsid. 2) *elevatio, superuacuo uavis, v. alius rei in aquis*, det at flyde, svømme oven paa Vandet.
- Floti, *m. classis*, Flaade. 2) *ferrorium*, en Dækeruv. 3) *linter*, et Knudsik.
- Flota (at flota), *supernatare facere per aquas trahere*, lade flyde paa Vandet.
- Flotnar, *m. pl. milites classarii*, Søtrigere, Matroser.
- Flótta-madr, *profugas*, en som er paa Flugten, en Flygtning.

Flótri, *m. fuga*, Flugt.

Flöggra (at flöggra), *volitare*, flyve hid og did, flagre.

Flögr, *u. volitatus*, Flyven her og der omkring, Flagren.

Flögt, *u. idem*.

Flögtri (at flögtra), *vid. flöggra*.

Flögu-sulfr, *panus, stoma*, edderfuld Bylde.

Flökulleiki, *m. nauusa*, Bæmmelse, Eftelhed.

Flökult, *v. flökurt, naucofum*, kvalmende. Hönum er flökult, *naufer*, det kvalmer for ham, han bliver flav eller ligesom fastende. *q.* flögult.

Flös, *f. flösur in pl. vid. flæs*.

Flösku-bakr, *m. homo ampullari dorfi*, en som har en rund Nøg, Puffelkrogget.

Flösku-fódr, *u. hyalorhæca*, Fæstefoder. (M O.)

Flöt, *f. area plana, parva planities*, en jævn Plads, en lidenlette.

Flötr, *m. plauum quid in convexitate*, Glade paa et rundt Legeme. 2) *facilitas viri alias difficilis*, Færlighed hos en Mand, sem ellers er ond at gjøre til Noade. Sá hitti flötinn á hönum; *ultra sem facillimum cum iuuenis*, han traf ham i særdele god Læne.

Flug, *n. volatus*, Flyven, Flugt. 2) *volaritas*, Flygtighed. *vid. flög.* Flug-salt, *sal volarile*, flygtige Salt.

Fluga, *f. musca*, en Flue. 2) *assasinium, á celeritate, musca inflar*, et lumft Mord, Vanditeri. At gína yfir flugunni, *a) inescari, incantus opprimi*, lade sig besnære, fange.

b) operam suam in assassinium vendere, paatage sig Vanditeri. At koma flugu í munnmanni, *hominem allicere ad periculosum facinus*, faa En til at paatage sig et forliigt Foretagende.

Flug-dreki, *m. lacerta volans*, en flyvende Drage. 2) *scorpui*, en Skorpion.

Flug-dreka-merki, *u. scorpini*, Skorpionens Egn.

Flugiel, *u. holosericum*, Fløjel, Flugiels-klædi, *u. pl. vestes holosericæ*, Fløjst Klæder.

Flug-fligr, *m. precipitium, et Styrtsted*. Hann var hominn á flugflig, *in precipitio versabatur*, *minimum absuit quiv*, han stod paa Springet, var ganske færdig til.

Flugumadr, *m. scariu*, en Vandit.

Flum v. Flóm, *u. torrens, rapiditas fluminis*,

Vandets hastige Fart i en Dæf eller Ede.

Flumóla, *o. repentinus*, hastigtøbende, pludselig. *vid. flaum*.

Flúr, *n. flores*, Blomster. 2) *tenuissimum triticum*, den fineste Hvede. 3) *flores excelsæ, v. acu picis*, udarbejdede eller broderede Skoter.

Flúra (at flúra), *artificiose elaborare*, udarbejde kunstigen.

Flúradr, *floridus*, blomstrende, blomsterfuld. 2) *florulentus*, broderet i Blomster. Flúrad far, *v. klædi, pannus florulentus*, et broderet Klædebon.

Flúra, *f. saxum litorale, ulva marina obsum*, en med Søgræs bevoxen Skippe ved

- Strandbrædden. Flúrar, *f. pl. lrytes*, Blind-
Flet.
- Flúrabraud, *n. panis ex optimo tritico*, Tvebat,
fint Hvedebrod.
- Flus, *n. crusta, cortex*, Stjæl, Bark.
- Flutnings-, *f. vectura*, Førsel, Transport. 2) *pro-
locutio*, Oplæsning, Fremsigelse.
- Flutningr, *idem*.
- Flutnings-feria, *f. corbis*, Transportflib.
- Flutnings-madr, *m. portitor*, Fergemand, den
som fører over.
- Flutnings-madr, *advocatus, procurator*, en Tals-
mand; Andefater. Hvertveggi var mestli
flutningsmadr hins máls, *userque optime
suam causam procuravit*, enhver af dem talte
sin Sag paa det bedste.
- Flutnings-jörd, *f. pradium pecuaria appositum*,
en Gaard, som kan føde mange Creature.
- Flutnings-skip, *n. navis oneraria, vectoria*,
Transportflib.
- Flutnings-vagn, *m. planstrum, sarracum*, en
Arbejdsvogn, Karre.
- Flux, Flugs, *festinanter, per volatum*, fluk, i
en Hast.
- Flý (flýði, hafi flúid, at flýa), *fugere, terga
dare*, fly, rømme. 2) *deserere*, forlade. Húu
vard at flýa födur sinn og frændr, *illa pat-
rem & cognatos deserere cogebatur*, hun vdr-
tes til at forlade Fader og Brænder.
- Flydra, *f. passer maximus, pleuronectes*, en
Flynder.
- Flydri, *n. idem*.
- Flýg (at flúga), *volare, fove*. Sú fregn flýgr,
fama volat, vulgaris, det Hggte udbreder sig
allevegne. Flúgaz, á, *configere, congregari*,
komme i Klammeri, Slagsmaal. Mér flýgr
i hug, *subit animum*, det falder mig ind.
Nú flýgr um hann, *jam timorem sensit*, nu
bliver han bange. Flýgr undir, *morbi ge-
nus pecudum, obstipatio & tumor rumarum*,
siges naar Dveret paa Creature opsvulmer.
- Flýgill, *m. machina volatui inferviens*, en Fly-
vemaskine.
- Flýra, *f. blandities*, Smigren, Sødtalenhed.
- Flýra, *f. pleuronectes glaber*, en glat Flynder.
- Flýri (at flýra), *adblandiri*, smigre, stille sig
venlig an. Flýraz at einum, *idem*.
- Flý-ulegr, *blandus*, venlig, sødtalende.
- Flysia (at flysia), *decoricare, tage Barken eller
Skallen af. vid. Asia, prosperam scriptum*.
- Flyr (flutti, hafi flutt, at flyria), *vehere, seg
ferer, flytter*. Flytia eyrindi, *negotium ex-
sequi*, fuldbringe, fremsføre sit Vernde. Hann
flutti vel mál sit, *causam suam bene procu-
ravit*, han talede sin Sag godt. Hann flutti
þad i eyru kóngs, *regi rétulit*, han aabent
barede, berettede det for Kongen.
- Flýtr (flaut, hafi flotid, at flóta), *manare, fue-
re, fluder, rinder*. Þar flaut allt land af
mönnum, *terra omnis affluxit hominibus*,
der var et meget folkertigt Land. Hann flýtr
ecki ofan á, *abstrusus, seu callidus est*, han er
suedig, er ikke at løbe med.
- Flytia (at flytia), *cachinnari*, fløggette, fulffe.

Flýti (at flýta), *accelerare, festinare*, haste, flynde. Flýttu þér, *festina tibi*, flynd þig. At flýta ferdinni, *marurare iter*, haste med Rejsen.

Flýtur, *m. celeritas*, Hurtighed, Hast.

Flýtur, *f. pl. superficiales excusationes*, ugrundede Udskyldninger. 2) *scommata*, Spottes gloser. *angl.* flout, flouting. At fara undan med flýtur, *vana verba dore*, undskyde sig med tomme Ord.

Flæ (fló, hefi flegid, at flá), *excoriare*, flaa, tage Huden af.

Flædi, *f. pleminura, melina, inundatio maris*, Flod (i Havet).

Flædar-hniótr, *m. fluctus decumanus, aestus venilia maris*, en stærk Flod, høje Bønde.

Flædar-mál, *n. continens & summa malina confinium*, den øverste Strandbræð, hvortil Vandet stiger naar der er Flod, modsat: fírumál.

Flædi (at flæða), *inundare*, overskyllt, strømme. Blóðid flæddi ur undinni, *undarim sanguis ex vulnere manavit*, Blodet strømmede ud af Saaret.

Flædi-engi, *n. pratum inundationi aprum*, en Eng, som overskyllt af Søen.

Flædi-skér, *n. scopulus maris, melina tempore sub aqua*, et Skjær, som ikke kan sees naar der er høje Bønde. *vid.* blindskér.

Flædi-vatn, *n. exundans aqua fluvialis*, en Indsø som har Flod og Ebb.

Flædur, *f. vid.* Flædi.

Flædr, *adject. inundans*, overskyllende. Hér er mikid flætt, *hic multum inundavit mare*, her gaar Søen meget højt.

Flæki (at flækja), *intricare*, gjøre urede, forvitre, indvikle.

Flækja, *f. perplexitas, erica*, Forvirring, Urede, (Gilteri.)

Flækings, *m. vid.* Flækja.

Flækingslegr, *intricatus, perplexus*, urede, forviklet.

Flæktr, *intricatus*, indviklet.

Flækiz (at flækiaz), *intricari*, forviklet. 2) *vagus ferri*, vante, drive her og der omkring. 3) *negligenter huc illuc morari*, flakte omkring.

Flæmi, *n. vasta area, v. vas*, noget vidt og stort (f. Eft. en Plads, et Kar).

Flæmi (at flæma hurt), *abigere, expellere*, fordrive, søge bort.

Flæmingi, *m. phœnicopterus (avis)*, *inter anseres primus*, Flamingo.

Flæmingia-land, *Flandria*, Flandern.

Flæmingi, *m. exul, erro*, en Landsflygtig.

Flæmingr, *m. idem (is. Landsflygtighed.)* Hann fór undan í flæmingi, *expelli se passus est*, han unddrog sig ved Flugten fra et Sted til et andet. Þeir höfdu það í flæmingi, *sarcasmi insectabantur*, de havde det til Spot.

Flæmiz (at flæmaz), *exulare*, være landsflygtig.

Flævd, *f. simulata benevolentia, palpus*, Falskhed.

Flævdarlega, *astute*, underfundig, kumskelig.

Flævdarlegr, *astute blandus*, falsk, bedragerisk.

Fnafla (at fnafla), *fringere*, knuse af Brede.

Fniokr, *m. gravis odor*, Stank. Þeir fengu þar ecki nema fniok og fylu, *odor gravis atque pædor fors illorum ibi erat*, der sit de ifte andet end Lugt og Stank.

Fniósker, *m. lignum aridum exsuccum*, et tørt gammelt Træstykke.

Fniósk-purr, *omnino arefactus*, gjennemtørret.

Fóarn v. Fúarn, *venter avinum*, Fugles Mave, Kro. *vid. faj-arn.* 2) *ingluvies*, Graabighed.

Fódr, *n. pabulum*, Kvægfor. 2) *pastio, pastus*, Græsgang.

Fódr, *n. rectum subsuile, subditivum*, Gøder, eller Got, Dræt under Klæder.

Fódr-fé, *n. pecus nobile*, Kvæg som staar paa Stald.

Fódra (at fódra), *alere, nutrire*, fore. 2) *ponnum vesti subdare, subsuere*, sy Gøder under Klæder, fore. Fódrad klædi, *vestis duplex*, et foret Klædeben. Fódrad-med skinni, *vestis pellita*, foret med Skind.

Fógeti, *m. quæstor regius*, en Foged.

Fógetadæmi, *n. quæstura*, Fogderi.

Fok, *n. ningor*, Snefog. 2) *volans*, Flyven. Fjádra fok, *plumarum in æra rapinis*, en Flok Fjere, som Vinden driver omkring.

Focka, *f. dolou*, en Fok til Skibe. Hafa uppi fockur, *superbire*, stolefere, gjøre sig til.

Fokreidr, *impotentis ira percians*, meget vred, fortærnet.

Foklandr, *m. arena volans*, Flyvesand.

Fól, *n. homo stolidus*, en Døffe, Fiølle. *gall. fol, idem.* 2) *homo impotentis ira*, en meget hidsig, opfarende Person.

Folald, *n. pullus equinus*, et Føl.

Fólginn, *oculatus*, Kullt.

Fóli, *m. res furvita*, Tveføster.

Fóli, *m. equuleus, monnulus*, en Føle.

Fólk, *n. populus*, Føll.

Fólk-nárángur, *m. dux sustentator militum*, Føllketes Anfører, Feldtherre, Hystte.

Fólk-jadar, *m. idem (poet.)*

Fólk-orrufta, *f. ingens prolium, ubi summis viribus, justa acie dimicatur*, en stor ordentlig Batalje i aaben Mark.

Fólk-rikr, *populosus, frequens*, folkerig.

Fólkstíóri, *m. sarrapa*, Statholder.

Fólkánger, *m. idem.*

Follid, *f. terra, humus granine obsta, editior grumosa, v. undosa*, Græfmark, Jord. 2) *unda maris*, en Bølge. *germ. feld, campus*, Mark.

Fóliska, *f. stolidi exandescencia*, taabelsig, opfarende Brede.

Fólsku-ferd, *f. imprudens aggressio, v. iter*, overilet Foretagende, en usofsigtig begynde Døffe.

Fólskulegr, *imprudens, precipitans*, usofsigtig, taabelsig.

Fólskulega, *imprudenter, stolide*, usofsigtigen, taabellig.

Fóllega, *idem.* Már quæð Ólaf fólskulega hafa báid ferd sína, er hann hafði hverki veidarferi ne vístir, ádr hann tók skipan, *Már dixit Ólafum imprudenter accinxisse se ad iter, cum neque haberet instrumenta piscæ.*

roria, neque cibaria, priusquam nomen daret rei nautica, Mar sagde Olav havde uforklædigen lavet sig til Rejsen, da han hverken havde Jiseltiner eller Mad før han gik til Søs.

Font, *m. baptisterium, lavacrum sacrum* Døbesfad, Bunt.

For, *m. vervex sectarius, gregis antecumbulo*, en Vædder som gaar i Epidfen af Hjorden.

For, *f. cloaca forina, Røndestgen*. 2) *fulcus, lira*, en Fure.

Forad, *n. palus impervia*, en Mose, Morads, som man ikke kan komme over; *mesoph. clades, infortunium invincibile*, en stor Ulfke.

For-råd, *n. vis, Skyrke, Magt*. 2) *dispensario, Bestyrrelse, Forvaltning*. Forråds-vedr, *violenta tempestas*, stærk Storm. Forråda-madr, *dispensator, gubernator*, en Betjent som staar for alle Udgifter og Indtægter, Forvalter, Bestyrer.

Forakt, *n. contemptus*, Foragt.

Forakta (at forakta), *spernere, contemnere*, foragte.

Foraktan, *f. vidi* forakt.

Foraktanlegt, *contemnendus*, foragtelig.

Foråtta, *f. æstus maris vehemens, ad conisinentem se allidens*, en hæftig Drusen, Brænding i Søen, naar den bryder sig paa Strandkanten.

Foråttu-brim, *n. idem*.

Foråtta, *f. odium*, et hæftigt Had. Hann fann Pæd til foråttu, *odium illo pretextu excusavit*,

med den Forevending besmykkede han Hændeligheden.

Forbacki; *m. præcipium*, Sandbank i Havet eller i Elve.

Forbauna (at forbauna), *prohibere*, forbyde, (*rectius hanna*).

Forbeta (at forbeta), *reparare*, forbedre, (*rectius beta*).

Forbetran, *f. reparario*, Forbedring, (*rectius betran*).

Forblinda (at forblinda), *occacare*, forblinde.

Forkod, *n. interdicitum*, Forbud.

Forboda (at forboda), *excommunicare*, sætte i Ban.

Forborginn *vid. borginn*.

Forbreckis, *in declivitate*, ned af Væsten, Halli géck forbreckis, enn þeir med breck-anni, *Hallio clivus erat devexus, illis transversus*, Halle gik ned af Højen, men de andre langs ud paa Siden af den.

Forbyrgi, *n. arrium, i. porricus*, Forstus, Forgemak. 2) *spelunca*, en Hult, Grotte.

Forbænr, *f. pl. precesiones, intercessiones*, Forben, Bægling. 2) *imprecaciones*, Forbandelser.

Forda (at forda sér), *evitare, præcavere*, tage sig vare for, undfly.

Fordaz (at fordaz), *idem*.

Fordan, *f. præcautio*, Forebyggen, Undflyen.

Fordi; *m. victus*, Mæring, Livets Ophold. 2) *una portio cibi*, en Portion Mad.

Fordiarfa (at fordiarfa), *corrumpere*, ødelægge, fordærve.

Fordiafanlegr, *corruptiosem inferens*, fordærvelig. 2) *corruptibilis*, forgjængelig, som kan fordærvet.

Fordiafanlega, *corrupte*, fordærvetlgen.

Fordiafan, Fordiafan, *f. corruptio*, Fordærvetse.

Fordilld, *f. affectatio*, Affektation.

Fordilldarlegr, *affectatus*, affecteret.

Fordilldarlega, *affectare*, med Affektation.

Fordruckinn, *vino gravis*, fordruffen.

Fordum, *olim*, forðum. Fordum daga, *idem*.

Fordyri, *u. prothyrum, porcus, arico*, Forstue.

Fordæðs, *f. flagitium, turpe facinus*, en flammelig Gjerding. 2) *in sp. veneficium*, Trolddem, Hælsert.

Fordædu-verk, *u. idem*.

Fordædusepr, *m. idem*.

Fordæmi (at fordæma), *condemnare*, forðemme.

Fordæming, *f. condemnatio*, forðemmelse.

Fordæmanlegr, *condemnabilis*, forðemmelig.

Forefiz (at forefiz), *deficere*, fattet, mangle.

Darius forefiz at ræða sér bana, *defecit Darius animus sibi mortem conficere*, Darius fattedes Nød til at dræbe sig selv.

Foreldrar, *m. pl. patentes*, Forældre.

Foreldri, *u. idem*. 2) *majores*, Forfædre.

Foreyding, *f. vastatio*, Udeltagelse, Forstyrrelse.

Foreydsla, *f. idem*.

Forsall, *u. impedimentum*, Hindring, Forsald.

Forsalladr, *impeditus*, forshindret.

Forsallaz (at forsallaz), *impediri*, forshindret, opholdet.

Forfedr, *m. pl. majores, patres*, Forfædre.

Forganga, *f. ductus*, Anførsel.

Forgangr, *m. ductus auctoritatis*, Tilfondelse.

Forgangs-madr, *m. auctor*, en Tilfunder.

2) *prodromus*, en Forløber. 3) *ductor*, Anfører.

Forgaungumadr, *m. idem*.

Forgangr, *m. strepitus, tumultus*, Dulder, Marm.

Forgardr, *m. propylæum, ir. pomaria*, Forgaard.

Forgæfins, *frustra, incassum*, forgjæves.

Forgéng (at forganga), *interire*, forgaa.

Forgéngilegr, *caducus, fluxus*, forgjængelig.

Forgéri (at forgéra) *vid*, fyringéri.

Forgifr, *f. venenum*, Forgifr. (N. O. *alias eitur*).

Forhardna (at forhardna), *indurescere*, hærdes.

Forherdi (at forherds), *indurare*, forhærder.

Forherding, *f. induratio*, Forhærdelse.

Forhertr, *induratus*, forhærder.

Forhleypi, *u. precipitantia*, Ubesindighed.

Forhleypis-madr, *temerarius*, ubesindig. At hafa einn at forhleypis-manni, *periculo exponere imprudentem*, udjatte en ubesindig for hære ikteden for sig selv.

Forhúd, *f. praprium*, Forhud.

Forhugsadr, *praemeditatus*, forud betænkst.

Foringr, *m. dux*, Anfører.

- Foriunia, *f. prognosticon*, et Tegn hvoraf man mæker tilkommende Ting. (idia).
- Forinniulegr, *prognosticus*, som har noget saadan Tegn, forbetydende.
- Forklára (at forklára), *dilucidare*, forklare, oplyse. 2) *glorificare*, berømme, forherlige.
- Forkláradr, *glorificatus*, berømt, forherliget.
- Forklárán, *f. glorificatio*, Berømmelse, Forherligelse.
- Forkláráz (at forkláráz), *glorificari*, berømmes, forherliges. 2) *inclarescere*, blive berømt, navufundig.
- Forklædi, *n. sparium*, perstroma, Forhæng. 2) *ventrale*, Forklæde.
- Forklæfir, *m. dux*, *primipilus*, Formand, Anfører.
- Forkunn, *f. admiratio*, Beundring. Forkunnar háar, *miræ proceritatis*, af en overordentlig Højde. Forkunnar fegr, *admirandi nitoris*, af beundringsværdig Skjønhed.
- Forkr, *m. fustis*, *furca*, *clava*, en Tøve, Fork. At setia forka vid, *impedire*, gjøre Hindring, forhindre, forebygge.
- Forkyrkia, *f. prouaum*, *propylum*, Korgaard for et stort Hus eller Tempel, Baandehus.
- Forlag, *n. victus*, *sustentatio*, Mæring, Underholdning.
- Forlags-cyrr, *sumtus in vitæ necessitates*, Beskøffninger til Livets Underholdning.
- Forlát, *n. remissio*, *venia*, Forladelse. At bidia forláts, *veniam petere*, bede om Forladelse.
- Forlegg (at forleggia), *deserere*, negligere, forlæume, ikke fløtte om. At forleggia

- sig, *sibi desse*, pigrescere, blive doven, skjedesløs.
- Forlíka (at forlíka), *reconciliare*, pacare, forlige.
- Forlíkan, *f. reconciliatio*, Forligelse, Forlig.
- Forlíkanar-offr, *n. piaculum*, Forligelsesoffer.
- Forlíkanlegr, *placabilis*, forligelig.
- Forlög, *n. pl. fata*, Etjæbne; á legg. At leita forlaga sinna, *fata segrvi*, forsege sin Lykke.
- Forlysta (at forlysta), *oblectare*, forlyste.
- Forlysting, *f. oblectatio*, Forlystelse.
- Forlati (at forláta), *deserere*, forlade. 2) *remittere*, tilgive, forlade.
- Form, *n. forma*, *typus*, en Form.
- Forma (at forma), *formare*, *proponere sibi*, tage sig noget for.
- Formáli, *m. prologus*, *præfatio*, Fortale. 2) *forma orationis*, *stylus*, Talemaade. Gizor bad fyrí sér á marga vegu, háleitega til Guds, quadt Þorbiörn ecki, líkann formála heyrta hafa, *Gizor multis & exquisitissimis verbis pro se deum invocavit, talem orationis formam Þorbiörn se prius non audivisse factus est*, Gissor gjorde en udførlig og hørdelig Døn til Gud om Beskjærmelse, og slige Udtryk sagde Þorbiörn han ikke havde hørt før.
- Formadr, *m. naulerus*, Skipper, Stibstapteen. 2) *antecessor*, Forjænger, Formand. 3) *superior*, *is. auspex*, *auctor*, *coryphaeus*, en Forsæt, *is. Tilstandet*, Ophavsmand.
- Formegan, *f. bona*, *facultates*, Formue. 2) sa-

- nitas*, Velbefindende, Sundhed. 3) *potencia*, Magt, Vælde.
- Formerki (at formerkia), *sentire*, foruemme, føle.
- Formyndari, *m. tutor, curator*, en Formyndet. (N. O.).
- Formyrkva (at formyrkva), *obnubilare*, formørke.
- Formyrkvaz (at formyrkvaz), *eclipseare, obscurari*, formørked.
- Formyrkvan, *f. obscuration, deliquium, eclipsis solis & lune*, Formørkelse.
- Formæli (at formælia), *divis devovere*, forbande.
- Formæling, *f. imprecario, dira*, Forbandelse.
- Formælandi, *m. intercessor*, Mægler, Talsmand.
- Forn, *synnri, synnstr, veter, veterior, veterrimus*, gammel, ældre, ældst.
- Forn, *magus, magia, deditus*, Troldkynstig.
- Forn í skapi, *abstrusi ingenii*, af forborgen Tankemoade.
- Fórni, *f. vicima, hostia*, Offer.
- Fórna (at fórna), *immolare, offerre*, ofre. 2) *atollere, elevare*, løfte op, rætte i Bejret.
- Fórna höndum í himin, *v. tll himinis, in calum elevare manus*, hæve Hænderne imod Himlen.
- Forn-brotinn, *fracturá veseri affectus*, som har været brækket for.
- Forneskia, *f. magia nigra*, Trolddomskunst. *pr. mos venustus eshuicorum*, egentlig gammel Hedenskab.
- Forneskiu-skapi, *m. idem*.
- Forn-fáglegr, *venustatem præ se ferens*, gammelagtig.
- Fórni-færi (at fórn-færa), *immolare*, ofre.
- Fornfæring, *f. sacrificium*, Oftring.
- Forngilldr, *olim valens*, som før har gældt, løstet. At forngilldu, *veseri astimazione*, efter gammel Drist.
- Forniótr, *m. gigas, inter aborigines unus*, En iblandt Nordens gamle Beboere. *pr. pri-mus occupans, v. utens*.
- Forn-manna-fé, *n. cimelia veterum*, gamle Skatte.
- Forn-meti, *n. cibaria dura & vesusta*, mullen og gammel Proviant.
- Fornmæli, *n. axioma veterum*, gammelt Ordsprog. Flest eru fornæli sönn, *pleraque axiomata veterum sunt vera*, de fleste af de gamle Ordsprog ere sande.
- Forn-öld, *f. antiquitas*, Oldtiden. I' fornöld, *antiquus*, i gamle Dage.
- Fornorde (fornyrdr), *maledicus*, Skændst. 2) *archaisans*, som bruger gamle Ord.
- Fornspurdr, *olim de venia quaesitus*, som for længe siden er spurgt om Tilladelse. Hann gördi mig forn-spurdann, *eitra veniam meam fecis*, det gjorde han uden min Tilladelse.
- Fornu-gólf, *n. pl. vesus coupona*, en gammel Kro. Hann fór í fornu gölfín, *veterem couponam repetiit, solita consilia sumxit*, han gik i den gamle Kro, gik sin gamle, flåve Gang.

Forn-vidi, *n. arida in silvis, non excisa ligna,*
gamle vienede Træer.

Forn-yrði, *n. archaismus, gammelt ubrugeligt*
Ord. 2) *convitiis, Skjaldsord.*

Fornyrðaz (at fornyrdaz), *archaisare,* bruge
gamle Ord. 2) *convitiari,* skjælde, skjænde
paa.

Fornysti, *n. chorion, quod aure partum qs. in-*
dex ejus videtur & rumpitur simul, En
Hinde, som sæt for og bræktes under Fod-
selen.

Fornæmi, *n. rapino, Diev, Non. à nem.*

Fornæmiz (at fornæmaz), *denegare, nægte.*

Forord, *n. exceptio, v. conditio, Undtagelse,*
Betingelse, Forord.

Forords-laus, *sine exceptione, uden Betingelse.*

Forpås, *m. summa laus, Herste Nod.*

Forråd, *n. prefectura, ic. vis, Stykke, Mage,*
item Forstænderskab, Forvaltning. Manns
forråd, *idem.*

Forrådamadr, *m. prefectus, Befalingemand.*
2) *dispensator, Forvalter.*

Forråds-hår, *nimia proceritas, respectu ad cras-*
sitiem, meget høj af Vækst i Forhold til Tyk-
kelten.

Forråds-vedr, *n. violenta tempestas, stærk Storm.*
Veita fótum sínum forráð, *sibi prospicere,*
sege for sig selv.

Forråd, *n. pl. frandes, Sols, Visk.*

Forreidr, *ira astutus, meget vred.*

Forræd (at forráða), *prodere, forraade. (N. O.)*

Forrædari, *m. proditor, en Forræder. (N. O.)*

Forrædi, *n. fraus, Svig, Forræderi. 2) præ-*
videntia, cura, Opsyn, Jubsende.

Fors, *n. furor animi, præcipitania, Raseri.*
gall. & angl. force, vis.

Fors, *m. casaracta fluminis, præceps lapsus, en*
Fos, Vandfald.

Forsá (at forsá), *præcipiti lapsu ferri, salte ned,*
slytte fram. Pád forsá, *essui præceps, det*
strømmer ud med stor Jært.

Forsáka (at forsáka), *renuere, v. desistere, fors-*
lade, forsage. *angl. to forsake, idem.*

Forsálr, *m. vid. fordýri.*

Forsáungvarf, *m. præcursor, choroflatus, Forsau-*
ger, Dægt.

Forsæti, *m. dynasta, en Fyrste, Præsæ, Præsæ-*
dent.

Forsenda, *f. bolis piscatorum cum suis ligamen-*
tis, Fiskernes Dybbelod med sine Vaand. á for
og sendi.

Forsending, *f. missio, v. iter periculi plenum, en*
Sendelse som er meget farlig. *pr. missio*
exploratorum.

Forsætt, *prudens, forsigtig. Forsætt ráð, ma-*
rum consilium, Overlæg.

Fors-fall, *n. casaracta, casadupa, Vandfald.*

Forshá, *f. prudentia, Klogskab, Forsynlighed.*

Forshálni, *f. idem.*

Forshálegr, *providus, prudens, klog, forsnylfig.*

Forshálega, *prudenter, klog, viseligen, forsnylfigen.*

Forsháll, *prudens, klog, forsigtig, forsnylfig.*

Forsháleysi, *n. imprudentia, Uforsigtighed, Van-*
vare, Uforsnylfighed.

- Forlösn, *f. providentia*, Forsøn. 2) *dispensatio*, Forvaltning.
- Forskáli, *m. vestibulum dormitorium, sive andronidus*, en Forsæte.
- Forskæpti, *n. pars mallei, v. securis, capula in hians*, á foramine, den Del af Skjæret paa en Hammer eller Økse som gaar ind i Hullet eller Øjet af Jærnet.
- Forskrist, *f. exemplar, archetypus*, en Forskrift.
- Forskæri, *m. carper, cibicida*, en Forskjæret.
- Forskæra-knifr, *machæra*, Forskjæretkniv.
- Forskot, *n. insertitium, Mellenum*. 2) *denegatio juris*, Afvisning fra Retten.
- Forskullda (at forskullda), *promerere*, forskyldde, fertjene.
- Forskulldun, *f. merium*, Forsjenske.
- Forskýgni, *n. cavadium*, Stin.
- Forskýr (at forskiða), *ius negare*, nægte En Det, bortvise fra Retten.
- Forsindí (at forsiná), *concurrere*, forsmaa, foragte.
- Forsinán, *f. concumelia*, Foragt, Forhaanelse.
- Forsinánarleggr, *concumeliosus*, haantig.
- Forsinánarlega, *concumeliosus*, haantigen.
- Forsmidr, *m. architector*, Mester for noget.
- Forsmid, *n. typus*, Model, Form, Mønster.
- Forsómun, *f. negligentia*, Forsømmelse.
- Forsóma (at forsóma), *negligere*, forsamme.
- Forsómunarsamt, *negligens*, forsømmelig, ligegyldig.
- Forsorga (at forfarga), *sustentare*, underholde, forserge.
- Forfargum, *f. sustentatio, nutritus*, Underholdning, Forsergelse.
- Forfögn, *f. informatio*, Underretning. 2) *varicinium*, Spaadom. Hann hafði bestu forfögnir á öllu því sem göraz skyldi, *ille in omnibus faciendis optimus informator erat*, han vidste best Høffjed hvoredes enhver Ting skulde gjøres.
- Forfögr, *fügax varicator, praefagus*, som ved forud, forudsigende. Snorri var vitrafr þeirra manna, sem eigi vöru forfögr, *praeter varicinatores erat Snorrius nulli sapientia secundus*, Snorre var den klogeste af alle som ikke just vare Spaamænd.
- Forfpracki, *m. procurator, advocatus*, Formand, Forstander.
- Forfþó, *f. sagacitas*, Forudformennelse, Nælse.
- Forftada, *f. administratio, praefectura*, Forstanderskab, Besergetse. Forftadumadr, *administrator*, en som besørger, en Forstander.
- Forftadr, *m. suburbia*, Forftad. *vid.* forgardar.
- Forftand, *n. ratio, prudentia*, Forftand, Forsynthged.
- Forftandigr, *prudens*, flog, forftandig, forsynlig.
- Forftiðri, *m. praefectus, gubernator*, Befalingsmand, Ansører.
- Forftod, *f. auxilium, ir. rusela*, Formynderskab, ir. Hjælp.
- Forflosa, *f. cavadium*; Forflue.
- Forflockótt, *caducus, inconflans, vagus, affectus*, ustadig, sløgtig. Møgum verdr fyrri forflockótt, þó óngri sé, enn enum gömlu,

multi etiam in flore juventutis mortui effervuntur et domibus prius quam senes, ofte de de unge og friske førend de gamle og skrøbelige. Verdi mēr forstocket skaltu vera minn erfingi, si mortuus hinc effervat, meus hares esto, kommer jeg noget til skal du være min Arving. å Stockr.

Forstreyms, *secundo flumine*, med Strømmen.

Forfvar, *n. defensor*, Forsvar.

Forfvara (at forfvara), *defendere*, forsvare.

Forfvars-madr, *m. tutor, curator*, Forsvarer.

Forfvaranlegr, *excusabilis*, forsvartig.

Forfvars-skrif, *n. apologia*, Forsvars-skrift.

Forfugr, *vesanus, furibundus*, rasende, gal. (*vid. fors.*)

Forfæla, *f. umbra, ubi locus eminentior accessum inimicis prohibet*, Skygge, hvor noget tager af for Solen. å löl.

Forfælis, *secundum solem*, i Skygge.

Forfæti, *n. fedile ante mensam*, Ede foran Bordet. Þar vóru forfæti fyrir endilaungum bekkium, ibi fedilia (portatilia) erant ex adverso scammis fixis lateralibus, der vare Stole langs med den forreste Site af Bordet.

Fortapa (at fortapa), *amittere*, fortabe. At fortapaz, *perire*, fortabes.

Fortak, *n. exceptio*, Undtagelse. 2) *denegatio*, Afslag.

Fortaks-laust, *sine exceptione*, uden Undtagelse.

Fortek (at fortaka), *negare, inficiari*, afslaa, nægte. Ečki er fortakandi, non omnino negandum est, det kan man ikke vide for vist.

At fortaka (i tabli), *ad incisas redigere*, trække Brikkerne til den yderste Linie i det Spil Fortkering.

Fort um fiæri, *procul omnino*, langt fra iffe.

Fortel (at fortelia), *narrare, exponere*, fortælle.

Fortölur, *f. pl. persuasiones*, Overtælelser.

Forvadi, *m. precipitium, vadum periculosum, circa prærupta promontoria*, en farlig Sti eller Badesked som ligger omkring Enden af en stejl Klippe.

Fotverk, *n. villicatio*, Hul og Vjering. 2) *opera domestica*, huelligt Arbejde.

Forvedia (at forvedia), *jus az pignus amittere*, miste sit Pant, Rettigheden til at indløse det. Hann skal leigu giallda, edr setia ved hálfu meira, og forvedia ad siö náttu fresti, portorium solvunt, v. pignus dato, duplo majus (justo portorio), quod post septem noctes pignori cedito; id est: amittat dominus utrumque jus in re et ad rem. dicitur de eo, qui per slavium Ölfus, conductum emeratus est, han skal svare Leje eller give dobbelt Pant, som efter syv Dages Forløb skal tilfalde Pantageren.

Forverks-madr, *villicus, operarius*, en Tjenestekarl, en Hvstekarl, Forvalter.

Forverks-kona, *villica*, Husholderke.

Forvidra, *o. sempestabilis acutus*, ilde tilredt af Uvejr, omtumlet af Storm. 2) *arzonius*, forhavstet.

Forvidraz (at forvidraz), *sempestate rapi*, dræves af Viden. 2) *consurbari*, forfærdes.

Forvidris, *secundo vento, v. secundum ventum*, med Vinden, i Lx. Áskell quod meiri von, þeir hefðu heyrt ord Háls þar sem þeir vóru forvidris, enu hann quaddt hafa heyrt í gegn vedrinu, og var þó laung stund, til þeirra fram Vöndur og Háls, *Askilus metuendum dixit ne verba Halsi audissent, cum secundam ventum fuissent, at ipse contra ventum audisse se dixit, per ingens intervallum à Vemundo et Halsi*, Áskel sagde det var meget at formode, de maatte have hørt Halses Ord estersom Vinden bar til den Side, da han selv hørte Ordene imod Vinden, og var dog et got Støkke Vej fra Vemund og Hals.

Forvindis, *idem*.

Forvinda *vid.* Forvidra.

Forvitnar mig, *aveo scire*, jeg er nysgjerrig efter at vide.

Forvitnaz (at forvitnaz), *explorare*, udspejde, efterforske, være nysgjerrig efter.

Forvitni, *f. curiositas*, Videlyst, Nysgjerrighed.

Forvitinn, *curiosus*, nysgjerrig.

Forvitri, *sapiens, fœdicus*, klog, kyndig, vis, forudsende.

Forvitringr, *alpha sapientum*, en særdeles vis Mand, stor Vismand.

Fóru, *f. pl. fori*, Gangbræder paa Stibe. 2) *loculi*, Øjemmede. Hann kann það í fórum sínum, *apud se invenit*, han fandt det hos sig.

Forysta *v. Forysta, f. præfectura, iz. prospectio, administratio*, Forstanderskab, Opsyn,

Bærn. U'rádlegt er at forystan fari ill. í burt frá hernum, *imprudens consilium est, omnes duces exercitus simul abire*, det er usofsigtigt at alle Anførerne skal forlade Hæren paa en Gang.

Forystu-lauss, *ducis expert, consilii inops*, som fattes baade Raad og Ansøer.

Forystu-saudr, *m. vid. for.*

Forþienn (at forþienn), *merere, fortijere*. (D. O.)

Forþiennan, *f. meritum*, Fortjeneste.

Forþiennusta, *f. idem*.

Forþýða (at forþýða), *mirigare, placare*, tilfredstille, formilde.

Forædi, *n. vid. forad*.

Fóstra, *f. nutrix*, Fostermoder, Plejemoder, Amme. 2) *alumna*, Fosterdatter.

Fóstrbródir, *m. collucaneus*, Fosterbroder. 2) *focius*, Staldbroder, Kammerat.

Fóstrbrædra lag, *n. societas*, Staldbroderskab.

Fóstri, *m. nutricius, nutritor*, Fosterfader, Plejefader. 2) *alumnus*, Foster søn. 3) *amicus*, fortrolig.

Fóstra (at fóstra), *nutrire*, opdrage, opfoste.

Fóstr, *n. fetus, partus, embryo*, Foster, Livsfrugt. 2) *educatio, nutritatus*, Opdragelse, Opfødsel.

Fóstur-land, *n. patria*, Fødeland.

Fósturlaun, *n. pl. nutriticia*, Fosterløn.

Fóta (at fóta sig), *pedibus se excipere metaph.*, kommer til at staa, faae Fødder paa. Þar kann einginn fóta sig, *nemo hac re nisi potest*, det kan ingen stole paa.

Fóta-hurdr, *m. morus pedum*, Føddernes Bevægelse i Gangen.

Fóta-brík, *f. spanda lecci inferior*, Sengenbrætter ved Fødderne.

Fóta-ferd, *f. usus pedum*, Føddernes Bevægelse.
2) *surgeudi tempus*, den sædvanlige Tid at staa op.

Fóta-ferdar-tími, *idm.*

Fóta-festi, *f. fixum vestigium*, *v. gradus*, Fodspor eller Fodfæste.

Fóta-hjól, *f. calcatorium, astraba*, Fodbræt, Fodtrin.

Fóta-hliód, *n. pedibulans*, Enden af enes Gang.

Fóta-járn, *compedes*, Fodjærn, Fodlaan.

Fóta-kélli, *f. offendiculum*, Anstød, Hindring.

Fóta-lag, *n. pars lecci pedes versus*, den Ende af Sengen hvor man har Fødderne.

Fóta-laug, *eda bad, pelluvium*, Fodbad.

Fóta-poltar, *m. pl. vid. Fóta-járn*, Dølt og Jærn.

Fóta-stoekr, *m. comper, numella, casasta*, Fodlaan, Stof

Fóta-veiki, *f. podagra. Podagra.*

Fóta-veikr, *pod'ger*, som har Podagra.

Fótbreidr *laripes, pansá, plantus*, bredfodet.

Fótlafr, *pede firmus*, som staaer fast paa Benene.

Fótlimr, *pernix, lupes*, røst til Fods.

Fótlimi, *pedibus vacillans*, som har svaae Fødder.

Fótganga, *f. iter pedestre*, At se til Fods.

Fótgangandi, *pedes, pedarsus*, gaende, Fodsgænger.

Fótgangungu-tíð, *n. copia pedestris*, Fodfald.

Fóthrumr, *ager pedibus*, som har svaae Fødder.

Fóthvatr, *vis. Fótlimr.*

Fótkaalldr, *cui pedes frigens*, hule Fødder ofte stige.

Fótlágr, *pedibus brevis, brachyopus*, som har korte Ben.

Fótlama, *o. pedes laesus, ic. claudus*, halt, lam.

Fótlegg, *m. crus, tibia*, Skinnben, Benet fra Anærne til Fødderne. Hiallegg i fæti, *perone, perona*, det smalle Ben som ligger ved Siden af dette.

Fótmaál, *n. pes geometricus*, en Fod (Langdemaal). Hann fór ecki fótmáál, *neurum pedem movebar*, han tørte sig ikke af Steder.

Fótstemmaill, *m. scabellum*, en Fodskemle. Þeir náðu hvergi til fótskemla, *scabella pedibus attingere non potuerunt*, de kunde ingensteds naa Skamlene.

Fótstör, *f. scabellum*, Skammel, Fodteln.

Fótspor, *n. vestigium, pes*, Fodspor. Þáir ná fótsporum hans, *plurimis inimitabilis est*, saa lystes det at træde i hans Fodspor.

Fótstærkr, *pede robustus*, som har stærke Fødder.

Fótsturr, *myxechus*, som har korte Ben. *vid. fótlágr.*

Fót-tok, *n. passus*, Træl, Skridt.

Fót-træd (at fótr-troda), *conculcare*, træde under Fødder.

Fótr, *m. pes*, Fod, Ben. Fótr fyri fot, *pede centum*, Fod for Fod. Á fallendi fæti, *prepe ruinam*, som er nær ved sin Undergang.

Kominn af fötum fram, *decrepitus senex cui pedes vacillant*, som formæðst Alderdom
 kaar uvis paa Venene. Vel á föt kominn,
incesso pulcher bene proportionatus, som har
 en smuk Gang, Statur.

Föveti, *m. vid.* fögeti.

Fox, *n. vulpes*, en Ræv. *germ.* fuchs. *angl.*

fox. 2) *impostura, fraus*, Bedrageri, Falskhed.

Födr-bani, *m. parricida*, Fædermorder.

Födr-betránger *vid.* betr.fedrúnger.

Födr-bródir, *m. parruus*, Fæderbroder.

Födr-drágr, *n. parricidium*, Fædermord.

Födr-fadir, *m. avus paternus*, Fæderfader.

Födr-fé, *n. parimonium*, Fæderencav.

Födr-fráendr, *m. pl. agnati, propinqui paterni*,
 FæderensFrænder.

Födr-land, *n. patria*, Fæderensland. 2) *civitas*,
 Fæderensby.

Födr-lands-fríkari, *m. perduellis, proditor patriæ*,
 en Fæderenslandsforræder.

Födr-laug, *orphannus, pupillus, orbis pare*, fa-
 derlæs (*adj.*)

Födrleifd, *f. vid.* födr-fé.

Födrlegi, *paterius*, fæderlig.

Födurlega, *paterus*, fæderligen.

Födurleyfingi, *m. orphanus*, en Fæderlæs (*subst.*)

Födr-módir, *f. avia patris na*, Fædermoder.

Födr-sýstir, *f. amica*, en Gæster.

Födr-ætt, *f. agnatio*, Forvandskæp paa Fæderens
 Eide.

Fögnadr, *m. vid.* fagnadr.

H h

Föl, *n. defectus coloris naturalis*, den naturlige
 Farves Mætageise, Fælmen. 2) *tenerrima nix*,
in terra vix visibilis, lidet Sne, som man
 neppe kan se paa Jorden.

Fölleiki (andlits), *m. acofania*, en bleg, falmet
 Ansigtøfarve.

Fölleitr, *pallidulus*, falmet, bleg.

Fölna (at fölna), *palescere, marcescere*, tabe sin
 Farve, falmte, blive bleg.

Fölnan, *f. marcor*, Fælmen.

Fölskvi, *m. forma rei exusta in favilla*, den
 Stikkelse hvori en Ting endnu viser sig ef-
 terat den er opbrændt, Afsen ser den ganske
 falder sammen. 2) *macula honoris, v. doctri-*
mentum, Drekplet.

Fölskvar (at fölska), *marcescere*, falmte.

Fölvar (at fölva), *pallidum reddere*, gjøre bleg.

Fölvadr, *dilui coloris*, som er tyndt, svagt
 farvet.

Fölur, *pallidus, luridus, discolor*, bleg, gulsten,
 dødbleg. Fölur i andliti, *cadaverosus*, som
 ser ud som et Lig.

Fölur, *f. pl. licitatio*, Røbeløst. Leggia fölur
 á, *licitari*, have Lyft til at ljosbe.

Föng, *n. pl. facultates*, Forraad, Midler.
 2) *instrumenta*, Redskaber. Sic. fé-öl-leik-
 föng. *vid.* fäng.

Föngulegr, *quadratus, virilis*, stor, mandlig af
 Bæft.

Föna, *f. lamina cornea, seu brachia balana*,
 Hvalffisfjesjeller.

Fönn, *f. nix. condensata*; töt sammenlaaet Sne.
Fannar föl, *minutulum nivis*, tynd Sne.

För, *f. iter*, Rejse. Hann var illa til fara, *inveni faciendo male accinctus erat*, han var ilde forsynet til Rejsin. Hann er mikill á förum, *superciliosus est*, stolt i Omgang. Hanns hellsa er á förum, *de sanitate ejus acutum est*, det er ude med hans Helbred. Söttin er komin í farir hanns; *morbus ejus oculie ingravescer*, hans Öygdóm tager umærfelig til.

Förlar (at förla), *deficere*, tage af, förmindsket, svækket. Hönum tekr at förla, *deficere incipit memoria*, viribus &c., hans Hutmumelse og Kræfter tage af.

Förlun, *f. defecans*, Afmagt, Aftagelse.

Förlull, *solers*, vindstibelig, slittig. 2) *creber*, ibelig, hyppig. Þad er hönum ecki förlulle, *infernus illi est*, det þsejer han ikke gjære.

Förmadr, *m. mendicus*, ostinim vicium querens, en Fligger, Døtler. 2) *viator*, en Vandringmand.

Föru-nautr, *m. comes*, Me, sekammerat.

Föruneyti, *n. comitatus*, Felgeskab.

Föstu-dagr, *m. dies veneris*, *dies jejunii vel esu-rialis*, Fredag. á fasta.

Föstu-dagurinn lángi, *dies parascæves*, Langfredag.

Föstu-ingangr, *m. Esto mihi*, *dominica quingagesima*, Fastelavn.

Fötull, *m. vid*, fertil & herfötull.

Föxotts hestr, *equus discolorum jubam habens*, Hest som har broget Man.

Frá, á, *abr*, *de*, *ex*, frá, *af*, *oni*. *prepositio regens ablat. olim interdum etiam genis. personæ*, et Forholdsbord. sou styret, kræver Hensynsformen; hof de gamle ogsaa stundom Ejsformen. Frá og til; *ultra & citra*, fra og til. Hönum var frá og til, *dubius erat*, han var tvøvlsum. Frá morgni til qvøllds, *aburque mane ad vesperam*, fra Morgen til Aften.

Frábreytinn, *non mediocris*, *non vulgaris*, *supra mediocritatem*, bespødterlig, seregen, som ikke lever efter almindelig Skik. 2) *promaturus*, *v. insignis*, udmærket, som tidlig naar sin Fuldkommenhed.

Frábrugðinn, *idem*.

Frábægi (at frábægia), *abigere*, femovere, fæste af Vejen, drøve bort. Frábægt er því, *faro denegarum est*, det vil ikke lade sig gjære.

Fráber, *non vulgaris*, ikke almindelig.

Fráfall, *n. defectio*, Strafald. 2) *mors*, *decessus*, Død, Afgang.

Fráfrætur, *f. pl. equorum á laete depulso*, Sammenes Afvænnelse.

Frágangr, *m. discessus*, *reliquia*, *signa*, Spor, Tegni at En har været der, Kjendemerker som en udmærkt si Arbejde ved. Þetta er hanns frágangr, (*hæc sunt ejus vestigia*, *v. reliquia*), dette ere hans Kjendemerker.

Frágéing (at fráganga), *discedere*, gaa fra; gaa bort. 2) *abnuere*, afflaa.

Fráhalld, *n. abstinentia*, Afholdenhed.

Fráhellid (at fráhalla), *abstinere*, *cohibere*, hofde sig fra.

Fráhorfinn, *aversus, alienatus*, som har Afky for, utilbøjelig. 2) *ab iustituzo desistens*, som har forandret sit Forsæt. End ertu ecki fráhorfinn umláturum, *adhuc ab iustitiis non desistis*, du har endnu ikke opgivet dine Esterstræbelser.

Frackar, *m. pl. Francones, Franci*, Francker, Fransmand.

Fracki, *m. virtuosus, ir. potens*, en mædlig, tapper, *ir.* en mægtig Mand.

Fracki, *m. fanum mucidum*, muffent Hs. 2) *res rejectanea*, en Flug som ikke duer. Hónum þótti sverdid ridfracki einn, *gladius illi ob subiginem rejectaneus videbatur*, han syntes Sværdet formedelsi Rust var ganske ubrugbart.

Frackland, *n. Gallia olim, hodie Franconia*, før Gallien, nu Franckerig.

Fracker, *Francus*, en Fransmand. 2) *liber, generosus*, fridaaren. 3) *elatus, tumidus*, overmodig, stolt.

Frálega, *celeriter, ir. promte, alacriter*, fyrigen, hastigen.

Frálegr, *alacer*, fyrig, modig.

Fráleiki, *m. perniciosus*, Behændighed, Hurtighed.

Fráleitr, *absurdus, absurdus*, ussikkel, upassende, ulig.

Fráleitlega, *absurde*, upassende, ulig.

Frama (at frama), *artes edocere*, sette Skif paa en, danne. Framaz, *nomen & famam*

acquirere, Raffe sig stort Navn og Rygte, forfremmes.

Framadr, *politus, artes edocens*, som har Skif paa sig. 2) *celeber*, berømt.

Framan, *anvorsum*, fortill.

Framandi, *hostes advena*, fremmed.

Framani, *in faciem*, lige i Ansigtet, i Næsen. Hann seck framani, *in faciem reprehensus est*, han fik en bygtig Trettesættelse, en Næse.

Frama-værk, *n. opus celebre*, en Dekelegjærning.

Framanverdr, *obversus, adversus*, modvendt, som er fortill.

Framar, *prætere*, videre, fremdeles. 2) *anterior*, længer foran, mere fortill.

Framarlega, *anterior*, forrest.

Framarla, *idens*. So framarla, *si modo*, saasæmt.

Framast, *maxime*, helst.

Frami, *m. nomen, fama, profectus*, Forfremmelse.

Framm, *prorsum*, frem, ligefrem.

Framm med, *à latere*, langs med.

Framm af, *desuper, deorsus*, ned ab.

Framuber (at frammbora), *proferre, producere*, komme frem med, fremføre, frembære.

Frammbodinn, *oblatus, fremtubden*.

Frammbruna (at frammbruna), *procedere, progredi*, gaa frem, komme fort. 2) *proruere*, bryde frem, styrte ud.

Frammbüd, *f. proviso in veniens tempus*, Gør raad til fremtiden. Þad er ecki til frammbüdar, *fugax bonum est*, det er ikke af nogen Varighed.

Fråmbburdr, *m. pronunciatio, prolatio*, Udtale, Fremstgælse. 2) *effatum, v. testimonium*, Udsagn, Vidnesbyrd.

Fråmbbyð (at frambbióða), *palam offerre*, frembyde.

Fråmbbærilegr, *speciosus, pulcher*, anselig, vel udseende. 2) *qui sine dedecore promi potest*, som man ikke behøver at skamme sig ved, at komme frem med.

Fråmndreg (at frammndraga), *protrahere, producere*, trække frem, drage frem. 2) *scitis habere*, have det nødvendige til Livets Ophold.

Fråmndrátt, *m. protractio*, Fremtrækket. 2) *sustentatio visa*, Livets Underholdning. Hann á lítid til frammndráttar, *parum habet ad sustentationem visa*, han har lidt til sin Underholdning.

Fråmneygdr, *prudens*, forsigtig.

Fråmneygd; *f. prudentia*, Forsigtighed.

Fråmmsarinn, *defunctus*, død. 2) *adfectus*, plaget, svækket. Þá var so frammfarid sumri, *adeo affecta eras astas*, da var det kommet saa langt ud paa Sommeren.

Fråmmsfer (at frammfsara), *progredi*, gaa frem. Hverninn edr hveriu sein frammmsfer, *quicquid evenierit*, hvad der indtraffer.

Fråmmsferdi, *n. mores*, Sæder, Opførelse, Fremførd.

Fråmmsför, *f. profectus, progressus*, Fremgang, Forsremmelse. 2) *mors*, Død.

Fråmmsfús, *promus, audax*, dristig, forvoven, fremstrøbende. 2) *proci*, fremfusende, frat.

Fråmmsfari (at frammfsara), *proferre*, frembringe, komme frem med, udfigt. 2) *sustentare, nutrire*, underholde. 3) *fenervari*, aagre, drive Ager.

Fråmmsfari, *n. sustentatio*, Underholdning. 2) *occafio apra*, heldig Lejlighed. At koma einum á frammfsari, *occafionem rei bene gerendi alicui acquirere*, at skaffe En Lejlighed til at udrette vel sin Sag. Kominn á frænda frammfsari, *ad aquas et gentiles deducendus*, som man søge Underholdning hos sine Frænder.

Fråmmsfsarla, *f. sustentatio*, Underholdning. 2) *prolatio*, Fremførelse. 3) *fenervatio*, Ager.

Fråmmsfsarumadr, *alimentarius*, den som har Underholdning hos ande.

Fråmmsfatur, *m. pl. pedes priores brutorum*, Forben, Forfødder.

Fråmmsganga, *f. progressus*, Fremgang. 2) *fortitudo militaris*, Tapferhed i Krig.

Fråmmsgángr, *m. progressus*, Fremgang. Hönnum er frammgángsvon, *de ejus successu bene sperandum*, man kan forvide han vil gjøre god Fremgang.

Fråmmsgiarn, *audax, promus, animosus*, frimodig, fremstrøbende.

Fråmmsgyrni, *f. animositas, audacia*, Fryghed.

Fråmmshalld, *n. perseverantia, constantia*, Vedbliven, Stantbærlighed. 2) *exhortatio*, Opmuntring, Tilskyndelse. 3) *honor, decus, Ure, Nos*. Þad var hönum miög til frammshalls, *id ei multum honoris conciliaviz*, det gjorde ham stor Ure.

Frammhæld (at frammhaldia), *pergere*, ført
sætte.

Frammheit, *u. promisso in futurum tempus*,
Løfte for Fremtiden.

Frammhandlegg, *m. lacertus, ulna*, Forarmen.
Frammbleypina, *præcept, inconsideratus*, ube-
tanksom, overilet.

Frammhleypni, *f. precipitantia*, Ubetænksomhed.

Frammhvødt, *u. pl. exhortatio*, Opmuntring.

Frammistada, *f. apparizio*, Opvartning.

Frammistödamadr, *m. chironomon, carpio*, scir-
sör, en Forfjæret.

Frammleidi (at frammlaida), *producere*, frem-
bringe.

Frammleidis, *possea*, fremdeles.

Frammlängt, *remote præterita*, langt hen i Ti-
den. E'g ma' so frammlängt, *adeo præte-
rita in memem provoco*, jeg etindrer mig saa
gamle Ting.

Frammlaidla, *f. productio*, Frembringelse.

Frammleingis, *in posterum, it. olim*, forbum,
it. i Fremtiden.

Frammlid (at frammlida), *ferri, proferrri*, glide
hen, gaa forbi. Frammlida timar, *tempora
prætereunt*, Tiden gaar bort. 2) *vita dece-
dere, mori*, dø.

Frammlidinn, *mortuus*, død, afgangen.

Frammlidr, *cernuus, inclinatus*, nedbøjet. 2) *pre-
nus ad aliquid*, tilbøjelig til noget.

Framm-mynt, *labiosus, bucca convexa, prominu-
la, bronchus*, flåmundet, som har en frem-
staaende Mund.

Frammqvæind, *f. executio, affectus*, Fuldførelse,
Driftighed.

Frammqvæindarmadr, *vir negotiosus*, en driftig
Mand.

Frammqvæindarlaus, *segnis, negligens*, langsom,
ligegyldig.

Frammqvæindarfavn, *alacer, it. laboriosus*, drift-
tig, virksom.

Frammqvæmi (st frammqvæma), *conscere, con-
sumere optus*, fuldende, fuldføre, udføre.

Frammrás, *f. profutivum, proarsus*, Fremløben,
Fremfart.

Frammrenn (at frammrenna), *profluere*, flyde
frem.

Frammreidi (at frammraida), *promere*, frem-
føre.

Frammrensi, *u. vid. frammrás*.

Frammlaga, *f. euarratio*, Fremfættelse, Frem-
sigelse, Oplæening.

Frammlel (at frammlælia), *trudere, prodere*, ud-
levere.

Frammlegi (at frammlægia), *proloqui, proferre*,
fremføre, oplæse.

Frammlastin, *m. prora*, Forstav.

Frammlýnn, *prudens*, forsigtig, forsynlig.

Frammlýni, *f. prudentia*, Forsigtighed, Forsyns-
lighed.

Frammlækinn, *aggrediendo promtus*, hidsig, sig-
rig i at angribe.

Frammtennur, *f. pl. dentes primores, gelasui,*
dentes romici, Fortænder.

Frammt *vid. frammarla*.

Frammtak, *n. soliditas, is. fortitudo*, Fasthed,
 Styrke, Fæstighed.

Framm-vis, *sagax*, forudsydende, Klog paa til-
 kommende Ting, forudseende.

Frammvigr, *peculans, somerarius*, dumdriftig,
 forvovent.

Frammveigis, *in posterum*, i Fremtiden, herefter.

Framr, *liber, audax*, ublu, ubestjeden. 2) *re-*
mevarius, dumdriftig.

Framuðr, *potens, imperiosus*, mægtig, valdig.
 Sverris ætt féck sigr at réttu, So villdi
 Gud framuðr milldi, Sverris progenies jure
 victrix evasit, ita deus voluit, propotenti sua
 munificencia, Sverris værdige Slægt sit Stjer,
 det var Guds mægtige Billie (Naad).

Frammyfir, *ultra*, over.

Frán, *v. frann, nitens*, glindsende, glimrende.

Fráneygðr, *micantibus oculis*, som har straalende
 Øjne, et Kæp Øjefast.

Franskr, *gallus, francus*, Fransk.

Frantzós, *morbus gallicus, Neapolitanus, lues*
veuerea, Fransoser.

Frár, *celer, pernix*, ras til Rods.

Frárækr, *habilis in antecambouem gregis*, en
 Vædder som gjærne vil gaa i Spidsen af en
 Flok Faar.

Frásinna *vid. affinna*.

Fráskor, *n. conorta extremitates, secundi à ca-*
rina tabulari, in fundo navigii, omdrejet,
 højet Plante, som i Bunden danner Stibets
 Huling.

Frásaga, *f. historia, narratio*, en Fortælling.

Frásnidiann, *ahsimilis*, ulig.

Frásnúinn, *idem, vide fráleitir*.

Fráslögn, *f. vid. frásga*.

Fralsi, *m. pluvia gelidior inconspans*, regnagtig
 Snefog.

Frata (at frata), *fringere, narre, snuse*. 2) *pe-*
dere, lade En gaa, sjætte.

Frátek (at frátaka), *excipere*, undtage.

Fraud, *f. medulla spuria, adulterina, uagte Marv*.
 2) *spuma*, Skum.

Frauds, *ut. idem*.

Frávera, *f. absentia, Itaværelse*. 2) *hiatus*, Gab.

Fráverandi, *absens, remotus*, fraværende.

Frávita *vid. vitlaus*.

Fredinn, *congelatus, hyematus*, sammenfrossin.

Freg (frág, hefi fregid, at frá), *fando accipere*,
audire, høre, saa at vide. 2) *querere, inier-*

rogare, spørge efter, undersøge, germ. fragen.

Fregna (at fregna), *idem*. Dig vil ég fregna,
abs te querere volo, jeg vil spørge dig.

Fregn, *f. rumor, fama*, Rygte.

Freistni, *f. tentatio, tentamen*, Føstelse, Prø-
 velse.

Freisting, *f. tentatio*, Føstelse.

Freistinn, *tentabundus*, forsøgende paa alle Maa-
 der.

Freistari, *m. tentator*, en Frister.

Freka (at freka), *augere, celerare, asperare*, be-
 fordre, forsøge, forstærke. Freka skrefid, *gra-*
dum accelerare, skynde sig.

Freka, *f. cos friabilis*, en Sandsten.

Frekia, *f. nimias*, for stor Mængde, Overdri-

- velfe. 2) *avaritia*, Gjertighed. 3) *durities*, Umlidhed, Haardhed.
- Frekiomadri, *avarus*, en Gjerrig. 2) *vehemens nimius*, en ureglerlig Person.
- Frekia, *f. panuus levidensis*, tyndt og grovt Klæde. *vid. frekia, idem.*
- Freki, *m. pacellus*, en Bisol. 2) *nomen lupi voracis*, en graadig Uds Egennavn i den gamle Gudelære. 3) *ignis*, Ild.
- Freklega, *abundans*, vel meget, overflodigen.
- Frekina, *f. lenigo permanens*, en Fregne.
- Freknöttr, *lentiginosus*, fregnet.
- Frekr, *abundans*, for meget, overflodig. 2) *nimius, instans, urgens*, paatrængende. Følger er hvør til hvørs, *vira cuique carissima*, ens hver har livet kjærest.
- Frelka (at frelka), *liberare*, frelse, befri.
- Frelkari, *m. liberator, salvator*, Frelser, Befrielse.
- Frelsan, *f. liberario*, Befrielse.
- Frelsi, *n. libertas*, Frihed. 2) *manumissio*, Befrielse.
- Frelsingi, *m. liber*, en fri. 2) *libertus*, en fris given Tjal.
- Frelsingia-stand, *u. liberianus*, de frigtvnes Stand.
- Frelsis-stadr, *asylum, locus refugii*, Frihedestad, Tilflugtsstad.
- Frem (at fremia), *parare, facere*, bedrive, udvør.
- Fremd, *f. homas, hæbet, Vere*. 2) *audacio*, Dristighed, uforsagt Mod.
- Fremni, *anterior, prior*, som er foran, forrest; *ii. fornemmere.*
- Fremstr, *primus*, den forreste; *ii. fornemmeste.*
- Fremst, *præcipue*, fornemmeligen besynderligen.
- Fyrst og fremst, *primo & præcipue*, først og fremst.
- Fremi *vid. framt.* So fremi, *modo*, saafremt.
- Fremr *vid. framar.*
- Frenia, *f. vacca*, en Ko.
- Freniulegr, *procax*, ublu, uanstendig, kraf.
- Frer, *m. glacies, terra congelata*, Is, sammenfrossen Jord.
- Freri, *m. idem.*
- Frer (freri, at frera), *congelare*, fryse sammen.
- Frerinn v. frörrinn, *gelu constrictus*, sammenfrossen; *vid. fredinn.* Allr var kalli kinnskögr frörrinn, *seni sora barba eras congelata*, hele Skjægget var frosset paa den gamle Mand.
- Fres v. frels, *n. felis mas*, en Huanat. 2) *ursus*, en Bjørn.
- Frelslingr, *m. carulus felis*, en Rattekilling.
- Freskr, *glaucus, caesus, visu felino gaudens in reuebris, qualis Tiberius Casar à Suetonio describitur*, gaaøst, som i Møkke har Rattelane, som Keiser Tiberius beskrives af Suetonius. *Hinc freskr dicitur qui spectra nocua vidit*, og deraf siges det om den, som ser Spøgelse om Matten.
- Fresta (at fresta), *differre*, opsætte, forhøle.
- Frest-skulld, *f. musuum in longinquum tempus*, Læn paa lang Tid.
- Frestr, *m. mora, dilatio*, Forhaling, Opsættelse, Frist.
- Frest, *f. idem.* Slå å frest, *moram inserponere*,

opsætte. At selia á frest, *munum vendere*,
 følge paa Krebit.
 Fret (krat, at frata), *pedere, visere, fjarre*.
 Freta (at freta), *idem*.
 Frétti (at frétta), *vid. fregna*.
 Frétt, *f. nuncius*, Budskab, Tidende. 2) *re-*
sponsam oraculi, et guddommeligt Gjensvar,
 Orakel. 3) *interrogatio*, Forespørgsel. At
 ganga til frétta vid godin, *oracula consulere*,
 forespørge sig hos Guderne.
 Frétra-fródr, *gnarus relationum*, som veed man-
 ge Ting at fortælle.
 Frétrinn, *rogizans, quærens*, som spørger om
 mange Ting.
 Frétr, *m. pedisum*, en Fjært.
 Freya, *f. Venus*, Gudinde for Kjærlighed og
 Ælskhed. 2) *nom. pr. mulieris*,
 Freydi (at freyda), *spumare*, Rumme, fraade.
 Fría (at fría), *laxare, remittere*, løse, gjøre
 løs. 2) *dubitare, v. defecus insimulare*,
 tvivle om, eller bebrejde En Mangel paa no-
 get. 3) *liberare*, befrie. Fría hugar, *de ani-*
mofisæe dubitare, tvivle om Ens Fyrighed.
 Einginn frír þer vits, *nemo tibi stultitiam*
objicit, ingen bebrejder dig Taabelighed.
 Frí, *liber, fri*. 2) *nobilis*, fríðaaren.
 Fría, *f. langvor, remissio animi*, Afmagt, Do-
 venskab. Friulaust, *forriser*, usforsagt man-
 digen. Friu-ord, *inrepario*, Ælfelden.
 Fría-dagr, freyu-dagr, *dies veneris*, Fredag.
 Friáls, *liber, francus, fri*. 2) *liberalis*, adel.
 3) *jure acquisitus*, som man retteligen har

erhvervet sig. Friáls er hönum sú jörd,
prædium illud jure & bona fide possidet, denne
 Gaard er hans retmæssige Ejsendom.
 Friálsa (at fríálsa), *vid. frella*.
 Friálslegr, *liberalis, ingenuus*, ærbar, ædelstæn-
 kende.
 Friálslegr, *ingenuus, liberaliter*, frit, adelt.
 Friálsleiki, *m. libertas, Frihed*. 2) *liberalitas*,
 adelt Sindelag.
 Friálsa, *f. libertas, Frihed, Sikkerhed*. Eru
 lögin gödum mönnum til fríálsa, *leges*
honorum libertatem munimus, Lovene ere de
 Gode til Sikkerhed.
 Friáls-giafi, *m. manumissus, libertus*, en frigtven
 Træl.
 Frían, fríun, *f. liberatio, Befrielse*.
 Fríborinn, *nobilis, fríðaaren*.
 Frída (at frída), *pacare, reconciliare*, stille til
 Fredé, gjøre rolig.
 Fríðadr, *pacatus, reconciliatus*, gjort rolig.
 Fríðar-bodi v. -bodari, *m. caducator*, en He-
 rold, Befandt, som medbringer Fredébud.
 Fríðbrótr, *m. violator pacis*, Fredesovertræder,
 Fredesforstyrtet.
 Fríðbrags-madr, *idem*.
 Fríðseiginn, *avide gaudens, (us extorris pace)*,
 meget glad.
 Fríðgiarn, *pacificus, pacis amans*, fredelstende.
 Fríð-gjörð, *f. pacificatio*, Fredeslutning.
 Fríðhelgr, *inviolabilis, legum securitate munitus*,
 usfortrækkelig, som ej man skædes eller gjøres
 Vold paa, fredfellig.

Fridhelga (at fridhelga), *legaliter inviolabilem pronunciare*, erklære En fredshellig.

Fridill, *m. concubinus, amasus*, en Kjøreste, Galan, Vøler.

Fridka (at fridka), *venustatem induere*, blive smukkere.

Fridkaup, *n. redemptio*, Indløsning, Ransøring.

Fridkaupi (at fridkaupi), *redimere*, kjøbe fri.

Fridkeyptr, *redemptus*, fritjæbt.

Fridlo, *f. concubina, amasia*, en Frille, Bistøperste, Vølshab. *vulgo* frilla.

Fridland, *n. terra amica, ubi cuique omnia in tuto sunt*, Fredland, Fristad.

Fridlaus, *ignè & agro interdictus, extorris, homo sacer*, fredsø.

Fridleiki, *m. formosus*, Skjønhed. *qr.* frinnleiki.

Fridlegr, *pacatus, amicus*, venlig.

Fridlega, *pacate, amice*, venstigen.

Fridla-borinn, *notus, illegitimus*, uægte.

Fridla-lifi, *n. concubinarus*, Vøleri.

Fridlulifnadr, *m. idem*.

Fridlu-tak, *n. concubinus*, Samleje, legemlig Omgang.

Fridrifsánger, *m. pacis violator*, Fredsforskytter.

Fridrspillir, *idem*.

Fridros, *n. violatio pacis*, Fredsbrud.

Fridsamr, *pacificus*, fredelig.

Fridsamlegr, *idem*.

Fridsamlega, *pacifice*, fredeligen.

Fridstillá (at fridstillá), *pacare, reconciliare*, stille tilfreds, forsoné, gjøre rolig.

Fridstilling, *f. reconciliatio*, Forsoning, Tilfredsstillelse.

Fridstiller, *reconciliatus*, forsonet, tilfredsstillet.

Fridstóll, *m. asylum*, Fristed, Tilflugtsted.

2) *latrina*, Natstein. Ætlum vér Gudmund síra fastann á fridstóli sínum, þuzann Gudmundum fixum insidere sella sua familiarí, vi tænke Gudmund sidder fast paa sit Natstein.

Frid-sæla, *f. bona & delicia pacis*, Fornøjelige heder som man nyder i Fredstider.

Fridr, *m. pax*, Fred. At brióta frid, *violare pacem*, bryde Freden.

Fridr, *formosus*, smuk, skøn. 2) *fortis*, stærk, dygtig. Fridr sknum, *visu spectabilis*, anseelig, skøn. Hér er vígi gott, enn lid fridr, og er skóinn at síða, *Hic propugnaculum suum est, atque milites fortes, itaque fuga non caret ignominia*, her er et tingt Forsværested og udvalgt Mandshab, derfor er det en Skam at fly. Hann er hædi fridr og sagr, *viribus & forma valet*, han har haade stor Skjønhed og Styrke.

Fridr, *mansuetus*, tam. 2) *tutus*, trygg, sikker.

Fidr peningr, *pecora, omnia animalia cura*, alle tamme Creature. Hér er hónum varla fridr, *hic illi vix suum est*, her er han knap sikker.

Fridur, *f. nomen nymphæ in Edda.* 2) *nom. pr. mulieris.*

Fridvirðtr, *ad taxam pecoris affimatus,* vuru beret ligesaa højt som Kvæg. Fridvirðtr fé, *merces exquisita, pecoribus æquipollentes,* usporo lucrosissimis, *ex omni habentia prædicatoris,* kostbare Væter, det Kattetes lige saa højt som Kvæg, som er mest indbringende for en bosat Mand.

Fridvænlegr, *de quo omnia pacifica speranda,* som man ikke behøver at frygte for, fredelig.

Fridvænlega, *in spem pacis,* fredeligen.

Fridþægi (at fridþægia), *propitiare,* forløse.

Fridþægdr, *in gratiam receptus,* som er taget til Naade igjen.

Fridþægling, *f. propitiatio,* Forsoning.

Frigéðia, *liberalis, generosus,* ædelmodig, ædel-tænkende.

Frigéðiadr, *idem.*

Fríheit, *n. privilegium, immunitas,* Frihed, Privilegium.

Frihendis, *levi manu,* paa fæi Haand.

Friherra, *m. liber homo,* Friherre.

Frikia, *f. vilissimus pannus,* det fletteste Klædt.

Frilla, *f. vid. fridla.*

Frímúðugr, *animosus, intrepidus,* fætig. (N. O.)

Frínn, *venustus, ic. blandus,* smuk, ic. smigrende.

Fríni (at frína sig), *fucantur faciem ostendere,* v. induere, at paatage sig en hyklerst Måne.

Frínilegr, *venustus, nogenledes smuk.* 2) *blaudus, blandicellus,* smigrende, hyklerst.

Frínulæti, *n. pl. fucus, blandisia,* Sminkle, Hykler.

Fríð, *n. semen, ovum,* Sæd, Ophav, Udspring.

Allt quiknar fyrst af fríðri, *omne vivum . ex ovo,* Sæd er Ophav til alt levende.

Fríðbelgr, *m. siliqua, legumen,* Etal, Dalg.

Fríðf, *n. vid. fríð.*

Fríðfoga (at fríðfoga), *facundare, uberare,* frugt- bargaere, befrugte.

Fríðfoga, v. fríðfogan, *f. satisfactio,* Befrugtel- se, Formerelse.

Fríðflamr, *fertilis,* frugtbar.

Fríðfleml, *f. fertilitas, facunditas,* Frugtbarhed, vulgo fríðfleml.

Fríðfr, *f. facundus,* frugtbar, grødesuld. *con- tracte fríðr, idem.*

Fríðlandi, *m. gelu, Frost, Kulde.* Þá var fríðlandi og vindr norðan, *sum gelu erar & ventus borealis,* da blæst Nordenvind med stærk Kulde.

Fríðædar, *f. pl. vena spermatica,* Sædaarter, Sædekar.

Frískr, *benevolens, vegetus,* frisk, karst. 2) *re- cens, ny, fersk.*

Frískrok, *n. otium, Frihed fra Forretningen.* 2) *liberum colloquium,* frí Samtale, frí Eprog. (N. O.)

Fró, *f. quies, requies,* Hvile, No, Elsc.

Fróí, *m. idem.*

Froda, *f. fuma, Stum, Graade.*

Fróðleikr, *m. multiſcientia,* Kundskab, Ryn- dighed.

Frodu-felli (at frodufella), *spumare, fraade,* give Stum fra sig.

Fródr, *multiscius*, som ved meget, Kundig.
 Frómleiki, *m. probitas, integritas*, Fromhed,
 Oprigtighed.
 Frómlega, *probe, ingenue*, oprigtigen.
 Frómleg, *probus*, from, oprigtig.
 Frómlyndi, *n. ingenuitas*, Velighed.
 Frómr, *probus, integer, is. mitis*, ærlig, oprig-
 tig, *is. mild*.
 Frón, *n. terra amana, viretum*, behagelig Egn,
 grøn Plads.
 Frór, *quietus, solerans, colig*, fredsommelig.
 Nú er hönum frótt, *jam quietus est*, nu er
 han rolig.
 Frostól, *n. pl. instrumenta inhabilia*, adue-
 ligt Verkst.í.
 Froöinn, *congelatus*, frøsten.
 Froöka, *f. rana*, en Frø, Dabbe.
 Frost, *n. gelu*, Frøst.
 Froödingull, *m. stiria*, Istap.
 Froösalmr (vetr), *hyems gelu frequens*, kold
 Winter.
 Froötblöga, *f. adema*, Frøst i Hænder eller
 Rødder.
 Froösgola, *f. aura gelida*, kold Blæst.
 Froösi, *m. nou. navi*. 2) *pr. frigus*, Kulde.
 Froötrigníng, *m. gelicidium, pluvia gelascens*,
 Isflag.
 Frú, *f. domina, mater familias*, Frue.
 Frugg, *f. fanum vile, mucidum*, forfullet muk-
 tént Hø.
 Frugga (at frugga), *mucescere*, forfuldet, skimlet.

Fruggadr, *mucidus*, mulden, forfuldet.
 Frugt, *f. odor, Lugt. alias fugt*.
 Frukt, *m. fructus, is. nux*, Frugt, *is. en Nød*.
 Frum, *n. primitia, prima proles*, Førstegøde,
 første Aftom.
 Frums, *m. idem*.
 Frums-frum, *flor floriz, pollen spermaticum*,
 Blomsterfrø. 2) *decimara decima*, Tiender.
 3) *abominandus terminus magicus*, et Trol-
 doms Runstord.
 Frumborian, *primo natus*, Førstefød.
 Frumburdr, *m. prima proles*, den Førstefødte,
 den første Aftom.
 Frumbýlíngr, *m. colonus uovirus*, en som først
 nedsetter sig et Sted.
 Frumgétinn, *primogenitus*, Førstefød.
 Frumgétning, *f. primogenitura*, Førstefødsels-
 ret.
 Frumgródi, *m. primitia*, Førstegøde.
 Frum-hlaup, *n. primus occurfus, v. concursus*
sive aggressio, første Tilløb eller Angreb.
 Frumkaups-réttr, *m. jus proximetas*, Førstføds-
 ret.
 Frumqvöðull, *m. auctor consilii*, Ophavsmand.
 á qved.
 Frumti, *m. cluniz, Arceballa*, Sædet.
 Frumtalegr, *clunus, stump*. 2) *crassus, corporosus*,
 som har et tykt Legeme.
 Frumta-mikill, *idem*.
 Frumvaxta, *maturus, procox*, tidlig moden, frem-
 vaks, som tidlig naar sin Fuldkommenhed.

Frumøxtur, *m. vid. frumgródi.*

Frunsur, *f. pl. sambriarum cirri, lemnisci, Frøns*
 ser eller Duster paa Klæder. *gell. frange.*
germ. Franse. (N. O.)

Frusa (at fruska), *vid. frýsla.*

Frygd, *f. voluptas, Velsift.*

Frygg, *f. dea ethnicorum, Juno, den øverste*
 Gubinde, Odins Dronning.

Frýs (fraus, hefi frofid, at friðlá), *frigere, ri-*
 gere, frøse.

Frystir (at frysta), *frigescere, blive kald. Ná*
 frystir, *frigescit, gelaicit aer, gelatur terra,*
 nu faar vi Frostvejr.

Frýs, *n. equorum fremius, Hestes Hysen, Pus-*
 sten.

Frýsla (at frýsla), *fremorem naribus spirare;*
 snøse. *alias frylsa og fruska, pruste.*

Fræ, *n. semen, Frø, Sæd. vid. frió.*

Fræbelgr, *m. siliqua, en Skulpe, Bæg (om*
 Væter).

Frædi, *n. doctrina, scientia. Videnskab, en Lære,*
 (Disciplin). Forn frædi, *a) scientia veterum,*
 gamle Videnskaber. *b) sumitur plerumque*
pro magia & quidem nigra, bruges ofte em
 Troldkønst. Fræda qver, *carechismus, Rater-*
 tiemus.

Frædi (at fræda), *erudire, undervise, lære.*

Frægr, *clarus, celebrer, berømt. 2) nomine no-*
 tus, navnkundig. Sölmundr var frægr, þó
 at illu einu, Sölmundus erat magni nominis,
 at mali tantum, Sölmund var bekendt, men
 ingensteds til det beste.

Frægd, *f. celebritas, Berømmelighed.*

Frægdar-verk, *celebre facinus, Heltegjerning.*

Fræggiz (at frægar), *clarifcere, blive berømt.*

Frægi (at frægja), *celebrare, laudare, berømme,*
 helde meget af.

Frækinn, *strenuus, forsis, modig, tapper. Frækni,*
idem.

Frækilega, *strenue, forzier, mandigen, modigen.*

Frækilegr, *aspectu virilis, som har et mandigt*
 Udseende. Frækilegt lid, *copia fortitudinem*
pra se ferentes, Rigtig som ser tapper ud.

Frækleikr, *m. strenuitas, Tapperhed:*

Frænda-Ret, *n. domus propinquoium, Frænders*
 Hølig.

Frænda-skömm, *f. degener, dedecus familiae, som*
 er sin Slægt til Gavnere.

Frænd-bálkr, *m. familia, profapia, Slægt,*
 Stamme.

Frænd-hagi, *m. propinquitas amicorum, den*
 Egn, hvor man har sin Slægt og Venner.

Frændi, *c. cognatus, propinquus, Frænde, Slægt-*
 ning. 2) amicus, fortrolig Ven.

Frændmægr, *locæ consanguineitatis, som har*
 stor Slægt, mange Slægtninge.

Frændsamlega, *amice, ut propinquos decet, ven-*
 lig, broderlig, fortroligen.

Frændsemi, *f. propinquitas, cognatio, Slægtskab.*
 2) *nexus consanguineitatis, Svogerkab.*

Frændsemi-spiöll, *n. pl. incestus, violatio cog-*
 nationis, Blodskam.

Frændskard, *n. diminutio, derivimentum familiae,*
 en Families Fortringelse.

- Fræningi, *m. serpens, coluber*; á *nitore cutis*, en Elange.
- Fræninge, *m. idem.*
- Frænkis-menn, *m. pl. Francones*, Franskumænd. *vid. frackar.*
- Frænn, *viridis, viridus*, glinsende. *vid. fránn.*
- Frær, *vid. friór.*
- Fravaz (at fravaz), *impregnari*, blive frugtbar.
- Fravon, *f. bona spes impregnationis*, godt Haab om Frugtbarhed.
- Fud, *f. arvum genitale, matrix*, Kolslem hot Hunkjønnet, Fodstolemmet. 2) *Norvegis ad huc in usu, sed de equabus caninum*, bruges nu i Norge, men alene om Hopper. *vid. S. Strøm.*
- Fud-fall, *n. prociencia useri*, Moderslivets Nedfald.
- Fud-flogi, *m. repudiator sponsæ*, som forskyder sin Hæstems. Gulaþings-lög gömlu.
- Fudr, *n. calor, Hebe, Varme*. 2) *precipitantia manuum*, nordentlig Behandling.
- Fudla (at fudla), *inconsiderate tractare, v. dare*, haandtere noget slydesløs, eller give bort uden Betænkning. *vid. vudla.*
- Fudra (at fudra), *flagrare*, brander, bluffer. Þad fudrar upp, *flagrat*, det bluffer op.
- Fugl, *m. avis, volucris*, Fugl.
- Fugla-bár, *n. ornithon, cavea, avearium*, Fuglebur.
- Fugla-elldi, *f. faritura*, Fuglens Opflækken, det at holde Fugle.
- Fugla-ertur (illendskar), *pisum marinum spon-saneum, perenne*, Fugleærtter.
- Fugla-fángari, *m. aucupis*, Fuglefanger.
- Fuglari, *m. idem.*
- Fugla-hillur (i biargi), *fori rupium, ambulacra aucupatoria*, smalle Gange i stejle Klipper hvor Fuglene bygge sig Neder.
- Fugla-lega (á eggjum), *cubatura, cubatus*, Lige gen paa Æg.
- Fugla-kónger, *regulus*, Fuglesonge.
- Fugla-kambr, *crista*, Fuglekam, Hænekam.
- Fugla-lím, *u. viscus*, Fuglelim.
- Fugla-net, *n. tendicula, pantheron, rete aucupatorium, nonnula*, Fuglesnare.
- Fugla-nef, *n. rostrum avis*, Fugle næb.
- Fugla-qvak, *n. cancus, concentus avium, mim-rizio*, Kvildren, Fuglesang.
- Fugla-pláts, *u. aviarium*, Fuglehave, Fuglegaard.
- Fugla-rækt, *f. ornithotrophia*, Beskjæftigelse med at opkæfte Fugle.
- Fugla-staung, *f. amer*, Fuglestang.
- Fugla-tekis, *f. avium captura*, Fuglefangst.
- Fugla-tré (i bári þeirra), *muruli*, Bjælker, Vinde (i et Tur).
- Fugla-vaktari, *m. aviarius*, Fuglevogter.
- Fugla-veidi, *f. aucupium*, Fuglefangst.
- Fugla-biarg, *n. aviarium, rupes ornithophora*, en Klippe hvort Fugle bygge Neder.
- Fugt, *f. odor*, Lugt.
- Fúú, *m. putredo*, Forraadnelse.
- Fúúinn, *puris, puridus*, raaden, forfuleet.
- Fúúki, *m. fesor*, Stank. 2) *algæ, v. fanum purida*, forfuleet Strandgræs eller Hø.
- Fúúkyrdi, *n. pl. verborum fesor*, grov Snal.

Fål-egg, *n. ovum urinum*, Vindæg.
 Fålga, *f. depositum*, nedlagt til Forbating.
 Fålgu-ff, *idem*, betroet Guds.
 Fålga, *f. congeries fani*, en Hødyng, Høstak.
 Fålga, *f. pecunia cibaria orphanorum, vel etiam pecudum*, Forraad af Føde eller Foder.
 Fålhundr, *m. (i spilum), Fenus*, fem i Kort.
 Fåli (fåldi, at fåla), *iram cogere lenam*, være langsom i sin Vrede. 2) *indignationem prodere vulva torvo*, vise Misgjornelse med en bister Mine.
 Fåll, *facidus, puridus, graveolens*, forfuleet, Rindende. 2) *erax*, grum, barsk. Hann var bædi fåll og får, & *irritus* & *eruculentus erat*, har været baade bedrøvet og forstørnet.
 Fåll, *latus igne, post gestationem candentis ferri*, o; *ordalio criminis convicius*, som er bestabiget af, ikke har kunnet udstaa Jærnproven.
 Full, *n. peculium vini plenum*, Dæget, et fuldt Glas.
 Fulla, *f. nomen deæ, pocillatrix deorum*, Opvartterse hos Guderne.
 Full, *in compositis, pro*; at fulla, *omnino, aldetz, gandske*. Til fulls, *idem*.
 Fullalldra, *o. majorentis*, kommen til Etjald Aar og Alder. 2) *maturus*, fuldvoksen.
 Fullbodinn, *æquiparabilis*, passende.
 Fullfengi, *n. satis, sarietas*, nok, tilstrækkelstgen.
 Fullfær, *viribus satis pollens*, som har fulde Kræfter.
 Fullgér, *perfectus*, fuldgjort, fuldkommen. 2) *maturus*, fuldvoksen.

Fullgérdr, *idem*.
 Fullgéri (at fullgéra), *conficere, peragere*, fuldende, fuldføre, fuldbringe.
 Fullgýlldr *vid. fullgér*.
 Fullhugi, *m. vir animosus*, en fyrig og uforsøgt Mand.
 Fullkøyptr, *rare emens*, som har kostet meget.
 Fullkominn, *perfectus*, fuldkommen, fuldstændig.
 Fullkomna (at fullkomna), *perficere*, fuldbringe.
 Fullkomman, *f. perfectio*, Fuldkommelse, Fuldsførelse.
 Fullkomleiki, *m. idem*, Fuldkommenhed.
 Fullkomlegr *vid. fullkominn*, fuldkommen.
 Fullkomlega, *perfecte*, fuldkomneligen.
 Fullkosta, *o. vid. fullbodinn*.
 Fullmagt, *f. mandatum*, Fuldmagt. (N. O.)
 At gæfa fullmagt, *auctoritatem dare, mandare*, give Fuldmagt.
 Fullmála, *probe mensuratus, omnibus numeris absolutus*, rigtig maalt, som staar sit Maal.
 Fullmegtugr, *mandatarius*, som er i En andens Sted, Representant. 2) *vicarius*, Fuldmagtig. (N. O.)
 Fullnadr, *m. consummatio, satisfactio*, Fyldestgjørelse.
 Fullnuma, *probe sciens, bene callens*, udlært, som fuldkommen har lært noget.
 Fullnusta, *f. satisfactio*, Fyldestgjørelse, Fyldest.
 Fullnægia, *f. satisfactio*, Fyldestgjørelse, Fyldestgjørelse.

- Fullnægi (et full nægia), *satisfacere*, tilfreds-
stille, fylde sigjøre, fornøje.
- Fullordinn, *adultus*, fuldvoksen.
- Fullrétti, *n. plena satisfactio injuria, tam perso-
na; quam rerum*, fuldkomme Døder, saavel
for en Person som en Ting.
- Fállsa (at fállsa), *abominacionem simulare*, vise
Afsky for noget med Miner.
- Fállsleg, *corvus, irax*, gruntsende, bister.
Fleiri kunna fállsleg ord, enu fantar einir,
est etiam sua columbis ira, undertiden kan og
saa de Fornemme være grove.
- Fállslegt dragd, *corvix*, barst Miner, Bister-
hed.
- Fullívefsta, *o. somno satis recreatus*, som har
udsovet.
- Fulltíða, *o. adultus*, fuldkommen, fuldvoksen.
2) *majorennis*, meget gammel.
- Fulltrúi, *m. patronus*, en Beskytter, Patron.
2) *explicatae fidei amicus*, en fortrolig Ven.
- Fulltreyfti (at fulltreyfta), *confidere*, forlade sig
paa, sætte Tillid til. Fát er þad sem
fulltreyfta má, *rara fides, quæ nunquam fallit*,
det er saa Ting man fuldkommen kan stole
paa.
- Fulltýngi, *n. advocatio*, Forsvar, Bistand t
Rettergang&Sager. 2) *auxilium*, Hjælp.
Fulltýngis madr, *a) advocatus*, Talemand,
b) auxiliator, Hjelper.
- Fulltýngi (at fulltýngia), *intercedere*, mogle,
forsvare, tale for. 2) *auxiliari*, hjælpe. á
túnga. *q. týngia*.
- Fullvaxinn, *marurus, adultus*, fuldvoksen, moden.
- Fullvedía, *o. par solvendo, v. piguori dando*,
myndig.
- Fullvita, *o. sobrius, mentis compos*, adru, ved
sin fulde Forstand.
- Fállýndr, *ingenio tristis, intractabili*, surseende,
melankolst.
- Fullyrdi, *n. pl. verba expressa*, udtrykkelige Ord.
- Fullyrdi (at fullyrda), *expressis verbis asserere*,
sige udtrykkelig.
- Fullr, *flexus*, fuld. Fullt Túngl, *pleuulium*,
fuld Maane.
- Fál-menska, *f. fordies animi*, Reddigbed.
- Fálur, *f. pl. corvix vultus ex ira, gestus in-
dignans*, fortrydelige, barste, bister Miner.
- Fályrdi, *n. pl. verba indecora*, grove Ord.
- Fum, *n. inconsiderata festinatio*, formegen Hast.
- Fuma (at fuma), *malum festinare*, Hvide sig
formegte.
- Fána (at fána), *putrescere*, raadne.
- Fundinn, *inventus*, funden, opdaget.
- Fundr, *m. res inventa*, funden Ting (et Fund).
- Fundr, *m. conventus*, Sammenkomst. At fara
á eins fund, *aliquem convenire*, gaa til En.
- Fundvís, *inveniendi sceleris & felix*, hellig t at
opdage.
- Funheit; *ad favillas ignitas colesacur*, brande
denne hed.
- Funi, *m. favilla ignita, pruna*, Emmer.
- Fura, *f. pinus, Grantra*; *vid. Döll. Furu-tré*,
n. idem. Furu híalkar, *m. pl. traves pinci*,
pitumi, Gran Walker.

Furda, *f. ves miranda, rari exempli*, forunderlig
 Ting. Furdu-verk, *n. miraculum*, Under-
 værk.

Furda, *f. vid. fordi; inde*, matfurda, séfurda.

Furdar (at furda), *mirari*, beundre, forbaufcé.

Furdar mig, *miror*, jeg forunderes, forbaufcé.

Furdanlegr, *mirandus*, forunderlig, ubegribelig.

Furdulegr, *idem*.

Furdanlega, furdulega, *mirum in modum*, for-
 underligen, ubegribeligen, overordentligen.

Furdumikill, *prægrandis*, meget stor.

Furfi, *m. et compos. vide Fyrfti. R.*

Furtr, *m. homo indecorus*, en ubannet og uhøffig
 Person, en Grobian.

Fás, *pronus, propensus*, tilbøjelig, villig.

Fállega, *promte*, villigen, meget gjerne.

Fuls, *n. gestus indignantis*, vredagtige Gebærder.

2) *interjectio indignantis*, fy!

Fussa (at fufsa vid), *gestu dedignari*, fige fy,
 blive opbragt.

Fustán, *n. pannus xyliuus, aut etiam pseudo-
 holfericus, v. pseudofericus*, Bomuldstøj, Halv-
 fistte; *angl. fustian*. Erlingr Jarl hafdi
 roudann kyrtil af fustáni, *Erlingus Comes
 indusus erat tunicam rubram pseudoholoferi-
 cam*, Jarl Erling var iført en rød Bomulds
 Skjole. *Sv. S. cap. 31.*

Fydill, *m. virga virilis, membrum virile*, den
 mandlige Lem. *vid. fud.*

Fýk (fauk, hefi fokid, at fúka), *veneo ferri*,
 fuge, rives bort af Vinden. 2) *ira astuare*,
 fufse af Brede.

Fýkia, *f. impotens aviditas, amandelig Begjere-
 lighed*. Fýkiu-læti, *n. pl. idem*.

Fýkir, *m. pl. milites juvenes, fervidi*, ungt og
 forigt Mandfæb.

Fýkiz (at fýkiaz eftir), *avide appetere*, begjere
 hæftigen. Fýkiaz ofanni, *rem significantius
 explorare*, efterforfke en Ting nøje. 2) *im-
 potenti affectu rari in aliquid*, have en uftyr-
 lig Lyft til noget.

Fyl, *n. pulus equinus*, Høl.

Fýla, *f. pator, feror, Etant*. 2) *res rejecta-
 na*, en Ting som intet duer.

Fyllingr, *m. gramen spissum, eat Græs*. 2) *lana
 succida*, ny fin Uld, fem vokfer paa Haar
 efter at den gamle er afklippet. Fyllings-
 skinn, *pellis succida*, Haareftind med fin Uld
 paa.

Fyllingr, *m. piscis genus, et Slags Liff.*

Fyllingr (at fyllingr), *de pecore lanato dicitur
 primum post succisam lanam veterem*, fca ny
 Uld paa, figes om Haar.

Fyllir, *hircus*, med Haar eller Uld paa. Fyllir
 laudr, *ovis hirta, lanicurus*, et Haar, der kan
 tnaale at klippes.

Fyl-fullr, *fatum equinum evahens*, som er med
 Høl. Fylfull meri, *aqva feta*, en drægtig
 Hoppe. Fylia, ifylia, *idem*.

Fylgd, *f. comitatus*, Hølgefæb. 2) *auxilium*,
 Hjælp. Fylgdar-madr, *comes*, Hølgesvend.

Fylgi (at fylgia), *sequi*, følge. 2) *juvare*,
 hjælpe. Fylgia (at fylgia), *subsequi*, følge
 med. Fylgia fast at, *urgere, inflare, om-*

ni ope niri, blive stærkt ved, drive paa.
Fylgia ser fast at, *idem*. Fylgia fötum,
vestiri, vare oppe.

Fylginn ser, strenuus, alacer, raß, sprig.

Fylgi, *n. studium, favor, Vndest, Vistand.*
2) *industria, Glið.*

Fylgismál, *n. studium parvium, Partisfæd.*

Fylgi-fiskar, *m. pl. par piscium, in sp. balenarum,*
et Var Fiske, især Hvalfiske.

Fylgia, *f. genius familiaris,* en Skotdaand,
Genius. 2) *comes individuus,* en uadstillelig
Følge. *Sic. barnfylgia, secundina,* Efters-
bød; *dáins-fylgia, manes,* Gjenfærd; *kyn-
fylgia, genius, v. inuoles profapia,* Vtmarke,
Slagttegn.

Fýli (at fýla), *putrefcere facere, putrefacere,*
store raaden.

Fylla, *f. plica, ruga,* Følge. Þad far ser i
fylliam, *ea vestis plicas format,* det Klædeben
rynker, saar Følge.

Fylla (at fyllia), *corrugare,* rynke, følge. Fyllia
grön, *mustacem corrugare,* trække paa Na-
sun, saa Rynker paa Læben.

Fylla (at fyllia), *egnamirre,* bedække en Høppe.

Fylla, *f. pluvia tenuis,* fugtigt Vejr, Støvregn.
Nú fyllar úr þokunn, *jam vorat nebulam,*
nu mærker man Fugtigheben af Taagen.

Fýlgr, *m. avis procellaria, larus oleivomus,* en
Aet Fugle, som kaldes Petrel, Havhest.

Fýlgr, *m. nebula crassior,* fugtigt Vejr.

Fylki, *n. provincia, tractus terræ,* Landskab,

Fylke, Proviinds. 2) *castra,* en Skare,
Flok.

Fylki (at fylkia), *aciem instruere,* stille en
Krigshær i Orden.

Fylking, *f. acies,* en Slagtorden.

Fylkingar-armr, *ala, cornu aciei,* Fløj af en
Slagtorden.

Fylkingar-briost, *frons aciei,* den forreste Del
af en Arme, Fronten, (Teteu.)

Fylkingar-broddr, *idem, Epidfen.* Vera i
broddi fylkingar, *primipilum ducere,* vare i
Epidfen af en Hær.

Fylkir, *m. dux exercitus,* Anfører. 2) *poet.*
rex, en Konge.

Fylkis-kóngr, *m. regulus,* en Følgekonge, Smaa-
konge; Underkonge, (modsat Stóikóngur og
Þjódkóngur).

Fylli (at fylla), *implere,* fylde. Fylla á barm,
opplere, forfylde, epfolde.

Fylli, *f. plenitudo, saturitas,* Mattelse, Mæthed,
Fylde. Fylla, *f. idem.*

Fylling, *-f. expletio, complementum, consumma-
rio,* Opfyldning. Fylling Tángls, *plenilu-
nium,* fuld Maane.

Fyllilega, *omnino, in eorum,* ganske vist, -fulde-
ligen.

Fyllkreyttinn, *philantus,* Egoistisk. á fylli &
skreyti.

Fyllkreytti, *f. philantia,* Egoisme, Drovten.

Fýn, *n. vid. sum, fyra, vid. fama.*

Fymlega, *agiliter, celeriter*, behændigen, smid-
digen; færdigen:

Fymleiki, *m. agilitas*; Smedighed; Behandig-
hed; Færdighed.

Fymr, *agilis, manu promus*; raff, behændig;
færdig. Mál-simr, *expedita lingua*, som ta-
ler gefvindt; (*reccius, simr*).

Fýr, *m. ignis, pharus*, Ild, Fyr; (*alias fur*).
germ. feur; angl. fire.

Fýrar, *m. pl. milites praedarii*. Hjalpetropper,
Krigere..

Fýri, *ante, pra, pro, per, propter*, for, foran,
formedelst, ved. Fýri dag, *antelucano tem-
pore*, før Dag. Fýri laungu, *olim, jamdu-
dum*, for længe siden. Fýri simm árum;
ante quinguentium, for fem Ár siden. Fýri
litlu, v. skómmu, *nuper*, nylig, for kort Tid-
siden. Hann er fýrir öllum öðrum, *pra
omnibus aliis est*, han udmærker sig fremfor alle
andre. Fýri skómmstu, *unperime*, ganske
nylig. Hann mátti fýri þá, *pro illis appa-
ruit*, han mødte for dem. Fýri víst, *pro
certo*, ganske víst. Hönum vand ecki fýri
þvi, *facile illi fuit*, det faldt ham let. Fýri
dygdir sínar, er hann til söma kominn,
per suas virtutes honores nactus est, ved sine
Dyder er han kommet til Anseelse. Þad
máttu gíðra fýri mér, *per me licet*, for mig
gjærne. Hann er mikill fýri sér, *plurimum
ipse valet*, han er stærk, en dygtig Karl for
sig. Fýrir ránglæti er hann klagadr, *prop-
ter iniquitatem accusatur*, han anklages for

Uretfærdighed. Þar kom einn fýrir hann,
ibi unus in conspectum ejus venit, der kom
En for ham. Þad mun faraz fýrir, *in ni-
hilum redigetur*, der bliver vel intet af.

Fýriberst (at fýriberaz), *confistere, copiam sui
facere*, staa stille, holde stille. Hér mun eg
láta fýriberaz, *hic subsistam*, her vil jeg blive
(og høre hvad man vil mig). Hvad sem
þá vill fýriberaz, *qualis cum affulerit for-
tuna*, hvorledes det end vil gaa.

Fýri-þeidslag, *f. intercessio*, Mægling, Forbøn.

Fýri-bodan, *f. omen*, Tegn paa tilkommende
Ting, Varsel.

Fýri-bodángr, *m. (i fati), quaternio vestis, ab
alterutro latere pectus regens*, Forskjff.

Fýriþón, *f. intercessio*, Forbøn:

Fýri-bónar-madr, *intercessor*, Mægler.

Fýri-burdr, *m. omen*, et Tegn, Varsel:

Fýri-býð (at fýriþiðða), *vetare, prohibere*, for-
byde..

Fýridæmi (at fýridæma), *vid.* fordæma:

Fýrifrandi, *præteritus*, foregaaent.

Fýrifser (at fýrifara), *perdere*, tabe, forlise.

Fýrifserst (at fýrifaraz), *perire*, omkomme, forgaa.

Fýrifserd; *f. moles, i.e. qualitas externa*, Stør-
relse, legemlig Udstrækning, Omfang..

Fýrifserdar-mikill, *crassus, difficilis*, tyk og stor,
som tager megen Plads..

Fýriframm, *ante, prius*, forud.

Fýrigánger, *m. locus honestior*, Værd Plads.

Fýrigánger-madr, *homo melioris noæ*, en fornem
Mand.

- Fyrigél (at fyrigéfa), *condonare, ignoscere, tillgive, forlade.*
- Fyrigéfníng, *f. venia, Tilgivelse, Forladelse.*
- Fyrigéri (at fyrigéra), *perdere, tabe, forbrude.*
At fyrigéra fé sínu, *bonis mulctari, forbrude sin Doeðlod, sin Ejendom.*
- Fyrigérd (á vef), *f. flammium in licia constructio, Traadenté Fordeling i Søllerne.*
- Fyrigérd, *f. perditio; farum malignum, Fortabelse.* 2) *phimosi, en Eggdom naar Forhuden bliver for snæver og ikke kan gaa tilbage.*
- Fyrigréidsla, *f. adjumentum, Hjælp, Bistand.* 2) *facilitas, Tjenstagtighed.*
- Fyrigréidslusamr, *officiosus, tjenstvillig, tjenstagtig.*
- Fyrirhlýti (at fyrirhlýta), *ui, consensus esse, være fornsjet med.*
- Fyrirhöfn, *f. labor, Umage, Møje.* 2) *nifus, v. propositum, Bestræbelse, Foreragende.*
- Fyrirhuga (at fyrirhuga), *prædestinare, bestemme, beslutte forud.*
- Fyrirhugan, *f. prædestinatio, Forudbestemmelse.*
- Fyrirhyggia, *f. providentia, Forstigtighed.*
- Fyrirhyggjusamr, *providus, forstigtig.*
- Fyrirkall, *n. citatio in jus, Stævning.*
- Fyrirkalla (at fyrirkalla), *in jus vocare, stævne.*
- Fyrirkém (at fyrirkéma), *consumere, spilde, fortere.* 2) *locum dare, v. seponere, give Plads, anvise Sted.* 3) *occidere, myrde, ombringe.*
- Fyrirkast, *qz. fyrikuml, n. anterior pars cunje cunque vestis, Forstykke.*
- Fyrilátning, *f. vid. fyrigéfníng.*
- Fyriláttsamr, *facilis, morigerus, lyblig, søjstlig.*
- Fyrileitinn, *prudens, modestus, søjstelig, ærbar.*
- Fyrilestr, *m. prolectio, Forelæning.*
- Fyrilidi, *m. dux, coriphæus, Anfører.*
- Fyrilít (at fyrilíta), *consequere, forsmaa, foragte.*
- Fyrilítleg, *aspernabilis, foragtelig.*
- Fyrilítning, *f. contemtus, Foragt.*
- Fyrilítr (at fyrilíta), *condonare, tillgive, forlade.* 2) *relinquere, forlade.*
- Fyrimuna (at fyrimuna), *prohibere, standse, forhindre.* 2) *invidere, misunde.*
- Fyrimunun, *f. negatio, Tilbageholdelse, Nægtelse.* 2) *invidia, Misundelse.* 3) *de foro maligno vulgo accipitur, siges gemeenligen om en uheldelig Skjæbne.*
- Fyrimynda (at fyrimynda), *adumbrare, præfigurare, forestille.*
- Fyrimyndan, *f. typus, adumbratio, Form, Forestilling.*
- Fyrimáli (at fyrimála), *vid. Formála.*
- Fyrirenn (at fyrirenna), *præcedere, præcurrere, farer, gaar foran.*
- Fyrirennari, *m. præcursor, Forløber, Forjænger.*
- Fyrirám, *n. interscalanium ante mediam navem, den forreste Del af et Skib.* 2) *honor, Hæder, Ære.* 3) *astimatio majoris nasa, Værestegn, Agtelse.* *Þad var hönum í fyrirámi, maximi astimabat, det satte han megen Pris paa.*

Fyrisåt & fyrisåtr, *n. insidia viarum*, Baghold.

At vera i fyrisåtri, *in insidiis latere*, ligge paa Lur.

Fyrislegi (at fyrislegia), *præsagire, prænnunciare*, spaa, forudsig.

Fyrislet (at fyrisletia), *proponere*, foresætte, foresætte, stille for Dine.

Fyrisletning, *f. propositio*, Fremstilling.

Fyrisledr, *prævisus*, forudset.

Fyrislön, *f. providentia*, Forsynlighed, Forsigtighed.

Fyrislå, *f. idem*.

Fyrislön madr, *providus*, en forsigtig, forsigtig Mand. 2) *provisor æconomus*, forstandig Husholder.

Fyriskrifa (at fyriskrifa), *præscribere, præscribere*, foreskrive.

Fyriskrift, *f. vid. forskrift*.

Fyrislön, *f. præfagium*, Spaadom, Forudsigelse. 2) *præfatio*, Fortale. 3) *inscriptio*, Overkrift, Titel. 4) *prædictio, institutio*, Undervisning, Lære. Paa Pösti fyrislön, *pro præfagio habebatur*, det holdtes for en Spaadom. Hann hæfdi fyrislön fyr i Öllum minnum, *ille præfatus est aure singula pecula*, han talte nogle Ord før han drak hver Skaal. Hver hefr skrifad fyrislön þessara bókar? *quis inscriptionem hujus libri exaravit?* hvem har skrevet Bogens Titel? Sá sem getr haft fyrislön fyrir Ödrum, *qui alios instruere potest*, den som kan lade andre, give andre Besledning, Undervisning.

Fyrislada, *f. propugnatio*, Modstand. 2) *impedimentum*, Hindring. Þar var eingin fyrislada, *nihil impedimento erat*, der var ingen Hindring i Vejen.

Fyrislak, *n. aufera, v. prærupta negatio*, alvorligt Afslag, Nægtelse.

Fyrislek, *n. res grandis, non vulgaris*, en Ting af ualmækelig Størrelse. Fyrisleks fiskr, *piscis decumanus*, en fæc og tung Fisk. Fyrisleks hlutr, *res optima, facile eligenda*, en Ting som stikker i Øjnene.

Fyrislek (at fyrislaka), *prærupte negare*, afslaa ganske.

Fyrislek, *f. ceptum, propositum*, Foretagende, Beslutning, Forsæt. 2) *molimen, Anstrængelse, Bestrebelse*.

Fyrislektarfastr, *constans, tenax propositi*, fast i sit Forsæt.

Fyrislektalamr, *ingentis moliminis*, viet som, stræb som, driftig, af megen Foretagelseslaand.

Fyrislektalamr, *audax omnia experiri*, dristig, som forsøger alt.

Fyrislektalaus, *homo nauci, piger, uviðersom, doven*.

Fyrisval, *n. trama, subregmen*, Bæst.

Fyrisvirða, *f. pudor, Underselse*.

Fyrisvirði (at fyrisvirða), *despectui habere*, foragte. Hann fyrisvirðir sig, *pudet eum sui*, han skammer sig.

Fyrisvinn (at fyrisvinna), *operari pro necessitatibus*, arbejde for at erhverve det nødvendige.

Fyrisvinn (at fyrisvinnaz), *morare, hindere*, op

- holðes. Hann villdi ei láta þad fyrirvinnaz, *id obſtaculo eſſe noluit*, det vilde han ikke lade ſtaa i Veſen.
- Fyrivinna, *f. labor maſculus virorum*, Mændes nes Arbejde, *Elid. 2) omnis labor pro neceſſariis vna domeſticis*, alt nødvendigt Arbejde til Huusholdning.
- Fyrirættan, *f. propoſitum*, Forſæt, Veſlutning.
- Fyrn, *n. pl. porſenta*, et Vidunder, Uhyre. á forn.
- Fyrni, *n. pl. idem*.
- Fyrnar (at fyrna), *mirari*, undres.
- Fyrnd, *f. vetuſtas*, Oldtid; Ælde. I' fyrndinni, *olim*, antiquus, i gamle Dage; i Oldtiden.
- Fyrning, *f. deerimentum vetuſtatis*, Skrobelligheb, Veſtfaaldighed af Ælde.
- Fyrniz (at fyrnaz), *veteraſcere*, ſeneſcere, blive gammel, aldes.
- Fyrniſka, *f. vetuſtas*, Alderdom. I' fyrniſku, *antiquus*, i gamle Tider.
- Fyrnágr, *m. gramen exſuccum*, ſoftloſt Graſ.
- Fyrr, *prius*, før. Fyrr á dögum, *olim*, til forn, i gamle Dage.
- Fyrti, *prior*, førſt (af to). Fyrſtr, *primus*, den allerførſte.
- Fyrrean, *præſquam*, førend.
- Fyrredag, *pridie, nudiſ tertius*, forgaarð. I' fyrra, *anno priore*, i Þor. I' fyrra ſumar, *priore æſtate*, i forrige Sommer.
- Fyrrium, *olim*, antiquus, tilforn.
- Fyrſti, *olim*, forþ. 2) *quoniam*, eſterdi, eſterſom.
- Fyrſti, *m. princeps*, en Fyrſte; (*rectius* Furſti). Fyrſtadæmi, *principatus*, Fyrſtedømme.
- Fyrſtaleggr, *principalis*, fyrſtelig. 2) *magnificus*, prægtig.
- Fýrgr, *alacer*, strenuus, forlig, raſk. (N. O.)
- Fýlandi, *m. hortator*, Ellſkynder.
- Fýs, *m. flatus*, Blaſt, Puſten. 2) *pedicus*, Þjætt. Voffýs, *peditus dormientiun in lecto*, En, ſom en ſovende lader gaa i Sængen.
- Fýſa, *f. idem*. Fýſubelgr, *m. follis*, flabellum, Blæſebalg, Puſter.
- Fýſi (at fýſa), *hortari*, exhortari, tilraade, opmuntre til. Fýſir mig, *cupio*, jeg har Lyſt til. Fýſir ég, *idem*.
- Fýſi (at fýſa), *flare*, ſpirare, blaſe, puſte. 2) *pedere*, hjætte.
- Fýſi, *f. deſiderium*, Lyſt, Attraa. Fýſn, *f. idem*, *ie. impetus*, Drift.
- Fýſilegr, *exoptabilis*, anſkellig.
- Fýſi-ſveppr, *m. fungus globoſus*, *crepitus lupi*, en fugletund Svamp.
- Fýſka (at fýſka), *ore fremere*, ſayſe. *vid. fulſa*.
- Fýſt, *f. vid. fýſa*.
- Fyx, *collidus*, *habilis*, dexter, ſnæðig, beſændig, færur, flt. á fox.
- Fæ (fæck, hefi fengid, at fá), *impetrare*, obtinere, ſaa, erholde. E'g fæ þad ecki af trúr, á mo non impetro, jeg ſaar mig ikke til det. At fá ſer mat, v. matar, *cibum ſumere*, ſpiſe. Þeir fengu hann ecki til þæls, *non ad-ducere poterunt eum*, us, de ſil ham ikke til

det. Hann fæck því orkad, *perficere potuit*,
han fik det udrettet.

Fæ (at få), *radere*, flo, levere. 2) *afficere*, *renzere*, virke paa, svække. Fæid mér skéyti mitr, *radice mihi sagittam meam*, giv mig min Pii! Ölid fær á hann, *cerevisia illi caput tenet*, Öller siger ham i Hovedet. Þad fær hönum soigar, *afficit eum dolore*, det gjør ham sorgisfuld. Ingvældi hafdi alldrei fyrri nockurs fengid, *Ingvaldis nunquam prius animum desponderat*, for havde ingen Ting nedslaaet Ingvalde. Hann vard at fæit vid slægann mann, *cum vivo callido illi res erat*, han havde med en suedig Mand at bestille. U'sfarinn fæckst miög um, *lupus vehementer se concutit*, Ulven rystede sig stærk, brød paa. Þad fæck hönum mikils, *sollicitum reddidit eum*, det gjorde ham opmærksom, bekymret. Ecki fæst ég meir um þetta, *scaris de his*, not om dette.

Fæ (at få), *fecum suscipere*, blive drægtig. Ærnar fá lamba, *agna salinusur*, Gaarene bespænges.

Fæd, *f. faucias*, *infrequentia*, Kæshed. 2) *indignatio clandestina*, Misforstaaelse, iz. Fejde; fæida. Fædar-*svipt. vultus indignantis*, sjendelig, vredagtig Mine.

Fæda, *f. cibus*, vicus, Føde.

Fæddr, *natus*, *in lucem editus*, født. 2) *educatus*, *cibatus*, opdraget, opfoeret, bespiist.

Fædi (at fæda), *parere*, føde af sig, bringe til Verden. 2) *nurrire*, opdrage, bespiise.

Fædi, *n. idem ac fæda*. Fædi og klædi, *vicus & amicus*, Føde og Klæder.

Fæding, *f. nutritus*, Fødsel. 2) *partus*, Medkomst. Fædingardagr, *dies natalis*, Fødselsdag. Fædingarhrid, *nixus parturientis ultimus*, Fødselsve.

Fædingi, *m. natalibus inquilinus*, indfødt et Steds. Hann var fædingi sunnann lands, *natalibus australis erat*, han var indfødt paa Sønderlandet.

Fædiz (at fædaz), *nasci*, fødes. Fædaz upp, *educari*, opfoeret, opdrages.

Fædsla, *f. cibus*, Næring, Føde. 2) *nurtio*, Opdragselse.

Fægi (at fægja), *polire*, *levigare*, glatte, polere. 2) *expurgare*, *mundare*, rense, fure. Fægja slár, *vulnera purgare & obligare*, rense og forbinde Saar.

Fægging, *f. politura*, Polering, Glatten.

Fægsla, *f. idem*.

Fæcka (at fæcka), *ad paucitatem redigi*, formindskes, blive færre. 2) *diminuere*, *ad paucitatem redigere*, formindskes, gjøre færre. Þá tók at fæcka med þeim, *offensiones glificabant*, da tiltog Kulden, Misforstaaelsen imellem dem mer og mer.

Fæckadr, *ad paucitatem redactus*, som kun saa ere tilbage af, formindsket (forfæret).

Fæla, *f. terricula*, Skraffelillede. 2) *terrillum*, Skraf, Forfædelse.

Fæli (at fæla), *terrorem injicere*, terrefacere, forfarde, sætte i Skraf.

Fællegr, *terribilis*, forfættelig.

Fælinn, *pavidus, timidus (equus)*, firtgøsm, Fj.

Fæliz (at fælaz), *expavescere*, forfættet, betas
ges af stor Fregt.

Fælni, *f. pavor, timor*, Forfættelse, Rædsel,
Banghed.

Fær, *meabilis, pervius*, som man kan komme
over, fremkommelig. Ain er fær, *annis est*
meabilis, man kan komme over Elven, Floden.

Fær, *habilis, sufficiens*, duellig, bekømt. Fær
madr, *vir fortis, ic. ad omnia habilis*, en tapr
per, dygtig, duellig Mand. Fær til Hæls
verks, *operi isti sufficiens*, istand til det Ar-
bejde. Fær i flekann só, *in plurimis peri-*
culis sibi satis, non succumbens. i Stand til
at overvinde mange Vanskeligheder. Hæm-
er fær fyrí því, *vires ejus non superat*, det
overgaar ikke hans Kræfter, det er han i
Stand til.

Fær, *m. ovis*, et Faar: *alias for.*

Færa, *f. pensum faniseci, et talium operum*, saar
meget som man væver imellem hver Gang
man drager Hentegarnet frem, en Rytning.

Færa, *f. iter pervium*, en Vej som man kan
komme over.

Færd, *f. habitus via*, Vejens Beskaffenhed.

Færeyar, *f. pl. nom. pr. qs. ovium insula*,
Færoerne ligesom Faar: D'r.

Færi, *n. funiculus piscatorum*, Fiskeleine. 2) oc-
casio, Lejlighed. Alldrei fleck B. færí á
hönum; *B. nunquam eum invadendi occasione in-*
nactus est, D. fik aldrig Lejlighed til at an-

gribe ham: 3) *vires, facultas, Ene, Kraft*
ter. At vera í færum umm, *posse*, kunne.
Það var ecki nokkurs manns færí, nema
Þóris, *omnium vires, praeceq. Thóris, supera-*
bat, det overgik alles Kræfter uden Toveré.

Færi (at færá), *ferre, vehere, movere, fore*,
bringe, flytte. Færa á verra vegg, *in pejorem*
partem rapere, tage ilde op, udlægge til det
værste. Færa sér af hendi, *á se removere*,
Kaste sig af med. Færa af sér óvinfélldina,
invidiam amoliri; befri sig fra Ugunst. Færa
frá, *agnos á lacte depellere*, afsvanne Lam.
Færa framn, a) *sustentare*, underholde. b) *pro-*
ducere; føre frem. Færa framn vörur, *pre-*
rium rei offerre; forhøje Værens Pris. Færa
sig í fótr, *vestes induere*, tage Klæder paa.

Færllegr, *opportunos*, bekømt, betjelig. 2) *ping-*
uis, tyf og fed, fedlig. Hér er ná góðfiski
af færilegum þósti; *piscatura jam saepe*
nobis & quidem asellorum pingvium, ulorum, nu
har vi godt Fiskei, og det af þóv Forst.

Færi-lús, *f. vicinus, fessæ, Gaarelus*.

Færi-qvíar, *f. pl. manna portatilis*, en Gold-
søm man kan flytte fra et Sted til et andet.

Færi-steckr, *m. idem*.

Færing, *f. motus; Bevægelse, Rørelse*. 2) *pe-*
regrinatio, ic. iter, Udenlandsreise, ic. Hæse.

Færiz (at færáz), *moveri, torere*, bevæget.
Færaz í fáng, *obviti*; stræbe imod.

Færi-vandr, *occasione caute utens*, som med
Overlæg søger Lejlighed.

Færlleikr, *m. fortitudo*, Styrke. 2) *agilitas*,

Smidighed, Lethed. 3) *vires*, Kræfter, Muelighed til. 4) *viaticum iirineris, cum aliis necessitibus*, Tarepenge til en Rejse tillige med andre Nødvendigheder. *hinc vulgo færleikr, eqva, Hoppe.*

Færri, pauciores, færre. *vid. fær.*

Færsla, *f. ductus, vectura*, Førsel, Transport.

Fætur, *f pl. apparatus piscatorius, v. iirineris,*

Anstalter til Fiskefangst eller en Rejse. 2) *facultas*, Sager, Ejendomme. *vid. færri.*

Fæta (at *fæta um*), *conversari cum aliquo*, have med En at bestille. 2) *idem ac tata um.*

Fætlingar, *m. pl. pediculi*, Benklinger (paa Faaretskind). 2) *lana vilissima, ex armis & femoribus ovium*, den grøveste og setteste Uld af Døvene paa Faar.

G.

Gá, *f. attentio*, Mågtighed, Agtpaaagivenhed.

Gá, *f. lascivia*, Raadhed. 2) *gannicus, v. larratus*, Gjeen, Gjaffen. Láttú hann vera, á meðan gáin er á hönum, *facisse ab ipso, dum gessit voluptate*, hold dig fra ham saa længe han er saa overgiven.

Gebb, *n. ludificatio, ie. frustratio*, Narren, Gjaffen.

Gabba (at *gabba*), *decipere, deludere*, gjaffe, narre.

Gabbadr, *delusor*, Ruffet, narret.

Gabben *v. Gubbun, f. vid. Gabb.*

Gadda (at *gadda*), *coarctare, coassare, v. figere*, fæste, nagle fast. *Gadda bæinn, clavis ostium prædii ocludere*, lukke Døren, sætte Skaaden for den yderste Dør.

Gadda-kylla, *f. clava ferrata*, en jærnbeflagen Kjelle.

Gadda-slata, *f. rana aculeata, v. clavata*, en biddet Doffe.

Gadden, *n. reticulum*, en liden Garnpose, Nat. Gaddhest, *m. equus hyeme pascualis*, en Hest, der gaar ude om Vinteren.

Gaddjaxlar, *m. pl. dentes columellares*, lange og runde Hjertænder (hos Heste).

Gaddr, *m. clavus, axis*, et stort Eom. 2) *repagulum*, Skandse.

Gaddr, *m. terra congelata & conculcata*, gjentnemfrossen Sne eller Jord.

Gádr, *febrilis, adru*. 2) *prudens*, forsigtig.

Gáfa, *f. donum, munus*, Gjeft, Gave.

Gáfadr, *donator*, begavet. 2) *ingeniosus, acri ingenio*, som har gode Gaver, skarpsindig.

Gaffall, *m. furca, furcula*, Gaffel.

Gaff (i háli), *m. domus transversa, paucis longitudinem terminans*, Gavt i et Hus.

Gaff-hlad, *n. transversa parietis pars superior acuminata*, den øverste spidse Del af en Husgavl.

Gaffok, *n. spiculi genus, verusum, vervina*, Ræstspyd.

- Gagari, *m. sciolus, lycophanta*, en Blittiggetis.
- Gagarealegr, *absurdus, nævís*, upassende.
- Gagariáíód, *n. pl. merri genus, cujus strophæ singula desinunt alternarim in dissomas et longas syllabas, et Stags uregelret Versemaal.*
- Gagl, *n. pullus anserinus*, en Gaaseunge. 2) *femina loquax*, en Sladderstæffe. 3) *avis*, en Fugl.
- Gagl-biarrt, *candidus*, hvid, klar; Sinnende.
- Gaglbiört kona, *mulier facie candida, ita celebratur venustas Hunorum regina Gndrunæ Giakii filia*, en Kvinde af hvid dejlig Ansigtshare.
- Gagn, *n. commodum, usus fructus rei*, Gavn, Nytte. 2) *urensile*, en Ting, man har til Brug. 3) *victoria*, Sejser; *gall. gagner, vincere*. Deir fá gagn sem Gud vill, *victoria penes deum est*, de faa Sejser, som Gud vil give den. Þad er til gagns, *é re est*, det nyttet, er gavnligt.
- Gagn, *contra, adversus*, lige mod, tværtimod. 2) *per*, igjennem. *alias gægn*.
- Gagn-bora (at gagn-bora), *perforare, perfodire*, bore igjennem, gjennembore.
- Gagnauga, *n. pl. tempora*, Tinding.
- Gagnaz (at gagnaz), *prodesse, gavne*, være til Nytte. Hünun gagnaz ecki at skrifa fyrir hávada, *ob garricium facultatem scribendi amittit*, han har, formedelst Stoj, ikke Lellighed til at skrive. At gagnaz einum, *auxilio, v. commodo alicui esse*, være En til Nytte,
- gsjore Þistand. Þad gagnaz ecki, *frustratur*, det hjælper ikke.
- Gagnar (at gagna), *prodesse, nytte, gavne*. Þad gagnar ecki, *non prodest*, det nyttet ikke noget.
- Gagn dagar v. Gáng dagar, *m. pl. amburbalia verna, v. tres dies proximi, ante assumptionem domini*, Gangdage.
- Gángdagurinn eini, 25 Aprilis.
- Gagnðrepa, *isgve ad cutem udus, it. permadus*, vaad indtil Skindet, *it. gjennemvaad*.
- Gagngatadr, *foratus*, gjennemboret.
- Gagngiæld, *n. donatio propter nuptias*, Brudergave.
- Gagn-grafinn, *persculptus*, som over alt er udegravet.
- Gagnhrein, *piscicus, candidus, ganske ren*. 2) *illustis, serenus, lys, klar*.
- Gagnkunnugr, *locorum peritissimus*, som nøje kender Stedet.
- Gagnlaus, *inutilis*, unyttig.
- Gagnlegr, *utilis, commodus, tjenlig, gavnlig*.
- Gagnlega, *commode*, gavnligen.
- Gagn-nyttinn, *bene omnia dispensans*, som lader intet spildes.
- Gagnsemi, *f. lucrum, reditus*, Indkomst. *gall. gagnage*.
- Gagnskjar, *pellucidus, limpidus*, gjennemsigtig.
- Gagn-sök, *f. reconventio*, Kontrafagemaal.
- Gagnstæðilegr, *repugnans*, modstridende.
- Gagnstædr, *oppositus, contrarius*, modsat.

Gagnæter, *pellucidus*, gjennemsigtig. å lē.
 Gagnatak, *n. corrigia, qua cingulus eorum annectitur elitellis, lorum cinctorum*, en Rem, hvormed Bjorden bindes til Sadelen paa Heste.
 Gagnvadr, *m. funis, infra bifidus, cum binis hamis & catena ferrea, exciente utrumque hamum, captura carcharia aptatus, et Blagt Hisselne med tvende Kroge til Havkalfangsten.*
 Gagnvart, *ex adverso*, lige over for.
 Gagnvidri, *n. ventus adversus*, Modvind.
 Gagnvoit, *agva perfusus*, gjeennemvaad, gjenneblødt.
 Gagnvæti (at gagnvæta), *agva perfundere*, gjennebløde.
 Gagnþurr, *aridus*, gjenneimtor.
 Gagnþurka (at gagnþurka), *arescere*, tørre ganske, gjenneimtørre.
 Gagnþýdr, *totus egelidus*, lunken.
 Gagr, *absurdus*, upasselig, uskikket.
 Gagurlega, *absurde*, daarligen.
 Gagurlegr, *absurdus*, utilikket.
 Gaguryrdi, *n. pl. verba absurda*, upassende Ord.
 Gái (at gá), *observare, attendere, se, nosse estur, give Ngt paa. Gá at lér, sibi cavere*, tage sig i Ngt.
 Gal, *n. canus*, Sang, Tryktsang. 2) *gallicium*, Hængegal.
 Gala (at gala), *canere*, synge. Pann kann ég galldr at gala, air Odius, ita canu' fascinare scio, den Tryktsang ved jeg at synge.

2) *more galli gallinæci canere, cucurire, gale som en Hane.*
 Gála, *f. femina farua, toffet Gventimmar.*
 2) *gigas femina*, Lattinde.
 Gála (at gála sig), *fasuari, Kikke sig uansvarligen.*
 Galapin, *n. pusillus procaz*, en legende Knos.
 Gálaus, *incuriosus, negligens, ungtsem, Rjødets lē.*
 Gálauslega, *negligenter*, Rjødetslō.
 Galaz (at galaz), *insanire*, rase, være fra Forstanden.
 Galeida, *f. galea, uavis actuaria, irremis*, en Gallesf.
 Gáleyfi, *n. incuria, oscitantia, Uagtsomhed, Etsjædeløshed.*
 Galhadrir, *f. pl. crista galli*, Hænefam.
 Gálgi, *m. patibulum*, Galge.
 Gálga-timbr, *n. tumultuaria structura exilis ligai*, en svag, slet Bygning. 2) *mala crux, gabalus*, Galgenkubel.
 Gáli, *m. pro gálaus, homo negligens*, en som er Rjødetslō, tiggelydig. 2) *mirio, faruus*, en Nar, Toffe.
 Galinn, *mentis inopi*, gal.
 Galinskapr, *m. insaniam*, Galtskab.
 Gáll, *m. locus fervor*, en overgløven Slæde. Ná er gállinn á hönum, animo est alacri, nu er han i en god Lune.
 Gall, *n. fel, bilis*, Galde. angl. gall.
 Galladr, *virianus*, som har nogen Fjæl.
 Gallalaus, *sive virio*, uden Fjæl.

Gallblædra, *f. vesica felleis*, Galdeblære.
 Galldra (at galldra), *fascinare*, forhekse, forse-
 tryfle.
 Galldrakunst, *f. ars venifica*, Troldkunst.
 Galldra-mædr, *incantator*, en Troldfæst.
 Galldra-kona, *f. venifica*, saga, Hekse, Trold-
 kvinde.
 Galldra norn, *f. idem*.
 Galldr, *m. magia, incantamentum*, Galder, Trold-
 dom. 2) *cantus*, Sang.
 Gallepli, *n. pl. galla*, Galæble.
 Galli, *m. vitium, nevus*, Fjæl, Lyde.
 Gallhardr, *ira ferus, trux*, haard, gruelig.
 Gallhångradr, Gal- u. Gol-hångradr, *famelicus*,
at larvatum usque stomachi, hungrig, sulten.
 Gallmeingadr, *felle mixtus*, galdeblandet.
 Gallsprengdr, *felle conspersus*, med Galde be-
 stænt.
 Gallsprånginn, *idem*. 2) *fucatus, mala fide*,
 sminket, falsk. Gördu það ecki gallsprångid,
ne perdas nequitia gratiam facci, kast ikke
 Skygge paa dine egne Handlinger.
 Gallskyki, *f. colera*, Galdesyge. 2) *atra bilis*,
melancholia, Melankoli.
 Galti, *m. majalis*, en Galt. 2) *nom. pr.* 3) *ma-
 ra fani*, Høstak, Høhøse.
 Galltóm, *omnino vacuus*, ganske tom. 2) *de
 vase dicitur, quod vacuum sub icu resonat*,
 bruges gemeenlig om et tomt Kar som giver
 Øienlyd naar man banker paa det.
 Gáltn, *f. fatus, ruga*, Dugt, Krølle, Kurve.

Gátmar (at gátma), *sinuari*, krollet. Prædinnir
 gátma, a) *sila disconveniunt*, Traadene slaa
 Kurver. b) *de filis duplicatis dicitur, ubi
 alterutrum in rugas corrigitur*, siges om
 dobbelt Traad naar den ene Del er mere
 snoet og længere end den anden.

Galsalegr, *procax*, uuaadelig i Spøg, overgiven.
 Galli, *m. effusa & procax latitia*, Spøg som
 drives forvidt.

Gamall, *anirus, vetus*, bedaget, gammel. 2) *an-
 nos nazus*, af en vis Alder, saa eller saa
 gammel. Sex vetra gamall, *sex annos na-
 zus*, 6 Aar gammel. Tvísygr gamall madr
 barn, *senes repuerasunt*, de gamle blive til
 Børn igjen. Einginn verdr elldri enu
 gamall, *rejuvenescendi via seni non patet*,
 ingen gammel bliver ung igjen.

Gamalmennti, *n. senex*, en gammel Mand, Di-
 ding.

Gamal-ær, *senio delirans*, en som formeðst Æl-
 derdom ikke har sin fulde Forstand. Gamal
 ær edr kyr, *ovis vel vacca effata*, gamle
 Saar eller Sjøer som ikke mer saa Lam eller
 Kalve.

Gaman, *n. jocus*, Spøg, Løjer. angl. game,
ludus. At gamni fór, til gamans, *joci gra-
 tia*, for Skjæmt. Gott edr illt gaman, *joci
 liberales, v. illiberales*, adelt eller nedrige
 Skjæmt. Kallda gaman, *faciæ aculeata*,
 koldt Spøg. Nú dregr af gamanid, *per-
 turbantur joci*, nu forstyrres Legen.

Gaman-leikar, *ludi, exercitia ludicra*, Motflabds-lege.

Gamanleysi, *n. res seria, zrisit*, Utvor, ingen Ekjæmt.

Gamanlæti, *n. gestus ludicri*, lystige Gøbarder.

Gamanrædur, *f. pl. faceria*, Lystighed, hestlig Ekjæmt.

Gamanfæmr, *facetus*, lystig, Ekjæmtsom.

Gamanfæmi, *f. faceria*, Lystighed.

Gámanyrdi, *n. pl. joci*, Ekjæmt.

Gambra (at gainbrá), *blucerare, ogganuire*, fladre.

Gambr, *n. blazerario*, Skadder.

Gambur-mofi, *m. muscus griseus, sub pedibus svidens qz. ogganuiniens*, etslags grov Mos.

Gamladr *vid. Gamall*.

Gamleytr, *ossuosa & macra facie*, sem har et mageret Ansigt. *vid. gámr*.

Gamna (at gama), *jocari, joculari*, spøge, Ekjæmt.

Gammi, *m. scola musicalis*, Tonestige. *angl. gamut. gall. gamme*.

Gamls, *v. Gums, n. frustratio*, Skuffen. At snapa gams, *frustrari*, fluffed.

Gammr, *m. gryps, vultur*, en Gam, Gtíp.

Gammr, *m. spelunca, v. rectorium Femorum*, Finnernes Hulter eller Telte.

Gámr, *m. cellus macer, maximus*, en stor mager Torfl.

Gan, *n. magica machinatio*, en Troldom, Gan.

Gana (at gana), *incaute prorurere*, bryde uforstigt frem.

Ganfuga, *f. musca magica*, en Ganslus.

Gandyk, *f. mare album, det hvide Hav. 2) á rorrusitate nomen habet serpentis instar*, har Navn af det slangeformige Bøining. *pr. sinus serpentiformis*.

Gandreid, *f. verruca magica*, Troldoms Riden eller Børsel, eller at ride Slanger eller Ulve, thi man troede Hekterne ved disse Dyr. *pr. equitatio per terga serpentum, v. luporum, nam his animantium speciebus olim saga vehi putabantur*.

Gandi, *m. serpens*, Slange. (*porius lupus, en Ulv. R.*)

Gánga, *f. gressus, incessus*, Gang. 2) *iter*, Rejse.

Gángandi, *pedesiris*, gaacnde, til Fode. Gángandi fé, *pecora*, Kvæg (Hjefrem gaacnde Fa, modsat liggende Fa.)

Gáng-dagar, *m. pl. vid. gángdagar*.

Gáng-kér, Sýru-kér, *n. orca*, et Slægt Kar til Valle.

Gánglatr, *incesso piger*, sen i Gang. 2) *nom. pr. servi, in Edda. Gánglati, idem*.

Gánglimir, *m. pl. pedes pectudum, cum armis & femoribus*, Ben og Laar paa Dyrene.

Gángleri, *m. vir itinere, v. gressu fessus*, trat af Gang eller Rejse.

Gáng-mál (kúa), *n. tempus, quo vitulancur vacca, v. vigesimus quisque dies*, den Tid Kjør løbe Tyr.

Gángráum, *n. (innan húfs)*, *ambulacrum*, be-
dækket Spadsergang, Galleri.

- Gångstråk, *m.* (andir berum himni), *pergula*, *hypocaustum subdiale*, Spadsjergang under aaben Himmel.
- Gångsilfr, *n.* *moneta currens, communis*, gangbar Mynt.
- Gångskår, *f.* *stratum planum, accessu facile*, flæt, jævnt Gulv, som got kan gaars over. Peir gördu gångskår at þvi, *viam ad illud straverunt*, *o: servia & laboriose opus aggressi sunt*, de lagte, banede Vej til det, *o: de vare ivrige i at faldføre det.*
- Gångvari *m.* *jumentum*, Arbejdsdyr. 2) *amicus*, Klædnings.
- Gångvegr, *m.* *ambulatorium*, Gang, Spadsjergang.
- Gångi, *m.* *incessus, gressus*, Gang, Trin. 2) *strepitus*, Alarm. Þad var allt á gáangi, *omnia in motu erant*, det var alt i Bevægelse. Þad er á gáangi, *inrebrestit*, det tager til. Gáangi i Öli, víni &c., *fermentatio*, Øjærtng. Gáangi-brand, *n.* *panis fermentatus*, gjæret, søcet Brød.
- Gánngi, *m.* *sententia, proprius sensus*, Tanke, egentlige Mening. (Þat er minn gánngi, *o: þánkí, meining*).
- Ganti, *n.* *ludificatio*, Narren, Øjakklen.
- Gante (at ganta), *ludificare*, gante, gjække.
- Gantalegr, *ridiculus*, latterlig.
- Gantalega, *ridicule*, latterligten.
- Gantalati, *n. pl.* *scurrilias*, Skurrilitet, overbreven Øjæmt, Latterlighed.
- Ganti, *m.* *scurra*, Nar, Gante.
- Gap, *n.* *hiatus, os, vorago*, Klæbning, Gab.

- Gapalegr, *immodestus*, usfikkelig, uordentlig.
- Gapalega, *immodeste*, usfikkeligen.
- Gapandi, *m.* *hiatus*, Gab. Gapandi gin, *ricus hiatus, parulus*, gabende Svælg.
- Gapa-stoekkt, *m.* *palus, collare*, Gabestof.
- Gapi, *m.* *homo fixilis, immodestus*, en Sladderhank og usfædelig.
- Gupi (gopti, hefi gepti, at gapa), *hiare, parere*, slaa gaben, gabe. Gopa yfir, *inhiare; adhiunire*, gabe over.
- Gapuxi, *m.* *homo infrunius, precipitans*, en som er taabelig og uforsigtig.
- Gár, *n.* *ludibrium, Narveri*, Spot. 2) *lacerario*, Sønderrivelse. Peir gördu at hönnum gár og gis, *gannit et ludibrio eum exceperunt*, de holdt haur for Spot og Bidunder.
- Gára (at gára), *ludibrio habere*, gjøre Nar af. 2) *lacerare*, sønderrive.
- Gáradr, *laceratus*, sønderreven, afsplittet.
- Gardar, *m. pl.* *Russia*, Rusland.
- Garda riki, *n.* *idem*.
- Gardbiótri, *m.* *pecus protervum, aggeres dirivens*, vilde Kvæg som nedriver Øjærder.
- Gard-hrifa, *f.* *occa*, Hærve.
- Gardlags-madr, *sepiarius*, en som anlægget, overretter Øjærder.
- Gardlag, *n.* *structura sepiæ*, et Øjærdes Opretelse.
- Gardlendi, *n.* *locus circumseptus*, en omhegnet Plads.
- Gardqvífl, *f.* *passium*, en Hælle, Hantehælle. *vid.* tadqvífl.

Gards-bóndi, *m. praedator urbanus, v. locoror praedii urbani*, en Bønde som lejer Gaard i en By.

Gards-réttir, *m. jus aulicum*, Hofret.

Gard-vörðr, gardmadr, *hortulanus*, Havemand, Utemand, Gartner.

Gardr (i hárhúsi), *m. vid. jata*.

Gardr, *m. ogger, sepimentum*, Vold, Sjørde.

Gards er granna lættir, *sancti lapides servans jura vicinorum*, Grænsestene vedligeholde Naboers Eitighed.

Gardr, *m. praedium nobile, it. urbanum*, en Herregaard paa Landet, *it. en Gaard i en By*. 2) *fluctus pelagicus*, Søbølge. 3) *dominium, suela*, Forfvar, Formynderskab. Mær i Lødgardi, *virgo sub suela parvis*, en Datter som er under sin Faders Formynderskab. At giöra vel af gardi, *liberaliter dimittere*, lade have god Medgift.

Gargan, *m. gorgon*, Uhyre. 2) *serpens*, Slange.

Gargans-höfud, *caput medusæ*, Medusens Hoved.

Gari, *m. violentia, sevitia*, Hæftighed, Varselhed. Jela-gari, *savi & frequentes imbres*, idelsø Voldsregn. Garalegt, *savus, vehemens*, hæftig, varsel.

Gári, *m. fissura*, Ravné. 2) *scurra, morio*, Nar.

Garnir, *m. vestis decrita*, et stibt Klædeben.

2) *canis Cerberus*, Hunden i Underverdenen.

Garmr, *m. homo nauci*, et unyttigt Drog.

Garn, *n. filum*, Traad. 2) *rete*, Garn.

Garnagaul, *n. larrasus stomachi*,

Garn-hnoda, *f. glomus rhombus, girillus*, et Nogle Garn.

Garnir, *f. pl. ilia*, Tarme. Garnakérh, *n. idem*.

Garn-mör, *m. mesenterium*, det Fedt som ligger omkring Tarmene.

Garnvinda, *f. harpedone*, en Garnvinde.

Garpr, *m. vir fortis*, en brav Mand. 2) *magne auctoritatis*, en som har stor Ansæelse.

Måla garpr, *grandiloquus*, en stortalende, pralende. 2) *litigiosus*, en trættestør.

Garpkapr, *m. fortitudo, it. auctoritas*, Taprerhed, *it. Ansæelse*.

Garri, *m. vid. Gari*, *sava tempestas*, ond og særligt Veje.

Garta (at garta), *rodere, carpere, gnave*. 2) *frustra itare*, gaa ofte forgævel.

Gårungaskapr, *m. scurrilias, Sturrlitet, Naragtighed, Nareri*.

Gårungslegt, *scurrilis, naragtig*.

Gårungslega, *scurriliter, naragtigen*.

Gårungr, *m. scurra, morio*, Nar.

Gås, *f. anser familiaris*, en Gaas. 2) *volva vacuarum*, Kjørneds Fosterleje.

Galpra (at gaspra), *garrare, effusare*, stvalbre, bladre ud.

Gasfølegt, *anserinus*, som hører til Gaas. 2) *garrulus & procax*, ublu og fladderagtig.

Gasfølega, *immorare*, uordentlig.

Gasli, *m. anser nas*, en Gasse. 2) *homo procax & garrulus*, en ublu Bladre.

Gasføgonalæti, *n. pl. Gvasconum procacita: & violentia, quæ hic in proverbium abiit, alias*

- Biskøjer, *qui propria ueso expiarunt rapinas & plura maleficia, in quarta occidentali Islandia 1616*, Gaskons Opførelt er her bleuen til et Ordspøg, formedelst deres Plyndren og andre begangne Fjendtligheder i Vestfjærdingen af Island 1616.
- Gát, *f. cura, attentio in pl.* Gætur, Agtsomhed.
- Gát, *n. idem.* Med góðu gáti, *serio, attenté*, med Agtsomhed.
- Gat, *n. foramen, Hul.*
- Gata (at gata), *forare, perforare, bore, bore Hul igjennem.*
- Gata, *f. femina*, Godsti, smal Gang, *fg. Vane.* 2) *vicus civitatis*, Gade i en By.
- Gáta, *f. enigma*, mørk Tale, Gaade. At ráða gátu, *enigma solvere*, udybde, opløse en Gaade.
- Gatna-mót, *n. compita*, Korðveg, Korðgade.
- Gátt, *f. hiatus inter postes & capita maceriei*, Kåbningun bag Døren, imellem Døren og Væggen. Hurd á gáttum, *janna patens*, en vid, åaben Dør.
- Gaud, *n. numerus ethnicorum*, Gud, Afgud. *vid. God.* 2) *homo nanci pietatem prætendens pufflantimiori, et Droq*, som under Fromheds Masse skjuler sin Fjæghed.
- Gaud, *n. lacryatus canum*, Hunde-gjæn. *alias gnaud.* Hiartkollan heyrði sporhunda gaud, *audire cervæ lacryatum canum venarum*, Hinden hørte Jagthundens Gjæn.
- Gaudhætt, *fucato zelo percitus*, hæftig bevæget af falsk Nidkjærlighed.
- Gauf, *n. palpissio*, Fåmten.
- Gaufa (at gaufa), *palpiare, samle, søls for sig.*
- Gauk, *n. arrogancia*, Overmod, Stolthed.
- Gauka (at gauka), *cucularé, suffe.* 2) *mulsum sibi arrogare*, tillægge sig meget, gjøre Forbringer.
- Gaukari, *m. Thrasé*, arrogans, en som gjør sig for meget til.
- Gaukla (at gaukla), *glocire gallinarum*, klutte, skrutte.
- Gaukr, *m. cuculus*, Gjøg. 2) *arrogans morio*, hollfærdig Gjak.
- Gaul, *n. boans, mu boam*, Drel (om Offer). 2) *stridor*, Hvien, Knatten. Dyrnar standa uppá gaul, *stridet in cardinibus janna semi-patens*, det knacker i Dørhængselen.
- Gaula (at gaula), *boare, mugire, mu facere, brøle.* Gaular á gürn, *lacraus intestina fame*, det skrigger i Tarmene.
- Gauli, *m. bos, zaurus*, Tyr, Stud.
- Gaurr, *m. attentio*, Agt, Opmærksomhed. Gæfa gaurr at, *curare, attendere*, give Agt paa.
- Gaumgæfi (at gaumgæfi), *curare, attendere*, mærke nøje, give Agt paa.
- Gaumgæfinn, *curiosus, attentus*, opmærksom, flittig.
- Gaumgæfilegr, *idem.*
- Gaumgæfilega, *attente*, opmærksom.
- Gaumgæfni, *f. attentio*, Nidkjærlighed, flittighed.
- Gaug, *n. pl. ambulacrum, angiportus*, en smal Gang.
- Gaugukona, *f. mendica*, en Algetkens.

Gaugumadr, *m. mendicus*, Betler, Tigger.

2) *pedes*, Fødgjænger.

Gaugu-flafr, *m. laculus*, en Stav, Stok.

Gaupn, *f. finus, gremium*, Værn, Skjod. 2) *vola*, cava manus, den hule Haand, en Øjovn.

Hann fær i gaupnir fær, *cernuus in sinu medicatur*, han luter og betænker sig. Grettir leit i gaupnir fær, *Grettir volas manuum suarum inspexit*, Grettir saa sig stift i Hænderne.

Gaupna (ot gaupna yfir), *amplecti*, omfattede, tage omkring.

Gaur, *m. praegrans longurio*, Jette.

Gaura-gánger, *m. insolentia cum strepitu*, stolt Gang.

Gauti, *m. Gothia*, en Gøter. 2) *nom. pr. viri*, 3) *agnomen Odini*, et Odins Tilnavn.

Gautland, *n. Gothia*, Gotland (nemlig svensk Götland).

Gautr, *m. vir sagax, inventor*, en snild, opfinder som Mand. 2) *agnomen Odini*, Odins Tilnavn.

Géd, *n. meus, animus*, Sind, Gemt.

Gédða, *f. lucius, piscis lacustris*, Sjedde.

Géd-deigr, *pusillanimitas, timidus*, modløs, fæg.

Gédfélldr, *acceptus, gratus*, hjærtoimnen, behagelig.

Gédgódr, *mizis, lenis*, lemsfeldig, god at omgaaes med.

Gédgædi, *n. pl. lenitas, evshymia*, Omgjengelig, hed, Gødhed.

Gédgzáska, *f. idem*.

Gédjodr, vel edr illa, *hunc aut male affectus*, af godt eller ondt Gemt.

Gédjaz (ot gédjaz), *placere*, behage.

Gédillr, *male animatus*, stem at omgaaes med.

Gédlegr, *approbabilis*, antagelig, som faar Dit fald.

Gédlega, *gratioso*, vel, antagelig.

Gédleyfi, *n. pusillanimitas*, Klejnmødighed.

Gédlicill, *vid. géddeigr*.

Gédmikill, *animosus*, hidtig.

Gédlaus, *abjecto animo*, modfalden.

Gédprádr, *generosus*, ædelmødig.

Gédrackr, *idem*.

Gédslag, *n. indoler*, Sindbæstfæstehed.

Gédслеgr (svipr), *vultus iracundus*, vredagtig Mine.

Gédsmunir, *m. pl. vid. géd*.

Gédstór, *animosus*, fyrig, modig. 2) *iracundus*, hit sig, vredladen.

Gédstlyggr, *inimicus, austerus*, håard, barst.

Gédstýdr, *idem*.

Gédugr, *eximius, ex voto*, herlig, prægtig.

Géduglegr, *idem*.

Géduglega, *bene, ex animo*, hertigen, overmaade vel.

Gédþeckni, *f. favor, gratia*, Gunst, Gæst.

Gédþeckr, *gratus, irascibilis*, yndet, takkelig.

Gédþocki, *m. favor, Gæst*.

Géf (gaf, hefi gédid, at géfa), *dare, donare*, give. Géfa sig, a) *manus dare*, overgive sig b) *desicere*, give taft. Géfa eftir, *concedere*, give eftet. Géfa meira vid því minna,

aureo hamo piscari, spare paa Skillingen, men lade Valeren gaa. Géfa fararleyfi, *salvum conductum dare*, give Lov til at reise. Géfa sig at, *curare*, bryde sig om. Géfa sig til bóknáms, *nomen dare literis*, glve sig til Studeringer. Géfa qvittann, *veniam dare*, estergive. Géfa sig á tal, *colloquium instituere*, give sig i Tale, inlabe sig i Samtale. Géfa ofani, *increpare*, irettesatte. Géfa upp, a) *remittere*, tilgive. b) *cessare*, holde op. Géfa upp andann, *expirare*, oppgive. Handen. Géfa upp borgina, *urbem dedere*, oppgive Staden. Géfa færi til, *occafionem dare*, give Lejlighed til. Géfaz upp, *deficere*, ikke holde ud. Géfaz upp vid, *infectum prelingvere*, give tabt med noget før man har bragt det til Ende. Géfr þér nú? *an ventus tibi fa- vet?* er Vinden dig søjelig, Vejret godt? Nú géfr á skipid, *astus maris inuudat navim*, nu gaa Bølgerne over Skibet. Gud gæfi! *faxit Deus!* Gud give! Þad ráð mun vel géfaz, *illud consilium bonus successus mauebit*, det Raad vil have god Virkning. Illa deilir þá litr kósti, *et þú gést vel, fallax est physiognomia, si virtus probaberis*, i det mindste lover dit Udseende inet godt.

Géflinn, *datus, donatus*, given, gift.

Géflni, *f. nom. pr. femina, v. nympha ethuica*, en, hedenst Eubindes Egennavn.

Géglari, *m. prestigiosus, Sogler*. (M. O.)

Gégn, *contra*, imod; *vid. gagn*. Hann géck

Því öllu í gégn, *omnibus infusias vis*, hann nægtebe det alt sammen. Gégnstungit lár, *vulnus anceps*, et gjennemstuffed Saar.

Gégn, *cordatus, conveniens*, passende, bekvæm.

Gégni (at gégna), *respondere, pr. occurrere*, svare. 2) *conferre*, *obdire*, bifalde, adlyde. Gégna skatti, *tributum solvere*, betale Skat. Gégnir þad nockru? *an aliquid interest?* er det af nogen Bigtighed? Hveriu gégnir þad? *quid rei est?* hvad er det for noget? Þad gégnir ecki göðu, *malí omnis est*, det er et slem Tegn. Gángi öllum sem gégnir þest, *omnibus omnia optime succedant*, gid det gif enhver vel.

Gégnilegr *vid. gégn*.

Gégnilega, *convenienter*, posselligen.

Gégnð, *f. modestia, Modælighed, Ordentlighed*. 2) *consideratio*, Betænksonhed.

Gégnum, *per, trans*, Gjennem.

Géigr, *m. tremor, timor, clades*, Banghed, Frygt. Þad er þeim skömm fá þeir géig af vopnum sinum, *ignominiosum illis est, propriis armis vulnerari*, det er Skam for dem at beskadiges med deres egne Vaaben. Géigr er í því máli, *lacet anguis in herba*, den Sæg er ikke ten. At göra manni géig, *terrorem incutere*, indsjage Skæk.

Géigar (at géiga), *tremere*, forfærdes, skælve. Hann skaut nockrum örvum, og géigadi þad allt, *aliquot sagittas misit, quarum qua-*

cunqve à scopo aberravit, han Skod nogle Pile men ingen traf. Sr. S. S. 17.

Géigvænleg, *formidabilis*, rædsom, forfættelig. Geigvænleg vopn, *armorum genus formidabile*, forfærdelige Vaaben.

Géil, *f. hiatus, intersitium*, Mellemrum.

Géila (at géila í sundr), *sejungere, intersitium facere*, Pille fra hinanden, gøve Gang imellem.

Géip, *u. fusilis exaggeratio*, overdreven Nød, Præteri. 2) *uuga*, Sladder, Snaf.

Géipa (at géipa), *exaggerare, prae. 2) effusare*, Sladre.

Géipla (at géipla), *idem*.

Géiplur, *f. pl. vid. geip.*

Géipr, *hians, aperius, aaben; gabende*.

Géir, *m. nom. pr. viri. 2) hastilis nomen; Epyd. Géirinn gágnir, Odini framae domirrix, Odins ædelæggende Epyd, Gungner.*

Géira, *f. nom. pr. mulieris. 2) Bellona, Valskyrie.*

Géirnagli, *m. clavus transversus laminae & capulo haste, quem cava pars lamina haurit, et Epydson.*

Géir-nyt, *f. vid. háinús.*

Géirfugl, *m. anser magellanicus, sive pinguen, Vittefugl.*

Géirhvalr, *m. balanae genus, ventre plicato, dorso rubroseto pinniformi, alias Geirreidar á macula oblonga albicante in dorso, et Slagð Hvalfisk.*

Géiri, *m. segmentum panui figura triquetra, et*

Stykke Løj i trekantet Skikkelse, en Rile. *ira. etiam in acclivitatibus montium, ab eadem figura vocantur gras-geirar, saaledes kaldes og de Græbrovokene Pletter i Mergenes Øktraaninger gras-geirar.*

Géiri; *m. segmentum circuli, Sirkel-Affnit.*

Géirlaukr, *m. allium, Hvidløg.*

Géir-lil, *n. halecum genus, et Slagð Silb.*

Géirvarta, *f. papilla viri, Drypvoorte på Mandfolk.*

Géisl, *m. vid. Geistill.*

Géisla-dágr, *dies 13 Jan. den 13 Januar.*

Géiskar, *m. pl. (1 manni), costa vera, Ribben.*

Géisli, *m. radius, jubar, Straale.*

Géislång, *f. occaso, Døstighed.*

Geislungar, *m. pl. radii utrinque sterna, costa spuria, de korte, vægte Ribben i Mennesket; vid, hringspalir. At setia geislunga fyrir, peccus suum opponere, satte Døstet imod.*

Géispa (at géispa), *oscitare, os diucere, spæce Wunden op, gabe.*

Géispi, *m. oscitatio, Gaben.*

Géispa-gágnr, *m. oscedo, Gabeslyge.*

Géistill, *m. radius, v. baculus, gvo unuttur Xylosoleis currences, en Stok, som bruges af Sktløbere.*

Géist; *supra modum, vehementer, rapide, hastigen, med ilende fart.*

Géistr, *vehemens, impotens affectus, hastig, hysterig.*

Géit, *f. capra, Ujed. 2) caries lignorum, Træte, Dmestik i Træ.*

- Géitar-hús, *n. caprile*, en Gjedesti. At leita ullar í géitahús, *lanam ex capris quarere*, sege en Ting, hvor enhver kunde vide den ikke var at finde.
- Géita-hyrdir, *n. caprarius, agonomus*, Gjedes hyrde.
- Géita-kiöt, *n. caprina*, Gjedestöv.
- Géita-skégg, *n. aruncus*, Gjedesfjög, Dullefjög.
- Géita-sköf, *f. lichen saxatilis*, Stenlevreurt.
- Géitsé, *n. pecus hircinum*, Gjeder.
- Géithastr, *m. hircus*, Bux, Gjedesbux.
- Géitsauðr, *m. vid. geitfé*.
- Géitur (í höfði), *f. pl. vid. skurfur*.
- Gél (gól, hefi galad, at galad), *canere*, synge, gale.
- Géld (galt, hefi goldid, at gialda), *expendere, remunerare*, betale, gjengjælde. Giallda þögn, *zocere, non respondere, etc.*
- Géld (at giallda), *penas dare*, straffes for noget, undgjælde. Hann galt þess lengi síðan, *diu penas dedit*, det maatte han længe lide for. Gráfirnir gialda, gömul svín valda, *seclera parentum luxur penis filiorum*, de unge lide for deres Fædres Forseelser.
- Géldfé, *n. pecora omnia, quæ non sunt lactaria*, golde Faar etc. Kvæg som ikke malter.
- Géldi (at gélda), *castrare*, gilde. Kærnar gélda, *vacca lac non dicitur dare*, Kjøernes Mælk aftages, Kjøerne sætte af, blive golde.
- Gélding, *f. castratio*, Gilden. 2) *ultimum lac pecorum ante parturitionem*, den sidste Mælk af Faar (førend de føde deres Lam).
- Géldinga-hnappur, *m. stasice*, Faateleger, engelsk Svæs.
- Géldinga-madr, *m. castrator, orchotomus*, Gilsber.
- Géldingur, *m. spado, eunuchus*, Gilding, Kastrat. 2) *vervex*, en Bede.
- Géldiz (at gélda), *siccifere, lac amittere*, blive gold, holde op at give Mælk.
- Géldmiölk kú, *vacca non forda, v. prægnans*, en Ko som malter, uden det Aar at have høst Kalv.
- Géldr-sauðr, *vervex*, en gildet Bædder, en Bede.
- Géld-kú, *f. saura*, en gold Ko.
- Géldr, *ficus, non lactarius*, gold, som ikke malter.
- Géldtr, *castratus*, gildet.
- Gélgis, *f. distorta & macra facies*, en mager og lide udsende Stabning.
- Gélgjur (í þorkhöfði), *stabella*, Fiksegjeller.
- Gélgjubein, *n. radius stabelli*, Gjellernes Tmaa Ben.
- Gélgjulegr, *væ macilentus deformis*, som ser mager, skarp ud.
- Gélgjuleitr, *facie ossuosa, macra*, som har et hvide og mageragtigt Ansigt.
- Gélgjuskéid, *n. ætas, à pubertate, ad juvenutem, v. adolescentia*, den unge Alder.
- Géll (Gall, hefi gollid, at gélla), *resonare, in-*

sonare, gjalde, skalde, gíve Gfenlyd. *germ.*
gellen, *sonare*.

Gélt, *n. larvatus*, Gjøen.

Gélti (at gélt), *larrare, bauvari*, gja.

Gémja, *f. ovis femina effata*, et gammelt faar
som ifte mer kan faa Lam.

Gémlingr, *m. ovis aunicula*, et aargammelt
faar. *alias Gimblingr.*

Gémli, *m. aquila*, en Dren. 2) *senex ima eta-*
ris, en meget gammel Mand.

Gém, *n. sarcasmus, jocus turpis, uhøvisk* Spøg.

Gémfi, *f. idem.*

Gémf-mikill, *procax, uhøvisk* i Spøg.

Gémliur, *f. pl. novæ dentes senum edentulorum*,
ny Tandter som gamle Mand faa.

Géng (gécck, hest géngid, at gánga), *ire, pro-*
cedere, gradi, gaa. 2) *pedes ire*, rejse til Fodde.

Gánga at eiga þá konu, *eam mulierem uxorem*
ducere, tage den Kvinde til ægte. Gángaz

á, *congregari*, staa med En. Gángaz í móti,
idem. Gánga á hölm, *duellare, duellere*.

Gánga af vitinu, *exire e potestate meuris*,
blive gal, gaa fra Forstanden. Gánga fyrir

einum, a) *procedere*, gaa for En. b) *apparere*,
møde for En. Gánga fram, a) *procedere*,

træde frem. b) *de pecudibus dicitur, quando*
supervivuus hyemes, et heri om faar, at over-

leve Vinteren. Gánga í borgun, *cautionem*
in se recipere, gaa í Borgun, í Kavslon.

Gánga í skóla, *scolam frequentare*, gaa í
Skole. Gánga í fótspor, *premere vestigia*,

træde í En's Fodspor. Gánga saman, *com-*

primi, item decrescere, de opibus dicitur, quando
dilapidantur, trykkes sammen, krybe ind, is-

tage af (om Rigdom). Gánga saman, *deho-*
nestari, bestimmes. Gudmundr d'fri Þótti

miög gánga saman, *Gudm. admodum deho-*
nestari, vel inglorius reddi existimabatur, da

syntes Gudmund meget at fornede. Gánga
vel fram, *fortiter se gerere*, vise sig tapper.

Gánga til grunna, *peffum ire*, forgaa. Gánga
til vidar, *v. vidis, occidere*, gaa ned; *de*

sole dicitur occidano, ubi horizon terminatur
Sylva, v. mari. Gánga undir, *occidere, etiam*

de sole dicitur, dale, gaa ned. Gángaz fyrir,
seufcere, blive gammel, alde. Gángaz vid,

crefcere, corpus facere, vokse. Gánga vid,
affirmare, vedgaa, tilstaa. Gánga einn til

baka, *retorquere, dreje om*. Gánga á einn,
a) *jura alicujus violare, fornarme* En. b) *in-*

vehi in aliquem, stjænde paa En. c) *questio-*
nem habere, udfritte En, udlokke Sandheden.

Gánga fram af sér, *ultra vires iuri, v. lá-*
borare, arbejde over sine Rafter. Gánga

af sér, a) *decrefcere*, tage af. b) *in ruinam ver-*
gi, de domo, gaa til Grunde. Gángaz fyrir

einhverju, *allici aliqua re*, lade sig lokke af
noget. Gánga á sig, *minori tempstatem, de*

ære dicitur, trafte op til Hve't. Gángaz
undir, *promittere*, love, paatage sig noget.

Gánga úr skugga um, *evidentiis perspicere*,
se nøje efter, gjøre sig forsikret om. Gánga

frá villian, *invitus facere*, gjøre noget imod
sin Villie. Gángaz at, *prælium incipere, be-*

gynde en Træfning. Gánga á land, *exfectionem facere*, gaa i Land, gjøre Landgang. Gánga til haka, *repedare*, gaa tilbage. Gánga úr augakollum, *exsiccatione pari*, rykkes af Léd (om Høsten). Kýrnar gánga, *vacca virulatur*, Kjøerne løbe Tyr. Ódul gánga undan hönum, *allochia amittit*, han mister sine faste Ejendomme. Hálid géngur, *domus vergit*, defesificit, vacillar, Huset forfalder, gaar til Grunde. Hann géngur af hinum dandum, *nec illius morte deservit*, han piner ham som en Vedderkop kan pine en Flue, *is*. han udholder langt mer end en anden (om to som arbejde sammen). Sattin géngur saman, *pax coalescit*, Forliget kommer i Stand. Þad géngur hönum vel, *bene illi cecit*, det gaar ham godt. So géngur hvörjum, sem hann er góður til, *quisque sua fortuna faber*, en hver skaber sin egen Lykke. Málid géck á hann, *cecidi causa*, han tabte Professen. Þad mun vidgánga, *evenies*, det vil gaa for sig. Sá madr géngur upp, *iste homo celebrescit*, den Mand kommer i Anseelse. Þeir peníngar gánga upp, *isti nummi dilapidantur*, de Penge fortæres. Þad géngur úr hófi, *modum excedit*, det gaar forvidt. Þar géngur á byrgdir, *cibaria deficiunt*, der rálke Levnetsmidlerne ikke til. Her géngur mikid á, *magni quid hic est*, her er meget om. Þeir gánga hía, *prætereunt alii alios*, de gaa forbi hverandre. Látru þér gánga vel á verk þitt, *fac cito proficitur opus tuum*, lad dit

Arbejde gaa gøsvindt. Lára ecki á sig gánga, *nult cedere*, blive ved sit Forfat.

Géngd, *f. progressus, cursus*, Gang. Fiskigéngd, *accursus piscium*, Fiskenes Nærmelse til Landet.

Géngi, *n. successus*, Fremgang. 2) favor, Þni best. Hann er þar í góðu géngi, *ibi acceptus est*, der er han yndet.

Géngi, *n. auxilium*, Hjælp, Bistand. Ecki er géngi, nema vígs-géngi sé, *non est comes fridus & foris*, qui pugnant pro socio detractor, den er ingen tro eller brav Hjælper, der vægrer sig ved at stride for sin Ven.

Génginn, *desideratus*, savnet. 2) praterius, forbi, forsvunden. Góður er hvör génginn, *illr aftr fenginn*, praterita laudamus, prateria fastidimus, vi savne det forbigangne, men blive kjede af det nærværende. Hönum er géngid, *desiderium illi relicum est*, han savner mange Ting. Af manni génginn, *viribus & vigore fractus*, udmattet. Af lét génginn, *idem*.

Génia, *f. securis*, en Økse. 2) famina immodesta, et uanstændigt Bruentimmer.

Génta, *f. ancilla perulans*, overgtven Tjenestepige.

Gépill, *n. cochleare parulum, lasum*, en vid og stor Skje.

Gér, *n. fermentatio liquorum, defecatio*, Gjar, Gjæring. (N. O.)

Gér, *n. globus halemum, emergentium e mari quando aves illis inhiant, vocantur* ica con-

- juvencim*, en stor Mængde Silb ber sømmet evnypaa Vandet, tillige med Kovjaglene som forfølge dem.
- Gér, *diducus, patulus, de hamo dicitur*, graadig.
- Géran, *f. fermentatio*, Gjæring.
- Gérade (dryck), *potus, v. liquor, adhuc fermentans*, gjærende, i Gjæring.
- Gérd, *f. actio, handling. 2) digestio, Fortsættelse. alias görd, infra.*
- Gérdar-kækr, *m. gesticulatio, affecteret Gæerde.*
- Gérdarlæti, *n. pl. simulatio, Strømteri, Hylteri.*
- Gérði, *n. sepes, sepium, Gærde.*
- Gérdis-tún, *n. sepeum graminum*, indhegnet Mjæland.
- Gérdur, *f. dea profana, nympa, Gærde, en hedenst Gudinde.*
- Géri (at géra), *facere vid. infra göri, gjøre.*
- Gérflegr, *virilis, masculus, mandig.*
- Gérfi, *n. persona, en Måske. 2) amicus, sive armamenta, Skæder eller Rustning.*
- Gérfar, *f. pl. idem.*
- Gérfibúr, *n. armamentarium, Tøjhus, Rustkammer.*
- Géri, *m. parelius, Bisol. 2) nomen lupi voracis*, en graadig Mås Egnavn i den gamle Gudelære.
- Gérla, *probe, perfecte, clare, tydelig, gjærligen, meget vel. alias gërla.*
- Gér-nyttinn, gërnýttinn, *nilh commodi neghgens*, som ikke lader nogen Ting spildes, som ved at benytte alt.
- Gérpi, *n. virago, Heltinde.*
- Gérpiligr, *virilis, mandig. å garpe.*
- Gérr v. Gërr, *perfectius, clarius gérr, clarissime, nøjst, nøjst.*
- Gérr, *factus, gjort. Vel at sér gérr, virtute & viribus pollens, vel udrustet af Naturen, af store Talenter.*
- Gérra, *f. homo vanus & absurdus, ic. gerre, en Sladderhant, et Drog.*
- Gérrulegr, *absurdus, gerronens, urimelig, natagtig.*
- Gérsamlega, *görsamlega, omnino, perfecte, ganske.*
- Gérslemi, *f. nom. pr. virginis venustissima, en Kvindes Egnavn i den gamle Gudelære. 2) res quæcunq; pretiosissima, en Kostbarhed, Klenodie.*
- Gérrugr, *faculentus, barmefuld.*
- Géskni, *f. vid. késkni.*
- Géstabod, *n. convivium, Gjæstebud.*
- Géstaherbergi, *n. hospitium, diverforium, Vættuhús, Gæstgiversted.*
- Géstaskáli, *m. diverforium, pandocæum, Gæstehús.*
- Géstfedri, *m. qui in terra peregrina, procul à propinquis, moritur, cui hospes acrivus pro patre, En som der i fremmed Land langt fra sine Grænder, hvis Vært betrogtes som hans Fader.*
- Géstgíafi, *m. caupo, hospes, pandocæus, Gæstgiver, Vært.*
- Géstkominn, géstkomandi, *hospes, peregrinus Gæst, Fremmed.*

Gétqvæmd, *f. frequentia, confluxus hospitum*, megen Sogulng.

Gétqvæmr, *frequentis*, som mange besøge. Þar var gétqvæmr, *frequentis ibi erat confluxus advenarum*, det Stæd besøgte mange, det tog mange ind.

Gétstrínni, *hospitatis, gæstmild, gæstfæli*.

Gétstríni, *f. hospitalitas, Gæstmildhed, Gæstfrihed*.

Gét (gat, hefi gétid, at géta), *generare, gignere*, avlt. 2) *concipere*, undfange. 3) *cum genia mentionem facere*, omtale, give Esterretning om. Adam gat Þrá líni; Þeirra var gétid, *Adam res filios generavit, quorum mentio facta est*, Adam avlede tre Sønnier, som man har saatt Esterretning om. Þess er gétid, sém gótt er, *facta faci comes*, Digtet følger Gjærningen. Géta. í kollinn, *conjectura assequi*, gjætte ret. Géta góds til, *optima ominari*, haabe godt af. En. 4) *acquirere, ir. fenire*, forskafe, fornemme. Góðu dægri verdr lí gramr ofborinn, er sér gétr lík-ann lesa, *bono auspicio natus est rex, tantum sibi favorem acquirens*, den Konge er født paa en lykkelig Dag, som saaledes vinder alles Gndest. Eg skal géta leyfi af kóngi, *acquiram permissionem a rege*, jeg vil faa Tilladelse af Kongen. Þorgrím gat ástir Sigrídar, *Thorgrimus se insumavit amorus Sigríde*, Þorgrim vandt Sigrídes Kjærlig- hed. Leidiz margr ef gott gétr, *ducitur*

quis facillus, si bene tractatus, mængen ladeb sig lede med gode Midler.

Gét (gat, hefi gétat, at géta), *posse, valere*, kunne.

Géta, *f. vid. gáta*. At gétu minni, *ut conjicio*, som jeg sagde, efter min Gætning. Mér Þykir lítill gétu-bót í því, *quoad conjicere possum, parum juvabit*, efter min Tante vil det ikke hjælpe meget.

Gétst (at gétaz), *fortibus, certare*, kappes i at gjætte.

Gétraz (at gétraz), *idem*.

Gétspakr, *sagax, vis, suavis* til at gjætte, oplose Gaader. Þíkin eru gétspökust, *in illis, que omnibus scire negatum est, sapienti factus nihil cedit*, de enfoldige give de kloge intet efter i at forudse skjulte Hændelser.

Gétst, (at gétaz), *acquiescere, ir. probare*, finde Behag i, samtykke. Eeki gétst mér at því, *non approbo*, det er ikke efter mit Behag.

Gétinn, *conceptus*, undfanget.

Gétnadi; *m. conceptio, Udfangelse*.

Gétnadar-límir, *m. pl. membra genitalia, Góds setlemmer, Avlemmere*.

Gétý, *u. larvatus, Gjøen*.

Gétý (gó, hefi gétýad, at gétýa), *larrare, gjo*. 2) *irridere, belt, bespotte*. Spari Ek eigi god gétýa; *ut luber idola irridere*, jeg spæter ikke at bespøtte Gudene. Gétst þú né gétýa, *hospitem ne irridens*, gjøt ikke Nar af ndgen Gjast, Fremmed.

Géyfa, *f. vapor, exhalatio*, Dunst, Uddampning.
gufa.

Géyfa, *f. ruga, plica*, en Fold, en Rynke. 2) *os distortum ut saepe vetularum*, rynket Ansigt.
vid. gófa.

Géyfa (at géyfa), *detorque, os ringere*, vræn-
ge Munden. Géyfa á sér vörina, *os detor-
quere, distortuere*, vrænge, opspærre Munden.
Gömlum kénnum vér godanum, at géyfa
á saltinu, *senio jam confectum pontificem ob
salis acorem ringere docemus*, vi vil læte den
gamle Forstander (Gode) at bide i det sure
Væle.

Géyfaðr, *distortus*, skæv, vrang.

Géymd, *f. cautela, observatio*, Forvaring.

Géymi-bár, *n. penuarium*, Episekjælder, For-
raadskammer.

Géymi (at géyma), *servare, custodire*, glemme,
forvare, passe paa. Pels mun ég géyma,
at koma þar allðrei, *cavebo ne unquam istuc
veniam*, jeg vil tage mig i Agt for ikke at
komme der.

Géymilegr, *circumspectus*; forsigtig, betænk-
som.

Géyminn, *sollicitus, qui fide custodit*, paapassende,
omhyggelig, tro.

Géymir, *m. custos*, Vogtet, Bevaret. 2) *mare*,
hav. *vid. Gýmir.*

Géymsla, *f. custodia*, Forvaring, Varetøgt.

Ejár géymsla, *f. pecuaria*; Raaæts, især
Haarens Bevogtelse.

Géymslu-lé, *n. depositum*, betroet Gods.

Géymslu-hús, *n. conditorium, penuarium*, For-
raadskammer.

Géymslu-lauss, *neglectus, incustoditus*, ubevogtet,
uforvaret.

Géymr, *m. vasta solitudo*, en stor, tom Plads,
et stort, tomt Rum, det store Verdenstrum.

Géys, *n. grassatio, furor, vehementia*, Frem-
bryden, Grassering. *gys.*

Géysan, *f. idem.*

Géysi, *n. idem.*

Géysla (at géysla), *grassari, impetu ferri*, bryde
frem, fare frem.

Géysilegr, *vehemens*, hæstig, frembrydende.

Géysingr, *m. impetus, vehementia*, Hæstighed.

Géysi-mikill, *permagnus*, overmaade stor.

Géysi-stærð, *f. inusitata magnitudo*, overordent-
lig Størrelse.

Gía, *f. pandura, sambuca*, Gige; (*rectius gígía*).

Gíá, *f. chasma, hiatus oblongus, ir. ruptura mon-
tis, et Diab*, en Ravne i Jorden, en Glæde-
kløft.

Gíá, *f. dissoluta securitas*, Ryggeløshed.

Gíafa-bréf, *u. instrumentum donacionis*, Gaves
brev.

Gíafmíldr, *largus, liberalis*, gavmild.

Gíaf-ord, *n. consensus matrimonii, ex parte pro-
pinquorum virginis*, Samtykke til Egetteskab
af Brudens Brænder. 2) *conjugium*, Ege-
teskab.

Gíafvaxta, *marurus, ir. nubilis*, glistefærdig.

Gíafvaxta mey, *marura viro virgo, nubilis*,
en mandvoften Pige.

- Giá-gón, *n. lacrima oculorum*, Øjelaft her og der omkring. á giá & gón.
- Giá-gónulegr, *voge circumferens oculos*, som gafer og gloer.
- Gjald, *n. pecunia, moneta*, Penge. 2) *debitum*, Gjæld. Hyggv æ giöf til gjalda, döfs anridöf inhiar, noget for noget om Venftab skal holdes.
- Gjalda-vod, *f. pannus promercalis*, Klæde fom man har til Udgifter.
- Gjald-dagi, *m. terminus solvendi, dies oculara colende*, en beftemt Dag, paa hylften en Skyltner skal betale sin Gjæld, Termin.
- Gjald-fäng, *n. proba, vulgaris merces, v. res*, alle gangbare Vare. Gjaldfängs kýr, ær, heftar, klædi, *ordinaria taxa, v. promercalis affimationis, seu iusti valoris, vacca, oves, equi, panni*, Rædet, Faar, Hæft, Klæde, af sædvanlig Værdi, uden Lyde.
- Gjaldgæng, *qualitate & quantitate irrefcusabilis*, pyflig, gængs og gæv. Gjaldgæng vara, *iusta merces, infucata*, lovtige og gode Varer.
- Gjald-hús, *n. varium*, Skatkammer.
- Gjald-kéri, *m. quæstor publicus*, Rentemeftter, Skatmeftter.
- Gjálfra (at gjálfra), *obftrepere*, buldre, lærme imod. Hér gjálfrar et landi, *hic terra allidit ægvor*, her ftaa Bølgerne ind paa Landet.
- Gjálfr, *n. alliso maris, ad littora*, Bølgernes Drufen imod Landet.
- Gjálfr, *n. perulantia, diffoluti mores*, overdreven Forlyftelse, Letfæindighed.
- Gjálfrislegr, *lascivus, diffolutus, umanabellig*, overgiven.
- Gjálfrislega, *diffolute, perditæ, fljodestæft*.
- Gjálfris-fullr, *vid. gjálfrislegr*.
- Gjálfrisflamr, *idem*.
- Gjálfr, *idem*.
- Gjall, *n. scoria ferri, ir. striccura*, Jernflanne, Hammerslag, *ir. Gnifter*.
- Gjalp, *f. vid. gjálfr*. 2) *nom. pr. virginis gigantæ*.
- Gjalpa (at gjalpa), *vid. gjálfra*.
- Gjamm, *n. hilares faecia, pr. stridor maxillarum*, lystig Stjæmt.
- Gjamma (at gjamma), *hilariter & secure indulgere jocis*, indlade fig meget i Spøg. *qr. kiamma, á kiammi*.
- Gján, *f. vid. Gif*.
- Gjáni, *m. socers, securus, baro, v. barro, rpg* gætløs, dorft, efterladen.
- Giarn, *pronus, proclivis, idem avidus*, gjerttig, tilbøjelig, hengiven til. Dad er hönnum giarnt, *sape soler*, det plejer han gjerne.
- Giarnan, *lubentæ, libentæ, ultro*, gjerne. Lif-giarnan, *pariter ac vitam*, fom Livet.
- Giardari, *m. victor*, Fæbinder.
- Gift, *f. donum*, Gave, Foræring; *angl. gift, idem*. Henn átti fátt til fãrgiftar, *arcæ erat in re*, han havde faa Ting, han kunde miste.

Gifta, *f. felicitas*, Held, Lykke.

Giftaz (at giftaz), *nubere*, giftes. Giftaz aftr, *ad vota secunda transire*, gifte sig anden Gang.

Gifti (at gifta), *nuptui dare, marisare*, give til Ægte.

Gifting, *f. nuptus*, Giftermaal.

Giftingar-madr, *qui jus habet virginem nuptui dare*, en som faar for en Piges Giftermaal, Giftingemand.

Giftumál, *n. pl. matrimonium*, Ægteskab, Giftermaal.

Giftusamlegr, *fortunatus*, heldig.

Giftusamlega, *felicitet*, lykkeligen, heldigen.

Giftr, *maritatus*, gift. Gift kona, *mulier maritalis*, uxor, en gift Kone.

Gifur, *f. pl. gigantes famina*, Jattekvinder.

Gifur rata, *gigantes pedes illidunt faxis*, Jattekvinderne stode Fodderne mod Klipperne.

Gifr, *n. uga*, *odiosa bassologia*, Slutted.

Gifra (at gifra), *blasare*, obstreperere, sludre.

Gifur, *vehemens*, *avidus*, hæftig, umaadelig.

Gifurlegr, *idem*.

Gifurlega, *avide*, begjærligen, hæftig.

Gigjar-pufs, *m. aphrodita*, *volva marina*, *cunnius maris*. *vid. hraunpufa*.

Gigur, *f. gigas famina*, Jattekvinde. 2) *apertura*, Åbning; (*recius* gygr). Gigur í elldfalli, *crater*, Lufthullet, Krateren í ildsprudende Bjerge. Gigur í elldstó, *apertura*, *v. hiatus foci*, spiramen, Lufthul, Trækul í Jlden. At vinna fyrri gíg, *operam perdere*, tjene for intet.

Gickr, *m. audaculus*, en Gjak, Nar.

Gil, *n. hiatus*, *sisura monium*, *alveus*, en liden Djærglæft, Forbygning.

Gilbra, *f. inaequalitas*, *sinus*, Krumning, Bøining, Bugt.

Gilbra (at gilbra), *sorgere*, *sinuare*, slaa í Bugter.

Gilbrótt, *sortuosus*, *sinuosus*, bugtet.

Gildi, *n. honor*, *estimatio*, Ære, Anseelse. Hann er í miklu gildi, *magna estimationis est*, han er í stor Anseelse.

Gildi, *n. premium rei aequipollens*, lige Værdi. Sú kona er karlmanns gildi, *illa mulier virago est*, *mari aequipollens*, den Kvinde har Mand's Mod og Styrke.

Gildi (gilti, hest gilt, at gilda), *valere*, *estimari*, gjalbe, vare í den eller den Pris. Þad gildir so mikid, *rara constas*, det koster saa meget. Þad gildir vid ríkisdal, *nummus imperialem aequat precio*, det er af en Rigsdaler's Værdi. Mig gildir at einu, *idem est mihi*, det er mig det samme.

Gildi (gilti, at gilda), *premium rei statuere*, vurdere, Rættene, takfæra. Gilda vörur á móti peningum, *merces ad premium argenti taxare*, safsatte Værens Værdi mod Penge. Gilding, *f. estimatio*, *taxatio*, Vurdering, Slatting.

Gilding, *f. superficiaria reparatio aggeris*, Jstands sættelse af den ene Side af en Væg.

Gildleiki, *m. crassitudo*, Tykhed. 2) *valor*, Pris.

Gildna (at gildna), *crassescere, corpus facere, blive tyk.*

Gildra, *f. decipula, Gælde.*

Gildra (at gildra), *laqueos tendere, sætte Gælde, Snare for. Gildra til dýraveida, irretive feras laqueis, fange Dyr ved Snarer.*

Gildr, *validus, probus, pretio, v. viribus et virtute, duellig, dygtig haade i Henseende til Værdi, Styrke og Mod. 2) crassus, tyk.*

Gildr karlmadr, *vir fortis, en raaf Mand.*

Gildr bóndi, *prædator honoratus, en god, anseelt Bønde.*

Gilfi, *m. res poet. pr. magnificus, en Konge. (recc. gylfi).*

Gilia (at gilia), *diducere, alveum facere, udvide, fille fra hinanden; gil. Gilia konu, mulierem stuprare, beføve et Kvindfolk.*

Gilpr, *m. flexura, sinus, en Bugt, Bøjning. vid. kilpr.*

Gilprótt, *rotuosus, bugtet. vid. gilbrótt.*

Gilprur, *f. pl. inæqualitas superficies, Bøjning, Ujævnheder. vid. gilbrur.*

Gilta, *f. serosa, en Grisefø.*

Gíma, *f. rima, hiatus, lumen transmissens, en Sprække.*

Gímald, *n. idem ac gíma.*

Gíman, *n. idem.*

Gimbill, *m. agnus, ovicula, et Lam. angl. gimmer.*

Gimbla, *f. agna, en Gimmer.*

Gimbrarlamb, *n. agnellus, et Gimmerlam.*

Gimbur, *f. agna, en Gimmer.*

Gimbur-skól, *f. concha orbiculara crassa minima, en lille Muskel.*

Gimi (at gíma), *dehiscere, gabe, Sprække.*

Gimlir, *m. visor, splendor, Glæde, Klarhed. 2) ather, v. splendidissimus locus cali, det herligste Sted i Himmelen. Sal veit ec standa, fólu fegri, gulli þaktað á Gimli, scio diverforium esse, sole splendidius deauratum, in illa regione cali qua Gimlir vocatur, jeg kjænder en Sal, som er klarere end Solen og tækket med Guld, i den Himmeln som kaldes Gimler.*

Gimpur, *f. pl. genus quoddam fimbria vestium, et Slags Fryser, Fortred.*

Gimsteinn, *m. gemma; pr. lapis splensens, v. phosphorescens, Edelsten.*

Gín (gín, hefi gínid, at gína), *hiare, os diducere, gabe, spærre Munden op. Þú gínst yfir því agni, inescari te finisti, du lod dig fange med den Loffemad.*

Gín, *n. rictus, oris diductio, Gab, Mundens Åbning.*

Gína, *f. chasma nubium, radius celestis, Luftens Klarhed imellem Skyerne.*

Gínar (at gína), *hiare, rarefcere, blive tynd, klare op. Nú gínar í loftid, jam rarefcunt nubes, nu klarer det op i Været.*

Gín-faxi, *m. character magicus, Troldoms Tegn.*

Gín-heilagr, *radians sanctissæ, højhellig. Gín-heilög god, sacro sancta numina, de aller*

hellgæ Guber. Þá gengu regin öll, á raukstöla, ginheilög god oc um þad gattuz, sum potestates calorum in nubibus confederunt, dii radiantur & consulerunt, da satte Hinn melens Magter sig paa Sþerne, de hǫshelligu ge Guber, og holdt Raad derom.

Ginkéti, *n. vid. Gófla.*

Gin-klofi, *m. spasmus cynicus*, Mundspørre, Krampetrafnng i Ansigtet.

Ginni (at ginna), *allicere, seducere, inescare*, forlokke, narre, fange ved List.

Ginning, *f. allectatio, inescatio*, Forlokkelse.

Ginnúngr, *m. qui sibi imponere finit*, En som lader sig bebrage.

Ginnúngr, *m. ala maxilla*, Kindben; *vid. kinnúngr.* Ginnúnga-gap, *oceanus arcticus*, de gamle Nordboers *Καος*.

Gintr, *allectus, inescarus*, forlokket, narret.

Gið, *f. vid. giá, lascivia*, Overgivenesshed.

Giðdr, *m. milvus*, en Glante. 2) *idem ac sequens*,

Giðla, *f. ventus frigidulus, aura frigida*, en kold Blæst. Fialla-giðla, *aura montana borealis*, kold Blæst paa de nordlige Fjbjerge.

Giðulegr, *flatusus, v. ventum omniaus*, vindig, som ser ud til at blæse.

Giðsta (at giðsta), *gelide flare*, blæse koldt. *vid. gusta.*

Giðstugr, *frigide ventosus*, koldt blæsende.

Giðstr, *m. aura frigida*, kold Vind. *vid. gustr.*

Giða, *f. caverna, specus, serobis, Hule, Gaby, Hul, Grotte.*

Giðf, *f. donum, it. donario*, Gave, Stjant, Foræring.

Giðft, *f. donatio, Foder, Foring*. Giðftarlaus, *sine donatione, v. pabulo*, som gaar ude om Vinteren, ikke fores. Ecki er giðftin á Þvi, *non datur*, det vil ikke lade sig gjøre.

Giðfall, *largus opum*, rund, gavmild.

Giðgl, *n. aqua, lymphæ*, Vand. Blóð-giðgl, *n. sanguis serofus*, vandigt Blod; Vandelene i Blod.

Giðgr, *n. fissura rupium, ubi fluctus, illiduntur*, en Sprækk, Kløst i Klipper hvor Vølgerne flyde ind.

Giðll, *f. tuba*, en Trompete. 2) *perra cava*, hul Klippe. Giðllar-horn, *n. tuba canora*, den høt klingende Trompet, hvori Hejmdal blæser ved Verdens Ende.

Giðrd, *f. cingulus, cingulum*, Gjerd, Belte. Söðulgiðrd, *cingula equi*, Sadelgjerd. Tunna-giðrd, *vimen*, Tøndebaand, Gjerd.

Gipsa (at gipsa), *gypfare*, gips.

Gips, *n. gypsum, Gips*. (R. D.)

Girdi (at girda), *cingere, circumdare*, omgjøre, omgive, omgærde. At girda sig, *succingere se*, opskætte sig, gærde sig, opfiltre sig. Girda sig sverdi, *cingere se gladio*, sprænde Sværdet paa.

Girdi, *u. vimen*, Baand, Bilde. 2) *omne lignum victorum operi inserviens*, al Slags Træ som kan bruges til Karbaand.

Girdis-vidr, *m. idem*, Baandstykke.

Girding, *f. cingula, zona*, Gjerd, Belte. 2) *sep-*

- rum, *seps, sepimentum, agger*, Gjærde, Jods
begning.
- Giria (at giria), *dilatare, udvide. vid. ger.*
- Girtr, *cinerus*, omgjordet, bebunden. 2) *vicius*,
et Ræ som har Waand nok.
- Girnd, *f. desiderium*, Begjerlighed.
- Girndar-bruni, *m. astus libidinis*, umaadellig
Begjerlighed.
- Girni, *n. illa, inrestina tenuia*, Earme.
- Girniligr, *desiderabilis*, ønskelig.
- Girnir (at girna), *cupere, begjere, attraa, et
begjerlig efter. Mig girnir ecki at siela,
nolo felere*, jeg har ikke Lust at sidde.
- Girniz (at girnaz), *cupere, expectere, have Lust
til, være begjerlig efter.*
- Girngr, *avidus*, begjerlig, gjertig. (N. O. be-
dre: ågiarn, giarn). Hefnigr, *vindicta
cupidus*, hævnjertig. (N. O. bedre: hef-
nisamr, hefndargjarn).
- Gis, *n. decidulum, cavillario*, Narren, Drillen.
- Gisann, *rarus, hiulcus*, aaben, utat.
- Gisna (at gisna), *hiascere, faiscere, ravne,
sprække, blive utat.*
- Gisnan, Gishun, *f. hiansia*, Ridsr, Sprække.
- Giscka (at giscka), *conjecturare, gjætte, gjøre
Slutning. (q. giscka).*
- Giss, *m. obfer, alias olim gils, Gidsel, is. Rav-
stønst.*
- Gilli, *m. idem. 2) radius, Stråle.*
- Gilling, *f. obsidatus, conditio obsidis*, Gidsel,
Borgen.
- Gisla (at gisla), *obsidem dare, give Gidsel.*
- Gislångar, *m. pl. vid. Geislångar.*
- Gistentr, *dentes hiulcus*, som har Tænder, der
staa langt fra hinanden.
- Gisti (at gista), *diversari, pernoctare, blive Nat-
ten over et Stad som Gæst. 2) recipere,
tage imod en Gæst.*
- Gislång, *f. hospirium*, Herberge.
- Gistr, *hospitio exceptus*, herbergeret.
- Giúfr, *n. vid. hiúfr.*
- Gladiel, *n. gladiolus, framae, Dolk, Spyd.*
- Gladlyndi, *n. hilaritas*, Lystighed, Munterhed.
- Gladning, *f. laetificatio*, Vedertvøggelse, Foc-
nøjelse.
- Gladningr, *m. idem.*
- Gladfinni, *n. vid. gladlyndi.*
- Gladr, *m. equus, Hest.*
- Gladr, *latus, hilaris, glad, munter. 2) splendus,
nitens, glat, glinsende.*
- Gladvær, *latus, lystig, munter.*
- Gladværd, *f. laetitia*, Munterhed, Lystighed.
- Gladværi, *f. idem.*
- Gláma, *f. albor, albitus*, Hvidhed, deraf Navnet
paa et vist Bjerg. *inde nom. pr. monis,
perpetua nive obsiti.*
- Glámables, *f. lingua alba*, hvid Blis i Panden.
- Glámablesótr (hestr), *equus alba lingua in fron-
te, ad nares usque, hvidblisset.*
- Glámbeockr, *m. apricius, Solst. Varme af
Solen. Paa ligger á glámbeocki, in aprico
est, det ligger under aaben Himmel, is. er
uvit.*
- Glámeygdr *vid. Glámiskygn.*

- Glamm, *n. sinitus*, Klang, Klingren. 2) *crepundia*, Rangle, Duffetøj.
- Glammi, *m. streperus gerro*, en Sladdermund, en Vaaser.
- Glámóttr, *vid. glámblefóttr*.
- Glampi, *m. splendor, nitor*, Ølmt, Økin. 2) *bractea felicitas*, ukladg, kort Lykke.
- Glampa (at glampa), *nitere, micare*, skinne, glinse. Þad glampar á, *refulget, venitet*, det giver Øjenflin.
- Glamra (at glamra), *strepere, crepere*, larme, støje.
- Glámskygn, *qui glaucosi laboras*, som har flette Øjne.
- Glámskygni, *f. glaucoma, achlys*, Øjensvagthed.
- Glámfýni, *f. idem*.
- Glamr, *n. vid. Glamm*.
- Glámr, *m. vid. Glámblefóttr* hefr.
- Glan, *n. expolatorum nitor*, glattebe og polerede Bæres Blanthed. Kaupa-glan, *fucus novarum mercium*, ny oppudsede Kræmvarer.
- Glanar (at glana), *lucescere*, klare op. Nú glanar til, *lucescit, nubes rarefcunt*, nu klarer det op i Bæret.
- Glanni, *m. vulgur*, Klæbenet. 2) *imporsuus scurra*, en paatrængende Nar.
- Glans, *n. nitor*, Glánd. 2) *fulgur*, Økin.
- Glanfa (at glansa), *nitere*, glindse, være blank.
- Glanfandi, *splendidus*, blank, glinsende.
- Glanfi, *m. iubar*, Straale, Økin. 2) *splendor, nitor*, Glánd, Blanthed.
- Glápeygdr, *hebet oculis*, som har dunkle, sløve Øjne.
- Glápi (at glápa á), *obstrueri, intueri*, stirre paa.
- Glapna (at glapnaz), *descere, ir. errare*, slaa fejl, *ir. tage fejl*. Glapnaz góðum ef þeir gá sin ei, *boni etiam delinquunt, ni caveant*, de kloge forse sig ogsaa om de ikke tage sig i Agt. Glapnar syn, *visus hebetis*, Øynet sløves, svækket.
- Glapp, *n. mala fortuna*, Uheld. Höppum og glöppum, *varia fortuna, is. perfas & nefas*, med afvekkende Lykke, *ir. med Ret og Uret*.
- Glappi, *m. furvus, jaccuarius*, en Dumrlan, Pralhals.
- Glappa-skot, *n. jactus furvus*, dum Strøg. Allir eiga glappa-skot á æfi sinni, *semel insanivimus omnes*, alle begaa en Fejl engang i Livet.
- Glappa-yrdi, *n. pl. præcipitancia verborum*, Ord som tales ubetænksum.
- Glappaz (at glappaz), *imprudenter facere*, gøre noget ubetænksum, uoverlagt. Þad glappadz uppá, *inopinato accidit*, det paafom uforventet.
- Glap-skulld, *f. debitum casuale*, tilfældig Drab.
- Glap-vig, *n. homicidium casuale*, uforsettlig Drab, Vaabedrab.
- Glar-meistari, *m. viriarius*, Glarmester. (M. O.)
- Glas, *n. vitrum*, Glas. (M. O. bedre: gler).
- Glasa-hringing, *f. corabus*, Klingen med Glasfene.
- Glafeygdr, *cui humor vitreus in oculis prævaler*, glásøjet.

Glaskef, *n. pl. vasa viorea, hyalina*, Glaskef.
 Glasfena (at glasfena), *incrustare, glassere*. (M. O.)
 Glasfering, *f. encaustum*, Glasfering.
 Glata (at glata), *perdere, oede, forspilde*. 2) *amir-
tere, tabe*.
 Glatadr, *amissus, tabt*.
 Glatan, *f. dispendium, jactura*, Fortabelse, *ir*.
 Skade, Forlöd. 2) *incuria*, Foesømmelse.
 Glataz (at glataz), *perire, fortabe*.
 Glatángur, *m. suarum rerum negligens*, forsøm-
 melig, som ikke passer sine Sager.
 Glatángslegur, *idem*.
 Glatángslega, *negligens*, forsømmelig, Njodes-
 løst.
 Glatr, *n. vid. Glatan*. Brædr á Módrurvöllum
 eydda klauftra fê med glatri og heimsku,
*fravres Módrurvallis dilogidaranz bona mona-
sterii incuria et imprudencia*, Brædrene paa
 Módrerulle foræbede Klosteret Gods med Nj-
 deles Uforsigtighed.
 Glaur-mikill, *clamosus*, larmende, Røende.
 Glaur, *m. resonantia, solurior letitia*, overgi-
 ven Glædelig. 2) *strepitus, Corin, Etaj*.
 Gled (at gledia), *gaudio afficere, glæde, fornøje*.
 2) *polire, glatte*. Nå gledr gustinn, *jam*
venno scivire permittitur, nu begynder Vin-
 den at blæse stærkere. Hann hafdi ný-glatt
 sverdit, *gladium nuper polierat*, han havde
 nylig pudset Sverdet.
 Gledi, *f. letitia*, Glæde.
 Gledibrægd, *n. fons serena*, mildt Ansigt, for-
 nøjet Udseende. 2) *jocus*, Spøg.

Gledilegr, *larus, hilaris*, gladelig, frydefuld,
 gladelig.
 Gledilega, *hilariter*, gladeligen.
 Gledilæti, *n. pl. gestus laetantium, ir. jubulum*,
 Glædesrig, Glædespynter.
 Gledimadr, *homo facerus*, en munter Mand.
 Gledra, *f. milvus*, en Glænte. 2) *procax au-
cilla*, en ublu Tød.
 Gledskapr, *m. vid. gledi*.
 Gledst (at glediaz), *gaudere, letari, glæde sig*,
 glæde.
 Gledíngur, *varicus*, Røvbenet, Krævende.
 Gleidi (at gleida), *distendere, stræve, udspile*.
 Gleidr, *varus*, Røvbenet.
 Gleidna (at gleidna), *vid. glidna*.
 Gleipi (at gleipa), *devorare, glutire, slugt i sig*.
 Gleipa hveliur, *auram forbilem haurire*, snaps
 ve efter Været.
 Gleipilegr, *avidus, vorax*, graabig, slugende.
 Gleipilega, *avide*, med Begjerlighed, graabigen.
 Gleipu-bein, *n. vid. smiðva-legi*.
 Gleipnir, *m. vinculum superinductum, ut saccus*,
 Navnet paa det Baaend hvormed Fenrisulven
 blev bunden.
 Glenni (at glenna), *distendere, pandere, ud-
strække, udspænde*.
 Glenníng, *f. distentio*, Udstrækning.
 Glens, *n. jocus salax, letfærdig Skæmt*.
 Glensa (at glensa), *jocari*, Røvende.
 Glenska, *f. jocus mordax*, bibende Spøg.
 Glenslæti, *n. pl. procacitas*, Overgivenhed.
 Glens-mikill, *procax*, overgiven.

Glens-yrdi, *n. pl. vid. glens.*

Glep (at glepia), *interpellare*, hindre, forstørre.

2) *caliginem oculis offundere*, forblinde Dinesne. At glepia konu, *infatuare mulierem*, forføre et Kvindesjæl. Paa glepr kyn, *offuscari oculos*, det blander.

Gleps, *n. casses, plaga*, Jørgergarn. 2) *morfus*, Bld, eg. et Forsøg til at bide, et Glams med Munden.

Glepta (at glepta), *dentibus arripere*, at glamsse, gribe eller gramse med Munden efter noget.

Glepsyrdi, *n. pl. vid. Glens.*

Gler, *n. virrum, Glad.*

Gler-augu, *n. pl. conspilla, perspicilla*, Glarøjne, Brillen.

Gler-flaska, *f. ampulla virrea*, Flaske (af Glas).

Glergluggi, *m. speculavium, fenestra virrea*, et Gladvindue.

Glerhall, *m. quarzum*, Kvartst.

Glerlite, *m. color hyalinus*, Glasfarve.

Gler-ráda, *f. specular*, Glatrude. (N. D.)

Gler-smidr, *m. virriarius*, Glarmester.

Gleitt, *n. laceratio*, Oprirelse, Drillen. Því rídr þú í gleitt við ós, *cur equitando nos laceratis*, hvorfor rider du saaledes for at drille os?

Gletta, *f. idem*. Grágletta, *f. mordacitas*, Bidfæhed.

Glettilegr, *suspectus*, mistænkelig.

Glettilega, *suspecto*, mistænkelig.

Glettíngasámr, *pronus, ad irritandum*, som gjærne driller, spirrer andre.

Glettinn, *idem*.

Glettingar, *f. pl. fascinamenta*, Trylleri, Fortryllelse. 2) *irritatio*, Oprirelse. Þorgils var eingi glettinga madr, *Thorgili sine periculo irritari non potuit*, Þorgils var ikke til at spæge med. Þeir sktu at í glett, *oppugnatio in irritazione consistit*, deres Angreb var kun for at drille Modstanderne.

Glettiz (at glettaz vid), *irritare, lacerare*, drille, spirre, narre med en.

Glettni, *f. irritatio*, Oprirelse, eg. Tilbøjelighed til at drille. 2) *lusus*, Spag, Lystighed.

Glettur, *f. pl. vid. Glettni*.

Gleymi (at gleyma), *oblivisci*, glemme.

Gleyminn, *obliviosus*, glemfom.

Gleymstr, *incuriosus*, uagtksom, ubekymret.

Gleymska, *f. incuria*, oblivio, Uagtksomhed, Glemfomhed. á glaurm.

Glía, *f. stratum, v. planities nitens, seu glacie albicans inde nom. pr. resque, per eandem notationem*, en Mark eller Plads, der ser hvid, glindsende ud af Sne, deraf Dvaenet paa en vid Hebe. 2) *nitela, v. nitor*, Blankhed, Glindsen. 3) (*ex effectu*). Glía, *visyll. hippirudo oculorum*, Øjensvaghed, rindende Øjne. Glíar vid. Glær. 2) *color cyaneus*, lysblaa Farve.

Glíáir (at glía á), *resplendere*, glindse.

Glidna (at glidna), *farisecre, divaricari*, stilles ad, sprætte.

Glidía, *divaricatus*, som har spærret Venene for lange sea hverandre.

Glidruler, *frivolus*, letfarbig, gledra.

Glikr, *similis*, lig. *vid.* lkr.

Glíngurari, v. Glíngurkramari, *m. nugiventus*, en som handler med allehaande ubetydelig Smaaafads, en Galanterihandler.

Glíngra (at glíngra), *niror fucaso dufitare*, spille med en falsk, paasat Glands. 2) *crepese*, stralde, knarke.

Glíngur, *n. res speciose, nullius pretii*, Glimmer. 2) *crepandia*, Rangleri.

Glís, *n. fucus, officia*, Smínke, falsk Dyrdelse. 2) *ornatus muliebris*, Kvindepyrdelse.

Glíslegr, *phaleratus, fucatus*, smínket, forfalsket. 2) *splendidus*, net, glímrende. Glísleg ord, *verba phalerata, fucata*, søde, favre Ord, Smigren. Glísmáli, *idem*. Glísyrði, *n. pl. idem*.

Glíslega, *fucare, is. speciose*, falsk, *is. net*, smíult af Udseende.

Glít, *n. certum acu pingendi genus, in lino*, et Slags Brodering eller Udsyning paa Linned. 2) *niror*, Glands, Blantheb.

Glíta (at glíta), *acu pingere formas in lino*, at brodere eller udsy (linned). 2) *nirere, renirere*, glínde, flínne.

Glítadr, *acu piccus*, broderet, udsyct.

Glítirnir, *m. nridus, splendidus*, blant, glíndsende, *et inde*. 2) *serpentis nomen*, en Slanges Navn.

Glítira (at glítira), *verinere*, give Gjenflin. Gullid glítiradi á móti sólunni, *vestigio radiorum solis*, in auro micuit, Guldet, som

Solen flínne paa, kastede Stin fra sig tilbage.

Glítta, *f. nirela*, Glimt.

Glítir (at glítira), *vid.* glítira.

Glítur, *n. pl. loca prarupta*, stejle Stader af to Bjerge, som vende mod hinanden, Klost. 2) *montium angustia*, en Snævring mellem Bjerge.

Glíturagöng, *n. pl. incita, ubi omnia sunt, impervia & inaccessa*, en Snævring imellem Bjerge hvor man ingensteds kan komme frem.

Glítur, *bibulus*, som let trækker Vandsker til sig. 2) *mollis*, blød. Vats-glítur, *facile aquam transmittens*, som suger Vand i sig. Glítur

pappír, *charta bibula*, Trækpappir. Glítur madr, *cui increpationes aliorum facile cor ranguur, ut mollescat*, blødsjæret, bly Person.

Glíturpa (at glíturpa), *animum demirere*, lade Modet falde. *alias* glíturpa.

Glíturflin, *n. obscurus splendor solis*, svagt Solflin.

Glóð, *f. pruna*, Glød. *germ.* gluth.

Glóðarauga, *hamalops, hyposphagma*, et blaatt Dje.

Glóðvolgr, *repens*, varm.

Glóðheitr, *ignitulus*, meget hed, gløhed.

Glóðandi, *caudens, ignivus*, gloende.

Glóðbiartr, *caudens, splendor*, flínrende, hvid, blant.

Glóðarkér, *n. ignisabulum, is. arula*, Ildpande, Fyrfad.

Glófaxi, *m. equus juba albescente, discoloro*, en Hest der har en lys Manke.

Glófúxóttir hestr, *equus eodem colore*, hvidmands fet (Hest).

Glófi, *m. chiroheco*, Handske, Vante.

Glófi (glódi, hest glóad, at glóa), *caudescere*, blive lys, blank. 2) *nitere, splendere*, glindse, finne.

Glop, *n. negligentia*, Uagtsomhed, Sjædseløshed. *vid. glöþ.*

Glopra (at glopra), *per negligentiam perdere*, tabe noget ved Uagtsomhed. 2) *de animantibus & herbis etiam dicitur quando inrempstive factum, v. semen projiciunt*, bruges ogsaa om Dyr og Planter naar de komme for tidlig med deres Unger eller Frø.

Glopaldi, *m. idem ac sequens.*

Glöþr, *m. fatuus, vid. Gloppi*, en Nar, en fremfusende, uagtsom Person. glöþi. 2) *eminus videns quod appetit & spe frustratur*, en som ser langt borte hvad han ønsker, men gaar glip af det; *vide infra strandglöþr.* Til Høls er glöþr at ginna, gælder hver heimsku finnar, manet ofsinus, *quemcumque asinum fors spera fecit*, en Daare narres let, sin Dums hed man undgælde.

Gloppa, *f. caminus, ubi ignis subterraneus tandem erupuit, & deservit*, en Hule, hvor den underjordiske Ild endelig er udbrændt.

Glor, *n. pallor famelici*, bleg, gulfar Farve (i Hungerønd).

Glóra, *f. radius lucis, eminus intrans*, en liden lys Straale, som man ser langt fra.

Glóreygd, *oculis micantibus*, som har tindrende Øjne.

Glóri (at glóra), *micare*, glimte, glimre. Þad glórir, *micat, in senectute lucet*, det glimter, glør. Glórir i katter augun, *micant oculi felini*, Kattens Øjne glo.

Glorvángr, *samo torpescens, v. pallens*, meget forsulten (som viser sig ved en gulsten Ansigtfarve).

Glóla, *f. divitio, Glöse.* 2) *interpretatio*, Udtydning. *gall. glöse.*

Glóla (at glóla), *evulgare*, udbrede, gjøre bekendt. 2) *interpescari*, forklare, udtude.

Glósi, *m. flamma, Ildslut.* 2) *vondor, splendor, Glønde, Skin.*

Glólsan (at glólsa), *florare, flammam emittere*, staa Lue ud, bluffer, straalere. Glólsar i, *scintillas, radios, de glacie et ferro dicitur ubi frangitur*, det gnister, siges om Is og Jern, som brækket. *coznata sunt*, hlys, blósi, glys, glósi.

Glorr, *n. visus malignus, at supressas, subrisus indignantis*, ontstødsfuld, men halvundertrykt Latter, den vrede, hængserriged Smil.

Glótti (at glótt), *indignanter subridere*, le, smile som en der tænker paa Høvn.

Glögglegr, *considerans*, agtsom, estercant som.

Glögglega, *perspicue*, klarligen, tydeligen.

Glöggskygn, *acuti visus*, skarpsende, skarpsyneth.

Glöggsær, *evidens*, sjenlystlig, tydelig.

Glöggr, *acutus, perspicuus*, aabenbar, tydelig, nøjagtig. 2) *sensibilis, ir. consideratus*, fornemmelig, *ir.* betænksom. 3) *parcus*, knap, færlig. Hann var glöggr vid gæsti, *in hospites parcus eras*, han var færlig mod Gæster, Fremmede.

Glöggspeckinn, *perspicax*, skarpsigtig, som tydelig kjænder noget langt fra.

Glöggspeckni, *f. perspicacio*, Skarpsigtighed.

Glöp, *n. pl. incuria, inconsiderantia*, Ubetænksomhed, Fejltagelse. Elligliöp, *n. pl. deliria senum*, gamle Folks Vardom.

Glugga (at glugga, at v. i Pad), *aperire oculus perquirere*, se nøje efter, stirre paa. 2) *pertransennam inspicere*, se igjennem Vinduet.

Glugga-föl, *f. margo fenestralis*, Vinduesramme.

Glugga-grind, *f. transenna*, Trælværk.

Glugga-herar, *m. pl. valva*, Vindueskaaber.

Glugga-kista, *f. jugamenta, subscuder*, sammennaglede Hjæle, som danne et Vindue.

Glugga-rámur, *f. pl. clachri fenestrarum*, Trælværk.

Gluggi, *m. fenestra*, Vindue.

Glugga, *m. idem*. 2) *foramen*, et Hul, en Glug.

Glumra, *f. tonitru*, Torden.

Glumra (at glumra), *vid. glamra*.

Glumra-gánger, *m. strepitus continuus*, bestandig Larm og Bulderen.

Glámr, *m. ursus*, en Bjørn. 2) *nom. pr. viri*.

Glumr, *m. strepitus*, Bulder, Alarm.

Glundra (at glundra), *confundere, turbare*, forvirre.

Glundr, *n. forbillum seuue*, en tynd Dreif.

Glúpna (at glúpna), *eristari*, bedrøvet. 2) *animum despondere*, tabe Modet. *vid. glúpna*.

Glutrun, *f. visa dissoluta*, uordentlig, ryggesløs Levemaade. 2) *prodigialis*, Ddselighed.

Glutra (at glutra), *prodigere, dilapidare*, øde.

Glýa (at glýa einn til), *offuscare alicui oculos blanditiis*, faa En til noget ved Hyltlet.

Glýari, *m. scurra*, en Epidokube.

Glýa, *f. glaucoma, oculorum suffusiones*, *v. supra*, Djenstvaged, rindende Hjue. glía.

Glyggr, *m. vid. Glugga*.

Glym (glumdi, at glymia), *strepere, resonare*, larme, støje. glymr undir, *reboat*.

Glýma, *f. lucra*, Bryden, Kæmper.

Glými (at glými), *lucari*, Kæmpe, brydes.

Glymiandi, *m. tuba, cornu*, Trømpet, Basun. 2) *sonus*, Lyd.

Glýminn, *luctandi peritus*, erfaren i at brydes, at slaa sin Modstander til Jorden.

Glýmra, *v. Glýmara gánger*, *m. resonantia & strepitus luctatorum*, Sjenlyd, der kommer af de Brydendes Larm, *vid. glumregánger*.

Glýmu-brögd, *n. pl. rechina palastrica*, Snek eller Sneb, i at brydes.

Glýmumadr, *m. luctator*, en Kæmper.

Glýmu-völlr, *m. palastra arena*, Kæmpeplads.

Glymr, *m. resonantia*, Sjenlyd, *vid. glumr*.

Glymt, *n. insulario*, Puffen, Trobsen. 2) *lascivia*, Raadhed.

Glymti (at glymta), *lucisari, is. insulare*, brydes idelig, *is. beegner* med Spot og Overmod. Hann glymtir nú ei lengr hér um hús, *domesticis nostris non diutius insulari*, nu fortrediger han ikke længer dem her i Huset. Qvigan glymtir um kálf, *vizula lascivis, etiam si fesa sit*, Kvien er springsk endskøndt den er med Kalv.

Glypia, *f. tonsurum rarum et rude*, flet, grov Uldentø.

Glypiulegr, *rarus & rudis*, grov, tynd, strid. *vid. gliúpr.*

Glyr v. Glyri, *m. cachinnus*, Skoggerlatter.

Glyra-hlát, *m. idem.*

Glyrna (at glyrna i), *oculis lucifugis spectare*, se i Mørke.

Glyrnur, *f. pl. oculi nocu videntes, v: felini*, Øjne, som se i Mørke, v: Rattoøjne. At setia i glyrnurnar, *insudare oculos*, se skarpt paa.

Glys, *n. vid. glis supra.*

Glyksir (at glyksa, i v. ár), *scintillare*, gnistre, funke.

Glytia, *f. vid. glyfa.*

Glytar (at glyta), *obscure renisere*, give et mærk, svagt Skin; *alias glytia*. Glytar vid Skallinn á Goda ydrum, *calvaries vestri curionis refulget*. Ederis Gode (v: Forstænder) er saa kaldet som en Sten.

Glytta, *f. micamen, micasio*, Glimt.

Glyttir (at glytta i), *micare*, glimte.

Glædi (at glæda), *succendere*, antænde, gløde. Glæda elld, *prunas succendere*, antænde Jld, gløde.

Glædur, *f. pl. pruna ignis*, Glæder. At kasta á glædur, a) *ignem urrire*, kaste noget i Jlden. b) *primum impetum appetitus pacare*, dræbe, dæmpe sin Lust, Begjærlighed i Fødselen.

Glædr, *coruscans*, tindrende, funklende. Glædr elldr, *ignis coruscans*, brændende Jld.

Glæfór, *f. periculum, iter periculosum*, en Fare, farlig Rejse.

Glæfara-göng, *vid. Gliúfragöng*. 2) *iter marimum*, Rejse til Søb.

Glæfara-ferd, *f. iter periculosum*, en farlig Rejse.

Glæfra-ferd, *f. idem.*

Glæfir, *m. castida, galea*, Hjælm.

Glægnapaz v. Glænepaz, *uudus circumflari aura frigida*, være tyndklædt ude i Kulde. á glær & napr.

Glæpaz (at glæpaz), *decipi*, bedrages. 2) *lascivire*, være kaad. Nú atlar gömlum at glæpaz, *jam etiam senes lascivians, v. mense labunzur*, nu begynder ogsaa de gamle at være kaade eller tage fest.

Glæpugr, *facinorosus*, udædsk, forbryderisk.

Glæpr, *m. facinus, scelus*, ond Gjærning, Misdjærning. 2) *error, precipitantia*, Fjehl, Overhælse. Glæpa madr, *facinorosus*, Misdæder.

Glær, *m. mare*, Søen. 2) *aer*, Lust, Vejre. At kasta á glær, *in mare, v. in aera projicere*, kaste noget i Søen eller i Vinden.

Glær, *illustris, clarus*, lys, klar. 2) *religiøs*,
 strid, strittende. Glær himin, *aer clarus*,
 klar Luft.

Glæra, *f. facula*, et lille Blus. *vid. glóra.*

Glæring, *f. fulguratio, ignis profiliens fatuus*,
 Gnistren.

Glæru-skin, *n. vid. glæra.*

Glæsi (at glæsa), *polire, mundare*, glatte, polere.

Glæsi-legr, *splendidus*, smuk, glimrende.

Glæsi-lega, *splendide, ornate*, sirligen, net, glim-
 rende.

Glæsi-modr, *vir splendidus*, en fadselig Mand.

Glæsi, *n. splendor, albities*, Glæse, Sirlighed.

Glæsi, *m. idem.* 2) *res splendida*, en sielig
 Ting. 3) *arbor poetarum aurifera*, et gulds-
 bærende Træ hos de gamle mytiske Digtere.

Glæsis-vellir, *m. pl. campi amani sive glaciales*,
 en pnbig Egn eller en Mark bedækket med
 frusnen og tindrende Sne. 2) *nom. pr. di-*
tionis cujusdam Fennheimorum, hodie Siberia.
 Navnet paa et Landskab i Jotenhejm (det
 nuværende Finland eller svensk Nordland).

Glæstr, *splendidus, politus, poleret*, flinnende.
 2) *pruinam, v. nive albicans*, som tindrer af
 frusnen Sne eller Rimfrost.

Glæta, *f. humor*, Vædse.

Gná, *f. nom. mulieris.* 2) *arboris genus*, et
 Slags Træ.

Gnadd, *n. vid. gnaud.*

Gnadda (at gnadda), *vid. at gnauda.*

Gnag, *n. rosis*, Gaaven, Nagen. *vid. nag.*

Gnaga (at gnaga), *rodere, gnave, nage. vid. naga.*

Gnak, *n. stridor*, Støj, Knarken.

Gnaka (at gnaka), *stridere, knarke, fuse, hulne.*

Gnap, *n. mare, agvor, Sv, Hav.* 2) *strres,*
brevia, et Dieu i Havet.

Gnapi, *m. aera aspera, gelida*, kold Blæst.

Gnapandi, *m. idem.*

Gnapi (at gnapo), *intensus iurteri*, se stivt,
 opmærksomt paa noget. 2) *inhicere*, hige ef-
 ter. 3) *cali savitia exponi*, udsattes for onde
 og godt Væst.

Gnata (at gnata), *collidi*, støde sammen, paa
 hinanden. Griótbiörg gnata, *saxa collidun-*
tur, Klipper støde sammen.

Gnauða (at gnauða), *lamentari, misere queri*,
 jamte sig, klynke.

Gnaud, *f. canum latravus*, Hundegjæen. Hunda-
 gnaud, *idem.* 2) *ejularus & querela misero-*
rum, Klage, Jamren. Leidiz mér at heyra
 gnaud ydra, *radet audire querelas vestras*,
 Jeg er bleven fjed af at høre eders Klagen.

Gnauðr, *m. idem.*

Gneip, *f. vid. Greip, v. neip.*

Gneisti, *m. scintilla*, Gnist, *vid. neisti.*

Gnest (at gnesta), *strepere, larme.* 2) *superbi-*
re, hovmode sig, stoltse.

Gnist, *n. stridor*, Hvinen, Knarken.

Gnistran, *f. idem.*

Gnistr, *n. idem.*

Gnisti (at gnista), *stridere, crepere, hvine, knar-*
ke, larme. Gnista tönnum, *freudere, stridere*
dentibus, Njære Tandet.

Gnod, *f. navis actuaria, galera, Jagtskib.*
Smakte. 2) nom. pr. liburne quondam.

Gnóg, *fatis, nok. vid. nóg.*

Gnóglega, *abunde, satis, nok, overflodigen.*

Gnóglegr, *abundans, tilstrækkelig eller overflødig.*

Gnógsamlegr, *idem.*

Gnógt v. Gnótt, *f. abundantia, Overflodighed.*

Gnógta madr, *qui bonis abundat, en som har overflødig Rigdom.*

Gnógr, *abundans, overflødig.*

Gnöp, *f. prominentia, Udhang, Fremragen.*

Gnöp, *f. idem. 2) nasus, Næse. Þá hlióp i gnöpina á hönum, zum excaudis, da blev han vred (gv. gal i Snuden).*

Gnöttra (at gnöttra), *remere, bave, ryste. Tennurnar gnöttra, dentes remeüs, v. colliduntur, Tønderne ryste, danse.*

Gnudd, *n. murmur, Mumlén, Murren. 2) rogatio, Bøden, Begjering.*

Gnudda (at gnudda), *murmurare, knurre, brumme. 2) rogationes frequenter facere, bede meget, idelig.*

Gnúpleitr, *promus, cervuus, prominens fronte, som luder, bjer Hovedet ned. 2) torvus, vulsu minax, bærsk, af bistert Nafsn. Hel var gráleit og gnúpleit, Morra erat facie furvam & vulsu minaci, Hel (Dødens Gudinde) var mørk og bærsk.*

Gnúpr, *m. promontorium, Fjergbjerg. 2) prominentia montis, en Fjergtop, Pjnten af et Fjerg. vid. nápr.*

Gný (gnúdi, v. gnuddi, hest gnýd, at gnýa), *fricare, ir. subigere, klat, krabse, gnibe, ir. arbeide, alte (kný). 2) vi exponere, udsætte for Boldsmøhed. Stormurina gnýr á háfum, domus tempestatibus exposita sunt, Hursene ere udsætte for stærke Storme. Mest gnuddi á Sturlu, Sturla infestationibus & injuriis maxime expositus erat, Sturla var mest udsat, det gif mest ud over ham.*

Gnydr, *m. aquarum strepitus, Vandets Susengnaud.*

Gnyda (at gnyða), *subigere, arbeide igjennem, alte (Sv. fnáða).*

Gnýpa, *f. fastigium montis prominens, Pjnten af et Fjerg.*

Gnýptr, *præruptus, stejl, brat.*

Gnýr, *m. rumulus, strepitus, Gny, Larm. Vopna-gnýr, strepitus armorum, Vaabengny, «bulder.»*

Gnæ (at gná), *vid. næ.*

Gnædi (at gnæða), *perflare, ir. fridere, larme, gjennemblæse. Vindr gnædir á háfum, ventus verberat domus, Vinden piffer, stormer paa Husene.*

Gnædingr, *m. aura frigida jugis, kold Vind.*

Gnæfi (at gnæfa), *eminere exferere se, staa op i Vejret, rage ud over.*

Gnæfir, *m. pl. signorum procerum capita, ultra contignationem eminentia quæ eam continens & omnes angulos corrigiunt, de udstaaende Ender af Sommerstokkene i et Træhus ved alle Hjørner. vid. nafir.*

Gnafr, *m. sapiens in plurali* Gnafrar, *correx liber*, Bæk, Drikkebæk. *vid. næfrar.*

Gnafr, *procerus, celsus*, høj, som vokser op i Vejret.

Gnægd, *f. abundantia*, Overflødighed.

God, *u. idolum*, en Gud, Afgud, Afgudebillede.

2) *papa*, et libet Pigebarn.

Gods-drycker, *m. nectar*, Gudernes Drik.

Goda-hof, *u. delubrum, fanum*, Afgudestempel.

Goda-matr, *m. ambrosia*, Gudernes Epise.

Goda-prestr, *m. flamen*, Afguds-Præst.

Gödfenger, *mitis, iracundis*, temfaldig, søjelig, godlidende.

Gödfærg, *virtutibus clarus*, bekendt fra en god Side.

Gödfús, *benignus*, godhjertet, velvillig.

Gödfýsi, *f. benignitas*, Godhed, Velvillighed.

Godgá, *f. irrisio deorum, blasphemia*, Gudernes Bespottelse.

Gödgænger (hest, *equus*), *gradarius coloratus solutarius, ascurco*, som gaar jævnt og let (som Heste).

Gödgærd, gödgörd, *f. beneficium*, Velgjerning.

Gödgærdasamr, *beneficus*, godgjørende.

Gödgjarn, *benignus*, velvillig, gunstig.

Gödgjarni, *f. benignitas*, Gunst, Godhed.

Gödgrip, *m. res pretiosa*, en kostbar Ting. *vid. dýrgrip.*

Gödi, *m. bonitas, probitas, Verligghed, Oprigtighed*. 2) *proventus, lucrum*, Bænde, Gevinst.

Godi, *m. curio, pontifex, praefectus sacrorum* &

judiciorum, Tempelforstander, Herredsforsker.

Gödkunnr, gödkunnugr, *honi nominis*, som er bekendt fra en god Side, har et godt Rygte.

Gödlát, *mitis*, mild, temfaldig, godlidende.

Gödlátlegr, *facilis, comis*, venlig, artig.

Gödlýndr, *mansuetus*, fredfommelig, god at komme til rette med.

Gödmenni, *vir probus, bonus*, en god, artig Mand.

Gödmenska, *f. probitas*, Oprigtighed, Verligghed.

Godord, *n. pontificatus*, Tempel og Herredsforstanderskab.

Godords-madr, *m. vid. Godi.*

Gödordr, *verbis benignus*, venlig i Tale.

Gödqvendi, *n. bona mulier*, en god Kvinde.

Gödrædi, *n. pietas*, Fromhed, Retfærdighed.

2) *benevolentia*, Velvillighed.

Gödrádr, *pius consulator*, som giver gode Raad.

Gödsamr, *vid. Gödgjarn.*

Gödssemi, *f. vid. Gödgjarni.*

Gödverk, *n. pl. bona opera*, gode Gjerninger.

Gödvikni, *f. favor, studium*, Gunst, Velvillig-
hed.

Gödvikinn, *benevolus*, gunstig, artig.

Gödvild, *f. vid. gödvikni.*

Gödviljadr, *benevolus*, velvillig.

Gödviljulega, *ultra, sponte*, godvilligen.

Gödviljuge *vid. Godviljadr, godvillig.*

Gödvili, *m. vid. gödvikni*, Velvillie.

Gödr, *bonus, god.*

Göfla, *f. capistrum*, et Bidfel. *q. gömla á gömr.*

Goggr, *m. uncus ferreus piscatorum*, en Jærnfrog, som Fiskeerne bruge.

Gogga (at gogga), *unco atrahere*; saa fat paa en Fisk med saadan Krog.

Góí, *f. nom. pr. virginis*. 2) *nomen mensis, quo sol peragrat signum piscium, hoc tempore aestuaria maxima sunt quæ góí-ginur vocantur*, Ende af Februar og Begyndelsen af Marts, Navnet paa den Maaned, da Solen glemmevandrer Fiskenes Tegn. I den Tid falder den største Havbrusen, som kaldes:

Góí-ginur, *f. pl. aestuaria verna, v. maria*, Forsaars eller Marts Brænding.

Góí-bitill, *m. equisetum veruum, v. hyemale*, Poler: Padderok.

Gól, *n. ululatus, larynx*, Tuden, Hølen, Øjæen.

Gola, *f. aura frigida*, kold Vind, en Kuling. *vid. góla*. Fiallagola, *aura montana*, kold Vind, der kommer fra Bjergene, Landkuling. Hafgola, *aura pelagica*, Havkuling.

Góla (at góla), *ululare, (phocarum)*, tude, som Søhundene. Hann gólar i görn, *intestina illi larrant*, hans Mave knurrer.

Golar (at gola), *flare, spirare*, blæse. Nå golar, *ventus jam spirat*, nu blæser det.

Goldinn, *solurus*, betalt. Goldnar skuldir, *nomina expedita*, betalt Gjæld.

Gólegr, *mollis, delicatus*, trøsen. 2) *magnificus*, stadselig, prægtig.

Gólf, *n. pavimentum*, Gulv. At leggja gólf, *pavire, pavimentare*, lægge Gulv. 2) *œmpona*,

carogem, Hod, Værelse. At fara í fornu gólfín, *resumere vires*, saa Kræfter igjen.

Gólf-skinn, *n. vespera*, Gulvskin.

Golgrænn, *cymatilis*, vaudblaa.

Gollr, *m. pericardium, arvinia repletum*, Hjertesprung eller Huden om Hjertet i Saar fuld af Fedt.

Gollur-skinn, *n. pericardium*, Hjertesprung.

Golli, *m. ovis ventre furro*, et Saar som er mørkt, sort under Dugen.

Gollótt, *ventre furvo*, som er mørk, soat under Dugen. *vid. haustmögótt*.

Golporok, *m. asillus pelagicus maximus et macerrimus*, den store magre Havtorf.

Gómbein, *n. pl. (i fingerum) metacaryli*, det yderste Ben i Fingeren.

Gómbein, *n. (i muni)*, os palari, Gane-Ben.

Gómfilla, *f. glandula salivales*, Spyttkirtlerne.

Góm-spári, *m. vid. gófa*, Sperri.

Gómr, *m. palatum*, Gane.

Gómr, *m. digiti extremas, metacaryli*; det yderste Led i Fingeren.

Gón, *n. oculorum indulgentia*, Øjestaar hid og did.

Góna, *f. rostrum vituli marini*, en Havkalves snude.

Góni (at góna), *intensus spectare*, se stivt paa.

Gopi, *m. cavitas, capedo aperta*, Hulhed, Aabning; á gap. Haltu fyri gopann á þér, *stringe rostrum*, ti stille. Pils-gopi, *perizoma adstrictum*, tilknappet, eller tilsnæret Pæls.

Gor, *n. fanum in primo ventriculo ruminantium*

- animalium, anse chylificationem; vulgus excrementa intestinarum ita vocat, & inde ita est:*
 gorgér, Høden i den første Mave paa drøve-
 tpyggende Dyr, men gemeenlig bruges det om
 alt det, som er i Tarmene, i hvilken Betyd-
 ning den danske Almue ogsaa siger: Ger.
- Gorgér, *n. fermentario fecum, Værme-Gjæring.*
metaph. fastus insolens & vanus, Hovmod,
Stolthed.
- Gorbor, *m. corvus, en Raven.*
- Gorblautr, *permaidus, gjennemvaad.*
- Gorhnikill, *m. (i laudarvæmbum, af ulla) ag-
 gropilus, et Slægt sammenvoolfen Kugle af
 Uld sem undertiden findes inden i Haars
 Sædvolve; vulgo Bezoar. 2) i heftamögum
 af hári, hippolius, en saadan af Haar i Hø-
 stemaver.*
- Görkúla, *f. fungus fimerorum campanularus,*
Padderhat.
- Gormánadr, *m. October, tempus macrationis,*
Slagtemaaned.
- Gormr, *m. zerva lutofa, canum, abluet, et dym-
 det Jordémon. 2) intestina piscium illa spec.
 lupi marini, Fiskeindvolde, især af en Sælv.*
- Gort, *n. gloriasio, Praleri.*
- Gorta (at gorta), *gloriar, prale.*
- Gortari, *m. jaccator, Praler.*
- Gortslmr, *jaccabundus, pralende.*
- Gosár (at gosa), *spirare, blæse, puste. Hér
 gosár um, hic ventus omnia perflat, her blæ-
 ser Vinden om.*
- Gösi, *m. (i spillum) mastrucatus, Klægt i Roet.*
- Göfúngur, *m. vesis ampla pellica, mastruca,*
Stindpæls.
- Got, *n. fatura piscium, Fiskeæg, Fiskeleg.*
- Gota, *f. idem. 2) ovarium piscium, Fisterogn.*
- Goti, *m. equus, Hest.*
- Gotrauf, *f. os egestionis piscium.*
- Gotnar, *m. pl. viri strenui, milites, raste Krigsfolk.*
- Göts, *n. opes, gaza, Gødt, Rigdom.*
- Gotdúgr, *m. pullus equinus, Kol. 2) asellus
 femina, post fecuram, en Huntorkøll efter at
 den har kastet Legen.*
- Göfga (at göfga), *venerari, celebrare, tilbede,
 hædre, prise.*
- Göfuglegr, *venerandus, ærværdig.*
- Göfuglega, *cum veneratione, ærværdigen, anse-
 lig, ypperlig.*
- Göfugleiki, *m. nobilitas, claritas; Adel, Fors-
 nemhed, Ypperlighed.*
- Göfugr, *nobilis, clarus, ansetig, ypperlig, for-
 nem.*
- Göfuglyndi, *n. generositas, Edelmødighed.*
- Gögu, *n. pl. emolumenta, Gavn, Nytte. 2) in-
 strumenta, utensilia, Redskaber, Husgeraad.*
- Gögn (i máll), *probationes semiplenas, Halvs-
 bevis i en Sag.*
- Göll, *f. detrimentum, damnum, Skade, Forlís.*
Fiörgöll, dispendium vira, Livets Forlís.
- Göltri (at göltra), *excubias pedes agere, frigori
 expositus, staa paa Bagt, gaa frem og tilbage
 paa sin Post i Kulde.*

Göltur, *n. sales excubia itantium*; en saadan Post eller Vagt, hvor man gaar seem og tilbage.

Göltr, *m. verres*, en Dene, Galt.

Göngull, *ambulatorius, iisans*, som gjerne gaar, løber omkring. Þér verdr göngult, *iisans*, þú har nok at løbe efter.

Göngul-íð, *f. vid. köngul-íð*.

Göngumadr, *m. ambulator*, Vandringemand.

2) *mendicus*, Figger.

Gönur, *f. pl. cursus devius*, Løben fra den rette Vej, Viffen.

Gönu-hlaup, *n. idem*. At hlaupa á gönur, *in devia proruerre*, løbe blíndt frem, bíffe.

Görð, *f. pacrum*, Fordrag, Forening, Alford.

2) *sensusia laudum, arbitrium*, Dom, Kjendelse.

Görðar-madr, *arbiter*, Dommer, Voldgiftsmand.

Görðar-kjækr, *m. gesticulatio*, Gehærdespil.

Görðar-læti, *n. pl. affectatio*, tvungne Gehærder.

Görðir, *f. pl. facta, acta, negotia*, Gjærninger.

Görðr, *factus*, gjort.

Görfi, *n. apparatus*, Tilbehør, Rustning, Udrustning. *vid. gérfi*.

Görfibúr, *n. promtuarium*, Forraadskammer. *vid. gérfibúr*.

Görfuglegr, *virilis, quadratus*, mandig, byggt af U-sende.

Görfuglega, *viriliter*, mandigen, dygtigen.

Görfugleiki, *m. praestantia corporis*, Dygtighed, Dræbelighed.

Göri (at göra), *facere*, gjøre. Göra af einum,

a) *laudare aliquem*, gjøre meget af En. b) *multicare aliquem*, mulkere En. Göra af landi, *relegare*, forvise Landet. Göra á hluta manns, *injuriam viro facere*, fornæmme En. Göra at létum, *vestes interpolare*, istandsatte, gjøre ved Klæder. Göra at einum, *aggredi*, v. *gladio ferire*, angribe, hugge til En. Göra þan, *precari*, bede, gjøre sin Bøn. Göra estir einum, *adduci*, v. *afferrí curare*, lade En hente, sende Bud efter En. Hann gördi estir bændadatrúm, *filias pradiatorum rapuit*, v. *per vim adduci fecit*, han lod Bøndernes Døttre hente til sig. Göra fyrir, *cohibere*, holde inde, tvinge, síffe. Göra fyrir mann,

a) *malis viribus impotentem reddere*, gjøre en Mandeperson udgytig ved Trolddom. b) *divis devovere*, v. *fascinare*, forbande, forhekse.

Göra fyrir vef, *relam necesse*, vove. Göra gott af lét, *bonum virum se prestare*, vife sig som en god Mand. Göra grein, v. *greinarmun á*, *distingvere*, gjøre forskjel paa. Göra einum til, *molestiam alicui creare*, fornærme, fortreddige En. Göra frá lét, *ablegare*, sende bort. Göra hávada, *clamorem excitare*, gjøre Alarm, Spektakler. Göra heidr, *in honore habere*, ære, have Respekt for En. Göra ílt af lét, *malignitatem prode*, vise Ondskab. Göra lágt undir höfði, *consequi exponere*, vise Foragt for. Göra mikid at verkum, *multum efficere*, udvirke meget. Göra med hionum, *nuptias celebrare*, síffe et Egtekab. Göra nýmali, *novellas ferre*, for-

talle Nyheder. Göra ord ä, *evulgare*, udbrede, gjøre bekendt. Göra ord, *nuncium mittere*, sende Bud. Göra reikning, *rationem reddere*, gjøre Regning; Regnskab for. Göra för upp löst, *morbum simulare*, forstille sig syg, gjøre sig syg. Göra skifflur, a) *ingvirere*, randsage, forhøre. b) *ordalio probare*, vise sin Ukyldighed med Jærnbrød. Göra starrt og slödugr, *ratum facere*, fastsætte. Göra tånd, *decimare*, give Tiende. Göra til fé, *lauiare*, slagte Haar. Göra til eins; *aggredi aliquem*, angribe En. Göra vel til eins, v. *einum*, *gratificare alicui*, gjøre vel imod En, vise Tjeneste. Göra um málid einn, *unus solus alicui esse*, være ene Domsmer i Sagen. Göra vidnám, *absolvere*, gjøre Modstand. Göra úpp miólkina, v. *skyrid*, *lac coagulare*, lade Melken løbe sammen. Göra út af vid einn, *perimere*, slaa En ihjel, gjøre det af med En. Göra út af vid verkid *consummare*, fuldbringe et Arbejde. Göra sér úrbriót, *irritando pravenire*, forekomme noget ved at ophidsé En. Hann gördi vel til, *multa praestitit*, han gjorde meget. Par gördiz so milkid at, *adeo invaluit*, der gif det saa vldt. Göri, *verbum auxiliare*, et Hjælpeord til at omkribe Datiden eller Imperf. f. Est. Hann gördi at lita, *vidit*, han saa (ligefrem: han gjorde se.) Göri, *verbum neutrum*, et gjenstandslekt Gjærningsord: at blive, indtræffe. Pá gördi hallari, *annona*

caritas incidit, da indfaldt en Hungerænd (i denne Betydning bruges det ogsaa ofte i Tidformen ell. *passivum*).

Görla, *prorsus, manifeste*, tydeligen, gjortigen, grandgiveligen. *qs. görlega, gërlega, gërla.*
Görn, *f. in pl. garnir, iustitia tenuis, Tarne, Smaatarne.*

Görningar, *m. pl. actus, facta*, Gjærninger.
2) *artes magica, Hæfseti.*

Görningr, *m. contrarius, synsaccio*, Fordrag, Forhandling. 2) *actus, Gjærning, Handling.*
Görnings bréf, v. *instrumentum, tabula, Testament.*

Görnings-meniar, *corpus delicti*, Levninger af et Værk.

Görnyttinn, *minutias bene curans*, som nytter alle Slags Smaating, benyttelig.

Görr, *plenius*, tydeligen. Görrt, *göraft, plenissime, optime*, bedst, tydeligst.

Görr, *facus*, *vid. gödr.* Görr úr landi, *proscriptus*, dømt til Landsflygtighed.

Görsamlega, *vid. Görla.*

Görvallr, *omnius omnis*, hele.

Görvur, *vid. görr, v. gödr.* Hann leggr alle á görva hönd, *manibus pollet & ad omnia feliciter eas applicat*, han arbejder alt hvad han foretager sig mesterligen.

Görottr, *foraminus*, suld af Hulster, hullet.

Götva (at götva upp), *pervestigare*, opspore, udforske, opdage. *vid gata.*

Götvad, *pervestigatus*, udforsket.

Gråbaker, *m. serpens*, Slange.
 Gråblår, *glauca*, graabla.
 Gråblind, *f. glaucoma*, en graa Plet i Øjet.
 Gråd, *n. gula*, aviditas, Slugvorenhed, Graar-
 dighed. 2) *fluctuatio maris*, smaa Søbalger.
 Gråde, *f. gradus*, Grad. (N. O.)
 Græddi, *m. taurus*, Tyr. 2) *perulcus*, en som
 løber paa og støder.
 Grædfé, *n. pecus masculum*, Kong. af Hantjøn-
 net.
 Grædi, *m. fermentum hœyri*, Syrlighed i Smør.
 Grædugt, *vorax, gulofus*, graadig. 2) *inrem-
 pestus*, meget bestrig.
 Grædgleg, *gulofo*, graadigen. 2) *inqviete*,
 uroligen.
 Grædúgr, *m. taurus*, Tyr.
 Grædr, *admissarius, non castratus*, ugiltbet:
 Grædyr, *n. lupus*, Ulv.
 Grædyri, *n. idem*.
 Græfall, *m. calum, cales*, Græsfikke, Mejsel.
 Græfari, *m. fossor, fossarius*, Græver.
 Græfgötur, *f. pl. cuniculi sive viæ pedibus ani-
 manium erusa*, Rødsti, som er traadt dybt.
 ned i Jorden. At fara i græfgötur, *sollicite
 explorare*, efterforske nøje.
 Græfkyrr, *immozus, quasi hamatum corpus*, ube-
 væget, saa stille som en Mus.
 Græfningr, *m. fossio*, Grævning.
 Græfnár, *m. homo vivus, terra datus*, en der
 levende er begravet.
 Græfsilfr, *n. argentum fossile*, Sølv som opgræ-
 vses af Jorden.

Græfkrift, *f. epitaphium*, Grævstei.
 Græfsteinn, *m. cippus*, Grævsten.
 Græfúlr, *cinevaceus, asægraa*.
 Græftól, *n. pl. instrumenta fossorum sive sepul-
 cralia*, Grævetøskaber.
 Græftar kaun, *n. apostema, abscessus*, en Ødders
 byld.
 Græfyglo, *f. vid. Grægis*.
 Græfygli, *n. vid. Grægis*.
 Grægis, *f. vid. Grægis*.
 Grægis, *f. codex legum reip. nostræ olim, im-
 pacus pelle anseris*, Grægaak, den gamle id-
 laubste Fristats Lovbog (formodentlig fordi
 den var indbunden i Gaaeskind).
 Grægis, *f. anser griseus, ferus*, Grægaak.
 Græhærdr, *canus*, græhærdet.
 Græjurt, *f. gnaphalium montanum*, Bjerg-Evigs-
 heds-blomst.
 Grækdædr, *mixtus ex albo & nigro colore, pecti-
 us ex utrius coloris lana*, sammekartet af
 hvid og sort Uld; spættet, blandet.
 Græklæddr, *leucophaeus*, græklædt.
 Græleikinn, *lævus, malignus in ludo*, stem. at
 lege med.
 Grællari, *m. graduale*, Salmebog.
 Grælyndr, *truculentus, malignus*, lumfl. af ondt
 Sindelav.
 Græmnár, *m. larus honoris vulgaris*, Græa-
 maage.
 Græmönötr, *jubæ griseâ, graamanfæit*.
 Græmr, *m. poet. Rex, sc. sceleratis iratus*, en
 Konge.

- Gramm, *iratus, insulsus*, vred, forstørnet, gram.
- Gramm, *m. cepterus, per metathesin pro Garrr.*
 Hafi hann allir gramir, furis licator, gid
 har var Fanden i Vold.
- Grámánskr, *m. frater orduis franciscani*, en
 Fransiskaner Munk, Graabrodrene.
- Gran, *n. granum* $\frac{1}{2}$ scrupuli, et Gran. Ecki
 gran, *ne quidem*, ikke det allermindste. Gry.
- Grána (at grána), *canescere*, blive graa. Gránar
 gamanid, *locus peioratur, in stonmata, v. in-*
urias desinit, nu bliver det til Alvor.
- Grand, *n. noxa, Skade.* 2) *granum*, Grund.
- Granda (at granda), *nocere*, skade, gjøre Ondt.
- Grandi, *n. colliculus*, en liben Høj, Bakke.
- Grandlaus, *integerrimus, candidus*, rettskaffen, uskyldig.
 2) *sine noxa*, som gjør intet Ondt.
- Grandleyfi, *n. probitas, sinceritas*, Ulystlighed,
 Fromhed.
- Grandvar, *præbus, innocens*, from, uskyldig.
- Grandvarlega, *exquisitè*, med stor Flib.
- Grangræfleg, *exquisitus*, udsøgt, nøjsøgt.
- Grangræflega, *sollicitè*, med Flib, nøje, gran-
 givelig.
- Granni, *m. vicinus*, Nabo, Grande.
- Grann-kona, *f. vicina*, Naboerke, Nabocone.
- Granna-stefna, *f. conventus vicinorum, de neces-*
sitatibus oeconomicis; Naboerks-Sammenkomst
 (Sognestavne).
- Grannleitr; *facie macilentus*, som har maverag-
 tig Ansigt.
- Grannleg; *gracilis*, spæd, tynd.
- Gransprettings, *m. vesticeps*, mandvoften, som:
 har Skjæg.
- Grannr, *tennis, gracilis*, smækker, tynd af Væst.
 2) *exquisitus*, nøjsøgt. Paa så hann grant,
perspicue vidit, det indsaa han nøje. Peir
 leituda grant, *exquisitè, etiam minima vimari-*
sumè, de ledte nøje, gjennem søgte alt smaa-
 ligen.
- Grannvaxinn, *gracilis*, tynd, smækker.
- Grannvitr, *faruus, insipiens*, uklog, vanvittig.
- Grápappir, *m. charta bibula, v. emporetica,*
 graat Papir, Træpapir.
- Grár, *griseus, glaucus, cinereus, graa.* 2) *ma-*
lignus, ondskabssuld. grár í gæði, *v. grá-*
lyndr. Grátt silfr, *argentum erosum, pro-*
mercale, urent- og nægte Sølv. Peir elldur
 lengi grátt sylfr, *murus injuriis diu cessa-*
bant, quasi dicas: eorum argentum diu in igne-
suit, at nunquam purum evasis, de forærmes-
 de hinanden i lang Tid.
- Gras, *n. gramen (spicatum)*, Græs, en Uet.
- Gras-fiall, *n. mons lichenifer, et Fjald*, hvorpaa
 der gror islandsk Mos.
- Gras-leit, *f. lichenum collectio*, Indsamlingen
 af islandsk Mos.
- Gras-graur, *m. puli è lichenibus*, Græs af is-
 landsk Mos.
- Grásfalt, *n. sal fossile, impurum*, Stensalt.
- Gras-bruni, *m. uredo, urica*, Kornbrunde, Brand;
 i Korn eller andre Ueter.
- Grasgårdr, *m. hortus, v. viridarium*, Have,
 Urthave.

Græsghinn, *graminosus*, fuld af Græs, græstvig.

Græsghinn Engi, *n. praza herbosa*, græstige Enge.

Græs-gæiri, *m. area oblonga*, gramine obstea, en græsbefolket afgang Jordplet helst i Bjærgstier.

Græs-grann, *viridis*, grøn, græstgrøn.

Græs-hegi, *m. pasca*, Græsmark.

Græs-hoppa, *f. cicada*, Græshoppe. (N. D.)

Græs-lida, *f. ingens massa*, *v. cumulus subacti & compacti butyri*, et stort Forraad sammensprettet Smør.

Græs-skarpr, *m. carbo aquaticus albicans*, græs Allie.

Græs-skin, *n. pellis grisea spec. mustelina*, *v. sciuri grisei*, graat Etind, Graaværk.

Græs-leggr, *m. culmus*, Stilk, Straa.

Græs-lidr, *m. geniculum*, et Led eller Knæ paa Straa eller Stille.

Græs-leppa, *f. cyclopterus femina*, ostracion, Hunsstenbider (en Fisk). *alias græslemba*.

Græs-madkr, *m. eruca*, en Raalorm.

Græslera (at græslera), *græsleri*, græslera.

Græs-vartr, *murinus color*, musgræs, graabrun.

Græs-lyördr, *m. caspes viridis*, Græslyvar.

Græs-tó, *f. idem*, *v. caspes vivus*, frisk Græslyvar.

Græs-vidir, *m. salix herbacea*, Dværgpil, Bjælde mor.

Græs-vidri, *n. aer humidus & tepidus*, *v. appositissimus* gramini profereudo, varme og fugtig Vejre (som er det bedste for Græsvalfken).

Grætandi, *stans*, lugens, grædende.

Græbant (at græbana), *cum secu* efflagitare, hede med grædende Taarer, Sønsalde.

Græfleginn, *præ læticia lacrymans*, som græder af Glæde.

Græfgiarn, *plorabundus*, som let bevæges til Græd, grædemild.

Græfhlíð, *n. vox flebilis*, grædende Stemme.

Grætinn, *lacrymans*, grædende.

Grætittlingr, *m. alauda minor, campestris*, Spurv, en Graaspurv.

Grætikiðkrandi, *qui voce flebili & tremula vix audiri potest*, ob fauces ploratu ferè interceptas, som neppe kan tale for Græd, hullende. *vid. kiðkra*.

Grætlogr, *flebilis*, begrædelig.

Grætlega, *misere, flebiliter*, begrædelig.

Grætr, *m. fetus, ploratus*, Græd, Græden, Hylen.

Grætr í qverkum, *ploratus suppressus*, undertrykt Græd.

Grævara, *f. vid. græsinn*.

Grævidir, *m. salix repens, nana*, krybende Pil.

Græutr, *m. puls, pulmentum*, Grød.

Græf (gróf, hefi grafið, at grafa), fodere, grave. 2) *tumulare, sepelire*, begrave, jorde. 3) *sculpere, celare*, udgrave, drive. Grafa heilann, *mente agitare, meditari*, overveje, tænke paa. Grafa út myndir, *imagines sculpere*, udgrave, udstikke Billeder.

Græfr (at grafa), *jus facere*, hulne. Kýlið græfr, *ulcus fistular*, Dylben sætter Materie.

Græfill, *m. vid. Græsfall*.

- Greifill, *m. milus damon*, en ond Aand, Dævel.
 å germ. græuel, monstrum, abominamentum.
- Greifeyfingi, *m. liberus*, å ligene liber, 3: å
 fessorio sive servitute manumissus, frigitven.
- Greifli, *m. fossorium*, pala, ruterer, Gravspade,
 Hakte.
- Greiftra (at greiftra), *sepelire*, begrave.
- Greiftradr, *sepultus*, begravet.
- Greiftrau, *f. sepultura*, Begravelse, Ligbeglaus
 geife.
- Greiftrar-koflnadr, *m. funerarium*, auctoramen-
 tum funebre, Begravelses Bekofning.
- Greifgur, *f. apparatus equi, v. curri*, norvegis,
 Hestetol, en Boges Tilbehør.
- Greidli, *m. officiosus, hospitalis*, Tjenstferdig-
 hed, Hjælpsomhed, Gæstfildhed. 2) *auxilium*,
adjumentum, Hjælp, Distand. Eingvann gðri
 eg greida å því, *in ea re nunquam facilis*
 ero, det affaar jeg gandske.
- Greidli (at greida), *explicare, enodare*, rede, ud-
 rede. 2) *facilitare*, lede, 3) *solvere*, betale.
- Greida fyrir, *adjuvare*, være behjælpselig, un-
 dersøtte. Greida ull, *lanam carpere*, ville
 Uld. Greida net, *verba explicare*, at rede et
 Net ud. Greida úr málum, *causas explicare*,
 afsøre Sager. Greida skulldir, *nomina*
expedire, betale Gjæld.
- Greidker (vegr), *via facilis*, god Vej.
- Greidfenginn, *acquisitio facilis*, let at bekomme.
- Greidkæypti, *emio facilis*, let at kjøbe.
- Greidtegr, *ex edita facilis*, rede, paa rede Haand.
- Greidlega, *facile*, lettelig, uden Hinder.
- Greidsla, *f. solutio*, Betaling. 2) *ponderatio*,
 Afvejelse.
- Greidugr, *officiosus*, tjenstvillig, Hjælpsom.
- Greidaamr, *idem*.
- Greidalemi, *f. officiosus*, Tjenstvillighed, Hjælps-
 somhed.
- Greidvikni, *f. idem*.
- Greidvikinn, *officiosus*, tjenstferdig, velvillig.
- Greidr, *expeditus*, rede. 2) *facilis*, ikke besværlig,
 let, red. Greidr vege, *via expedita*, en god,
 red Vej, let at fænde. Greidr hestr,
egvus currax, en Hest, der løber temmelig
 gesvindt. Greidr háar, *crines pexi*, klammet,
 red Haar.
- Greida-dæmi, *n. comitatus*, Grevskab.
- Greif, *m. comes*, Greve.
- Greifingi, *m. miles, miles*, en Grevling.
- Greini (at greina), *exponere*, besjænde, frem-
 sætte, detaillere. 2) *distinguere, discernere*,
 skjelne, adskille. Greina frá, *enarrare*, for-
 tale. Pá greinin á, *disconvenit inter eos*,
 de ere uenigte.
- Grein, *f. sectio, membrum*, paragraphus, Afstuit,
 Stykke, Paragraf.
- Grein, *f. sententia, ratio, v. divisio*, Mening,
 Hensigt, it, Forstjel. Hann górdi grein á
 því *rationem dedit*, han gjorde Regnskab for
 det. Hann górdi það í þeirri grein, *eo*
sensu, ea ratione fecit, det g.orde han í den
 Hensigt.
- Greina-mikill, *ramosus*, grenet. Greinamikid tré,
arbor ramosa, et Træ som har mange Grene.

Grein, *f. ramus arboris*, Gren.

Grein, *f. diffusum*, Uenighed. Deim kom margt til greina; *in multis dissident*, de vare uenige i mange Ting.

Greinagódr, *solers, sapiens*, klog, vittig.

Greinslaust, *sue exceptione*, uden Undtagelse.

Greinarmanr, *m. differentia*, Forskjel.

Greind, *f. intellectus, solertia*, Klogskab, Førfstand.

Greindarlaus, *stolidus*, uforstandig, taabelig.
2) *criparcus*, en Gøtter.

Greindarlitill, *imprudens, infrumius*, uforstandig, toffet.

Greindarlegr, *circumspectus, prudens*, betænk-
som, forsigtig.

Greindarlega, *prudens*, forsigtigen, klogelig.

Greindr, *cordatus, it. disertus*, vittig, forstaalig,
veltalende.

Greinilegr, *enodatus*, tydelig, klar.

Greinilega, *distincte*, tydeligen.

Greinifemi, *f. prudentia, habitas*, Forstand.

Greip, *f. sinus digitorum, interstitium inter
digitos*, Mellemrummet imellem Fingrene.
2) *curva, v. incurva manus*, en krum Haand.

At spenna greipar, *digitos pectuarum jungere*,
lægge Hænderne sammen. Læta greipar löpa,
rapaci manu omnia auferre, borttage alt mue-
ligt. Gænga i greipar einum, *nimis confide-
re, facultatem sui opprimendi alicui dare*, gaa

En lige i Hænderne, Kløerne. grip.

Greipar-vöndull, *m. manipulus*, Haandfuld.

Greip, *f. anso, hante, Dre, Haandsfang*.

Greiparhald, *u. idem*.

Greipar, *f. pl. fauces montium*, Bjærgkloft.

Greipar, *m. pl. chirotheca*, Handstæ.

Greipa (at greipa), (*um*), *manu complexi*, tage
fat paa.

Greipi (at greipa), *alveum in lignis excavare*,
quo sahulasa conzineantur, gjøre Hulling, Fals-
ning i en Hjal, false sammen, panele.

Greipilega, *sensibiliter*, haandgribeligen.

Greipilegr, *sensibilis, apprehensibilis*, haandgri-
belig.

Greipr, *curvus, ceruus*, ludeude, uedbøjet.

Greipr, *apprehensu fortis*, som tager fast om.

Greiping, *f. alveus in ligno*, Spor, Fals, Hu-
lingen i Kanten af en Hjal.

Greiptr, *per alveos ignorum coassatus*, falset,
panelet.

Grelo, *f. cultellus abrasus*, en lille sløv Kniv.

Grellsköp, *u. pl. ira furor, Raseri, rasende
Vrede*. I' grellsköpum, *furure ira*, i Raseri
ri. *germ. groll, odium*.

Grem (at gremia, *offendere*, fortæruc.

Gremft (at gremiaz), *agre ferre*, fortreyde, vræ
fortreydelig over. Hönum grandiz það, *id
agre sulit*, det var han fortreydelig over.

Gremia, *f. ira, indignatio*, Fortreydelse.

Gren, *u. laribulum vulpecularum, ubi casulos
educant, plerumque saxerum concavum*, Næ-
vehuler.

Grend, *f. vicinitas, vicinia*, Nabolav.

Greni, *u. abies, Grantræ*. Greni-træ, *u. idem*.

- Grenja (at grenia), *gannire*, g's, tude. 2) *lustra quærere*, søge, oplede sig Huler. Refarnir grenia sig á vorin, *adultæ hyemæ vulpes laribula sibi parant*, imod Heraaret opsøge Navene sig Huler.
- Grenj, v. Grenji, n. *gannitus vulpium, cum resonantia saxeti*, Hæffen, Øden, Tuden.
- Grenjadr, m. *sonus cataractæ fluminis*, Larmen af en Fod.
- Grenjandi, m. *idem*.
- Grenlægia, f. *vulpecula in laribulo*, en Nav, som har Unger.
- Grenni, n. *propinquitas, vicinia*, Naboskab. vid. granur.
- Grenni (at grenna), *attenuare, exsenuare*, formindste, gjøre smal, tynd.
- Grenniz (at grennaz), *renascere*, blive spæd, tynd.
- Grenslaz (at grenslaz), *exquisite inquirere*, undersøge, randføge med Blid.
- Greppr, m. *vir fortis & vorosus*, en stærk Mand. 2) *poeta*, Digter.
- Greppr, m. *ovarium piscium, post enixa ova*, Rognhuset, eller den i Fisten tilbageblivende Rogn.
- Greer, m. *grandis bellator*, en stor Helt.
- Greslegr, v. greslilegr, *immanis, grasselig*. (N. O.)
- Gresia (at gresia), *pabulari*, græsse. Par var um audugann gard at gresia, *omnium rerum abundantia ibi erat*, det var Overflodighed af alle Slæge.
- Gresfjárn, n. *flum ferreum, v. ferrum productum stromineum*, Jærntraad, Staaltraad.
- Gretti, n. *ruga*, Rynke.
- Gretti (at gretta sig), *capere fronsiem*, rynke Panden.
- Grettilegr, *vorvus, v. rugosus*, rynket, barst.
- Grettinn, *idem*.
- Grettir, m. nom. pr. viri, pr. *rugosus*.
- Grettir, m. *serpens rugosus*, rynket Slange.
- Grettis-haf, n. *saxum poet. v: mare serpenzum, qui per saxa qs. natave, v. fluctuari videtur*, en Klippe hos Digtere. *metaph. aurum Guld*.
- Grettr, *vorvus, it. rugosus*, fursende, barst, rynket i Panden.
- Grey, n. *conicula*, en Tøve.
- Greyhundr, *idem*.
- Greyskapr, m. *indoles prava*, Nederdragtighe'd.
- Greytiz (at greytaz), *conglutinari, pulviscum esse*, løbe sammen, blive til Grød. *Petta mel greytiz-ecki, hæc farina non conglutinatur, in pulem non concrefcit*, dette Mel lader sig ikke røre ud, sævne.
- Grid, n. pl. *pax, securitas*, Fred, Sikkerhed. 2) *inducia*, Waabenstilstand. 3) *domus*, Hus, Husly. Sigmundur beiddi grida um qvöldid, *Sigmundur vesperi domus securitatem quæsit*, Sigmundur udbød sig at blive der den Aften.
- Gridastadr, m. *asylum, locus sacer, inviolabilis*, et Fristad, Tilflugtsstæd for Forbrydere.
- Grida tími, m. *tempus inviolabile, sacrum, spec.*

septimana sancta, hellig Tid, da alle have Sittlighed. At gæfa grid, *vita donare*, Rjenke En Livet. Gánga á gridin, *pacia*, v. *pacem violare*, bryde Fred, Vejde, Ord.

Gridbitr, *m. violator pacis, fædisfragus*, en som bryder Forbund, Fred.

Gridkona, *f. mulier domestica*, Tjenestepige.

Gridka, *f. contracte, idem*.

Gridland, *n. terra amica, non hostilis*. Fredeland, Fristad.

Gridmadr, *m. domesticus sui juris, qui parvifamilias debebat certa opera & certis temporibus*, en Karl, der blot paa visse Tider og med visse Arbejder skal tjene sin Husbondsvid, grógás.

Gridmenn, *m. pl. homines pacifici*, fredelskende Mænd.

Gridníðingr, *m. fædisfragus*, en, som bryder Forbund, Fred, Tro og Love.

Grid, *f. frequens, continua & vehemens cupiditas, v. astus animi*, Hæstighed, Lidenkæbelighed.

Griddi, *m. taurus*, Tyr.

Gridarlega, *vehementer*, hæftigen.

Gridáungt, *m. vid. Griddi*.

Gridur, *f. gigns famina*, Lattekvinde.

Griffon, *m. gryps*, Grip:

Grifa, *f. fovea, cavea*, Hule, Grube.

Grickir, *m. Graci, Gracera*. Griskir, *idem*, de græske.

Grickland, *n. Gracia, Gracensland*.

Grickr, *m. graculum negorium, graca sides, et Pubb*.

Grila, *f. larva, mormon, et Spøgelse*, Gjenfærd. 2) *terriculamentum*, Strakkebillede. Þeir görðu hönum grilu, *terrorum incubiabant*, de gjorde ham forkrækter.

Grilulegr, *reter, vorvus*, (ing.) forkrækkelig.

Grilli (at grilla), *ægre videre & obscure*, se i Taage, se utydelig. E'g grilli nú fiallid, *jam ægre montem video*, jeg ser Bjerget utydelig. Nú grillir i fiallid, *mons jam ægre cernitur*, man kan neppe se Bjerget.

Grillingr, *f. obscura visio*, dunkelt Syn.

Grillar, *f. pl. phantasia, phantasma*, Griller, Fantasi.

Grina, *f. conticinium, quando omnin quasi obvelata caligine videntur*, Nat, eller den første Tid af Natten, da alle Ting ere ligesom skjulte i Taage.

Grimo, *f. persona, larva, Maske*. 2) *galea*, Hjelm. Þá runnu á hönn tvær grimur, *personam fere mutavit*, v. *vix se continuit*, han blev totalfom.

Grimd, *f. saviria, immanitas*, Grusomhed:

Grimmeiki, *m. idem*.

Grimulegr, *erux aspecu*, af bistert Ansyn.

Grimmelega, *crudeliter, acerbè, grusom, tyrannice*.

Grimmúdugr, *crudelissimus, grusom, tyrannice*.

Grimmr, *idem*.

Grimur, *m. aper*, en Bildebasse, Bildsvin.

Grinu-madr, *vir larvatus, v. galeatus*, en som har Maske eller Hjelm paa.

Grinur, *m. idem*. 2) *agnomen Odini, Otinú*

Elsnavn. 3) uom. pr. vivorum. 4) caper, Gjedebul.

Grind, *f. clathri, cancelli*, Sprinkelværk, Tralværk. Grindar-girding, *f. seprum clathratum*, en med Tralværk indbegnet Plads. Grindar-hurd, *f. janua clathrata*, en Dør af Sprinkelværk. Grindar-gloggar, *fenestra cancellata*, Vinduer med Sprinkler for. Hvalir i grindum, *balnea salientes*, Hvalfiske, der bade sig med hinanden. *ita dicuntur à modo coeundi, ubi mas supinus, erecto pene, faminam sursum admittit; ut piscatores, visu edocti, referunt.*

Grind-verk, *n. clathra*, Tralværk. Grindverk um óða menn, *gyrgium*, Sprinkelværk, som rasende Mennesker indlufket i, Daarekifte.

Grini (at grína), *cernuus, intentis oculis inuerti*, sitre paa noget med opmærksomme Bine. *alias grýni.*

Grión, *n. pl. prisana, halica, zea*, Gryn.

Grióna-grautr, *m. peisanarium*, Grød af Gryn.

Griót, *n. saxa, lapides*, Stene.

Griótgardr, *m. maceriet, agger lapideus*, Stensgjærde.

Griót-hrid, *f. lapidatio, jacus lapidum*, Stenskast.

Grióthrága, *f. rudus, ruina*, Stendynge.

Griótþáll, *m. larnus*, et Redskab til at spalte Stene med. 2) *executor graviorum negotiorum*, En som udfører vanskelige Ting. Þeir brædur voru Griótþálar fyrri báu Ósvifurs,

illi fratres, molestissimi cujusque negotii executores erant, in rusticatu Ósvifuris, de Brædre havde at udrette alt det besværligste i Ósvifers Huusholdning. Halli var Griótþáll fyrri máltum Gudmundar ríka, Hallius acror erat omnium casarum, quas persequi placuit Gudmundo potens, Halle var Sagfører i alle Professer for Gudmund den rige.

Griótstólpi, *m. (i vatni), salere, pila*, en Stenspille (i Vand.)

Griótvarp, *n. vid. Grióthrid.*

Griótveggr, *m. murus, agger lapideus*, Stenvæg.

Grip, *n. raptus*, Man. 2) *capura, v. apprehensio*, Griben, Gatten.

Grip (at grípa), *rapere, prehendere, capere*, tage fat paa. 2) *intelligere, fater, begribe*. Gripa til, *arripere*, gribe til, ræppe, rive til sig. Gripa á gulli við einn, *phaleratis verbis tui persuadendo*, v. rogando, sive blandiendo, bruge favre Ord enten i at overtale, bede eller smigre for En.

Gripa madr, *homo robustus & laboriosus*, en rask og arbejdsom Mand.

Gripdeild, *f. rapina, rapacitas murua*, Ran, Plyndring.

Gripdeildar-madr, *raptor sc. sua forsis*, en Ransmand, egentlig som tager med Vold det ham tilkommer.

Gripflug, *m. gryphus*, Grib, Gris. 2) *ita vocantur omnes aves carnivore*, enhver Rovflug.

3) *homo rapax, harpax*, En som er rapff eller glubff.

Gripl, *n. raptio*, Ran.

Griplur, *v. Greiplur, f. pl. chirotheca*, Håndsker.

Gripi, *m. carpus chirotheca*, den forreste Del af en Håndske.

Grip, *m. res peculiaris, pretiosa, pr. res acceptabilis*, en kostbar Ting, Kostbarhed. 2) *pecus*, Kvæg. Stórgripir, *armenia*, stort Kvæg (især om Heste og Hornkvæg.)

Gris, *m. porcellus, porculus*, Gris. Grisfirir gjallda, gömul lvin vallda, *quod sus peccavit, succula sape luit*, Grisene lide ofte for det, de gamle Svin ere Skjld i. *Scelera parentum lumnur panis filiorum*, Børnene straffes for Forældrenes Forseelser.

Gris, *m. ossa, v. bolus in jure sabaja, v. quando polenta cerevisia cogitur*, en Dilling eller Klump i Opsuppe; *ita Hallfredus*. Nu sel ec af þó fhrz ölköcker sinni nockut, hverr taki seggr vid svarra, *linum ábyrgd mína, evensu mihi non erit cura, etiam si ossa sabaja, (æuigmaticum nomen Grís) irascatur: quicumque vir uxorem suam recipio*, nu fræfiger seg mig alt Ansvar for Udsaldet, em end Dillumpenes (Saadenavn paa en Gris) Sind optred, saa tage hver Mand mod sin Kone. *germ. Grietz halica, crimumm*.

Griska, *f. lingua græca*, det græske Sprog.

Griskr, *græcus, græff*.

Grislingr, *m. porculus subramus*, en lille Gris.

Grisinn, *varus, porosus, fauci-instar*, itat, tynd, å gras.

Griupán, *v. Griúbán, n. forcimen*, Pølse.

Gróandi, *m. vernum*, Vaar, Grøde. Pá var kominn gróandi í tán, *tum vernabat pratum domesticum*, da var Hjemme-Marken begyndt at grønne.

Grobbr, *n. impositus arrogantia*, Brooten, Praleri. Grobba (at grobba), *insolentur sibi arrogare*, brovte, prale.

Grobbari, *m. infrunius thrafo*, en Praler.

Grobjan, *m. idem. å germ. grob*.

Gróda-peningar, *m. pl. moneta accisa*, vundne Penge.

Gróda-madr, *vir lucrosus, disescens*, en som er snild i at profitere og berige sig.

Gródi, *m. lucrum*, Fordel, Profit. 2) *feracitas*, Frugtbarhed.

Gródr, *m. feracitas*, Grøde, Frugtbarhed.

Gródrar vedr, *aer repidus, humidus*, varmt og fugtigt Vejr, som er bekvemt for Jordværterne.

Gródurset (at gródursetis), *plantare, inferere*, plante, pøde.

Gróf, *f. lacuna*, en Vandgrav, Pumpe. *vid. gróf*. Gróf í efri vör, *philtrum*, et Skaar i Overlæben. Gróf í nedri vör, *galacinum*, et Skaar i Underlæben.

Grófr, *agrestis, rudis*, grov, plump.

Gróinn, *floridus*, som staar i Blomster, blomstrende. 2) *sanatus ex vulnere*, helbredet af et Saar.

- Gróm, *n. macula invertebrata*, indgroet Skarn:
Plet.
- Grómtékinn, *fixis sordibus inquinatus*, som
Skarnet sidder fast paa.
- Grómr, *inquinatus*, uren, skiden. 2) *affectatus*,
affektet; *vid. grófr.* Hann talar grómt,
affectata verba facit, han taler affektet.
- Grópna (at grópna), *decumescere, fracescere*,
blive mør, raadne af alt for stor Modenhed.
- Grópnaðr, *fracescens*, som er bleven mør.
- Grópiinn, *stultus*, fuld med Viser eller Huller.
- Grópa (at grópa), *coassare, sulcare*, falsde sam-
men, falske.
- Grópadr, *coassatus, sulcatus*, sammenfaldet, falsk.
- Gróping, *f. coassatio*, Sammenfalding, Falsk.
- Grópna, *f. spongiositas*, Svampagtighed.
- Gróppulegr, *spongiosus*, svampagtig.
- Gróska, *f. vegetatio radicum perennium*, de i
Jorden liggende Rødders Vegetation om For-
aaret; *q. graska.* 2) *gramen vernans*, blom-
strende Græs.
- Grósta, *f. mola*, Mølle. 2) *machina hydraulica*,
Båndmølle.
- Gróttu-saungr, *murmur molarum vel aquarum*,
en Mølles Raarlen.
- Gróttuverk, *n. cryptarum machina hydraulica*,
Verket i en Båndmølle.
- Grótti, *m. fex v. sedimentum olei piscium*, Fos-
den, eller det uklare af Fisketran.
- Grófl, *f. serobis, fovea, Græft, Grube.* 2) *se-
pulcrum*, Grav.
- Grófr, *m. fossio*, Gravning. 2) *fovea, Græft.*
3) *ossa & sepulcris evura*, Minnestøben, som
optages af de Dødes Grave. 4) *sculptura*,
Ildgravning, Ildskifning. 5) *pus*, Nødd,
Vor.
- Gröa, *f. barba*, Stjæg. 2) *sp. mystax*, Blab.
Hönum var litet sprottin gröa, *vere imberbis
erat*, han havde neppe faaet Stjæg paa Haa-
gen. So er ec nu gamall, sem á grönum
má síð, *barba mea causie senectutem loquitur*,
jeg er nu-saa gammel som mit graa Stjæg
viser. Látum grön lýa, *mystace colamus po-
sum*, lad os sie Drikken gjennem Læberne.
- Grönaðr, *barbarossa*, rødstjægget.
- Grös, *n. pl. vid. halla grös.*
- Grubb, *n. vid. Grugg.*
- Grú, *n. vid. Grúli.*
- Grúfi. (grúfi, hefi grúft, at grúfa), *cernuare*,
lude; bukke sig dybt fremad. Grúfa nidr,
idem.
- Grúfa, *f. cubario in ventrem proni*, Luden, Elg-
gen paa Raven. Liggja á grúfu, *in armos
procumbere*, at ligge næsegrus.
- Grúfi, *n. caca atreccatio*, Fæmten i Blinde.
- Grúfla (at grúfla), *incertus atreccatio*, famle i
Blinde. Hann géck ecki grúflandi at því,
non erat incertus, perspicuum illi erat, han
hadde ingen Betænktheder, derom.
- Grugg, *n. scdimentum, facula*, Grum, Darme.
- Grugga (at grugga), *commotare faces*, røre
det urene op i noget flydende, sammentøre.
- Grugguga, *faculentus*, grumset, uklar.

Grumr, *m. vid.* krumr.

Grana (at gruna), *suspectum habere, ane, have*
Mistænke om.

Grunadr, *suspectus, mistænkt.*

Grunar mig, *suspicio, det aner mig, jeg for-*
moder.

Grund, *f. solum, campus, planities, Land, Mark,*
Slette.

Grunda (at grunda), *rimari, meditari, betænke,*
overveje.

Grundvalla (at grundvalla), *fundare, lægge*
Grundvold, anlægge.

Grundvallon, *f. fundatio, Anlæg, Grundføstelse.*

Grund-völlr, *m. fundamentum, Grundvold.*

Grunlaus, *sine suspitione, uden Mistænke.*

Grunleysi, *n. fiducia, Udelukkelse af Mistænke.*

Grunn, *n. fundus, Grund, Bund.*

Grunnfesti, *f. anchora cum fune anchorali, An-*
kerstov med Anker.

Grungånga, *f. astus maris maximus, Havets*
første Brænding.

Grunnbygginn, *ignorans, ukyndig.*

Grunnhyggni, *f. inscicia, ignorantia, Ufølsdig-*
hed, Ukyndighed.

Grunnhygd, *f. idem.*

Grunnlodi, *m. reventio hami in fundo, Fiskers*
trogens Høstfiden i Bund.

Grunnlaus *vid.* botnlaus.

Grunnmål, *n. mensuratio per holidem, Lodning,*
Dybdens Måling ved at lodde.

Grunnrótr, *f. vid.* Grungånga.

Grunnslacka, *f. bolis, carapiraces, Dybslod.*

Grunnslód, *f. brevia, Grunde i Havet. 2) equi-*
tas fundi, jævn Bund. 3) inferior tendo
veris, den nederste Kane af et Garn.

Grunnslódi, *m. idem.*

Grunnslóp, *n. extrema evacuatio, fuldkommen*
Udføining.

Grunnslingladr (lækr), *gelu constrictus, sams-*
menfrosen (Sges om en Eto eller Dæt).

Grunnslvi, *v. Grunnslavi, n. brevia, jærligt*
Sted i Esen, formedelst lavt Vand og Skjær.

Grunnslær, *imprudens, uforsygtig, enføldig.*

Grunnslæi, *n. imprudencia, Uforsigtighed.*

Grunnslægr, *vid.* Grunslær.

Grunnslånga, *m. asellus, Torff.*

Grunnsl, *m. fundus, Bund, Grund. Af hjar-*
tans grunni, *ex intimo corde, af Hjertens*
Grund.

Grunnsl, *vadosus, non profundus, Grund, som*
ikke er dyb. Grunnt var á hinu góða med
þeim, *eorum amicizia fucata & suspicax eras,*
deres Venfkab havde ingen dyb Grund.

Grunslamir, *suspicax, mistænkfuld. 2) suspectus,*
mistænkt.

Grunslami, *f. suspicio, Mistænke.*

Grunsl, *m. idem, ogsaa Formodning. Búa um*
grun, *suspectus esse, være mistænt.*

Grútr, *m. staces olei piscium, v. faeces frigidæ,*
amurca, Fod eller Bundfald af Tran.

Grybba, *f. male morata mulier, et arrige Gruens*
timmer.

Grybbulegr, *minax, truende, surseende.*

Grynni (at grynna), *profunditatem minuire*

formindste Dybden, tage af 6 Dybde. Her grynne, *hic vadum incipit*, her begynder Vandet at blive lavere. På grynning, vinætra Peirra, *zum deseruescebat illorum amicitia*, da begynder deres Venstabs at kjøle.

Grynningar: *f. pl. brevia, pulvini maris*, Grunnde i Vandet.

Gråta, *f. olla (lapidea, auxilla)*, en Gryde (eg. af Sten). å grødt.

Græsti (at græta), *lapidare*; stene.

Grættir, *lapidatus, stenet*. 2) *lapidosus*, fuld af Stene. Grættir veqr, *via lapidosa*, stenig Vej.

Græ (Græri, hest grøid, at gróa), *florescere, virescere*, at groe, grønne. 2) *coalescere, coire*, groe sammen. Nå grær jørd, *semr ådr*; *terra virescit ut olim*, nu grønne Jorden ligesom før. Sárid grær, *vulnus coalescit*, Soaret groer til. Harrid grær um sig, *odium radices agit*, Hadet griber om sig. Nå grær í loptid, *caelum obnuhilatur*, Luften bliver tyk. Gróinn holdum, *opimus, præpinguis*, meget fed. Gróinn undir bóg, *idem*. 2) *prædives*, meget rig. Kýrnat græda sig, *voce melius lacrescunt, v. uberius lac dant*, Køerne málke bedre end før.

Grædandi, *medicabilis*, lægelig.

Grædari, *m. chirurgus, medicus*, en Læge.

Grædi (at græda); *mederi, sanare*, læge, helbrede. 2) *lucari, rem facere, v. durescere, vindet, prestere*, blive rig.

Grædi, *n. aquor, mare*, Havet. Grædlr, *m. idem, å colore viridi, q. grænnir*; *vid. grád.*

Grædiþlaka, *f. plausgo larifolia*, Vejbred med brede Blade.

Grædifingr, *m. digitus medicinalis*, den Fingre som er nærmest den lille Fingre. *vid. baugfingr.*

Græding, *f. sanatio*, Lægen, Helbredelse.

Grædiplástr, *m. emplastrum*, etstags lægende Plástr.

Grædiþmyrs, *n. pl. agglutinaria*, Smørse til at læge Saar.

Grædgi, *f. gula, bulimia, famer canius*, Graadighed, Slugvæghed. 2) *imperens affectus quisque*, enhver umaadelig Begjerlighed.

Grædsko, *f. malitia radicata, odium*, Indgjøet Ondskab, Hæd.

Grædskulous, *absque malitia, innocens*, uskyltig, godmodig.

Grædskuleysi, *n. innocencia*, Uskyldighed.

Grædsla, *f. sanatio, medicatus*, Helbredelse. Stór slár þurfa mikla grædsla, *maiores plage medicum probant*, store Saar fordre god Helbredelse.

Grædsla-loun, *n. pl. fostrum*, Lægeloun.

Grængulr, *præsinus, porraceus*, læg: en.

Græni-jaxl, *m. bacca immanata vaccinii, et umos dent Bar*. 2) *idem ac gémla, v. gémlur.*

Grængolar (at grængola), *aspectu virescere*, have grønagtigt Udseende. Hér grængolar í hylini, *hic gurgis virescit*, her er Dybet grønagtigt, d: her er Vandet saa tykt at det er grønt af Udseende.

Grænká (at grænka), *virescere, grønne*.

Grønn, *viridis*, grøn. Grøn torfa, *caespes vivus, gramineus*, Grønsvær. Kominn undir græna torfu, *terra obrutus, pr. dūdum mortuus & sepultus, ut tumulus tempus habuerit virefcenti*, tilbættet med Grønsvær, d: død og begravet for saa lang Tid siden at hans Grav er begroet med grønt Græs.

Græt (grét, at grata), *plorare, lacrymare*, græde. Græti (at grata), *conristare*, faae en til at græde, bedrøve.

Grætt, *conristatus*, bedrøvet.

Gubb, *n. vomitus*, Spyen, Oplastelse. 2) *pr. elevatio*, Udspudning.

Gubba (at gubba), *vomere, ir. ebnllire*, spy, bræffe sig, *ir. svolne op. 2) superfluere, & elevari*, flyde over Bredderne, opsprudle i Høiden.

Gud, *m. deus, summum & unicum numen*, Gud, den hø este og eneste Gud.

Gáddómlegr, *divinus, guddommelig*.

Guddóm, *m. deitas, divinitas*, Guddom.

Gud-fadir, *m. susceptor, comparer, sponsor fidei*, en Fadder (ved Barneaab.)

Gudfedgin, *n. pl. susceprores, parentes iustitici*, Faddere.

Gudfrædi, *n. pl. rheologia*, Theologie.

Gudin, *n. pl. dii, deastri*, Guderne.

Gadhæddi, *pious, gudfrygtig*.

Gádhæddi, *f. pietas, Gudfrygtighed*.

Gudlast, *n. blasphemia, Gudsbespottelse*.

Gudlastan, *f. idem*.

Gudlasta (at gudlasta), *blasphemare*, bespotte Gud.

Gudlaus, *atheus, impius*, en Gudsforægter, ugudelig.

Gudleyfi, *n. impietas*, Ugudeligbed.

Gudlax, *m. salmonis genus pugnax, et flosq. Hav-* fiß, prædet med forskjellige glimrende Farver.

Gudlegr, *divinus, guddommelig*. 2) *pius*, gudfrygtig.

Gudlega, *divine, guddommellgen*. 2) *pie*, gudfrygtigen.

Gudmódir, *f. susceptrix, mater iustitica, pro infante precibus pugnans*, en Gudmoder.

Gudnidinger, *m. apostata*, en Troesforægter.

Gudrækin, *religiosus, gudfrygtig*.

Gudrækti, *f. religio, pietas*, Gudfrygtighed.

Guds-hedind, *f. adrastra, Guds Hævn*. Guds er hævndin, *adrastra Nemesis*, Hævnen tilkommer Gud.

Gudhiar, *f. pl. cognatio spiritalis*, aandeligt Elægtskab.

Guds-kista, *f. gazophylacium*, Guds-kiste.

Guds-laun, *n. pl. retributio dei*, Belønning af Gud.

Guds-laun! *Deus retribuat!* Gud lønne det!

Guds-ord, *verbum dei, oraculum divinum*, Guds Ord.

Guds-spiall, *n. idem. vulgo evangelium, propr. colloquium dei cum hominibus*, Evangelium, eg. Guds Tale til Menneskene.

Gud-spiallari, *m. evangelista, pr. collocator dei*, Evangelist.

Gudspialla madr, *idew*.

- Guds-packogisarn, *misericos, largus*, barmhjertig, gavmild.
- Guds-packs madr, *stipe, v. elemosyna dignus*, et værdigt Almisselem.
- Guds-packs-verk, *opus misericordie*, en Barmhjertighedsgjæring.
- Guds-pöck, *f. opus, quod deus, q. sibi factum accipit & remunerat*, en god Gjæring, som lønnes af Gud. vulgo gustuk.
- Guds-Pionusta, *f. res divina, sacra*, Gudstjeneste.
- Gudvestr, *m. textura discolor, figurata, pr. textura militaris, qualis fuit vexillorum; salet sogas figuratas nostrates, qui lauiore erant in re, traxere, & hac indutus Gunnar de Hlidarendu exiit, sementem facturus, et slagis været broget og figureret Tøj, som kaldtes Krigsvæv, da det lignede det som brugtes til Faner. Elste med Figurer indvævede Kappe bare de af vore Forfædre, som holdt sig vel i Klæder, f. Ex. Gunnar paa Hlidarenda da han gif ud at saa.*
- Gudvesnar-skickia, *roga figurata, v. segmentata*, en med Figurer indvævet Kappe; *vid. gud, v. gudar.* Gudvesnar pell var breidt yfir skingina, *lectus erat superstratus hysso figurata*, Sengen var overdækket med fint figureret Tæppe.
- Gudviti, *f. theologia*, Theologic.
- Gudur, *f. pugna*, et Kæmpestrid. Gud, *f. idem.*
- Gudr v. Gunnr, *m. viz, en Mand.*
- Gufa, *f. vapor, exhalatio*, vaad Røg, Dunst, Uddampning. 2) *Bren*, en Havfrø. 3) *mesoph.*, *umbra*, *vappa*, *homo nihili*, et Drog.
- Gufar (at gufa), *vaporem exhalare*, uddunste, uddampe.
- Gufulegr, *umbraticus*, døven, uirksom.
- Gufu menni, *n. vappa*, *homo nauci*, et Drog.
- Gugginn, *subrictis, languidus*, sørgmodig, forsigt.
- Gugna (at gugna), *mollescere, tristari*, bevæget, bedrøvet.
- Gugnunar sótt, *f. mavisus*, tærende Øyge.
- Gula, *f. morbus regius, icterus*, Gulsot.
- Gula-sótt, *idem.*
- Gulfæringr, *m. agnellus recens nasus*, et spæde Lam.
- Gáll, *m. bucca*, Kjæve, det hule i Kinderne. 2) *os inflatum*, en opblæst Mund. 3) *nebula nivalis montana*, Sneetaage paa Bjeldene.
- Gull, *n. aurum*, Guld.
- Gull-armband, *n. armilla aurea*, et Guldarmsbaand.
- Gull-epli, *v. pl. mala hesperidum*, Guldbærerne.
- Gullfarfi, *m. arsenicum auripigmentum*, Guldsfarve.
- Gull-fialadr, *denuratus, auro tinctus, v. illius*, guldfarvet, forgyldet. *vid. fialla.*
- Gullgiörðar madr, *adepsus, alchymista*, en Guldmager, Alkymist.
- Gull-giörðar-kunst, *f. alchymia, chrysopeia*, Guldmagerkunst, Alkymi.

- Gull-hálfar, *m. pl. viri torquati, v. luxuriosi*, Folk, som bruge Halskjæder af Guld, v. overdaabige i Klædebragt.
- Gullhlad, *n. frontale aureum*, et Guldsmykke. *vid. hlad.*
- Gull-lúis, *n. dactylosheca*, et Gjemme til Ringe.
- Gullinn, *inauratus*, gylden, forgyldet.
- Gull-kédia, *f. torques aureus*, en Guldsjæde.
- Gull-men, *n. idem*, (eller en Guldring).
- Gull náma, *f. aurifodina*, Guldsgrube, Guldmine. *Gullmína, f. idem.*
- Gullofinn, *auro distinctus, v. iurextus*, indvævet med Guld. *Gullofid fat, n. vestis arctica, auro distincta* (å ves, vof, hefi ofid), et Klædningsstykke, indvævet med Guld.
- Gálpa (at gálpa), *ore diducto inhare*, at gabe med opspændt Mund. 2) *sumere*, at opsvolme (siges især om et Klædningsstykke seun er for vidt).
- Gulpr, *m. aura nebulosa, pelagica*, Vind af Havet med Taage.
- Gullrekinn, *aureis clavibus ornatus*, prydet med Guldsøm. *Gull-rekid spíót, hafsa, capulo aureis bullis v. clavibus interstrato*, et Spyd, hvis Skæft er beslaaet med Søm eller Dopper af Guld.
- Gull flycki, *n. pasagium, auramentum*, etflags Hæntemærkehalsbue med indviklet Guld.
- Gull-vidiur, *f. pl. caena aurea*, Guldlænker.
- Gullvigt, *f. rruviná monetaria*, Guldsægt.
- Gull-smidr, *m. aurifex, faber aurarius*, Guldsmed.
- Gull-smidjs-smidja, *aurifexina*, et Guldsmedværksted.
- Gul-önd, *f. mergus major longiroster*, en gul And med lang Snabel.
- Gul-rösa, *f. fissurum vulgare fiser*, Guleroer.
- Gulr, *flavus, gul.* *Gular tennur, dentes buxi, gule Tandter.*
- Gumi, *m. primipilus*, en Høvding, Anfører. *vid. brádgumi.*
- Gumkaup, *n. emtio rei nihili*, svigagtig Handel.
- Gummi, *m. helvo*, en Traadser.
- Gumma (at gumma), *helvari*, at traadse.
- Gunnar, *m. pl. comites primipili*, Anføretens Følgesvende. *sc. guma.*
- Gumpur, *m. podex*, Kump.
- Gums, *n. impostura, frustratio*, Bedrageri, Snyderi.
- Gumla (et gumla) *deludere, decipere*, bedrage.
- Gúnga, *f. homo pusillaninus*, en Kuson.
- Gúngnir, *m. violentus dormitor*, en valdig Udbetrykker. *vulgo gúgnir.*
- Gunn, *f. pugna*, et Fæltslag. *vid. gud.*
- Gunaur, *f. idem.*
- Gunni, *m. vir pugna*, en stridbar Mand.
- Gunst, *f. favor*, Gunst.
- Gunflugr, *favens, favorabilis*, gunstig.
- Gupnir, *f. pl. vid. Gaupnir.*
- Gufa, *f. suso praecepti, effluvium*, Sprudning, Sprøjten.
- Gufa (at gufa), *erucare*, at udsprøbe, sprøje.
- Guls, *n. gingrius anserum*, Snabbren. (å galsi).

- Gulsa (at gulsa), *gingrere*, snabbe. 2) *in vulgus effurire*, at løbe omkring med Ulad-der. Hann var at gulsa um Pad; *multa de illa re effuziebat*, han studdrede meget om det.
- Gustar (at gulsa), *flare*, at blæse, puste. Nå gustar, *ventus surgit*, det blæser.
- Gustillr, *pedens*, stinkende.
- Gustr, *m. aura frigida*, kold Blæst; *vid. gióstr.*
2) *hostilitas*, Hændskab. Sturla sat heima, og gérði á sér eingvann gust, Sturla domi manfir, *nec ullam hostilitatem ostendit*, Sturla holde sig hjemme og afholdt sig fra alle Hændligheder.
- Gutl, *n. agitaria liquidorum*, en flydende Tings Røsten, Skvalpen.
- Gutla (at gutla), *liquida agitare. us. bilhians*, ryste flydende Ting, saa at de skvalve. 2) *clo-cire*, klutte, fogle. Hér gutlar á leiglinum, *hic serin bilbit*, her skvalper det i Kuttingen, ð: her er en Taar paa Tønden.
- Gydia, *f. dea, diva*, Gudinde. 2) *anrifiata sacrocorum*, Forstanderke, øverste Præstinde.
- Gydingr, *m. Judeus*, en Jøde. *gs. Jádingt*, *pronunciacione germanorum*.
- Gýll, *m. parelius*, en Disal.
- Gylli (at gylla), *inaurare*, forgylde.
- Gylling, *f. auratura, deauratio*, Forgyldealng.
- Gyllini, *n. nummus argenteus, v. aureus diversis valoris apud diversas gentes*, en Gylden.
- Gyllini-Vild, *aureum seculum*, Guldbalder.
- Gyllini flycki, *vid. Gallflycki*.
- Gyllingr, *m. adulator*, en Smigrer, Lyfler.
2) *splendidus*, glimrende, pragtig.
- Gylltr, *deauratus*, forgylbet.
- Gýpa, *f. vorago*, en Slughals, Foræder. 2) *hians rostrum*, et gabende Mæb.
- Gyps, *n. gypsum*, Gips. *vid. gips*.
- Gýs (gaus, hefi gósid, at giósa), *eruciare, in auris efflare*, at sprude, udspve.
- Gýt (gaut, hefi gotid, at gióta), *partum eniri, parere, de avibus & piscibus dicitur*, føde, bringe Foster til Verden (siges helst om Creature, Fugle og Fiske). At gjóta augum, *limis oculis intueri*, at Kule, see med Skjæve Øjne.
- Gýta, *f. ovarium piscium; Fiskerogn. alias gota*.
- Gædi (at gæða), *ornare, dicare*, at begave, gavne, betinge en. 2) *hene habere*, behandle en meget vel. At gæða einn giósum, *muneribus ornare*, at give en Foraringer. At gæða einum, *laurius traccare*, lade En have rigelig Underholdning.
- Gæði, *n. pl. bonas dozes*, Gøder, gode Egenkaber. 2) *emolumentum, provenus, Indkomst*, Fordel af noget. Fjóru gæði, *n. pl. provenus, provenus licoris*, Fordel af en Forstrands Rettighed. Lands-gæði, *n. pl. emolumentum fundi*, en Landejendoms Hertilgheder, ð: Jordmonnets gode Beskaffenhed. Hæddu gæði, *n. pl. res rimenda*, en fartig Sag.
- Gædingr, *m. vir bonus & locuples*, en god og

hemblet Mand. 2) *magnas*, en blandt de fornemste Mænd i en Stat eller Samfund. Jarl kallodi saman gædinga sine, *comes convocavit magnates suos*, Steven lod sammenskalde sine bedste Mænd.

Gædingr, *m. equus gradarius, solusarius*, en Pæsgjænger, en ypperlig Lest.

Gædir, *m. largitor*, en gavmild Mand.

Gædka, *f. bonitas, Godhed, Fromhed*. 2) *uberitas*, Overflødighed, Frugtbarhed. Par var gædka á skipi svo mikil, at menn komu langt at til miðkaupa, *sancti ibi eras in navi uberitas, ut longinqua itinera facerent homines, ad mercaturam farris*, paa det Skib var saa stor Overflødighed, at Folk kom lange vejs fra for at kjøbe Mel.

Gæfa, *f. successus, felicitas*, Lykke, Held, god Fremgang.

Gæfiz, *f. mansuetudo, Sagtmodighed, Fredsommelighed*.

Gæfdar madr, *vid. gæfyndr*.

Gæfiz (at gæfaz), *miscere, mansuescere*, at formisdes, sagtnes, blive god at komme til rette med.

Gæfyndi, *n. mansuetudo, lenitas, Sagtmodighed*.

Gæfyndr, *miris, mollis*, fredsommelig, god at komme til rette med.

Gæfulgr, *fortunatus, felix*, lykkelig, heldig.

Gæfulán, *n. bona fortuna*, god Lykke.

Gæft, *f. idem, vid. Giöft*.

Gæftir, *f. pl. pellacia, rompestates piscatura apissima*, Østthed i Vejeet, belejlig for Fiskeriet.

Gæfr, *mansuetus*, sagtmodig. 2) *mollis, ductilis*, bøjelig, blød.

Gæriz (at gæriz), *latentior prospectare*, at kige hemmelig i eller efter noget.

Gægiur, *f. pl. clandestinus specularius*, hemmelig Kigew. At standa á gægium, *speculari*, at staa og kige efter noget, uden at ville lade sig se.

Gægr, *m. dolus, et Pudr*, Skjelmstykke.

Gælur, *f. pl. blanditia rhemica*, kjelne eller soventyffende Sange. 2) *caurus nutritus*, Nimmestuegænnen.

Gæli (at gæli), *exhilarare*, at smigre, opmuntre.

Gæra, *f. pellis villosa, sifra*, et Haarekind med Ulden paa.

Gærn-skinn, *n. idem*.

Gær, *heri*, i gaar. I gær-morgun, *heri mane*, i gaar Morges. I gær-qvöld, *heri vesperi*, i gaar Aftes.

Gæs, *f. anser*, en Gaa. *vid. gås*.

Gæti (at gæta), *observare*, se efter, gide Ngt paa. Þess gæti, *in pozulo est*, man kan mærke det.

Gætir, *m. custos*, en Vægter, Bevogter.

Gætilega, *prudenter, caute*, forsigtigen, med Ngt-somhed.

Gætni, *f. observantia, observatio*, Ngt-somhed.

Gætnu, *attentus, circumspexus*, agtsom.

Gætla, *f. vid. Gætni*. 2) *catela, curatura*, Bevogtning, Værgemaal.

Gætlu-madr, *m. custos*, en Vogter. 2) *cura*

prudenci observandus, en som behøver nøje Tilføi.

Gætti, *n. cardo jannæ*, Detaxel,

Gættir, *f. pl. vid. Gætt.*

Gætur, *f. pl. cura, attentio*, Paapassenhed, Opmærksomhed, Agtsomhed.

H.

Há, *f. pellis, curis, corium*, Hud, Skind. Hann var aldrej med býrri há, *intra suam pellem nunquam contentus erat*, han var færdig at gaa ud af sit gode Skind, v: han var aldrig tilfreds.

Há, *f. gramen chordum ferocinum*, Græs som vokser paa Engen efterat Græsset er bleven afflaaet, Efterslets Græs. At lá hána, *facilere prava*, at láa Græsset anden Gang.

Há-alldradr, *decrepitus senex*, meget gammel.

Háband, *n. vinculum, nervos poplitis adstringens*, etslags Tojrebaand, som bindes fast om Hæfterne.

Hábeinn, *longipes*, langbenet.

Hábeinóttv, *idem*.

Hábendi (at hábenda); *constringere nervos poplitis, ut oves, usu pedis fere amisso, aufugere nequeant*, at tøjre Hæfterne med Daand om Hæfterne, at de ei kan løbe bo:t.

Hábord, *n. mensa suprema*, det fornemste Bord i Salen ved et Gjæstebud. Hann á ecki uppá hábordi, *inter honoratiores non habetur*, han er i ringe Agtelse.

Háborur, *f. pl. foramina pro remis in pristi*, Huller til Rærene i en Galle, eller en stor Dnaad. *ab. háir v. háir & bora.*

Hábrók, *f. galina*, Dultser, som gaa højt op.

Hád, *n. simulara laus, irrisio*, Spot, Ironi.

Hadda, *f. manubrium, v. ansa lebeis*, Haandsfang eller Dre paa en Kjedel. 2) *unda maris*, en Dølge.

Haddr, *m. flos campi*, Markblomster. 2) *peplus Vestæ aureum*, Vestas Gyldenstoffes Kappe, Kladebon. 3) *crines & in spec mulierum*, Haar, især Kruentimmer. 4) *quodcumque ornatum aureum*, enhver forgyldt eller gylden Prydelse.

Hádegi, *n. lux mercediana*, Widdag. 2) *spec. rrisorum meredies*, Kleffen 12 em Widdagen.

Hádfullr, *irrisorius*, spottf.

Hádfugl, *m. irrisor*, en Spotter, Spottesugl.

Hádgjarn *vid. Hádfullr.*

Hádúng, *f. concumelia*, Bespottelse.

Hádslegr, *ignominiosus*, haanlig, seragtelig. 2) *irrisorius*, spottf.

Hádslegr, *idem*.

Hádyrdi, *n. pl. fauua*, spottende Ord, Skamsfitter.

Hádr, *commissus, factus*, suldsjort, dragt til Ende. Hvar var bardagiinn hádr, *ubi com-*

missum est prælium? hvor blev Slaget holdt?
Ad vera ðdrum hádr, operam suam alicui debere, v. operæ reddenda adstrictus esse, vore
 En tjenesteflchtig.

Haf, *n. mare, ægvor, Havet.*

Haf, *n. elevatio, Opløstelse.* Haf á belg, *elevatio follis, en Blæsebælg* Udspænding. Haf á ves, *elevatio florum inferne in rebus erecta, Traadenes Højde* nedenfra i perpendiculart Vand.

Hafandi, *habilis, uulius, tjenlig, betvem.* I háfi hafandi, *habilis domi, en som man kan have i Huset.*

Hafátt, *f. tempestas pelagica, Vind fra Havsiden, Paalandsvind.*

Hafdr, *habitus, behandlet.* 2) *postus, fodet, underholdt.* Hann var vel hafdr, *bene postus erat, han blev holdt godt.*

Haf-frá, *f. lyren, en Havfæu.*

Haf-gall, *n. irina, mercoron acris pelagici, et regubuefarvet* Lusiføn þon Havet.

Hafgola, *f. ventus alcanus, encolpias, Storm fra Havfanten.*

Hafgufa, *f. vid. Haf-frá.*

Haf-gýa, *f. idem.* Haf-gýu-saungr, *census Grænum, Havstrusang.*

Hafinn, *subleuus, elevatus, opløstet.* Hafinn á kross, *in crucem subleuus, Kaarékastet.*

Haf-hallid, *n. vid. Hóskold, v. Háfhold & Háfr.*

Hafli, *m. glacies pelagica, v. gróulandica, Høvis.*

Haf-kóngr, *m. cochlea nobis maxima, turbo, en Havfuegl.*

Hafnan v. Hafnan, *f. inhibitorio, Vending (Søstermin).*

Hafliðr, *m. vid. Hafli.*

Hafli, *m. nom. pr. viri.* 2) *nauta, en Sømand.*

Hafmatr, *m. cibis omnis forbilis, v. qui ex cochlearibus sumitur, acratissima, alle Slags Søbemað.*

Hafna (et hafna), *recusare, abstinere, deserere, næstla sig fer, holde sig fra.* At hafna sig, *in portum se recipere, gaa i Havn.* At hafna bodi, *invasionem recusare, afslaa et Tilbud.* Nú hafnar jörðin þér, *terra, v. prædium negat tibi fructum, nu er Jorden eller Gaarden dig ugunstig.* Vinirnir hafna hénnum, *amici cum deserunt, Vennerne flusse eller forlade ham.*

Hafnan, *f. abnegatio, denegatio, Afslag, Afhæi denked.*

Hafnar-mynni, *n. castro, Havnemunding.*

Hafnar-rán, *injuria exclusio ex portu, uretmæð: sig Havneran, v. Udelukkelse af en Havn.*

Hafnar-tollr, *portorium, it. adipragium, Havner told, Betaling for Drug af en Grædgang.*

Hafnar-vadmál, *pannus urensilis, habilis, mediocri filo confectus, grovt Vadmel til almindelig Drug.*

Hafnaz (et hafnaz), *concupere foetum, blive drægtig.* Kyrrnar hafnaz ei lengr, *vacca effera sunt, Skæerne have udbaaret.*

Haframlega, *violenter, voldelig, hestigen. qd. hamramlega.*

Hafrótt, *n. vid. Hjóarrot. R.*

- Haf-rumba, *f. ætus pelagi grandior*, Havets
 Dreusen, stæft Drending. *vid. ramba.*
- Haf-ror, *m. pl. avena*, Hovre.
- Haf-ræna, *f. venti tropici*, Havvinde.
- Haf-s-brún, *f. horizon mariinus*, Havrand, Sø-
 horisont.
- Haf-sild, *f. clupea, halex*, Havsild.
- Haf-skip, *navis major, v. mercatoria, et Etk.*
- Haf-svelge, *m. vortex, evripus*, et Havsvøls,
 Malstrøm.
- Haf-sula, *f. pelicanus maximus, albus non sacca-
 rus*, Pelikan, et sigs store Søfugle. *vid. sula.*
- Haf-t, *v. trica, nodus, retinaculum*, Hæde, Hæf-
 telse.
- Haf-tyrduill, *m. alca marina, sub dio cacuriens*,
 en Havvalke, Hæltøen.
- Håfr, *m. galeus (nobis) minimus, squalus vulga-
 ris, acantias, spinax*, en Hæl.
- Håfr, *m. sagina, nassa, excipula, Zifferuse*. Håfr
 i ves, *næum par. filorum in liliis*, Spiler i en
 Bev.
- Håfr, *m. v. hófr & reykhåfr.*
- Håfur, *f. pl. donaria*, Piggendesa.
- Håfr, *m. caper, hircus*, Duk, Gjedebuk.
- Håfr-hvalr, *m. delphin*, en Delfin, Springhval.
- Håfr-kicki, *n. genus quoddam balænarum pingvis-
 simum, corpore brevi, ac crassissimo & rotnu-
 do*, en Art korte og rundagtige Hvalfiske. å
 køcker, *vid. nordhvalr.*
- Håfr-staka, *f. pellis caprina, et Gjeteskind. å*
 flacker.
- Haf-villa, *f. error devius navigantium*, Vildfar-
 relse paa Havet.
- Haf-pak, *n. glacies pelagica, continus, vidtøls-
 tige* Sæstader paa Havet.
- Haga (at haga), *concinnare, ordinare*, ordne,
 stille, lave, sammensøje. Haga ser vel,
bene se gerere, stille sig vel. So hagar til,
ita se res habet, saaledes hanger det sammen.
 Dod hagar mér vel, *expedit mihi*, det er
 mig til stor Nytte.
- Hogegenginu, *passu passus*, sebet paa Græs.
- Hogagengid naut, *bos pascalis*, en Stub, der
 har gaaet paa Græs.
- Hagall, *m. grando, floccus nivis*, Hagel. 2) *li-
 sera runica, forma sexangulari, ad similitudi-
 nem grandinis, v. asterisfi*, et sekstantet Rus-
 nebogstav i Pigning af et Hagel eller en Aste-
 rit.
- Haganlegv, *aptus, opportunus*, tilpaa, bekvem.
- Hagbardr, *m. relamon*, Kragskæn. 2) *olim nom.
 pr. viri.*
- Hagfeldr, *commodus*, bekvem.
- Hagfaringr, *m. agnus, å marre & lacte sepa-
 ratus, v. abactus, ovis delicula, et Lam*, der
 er stilt fra sin Moder.
- Hagga (at hagma), *movere, dimovere*, at rolke
 en Ting, eller tage den bort af sit Sted.
- Haggan, *f. parva morio*, Vedrørelse; ubetødelig
 Forskyrning eller Flotning. *alias höggvan.*
- Hagi, *m. pascua, pascuum, ager pascuus*, Græs-
 gång.
- Haglendi, *n. idem.*

Haglda-braud, *n. scribilia, spira*, Kringse.

Hagleikr, *m. dexteritas, artificio*, Konst, Færdighed.

Hagleiks-madr, *artifex, opifex*, Kunstner, en ducelig Haandarbejder (siges om Bygmester, Smed, Snekter, Tommermænd).

Hagl, *n. grando*, Hagel; *contractum pro hagall*. Nå er hagl, *grandinis*, det hagler. Nå haglar, *idem*.

Haglegr *vid.* Hagfelldr.

Hogmæli, *n. pl. verba lepida*, veltalende Ord.

Hogmaalr, *sermo lepido*, veltalende. 2) *poeseos gnarus*, en helbig Rimer.

Hagnadr, *m. commodus, emolumentum*, Gavn, Nytte, Bekvemmelighed. 2) *prudencia oeconomica*, Forsynlighed, Oekonomi.

Hagnar (at hagna), *prodesse*, tjene, være til Nytte, gavne. Þad hagnar mér vel, *bens mihi prodest*, det nytter mig meget, det er ret bekvemt for mig.

Hagnýttinn, *mutuas curans, res etiam vilissimas bene collocans*, en som samler paa, eller benytter sig af de ubetydeligste og ringeste Ting.

Hogordr, *diferens*, veltalende.

Heg-qvisti, *n. fascua herbis frusicantibus obsita*, Græssang, hvor Lyng og Buskvekster gro.

Hag-qvæmni, *f. opportunitas*, Bekvemhed.

Hag-qvæmlegr, *idem ac sequens*.

Hagqvæm, *opportunus*, bekvem, beleslig.

Hagrædi (at hagræda), *bene, apse ordinare, collocare, v. consulere*, ordne, sætte vel i Orden.

Hagrædi, *n. commoditas*, Bekvemhed.

Hagrædislega, *apse*, bekvemmeligen, passende.

Haglamr, *commodus*, bekvem, nyttig.

Haglamlegr, *idem*.

Haglamlega, *commode*, bekvemt, tilpas.

Haglemi, *f. commoditas*, Bekvemhed.

Hagstáll, *bonus oeconomus*, forsynlig, god Husholder.

Hagstunnie, *m. pl. commodam*, Nytte, Fordel.

Hagstpeki, *f. sciencia oeconomica*, Kundskab om Husholdningen.

Hagstædr, *commodus*, bekvem, beleslig. 2) *temperatus*, maabelig, tilpas.

Hagstýnn, *prudens*, klog, fornustig.

Hagstýni, *f. prudentia*, Klogskab, Forsynlighed.

Hagst, *dexter, artificiosus*, kunstig.

Hagtæri (at hagtæra), *bene dispensare*, anordne vel.

Hagr, *m. utilitas*, Gavn, Nytte. 2) *conditio, fors*, Forsætning, Tilstand, Vilkaar. Niðg gæck saman hagr hanns, *res ejus arcabatur*, hans Forsætning blev fæstere.

Hagvirkr, *habilis, dexter*, behændig, kunstig.

Hagstorn, *n. cornus*, Hagstorn, Korneltræ.

Hábyrningr, *m. physicer, v. delphin maximus*, en Sprødtval, den største Art af Deltfinner.

Hái (at há), *parare, facere*, gjøre, sætte i Værk. At há bardaga, *prelium committere*, holde et Feltslag.

Háit (at há), *curem tentare*, angribe, stæde Skindet.

Háir, *m. pl. scalmi*, Rorbret, Rorpinde. *in singul. háir rariur*.

Haka, *f. menzum*, Hage.

Hak, *n. onsa rei*, Haandfang paa en Ting; *vid.*
haki. 2) *inequalitas*, Uvæghed.

Haka-bredda, *f. barbicus*, *v. sambuca*, Lire,
Haffebret.

Hákall, *m. carcharias*, *canis carcharias squalus*,
v. galeus major, Hvalfalo.

Hákalla-skúmr, *m. vid.* skúmr.

Hákalls-rudur, *f. pl. cartilago* *et alia rejectanea*
é carcharo, Hvalfalve Druff og andet saadan,
som ingen Hjøtter om. *vid.* rudur.

Haki, *m. extremis alicujus rei*, det Yderste af
en Ting. Hann vord á hakanum, *illi mi-*
nima, *v. iniqua fors cessit*; *pr. sedem incom-*
modam & extremam necens est, ham tilfaldt
den stætteste Lød, i Stedetfor: han fik den yder-
ste og ubekvemmeste Plads eller Sæde.

Haki, *m. uncus*, *quo fera excipitur*, *dum clau-*
ditur, Hage i en Laab.

Hacka (at hacka), *iterato nixu deglasure*, hakke,
nedsluge med Anstrængelse.

Haklángur, *menso*, en som har lang Hage.

Hákr, *m. vir præceptis, vehemens*, en ubesindig,
hidsig og grov Mand.

Hákýrði, *n. pl. procacitas verbalis*, uforfæmme-
te Ord.

Hala (at hala sig), *alios non interrupto ordine*
sequi, *pr. vulpium more in precipitiis*, *con-*
suetudinæ caudis se erigere, slutte sig til en
Hakke efter Hævenes Mand, da de paa stulle
Steder hale sig op ved hinandens Hale.

Hala sig upp, *funium ope per prærupta enis*,
hale sig op paa et stejlt Sted ved Hjælp af
et Toov.

Halakliptr hundr, *canis cui caudam furca pre-*
mit en Bumprumpet Hund. á klip.

Halalángur, *prolixam habens caudam*, en som har
lang Hale. *metaph. multis comitibus stipatus*,
som har stort Følgeskab.

Halalaus, *exoaudis*, uden Hale.

Halarófa, *f. cauda*, *urogygium*, *sacra spina*, Hale,
Rumpe, det nederste Led eller Ben af Ryg-
raden.

Halarófu-hestur, *m. idem ac sequens*.

Halarófu-stycki, *n. ima pars spinæ dorsalis cum*
cauda, det nederste Hyleled tilligemed Halen.
vulgo halrófu stycki.

Hala-siarna, *f. cometa*, *stella erratica*, *caudata*,
Komet.

Háleikr, *m. excellentia*, Højhed. 2) *summitas*,
Toppen, det øverste.

Háleistr, *m. calcens læuus*, *torum tarsum ad ta-*
los regens, Halvstrømpe, Sof. *vid.* leistr.

Háleitr, *facie erecta*, som har opløstet Ansigt,
ser op ad. 2) *sublimis*, *sanctus*, høj, hellig.

Háleitlegi, *idem*.

Háleitlega, *devotæ*, *sanctæ*, højstigen, helligen.

Háleúndi, *n. loca superiora*, *montana*, højstiggene
de Steder, Djergezne.

Hálfa, *f. pars altera dimidiata*, det halve; *vid.*
álfa. Hálfa-meira, *dimidio plus*, Halvpasten
mere.

Hálfróðir, *m. frater uerius*, Halvbroder.
 Hálfrblindr, *caculus*, Halvblind.
 Hálfgaman, *n. charientologia*, Halvspøg.
 Hálfgilldi, *n. dimidia pars pretii, pro damno*,
 det halve af en Ting's Werdt.
 Hálfrhringr, *m. semicirculus*, Halvfredð.
 Hálfrkarra (at hálfrkarra), *opur ad mediocritatem perficere*, halvgjære. *pr. pectinare*,
 Hálfrkarradr, *imperfectus*, halvgjort.
 Hálfrkýppi, *n. pars dimidia pretii*, den halve
 Vardi.
 Hálfrkosta, *mediocris*, maabelig.
 Hálfrkyrkia, *f. capella, sacellum*, Kapel, Halv-
 kiste.
 Hálfrkæringr, *m. animus subiratus*, halv Brede,
 Misfornøjelse. *å kari*.
 Hálfrlitr, *ex binis coloribus, æquum referens*, far-
 vet eller malet ved Blanding af tvende eller
 flere forskellige Farver.
 Hálfrmörk, *f. (at mælie)*, *semicorula, quartarius*,
 et Pøgelmaal, en Pøgel.
 Hálfrmörk, *f. (at vigt)*, *quatuor uncia*, otte Lod
 eller $\frac{2}{3}$ Pund, en Fjerding.
 Hálfrmörk, *f. (verdanna)*, *bes uncia argentea*
sive 24 ulnae, to Unser Sølv eller 24 Alen
 efter gammel Islandsk Regning.
 Hálfrna (at hálfrna), *dimidiare*, halvgjøre, være
 halvfærdig med en Forretning.
 Hálfrnadr, *dimidiatus*, halvgjort, halvfærdig.
 Hálfrpartr, *m. vid. Hálfa*.
 Hálfrqvedinn, *non integro sensu*, utydelig, halv-
 forstaaelig. Hálfrqvedin ord, *verba cui ple-*

nus sensus deest; Ord, som ingen fuldkommen
 Mening have.
 Hálfrqvisti, *n. ramuli*, smaa Grene. At komaz
 ecki i hálfrqvisti vid einn, *multis parasavis*
inferiorem esse, staa langt tilbage for. En.
 Hálfrrétti, *n. dimidia mulcta, pro injuria perso-*
nali, halve Bøder for personlig Fornærmelse.
 Hálfrrettis-madr, *macula notatus, capite parum*
diminutus, etslags mindre Mand, som kan
 har halv Rettighed mod en Dannermand.
 Hálfrsilki, *n. subsericus*, Halvsilke. Fat af
 hálfrsilki, *vestis subserica*, et Klædningsstykke
 af Halvsilke.
 Hálfrstétr dalr, *m. duella*, en halv Strens.
 Hálfrsytkyn, *n. pl. frater & soror, cui alter-*
uter parentum communis est, Halvsødfæne-
 de.
 Hálfrsytkyn af fœdurnum, *ex parte, frater &*
soror, Halvsødfænte af en Fader. Af inód-
 urinni, *fratres & sorores uterini*, af en
 Moder.
 Hálfrtröll, *f. fere, v. semi-gigas*, Halvøtte.
 Hálfrtryltr, *sansum non omni humanitate ex-*
ius, semibrutalis, halvvoild, halvbrutal.
 Hálfrvaxinn, *puber*, halvvoeksen.
 Hálfrvegis, *aliquatenus*, nogenledes, tildels.
 Hálfrvirdi, *n. dimidium iusti pretii*, den halve
 Vardi.
 Hálfrvisinn, *qui hemiplagia laborat*, halvvisnen,
 tort af Slag.
 Hálfrvisnan, *f. hemiplagia*, Halvvoelen.

Hálfríni, *m. mente aliquatenus capere*, halvgal, ikke med fuld Forstand.

Hálfr, *dimidius, semis*, halv.

Hálfr annar, *sestvi, sestvi alter*, halvanden.

Hálfr ríkisdale, *seminuncia, stacer*, halv Rígsdaler. (N O.)

Hálfsyrði, *n. pl. vox semiplena*, halvt Oed.

Hali, *m. cauda, Hale, Rump, Stjert*. 2) *coniunctiva series*, sammenhængende Raad, Oeieb. Hann hefr lausum hala at veifa, *sui juris est, pro familia non est sollicitus*, han er sin egen Herre, har ingen flere at sørge for.

Hálka, *f. lubricum, lubricar*, Slatthed, Sliberighed.

Háll, *lubricus, glat, slibrig*.

Halla (at halla), *inclinare aliquid*, helde, sætte noget saaledes at det helde.

Hallandi, *m. devexitas, elivus*, nedgaaende Ekraahed.

Hallar (at halla), *vergere, helde, lække*. Hallar út degi, *dies in vesperam vergit*, Dagen lætter mod Aften.

Hallaz (at hallaz), *vergere, inclinare in aliquid*, helde.

Halld, *n. custodia*, Bevogtning, Fængsel. 2) *curam*, Beskjermelse. 3) *vicius, v. usus*, Underholdning, Forsørgelse. Hann var þar í hoftrum og hallði, *ibi in vinculis & custodia senebatur*, han fød der i Vaand og Fængsel. Hann tók manninn til hallds og traufst, *in fidem et potestatem suam virum recepit*, han

pantog sig at staa Manden bl med Raad og Daad. Hann var þar í góðu hallði, *bene tractabatur*, der havde han gode Dage. Þad kom mér at góðu hallði, *bene mihi usus fuit*, det var mig til stor Nytte.

Halld, *n. opinio, Tanke, Mening*. 2) *reziaculum*, Waand som man binder noget op med. Eftir mínu hallði, *mea opinione*, efter mine Tanker. Hann hefr hitana í hallðinu, *simor eum rezines, periculum opinatur adesse*, Hregt holder ham tilbøge, han mener det er stor Fare paa Farde.

Halld, *n. ansa vasis, Hank, Dre*.

Halldo, *f. idem*.

Halldæri, *n. funis piscatorum, quem manu reci-procant*, Fiskeleine til at angle med.

Halldin-ordr, *fidus promissis*, vedholdom.

Halldinnyrði, *n. pl. continentia oris, Tautthed*. 2) *fidus promissorum*, Ordholbenhed.

Hallmæli (at hallmæla), *criminiari*, læste, dable.

Halldsamr, *constans, varig, afsladg*. Á því fé vard höndum ecki halldsamr, *oper ista illi caduca & fugitiva erant*, det Gøds funde han ikke holde paa; der var ingen Drejelse i de Penge.

Halloka, *o. subjugatus, sub jugum in sus*, oversvunden, undertryngt, foræuet. Oft hefnir sú er halloka verdr, *sape vicus ulciscitur*, ofte hævner den Undertrykte sig. á hallr & ok, *gi. hallaz á hann okid*.

Hall-leitr, *obstipus*, frogshafet, en som vender Ansigtet til den ene Side. *alias halldeytr*.

Hall-lendi, *n. vid.* Hallandi.

Hallqvæmr, *commodus*, bekvem, tilpaa. *alias* haldqvæmr.

Hallqvæind, *f. commodior*, Bekvemhed.

Hallqvæmni *v.* Hallqvæmi, *f. idem.*

Halltra (at halltra), *claudicare*, halte, binke.

Halltran, *f. claudicatio*, Hæten, Hinten.

Hallte, *claudus*, halt, lam.

Halle, *m. proclivitas*, hældende. Pångat vill hver hniða, sem halle er, *omne grave tendit æorsum*, dithen vil enhver falde hvor han helder til.

Hallr, *inclinator*, *is. proclivis*, nedhældende, Kraa, *is.* tilbøjelig. Hallr (ad cinum), *favens. proclivis in aliquem*, bevaagen. Hann steig höllum fæti, *exteriore margine tarst leve pressis vestigium*, han satte Foden let ned paa Kraa. At fara höllum fæti fyrir öðrum, *necessitatem cedendi habere*, have nødigst at give efter for en anden.

Hallr, *m. lapis. spec. silix*, Sten, især Flintest. At piacka i hallinn, *ignem e silice excutere*, slaa Ild af en Sten.

Hallr, *m. idem.* 2) *nom. pr. ex inde plura nomina pr.* Hallbiörn, Halldár, Hallfidur &c., en Maands Egennavn.

Hallari, *u. difficultas. annuus*, Haar, dyr Tid.

Hálm-dýna, *f. stercus. seget. færa*, Galdudyne.

Hálmr, *m. stipula. culmi*, Halms.

Hálm-pök, *n. culmen*, Halmtag.

Hálm-pástr, *m. manipulus straminis*, Halmpnippe.

Hálma (at hálma, *v. hálkna*), *lubricari*, blive

glat. Ná hálnar, *jam lubricatur*, nu bliver det glat.

Háls, *m. collum. Hals.* 2) *manculus oblongus*, et Dserg af lang Skiffelse. 3) *prova navis*, Forskavn af et Skibes, Nigten. 4) *pes veli anterior*, foreste Sejls Skjed. 5) *idem ac kempurum*. Hann réri i hálsi, *primi a prora interscalmii remex erat*, han roede ved det foreste Rorbræt eller Rorvind.

Háls, *m. vir fortis. pr. animo & corpore ercicus. v. elarus*, en flet Mand, isædet for modig og raak af Væst. Vid ég ydr, gódir hálsar, at þér leggir til, hvad iðlegast þykir, *rogo vos, viri animosi, conferre in me dium, quod consultissimum videtur*, jeg beder Eder, gode Mand! at I fremstige hvad I holde for raadeligst.

Hálfa (at hálfa), *corripere vela*, reve Sejlene.

2) *serando vacillare a linea*, save Skjot.

3) *amplecti*, omfavne.

Hálsan, *f. corrugatio veli*, gva cursus tenperar, Reven i Sejlene, hvorved Gatten tager af.

Háls-bein, *u. clavis. clavicula*, Halsben. *vid.* vidbein.

Háls-biörg, *f. collare loriceum. v. ferreum*, den Del af et Harnisk sem bestjerner Halsen.

Hálsbólga, *f. struna. serofula*, Krop, Havelse og Opvolmen i Halsen.

Háls-fáng, *n. amplexus colli*, Omfavnelse, ved at faae Nemene om en andens Hals.

Háls-löggva (at háls-löggva), *decollare*, halskugga.

- Håls-kédia, *f. monile*, sørgver, Halskæde.
- Håls-klædt, *m. focale lineum*, Halsstørklæde.
- Håls-kyrtlar, *m. pl. confilia, glandulae colli*, Halskirtler.
- Håls-kyrtla-bólga, *f. panus*, en Havelse i Halsen.
- Håls-mål, *n. foramen superne vestis, pro exserendo capite*, den Kant af Kladerne, der ligger omkring Halsen.
- Håls-mein, *n. angina*, Halsbylde.
- Håls-rigr, *m. reanus*, Stivhed i Halsmusklerne. 2) *opisthonus*, en Spydsm, hvorved Rygraden bliver stjev.
- Håls-trefill, *m. vid. Halsklædt*.
- Håls-tyfse, *retanicus*, plaget med Stivhed i Halsen.
- Hålerdr, *eruditissimus*, høilærd.
- Halr, *m. vir liber & liberalis*, en Vedling, fri og ædelmodig Mand. Halr er heimsa hver, *pater familias facile domi imperat*, enhver er Herre i sit eget Hus.
- Hamall, *m. avies, halisa, torquemum murale, cuneus*, en Murbrækker. å *germ.* hammel *vervex*.
- Hamall, *cuneiformis*, tilledannet. At fylkia hamallt, *aciem cuneiformem, v. malleorum instruere*, opstille en tilsformet Slagtorden.
- Hamar, *m. malleus, rudet*, Hammer. 2) *saxum, super, rupina*, en stor og steil Klippe.
- Hamaclá, *scoria ferri*, Sinner, Hammer slag, Stovre.
- Hamar-munni, *m. os, v. rostrum mallei*, Hovedet paa en Hammer.
- Hamars-bøgg, *n. iccus mallei*, Slag med en Hammer.
- Hamars-Kalli, *m. caput mallei*, det tykkeste af en Hammer.
- Hamars-klæri, *m. prominencia rupis*, en fremskængende Klint.
- Hama-keipri, *n. pl. metemformasis, v. transcorporatio*, Omfættelse eller Forvandling i andre Op: 8 Stikkeise. 2) *vernatio serpentum*, Slængens Ombytelse af Haar.
- Hamaz (at hamaz), *fusere, furis agitari, rase*, 2) *transformari*, omfættet, saa en anden Stikkeise. At hamaz á einum, *insensu in aliquem*, rase med En.
- Hamdir, *m. nom. pr. viri*. 2) *indusium, v. porius loricator*, flædt i en Sænk eller Hærnisf. *germ.* hembd, *indusium v. slopa hamarus*.
- Hámeri v. Hámar, *f. lamia, squalus galent, v. mustelus lavis*, Spaasbrand (en Hif). å háv v. háir.
- Hauafaris, *f. pl. valitur, v. grassatio in alticiria forma, extra propriam pellem*, Flyven eller Ansæren i en fremmed Stikkeise. 2) *transformatio*, Omfættelse. å hamr & fer.
- Hauhleyppa, *f. lamia, qua in varias formas se mutare & transformare potest*, en Trøld som kan paa tage sig alle Slags Stiktelser, å hamr & hleyp.
- Hámi (at hams), *de equis dicitur ubi posteriora temporibus obvertunt, biuges om Heste naad de vende Numpen mod Højet*.

Hamingia, *f. felicitas*, Lykkelighed, Held.
 Hamingiulmar, *felix*, lykkelig, heldig.
 Hamingiulsmega, *feliciter*, lykkeligen.
 Hamla, *f. medium scalmi*, det midterste af et
 Norbrædt.
 Hamla, *f. casena, v. vinculum quo remys ad
 scalmum alligatur, ne vocilet retro, et* Baand,
 hvormed man binder Aaren til Norpiaden
 for at den ikke skal røffes af sit Sted.
 Håmluband, *n. idem*. At låta dragaz ur
 hånslum, *zardare*, opsætte, forhale. At låta
 låga ur hånslum, *idem*.
 Hamla (at hamla), *navim remis inhihere*, holde
 et Gæstg tilbag med Aarerne. 2) *cohibere*,
impedire, hindre, forhale.
 Hamladr, *impedizus*, forhindret. 2) *vinculis v.
 vulneribus inhabilis factus sui juris prose-*
quendi, som ved Fængsel eller Kvæstelse er
 sat ud af Stand til at kunde paatale sin
 Ret.
 Hamlan, *f. inhihizio, et Gæstg's Tilbageholden*.
 Hamledr, *n. corium e lumbis equorum, v. boum
 vergus (oris)*, Læder af Hestes eller Osters Læn-
 der.
 Hamóda, *impotenti percussu affectu*, opværet af
 en uregjerlig Pidenflab. 2) *fureus, insanientis*,
 rasende gal. á ódr.
 Hamónra, *insanus*, gal, ustyrlig. á ær.
 Hamónra, *furenter*, i Galflab og Råserl.
 Hampa (at hampa), *manibus volvere, terere*,
 fæste noget hid og did mellem Hænderne.
 Hamrá, *f. gr. hamrð, securitas, Tryghed, Sorg-*

løshed. Hann var lengi i hamrá um þad,
du de hac re securus hæsir, for den Ting var
 han længe ubekymret.
 Hamrád, *n. pl. dubium & superficiale consilium*,
 Tvivlraadighed. Hann var i hamrádum,
inçs boni consilii erat, han var tvivlraadig.
 Hamredr, *malleatus, rursus, hamret*. Þad var
 allt hållt og hamrad, *lavigarum ex malleatum
 erat, de fabrico dicitur, cujus rudissima pars
 tantum absoluta est*, det var alt glattet og
 hamret.
 Hamramr, *immani, v. brutali robore pollens*,
 overordentlig stærk (af Vegemækræfter).
 Hamrætróll, *n. gigas saxicola*, Zette der boer i
 Klippehuler, en Bjergtroll.
 Hamremi, *f. robar inustiatum*, overordentlig
 Stykke.
 Hains, *m. cutis, Ham, Hud*. 2) *Systema ner-*
vosum corporis, Vegemets Nervesystem. 3) *Spec-*
ius exterior, udvortes Udseende. Hann var
 þá i góðum hamfi, *euxia fructatur, cuticu-*
lam bene curaram habuit, han var da i god
 Lune; han befandt sig ret vel. Hónum var
 kalt i hamfi, *eremuit frigore*, han frøs, var
 næsten forkommet af Kulde.
 Hamlar, *m. pl. fraces adipis, v. folliculi*, Graver
 af smeltet Talg eller Spæk.
 Hamlllr, *pallescens, ir, terrens*, en som har
 gulten eller stygt Udseende, *ir*, stræng, knær-
 vuren.
 Hamslaus, *macer, terrens*, maver, sursende, ud-
 tæret. 2) *irux, ira assumens*, gruelig, rasende.

Hæmstola, *fanaticus, furens*, gal, rasende.

Hæmr, *m. exuvia, curis*, Hund, Ham, Valg.
Fugla-hamir, *exuvia volucrum*, FugleKind.

Hámús, *f. chimera monstrosa*, en oppbigtet, vidunderlig Mús.

Hámæli, *n. pl. clamor*, Raab, Skrig. 2) *sonna divulgata*, udspredd Røgte. Flest Lægmal komaz i hámæli, pleragve arcana scufina innotescunt, de fleste Hemmeligheder blive Øjens Rand for Folkesnak.

Hámælt, *sonorus*, højtalende, som har lydelig eller stærk Røst.

Hana, *en, ecce, se, se der*. Hana nú, *idem*.

Hand, *f. vid.* Hønd.

Handa, *pro, for*. Til handa, *in manus, v. usum*, til ens Brug eller Dygt. U'tvegadu þad handa mér, *impetra pro me*, Skaf mig den Ting.

Handa-band, *n. stipulatio manualis*, Haandtag, Eilsnag med Haand og Mund.

Handa-búrd, *m. motus manuum*, Hændernes Bevægelse. Hann hefr seinann handabúrd, *manu tardus est*, han er sendrægtig i sit Arbejde.

Handaflí, *m. robur manuum*, Styrke i Hænderne. 2) *manu acquisitæ facultates*, Formue, som man har forskaffet sig ved sit Haandarbejde.

Handan frá, *huc, exans v. per*, hertil, herhid, overfra, henover.

Handan at, *exans, ultra, illuc*, over fra den anden Side, herovertil.

Handan til, *exans, ultra*, paa den Side.

Hønderbak, *n. dorsum manus, metacarpi exterior*, den udbendige Haand (Modfat af Læch i Haanden).

Handar gegn, *n. appostus usus manuum*, hvad som man har nødtigt at have ved Haanden. Hann tekr margt til handargagns, *manitus ad multa commode nititur*, han gjev mange Ting nyttige ved sit Haandarbejde. Byrdlingar vóru ecki handargagni fyrir Xerxem, *naves oneraria in usum Xerxis non erant ad manus*, Cærses havde ingen Lastdragere ved Haanden.

Handar-gærfi, *n. quicquid manui inservit quotidie, ad proprios usus*, hvadhelst som tjener til daglig Brug.

Handar-halld, *n. ansa*, Haandfang, Haandgreb.

Handar-hófi, *n. incerta v. fortuita mensura*, Maal eller Uddeling paa et Slumpetærf. At handar-hófi, *per numerum rotandum v. amussi alba*, paa en Slump, uden at give nøje Tgt paa Tal eller Godhed.

Handar-jadar, *m. margo carpi inferior*, Kanten af Haanden eller den underste Del. 2) *circuitas vole*, Omkredsen af den flade Haand. 3) *rusela, it. hypostenar*, Beskræmelse, it. Dæthed. Lengi bió þad fátéka fólk undir handarjadri Módruvellinga, *pauper illa familia diu latuit sub rusela Modruvellensium*, de fattige Folk vare lange under Mødruvellingernes særdeles Beskyttelse.

Handarjárn, *n. pl. manica ferrea*, Haandjærn.

- Haydet-linur, *f. pl. incisura manuum*, Vinter eller naturlige Indsnit i Hænderne.
- Handar-linu-list, *f. chiromanzia*, Spaadomskunst af Hændernes Dannelselse.
- Handar-vani, *mancus, unimanus*, som ifflun har en Haand.
- Handat-veif, *v. minima motio, v. elevatio manus*, Haandens Oploftelse; Vink med Haanden. I' einu handarveifi, *uno momento*, i et Øeblik.
- Handar-vik, *n. natus manus, leve opus, et ubetydeligt Arbejde.*
- Handaskil, *n. pl. discrimen unius manus ab altera*, Afstillelse eller Mellemrum mellem Hænderne.
- Handaskol, *n. inanis nifus manuum, trias*, unyttige Øehænder med Hænderne. Paa vard allt at handa-skoli, *in nifum iuanem desit*, det blev alt til unyttige Jagter. *alias handa skvol.*
- Handa-skømm, *f. dedecus manuum, et Arbejde*, som gjør Møsteren Vanære.
- Handa-ciltekt, *f. modus agendi, Hændernes Besværgelse ved et Arbejde.*
- Handa-veiki, *f. chiragra*, Gigt eller Vark i Hænderne.
- Handaverk, *n. pl. opus manuum, opificium*, Haandarbejde.
- Handavimna, *f. opus sedentarium*, siddendes Arbejde.
- Handbendi, *n. res manui adhaerens*, en Ting, som hænger ved Hænderne. Hann er pit

- handbendi, *tibi cura est*, du maa sørge for ham.
- Handbiørg, *f. vicus propriis manibus acquisitus*, Næring, som man kaffer sig ved sine Haandsarbejde. Handbiørgar madr, *proletarius, mercenarius*, Dagelønner, som arbejder for sin Næring. Handbiørgar-ømsgi, *pupillus, v. invalidus mercenario labore sustentandus*, en Bamsfor, som ikke kan erhverve sig selv sit Brød, men maa underholdes af andre.
- Handbøk, *f. manuale, enchiridion, it. adversaria*, Haandbog, *it. Klassebog.*
- Handbær, *ad manus, in promptu*, som er ved Haanden, paa rede Hænder. 2) *portatilis*, som kan bæres. Hann heft ecki handbæra peninga, *nummos ad manus non habet*, han har ikke Penge ved Haanden.
- Hand-dåkr, *m. manile, chiromacrum*, Haandflæde.
- Handfang, *n. capulus, manubrium*, Haandfang, Skaf. 2) *palma, mensura palmaris*, en Haandbred, Maal som kan omfattes med Haanden. Siø handfång, *septem palma*, syv Haandbredder.
- Handfast, *manu fortis*, haandfast. 2) *solidus*, hel, massiv.
- Handfarinn, *attractatus*, vedrørt (med Hænderne).
- Handfer (at handfare), *manu attractare*, røre ved, sole paa (med Hænderne).
- Handfesti (at handfesta), *manu stipulari*, love med Haand og Mund.

Handfesti, *f. funis prominens rupis alligatus per quem anceps se dimittit*, et Tov, fastbundet til en udbægende Klippespids, hvorved Islænderne nedhale sig for at kunne dræbe Sotugle, som have deres Næder i stejle Klinter, eller for at tage deres Fag.

Handfesting, *f. stipulatio*, Løfte med Haand og Mund.

Handfestur, *f. lorum simplex manūale demissorium, per praxipia*, et Haandreb som nedlædes fra en stejl Klippe for at holde sig fast med.

Handhæder *vid.* Handsfyr.

Handfylli, *f. manipulus*, Haandfuld.

Handfymi, *f. agilitas*, Behændighed, Smidighed.

Handfyr, *manu promtus*, behændig.

Handgenginn, *familiaris*, fortrolig. Handgengnir menn, *facillites regii*, Mænd af Kongens Livvagt. *vid.* hirdmenn.

Handgödr, *manu fortis, v. tenax*, haandfast eller fastholden.

Handgrip, *n. ansa*, Haandgreb, Hanf. 2) *applicatio manus*, Greb med Haanden.

Handhafi, *m. possessor*, Ejer, Ihaandhaver. Hann er handhafi þess hringis, *annulum possidet*, han ejer den Ring.

Handhalltr, *manu æger*, som har daarlig Haand.

Handhef (at handhefja), *juvare*, afhjælpe, haands have. Gud vill hialfr handhefa kóng þann, og uppgång hans, *ipse deus regem istum*,

et ejus progressum vult juvare, Gud selv vil afhjælpe den Konge, ophøje den Konge.

Handhöfn, *f. vid.* Handargærfi.

Handhögg (at handhöggva), *manu truncare*, haandhugge (hugge Haanden af en).

Handhöggvinn, *manu truncatus*, En som ved et Hug har mistet Haanden.

Handki, *m. funiculus*, en liden Snor eller Stroppe, en Merling. *vid.* hánki.

Handklædi, *m. manile, manusergium*, Haandklæde.

Handkrykr, *m. ala, axilla*, Armhul. á krókr.

Handkryka-fýla, *f. hircus, fætor sub alis*, ram Stank eller Lugt af Svede fra Armhullerne.

Handkryka-hár, *n. pili subalares*, Haar som vokse i Armhullene.

Handlag, *n. vid.* Handaband.

Handlaima *vid.* Handhalltr.

Handlás, *m. funis simplex in altera manu aucupis*, et enkelt Tov, som Fuglefangerne holde i den ene Haand. *v.* handfesti.

Handlaug, *f. lotio manuum*, Haandvæt. 2) *malivium*, et Væstefad.

Handlegginn, *f. sponsalia de futuro*, Trolovelse.

Handlegg (at handleggja), *sponsalia de futuro procurare*, at troloves (ved at give hinanden Haand).

Handleggr, *m. ulna, cubitus*, Arm.

Handleggja raun, *f. sensatio virium cubiti*, Afsbedje, som svækker Armene.

Handlida verkr, *m. chiragra, arthriticis manuum*,
Gigt i Haandledene.

Handlin, *n. uanrile, moppula*, fint Hqaandflæde,
Serviet.

Handmylna, *f. mola manuarua verfacilis, trusa-*
silis, Hqaandkværn.

Handódr, *manuum incontinens*, en som rører
ved alle Ting som han ser. 2) *furax*, tyv-
agtig.

Hondqvörn, *f. idem*.

Handöxi, *f. ascia, securis manuarua*, Hqaandøkse.

Handrædi, *m. locus familiaris*, Leddise. Paa
er ecki i handrada hiá hönum, *non est in*
loculis ejus, v. ei ad manus, det er ikke i hans
Leddise, han har det ikke ved Haanden.

Handremi, *f. fortitudo manuum*, Hqaandstyrke.

Handrama, *manu fortis*, haantfast, stærk i
Hænder.

Handrán, *n. rapina é manibus alicujus*, Hqaande-
ran.

Handfal, *n. stipulatio manufacta*, Løfte ved
Hqaandtag.

Handfal, *n. annulus signatorius*, Signetring.
Gullid var heillt, enn handfalid var rookud,
lest, *annulus (aureus) integer erat, ar pala*
erat aliquid laesa, Guldet (o: Ringen) var
helt, men Ballen noget beskadiget.

Handfala (at handfala), *scilicet dextra stipulari*,
løve med Hqaandtag.

Handfals-stadir, *m. pl. systema civitatum, in se-*
veritate mercatura, Hqaandstæder. *vulgo:*
manfa v. hænfa-stadir.

Handsama (ar handsama), *manu arripere*, gribe
med Hqaanden, tage fat paa.

Handseinn, *manu tardus*, sendrægtig, uschandig.

Handsel (at handselia), *tradere, in alium con-*
ferre, afhænde, overgive til en anden.

Handselldr, *radicus, in alium collatus*, afhændet,
overgivet.

Handski, *m. chirotheca*, Hqaandst.

Handskiól, *n. idem*.

Handskór, *m. idem*.

Handskrifari, *m. amanuensis, ab epistolis*, Hqaanda-
skriver, Sekretær.

Handskrift, *f. chirographum, Sygrapha, causio*
chirographica, Hqaandskrift.

Handslög, *f. lupus*, en liben Svov.

Handspik, *f. bacillus manuaruus*, Hqaandspig.

Handsteinn, *m. lapis missilis manipularis*, Sten
at kaste med.

Handstika (at handstika sig), *ope suavis man-*
ibus emerit summum rupis, hidsse sig op paa
en steil Klippe ved Hjælp af et Lev.

Handstrykia (at handstrykia), *idem, á strýk*.

Handtak, *n. apprehensio manuu*, Gripen til no-
get. *vulgo: opus, uno momento absolurum*,
et Arbejde, som man kan gjøre i en Hast.

Handtæra (at handtæra), *tractare*, haandtere.

Handtgill, *m. zona, v. corrigia manuarua ve-*
stium, & aliarum verum, Bælte eller Rem-
mer paa Klæder og andre Ting. Hann er
stétr sem handtgill, *lavis est ut zona ve-*
stium, han er jævn som en glattet Rem.

Handtök, *n. pl. vid. Handaband*.

- Handveg (at handvega), *manu trucidare, veje i Haanden.*
- Handvegr, *m. commissura thoracis & manica in veste, de Kanter af et Livstykke, som Træmet synes til.*
- Handverk, *n. opificium, ars manuarum, Haandværk.*
- Handverks-fólk, *n. opera, Haandværksfolk.*
- Handverks-madr, *opifex, mechanicus, Haandværksmand.*
- Handverksbródir, *homotechnus, Haandværksbroder.*
- Handverks-kunstir, *artes mechanicae, Haandværksbejder, Kunstler.*
- Handvís, *ad manum, in promtu, værende ved Haanden.*
- Handvolka (at handvolka), *manu volvere, have mellem Hænderne.*
- Handvopn, *n. pl. arma manuarum, Vaaben, som kan bæres.*
- Handvómm, *f. securæ manus vitium, neglectæ rei culpa, slet Arbejde.*
- Handyrdir, *f. pl. artes mulierum sedentariae, Høentimmerneheder.*
- Handædi, *n. intemperies manuum, Fremfusenshed, Lust til at isere ved alt hvad man ser.*
- Hångandi, *pendens, pennis, hængende.*
- Hångi (at hánga), *pendere, hærere, hange. At hánga yfir, imminere, henge over, være for Haanden. Sverdit léck, v. hángdi á veikum*
- Þrædi, *gladius reuui filo pendebat, Sværdet hængte paa en Svag Træad.*
- Hånginn, *pendulus hængende. Hångid kiót, caro infumata, roget Rød.*
- Hångi, *m. corpus humanum patibulo suspensum, Mennekelegeme ophængt i en Galge.*
- Hångr, *m. idem.*
- Hånga-god, *n. Odinus, quia corporibus suspensorum ad necromantiam usus est, Odin, som spænde af hængte Kropper.*
- Hångr, *m. salmo mas, rostro inferiore adunco, Hønlaks med krum Snabel. 2) Hångr i máli, suspicio, Mistanke. 3) Hångr i tré, vid, tregi.*
- Hångfa (at hángfa), *morari, sibi deesse, tøve, være dørft.*
- Hani, *m. gallus gallinaceus, en Hane. 2) epistomium, Hane i en Tønde eller Kar. 3) vilulus oblongus lanae, en Uldtøt. 4) Hani i bilsulá, draco, Hane paa en Vosselaas. At gala sem hani, gallulare, gale som en Hane.*
- Hana-gal, *gallicinium, Hønegal.*
- Hana-kamb, *m. crista, Hønekam.*
- Hana-skégg, *n. pala, Hønekjæg.*
- Hánki, *m. funiculus, Rem. vid. fetill.*
- Hánka (at hánska), *traduco funiculo tenere, stikke en Træad eller Merling igjennem noget (bruges især om et slag Kur paa Heste. 2) in suas partes trahere, v. iuscare, faa paa sit Parti, forloffe.*
- Hann, hán, þat, *ille, illa, illud, Han, Hun, det*

Hanpr, *m. cannabis*, Hamp.
 Hanp-akr, *cannabctum*, Hampager.
 Hanp-frengr, *cannabinus funis*, Hampstoy.
 Hanp-verks madr, *vestio*, Ræbflager.
 Hanp-verk, *opificium, cannabium*, Hampværk.
 Hæpp, *n. bona fors, v. fortuna inopinata*, god
 Etjæbne eller uventet Lykke. Ott kœmr
 ðveidnum hæpp, *grata supervenit quæ non
 sperabitur hora*, en ðer þiðer gjer ofte lyk-
 kelige Træk, v: Lykken kœmmer ofte uventet.
 Hæpp-fengr, *m. res fortunarie acquisita*, en
 Ting man har faaet af serðeles Heid.
 Hæppafenginn, *fortunatus*, heldig, lykkelig.
 Hæppafundr, *m. res inventa, quæ inventorem for-
 tunatum facit*, en opdaget Ting, der gjer
 finderens lykkelig.
 Hæppsamr, *in. acquirendo fortunatus*, heldig.
 Hæpt vid, Hæft.
 Hæpur-task, *n. scrusa frivola*, ringe Dostab,
 Nips Naps.
 Hær, *celsus, sublimis, it. procerus*, hø; *it. hœ*
 af Væst.
 Hær, *n. crinis*, Haar.
 Hæra-biatur, *albus crines*, sem har lyse Haar.
 Hæradðadr, *voce sonorus*, højræstet, eir sem har
 stærk Stemme.
 Hærbúðr, *f. mulier pulchricoma*, et Fruentimmer
 sem har smukt Haar. 2) *dryas*, en íslandsk
 Fjeldplante, hvis Blæde bruges som Te,
 eller kaldet Holtaðley.
 Hærdængr, *m. locus famis & penurie, et Eted*,
 hvor der er Hungerkænb og Mangel.

Hærbaks-hæstr, *tortura genus*, Træhest, (en Art
 Pinebænt). 2) *mala crux*, Pine, Plæge.
 Hærbriðskædr, *corde durus, immisus, irax*,
 usærmhjertig; grufsin.
 Hærbrystl, *n. durities cordis*, Hærdhjertighæd.
 Hærdþýll, *in domesticos eriparvus*, spærsom eller
 fartig Hætholder.
 Hærd-ðægr, *avarus*, gjertig.
 Hærdæygdr, *flammansibus oculis, v. feris*, sem
 har gultende eller gruelige Øjne.
 Hærdfengl, *n. fortitudo, virtus militaris*, Mæn-
 dighæd, Kæthæd, Tapperhæd.
 Hærdfengr, *strenuus, manu fortis*, tapper, hæands-
 fast.
 Hærdgæði, *n. severitas*, Strænghæd, Ålvorlighæd.
 Hærdgæðio, *durus, asper ingenio*, stræng, hæard
 i Sindet.
 Hærdgôr, *vid. Handfengr*.
 Hærdgreipr, *apprehensu fortis*, sem griðer stærk
 til.
 Hærdhæckædr, *dura cervicis*, hæardnækket.
 Hærdindl, *n. pl. severitas, sumum jus*, Stræng-
 hæd, Retfærdighæds Hæandhævelse uden
 Næakt.
 Hærdindl, *n. pl. caritas annona & asperitas calt*,
v. quicquid aggravat forem hominum, dyr
 Eid, hæardt Væjr, og hvad der gjer-Livet
 besværligt.
 Hærdlegr, *severus*, hæard.
 Hærdleikni, *f. lusus ferox, immisus*, Ondhæb i Leg.
 Hærdleikinn, *lusus ferox, v. fævus*, hæard og
 ond at lege med.

- Hardlega, *fortiter*, mandigen, drabeligen. 2) *durior, stricte*, haardt, strengeligen.
- Hardleitr, *vultu severus*, af biffet. Nafn.
- Hardla pro Hardlega, *fortiter*, mandigen. 2) *valde, admodum*, meget, stærkt, overmaade.
- Hardlyndi, *n. asperitas ingenii*, haardt Sinde laq.
- Hardlyndr, *durus, severus*, haard, strang.
- Hardmannlega, *fortiter*, mandhaftigen.
- Hardmüladr, *duri oris*, grov i An Tale. 2) *elogenous*, veltalende.
- Hardmaltr, *voce severus*, hcartalende, som har eftertryffeligt Stemme.
- Hardneskia, *f. cataphracta*, Harniff.
- Hardna (at hardna), *indurescere, occallescere*, hærdes, blive haard. 2) *vires sumere, adolescere*, komme til Kraften, blive fuldvoftten.
- Hardnadr, *induratus*, hardet. 2) *adultus*, fuldvoftten.
- Hardrádr, *severus*, strang, haard.
- Hardrétti, *n. dura inactio*, haard Modfart. 2) *fames*, Hunger.
- Hardrædi, *n. severitas*, Nivotlighed, Strengbed. 2) *facinus difficile*, befærligt Foretagende eller Gjerting.
- Hardfinna *vid.* Hardlyndr.
- Hardfinnadi, *idem*.
- Hardfinninn, *durus, ferox, acris animi*, ftiv, streng, end at komme til rette med. Hardfinninn streng, *funis bene sorius*, haardt fnoet Tov.
- Hardfkeyttr, *acer animo & viribus*, roft af Sind og Legeme.
- Hardfpori, *n. callis lubricus indurata nivis*, haardtroadt Sne.
- Hardfperrn, *f. contractio musculorum, post nimiam extensivnem*, Stivhed i Mufklerne, efter megen Anftængelfe.
- Hardfökr, *difficilis oppugnav, ascensu, v. imperrata*, vanftellig at overvinde eller erholde.
- Hardfviradi, *dura cervicis*, ftivhals. 2) *olistinax, refractarius*, halsstærrig, egenftadig.
- Hardfviruglega, *contumaciter*, haardnakket.
- Hardfylldr, *glacie contractus*, ftivfrossen. 2) *saevus, erus*, gruelig, grumftende.
- Harddågr, *iraculentus*, grum.
- Harddåd, *f. savitia, ferocia*, Haardtød, Grusfombød.
- Hardydgi, *f. idem*.
- Hardvitugr, *durus in perferenda, v. infligenda pena*, haard i at taale Straf, eller i at straffe andre.
- Hardr, *durus, ir. induratus*, haard, ir. haardfer, hardet. Hardr-torf, *n. capes effusus, turfa*, Torv. Hardr i horn at taka. *durus, intractabilis, sc. nimis imperiosus, si in domum recipiatur*, haard at fordrage, d: som vilde blive altfor vunftelig at omgaaes med. Hardr af fter, *fortis, roborans*, haardtøse, udholende.
- Hardpika (at hardpika), *affligere*, mishandle.
- Harderi, *n. vid.* holleri.
- Hardeti, *n. pl. cibi indurati, v. duri*, tør Mad.
- Hardetti, *est durus*, tør at ade.

Hæcid, *f. medium*, *v. laxis scalmi*, super qua
remus libratur, Midten af et Nordbrædt. Æ
rid.

Hæreistr, *in altum erectus*, af høj Rejsning; Æ
ris. Hæreistr hús, *domus alta contignatione*
à trabibus, vulgø nobis quacunqve contignatio
infra 90 gradus, et Hus af høj Rejsning
fra Bjelkerne opreiset.

Hæreyti, *f. clamor inconditus*, højt Skraal.
Æ rauft. 2) *tumulus*, Støj, Larm.

Hæreystr, *grandisonus*, *is. sonorus*, høstlydende.

Hærfægr, *pulchricomus*, haarfager, som har smukt
Hær.

Hærfall, *n. alopecia*, *defluxium capillarum*, mad-
rofs, Haarfald.

Hærfar, *n. aspectus cutis villosæ*, Hæretets Ud-
seende.

Hærgar (at hárga), *pubere*, *pubescere*, *crinescere*,
faa Haar, blive haaret.

Hærgaz (at hárgaz), *idem*.

Hærgadr, *crinitus*, *pilosus*, haaret, som har faaet
Haar.

Hægreida, *f. pecten varius*, *discerniculum crinale*,
Nedekam, Haarkam.

Hærlamr, *m. cutis villosa*, haaret.Hud.

Hæri v. Hæri, *m. rex*, *pr. heros excelsus*, Ron-
ge, egentlig: høj eller stor Hælt.

Hæri (at hær), *egre vitam tolerare*, opholde
Livet kummerlig, leve i Elendighed. *vid.*
hiari.

Hærk, *n. strepitus*, Knarfen, Støjen.

Hærka, *f. durities*, Haardhed. 2) *gelu insen-*

sum, stærk Frost. Hörku frost, *frigus con-*
clamatum, klingrende Frost.

Hærka, *f. fortitudo animi & corporis*, Uforfægt-
hed, Sindss- og Legemsstyrke. 2) *tolerantia*
in adversis; Standhaftighed i Modgang.
Alle hræck fyrir hörku þeirra og áráði,
fortitudini & audacia illorum nihil erat im-
pervium, alt maatte vige for deres Tapperhed
og Mod.

Hærka (at hærka), *durare*, blive haard, holde
ud. Hærka af sér, *contra dolorem se durare*,
hærbe sig mod Smerten, udholde Smerten.
Hærka saman, *per fas & nefas corrådere*, *vi*
extorquere, sammenskrabe med Dret og Uret,
udpresse med Vold.

Hærkamadr, *vir savus*, *immitis*, en streng og
umild Mand.

Hærkalega, *duriter*, *violenter*, haardelig, voldes-
lig.

Hærkalelega, *idem*.

Hærki, *m. vis*, *violencia*, Voldsomhed. 2) *res*
angusta, Mangel, Ting som ere vanskelige at
erholde.

Hærknifr, *m. novacula*, Nagelnlv.

Hærla pro-Hærla, *valde*, meget, storligen.

Hærlaus, *glaber*, glat, haarløe.

Hærlockr, *m. cirrus*, *is. ciucinnus*, Haartof,
Haarkrølle.

Hærlos, *n. vid.* Hærfall.

Hærma-bót, *f. levamen lucrus*, Lindreng i Sor-
ger.

Hærmadkr, *m. acarus*, Haarorm.

Harma (at harma), *lugere, dolere*, sørge, besgræde.

Harma-gråtr, *m. threnus, lamentatio*, Betslage, Hylen.

Harma-qvædi, *n. lusus*, Klagesang.

Harmasåunge, *m. idem*.

Harmdauda, *diu post mortem desideratus*, et
 Mennecke, hvis dødelige Afgang meget be-
 slaget.

Harmdaudi & Harmdaudr, *idem*.

Harmr, *m. luctus, maror, dolor*, Sorg, Jam-
 mer, Bedrøvelse. At reka harma sinna, do-
 lorem, v. damnum suum ulcisci, hevne sin
 Sorg eller Stæde.

Harmþrúnginn, *merore percisus*, sarrigfuld.

Harpa, *f. mensis, quo sol signum tauri peruenit*,
 den Maaned, naar Solen er i Tyrens Teg-
 n.

Harpa, *f. cythara, lyra*, en Harpe. Hörpu-
 slagari, *cytharadus*, Harpeslager.

Harpa (at harpa at), *redarguere*, give Tretts-
 sættelse, dable. 2) *conciare*, trykke sammen,
 sammenknipte. *vid. herp at*.

Harpix v. Harpeis, *m. resina*, Harpiks.

Harpix-vidr, *arbor resinifera*, Harpiketræ.

Hárprúdr, *pulchri-omus*, haarsager.

Hárpúdr, *n. amyllum*, Haarpuder. (N. O.)

Harni, *m. rex, dominus, hodie*, Herre, herra.

Hárfár, *cui cuius doler, ob crinis levem atactum*,
 som ikke taaler at late tage sig i Haaret.

Hárfæckr, *m. cilicium*, Haarfilt, en Sæt vævet
 af Haar.

Hárfla, *f. colum seraceum*, Haarfle.

Hárflhod, *n. vid. flhod*.

Hárflveipr, *m. cirrus nazivus*, Haarfloske, Duf-
 tel. *vid. sveifir*.

Hárfvördr, *m. vid. Hámhamr*.

Hárfkurdr, *m. rousura*, Haarfjæren.

Hárfkurdar modr, *sonsor*, Haarfjæren.

Hárftó, *f. funis setaceus*, Haartov, Rib af Haar.

Hártoga (at hártoga), *crines vellere, deglubere*,
depilare, ruske En i Haaret, rykke Haaret af.

Hás, *raucus*, hæ.

Hafald, *n. vid. Afald*.

Hafar (at hafa), *nauceum movere*, væmme.
 Mig hafar, *aperitum obruit, dicitur de im-
 modica pingvinit vel dulcedine*, seg væmme
 (ved Maden), siges gemenlig naar Maden er
 for fed eller sod.

Háfeti, *m. remex, affideus* Scalmo, Rorkarl, den
 som sidder ved Karerne. á háf.

Háfígldr, *expansis velis*, med fulde Sejl. Háfna
 er nu, eeki háfígldr, *jam corrugat vela*, han
 drog nu Sejlene ind. *metaph. animum de-
 sponder*, han taber Modet, ydmyges.

Háfinnir, *f. pl. nervi poplitei*, Knæhaser.

Háfiskalmi, *f. periculum*, Farlighed.

Háfiskalmlegr, *periculosus*, farlig.

Háfiskalmlega, *periculose*, farligen.

Háfiskérdingr, *m. vid. Háskall*. á háf.

Háfíci, *m. periculum*, Fare. Háfískaferd, *iter pe-
 riculosum*, farlig Rejse.

Haf, *n. corlyus*, en Hassel, Hasseltæ.

Hafsa (at hafsa vðll), *locum pugna corlyi per-
 icis mesari, v. circumdare*, afmaale eller om-

gserde en Kampplads med Stænger (af Hadsfeltra).

Hafsta (at hafsta), *festinare, properare, haste, ile.*

Hafsta á, *objurgare, fronte ad severitatem composita*, tiltale alvorlig og med truende Mene.

Hafstarlegr, *repentinus, plubselig.*

Hafstarlega, *subito, repente, plubseligen.*

Hafstær, *m. clamor, Raab, Skrig.* Þeir æptu hástófum, *clara voce clamabant*, de streg eller raabte højt.

Hafstockr, *m. vid. Bordstockr.*

Haftr, *erux, immisus, haard, umilt.*

Haftr, *m. festinatio, Hast, Ilen.*

Háfumar, *n. æstas adules*, høj Sommer, den bedste Sommertid.

Háfæti, *n. thronus, solium, Trone.*

Háfæti, *n. pl. pinguiaria cupedia*, fed og søfter Spise, Søfferbidfen.

Háfættinn, *mando*, en Graabser, Søffermund.

Hata (at hata), *odio habere, hade.*

Hataz vid einn, *odio aliquem persequi*, at være hadelig mod en, forfølge.

Hátaladr, *sonorus, it. eloquens*, højtalende, istaltalende.

Hatari, *m. osor, Hader.*

Hati *m. parelius, præcurfor solis, Disol.*

Hátid, *f. festum, festivitas, Høstid, Fest.* Hæranlegar hatidir, *feria conceptiva, mobiles*, Høstider, som indfalde paa uviste Dage. Óhræranlegar hátidir, *feria anniversaria*,

fiara, Høstider, som oftestider indfalde paa de samme Dage af Aaret.

Hátidleg, *festivus, sollemnis, højtidelig.*

Hátida-bragr, *m. festivitas sollemnis, Høstidelighed.*

Hátidlega, *festive, højtideligen.*

Hátign, *f. majestas, Majestet.*

Hátimbradr vid. Háfæistr.

Hátirón, *m. thronus, Trone. vid. háfæti.*

Hátta (at hátta), *moris habere, pleje, være vant til.* 1) *cutibum ire*, lægge sig i Sengen, gaa til Sengs.

Háttaðr, *in cubitum repositus*, som er gaaet til Sengs. 2) *moratus*, sødelig, af en vis Beskaffenhed. So er því háttað, *ita se res habet*, saaledes forholder det sig.

Hátta-lag, *n. consuetudo, mores, Sædvane, Etik.*

Hátta-makari, *m. pileo, pilearius, Hattemager.*

Hátta-skipti, *n. pl. mutatio morum, Sædrens Forandring.*

Hátta-tími, *m. tempus cubitum eundis*, Tid at gaa til Sengs.

Hattband, *n. redimiculum, spira, Hattebaand.*

Hattbard, *n. parapallia, ala pilei*, Skæggen paa en Hat.

Háttslemi, *f. vid. Hátta-lag.*

Hattr, *m. pileus Hat.* Doctors eða Magisters hatt, *hircum, Doktorhat.*

Hátt, *m. mos, Etik, Brug, Vane. in pl. hættir.*

Hátt, *m. dispositio temporum ad opera aconmica*, Dagens eller Tidens Inddeling til

hueligt Arbejde. 2) *idem ac háttatimi*. At ná háttum á báinn, *ad prædium venire priusquam cubitum eae familia*, komme til Gaarden før end Gølf er i Sten. Þar vóru góðir hættir, *prudens dispositio temporum ibi erat*, der var en god Orden; Eiden anvendtes der vel.

Hatr, *n. odium*, Had, Hændskab.

Haturlegi, *odiosus*, hadelig, forhadt.

Haturlega, *odiose*, hadeligen, fjendtligen.

Hávadasamr, *garrulus*, Sladderhank, aabenmundet.

Hávadamedr, *vir clamorosus*, en som har høit Røst. 2) *inquietus*, urolig.

Hávadi, *m. clamor*, Raaben, Skrigen. 2) *strepius*, garrulus, Larmen, Støjen, Knarken. I' hávada, *palam coram aliis*, offentlig, i alles Paahør.

Hávadi, *m. summa*, største Deelen. 2) *poet. mare*, Hav. Hér er hávadinn af kú mínu, *hic summa habentia mea est*, her er det meste af min Formue.

Hávar, *garrulus*, *clamosus*, høstalende.

Hávaxinn, *procerus*, høj, langvoksen.

Haudna, *f. capra*, en Gjed.

Haudr, *n. terra inculca*, udryfret Jord.

Hávella, *f. anas islandica*, *phasianus marinus*, Gadisse, Angletaste (en Søfugl.)

Hávetr, *m. hyems adulta*, Høstvinter.

Hauga-eldr, *m. fascinamentum*, *ignem referens*, *circa tumulos mortuorum*, en Jatteld, Jld

som mented at brænde rundt om Gravhøje.

Hauga-öld, *f. ætas collium*, *tumulorum*, Højalderen i Hedenold (modsat Brændealder).

Hauga (at hauga saman), *coacervare*, sanke sammen, opdyngte i Mængde.

Haugbúi, *m. larva*, *umbra tumulorum*, Højtrold eller Øjensfærd.

Haugr, *m. collis*, *tumulus mortuorum*, Høj, Gravhøj. Mykiu haugr, *simetum*, Møgdyngte.

Haukr, *m. accipiter*, *fringillarius*, Høg. Hauke í horni, *oculus amicus*, hemmelig Ven. Hann á sér hauk í horni, *alieno consilio valet*, han har en forborgen Tilflugt (en hemmelig Raadgiver).

Hauklegr í augum, *v. snareigr*. Hauklegr í fasi, *acer*, *vehemens*, fyrig, snar, hurtig.

Haukr, *m. uncus piscatorius minor*, et Slags Fiskerfugl.

Haul-band, *n. annua*, *bracherium*, Drotbaand.

Haull, *m. hernia*, *rhex*, Brok, Tarmelab. Þung-hauill, *hernia scrotalis*, Þungbrok. Vindhauill, *hernia ventosa*, *pneumatocele*, Vindbrok. Nasahauill, *hernia umbilicalis*, *enteromphalos*, Navelbrok.

Haunk, *f. spira*, *ir. funiculus*, Garnvinde. 2) *glomus lana*, Uldnagle. Hann á haunk uppi bakid á þér, *obligatum se habet*, du er ham forbunden.

Haus, *m. cranium*, Hjernekal.

Hausa-mót, *n. pl. commissurà cranii*, Hjernekal-
lens Sammenføjelse.

Haus-skál, *f. vid. Haus.*

Haus-kélla, *f. idem.* Fremri hauskélla, *coro-
nals*, or *frontis*, Vandebenet. Eftri hauskélla,
or *occipitis*, Nakkebenet.

Hauft, *n. autumnus*, Høst, Eftetaar. Hautið
er á fórum, *autumnus jam præceps est*, Hø-
sten er snart forbi.

Hauftar (at hausta), *autumnare*, laffe mod Hø-
sten. Þá tók ar hausta, *rum autumnescere
capit*, da begyndte Høsten at ytre sig. Nú
hauftar, *autumnat*, aer *autumnat*, nu begyn-
der Høsten.

Hauftannir, *opera autumnalia*, Høstarbejde.

Hauftbod, *n. convivium autumnale*, Høstgæstebud.

Hauft-hridir, *f. pl. autumnæ tempestates*, Høsto-
uvejr.

Hauftlegr, *autumnalis*, som hører til Høsten.

Hauptmöggóttir laudr, *ovis venre furvo*, ar *cor-
poré omni præterea albo à terra colore*, et
Gaar det har sort Mave, men er ellers
hvidt.

Hauptvedr, *n. autumnitas*, Høstid, Høstvejr.

Hauptverk, *n. pl. vid. Hauptannir.*

Haupt yrkia, *f. idem.* 2) *messis*, Høsten, Høste-
ning.

Hebresker, *Hebraus*, Hebraiff.

Hebreska, *f. lingua hebraea*, v. *saucia*, det he-
braiske Sprog.

Hédan; *hinc*, herfra.

Hédar v. Hédra, *hic propius*, nærmere herved.

Hédari, Hédástr, *propior, proximus*, nærmere,
nærmest.

Hef (hóf, hefir hafir, at hefja), *tolle*, *extol-
lere*, løfte op, tage op. 2) *ordire*, *incipere*,
ir. suscipere, begynde, fange an, *ir. tage paa*
sig. Hefja hendur til himins, *manus in ca-
lum tollere*, opleste Hænder til Himmelen.
Normenn vildu hefja Hákon til rikis, *Nor-
vegi Haconem ad fastigium regni extollere vo-
luerunt*, Nordmændene vilde sætte Haagen
paa Tronen. Hefjaz handa, *opus aggredi*,
lægge Haand paa et Værk. Þórir hóf grautinn,
Thorir cochlear pulcem fossit, Þórorr spiste
Grød med en Skje. Hann hefr ofan af
fyri lér, *se ipse sustentat*, han næret sig af
sit Arbejde. Hann hefst vel vid, *bene suscu-
satur*, han trives vel. Þeir hófuz orða,
vocem susculerunt, de begyndte at tale. Þad
hefr ecki uppá sig, *non prodest*, det hjælper
intet. Þad hefr eitthvad uppá sig, *aliquid
significat*, det har noget at betyde. Hér
hefr Ögu Þidriks af Bern, *hic incipit Hi-
storia Theodorici Verouensis*, her begynder Hi-
storiien om Þidrik af Bern. Hér hefum
vér Breta sögur, *hic ordimur historias Bre-
tarum*, her begynde vi de britiske Historier.
Hefd, *f. honor, dignitas*, Hæder, Værd. á hef.
Hefd, *f. præscriptio, usucapio*, Hævd.
Hefda (at hefda), *usucapere, usufacere*, hævde.
Hefdadr, *usu-captus*, hævdet.
Hefdarlegr, *insignis, magnificus*, herlig, prægtig.
Hefdarlega, *splendide*, anseeligen, prægtigen.

Hef ar-gáfa, *honorarium*, Grefskent.
 Hefdar-madr, *vir eximius*, en stor Mand.
 Hefir (hafði, at hafa), *verbum auxiliare*, (Hjels-
 poord). Þeir höfðu bygt, *adificaverant*, de
 havde bygget. E'g hefi leidd og þagat, *sed*
 & *tacui*, jeg har siddet og tiet.
 Hefir (hafði, hefir haft, at hafa), *halere*, have,
vulgo hefi etiam ante vocalem. Þar hafði
 stór nær, *pene erat*, det var meget nær ved.
 Hafa á hand-nöckum, *in delictis habere*, *quam*
mollissime errare, bære paa Hænderne, bære
 haandle en Ting overmaade varstig og vel, kjede
 for En; *qs. handanna öckum*, *o: montibus*
vole manus. Hafa fyrir stafni, *moliri*, være i
 Værk med, bestæftrige sig med. Hafa um
 hönd, *errare*, handtere. Hafa sig vid, *ex-*
ercere, øve sig i. Hafa at lær, *invenum esse*
operi, arbeide slittig. Hafa af lær, *sibi deesse*,
se ipsum defraudare, være Skjld i sit eget
 Tab. Hafa fyrir, *laborem impendere*, have
 Umage for. Hafaz at operari, være bestæf-
 tigt med. Sá sótt hafði kóngin i heliu,
morbus ille regem neci dedit, den Sygdom
 lag'e Kongen i Graven. Vid hann tíair
 eck i' sim höndum at hafa, *molliter erra-*
rari non sustinet, *agvitatem non curat*, det
 hjelper ikke at bruge milde Midler imod ham.
 At hafa ofan af fyrir lær, *necessitates viae*
sibi ipse acquirere, erhverve sig selv det nød-
 vendige. At hafa ofan af fyrir einum, *re-*
dium avertere, være en til Morfskab. At hafa

uppi, *indagare*, *invenire*, opdage. Hafaz vel
 vid, *hens sustentari*, trives vel. Hvad mun
 þad hafa uppá sig? a) *quid proderit?* hvad
 vil det hjelpe? b) *quid significabit?* hvad mon
 det betyder? Hafaz vid, *morari*, opholde
 sig. Fatid heft vid á laumnum, *fusura ve-*
stis contrahitur v. corrugatur, Klædet træk-
 tes sammen, eller tager Holdet ved Sommer.
 Hefil-beckr, *m. dolarorium*, Høvlebant.
 Hefill, *m. dolabra, dolabella*, Høvl.
 Hefill, *m. exaltario rei*, en Tings Opkløstelse, á
 hef.
 Hefill, *m. funis elevator veli*, Tov til at ophjude
 Sejlene med. vid. dragreip.
 Hefilspænnir, *m. pl. runcinarum raptus*, Høvl-
 spaane.
 Hefla (at hella), *dolare*, hævle. 2) *construere*
vela, rebe Sejlene. *qs. hemla*.
 Heflan, *f. dolario*, Høvlen. 2) *corrugatio veli*,
 Sejlens Ribben.
 Hefnd, *f. ultio*, vindicta, Havn.
 Hefndargjarn, *vindicta cupidus*, havngjerrig.
 Hefni (at hefna), *vindicare, ulcisci*, hævne.
 Hefnaz á einum, *vindictam sumere de aliquo*,
 hævne sig paa En. Hefna á einum, *idem*.
 Hefna eins, *ulcisci aliquem*, hævne En. Hefna
 dauda einhvers, *mortem alicujus ulcisci*, hævne
 En's Død.
 Hefni-leid, *f. processus vindicta*, Havnens Frem-
 gang. At snúa á hefnileid, *vindictam mo-*
liri, tænke paa Havn.

Hefnigrugr, *vid*, hefndar-giarn.

Hefnilamr, *idem*.

Hefring, *f. procella*, Uveit, Storm. 2) *uom. pr. insula*, en vis Des Naun.

Hefsti (at hefte), *impedire, compedire, reprimere, inuricare*, hæfte, hindre.

Hefsti, *n. manubrium, capulus*, Skæft, Haandfang.

Hefsting, *f. vid*, Hæft.

Heftr, *compeditus, impeditus*, hæftet, forhindret.

Hegdán, *f. gestus, mores, Sæder, Skif*.

Hegda (at hegda sér), *se gerere, stifte sig*.

Hegni (at hegna), *coercere, castigare*, straffe.

2) *circumsepire, aggere munire*, indhegne, omgjerde. Kongar láta hegna til landhrein-sunar, *reges, ut terram pacens, malos coercens*, Kongerne lade de onde straffe for at rense Landet. Hegna má madr um engi sitte ef vill, *prærum suum sepibus meriri (& ira alios inde coercere, si lubet, cuiusque integrum esto*, enhver har Lov til at indhegne sin Eng, isald han vil.

Hegning, *f. castigatio*, Straf, Revselse. 2) *sep-tum*, Hegn, Gjerde.

Hegnari, *m. vindex, ultor*, Revser, Hævner.

Hegri, *m. ardea*, Hejre (Fugl).

Heia (at heia), *morari, tæve, dvæle, die; vid*.

háí & hía. Heia frá, *morari, tempus falleré*, opholde sig uden for sit Hjem, fordrive Si den.

Heid, *n. sudum, serenum*, klart Vejr.

Heida-blágresi, *n. herba, geranium*, Storkeblad (en Art).

Heid, *f. gens, popular, Gøtt, Nation*. Hei var sem þessum, þangil á jó strengjar, mið syri málna gvediu, mar heid-þegnu bæri, *non aliud erat tempus, quam cum huic regi omnibus acceptissimo, in navi hydromel infunderet virgo; ante pugnam, det var en anden Tid, da Jomfruen issjenkede Mjød for den elskede Konge paa Etiket forend Slaget stod*.

Heidi, *f. resqva montana*, Diken, Hebejrd.

Heida jörd, *terra sabulosa, dumis horrida*, sandig og løngbevoksen Egn.

Heidfé, *n. stipendium militum*, Besoldning.

Heidbirta, *f. serenum*, klar Luft.

Heidbirtir (at heidbirta), *serenare*, klare op.

Ná heidbirtir, *jam conferunt, differunt*, nu klarer Luiten op.

Heidbjartir, *sudus, serenus*, klar.

Heidíngi, *m. gentilis, unus ex gente*, Hedning. á heid.

Heidinn, *gentilis, ethnicus*, hedenst.

Heidíngi, *m. lupus montanus*, en Ulv som op holder sig paa Heider eller Bjerge. á heidi.

Heidínglegi, *gentilis*, som har hedenst Sæder og Stikke.

Heidínglega, *more gentili*, paa hedenst Maade.

Heidir (at heida), *vid*, heidbirtir.

Heidni, *f. gentilitas, ethnicitas*, Hedenstak, Hedenold. 2) *religio gentibus communis, et v. idololatria*, hedenst Tro, Afgudsdykkelse.

Heid-menn, *m. pl. societates reg'i*, kongelste Drabantier.

Heidra (at heidra), *honorare, venerari, are,*
hætre.

Heidran, *f. veneratio*, Dyktelse.

Heidrikia, *f. serenum*, klart Vejr.

Heidrikr, *serenus*, klar.

Heidrún, *f. capra*, en Gjed.

Heidskir, *vid. Heidrikr.*

Heidar, *f. vid. Heidi.*

Heidr, *serenus*, klar, ren. Heidr-himin, *calum*
serenum, klar Luft.

Heidr, *m. honor, dignitas, existimatio intensiva,*
Hæder, Ære, Anseelse.

Heidvirðr, *genri honoratus*, ærværdig, ælmiæde-
lig agtet.

Heidvidri, *n. serenum*, klart og godt Vejr.

Heidvidris dagr, *dies innubis*, klar Dag.

Heidurlegr, *honoratus*, hæderlig.

Heidurlega, *honorifice*, hæderligen.

Heidursamlega, *idem.*

Heidursamr, *honestus*, ærefuld, anstændig.

Heidurslemi, *f. honestas*, Anstændighed.

Heidurs-dagr, *dies nuptialis*, Hæderedag.

Heidurs-verdr, *honore dignus*, hæderværdig.

Heigull, *m. herba*, en Urt; *v.d. háslaukr.*

2) *homuncio fegnis, gr. pendens*, et Drog.

Heigull pro Heingull.

Heji (at heja), *vid. heja, supra.*

Heiki (at heikia), *supprimere*, nedtrykke, bese-
ned.

Heikiz (at heikiaz), *desicere*, afstaa fra et
Forehavende, give tabt. 2) *desidero*, sidde
paa huf.

Heilagr, *sanctus, sacer*, hellig. 2) *inviolabilis,*
uforkæmpelig.

Heilagr-dómrurinn, *reliquia alicujus sancti,*
Helligdom, Helligvæser.

Heilabrot, *n. pl. exercitatio ingenii*, Grublen.
2) *cura*, Omhu.

Heilabá, *n. pia mater illæsa, cum cerebro*, Hjere-
nehinden Helligemed Hjernen selv.

Heilagleiki, *m. sanctitas*, Hellighed.

Heilaglega, *sancte*, helligen.

Heilabátt, *n. pl. phantasmata*, Glimmer.

Heilagfiski, *n. passer, solca, plevronectes hypo-*
glaffus, Stor Fynder, Skulder (Fisk). *vulgo*
heilefiski.

Heila-képa, *f. cranium*, Hjerneskal.

Heilbrigða (at heilbrigða), *sanare, mederi, sage,*
helbrede.

Heilbrigði, *f. sanitas*, Sundhed, Raskhed.

Heilbrigdr, *sanus, fœpes*, sund, frisk.

Heilhugi, *m. comidus; fœmi*, tro, oprigtig.
2) *infractus animo*, uforsigt, forig. Heilhuga-
væð, *confilia canãda*, velmente Naad.

Heilhuga, *innubis*, haardtjertig.

Heili, *m. cerebrum*, Hjernen.

Heilindi, *n. pl. sanitas*, Helsen, Sundhed.

2) *cibus saluber*, sund Spijs.

Heill, *n. omen*, Forvarsel (Lykke, Skjebne).

Illu heilli komtu, *malo omino advenisti*, uslyk-
kelig var din Ankomst hertil. Góðu heilli
fórtu þadan, *auspicato omine illuc abiisti*,
lykkelig var din Dørtgang derfra.

Heill, *f. solus, prosperitas, fortuna*, Held, Lykke

- tighed. Lít heillum horfina, *paucis carus*, elstet af faa. Gud sé þeís lofadr, at hann hefr ei heillum hofja górt vid ofs um sigarinn, *laus sit deo, qui nos victoria non defraudari sivit*, Gud ste Lov og Tat at han efke led Sejeret vige fra óð. Heillum horfina, *felicitaris, v. fortune superstes*, som overlever sin Lykke, hvís Lykka er foról.
- Heill, *integer, totus*, hel. 2) *sanus, prosper*, sund, frísk, karst. Heill á hófi, *idem*. Mættu allra manna heilast, *omnium presertimus hac dixeris*, hil vare dig for din Tåle. Kyrin er heil, *dicitur post egestionem secundiarum*, siges om en Ro efter Eiterhyrdens Udkastelse.
- Heill, *candidus, fidus*, tro, oprigtig.
- Heilladrúgr, *constantis felicitatis*, lykkelig, heldbringende.
- Heillaþúfa, *f. faustum omen, v. auctor fortuna*, heldigt Barfel, Widdel til ens Lykke.
- Heilla (at heilla), *fascinaudo plagium parrave*, fratrygle, bortsnappe Drenneser ved Hefseri.
- Heilladr, *fascinarus*, bortsnappet paa saadan Raade, fortroyllet.
- Heilleiki, *m. candor, fides*, Oprigtighed.
- Heillega, *candide*, oprigtigen.
- Heilleg, *sano similis*, hel eller sund af Udseende.
- Heilmagr, *plurimus*, mangen en, ret mange.
- Heilmikill, *multo maximus*, meget stor.
- Heilnæmi, *n. pharmacum*, LægeDOM, MedisKament. 2) *salubritas*, Sundhed.
- Heilnæmr, *saluber*, sund, tjentig for Sundheden.
- Heilrádr, *bene consulens*, god Raadgiver.
- Heilrædi, *n. pl. sanum consilium*, gode eller sunde Raad.
- Heilsa, *f. sanitas, it. valetudo corporis*, Hælbred, LegemetS Sundhed.
- Heilsa (at heilla), *salutare, salurem dicere*, hilse.
- Heilsan, *f. saluratio*, Hilsen.
- Heilskygn, *in integro usu oculorum gaudens*, som har udestadigede Øine, fuldkommet Syn.
- Heilsmídi, *n. candor*, Oprigtighed, Ærlighed.
- Heilsubíladr, *cachecticus*, skræbelig, svag.
- Heilsu-far, *n. valendo*, Hælbred. Gott heilsufar, *anamaras, evexia*, god Hælbred, god Helsen.
- Ílt heilsufar, *cachexia*, svag Hælbred, Skrobelliged. Þeir spurdu at heilsufare hanns, *de valetudine ejus quærebant*, de spurgte om hans Hælbred.
- Heilsubrestr, *m. valetudo infirma*, svag Hælbred, Sygghighed.
- Heilsubrigði, *n. pl. mutatio valetudinis*, HelsenS Forandring.
- Heilsufmr, *salutaris*, god, sund.
- Heilsufanleg, *salubris*, nyttig, gavnlig.
- Heilsufanlega, *salubriter*, til Nytte og Hælb.
- Heilsuveikr, *debilis, infirmus*, svagelig af Hælbred.
- Heitund, *f. vulnus, quo, rupto cranio, cerebrum laceratur*, Saar paa Hovedet som gaer lige ind til Hjernen.
- Heim, *domum*, adv. hjem.
- Heima, *domi*, hjemme.
- Heima og á báu, *domi & ruris*, hjemme og ude paa Landet.

Heiman, *domo, de domo*, hjemme fra.

Heima (at heima), *in domum recipere*, tage i sit Hus. Einginn má kýfa hann né heimo, *nulli licet eum in domum, v. sub rectum, recipere*, ingen maa huse ham eller hjemme have. Heimafanginn, *domi acquisitus*, hjemmegjort, som man har faaet hjemme.

Heimafáll, *inhospitalis, ughjæfelig* mod Fremmede.

Heimafæddr, *indigena*, hjemmefødt.

Heimalinn, *indigena, domi natus & educatus*, Hømføding, født og opdraget hjemme.

Heimangænger, *domi nasciturus*, daglig Gjæst, meget husvant.

Heimangenginn, *de domo itans*, gaact hjemmesfra. Hann á ecki heimangengt, *non vacat illi tempus domo noire*, han har ikke Lejlighed at være borte af Huset.

Heima-kona, *f. vid. áma*.

Heima-níðli, *m. laparus, rumex acutus*, Skraups, Borte. *alias heimis-níðli*.

Heiman-fylgia, *f. dos, bona dosalitia*, Medgift. Heimanfylgiulæus mey, *virgo indosata*, Mø uden Medgift.

Heiman-mundr, *n. dos, Medgift, Hjemgift*.

Heimar, *m. pl. certa regiones terræ*, visse Lande eller Egne. *vid. Alheimar, mannheimar &c. infra*.

Heima-ríkr, *domi superbus*, stolt og bydende hjemme i Huset.

Heimá-tata, *f. virgo domi inupta*, giftesfærdig. Domfru i sin Faders Hus.

Heima-tök, *n. pl. opes domi acquisita*, Formue som man har eller kaffer sig hjemme. Hæg eru heimatökin, *facile propriis utimur*, hvad man har hjemme er let at gribe til.

Heimbod, *n. invitatio ad epulas*, Indbydelse til Gæstebud.

Heimburdr, *m. ostium quasius cibis*, sammentigget Føde. Rír er heimburdurinn, *su-gax est cibus petendo acquisitus*, Det lærers Forraad er lidet Forlag.

Heimbrymi, *m. columbus maximus, v. arvicus*, Hav-Hymber (en Røg).

Heim-för, *f. iter domum, reditus*, Hjemrejse.

Heimfaraleyfi, *n. domum redeundi venia*, Tilladelse at rejse hjem.

Heimferd, *f. vid. Heimför*.

Heimfús, *nostalgia affectus*, som har Hjemsiyge.

Heimfýfi, *f. nostalgia*, Hjemsiyge.

Heimgjalld, *n. precium competent, talio*, Gjengjæld, Lige for Lige.

Heimi, *m. domus propria*, Hjem. Hvör fór til síns heima, *domum abiens omnes*, enhver gif til sit Hjem.

Heimili, *n. idem*.

Heimilis-búi, *vicinus*, Nabo.

Heimila (at heimile), *ius imperire, v. auctor alicui esse*, hjemle, gve fuldkommen Ret til en Ting.

Heimilld, *f. auctoritas, ius, titulus possessionis*, Hjemmel. Hann var ecki heimilldar vandr, *de iure acquiendi non erat sollicitus*, han brød sig ikke meget om Hjemmel.

Heimildar-madr, *auctor, Hjemmesmand. 2) bona fidei possessor, retmæssig Ejer.*

Heimilis-madr, *domesticus, horende til Huset, Medlem af Familien.*

Heimilis-quivdar-vitni, *u. testes domestici, Vidner fra samme Hus.*

Heimill, *jure acquisitus, hjemmel, erhvervet med rette. Heimil skal þú vist hér, jus hospitii tibi hic liberum eris, dig staar det frit for at opholde dig her.*

Heimkoma, *f. reditus domum, Hjemkomst.*

Heimkynni, *u. domus nota, propria, Hjem, Bopæl.*

Heimótt, *f. vid. Hiemótt.*

Heimvæði, *u. piscatura marina ante fores, Fiskefangst ved ens egen Bopæl.*

Heims-jadar, *m. cardo mundi, Verdens Pol eller Udkant.*

Heims-skaut, *n. poli arcticus & antarcticus, begge Polerne.*

Heimska, *f. stultitia, Taabelighed.*

Heimska (at heimska), *stulticia insimulare, besbrejde (beskyldte for) Taabelighed.*

Heimskaz (at heimskaz), *obdusefcere, blive taabelig.*

Heimskingi, *m. fatuus, Taabe, Dumhoved.*

Heims-kringla, *f. orbis terrarum, Jordklode.*

Heimsklega, *stulte, taabeligen.*

Heimskulega, *idem.*

Heimskulegr, *fatuus, toffel, taabelig.*

Heimskulegr, *idem.*

Heimskulaci, *n. pl. scurrilias, taabelige Lader.*

Heimsker, *stultus, inexperens, acmi educatus, taabelig, uerfaren. gr. heimisker, v: Hjemfodning. Heimsket er heimalid barn, inexperens quid scit? experientia scientiarum magistra, en Hjemfodning er dum eller uden Les veflogskab. Heimsker verdr. Þú af því, pro stulticia tibi reparabitur, det vil man sige er toffel af dig. Heimsker er allrei hygginn, sero sopiunt phryges, en Taabe bliver aldrig klog.*

Heimslagr, *mundanus, sem tilhører Verden. Heimslagar lystingar, voluptates mundanae, Verdens Velslyster.*

Heimslökn, *f. visicatio, Besøg. 2) desiderium domum eundi, Bængsel efter at komme hjem. 3) invasio hostilis, fiendtligt Anfald. 4) frequentia advenarum, megen Sogning af Gæster.*

Heimslit, *n. pl. finis mundi, Verdens Ende.*

Heimskýki, *f. nostalgia, Hjemstot, Sygdom af Bængsel efter sit Hjem.*

Heimskæki (at heimskækia), *visitare, invisere, besøge.*

Heimskækkinn, *avidus domum redeundi, som attraar at komme hjem.*

Heimta, *f. postulatio, v. postularum, Fordring, Begjering. Heimtufrekr, expostulant, paastaaende, urimelig i Fordringer.*

Heimtinn, *expostulant, paastaaende.*

Heimti (at heimta), *postulare, exigere, fortre, krave, forlange. 2) arrahere, drage til sig. 3) recuperare, faa igjen. Þeir heimtu að sér bátinn á strengnum, fune naviculam ad*

se traxerunt, de haledo Baaden til sig med
Tovet. Peir þótruz kann úr heliu heimt
hafa, *quasi redivivum illum sibi recuperasse*
videbantur, de tykledes at have faaet ham
ísjen fea de Døde.

Heimting, *f. postulare*, Fordring.

Heimtur, *f. pl. idem*. 2) *recuperatio*, Ísjens
erhølbelse.

Heimuglega, *clam, occulte*, hemmeligen.

Heimuglegi, *arcanus*, hemmelig.

Heimugleiki, *m. arcanum*, Hemmelighed.

Heimr, *m. mundus*, Verden. 2) *domus, habi-*
raculum, Høpal, Hjem. Hann er á milli
heims og heliu, *in agone moris est, v. sibi*
non est conscius, han er mellem Liv og Død,
eller ved ikke af sig selv. Hann er á milli
tveggja heima, *idem*. Hann á hęy heima,
hic domesticus est, her er hans Hjem.

Heimr, *m. cæus*, Hølforsamling. *vid. Þing-*
heimr.

Heimr, *m. regio, districtus terra*, Land, Lands
Stad; *vid. heimar*. Ísrala heimr, *Palestina*,
Jødeland.

Hein, *cos mollis*, sin Silbesten. 2) *molle quid*,
noget blødt.

Heinbrýni, *n. idem*.

Heinbrymi, *m. vid. Heimbrymi*.

Heingęstr, *m. equus admiffarius*, en Hingst.

2) *nom. pr. ductis olim Cimbrorum*.

Hein-gas, *f. anser domesticus, non ferus*, tam
Gaae.

Heinklædi, *n. pl. linæa leviora*, meget lette Lin-
klæder.

Heipt, *f. odium vasicanum*, heftigt Had.

Heiptaz (at heiptaz), *odium concipere*, -fatte
Had.

Heiprækinn, *vindicta cupidus*, Havgjerrig.

Heiptugr, *idem*.

Heit, *n. votum, promissum*, Løfte. 2) *minu*,
Trudstier.

Heitan, *f. minu*, Trudstier.

Heita, *f. coctio*, Raagen.

Heitbundinn, *voti obnoxius*, som har gjort et
Løfte.

Heitfé, *n. pecunia, in sacros usus dicata*, Gode,
givet til gudeligt Brug.

Heitfengr, *qui ingenem calorem vel fervorem*
sustinere potest, som kan spise kaaghet Mad,
eller taale stærk Varme.

Heiti (hét, hefi heitid, at heita), *vocari nomi-*
nari, hede, kalde. 2) *vocare, nominare*,
kalde, give Navn. 3) *vovere, votum facere*,
gjøre et Løfte. Peir hétu barnid Jón, *in-*
fanem vocavit Jonna, de kaldte Drengem
Jon. Heita eftir daudum manni, *nomen*
demortui habere, opkalde eftet en afdød
Mand. Heita í höfud á einum, *nomen ali-*
cujus, dum in vivis est, referre, bare en les
vende Mand's Navn. Heita á einn, *votum*
facere alicui sub conditione contingenti, is.
vocare, v. evocare, love en noget, hvís man
opnaaer et Ønste, *is. ubifordre eller anraabe*.

Hann hét á menn sína at duga sem best, *ille commilitones hortabatur prestarent se viros*, hann opmuntrede sit Mandskab til at vise Tapperhed. H. hét á Þór til Stórráða, *H. Thorem invocavit, quando magna facinora molebatur*, H. árraábe Thors Hjelp til store Foretagender.

Heiti, *n. nomen proprium*, Navn. Þeir spurdu hann at heiti, *de nomine ejus rogaverunt, de spurte om hans Navn.*

Heiti (heitti, hefi heit, at heits), *calefacere*, varme, gjøre hed.

Heiting, *f. minx*, Trubsel, Truen. Heitingar yrdi, *n. pl. idem*, truende Ord.

Heitingasamr, *minuax, minutabundus*, truende, som truer tit.

Heitinn, *nominatus*, nævnet. 2) *vulgo: defunctus*, død (afgangen, salig). 3) *promissus*, lovet.

Heitiz (at heitaz vid), *extrema mala minari*, true En med alt. Hann heitadz vid félaga sinn, *facio extrema mala minatus est*, han truede sin Kammerat med alt ondt.

Heitrosi, *m. violator promissi, fadifragus*, Men eder, En som ikke holder sit Løfte.

Heitstrengi (at heitstrengia), *jurando se obligare, sancte vovere*, forbinde sig til noget med Ed, love højtideligen. *vid. strángur, strengi.*

Heitstrenging, *f. serium sanctrum vorum*, højtte deligt Løfte.

Heitstrengdr, *obligatus, damnas vori*, som ved Løfte er bestemt.

Heitr, *fervens, fervidus*, hed, kaaghed, glove-

de. 2) *ira incallescens*, meget vred og forertøret.

Heityrdi, *n. pl. promissio*, Løfte. Heitorð, *n. idem.*

Hekla, *f. chlamys, tunica brevis, v. pallium humeros regens*, en kort Skappe eller Drektkjortel. 2) *cucullus*, en Hætte.

Hel, *f. mors*, Død (Dødens Gudinde).

Helia, *f. idem*. Þeir villdu hahu í heliu, *neci datum voluere*, de ønskede hans Død.

Hel, *n. lethum*, Død. At lá í hel, *occidere*, slaa ihjel.

Helblár, *lividus, v. luridus*, sortblaa, dødningsbleg.

Helblinda, *f. fatalis cecitas*, dødtigt Blindhed.

Helldör, *f. iter fatale*, Gang til Døden. 2) *exitus vite*, Livets Ende.

Helldó, *f. remissio morbi, letho vicina*, Sygdommens Lindring nær ved Dødstunden.

Helst, *f. dimidium*, Halvdel. Til helstar, *ad dimidium*, den halve Del. At gánga midr enn til helstar manni, *v. vid mann, plus dimidio minorem esse*, ikke at vare halvt saa stor som en anden.

Helga (at helga), *sacrare, consecrare*, hellig, indvie. 2) *sancrificare*, helliggjøre. 3) *immunem, inviolabilem proclamare*, erklære en for hellig og uforkeetelig.

Helgadr, *sancrificatus, sacratus*, helliggjort.

Helgad vatn, *agua lustrica*, Døbevand. Helgad braud, *hostia*, helliggjort Brød. Helgad þing, *forum consecratum*, helligt Ting.

- Helgi, *f. sanctitas*, Hellighed. 2) *festus dies*, hellig Dag. 3) *immunitas, v. inviolabilitas*, Stats eller Personer: s Rjorsfrankelighed, s. Er. Tingsfred, Kirkefred o. s. v.
- Helgibrigdi, *n. pl. violatio festi diei*, en hellig Dags Vanhelligelse.
- Helgibrot, *n. idem*. 2) *multa pro violatione sabbathi*, Bøder for Helligbrøde.
- Helgi-dagr, *dies festus*, hellig Dag.
- Helgidagsveitla, *f. agape*, hellig Dags Maalstb.
- Helgi-dómr, *m. res sacra*, Helligdom. 2) *sanctuarium*, et helligt Sted.
- Helgihald, *n. sacra solemnitas*, Helligholdelse, Høftidelighed.
- Helgilundur, *m. lucus*, en hellig Lund eller Skov.
- Helgiseti, *n. monasterium asceticum*, Kloster.
- Helgispiðll, *n. pl. vid. Helgibrot*.
- Helgimeyar v. Helgar meyar, *sanctimoniales*, Nonner.
- Helgi-þiófr, *sacrilegus*, Riketyv.
- Helgi-þiófnaðr, *m. sacrilegium*, Rikteran.
- Helgra manna tíðir, *memoria sanctorum*, Mestser efter hellige Mand, Helgenes Messer.
- Helgrindur, *f. pl. pomeria inferorum*, Dødsnigernes indbegneede Opholdssted hos Gudinden Hel (sefter den Eddiske Mytologi).
- Helgr, *sanctus, sacer*, hellig. 2) *immunis & inviolabilis*, hellig, uforkrænkelt. *vid. heilagr*.
- Heljar-lidr, *aslar*, Halesled.
- Heljar-madr, *vir immanis*, en grumme stor Mand.
- Heljar-skinn, *n. cutis lurida mortuorum*, Egenes blege Hud.
- Hella, *f. petra*, en Klippe eller stad Sten.
- Hellu þak, *n. tectum scandulare*, Stentag.
- Helluhnodri, *m. sedum vermiculare*, Helleknop, Bladløs.
- Hellð (hielt, hefi hallidig, at hallða), *tenere, habere*, holde, have. 2) *arbitrari, opinari*, tænke, mene. 3) *iter dirigere*, styre st. Løb et Steds hen. Hallða loford, *stare promissu*, holde Løfte. Hallða af einum, *laudare*, magni facere, holde af En. Hallða fólu, *venum exponere*, frembyde tilkjøbt. Hallða í taumi, *temperare, ir. coercere*, holde tilbage, holde Maade med. Hallða med einum, *facere cum aliquo*, holde med En. Hallða kyrru fyrri, *quiescere, manere*, holde sig hjemme, leve i Stillehed. Hallða rædu, *perorare*, holde en Tale. Hallða sér í kyrd og stilli, *intra suam pellem vice se continere*, holde sig rolig og stille. Hallða sér til gylldis, *honorem suum observare*, holde over sin Hæder. Hallða tíðir, *sacra celebrare*, forrette eller bivaane Gudstjeneste. Hallða til jafns við einn, *ambitione contendere*, kappes med En. Hallða lög, *leges servare*, holde sig Loven efter terrettelig. Hallða vingan, *f. amicitiam colere*, leve i Venstabs med En. Þeir hældu í sudr-átt, *austrum versus iter dirigebant*, de snrede mod Syd. Hönum hélt við kafnan, *fore suffocatus erat*, han var nær ved at

svales. At hallda ká, *vaccam salivri facere*, at holde en Ko til Tyren. Hönnum héltf þad ecki uppi, *illi non tolerabatur*, det sit han ikke Lov til at gjøre. Hann heldst vel vid, *bene sustentatur, v. ejus habentia non decrescit*, han trives vel, eller hans Formue tager lidt af. Hallda á loft, *celebrare, it. norum facere*, beromme, gjøre bekjendt. Máfi héltf illa á fé sínu, *Mafus prodigus erat facultatum suarum*, Mav holdt ilde Hus med sit Gods. Hallda til góða, *ignoscere*, holde til gode.

Heldinn, *solidus, renax*, vandtat.

Heldr, *porius*, heller.

Heldri, Hellstr, *porior, porissimus*, fornemmeere, større, yppegst, størst.

Helli (ot hells), *fundere, sse, gybe*. Hella út, *effundere*, udgøse, udgyde. Hella inn, *infundere*, indgyde.

Helling, *f. fusio, infusio*, Udgydelse.

Hellir, *m. aurum, specus*, Skjeppehule.

Hellis-munni, *m. ostium aurri*, Munden af en Hule.

Hellis-mynni, *n. idem*.

Helli-skúr, *f. imber, typhon*, Bladstregn.

Helli-steypa, *f. idem*.

Helming, *f. dimidium, semissis*, Halvdel.

Helmingr, *m. idem*. Helmingi meiri, *duplus*, dobbelt. Helmingr, *qs. helfingr, á hálfir*.

Helminga félag, *n. societas aequalis*, lige Gællés Klub.

Helminga Acripti, *n. pl. distributio aequalis inter duos*, Deling i to lige Dele.

Helmr, *m. vid. Hiálmr, angl. helm. 2) hemispharium*, Halvkugle.

Helmur, *f. pl. species quædam literaturæ runicæ*, en Figur i den runiske Skrift.

Helli, *n. collare*, Halsbaand.

Hellingi, *m. anas torquata, brezza*, et Slags Aad.

Hellingia nef, *n. penclafmis, berniculo*, Andenab.

Hellótt, *f. morbus lethalis*, Hølsot, dødelig Sygdom.

Hellstíkl, *n. lucrus, ob mortem amici*, Borg efter en afdød Ven. 2) agon, Strid med Døden. At vera í hellstíkl, *animam agere*, stride med Døden.

Helti, *f. claudicario*, Hæltter, Hæltthed.

Helti (as helta), *claudicantem facere*, gjøre halt.

Helvegtr, *m. via leslæi ad inferos*, Dødens Vej.

Helyiti, *n. infernus, pr. culpa morte digna, v. poena mortuorum*, Hølvete, 2: Dødsstraf, eller Miegjertning som fortjener Døden.

Helvítkr, *infernalis*, hølvedet, som horer til Hølvete. *vid. vískr*.

Hem (ot hemia), *cicurrare*, tømme, svage. Hann verdr ei haminn, *cicurrari non potest*, man kan ikke saa ham til at være rolig.

Hem, *n. culcus vastissimus*, en stor og vid Bøl. 2) *exuvia*, Hud, Ham.

Hemill, *m. eustela, eustodia*, Bevogtning, Varetægt. Háfdu hemil á barni þessu, *eustodi hunc puerum, v. coercere ne extravagetur*, pas

paa dette Varn, eller hav Ngt paa at det ikke skal gaa bort.

Heminge, *m. corium è cruribus jumentorum*, Hid eller Lader af Hester eller Stubelaar. 2) *nom. pr. viri, victor, pacator, Esjervinder, Fredsrister. á heim.*

Hempa, *f. roga*, Koppe, Overtjortel.

Hendi (at henda), *manibus jacere*, kaste ned den ene Haand, og gribe med den anden. 2) *apprehendere*, gribe, tage fat paa. Henda mark á draumum, *somniis fidem habere*, satte Tro til Dromme. Henda gaman at, *in focum vertere*, slaa hen i Epsz. Henda spíót á lofti, *hastam, prius quam solliant, prehendere*, gribe et Epyd førend det træffer Maalet.

Hendir (at henda), *accidere, evenire*, Hende sig, indtræffe, paafemme. Þad hendir margann, *plurimis accidit*, det hender mangen en.

Hendilánger, *favens, benevolus*, gunstig, velvillig. Hann var mér oft hendilánger, *sæpe mihi benevolentiam præstitit*, han var mig ofte til Tjeneste. Einginn var þér þar hendilengri, *nemo tibi benevolentior ibi eras, quam ille*, ingen var dig der saa gunstig som han.

Hending, *f. casus, fors*, Hændelse. Af hendingu, *forte*, af Hændelse.

Hending, *f. actio cominus*, Klammeri. Þar verd i hendingum med þeim, ádr þeir kæmiz á skip, *ad manus venis inier ipsos, priusquam naves cōfunderentur*, de kom i Saar sammen, førend de gif ombórd.

Hending, *f. strophæ in rythmo*, et Vers (Afdeling i Vers).

Hengi (at hengia), *suspendere*, hænge.

Hengi, *n. crepido nivælis supereminens*, en ubæ hængende Snebrink. 2) *funis quo aliquid pendet*, Line, som noget hænger paa.

Hengia, *f. idem.*

Hengi, *n. cadaver suspensæ*, Legeme af En som har været hengt.

Hengi slug, *n. præcipitium saxi*, en høj Klippes Stejlhed.

Hengiandi þiðr, *cruciaris*, Galgesugt, Tyv som har fortjent Galgen.

Hengi-klettur, *m. crepido*, en nedhængende Klippe.

Hengi-lás, *m. fera pendens, pensilis*, Hængelaas.

Hengilegr, *vacillans, cernuus*, vaklende, rystende. Hvad muntu háfs á otri, *hengilegr hafi drengium, karl*, Þvint kreftr þinn fyrniz, *kingrár mega vinna, quid tu senex canus et cernuus, inier alacres juvenes, in navi facies, nam veterascit jam robur tuum*, hvad kan du, en gammel Mand, graahædet og krum, hvad krefter tage af, due til her paa Skibet, blandt rolke Katle.

Hengi-mæna, *f. animal gibbosum*, et frogvugget Kreatur.

Henging, *f. strangulatio, suspendium*, Hvalen, Hængen.

Hengingar-ól, *f. lagoeus*, Skikke (til at hænge en ved.)

Hengla *f. animal effatum et unacrum*, et mager og uskrubari Kreatur.

Hentar (at henta), *decet, decere*, sømme, anstaa, lade vel. 2) *prodest*, gavne. nytte. Paa hentar ogs ecki, *non prodest nobis*, det kan ikke hjælpe os noget.

Hentilegr, *apuis, apposius*, bekvem.

Hentilega, *apte*, bekvemmeligen.

Hentilemi, *f. opportunitas*, Bekvemhed.

Hentugleiki, *m. idem*. 2) *occafio*, Lejlighed.

Hentugr, *commodus*, bekvem, tilpas.

Hentr, *apposius, oportuus*, Rikket til, bekvem.

Paa er hönnum einum hent, *ille solus compositus est*, det er han allene Rikket til.

Heppinn, *fortunatus*, heldig.

Heppni, *f. fortuna felicitas*, Held.

Her, *m. exercitus, copia*, Krigsbaar. 2) *multitudo*, Mængde. Paa fer nu flokkurinn þeirra sunnlandinga, og er her manns. *ibi copia australium eunt, & sunt ingens multitudo*, der marcherer, fører den sønderlandste Flok frem, bestaaende af en talrig Mængde Mennesker.

Hér, *hic*, her. Hér og hvor, *sparsim*, hist og her.

Hér í nánd, *in vicinia*, her i Nærheden.

Hérad, *u. tribus*, Herred. 2) *districus, qui moribus & mari terminatur, v. fluminibus*, *ut omnes aquæ illuc confluant*, Distrikt, som er indgrændset af Sø og Bjerge eller Elve, saa at alle Bænde løbe der sammen.

Hérada-kisti, *n. pl. collimium districus*, Distrikternes Grændser til hvoerandre.

Hérads-dómari, *judex tributarius, soparcha*, Herredsdommer.

Hérads-neygr, *per tributum volans*, som er udbreit over hele Herredet. Hérads-neygr ríkti, *rumor per tributum emanans*, Nygte; som gaaer i det hele Herred.

Hérads-fundr, *m. convexus, contribulum*, Møde af Herredets Indvaanere.

Hérads-menn, *m. pl. contribules*, Herredsmænd.

Hérads-skírn, *f. soparchia*, et Herreds Bestyrelse.

Hérads-Þing, *n. prima instantia, convexus soparchalis*, Herredsting.

Herbergis-Þveinn, *cubicularius*, Kammerjunker.

Herhergi, *n. hospitium, diversorium*, Herberge, Stjælgiversted. 2) *cubiculum*, Kammer, Værelse.

Herhergi (at herbergia), *hospitari, diversari*, gæste. 2) *excipere, in hospitium recipere*, herbergere, tage imod Rejsende.

Herblástr, *m. vid.* Her-6p.

Herbrestr, *m. fragor militaris*, Larm i en Krigsbaar.

Herbúdir, *f. pl. castra*, Lejr.

Herbúandr, *m. apparatus militie*, Udrustning til Krig, Krigeudrustning. 2) *impedimenta militaria*, Trods og Bagage ved Armee.

Herda-blíð, *u. pl. scapula, sparula*, Skulderblade.

Herdabreidr, *humerosus*, som har brede Skulderbre.

Herdamikill, *idem*.

Herdavílf, *f. insercapulum*, Hulhed mellem Skulderbladene.

Herdar, *f. pl. humeri*, Skuldre. At hlaupa

undir herdar einum, *subvenire lapsam*, v. *infortunium avertere*, afvænde Ens Fald eller Ulykke.

Herd (or herda), *durare, indurare*, hæde.

Herd hugonn, *animam sumere, obscurare*, fætte Mød. Herda sig, *viribus nisi, austrare* & Kræfterne, stræbe af alle Kræfter.

Herding, *f. induratio*, Hærdelse.

Herdna, *f. idem*.

Herdna stockr, *m. vid. Nór*.

Herdna vatn, *n. aqua ferraria*, Vand til at hæde Jærn i.

Herdr v. Herdr, *induratus*, hædet. 2) *ars-factus*, tøret.

Hersa, *f. homo nauci, fugax, hosti à tergo non facie notus, et Droq*, v: en Kuejen, som vender Ryggen men ikke Ansigtet mod Hjenden. *vid. hörfa*.

Hersang, *n. prada*, Bytte, Krigsbytte.

Hersötr, *n. pl. terror panicus*, panisk Skrak.

Hersötrur v. Hersötra, *f. una parcarum*, en af de nordiske Parsjer.

Hersilegr, *fadur, dbominandus*, fæl, afstyelig.

Hersilega, *fadæ, fælt, afstyeligen*. 2) *lucrose*, jammerligen, sørgeligen. *à harmr*.

Hersferd, *f. expeditio militaris*, Ledtogsdrag.

Hersör, *f. idem*.

Hersöcker, *m. cohors militum*, en Flok Krigere.

Hersylking, *f. acies*, Slagtorden.

Hersær, *militia habilis*, krigsdygtig, som kan tjene i Krig.

Herhlaup, *n. tumultus militaris*, Storm af Krigere.

Herhango, *f. forma expeditionis*, Mærk.

Hérvi, *n. lepus*, Hære.

Heria (at heria), *arma circumferre*, hæde, paaføre Krig. Þeir heriudu ríki keylsarans, *regnum imperatoris infestabant*, de hæjede Kristrens Rige. Þeir heriudu á ríki Skotta kóngs, *regi Scotia bellum infestabant*, de paaførte den fjerde Konge Krig.

Herian, *m. bellator, agnomen Odini*, Krieger, Odjns Tilnavn.

Herkérting gr. Herjens kérting, *quadam parcarum, onus sc. difficillima, imperiosa*, en af Parsjerne, en Pøffers Kjelling (som er ærrig og stem at komme til rette med).

Herkia, *f. durities*, Haardhed.

Herkir, *m. ignis*, Ild. 2) *gigas*, Jette. *á hark*.

Herkinn, *patiens doloris, v. malorum*, taalmodig i Smerte eller Mødgang.

Herkitr, *f. pl. fors aspera, angustia*, haard Mødgang, Skjæbne.

Herklaði, *n. pl. armatura, indumenta militaria*, Krigsrustning.

Herklaðdr, *armatus, loricator*, klædt i Harnisk. bevæbnet.

Herklaðiz (at herklaðaz), *armari*, at iføre sig Krigsrustning, bevæbne sig.

Herkóngr, *m. rex imperator, sine terra*, Konge over en Krigshær, men uden Land. 2) *rex*

- militia dedicus, bellator, bellax, en Konge som er hengiven til Krig.*
- Herkuml, *m. insigne militum, Kriger-Mærke, Vaaben. Deir gördur herkuml á hidlumum; insignia sua in galeis pingebant, quae interdum erant signum crucis, de anbragte Mærker eller Vaaben (som undertiden vare Korsets Tegne) paa deres Hjelme.*
- Herlegr, *magnificus, it. laevis, herlig, pragtig.*
- Herlega, *magnifice, herligen.*
- Herleiding, *f. captivitas, Tagen til Fange, Fangenskab.*
- Herleidi (at herleido), *captivum ducere; tage til Fange.*
- Herleiddr, *captivus, tagen til Fange i Krig.*
- Herleidsla, *f. vid. Herleiding.*
- Herlid, *n. exercitus, Krigshær.*
- Herliðr, *m. cornu, tuba militaris, Krigstrumpet.*
- Hermadr, *m. miles, vir militaris, Krigsmand, Soldat.*
- Hermannlegr, *militaris, af krigerst Udseende.*
- Hermannlega, *militari modo, paa krigerst Maade.*
- Hermi (at herma), *narrare, referre, fortælle, berette. Herma estir, imisani, esterabe.*
- Hermi-králka, *f. minus, en Sjægle, Efteraber.*
- Hermilegr, *dolendus, sørgelig. vid. herfilegr.*
- Hermil, *n. luctus, Sorg, Klage.*
- Hérna, *hic, her.*
- Hernadr, *m. bellum, militia, Krigsstog. At reka hernad, bellum gerere, føre Krig.*
- Hernadar sök, *f. crimen violentia militaris v.*

- injusti belli, en Fornærmelse, som er gyldig Narag til Krig.*
- Hernám, *n. prada, Rov, Bytte. Hann var tekinn at hernámi, bello captus est, han blev gjort til Krigsfange.*
- Hérna-meginn, *horsum, her Heu, paa denne Side.*
- Hernuminn, *bello captus, tagen i Krig.*
- Heróp, *n. clausum, clamor militaris, Feldtskrig eller Raab, hvormed man gav Tegn til Slagens Begyndelse.*
- Herör, *f. sagitta circumlata, convocandi exercitus causa, Budskifte (en Pil eller Spyd, hvorved Krigerne i Bosjden sammenkaldtes til Lebing eller Landets Forsvar); vid. Bød. At skera upp herör, rolem sagittam lignent forvare & mittere, at udseende Budskiffen.*
- Herpíngr, *m. coarctatio, Sammentykklen, Sammenkæben.*
- Herpings-kulldi, *acre frigus, bitter Kulde.*
- Herpi (at herpa at), *graviter arguere, give En haard Trettesættelse.*
- Herpípa, *f. tuba militaris, en Pibe, som høret til Krigsmusik.*
- Herrádr, *m. domus, Hæse, Herremand.*
- Herramad, *idem.*
- Herradagr, *m. dies comitialis, comitia, Herredag, Rigsdag.*
- Herradómr, *m. principatus, Overmagt, høj Værdighed.*
- Herradámi, *n. dominium, Herredømme.*
- Herlaga, *f. nuncios invasionis hostilis, Budskab*

- om fjendtligt Indfald. At bera herfögu, *illatum bellum annunciare*, giøve Efterretning om fjendtligt Indfald. 2) *facilem agere*, fortynde Krig.
- Hers-höfdingi, *m. dux militum*, Feldtherre, Anfører.
- Hers-hofdingiadæmi, *m. prefectura militum*, Anførelse.
- Herfing, *f. centuria militum*, en Høb Krigsfolk, Hærskare.
- Herfir, *m. sarapa, dux militum, centurio*, Firis herre, en høi Offiser.
- Herskapr, *m. vid. Hernadr*, 2) *arma*, Vaaben, Krigsdrufning.
- Herskeðr, *expofitus hostium inuafioni*, fom er udfat for fjendtligt Indfald.
- Herskiöldur, *m. clipeus militaris*, Hærskjold, Skjold. At fara herskiöldi yfir, *bello persequi, arma circumferre*, øve Fjendeligheder i Landet.
- Hersporar, *m. pl. murices, tribuli ferrei*, Høbængler.
- Hersveit, *f. cohors, v. manipulus militum*, Høb, Hærskare.
- Hertek (at hertaka), *captivum ducere*, tage til fange.
- Hertekinn, *captivus*, tagen til fange.
- Hertekning, *f. captivitas*, Udfangetagelse.
- Hertogi v. Hertugi, *m. dux exercitus*, Hertug.
- Hertuga dæmi, *n. ducatus*, Hertugdømme.
- Herrgi, *n. pl. arma*, Vaaben, Krigsdrufning.
- Hertigadr, *armatus, cacaphractus*, udrustet, bevæbnet.
- Herverk, *n. hostilitas*, fjendtlig Medfart og Udelagelse. 2) *strages hominum*, Nederlag.
- Hervirki, *n. idem*, 2) *munio*, Forskandening.
- Hérvist, *f. hic ibidem mora*, Ophold her.
- Hérvistar tími, *m. dies vires*, Livetid.
- Hér um, *circa, circum circiter*, omtrent, ungefær. Hér um 10 ár, *circa decennium*, omtrent 10 Aar.
- Hér um bil, *circa hoc momentum*, saa omtrent.
- Hervodir, *f. pl. arma protectoria*, Forsværsvaaben.
- Hervopn, *n. pl. arma militaria*, Vaaben.
- Hervæðiz (at hervæðaz), *corpus munire facere, armari*, bevæbne sig. *vid. herklædi*.
- Hes, *n. palea bouum*, Døglap paa Nød.
- Hesl, *n. vid. Hasl*.
- Heslis-nyr, *f. vid. hinot*.
- Heslis-stengur, *f. pl. rami corylorum*, Hasselskænger.
- Hespa, *f. fibula*, Spænde, Hægte. 2) *spira, girgillus*, Hæspe.
- Hesputré, *u. girgillus*, Hæspe.
- Hespulægt tré, *quod in peripheria habet duas ulnas, vel quando vir meliocris statura sub brachio lignum ita tenere potest, ut digitus impudicus coxendicem tangere possit*, Hæspetræ, fom har to Aen i Omkræde, hvilket en Mand af middelmaadig Størrelse kan holde saaledes,

- at han med Fingrene kan berøre Hoftebladet, uden at bukke sig.
- Heftr, *m. equus, mannus*, en Hest.
- Hesta ar, *n. conficius, v. pugna equorum*, Hestekamp.
- Hesta-dreng, *m. mediastinus, equistrator*, Hestedreng, som passer og sadler Heste.
- Hesta-járn, *n. pl. solea ferrea equorum*, Hesteflø.
- Hesta-kaup, *n. hippopolium*, Hestecombytning.
- Hesta-glíngur, *n. phæra*, Hestetøj til Drydelse.
- Hesta-madr, *equivis, agno*, Hesterygter.
- Hesta-máll, *m. luparum, canus*, et haardt Mundslykke at tvinge Heste med.
- Hesta-skiaki, *m. vacerra*, en Stavre eller Pæl at binde Heste ved.
- Hesta stóð, *n. equaria*, Etod, Stutteri.
- Hesta-vaktari, *m. hipponomus*, Hestevogter.
- Hestavig, *n. vid. Hesta ar; fuit ludi, v. spectaculi genus, veterum*, (det var en Art af Leg eller Skuespil hos de Gamle.
- Hest-folald, *n. equuleus, mannulus*, en liden Hest, en Fole.
- Hest-hófir, *m. ungula equina*, Hestehov.
- Hest-hófs-nagli, *m. clonus unguularis equorum*, Hestehov eller Hestefloam.
- Hesthús, *n. equile*, Hestestald.
- Hetia, *f. heros, ashleza*, Helt, Kjempe.
- Hetiulegr, *heroicus*, heltemædighed.
- Hetta, *f. cucullus*, Hætte. 2) pileus, Hat.
- Hetru-sótt, *f. seranus*, Stivhed i Halsmusklerne.
- At skéra einum hetru snid, *modice redar-*

- guere furiliaris*, give en maadelig Jrettesatselse for ubetænksom Tale eller Gjærning.
- Hey, *n. fanum, Hø. 2) strues fani*, Høstak.
- Uppborid hey, *fanum cumulatum*, stor Høstak. At binda hey, *fanum fasciculare*, binde Hø i Knipper eller Stakke. Raka hey, *rostris corrudere fanum*, strabe Hø sammen med Niven. Rísa hey, *rostro volvere strigas fani*, at vende Hø, for at det kan tørres.
- Heya (at heya), *fanum secare, fanificio vocare*, meje eller bjærge Høet.
- Heyaunnir, *f. pl. fanificium*, Høbjørting, Høstak. 2) *mensis, quo sol peragrat signum Leonis*, August Maaned.
- Heybaggi, *m. fascis fani*, Høknippe.
- Heyband, *n. fascicularia*, Høbinding.
- Heybólstr, *m. cumulus fani*, Høheste.
- Heydis, *f. idem*.
- Heydýna, *f. embrimum, segestre*, Hødhne.
- Heyfáng, *n. complexus fani*, Høvisk.
- Heyflecker, *m. vid. flecker*.
- Heyfálga, *f. vid. heydis*.
- Heygardr, *m. fanile*, Høgaard, Høstænge.
- Heygi (at heygia), *zumulare, condere*, begrave, jorde.
- Heygrd, *zumulo conditur*, jordet (paa hedenfl Maade).
- Heyhlada, *f. fanile*, Hølade.
- Heyhnoppi, *n. vid. Heyfáng*.
- Heyhrip, *n. formio fanicularius*, en Høstak.
- Heykleggi, *m. vid. Heyfálga*.
- Heykrókr, *m. uncus fanarius*, Høtyv, Høstakfl.

Heykuml, *n. vid.* Heykleggi.
 Heylaupr, *m. corbis pabulatoria*, en Høfuru.
 Heyl6, *f. vid.* Pey-16.
 Heylön, *f. meta feni*, Høhæsse.
 Heymeis, *m. vid.* Heylaupr.
 Heyrari, *m. auditor*, Hører, Tilhører.
 Heyrandi, *audiens, auditor*, hørende. 1' heyranda hliódi, *uno tantum audiente*, kun i en eneste Paahør.
 Heyri (at heyra), *audire*, høre. 2) *dicco audiens esse*, adlyde. Heyrdu mig! *exaudi me!* hør mig! Heyrdu mér! a) *audi!* hør! b) *obedi!* gjør hvad jeg har befale! Heyr á endimi! *audi novo, inusitata!* hør, hollken vktundetlig Snat! E'g heyri til, *ausculto*, jeg hører eller lytter til. Þad heyrir hönum til, *ad eum persiner*, det hører ham til. Mér heyriz vera kallad, *senzio me clamorem audire*, jeg synes nogen kalder.
 Heyrir (at heyra), *auditur audiri*, høres, man hører. Þar heyrir brak í húsinu, *stridor in domo auditur*, man hører Knarken i Huset.
 Heyrir, *m. auditor*, en Hører. Heyrum kunnugt, *vulgo audietum, v. uorum*, almindelig beskjendt.
 Heyrilegr, *decens*, sømmelig, anstændig.
 Heyrilega, *decemr*, anstændigen.
 Heyrn, *f. auditor*, Hørse.
 Heyrnar-göng, *n. pl. labyrinthus*, Drebul.
 Heyrnar deyfa, *f. cophocis*, Dovhed, soag Hørse.

Heyrnar-lakningar, *acustica*, Lagedom for Hørseisen.
 Heyrnarlaus, *surdus*, döv. Heyrnardaufr, tung-hørig.
 Heyruger, *obediens*, hørig og lydig.
 Hey-láta, *f. vid.* Heybaggi.
 Heyskapr, *m. fanifecium*, Højbjaring.
 Heystackr, *m. rejectamenta superne ex acervo feni, v. caspes, quo legitur*, det som er mugent ovenpaa en Høstak, eller det Støvsvar den tildæktes med. 2) *acervus feni*, Høstak.
 Hey-slál, *n. margo acervi feni*, Kanten af en stor Høstak.
 Hey-tóft, *f. vid.* Heygardr.
 Hey-vöndull, *m. fascis feni, quantum manu ad coxendicem porrecta sub lacerto comprehendí potest*, Høvisst, en Hæandsfuld Hø.
 Hí, *n. orium, mansio securá domus*, Fritimer, Lediggang hjemme i Huset. Hann er uppá hopp og hí, *ludos & oria secatur*, han gaar ledig, og leger.
 Hí, *n. lanugo tenerissima*, første Skjæg, sin Laab.
 Hía (at hía), *oriari, n. operiri, desiderare*, leve i Stillehed, *is. die* efter. Hahn hiar af tímann, *tempus fallii*, han fordriver Tiden.
 Híá, *apud, juxta*, hos, ved Siden af.
 Híá barn, *n. proles illegitima*, uægte Barn.
 Híábyli, *n. villula, sugurium*, en Húsmands-plað.
 Híábægi (at híábægia), *declinare, v. praterire*, afvende, afværge, eller gaa forbi. Hönum

er hidbægt allri veidi, *fata frustratur omni captura*, Lykken er ham ugunstig i alskage Gangst.

Hiadn, *n. nix desumescens, desidens, compacta*.

One som smeltes, svinder bort. *vid. hiarn.*

Hiadna (at hiadna); *desidere, desumescere, disparere*, forsvinde, smelte bort.

Hiadnan, *f. subsidentia*, Forsvinden.

Hiadningar, *m. pl. manes bellatoris, Hædini militis*, Kjømpende Dødnings, Hjedens Krige folk (efter en eddisskabel).

Hiadninga vig, *n. pl. prælium faciarum moniam*; Dødningsernes indbildte Kamp.

Hidgud, *m. idolum*, Afgyd.

Hiählidrunarsamr, piger, *foecora*, lab, fortroden ved Arbejde.

Hiählidrunarsemi, *f. foecordia*, Esterladenhed, Dovenstak.

Hiähvila, *f. concubernium*, Stalbroderstak, Samkvem. 2) *concubinatus, confectudo*, Sammenleje, Kjøellig Omgang. 3) *concubitus*, Høsliggen.

Hiäkátleg, *absurdus*, underlig, sær. 2) *insepessive jocosus*, som bruger Skjemt og Spøg i uide.

Hiack, *n. pulsatio*, Slag, Etøden.

Hiacka (at hiacka), *fericare, pulsare*, slå tit og ofte. *alias* jocka.

Hiäkona, *f. concubina, pellex*, Bislapperste, Webhustru.

Hial, *n. fermocinatio*, Enaf, Samtale.

Hiola (at hiala), *fermociuari, fabulari*; snakke; pludde.

Hialari, *m. nugator*, en Sladderer. *vid. hialari.*

Hialdrögr, *longus in fermocinatione*, som er vidtloftig i Enaf. Heim var hialdrögr, *ain collocui sunt*, de havde lang Samtale.

Hiallegg (med frammandlegg), *radius ulnae*, det smaleste Ben i Forarmen.

Hiallega, *f. concubitus*, Høsliggen, Sammenleje.

Hialleigo, *f. villa*, Hømandeplads. *vid. kot.*

Hialleigumadr, *m. villicus*, Hømand.

Hialleitr, *facie limus*, Hjøvseende, Kulende.

Hiall, *m. gradus, stratum aliud*, en Forhøjning.

2) *pennarinn, aeri expositum, pro cibis torrificandis*, Hytte, hvori Bisteforraad o. s. v. tørres af Vinden. 3) *pergula fixatoria*, et Bislag til at tørre i.

Hielldra (at hialldra), *diffeminare*, udsaa, udsprede. 2) *uingere, fac.* Nå hialldrar, *jam uingit*, nu saer det.

Hialdr, *n. uingor infrequens tenuissimus*, ubetydeligt Snefog. 2) *semenis variior*, tynd Saen.

Hielli, *m. colliculus, area plana, v. prominensia in latere montis*, en Høj eller Brink, paa Skaften af et Fjeld.

Hiallr, *m. vid. Hiall.*

Hiallmadr, *galeatus*, som har Hjelm paa.

Hialmsfagr, *cute faciei vennis*, Hjøen af Ansigt.

Hialmshödur, *f. crista galeae*, Hjedet paa en Hjelm. Hjederbuff.

Hialmöttr, *verrice albus, alias discolor, q. ga-*

- lentus, de bobus &c. pecunibus dicitur, som er hyrd ovenpaa Hovedet, men ellers af forskielerig: Farve (siges om Svæg).*
- Hiälms-träta, *f. cornu, v. apex galeae, Spidsfen af en Hjelm.*
- Hiälmun, *f. gubernaculum navis, Stikkeror. ä. ärenore, v. mobilitate dicitur, kaldes saa af dets Bevægelighed og Ruarten. vid. jälma.*
- Hiälmun-völre, *m. sigillum, quo regitur gubernaculum, Styrepind, Styrvof.*
- Hiälmsvölre, *m. idem. vid. völr. belg. Helmstock.*
- Hiälmr, *m. galea, Hjelm. 2) hemisphaerium, Halvkugle. 3) scutur hominis, Forhovedet paa et Menneſke. 4) lychnuchus per-silii, Lyseteeng. Hiälmlilla, f. delphinus, Arim af en Lyseteeng.*
- Hiälp, *f. auxilium, Hjälp, Viſtand.*
- Hiälpa (et hiälpa), *juvare, auxiliari, hjälpe. Paa hiälpar vel, bene prodest; det nyttes meget.*
- Hiälpari, *m. auxiliaror, en Hjälper.*
- Hiälparmadr, *idem.*
- Hiälparlaus, *auxilii expert, hjälpelös.*
- Hiälparlid, *n. auxilia, copia auxiliaricer, Hjälpetopper.*
- Hiälpar-purfi, *m. opis iudicus, som behøver Hjälp.*
- Hiälplega, *sufficiens, tilstrækkelig.*
- Hiälpsämlega, *idem.*
- Hiälplegr, *sufficiens, tilstrækkelig.*
- Hiälpsämleg, *idem.*
- Hiälpvænleg; *ä quo auxilium sperandum, bona spei opis, som man kan vente Hjälp af.*
- Hialt, *n. pomum, v. globus copuli, Knappen paa en Kaarde. Hialtid: efra geck af Sverdinn, hiöp på brandurinn fram är medalkastanum, pomum posterius capuli avulsurum est, itaque lonius gladii ä capulo decidit, Kaardeknapsen gif af, saa at Bladet faldt fra Dödet.*
- Hialti; *m. gladius, Svärd, Kaarde. 2) nom. pr. viri.*
- Hiappa (et hiappa), *v. jappa.*
- Hiar, *n. alterutra ala constulhorum, Hon-fel.*
- Hiara, *f. cardo, Dørakſel, Hængſel. Hårdar-hiäru, cardines janua, Dørakſel.*
- Hiaraktiarna, *f. stella polaris, Polarſterne.*
- Hiardveinar, *m. pl. opiliones, Gaarchyder.*
- Hiardreki; *m. opilio, Gaarchyder.*
- Hiari (heims), *m. axis mundi, cardo, polus, Jordens eller Verdens Aſſel.*
- Hiari v. Heri (är hiära v. hara), *agere visum agere, leve i Elendighed. Hann harir vid, visa illi pendet, han lever et uſtelt Liv.*
- Hiarna (ar hiarno), *convalescere, caleſcere, komme sig tilve ſteff igjen. Hann er ä hiarna, in difficultatibus verſatur, apolis est, han er i ſlemme Omſtandigheder.*
- Hiarn, *n. nix compacta, geh. indurata, Haardfrosen Enc.*
- Hiarni; *m. cerebrum, Hjjerne.*
- Hiarn-ſkäl, *f. cranium, Hjerneskal.*
- Hiarn-ormr, *m. febris ungarica, lues pannonia, verus cerebri, Hjernerorm, den ungeſte Orge.*

Hiaſi, *m. ſucipus*, Panden, Pandebenet. *gs.*
hiacſi.

Hiaſi, *m. belua quædam longæva, ſpecies cervorum*, en Art af Hjorte, ſom lever meget længe. 2) *ſilicernium*, en udlevet Knæk. Hann er gamell hiaſi, *de ſene decrepiſo dicitur*, ſiges om en meget gammel Mand.

Hiaſalege, *corpulentus*, fed, fyldig.

Hiaſta, *n. cor*. Hjerte.

Hiaſta-gódr, *miſericors*, miis, godhertig, med lidende.

Hiaſtagras, *n. behen album*, Snilleblomſter, Skumnelle.

Hiaſta-koſi, *m. ventriculus cordis*, Hjertekammer.

Hiaſta-lag, *v. nimius elatus*, Stindelag.

Hiaſtahulſtrid, *n. pericardium*, Hjertekulen.

Hiaſta-prýdi, *f. fortitudo animi*, Stetſtyrke, Vædtmod.

Hiaſtanſegr, *ex corde*, hjertelig.

Hiaſtar horn, *n. cornu cervi*, Hjortetalker.

Hiaſta-rætur, *pl. basis cordis*, Hjertepædder.

Hiaſta-gróinn, *cordi fixus*, hjertelig, indgroet i Hjertet.

Hiaſta-kolla, *f. cerva*, en Hind.

Hiaſta-næmr, *cor ranguens*, hjerteværende.

Hiaſta-kær, *dilectus ex corde*, hjertekar.

Hiaſta-hátr, *m. palpitatio cordis*, Hjerteklappen.

Hiaſta-verkr, *m. cardialgia*, Hjertesygge.

Hiaſta-rana, *f. mentis inops, miſellus*, Hiante.

Hiaſta-nulegr, *mente non integer*, enſoldig.

Hiaſta-lól, *g. parelius, anhelius*, Diſol.

Hiaſta-lögull, *folſlogvnis*, løgnagtig.

Hiaſta-ſtod, *f. auxilium*, Viſtand.

Hiaſta-ſtrá, *f. ſepeſſicio*, Overtro.

Hiaſta-ſtrá, *n. paraſclime*, Vitmaane, et Luſtyſyn.

Hiaſta-ſvera, *f. præſentia*, Nærvarelſe.

Hiaſta-ſverk, *n. opera ſuccifiva*, Viſag, et Arbejde ſem man har foruden ſine ſædvanlige Forretninger.

Hiaſta-ſvinna, *f. idem*.

Hiaſta-ſvik, *fugax*, *de equo ſepe dicitur*, ſlygtig, (ſiges iſar om Heſte, ſom lobe tit ud af Vejen.) Hiaſta-ſvik ſamt verdr hiðnum, *multa eum avocant ab incæpto*, mange Ting ſamme i Vejen for ham, ſom hindre hans Forſat.

Hiaſta-ſvik, *n. defeccio a viâ*, Afvigteſe fra Vejen.

Hiaſta-ſtli, *m. domicilium*, *ubi orari & manere licet*, Hjem, hvor man kan opholde ſig i Ro og Hed. á hi & býli.

Hiaſta-ſtla-prádr, *qui domum ſuam & res domeſticas ornatis & bene curatis habet*, ſom har ſit Hus og Husegeraad i god Etand og Orden. 2) *qui domi manſuetus & bene moratus paterfamilias eſt*, en god og ſædelig Huſfæder.

Hie, *n. olſoleum*, *v. hi*. 2) *res*, Dug.

Hie-ſtill, *m. lapis, ſpec. flex*, *gs.* hie generaus, en Sten, iſer Flinteſten. Angu haums vóru hvít, ſem hie-ſtillar, *gulli ejus albidus erant*, ut *crusta ſilicum*, hans Þine var hvidagtige, ligesom Storpen paa en Flinteſten.

Hie-gómi, *m. pulvis in fornace domus reſidens*, Støv, Spindelſtøv. *metaph. vanitas*, Forſængelighed. *gs.* hie fyrir góminn.

- Hiegómadýrd, *f. vana gloria*, forfængelig Hærlighed.
- Hiegóma máll, *n. confusio, v. res nihili*, en Saa, som ikke er af nogen Vigtighed eller Detydning.
- Hiegómatal, *n. vaniloquium*, letfærdig og løs Snak.
- Hiegómlegr, *vannus*, forfængelig.
- Hiegómlega, *vane*, forfængeligen.
- Hiegómleiki, *m. vanitas*, Forfængelighed.
- Hiegyla, *f. q. hiekylia, aura tenuis*, en liden Lufning, *metaph. res nihili*, Ubetydelighed.
- Hieia, *f. pruina*, Rim, Rimfrost. *q. hie-ia*.
- Hielog, *m. ignis faruus*, Noerd, Lygtemand.
- Hielog, *n. idem*.
- Hielugr, *pruinofusus, v. rascidus*, fuld af Rimfrost eller Dug.
- Hiemótt, *f. vacerra*, en Stavre eller Pæl.
- Hiemóttarlegr, *nimis pudibundus*, altfor Ramfuld og undfellig.
- Hiemóttlegr, *idem*.
- Hiena (at hiene), *evanescere*, forsvinde. *vid. hiadna*.
- Hieri, *m. lepus*, Hare. *vid. héri*.
- Hiervilla, *f. q. hieravilla, error pavidorum & inopum mentis*, fregtfomme og enfoldige Følses Vildfærlse.
- Hik, *n. mora, hesitatio*, Tøven, Tvivlraadighed.
- Hikan, *f. idem*.
- Hika (at hika), *cedere, recedere*, tøve, vige tilbage, staa i Tvivl.
- Hikadr, *animo fractus*, tvivlraadig.
- Hiklaus, *audax, confidens*, bjertv, uforsigtig.
- Hilla, *f. abacus, repustorium*, Hvile.
- Hilldöngur, *m. poet. rex, Ronge*. 2) *bellicosus, bellona filius*, krigerist, Krævgubindens Søn. *å sequenti*.
- Hilldur, *f. Bellona, Krægens Gudinde*. 2) *prælium, Felttslag*. At vekia hilldi, *prælium incipere*, begynde et Felttslag. Upp var þá hilldur of hafin, *rum pugnam exorsi sunt*, da begyndtes Slaget. Hákona-máll.
- Hilmir, *m. poet. rex, Ronge*. 2) *protecor, v. galeatus, Beskytter*, eller som har Hjelm.
- Hilmi (at hilmia), *oculare, sub galea regere*, skjule, følge, hylle. At hilmia yfir, *idem*.
- Hilmíng, *f. oculatio*, Etjulen, Dølgen. 1' hilmíngu, *oculæ, sub prætextu*, hemmeligen.
- Hilman, *f. idem*.
- Himin, *m. calum, æther, Himmel*. 2) *loquax*. hele Loft, Tronhimmel, Dalte. Hann er himnum at há, *sursum aspiciendus est*, han er at se paa Himmelen. Hann her vid himin, *in æra eminet*, han kueser høit op i Lufsten.
- Himinblár, *cyaneus*, himmelblaa.
- Himinbláur, *v. Himnabláur, m. pl. caliter, Himnens Indbyggere*.
- Himinhvolf, *n. hemisphærium superius, Himmelens Hvalving*.
- Himinljós, *n. lux celestis, Himmelens Lys*.
- Himinríki, *v. Himnaríki, n. regnum calorum, Himmerige*.
- Himinteikn, *n. pl. prodigia celestia, Lufttegn*.

- 2) *signa zodiaci*, de tolv Himmeltegn. 3) *astra*, Stjerner, en Konstellation.
- Himin-túngl, *n. pl. orbes caelestes, astra*, Hinnmellezemer.
- Hinna. *f. membrana, cuticula*, Hinde.
- Hinnabraud, *n. manna, cibus caelestis*, Himmelsbrød.
- Hinnalekr, *caelestis*, himmelst.
- Himpi, *n. ingens massa in manibus*, en stor Klump imellem Hænderne. *vid. hampa*.
- Hind, *f. cerva*, en Hind. 2) *decor, lepor*, Æstighed, Ælskhed. Hann qvad so at hind var á, *ejus poemata lepidissima erant*, hans Vers vare meget flægtige. 1' hindar-lliódi, *modeste, decens, sine garriv*, sagte, sømmelige, uden Malarin.
- Hindar kálfr, *m. hinnulus, catulus cervinus*, Hind eller Hjort-Kalv.
- Hindla, *f. cervula*, en ung eller liden Hind. Gümul hindla, *vocatur quodcumque pecus macrum, senio effertum*, saaledes kaldes et ma'vert og af Elbe uskrugt bætt Kvæghoved.
- Hindra (at hindra), *impedire, morari*, hindre, opholde.
- Hindrdr, *impediens*, hindret.
- Hindrdr, *f. impedimentum*, Hindring.
- Hindur-lliódi, *n. rixa, contradictio, garrivus*, Riv, Modsigelse, Skvalder. Hann er kominn úr hindur-lliódi, *ex tumultu elapsus est*, han er sluppet bort fra Larmen.
- Hindur-vitni, *n. pl. contradictiones, testimonia* *contradictoria*, Modsigelser, modsigende Vidnebyrd.
- Hingot, *huc*, hid, herhen. *olim*, hinnug.
- Hingorna, *idem*.
- Hingot-betr, *propius*, nærmere hid.
- Hingot-burdr, *m. navivitas Xii*, Kristi Fødsel.
- Hinkra (at hinkra), *cauctari, morari, nese, tæve, dvæle*. Hann er ecki so haltr, sem hann hinkrar, *ultra necessitatem claudicor*, han er ikke saa halt som han hinker.
- Hinn, hin, hitt, *ille, illa, illud*, hin, hint.
- Hinn og þessi, *hic & ille*, hin og denne.
- Hinnas vegar, *ab alio latere*, paa hin Side.
- Hinnót, *f. nox sediosa expectationis*, kjedsom ForventningsNat. Oft mér mánaðr minni þóekti, enn sú hálf hinnót, *sæpe integer mensis mihi drevior videbatur, quam illa sediosa diuidia vocis expectatio*, ofte tyktes mig en Maaned kortere end den halve Nats kjedelige Venten.
- Hinnumegin hugar, *transmarinus*, (*adv.*) paa hin Side, eller (*adj.*) varende paa hin Side Svæn.
- Hiól, *n. rosa*, Hjul. 2) *supplicii genus*, Nadsbrakning.
- Hiólbora, *f. rubus rosa*, Hul gjenntem et Hjul.
- Hiólbætur, *f. pl. effatum, cissum, is. univrosum*, Hjul'bór.
- Hiólgaddr, *m. axis*, Akfelen paa et Hjul.
- Hiólgjörð, *f. (af járn)* *caucus*, Hjulkiene.
- Hiólbriung, *m. orbis rosa*, Hjul'selge.
- Hiól-kríngla (utan) *f. aspis*, Hjulkring.
- Hiólrif, *n. pl. radii rotarum*, Hjulleg.

Hiólpelir, *m. pl. radii rotarum*, det samme.

Hiólpæll, *m. radius roza*, det samme.

Hióltitr, *m. paxillus, embolum*, Hjultr.

Hióltré, *n. lignum guajacum*, Hjultæ, Gvasakætra. *alias hiólvidr.*

Hiólvinda, *f. trochlea, recharum*, Nulle, Tridse, Brøndhjul.

Hióm, *n. pulvis minutissimus in superficie*, lidet Stov paa Overfladen. 2) tennis pingvedo, *v. crusta liquoris cadam innatans*, lidet Fide eller Skum, der svømmer ovenpaa en Vædske.

Hióma (at hióma), *superficiem spissare*, tyknes, sætte sig til Skum eller Størpe.

Hión, *n. pl. familia, famulizium*, Familie, Dyende. Hann rédiz þar at hióni, *ad operas domesticas se locavit*, han lod sig fæste til Dyende der i Huset.

Hión áneudug, *servitium*, Træl, Trælle, Livægne.

Hión, *n. pl. hodie conjuger*, Ægtefælle.

Hiónaband, *n. matrimonium, conjugium*, Ægtefælle.

Hiónabands-görningr, *contractus matrimonialis*, Ægtefælle Kontrakt, Ægtepagt.

Hióna-bands-lyfingar, *f. pl. vana proclamationes, sive banna ecclesiastica, matrimonii*, Ægtefælle Tillysninger (se Præbillestolen).

Hióna-senna, *f. friviculum*, Tratte mellem Ægtefælle.

Hióna-skilnadr, *m. divorcium*, Ægtefælle Skilmiss.

Hióna-sang, *f. thalamus, chorus genialis*, Ægtefælle.

Hióna-vígsla, *f. benedictio pastoralis matrimonii*, Ægtefælle.

Hiódnun, *f. vid.* Hiadnan.

Hiör, *m. gladius*, Kaarde, Sværd. 2) *cardo*, Dorsfel.

Hiörd, *f. grex, pecus*, Hjord.

Hiörtr, *m. cervus, elaphus*, Hjort. Hiörturinn skrikir, *cervus rancos*, Hjorten skriger.

Hiört-kæll, *v. Hiörkiöll. vid.* kulvis.

Hiörur, *f. pl. caridines*, Hængsler.

Hipp, *n. salus*, Spring, Hop. Hann er hipp um hvápp, *per valles & lacunas saltando feratur, metaph. vagus & vanus est*, han tender over Dale og Ennpe, 3) han streifer omkring som en Landstryger.

Hird, *f. satellitium*, Livvagt. *alias hyrd, ut et omnia sequentia á hiörd.*

Hirdi (at hirda), *custodire, servare*, forvare, passe paa. Hann hirdir ecki um þad, *non curat, aspernatur*, han stjerter ikke om det.

Hirdingi, *m. pastor ovium, opilo*, Gaarhyrde.

Hirding, *f. custodia, custodia*, Bevogning, Varetagt.

Hirdir, *m. idem.*

Hirdis-kofi, *m. rugurium, aragia*, Hyrdehutte.

Hirdis-pipa, *f. buccina pastorica*, Hyrdepibe.

Hirdis-rifinél, *n. pl. surgendi tempus pastoris, nobis hora sexta antemeridiana*, Tid for en

- Hyrde at staa op; nemlig Kl. 6 om Mor-
genen.
- Hirdis-skreppa, *f. bursa pastoris (herba)*, Hyr-
detaste, Takskeut.
- Hird-madr, *m. sceller aulicus*, en Hofbetjent,
Livgarde af en Fyrstes Livvagt.
- Hirdprestr, *m. concionator aulicus*, Hofpræst.
- Hirdprædr (kóngr), *qui scellerium aulicum
splendide habet*, en Konge, som holder sine
Hoffolk og Livvagten prægtig.
- Hirdstjóri, *m. aula magister, nobis gubernator
regius, v. prefectus*, Hofmarskalk; forhen i
Island, en Stiftsbefalingsmand eller Stat-
holder.
- Hirdstjórn, *f. prefectura*, Overbefaling, Stat-
holderstab.
- Hirdvist, *f. visa aulica*, Hoflevnet.
- Hirdulaus, *negligens*, forsømmelig, slæggelig.
- Hirdulauslegs, *negligens*, Rødselsøst.
- Hirduleysi, *n. negligencia*, Forsømmelse, Slæ-
desløshed.
- Hirduleysingi, *m. incuriosus*, en Døgenigt,
Dagdriver.
- Hirdulsmr, *solers*, omhyggelig, paapassende.
- Hirdr, *zusus*, sifter, vel forvaret. Þá er hann
hirdr, er hann kêm þángat, *in zuro est, cum
istuc venerit*, naar han først kommer derhen,
saa er han sifter.
- Hirdulemi, *f. solertia*, Omhu, Paapassenhed.
- Hirti (at hirta), *castigare*, straffe, revse.
- Hirtíng, *f. castigatio*, Straf.
- Hirtinn, *v. Hirdinn, diligens*, paapasselig, slittig.

- Hirtni, *f. diligencia*, Slittighed, Omhyggelighed.
- Hirtnis-madr, *vir diligens, solers*, en vindstibe-
lig og paapasselig Mand.
- Hirts-fángari, *m. culter venatorius*, Hirtfanger.
- Hisa (at hisa), *funibus arrollere*, heise, hale.
- Hismi, *n. palea, acus, rivillirium*, Nøve, Emte.
- Hispra (at hispra), *mundiciem affectare*, at over-
drive Renlighed og Pynnelighed.
- Hispur, *n. affectatio decoris*, Pænhed, unød-
vendig Pynnelighed.
- Hisa, *stupefactus, arzonitus*, forbavset.
- Hilsar (at hisa), *stupere*, forbavses, henrykkes.
Mig hilsar, *stupo*, jeg studer.
- Hilsaz (at hilsaz), *obstupescere*, studse, forbavses.
- Hit, *f. bulga*, Svalg, en stor Dose.
- Hita, *f. fervor, Hede*. 2) *calcactio, coctio*,
Kogen. Ólhita, *coctio cerevisia*, ðibryggen.
Hann er einn um hituna, *propriis visibus
valet, pr. est conviator sine conviva*, han er
ene om Brygningen, isæder for: han holder
et Gæstebud uden Gæster (har den Ting for
sig selv.)
- Hita-bladra, *f. pabula*, Hedeblægne.
- Hitamikill *fervidus*, meget hed.
- Hitarodmi, *m. (i andliti manna) pyrosis*, Hede
af Hedme (i Folkets Ansigt).
- Hita-verkr, *m. inflammatio*, hidsig Varme eller
Smerte i Legemet.
- Hiti, *m. calor, fervor, caldor*, Hede, Varme.
Fikiutréd vex við hitann, *ficus sequitur cal-
dorem*, Figen træet vokser ved (eller af) Varme.

Hitna (at hitna), *calescere, calefieri*, blive hed.
 Hitnar (at hitna), *idem*. Hönnum hitnar nú,
jam calefcir, nu bliver han varm eller hed.

Hitu-kétill, *m. lebes cerevisiarius*, Bryggertjedel.

Hitta (at hitta), *indagare, v. invenire*, opspore,
 opdage. 2) *incidere in aliquem, v. aliquid*,
 hiter, finde, træffe. Peir hittuz á veginum,
in via convenere, de traf hinanden paa
 Vegen.

Hiá, *n. pl. famulitium*, Tjenestefolk, Husfolk.

Hiáfrar (at hiáfra), *parum pluit, pluere*, regne
 lidt, smaaeregne.

Hiáfr, *n. pluvia tenuis, ros*, Smaaregn, Dug.

Hiágra (at hiágra at sér), *abblandire*, fæle
 for en, lokke til sig paa den Maade. á jágr.

Hivíg, *n. cades servi*, en Træl's Drab. 2) *mu-
 sua cades servorum*, indbyedes Drab blandt
 Trælle.

Hiáka (at hiáka), *molliter fovere, v. traccare*,
 pleje omhyggelig, behandle meget vel.

Hiákun, *f. mollis iraccasio*, særdeles god og
 omhyggelig Behandling.

Hiákra v. Hiágra.

Hián, *n. pl. vid. Hión*.

Hkun, *f. corpor, tardatio*, Dorkhed, Sænderg-
 tighed. *vid. hla*.

Hkúnger, *m. lanugo*, tynde, fine Haar; ubetyde-
 ligt Haar. á hí.

Hkúp-feri (at hkúp-ferara), *ferali linteo induere*,
 paaflæde et Lig, iføre det Ligstjorten.

Hkúpr, *m. velamen, it. indusium*, et Lagen eller

vidt og stort Klædebon. 2) *linteum ferale*,
 Ligklæder, Ligstjorte.

Hkúskapr, *m. conjugium*, Eteftab.

Hkúskape, *m. corpor*, Dorkhed.

Hixti (at hixta), *singulare*, hiffe.

Hixti, *m. singultus*, Hiften. *alias hyxti*.

Hlad, *n. plarea, stratum*, Gade, brolagt Pladde.

2) *septum*, agger, omgjærdet Forhøjning.

3) *simbrin, patagium, it. aurearum v. azyra-
 tarum bullarum series in veste*, Fjendter, en
 Råd af gyldne eller forgyldte Hæster paa
 et Klædebon.

Hladbáinn, *auratis simbrinis ornatus*, smykket
 med gyldne Hæster eller Fjendter.

Hlada, *f. horreum*, Lade.

Hladgardr, *m. sepes domestica*, et Gærde, eller
 Plankeværk, hvorved Gaardpladsen indhegnes.

Hladi, *m. strues*, en Stak, Dyrge. Fiskahladi,
strues piscium, Fiskestak.

Hladinn, *strosus*, opbygt, opført. 2) *oneratus*,
 labet, lastet.

Hladvarpi, *m. circumus á foribus, intra jacuum*,
 det Stykke af Græsmarken, som ligger nær-
 mest Gaardspladsen foran de islandske Huse.

Hladvarp, *n. idem*.

Hláir (at hlá), *liquefcere*, smeltet, ts. 2) *li-
 quefacere*, smeltet, optø. Snjóinn hláir af,
nix liquefcit, Sneen tær bort.

Hláka, *f. regelatio*, Tøvejr.

Hlacka (at hlacka), *claugere*, klinge, kralde.

2) *exsultare*, hovere, frydes overmaade.

Hlacka yfir, *insultare, more aquila*, hovere over ens Undergang, ligesom Ornen over Nøvet. Hlacka til, *dulci spe exultare*, glade sig i Haabet.

Hlálægr, *sabidus, ir. languescens*, henfaldende, vansmagtig.

Hlána (at hlána), *sepscere, sabescere, ta, oyo* løses, svinde hen. Vedrid hlánar, *aer reg-lascir, regelazur*, det toer op i Vejret.

Hland, *n. lotium, urina*, Pis, Urin.

Hlandbládra, *f. vesica*, Urinblæren.

Hland-gaug, *f. ureteres*, Urinlærene.

Hlandsteinn, *m. hypostasis urina*, Blandfald af Urin.

Hlandstemma, *f. stranguria, dysuria*, Gortoppelse i Urinrøret.

Hlár, *laxus*, slap.

Hlafs, *n. onus carpenti, v. currus, Læs, Vogn-læs*. Opt velltir lítil þáfa þúngu hlafsi, *parva sape gleba ingentes parietat currus*, ofte vælter en stor Vogn over en liden Tue. *minima caveat, qui maxima nolitur*, den som foretager sig store Ting, bør vel tage sig i Agt for Smaaling.

Hlátr, *m. risus*, Latter.

Hláturmilldr, *ridibundus*, lattermild.

Hlávidri, *n. vid. Hláka*.

Hlaun, *f. clavis crassa*, en tyk Rumppe.

Hlaup, *n. cursus*, Løben, Rinden. 2) *lac concretum*, sammenslæben Veif.

Hlaup-ár, *n. annus intercalaris*, Skudaar.

Hlaupársdagr, *dies bissextilis*, Skuddag.

Hlaupari, *m. cursor*, en Løber. 2) *erro*, Vandstryðer.

Hlaupa-stelpa, *f. strisabilla*, en Mendetød.

Hlauprámr, *plus fasis amplus*, meget rummelig. Hlauprámt fat, *vestis ampla, et Klædningsstykke*, som er mere end vidt nok.

Hlaupsamr, *currax*, som løber meget, er villig til at løbe. Hlaupsamr hest, *equus currax*, en Hest som er meget for at løbe.

Hlaut, *n. sanguis victimarum*, Blod af Offerdyr.

Hlautbolli, *m. vas, quo sanguis victimarum excipiebatur*, Kar eller Skaal til Offerblodet.

Hlaut-teinn, *m. aspergillum in sacrificiis*, en Røst, hvormed Offerblodet stanktes over Mennesker, Husgeraad m. v.

Hled (hlód, hefi hládr, at hláda), *struere, construere*, bygge, opføre. 2) *onerare, lade*.

Hlada skip, *onerare navem*, lade et Skib. Nú hledr nidr snió, *jam nix copiose desidit*, nu falder Sneen ned i Dønger.

Hledsla, *f. structura, stratum*, Bygnings Opsættelse. 2) *oneratio navis, et Skibes Tilsladning*.

Hleifr, *m. leifer*.

Hleginn, *ludibrio habitus*, belet. á hla.

Hlein, *f. sibirica tela erecta*, den ene Stolpe i en íslandsk Væverstol. 2) *murex litorealis*, et Slags Skjalskiff.

Hlecki (at hleckia), *in catenas conjicere*, lægge i Lanter.

Hleckiz (at hleckiaz á), *catenas non evitare*, komme i Lanter. *metaph. in malum incidere*, geraade i Ulykke.

Hleckiahundur, *canis catenarius*, Rænfchund.

Hlecker, *m. carneo*, Rænke.

Hlemmi (at hlemma), *zundere, planare*, baste, stæbe, flaa stærkt paa. Hlemma astr, *claudere*, at flaa en Dør eller Luge haardt i.

Hlemmigaata, *f. via planissima*, jævn og god Vej.

Hlemmiskeid, *n. curriculum planissimum*, jævn Rændebane.

Hlemmi skúr, *f. imber*, Bladsregn. *vid. hldmm.*

Hlemmillétr, *tabulati instar planus*, jævn og flæt som et Gulv.

Hlemmr, *m. operculum, auler*, et Laag, Lem.

Hlenni, *m. nom. pr. viri, pigellus*, en doven Sneegt.

Hlér, *m. Neptunus*, den nordlige Havgud. *vid. agrir.*

Hlera, (at hlera eftir), *auscultare*, lytte efter.

Hlera at, *hospitalitatem exhibere*, vise Godhed mod Fremmede.

Hleri, *m. fenestra operculum*, Bindueflaede.

Hler, *n. auscultatio*, Lytten. 2) *fenestra*, Vindue. At standa á hlere, *sublegere sermones*, at flaa paa Lur.

Hlesfa, *lassus*, træd, mat. 2) *obfuscatius*, forbauset; á hlesfa. Hlesfi (at hlesfa nidr), *rapius desiderare facere*, lade falde tungst eller haardt ned. Hlesfa vogn, *currum onerare*, læsse paa en Vogn.

Hleyp (hlióp, hafi hlaupid, at hlaupa). *currere*, løbe, rende. Hann hlióp á sig, *precipitauer fecit*, han foeløb sig. Hlaupa til

vopna, *ad arma concurrere, neutraliter dicitur*, grife til Vaaben. Miólkinn hleyp, *lac concrevit*, Melken løber sammen. *inde*, Hlaupin miólk, *lac coagulatum*, sammenløben Melk.

Hleypi (at hleypa), *concitare*, fremstynde, drive afsted; hlaup. Hleypa fyrir, *ohdare*, Støde for. Hleypa hefti, *equum concitare*, at ride i Gallop, faa Hesten til at løbe. Hleypa miólk, *lac coagulare*, lade Melken løbe sammen. Hleypa nidr legli, *vela demerere*, at stryge Sejl. Hleypa vatni, *aquam ducere*, lade Vand. Hleypa trá, *cuneare, discuneare*, at fløve Træ. Hleypa til háar, *admirere arices ovibus*, lade Bødderne springe. Hleypa til lömbum, *subrumare agnos maribus*, lade Lammene komme til Medrene. Hleypa upp dómmum, *iudicia turbare*, at forstørre en Retsforsamling. Hlaupa í höfud mánnum, *iniquas opprimere*, overfalde Holt uforventet. Hann hleypur upp *vid. eirt ord*, *ira concitatur uno verbo*, hann færur op over et eneste Ord. Pax hlióp upp, *inflammabatur consilio*, det boune de op. Strax hlióp í nafir hönum, *stirrim excaudis*, strax blev han hit sig.

Hleypi-dómar, *m. pl. praesudicia*, Fordomme, ugrundet Ondomme.

Hleypingar, *f. pl. concitationes*, hastige Bevægelser.

Hleypi-loka, *f. repagulum ductorium versatile*, Slagbim, Slaadde, en Gæf.

- Hleypji-hurd, *f. casaracca*, Galddør.
- Hleypji-gaddr, *m. obex, pessulus, vectis*, Staadde eller Stang for Dørre og Porte.
- Hleypir, *m. vid.* kæfir.
- Hleypji-skáta, *f. celox, casascopium*, Smakte, Jagtslib.
- Hleypst (at hlaupaz um), *elabi, effugere*, undkomme, undflye. 2) *fidem fallere*, holde ikke sit Løfte.
- Hlid, *n. ostium, porra*, Port, Led.
- Hlidskjálf, *n. porra cali tremens*, \therefore *nubes, ira* Odinus iribuual suum vocavit, Himmelenes bevende Port, kanke Skyerne, saaledes kaldte Odin det Sted, hvor han havde sit Højsæde.
- Hlid, *f. laeus*, Side. 2) *devenitar, v. laeus monis*, en Fjeldlie, Siden af et Bjerg eller Høi.
- Hlidhallr, *favens*, bevaagen.
- Hlidhoginn, *in laeus vergens*, som helder til den ene Side.
- Hlidkrókr, *m. devium*, Hvef.
- Hlidra (at hlidra til), *jure cedere*, give efter. Hlidra hiá, *declinare*, sno sig fra. Hlidra sér hiá, *praterire, ir. connivere*, forbigaa, isse igjennem Fingre med.
- Hlidran, *f. concessio*, Eftergivelse. 2) *socordia*, Dorsthed.
- Hlidskjár, *m. fenestra lateralis*, Vindue paa Siden af en Bygning.
- Hlie, *n. umbra*, Lø, Skygge. 2) *intermissio*, Ophør. Draga sig í hlie, *subducere se*, skjule sig, snige sig bort.

- Hlie-bord, *n. laeus navis secundum ventum, v. astum maris*, \therefore *aversum vento*, Labord.
- Hlif, *f. scutum, ut et alia arma protectoria*, Etjold, saog alle slags Forsvarsvaaben. 2) *tutamen*, Beskyttelse, Beskyttelse.
- Hlifarlans, *inermis, sine lorica, casside, clipeo &c.*, ubevæbnet, værgeløs.
- Hlifar-skiöldr, *m. clipeus, et Etjold*. 2) *protectio & protector*, baade Forsvar og Forsvarer. Ei mun ég hafa þig at hlifarskiöldi, *sua protectione non utar*, dig skal jeg ikke have til Beskytter.
- Hlifid, *f. tutela*, Beskyttelse, Forsvar. 2) *venia, indulgentia*, Staaansel.
- Hlifdarvopn, *n. pl. arma protectoria*, Forsvarsvaaben.
- Hlifinn, *parcus*, sparsommelig, staaende. 2) *modestus*, beskjeden.
- Hlifi (at hlifa), *parcere, indulgere, suari*, staae.
- Hlifiz (at hlifaz vid), *idem*.
- Hlifni, *f. parcimonia*, Sparsommelighed 2) *indulgentia*, Staaansel.
- Hlickr, *m. obliquitas, curvamen, aduocitas*, Døsnings, Krumning. At reka hlick á, *aduocare, boje*, krumme.
- Hlickiðetr, *sorsuosus, curvus, sinuosus*, snøet & Bugter og Krumninger.
- Hlin v. Lin, *f. den profana*, en hedensf. Guds inde. 2) *arboris genus*, en Træart.
- Hlinkind, *f. benevolencia*, Godhed, Medlidenshed. v. linkind.
- Hlinni (at hlinna at), *vid. hlynnia at*.

- Hlinr, *m. genus arboris eujusdam Sylvestris, Connetra.*
- Hliód, *n. sonus, vox non interpellata, Lyd.* I' heyranda hliódi, *aliis audientibus, i andres Daaber.* I' þegianda hliódi, *racire, hemmeligen.* Hliód drap úr hirdinni, *omne fact. lirim concitare, hele Livvagten blev stille og tavé.* At beidaz hlióds, *perere auári, v. silentium, ut audiat, at opfordre andre til Tavéshed for at kunne høres.* I' einu hliódi, *una voce, enstemmig.* Tala í hliódi, *submissé lovi, tale lavt.*
- Hlióða (at hlióða), *sonare, insonare, lyde; give Lyd fra sig.* Hlióða til edr á; *compellare, kalde paa.*
- Hlióðer (at hlióða), *sonare, lade høre, give Lyd fra sig.* Hverninn hlióðar þad? *quomodo sonat? hvorledes lyder det?*
- Hlióða belgr, *m. tuba coriacea, Trompete, Skalmesje.* 2) *vir garrulus, Straalhalé.*
- Hlióða-gánger, *m. clamor assiduus, vedholdende hestig Lyd.*
- Hlióða-grein, *f. articulario vocis, Takt, artikulert Lyd.*
- Hlióðalag, *n. vid. Hlióðagrein.*
- Hlióðamikill, *canorus, sonorus, højstíngende, hørdet.*
- Hlióðandi, *sonans, lydende, Ringende.*
- Hlióðastreng, *m. vid. Hlióðagánger.* 2) *nervus lyrae, Harpstreng.*
- Hlióðbær, *in vulgus emanans, almindelig beejendt.*
- Hlióðfari, *n. pl. instrumenta musica, fides, alles slags musikalske Instrumenter.*
- Hlióðfara-flagari, *m. fidicen, Spillemand, Musikant.*
- Hlióðfara-strengir, *m. pl. fides cordæ, Strenge paa musikalske Instrumenter.*
- Hlióð-glögggr, *acutus, pollens audiu, En, som høerer ret vel.*
- Hlióðlátr, *raciurnus, tavé.*
- Hlióðlaus, *mutus, dum, maallós.*
- Hlióðlegi, *raciurnus, tavé.* 2) *modestus, sagte modig.*
- Hlióðlega, *sine strepitu, uden Larm og Støj.*
- Hlióðlittill, *renui voce, lavrøstet.*
- Hlióð-lyndr, *subversis, raciurnus, tavé og stille, noget tungsinbig.*
- Hlióðlæti, *n. raciurnitas, Tavéshed.*
- Hlióðmæli, *n. pl. verba arcana, hemmelige Sagn.* 2) *dicta sub caucela silentii, Ord som hvistes hemmelig til en anden.*
- Hlióðna (at hlióðna), *tristari, blive tavé og bedrøvet.* Þá hlióðnadi um þá, *cum demitabat vocem, da bleve de stille, lode af Støj fare.*
- Hlióðpípa, *f. fistula, calamus, Pibe, Rørfløje.*
- Hlióðskraf, *n. susurrus, Hvísten.*
- Hlióðr, *subversis, raciurnus, tavé og halvtbedrøvet.*
- Hlióma (at hlióma), *resonare, klinge.* Þad hliómar, *resonat, det giver Lyd fra sig.*
- Hliómandi málur, *as resonans, klingende Mestaf.*

- Hliómr, *m. sonus, clamor*, Lyd, Stof.
- Hlód, *n. pl. caminus, focus*, Stofsten, Hlóst.
- 2) *fulera*, Stene til at støtte Kjedelen paa begge Sider.
- Hlódakall, *m. scoria cremiorum, audela*, Stovre af det som brandes.
- Hlodyn, *f. terra qz. stratum*, Jord.
- Hlotnez (at hlotnaz), *edipisii*, faa, befoimne.
- Hlotning, *f. fors*, Lod, tilfalden Andel.
- Hlórridi, *m. agnomen Thoris ex equitatu ignita, per aera, Thoris* eller Tordengudens Tilnavn, af Ignende Fare gennem Luften.
- Hlök, *f. arboris genus, etislagi Tex.* 2) *den profunda*, en hedenst Gubinde.
- Hlóm, *f. fustis, v. fustigatio*, Knippel, Kler, Dregl. Ófúla dró ec ísu, áttac lángr vid lángr, vann ec at hlófi hennar hlóm, Það var fyri hlómme, *gadam squamosum araxi invicium, cum asillo longo mihi constructus erat, cujus capus fuste nuper contrivi*, Jeg traak en viltig Kulle, med Langen havde jeg Dygt; Jeg knuste nyltig dens Hoved med en Dregl.
- Hlúgi (hlúdi, hefi hlúat, at hlúa at), *fovere*, varme.
- Hlumar, *m. manubrium remi*, Haandsfanget paa en Mære.
- Hlumma (at hlumma), *manubrio remi sergum proximi remigis ferire*, stode med Mærene til den Norfalk sem sídder paa naste Norbæk.
- Hlúnkr, *m. resonantia cavitatis*, Gjenlyd fea et hult Sted.

- Hlúnkar (at hlúnka), *resonare*, give Gjenlyd, stralbe hult. Hér hlúnkar undir fæci, *hic renagit cavitatis*, Her er noget under Foden, som giver Gjenlyd.
- Hlunnar, *m. pl. phalange, Etíbb*, eller Daabé, Noster. *in sing. hlunnr*.
- Hlust, *f. concha, en Møstingkal.* 2) *auris*, Øre. Hann hcr á hlustunum, *puer audire, v. surditatem simulat*, han sídder paa Ørene, 3) han vil ikke høre, eller lader som han ikke høier det. At leggja hlustir vid, *auscultare*, lytte eftir.
- Hlústa (at hlústa til), *auscultare*, høre paa.
- Hlústa-verkr, *m. otalgia*, Ørepine.
- Hlúta (at hlúta), *fortes jacere*, kaste Lod om. 2) *fortim accipere*, faa ved Lodkastning. Hlúta í sundr, *partiri, in partes dividere*, dele.
- Hlútaaz (at hlútaaz um), *fortiri*, kaste Lod om, dele ved Lodkastning.
- Hlúteilld, *f. participatio, it. fors*, Deltagelse, it. Lod, tilfalden Andel.
- Hlúteilli (at hlúteilla), *participare*, gjøre delagtig, meddele.
- Hlúteillinn, *diligens, sollicitus de alienis rebus*, en som blander sig i uvedkommende Sager.
- Hlúteildar-madr, *idem*.
- Hlútfall, *v. fors, fortio*, Lod, Tilfald.
- Hlútgengr, *justa fortis capax*, som vel fortjener sin Del.
- Hlúti, *m. pars, portio*, Del. K. misti mikinn hluta lids síns, *rex plurimam partem sui ex-*

ercius desideravit, Kongen mistede en stor Del af sin Krigshær.

Hlutkast, *n. vid.* Hlutfall.

Hlutkéli, *n. idem.* At vorpa hlutkéli, *educere sortem*, at kaste Lod.

Hlutlaus, *exfors, expers*, som har ingen Del i. Hlutmeltingr, *m. cui fors inimica est, v. quem forsitor defraudat*, en som Skjebnen er ugunstig, eller som bedrages af den som kaster Lodden. Hluemelt, *forte defraudatus*, som er bedraget i Lodkastning.

Hlurrauingr, *m. idem.*

Hlutfinnr, *polypragmaticus*, som gjerne blander sig i andres Anliggender. 2) *imperiosus*, hersekyg.

Hlutfleigr, *zenax, iz. conumax*, karrig, paaholden, *iz. trodsig*, haldkarrig.

Hlutfemi, *f. polypragmosus*, usornoden Deltager i andres Tvivligheder eller Anliggender.

Hlutskarpr, *forte felix*, lykkelig i Lodkastning.

Hlutskelsti, *n. vid.* Hlutdeild.

Hlut-taka, *f. consortium*, Delagtighed.

Hlut-takari, *w. pariceps*, Deltager.

Hlut-tekning, *f. vid.* Hluttaka.

Hlutvandr, *integer vita*, retskaffen.

Hlutr, *m. res, Ding.* 2) *fors v. talus*, Lod, 3) *cubus, quo sortes ducuntur*, Tarming, hvormed Lodkastning sker. At taka hlut, *participare*, tage Del i. Eiga hlut i, *idem.* Bera hluci i skaut, *forsire*, kaste Lod. At liggia á milli hluta, *extra sortem, v. in*

sequestro esse, at ligge mellem Lodderne, v: ei at høre til noget vist Parti. At liggia hlut sinn vid, *periculum participare*, deltage i Gæten. Hafa, *v. Bera lægra hlut, inferior evadere*, at tabe i Spil eller Trætte. Sitia yfir annars hlut, *obesse aliorum felicitati*, staa en anden i Lyset, hindre ens Lykke. Hanns hlutr Þótti miög hafa vid brunnid, *fors ejus fundo adusta adhesisse videbatur, v: illum mansisse sortem iniquam & deterrimam*, man syntes hans Lod var bleven temmelig søden, v: ubillig og uheldig.

Hlýdi (at hlýða), *obedire, parere*, adlyde. 2) *procedere*, lykkes. Ecki mun þad hlýða, *non procedet*, det vil ikke hjælpe noget. Þad hefr eingum hlýdt, *nemini bene cessit*, det lykkedes ingen hidindtil. Hlýði á, *ausculto*, høre paa. Hlýði yfir, *idem.*

Hlýðinn, *obediens, morigerus*, lydig. Hlýðugr, *idem.*

Hlýðni, *f. obedientia*, Lydighed.

Hlýindi, *pl. calor*, Varme.

Hlýna (at hlýna), *calefcere*, blive varm. Ná hlýnar, *jam frigus remissit*, nu bliver det varmt i Vejret. Hlúnar, *idem.*

Hlýnni (at hlýnna at), *favere, fovete*, ynde, elste, beskytte.

Hlýnnindi, *n. pl. commodum v. fulcrum rei familiaris*, Besvemmelighed eller Hjælp for Husholdningen. *alias hlunnindi.*

Hlyntr, *fovens*, gæstlig, velvillig.

Hlyntr, *m. arboris genus, cilia*, Rindetra.

Hlýr, *egellidus, rapidus*, lunkn, varn.

Hlýri, *m. frater, facius*, Staldbróðer, Kammerat.

Hlýri, *m. avaricia maculosa, inter lupos invidiosus pingvissima*, en Art af Stenbidere.

Hlýrfeitr, *præpingvis*, meget fed.

Hlýri, *n. rostrum, affula triangularis ad utrumque summum latus proae*, Gallion eller trekantet Bret paa begge Sider af Horklavnen. Skip Magnúls ks, kom á hlýrid Mariuslúðinni, *navis Magni regis impexit in summam proam Mariusuda*, Kong Magnus's Skib stætte paa Mariusudens Gallion.

Hlýrbyrdiskip, *qua sales assulos habet, fluctibus avertendis apras*, Skib, som har saadanne Planker, tjentlige til at afværge Dølgerne.

Hlýrnir, *m. calum, Himmel. á calore*, vid. hlýr.

Hlýr (hlaut, hafi hlotir, at hljóta), *obtinere, imperare*, faa, erhólde. 2) *cogi, necesse habere*, nødes, tvinges til.

Hlýr, *f. res, consistentia*, Ting, Tilstaaelighed. Til nockurrar hlýtur, *mediocriter*, nogentleds, middelmaadig.

Hlýri (at hlýta), *usi*, bruge, benytte sig af. Ei villdi hann öðrum þar til hlýta, *illo solo usi voluit*, han vilde ikke bruge nogen anden dettil. Hann hlýtti ecki þeirri einni konu, *ea sola muliere non contentus erat*, han lod sig ikke nøje med den Kone allene.

Hlæ (hló, hafi hlegit, at hlæa), *videre, gaudere, le, glæde sig*. 2) *nutere, glænde*. Óxin hlær, *securi acies altes, c: obtusa est*, Døsen glændser, 3: deus Eg er stov. Hlæa hlædar vid Hallsteini, *latera montium gratulantur Hallsteino advenzum*, Bjeldsiderne le mod Haldstein, eller lofsøste ham ved Ankomsten.

Hlæandi, *videns, leende*. 2) *effuse gaudens*, overgivent i sin Glæde.

Hlæi, *n. ridiculum*, Sjækkeri. vid. athlæi. Hendi ósk ei þad hlæi, *istam ridendi materiam non demus*, gid vi ikke give dem Anledning til latter.

Hlæi (hlægi v. hlædi, at hlæa), *gaudio afficere*, glæde, være Marsag til andres Glæde. Þá elskar þá hina aumu þjóð, *Drottins svika er diðful hlædu, gentem miseram perduellium amas, qua diabolus gaudium affecerunt* (Thorgrils ad Magnum regem Olavi filium), du effer det ude forraderste Gølf, som glædede Djævelen — sagde Skjalden Torngilð til den norske Konge Magnus Olafsson. Þad hlæir mig, *mili gaudium est*, det glæder mig.

Hlæilegr, *ridiculus*, latterlig.

Hlæilega, *ridicule*, latterligen.

Hlær v. Hlýr.

Hnæcka-dramb, *n. cervix, crista*, Nakke, en Haarbusk paa Dagshovedet.

Hnæcka-drembi, *n. idem*.

Hnæcka kërra, *f. recanus*, Stivhed i Halsen.

Hnaeka-kéer, *retoria cervice*, Rivnakket, knejsfende.

Hnaeka-kálur, *f. pl. cervix piscinum*, Fiskehaffer.

2) *confusio nuchæ ex fustigatione*, Hævelser i Nakken af Stød eller Slag.

Hnaeka-gróð, *f. nucha*, Hulhed i Nakken.

Hnaeka-hnaus, *m. capes triquetus*, et trekantet Stykke Grønsvær.

Hnaeka-smidr, *m. ephippiarius*, Sadelmager.

Hnaeka-spik, *n. tori occipitis*, Nakkespæk, fedt Rød i Nakken.

Hnaekgiðrd; *f. vid. Södulgiðrd.*

Hnaekhnúa, *f. nodus, v. apex ephippii, v. front, Sadelknup.*

Hnaeki, *m. occipur*, Nakke.

Hnaekmídi, *m. index anchoræ*, Ankerstok.

Hnaeki, *m. ephippium, scordiscus*, Sadel.

Hnáleikr, *m. alacrias*, Fyrighed, Behændighed, Hurtighed. *vid. knáleiki.*

Hnalla (at hnallo), *fuste tundere*, banke eller knuse med en Kjev.

Hnallr, *m. fustis, v. flagellum piscatorum*, Knipspef, Kjev.

Hnappa (at hnappa saman), *conglolare*, samle tilfammen i en Hob, Klode eller Dyrge.

Hnappheida, *f. compes equorum, sive vinculum globulo & laqueo connexum*, Hilde, som i Seland bruges til Hæste, for at de ej skal løbe bort.

Hnappr, *m. globulus, capur*, Knap. 2) *turbæ, carerva*, Hob, Flok.

Hnappr, *arcus, asper*, Knap, trang. Hann bió vid hnappa kosti, *asperitatem fortis expertus est*, han havde knapt hvad han behøvede.

Hnár, *strenuus, impiger*, rast, hurtig. *vid. knár.*

Hnáreistr, *superciliosus*, hovmodig, knejsfende. 2) *in altum recurvus*, højt oprejst og tilbageheldende.

Hnarra- v. Hnetra-vandr, *morosus, difficilis*, knurren.

Hnask, *n. violenta quassario*, Støden og Rypsten. 2) *lucta*, Bryden.

Hnaska (at hnaska), *quassare, inquietare*, ryste, Pumpe.

Hnatin, *sedulus, diligens, stitig*, *vulgo natinn*

Hnatta (at hnatta), *vibrare, elevare*, svinge, slaa Bold, kaste op i Luften.

Hnatleikr, *m. spharomachia*, Boldspil.

Hnatstækinn, *spharomachia peritus*, en god Boldspiller. 2) *pervicax, agilis*, behændig, smidig.

Hnauk, *n. labor radosus, opus servile*, kedsomt melig Forretning eller Tærløds Arbejde.

Hnauka (at hnauka), *cernuus laborare, servire*, arbejde nebbøjet. *vid. hnaukinn.*

Hnauksamr, *solicite laboriosus*, arbejdsom. Hnauksamt verdr hönnum nú, *multa jam illi negotium facessunt*, nu har han travelt, nu maa han stbe og slæbe.

Hnaukr, *m. vid. Haukr*. Hann færðiz i

- hnaukana, *viribus nisebasur*, han strætte af alle Kræfter, isteden for: han sacete Skuldrene op, og trak dem sammen, *pr. axillas elevavis et conorsis*.
- Hnaus, *m. caspes, gleba, pr. massa*, Jordklump, Grønsvær. 2) *cuneus, quo lamina dolabra moderatur*, Kile i en Høvl.
- Hnaus-veggr, *m. agger caspitius, terreus*, Væg, opført af Grønsvær.
- Hnefa (at hnefa), *adunca manu prehendere*, gribe uden om med Haanden. Her er nå hnefad ráð, *consilium in manu est, e re nata sumendum*, her er Raad paa rede Haand.
- Hnefa-högg, *n. pugnus, colapha*, Ørefiszen, Kindhest.
- Hnefa-spiölld, *n. pl. pugillares*, Skrivtavle.
- Hnefi, *m. pugnus*, Næve. *alias knesi*. 2) *tracta*, en Haand eller Nævesuld. Melhnefi, *tracta farina*, en Haandsuld Mel. Landhnefi, *tracta terra*, et lidet Styrte Land.
- Hnegg, *n. hinnis egvorum*, Urinsten.
- Hneggia (at hneggia), *hinnire*, vrinste.
- Hnegi (at hnegia), *flexere, inclinare*, bøje, bukke. At hnegia sig, *inclinare se*, bukke sig. Hann hnegiz til miskunar, *ad misericordiam flexisur*, han røtes til Medlidenshed.
- Hnegiaz at, *inclinari*, vare tilbøjelig til.
- Hnegianlegr, *flexilis, flexibilis*, bøjelig.
- Hnegidr, *inclinatur*, tilbøjelig, hengiven til.
- Hneiging, *f. flexio*, Bøjning.
- Hneiki (at hneikia), *vid. Hnicki*.
- Hneita, *f. sal dulce algarum*, sødt Salt af et slags Stang. 2) *mulier poet. Kvinde*.
- Hneittr, *saccharo algarum albicans*, hvidagtig af sødagtig Tangsalt.
- Hneixla (at hneixla), *offendere, scandalizare*, give Forargelse.
- Hneixli, *n. scandalum, offendiculum*, Forargelse.
- Hneeki (at hneekia), *impedire, repellere*, hindre, holde tilbage.
- Hneeking, *f. obstraculum*, Modstand, Hindring.
- Hneckir, *m. idem*.
- Hnelli (at hnella), *protrahere*, flyde frem, støde frem.
- Hnellinn, *plagofus*, som sloot gjerne. á hnallr. 2) *rotundus, ir. acer & fortis*, rund, ir. rest, styrig.
- Hneppa, *f. curvatura*, Rumhed, Bøjning.
- Hneppi (at hneppa), *curvare, premere*, bøje, knibe sammen. Hneppa sig, *curvare, contrahere membra*, krumme Lemmernes. Hneppa út af hási, *e domo expellere*, drive ud af Huset.
- Hneppi (at hneppa), *fibulare, connectere*, knappe.
- Hneppi, *n. manipulus*, Bundt, Neg, Knippe.
- Hnepping, *f. curvatura*, Bøjning. 2) *fibulario*, Knapping.
- Hneptr, *uncus*, kroget, krum, *ir. knappet*.
- Hneppr *vid. Hnappr*. Hneppr er fridr med greppum, *egre servatur pax hominibus*, det er kæp Fred blandt Folk.
- Hnertra (at hnertra), *sternuere, sternutare*, nyste.
- Hnerri, *m. sternumentum*, Nysten.

Hnefja, *f. funis, ir. laqueus, Neb, ir. Strikke, Snor.* Hnefja og hnappur, *ocelli & noduli, Knaphul og Knap.*

Hnettinn, *rotundus, compactus, rund, fast.*

Hnettilegr, *idem.* 2) *fortis & dexter, raff og behändig.*

Hnettilega, *fortiter, dextre, raff, behändig.*

Hneyfa, *f. lapsus, inclinatio, Gald, Hælden.* 2) *dedecus, ignominia, Vanære, Skam.*

Hneyfulegr, *ignominiosus, vanærende, skammelig.*

Hníðlídri, *m. commissura cruris & ossis femoris, artus poplitei, Knæhæse, Knæledet.*

Hníðlída-verkr, *m. gonagra, Værl i Knæene.*

Hníðra (at hníðra), *destrahere honori alicujus, diffamare, søge at formindste Ens Ære.* At hníðra á bak, *absentem diffamare, fortale En i hans Braværelse.*

Hníðran, *f. decrecario, Skumlen, Dagvæfelse.*

Hnie, *n. genu, Knæ. vid. kné.*

Hnieleifr, *m. fibula conjungens transra cruris tubulosis, ex utroque latere navigioli, vi vocis, sola genuum, nam ad hanc uncarum fibulam re migit oliqua stantes in genua se excipere, en Elaa eller Krampe, som forener Hørbænken med Breddebelædningen paa Eiberne af en Baad.* Ordet betyder egentlig Knæsaale, fordi Hørfarlens forhen holdt sig oppe paa Knæene ved denne krumme Elaa, medens de roede staaende.

Hnierunnr, *m. progenies, stirps, Slægt, Stamme.*

Hniesbót, *f. poples, Knæhæse.*

Hniefot (at hniefotia), *in gremio collocare, satte i sit Skjød.*

Hnieflig, *n. lapsus in genua, Knæfald.* 2) *ignominia, levior diminutio capitis, Vanære, Vlet paa Æren.*

Hniefligr, *m. idem.*

Hniefkel, *f. parvella, rotula, Knæfat.*

Hnífa-smidr, *faber calcearius, Knihvæd.*

Hnífi, *n. manubrium cultri, Knifkast.*

Hnífi (at hnífa), *cornu evacuare, udtømme et Horn.* Hann hnífi i einu af horninn, *cornu abique pausa evacuavit, han udtømte Hornet i en Skulr.*

Hnífill, *m. corniculosa, lidet Horn.* 2) *pinna-culum proæ navium, den yderste Spids af et Fartøj, Forstav.*

Hnífsilbickia, *f. pr. canis cornuta, hornet Hund, metaph. increpacio cum fustigatione, Skamslikker og Dyrkl tidlige.*

Hnífl dryckia, *f. ubi seorsum quisque ingurgitat vinum, Drickeslag, hvor hver drikker for sig, adskilt fra andre.*

Hnífsilyrði, *n. pl. scommata, Skofser, stikkende Ord.*

Hníflóttir, *cornicula habens rotunda & uncinata, som har korte og krogede Horn.*

Hnítr, *m. culter, Kni.*

Hníg (hneig v. hnieg, et hníga), *desiderere, co-dere, falde sagte, synke ned.* 3) *fluere, rinde, flyde.* Blóðid hnígr ei, *sanguis non fluit, Blødet rinder ikke.* Það hnígr hér at, *huc*

- spectat*, det sigter her til. Ef þid beriez, muntu hníga. *fi ad manus veneris inier vos, tibi inereundum*, hvís þi sáa, vil þu falde. Margt hnígr et hönnum, *multa in ejus emolumentum constunt*, mange Ting síde sammen til hans Þorðel.
- Hniginn, *occisus*, drátt. 2) *afficus*, svákket. Hniginn á efra alldr, *provecæ ataris*, til Alders.
- Hnigna (at hnigna), *decrescere, deficere*, tage af, blive svag. Hönnum hnignar, *laugvesfir, decrescit*, hans Kræfter tage af, han bliver svag.
- Hnignandi, *caducus, languidus*, affaldig, svag, hvís Kræfter tage af.
- Hnignan, *f. langvor, detrimentum*, Affaldighed, tiltagende Svaghed.
- Hnikar, *m. agnomen Odini*, Odins Tísnovn.
- Hnikudr, *idem*.
- Hnikla (at hnikla), *glomerare*, vinde i Nøgle.
- Hnikill, *m. glomus, is. globus*, et Nøgle af Traad eller Garn, *is. Klode, Kugle*. Hnikler í bránum, *contractum supercilium, quod signum iracundiæ habetur*, sammentagne Rynker í Panden (som gjerne anses for Tegum til Brede).
- Hnicki (at hnickia), *raptare*, gribe eller stode haardt til.
- Hnickr, *m. reclusa, dolus*, Skjelmstykke. 2) *ap-prehensio violenta*, hastigt Greb eller Stod. Þad gengr hnickium og skrickium, *impari passu, per iteratos nisus procedit*, det gaar i
- usævne Skritt, (med Stod og Fald, Hulter til Hulter).
- Hnióðr, *m. dehonestatio*, Beskjæmmelse, Tort.
- Hnióðkr, *m. vid. Fnióðkr*.
- Hnióðr, *m. colliculus*, Bakke, Hø. 2) *glabrities*, en Tue, Þorðklump. Flæðar-hnióðr, *v. supra*.
- Hníppinn, *curvus, is. mastus*, krum, *is. bekymret*.
- Hnípplingr, *m. vid. skarfr, est variatio speciei, s. vtblaaring*, Skarv. (eiðslags Sofugl).
- Hníppi, *n. vid. Hneppi*.
- Hníppi (at hníppa), *impingere*, støde til.
- Hníppingr, *f. lucra levior*, ubetydlig Þryden.
- Orða-hníppingar, *f. pl. contentiones virulentæ*, Stjanderi, hestig Trætte.
- Hníppiz (at hníppaz), *luctari, congregi*, bryðes. Vorir frændr hafa lengi vid hníppiz, *maiores nostri contentiones feram diu inter se recipereverunt*, vore Slægttinger have lange været hinandens Uvenner.
- Hnípr, *n. curvum s. contractum corpus*, Leges metó krumme Stilling. At sitia í hnípri, *contractis artibus herere*, at síðe saaledes. At vesia sig í hnípr, *de fele dicitur, ad saltum se præparante*, siges om Ratten, naar den krummer sig for at gjore et Spring. 2) *puerile ludi genus, et slag Drengelæg*.
- Hnífs, *n. sapor gravis, v. ingratus cibavorum*, Affmag eller stærk Smag ved Mad. Hönnum Þótti hnífs at látædi mannsins, *gestus viri abominabatur, viscosos repurabas*, han sølte

Modbydelighed for Mandens underlige Fagter.

Hnoda, *f. rhombus, glomus, et Gornnagle.*

Hnoda (at hnoda), *depressa, farinam subigera, alte, læste.*

Hnod, *n. bulla ferrea, tudendo facta, en Hamret Jærndoppe, Hovedet af et Eom.*

Hnodadr, *depressicus, altet.*

Hnodhamar, *marculus, Smedehammer, Forhammer.*

Hnodri, *m. floccus, Noppe, Blot, Snug.*

Hnodröttr, *floccosus, noppet.*

Hnokinn, *cernuus, pronus, frum, nebbøjet.*

Hnoeki, *m. unciolus, uncinus, lipen Krog. Hann rak järnhnocka å kistu Klauså, sandapilam Kläfsu uncinis ferreis oclufu, han naglede Jærnkroge eller Haager paa Kläfses Ligliste.*

Hnollr, *m. algor, Kulde, Gysen. vid. hrollr.*

Hnos, *n. nixus, v. nixus debilis, Anstrængelse, stær af svage Kæfter.*

Hnosa (at hnosa), *nisi, conuui, stræde af alle Kæfter.*

Hnosa, *f. brabeum, cymelium, en kostbar Ting. 2) nam pr. virginis, v. Dea, en Jomfrues eller Gudindes Navn.*

Hnos-gati, *n. delicia, Lækkerbidsten.*

Hnos-gatr, *eximius, v. rarus, herlig, ypperlig, is. sjelden.*

Hnot, *f. nux avella, v. coryli, Hesselkud, is. Hesseltra, Noddetræ.*

Hnotskög, *m. nucem, Noddekov, Hesselkud. At fara å hnotskög, nucez quæsum exire,*

gaa ud for at plukke Nodder. *metaph. dis-simulanter explorare, udspejde uformælt.*

Hnotaf (at hnota), *vellicare, leviser fricare, nappet, gnide, gnide sagtellig.*

Hnotur, *f. pl. articulario dorsi & costarum spuriarum, Rygradens og de falkte Ribbens Sammensætning. Kyrin geymir hnotur, pingvedo vacca illam articulationem obregir, Koen er saa fed, at Rygledene ikke kan ses.*

Hnorber, *de armenis dicitur, quando illa articulario, ob maciem, actu cutis numerari potest, siges om Hornkvag, naar det er saa magert, at man kan tælle Rygbenene, ved at føle paa Hudene.*

Hnöggra (at hnöggra), *impingere, staa paa. 2) succussare, v. caespitare, stumpe.*

Hnöggr, *parcus, knap, karrig. 2) rei incensus, stittig.*

Hnöcköttr, *cervice, v. tergo discolora, som har broget Hals eller Ryg.*

Hnökröttr, *scaber, ru, knudret.*

Hnökra (at hnökra), *vid. Hnoggra.*

Hnökrur, *f. pl. scaberrimus, inæqualitas, Røsteb, Skrumpenhed.*

Hnörr, *m. navis mercatoria, Handelsflib.*

Hnötröttr, *globosus, rotundus, rund (som en Kugle). Hnötröttrar rætur, bulbi, radices bulbosæ, runde Nodder.*

Hnötrr, *m. sphaera, is. bulbus, Klob, Kugle, is. etflags Løg eller Nodvæsk. At núa Hnötrinn, acruus agere, at gnide en Kugle*

de vedblive at arbejde paa en Ting, som alles rede er færdig.

Hnúa, *f. tuber*, Knude, Puffel.

Hnúubakr, *m. balena tubere pinniformi in dorso, fistula in medio capite*, Korchval, etflags Hvalfisk, som har en stor finnebænet Puffel paa ryggen.

Hnúar, *m. pl. nodi, condyli digitorum*, Fingersknogler, de fremstaende Led af Fingeren, naar den bøjes sammen. *in singulari hnúi.*

Hnúdla (at hnúdla), *subigere, densare*, sammenstrykke, tætte, valke. 2) *in tubercula compingere*, sammentrykke i Knuder.

Hnúdr, *m. tuber, tuberculum*, Knude, Puffel.

Hnugginn, *tristis*, bedrøvet.

Hnúkr, *m. gibber in jugo montis*, Bjergspidse.

Hnúpl, *n. compizatio*, Smaatpveti, Napsen.

Hnúpla (at hnúpla), *surripere*, smaaftjale, røve.

Hnúplamr, *rapax*, tyvagtig.

Hnúplágr, *m. corvus aquaticus, pelicanus medius*, en Art af Starve (Søfugl). *alias gráskarfr.*

Hnúsk, *n. rapaxio, v. confusio*, Hysten, *iz. Stød*, Skuffen.

Hnúskan, *f. idem.*

Hnúska (at hnúska), *consuudere ad livorem*, prygle eller knuse, indtil Huden bliver blaa.

Hnúsker, *m. tuber*, Knude, Hævelse.

Hnútr, *m. nodus*, Knude.

Hnúta, *f. nexus, nodus, iz. topfus*, Led, Ledesmod, Knogge, *iz. Sandsten.*

Hnybba (at hnybba), *cornupestere*, støde, stange

libt. Nautin hnybbar, *boves congregiantur*, Nødene stanges.

Hnyd (hnaud, hefi hnodit, at hníóða), *ferum ruditare, recuudere*, hamre paa Jærn.

Hnydia, *f. bulbus radice arborea, radix bulbosa arboris*, Knuder i Roden af et Træ, eller en knudret Rod.

Hnydingr, *m. physeter*, Spækbuggeten (etflags Hvalfisk).

Hnydraz (at hnydraz), *cogi in floccos (de lana)*, løbe sammen i Dopper (siges om Uld).

Hnyeki (at hnyekio), *uncare*, krumbøje. *á hnoeki.*

Hnýs (hnaus, hefi hnofid, at hníóða), *labare, cessitare*, snuble. 2) *sternutare (hoim & equorum)*, nyse (siges om Heste og Okser).

Hnýsa, *f. delphinus minimus, delphiniscus*, Vatfvin.

Hnýsi (at hnýsa), *scrutari, explorare*, udspejde, efterforske. *vid. niófn.*

Hnýsinn, *curiosus*, nygjerlig.

Hnýsni, *f. curiositas*, Nygjerlighed.

Hnýlsa (at hnýlsa af), *favere, ir, oruare, ynde, iz. pryde. á hnofs.*

Hnyt, *n. commissura annuli, cinguli &c.*, Sammenføjning paa en Ring, Daand o. s. v.

Hnýta (at hnýta), *convuodare*, knytte.

Hnytbiarg, *n. saxum praruptum*, stejlt Klippe.

Hnyt, *f. nux*, en Nød. *vid. nyt.*

Hnýti (at hnýta), *nectere, plectere*, knytte. Par hnýtir vid, *ad idem redit*, det begynder

der, hvor det slap. 2) *Scabrum-est*, det er knudret.

Hnýting, *f. nexus, nodatio*, Knytten.

Hnýr, Hnaut (at hnióta), labare, snuble. *vid. hnýs, kniótr.*

Hnýla, *f. nodulus*, en liden Knude.

Hnyt-mida (at hnyt-mida); *locum collimare, terminum constituere*, mede nøjagtigen, sigte paa.

Hnyt-ákiól, *n. umbraculum sub præcipitio rupis, v. clivi*, Ly eller Skjul under en Klippe eller Høj.

Hnytskógr, *n. anserum*, Nøddeskov.

Hnýttir, *nexus*, knyttet. 2) *in callum concretus*, sammengroet til en tyk Skaf eller Knude.

Hó, *clamor opilionum*, Faarehyrdernes Raab.

Hóa (at hóa), *conclamare greges*, at raabe, for at drive Hjorden sammen.

Hóf, *modus, medium, mediocritas*, Maade, Maadelighed, Middelvej. Þad gégmir ecki hófi, *modum non sapió*, deri er intet Maadehold. Hafa sig i hófi, *modum tenere*, holde Maade. U'r hófi, *supra modum*, umaadeligen.

Hóf, *n. convivium celebre*, stort Gjestebud.

Hof, *n. aula principum*, en Kortes Hof. 2) *fanum, delubrum*, et Afgudetempel.

Hófa (at hófa til), *convivium, v. solemnitas celebrare*, holde Gjestebud eller anstille en Højtidelighed.

Hófband, *n. catena, v. vinculum climacteris*, Kæde, hvori en Kjedel hænges over Skorstøien.

Hófblika, *f. calcha palustris*, Koblomme, Engeblomme, Smørret.

Hófdýr, *n. monycha*, et Dyr, som har hele Hove.

Hofgardr, *m. aula*, et førsteligt Hof.

Hofgards-menn, *aulici*, Hofbetjente.

Hofgydia, *f. sacerdos famina*, Præstinde i et Afgudetempel.

Hófhvarf, *n. dicitur ubi ungula equina desinit in cusem*, det Sted paa en Hestesod, hvor Huden og Hoven komme sammen.

Hofháringr, *m. in morem aulicorum superbiens*, en Spræbasse, der blyster sig som en Hofmand.

Hófhýndr, *moderatus*, sagtmodig.

Hofmadr, *aulicus*, Hofmand.

Hófnestr v. Hánefr, *m. rostrum climacteris*, Hagen paa den Kæde, hvori Kjedelen hænges over Skorstøenen.

Hófótótr (laundr), *furvus pedes*, et Haar, som har sorte Fødder.

Hóflamr, *temperans*, maadeholden, som holder Maade.

Hóflsmadr, *idem*.

Hóflsemi, *f. modestia, temperantia*, Maadelighed.

Hof-tollr, *m. tributum fano solvendum*, Skat til et Afgudetempel.

Hófr, *m. ungula equina*, Hesteskov.

Hófr, *m. uncinus cultuaris, in quo olla pendens, climacter*, Kæde med Krog, hvorpaa en Kædel hænges over Ilden; *alius háfr v. hár*.

Hann er heill á hófi, *res ejus adhuc integre pendens*, han er frísk eller ubestribiget. *mezaph. defuncta ab olla.*

Hóglátr, *modestus*, sagtmodig, Skiftelig.

Hóglegr, *mansuetus, moderatus*, bestjeden, sagtmodig.

Hóglega, *moderare*, með Maade, sagtmodigen.

Hóglif, *n. vita quiesca, mollis*, rolig Levemaade, roligt Liv.

Hógsamr, *mansuetus*, sagtmodig.

Hógvikinn, *facilis, benignus*, tjenstrellig, godmodig.

Hógvikni, *f. gratificatio*, Tjenstvillighed.

Hógvær, *mitis*, mild, god.

Hógværd, *f. mansuetudo, modestia*, Sagtmodig hed.

Hógværi, *f. idem.*

Hoki (at hoka), *incurvus hærere, v. in ima sede*, at sídde krum, paa Huf, eller i det underste Stæde. Hoka at konum, *incumbere mulieri*, besove et Fruentimmer. 2) *effeminari*, forkjælet, blive kvindagtig. Hesturinn hokir fæti, *egvus incurvat pedem*, Hesten krummer Foden.

Hokinn, *incurvus, cernuus*, nedbøjet, krum.

Hokra (at hokra), *senui rusticatu se sustentare*, opholde Livet ved ringe Bøndenaring. Hokra undan, *fugere, fugge*, drage sig tilbage.

Hol, *n. cavitas*, Hulhed. Efra hol líkama, *thorax*, Bryxshulheden. Nedra hol líkama, *abdomen*, Underlivet.

Hól, *n. laus, Rob.* 2) *jactantia*, Selvros,

Brotten. At 'gylla með hóli, *adulari*, smigre for En.

Hola, *f. foramen, os, caverna*, Hule.

Hola (at hola innann), *cavare*, udhule.

Hólballdr, *n. jactantia*, store Ord, Selvros.

Hólberi, *m. eucomiaster*, en Smigrer, Lyfter.

Hólkn, *n. aspretum, glabrum, ir. lava*, et usævnt og ufrugbart Sted. *ir. Lavastrækning.*

Holbeckia (at holbeckia), *abnegare*, aflaa-beckr.

Hólbréf, *n. epistola commendataria*, anbefalingsbrevelse.

Hólgiarn, *adularibus nimis tribuens*, som elsker Smiger. 2) *gloriosus, jactabundus*, pralende, brovtende.

Holgóma, *bronchus*, En, som snøvler.

Holgröftr, *m. cuniculus*, Mine, Gang under Jorden.

Holgrastar mein, *sinus*, en ond Byld.

Holhnúska, *f. rabes, phthisis, pr. exuberantia ventris morbidæ*, Tøring, Svindfot, Istedet for Mavens usunde Opsvulmen. *vid. hnúskr.*

Hólkr, *m. rubus*, Tude, hult Ror.

Hóll, *m. tumulus, colliculus*, Høj.

Hólm-gánga, *f. duellum, monomachia*, Tvekamp.

Hólmgaungumadr, *duellator*, en Tvekampsr, Duellist.

Hólmi, *m. insula*, Holm, en liden Ø.

Hollqvæmr *vid. Hallqvæmr.*

Hollr, *fulus, sincerus*, hult, oprigtig.

Hólmr, *m. arena*, Kamppladé. Skora á hólm, *ad duellum provocare*, udfordre til Tvekamp.

- Gånga á hólm, *in arenam descendere*, begive sig til Kamppladsen.
- Hold, *n. caro*, Kjød.
- Holda-hnoda, *n. animal carnosum*, et fyldigt Dyr.
- Holda-kicki, *n. idem*.
- Hold-fall, *n. macies*, Magerhed, Slunkenhed.
- Hold-súi, *m. gangraua, necrosis*, Dødsjød, Kræbs-Røde.
- Holdgan, *f. incarnatio*, Kjødets Paatagelse.
- Holdgrannr, *strigosus, macer*, mager, smælter.
- Holdlegv, *carnalis*, Kjødelig.
- Holdmikill, *carnosus, corpulentus*, Kjødsfuld, fyldig.
- Holdrosi, *m. curis inversa*, den indvendige Side af Huden.
- Hold-tekia, *f. vid.* Holdgan.
- Holdugr, *corosus, carnosus*, fed, fyldig.
- Hollusta, *f. fides, fidelitas*, Huldskab, Troskab.
- Hollustu-eidr, *homagium*, Trokæbed.
- Hólótrr, *foraminosus, fistulosus*, fuld af Huller.
- Hólpinn, *salvus, tutus*, hjulpet, trygg, sikker.
- Hönüm er hólpíd, *in tuto est*, han er i Sikkerhed.
- Hólsamr, *gloriosus*, stortalende, pralende.
- Hóls-manir, *m. pl. jaccauin*, Selvros.
- Holt, *n. aspretum, confrago, colliculus saxei*, en ujævn og stenig Jordplet eller Høj, (forhen brugtes Ordet om en tyk Skov). Opt eru í holti heyrendr nær, *quicquid in locis cavis dicitur, per resonantiam aliorum aures verberat*, mellem Højene eller i Skoven ere tit Tilhøret nærmere end man tænker.
- Holta-rót, *f. radix silueus*, Roden af en liden Djernkælle.
- Holta-sóley, *f. dryas, herba*, takbladet Frohale.
- Holund, *n. vulnus, ad cavitatem corporis, v. intestina transactum*, et Saar, som trænger indtil Indvolbene.
- Holundar-sár, *n. idem*. Hólsár, *n. idem*.
- Holr, *cavus*, hul.
- Holurd, *f. saleum cavum*, en hul Stenhøj, tt.
- Hóládur, *f. vena cava*, Hulaaren i Legemet.
- Hóp, *n. recessus, v. derivatio fluminis, v. maris, confluentis*, Mundingen af en Flod, eller en lille Vig af Søen, hvori en Bøl falder.
- 2) *refugium*, Tilflugsted.
- Hopa (at hopa), *recedere*, vige tilbage. At hopa sér til vanfa, *cessione turpi in vituperium incurrere*, vige sig til Vanære.
- Hopan, *f. cessio*, Vigen.
- Hópa-kaup, *n. emtio per aversonem*, Høbekjøb.
- Hópum saman, *surmatim*, i Høbetal.
- Hoppi, *n. saltus, chorea*, Spring.
- Hoppa (at hoppa), *saltare*, springe.
- Hópr, *m. turba, turba, caterva*, Høb, Flok.
- Hór, *m. vid.* Hófr.
- Hór, *m. adulterium*, Horeri, Hor. 2) *adulter, Horfarl*. Hyör þeirra hefr þinn hór verid, *quisquis eorum adulterium tecum commisit*, enhver af dem har været din Dolet.

Hóra, *f. adultera*, Hore, *Slæge*.

Hora (at hora), *fame emedullare*, ubhungre.

Horadr, *emedullarus, macer*, mager. Horad
lamb, *agnus curio*, magert Lam.

Hóraz (at hóraz), *adulterium committere*, bet
drive Hor.

Horaz (at horaz), *macerere*, blíve mager.

Horbleka, *f. visolum fibrinum*, Balleblade.

Hordingull, *m. sivia mucosa*, Snot, som hæn-
ger fra Nasen.

Hórdómr, *m. adulterium*, Horett.

Horfú (at horfa), *speculare, insuere*, se paa. Þad
horfir er mér, *ante me est, ad me spectat*, det
vender mod mig. Þad horfir til, *veniet, erit*,
det ser ud til. Þar horfiz illa á, *in ruinam*
vergiz, der ser det ilde ud. Horfdu nú vid,
adversus esto, vend dig nú lige imod. Horfaz
í augu, *se invicem insuere*, se hinanden í
Djnene. Ef só bídr vid at horfa, *modo*
venerit occasio, om man saa synes, hvis Leilig-
hed gíves. Horfa Ell augu. úr hófði sér,
oculis indulgere, donec hebescant, stíere, indtil
Djnene blænde.

Horfinn, *è conspectu subductus*, som er ude af
Sigtet. Heillum horfinn, *superstes fortuna*,
hvis Lykke er ude; *vid, supra heill*. Vel
um horfinn, *aspectu pulcher*, smuk af Udseende.
Virðiz mér Vatsfódr vana, sem sagdr
er, heidarlega húsfadr, horfinn um med
grænt rosk, *pradium Vatsfódr mihi videtur*,
ut fama fert, honorifice adificatum, ræcium
caespide viridi, mig synes Guarden Vatnósfjorð

være, ligesom Nytteet har fortalt, meget vel
bygget, omkringet med Gærder og Tæge af
Grønsvær.

Horfullr, *mucosus*, snottet, fuld af Snot.

Hórgétinn, *adulterinus*, Horeunge, avlet í Hore-
dom.

Horhöglð, *f. macie confectum animal*, et meget
magert Kreatur.

Hórkari, *m. machus, adulter*, Horkarl.

Horklesli, *f. mucor, v. spurum crassius*, Snot,
slimagtigt Epye.

Hórkona, *f. adultera*, Horkvinde.

Horlopi, *m. caro flacca & exsiccata macie*, Kjød,
som er slapt og udtøret af Magerhed.

Horn, *n. angulus*, Hjórne, Braa, Affrog.
2) *cornu*, Hørn. 3) *tuba*, Valdhorn. Hann
hleypr æcki af sér hörnin, *nilhil festinat*, han
frynder sig stet ikke. *metaph. deducta (ut*
videtur) à cervis. Hardr í horn er taka,
durus atque difficilis, haard, og ond at
komme til rette med. Hafa horn í skóu
manns; *persequi aliquem, pr. cornu petere la-*
rus ejus, forfølge En, (egentlig: at slange en
í Siden). Hann á í margt horn at sita,
multa illi sunt curanda & observanda simul,
han har mange Ting at sørge for, og gíve
Agt paa

Horn (á höndum), *n. callus*, haard og tyk Hud
í Hænderne.

Hornaugu, *oculi limi*, Næve Djne. Ar líta
hornaugum, *limis oculis insuere*, stjalt til en-
Hornblóð *vid. koppablóð*.

- Horn-klofi, *m. corvus*, en Ravn. Hann hángir í hornklofanum, *inharet miser aliorum unguibus, v. aliena potestate*, han er í andræs Rer (eller Vold).
- Hornblástr, Hornblástr, *m. zubarum sonitus*, Lyd af Valdhorn eller Basuner.
- Hornlim, *m. gluren*, Hornlim.
- Hornóttir, *cornutus*, som har Horn.
- Horn-sáli, *n. gastrosteus, pungirius*; Hunde: Keile.
- Hornstafr, *m. columna angularis*, Hjörnestotte.
- Hornsteinn, *m. lapis angularis*, Hjörnesten.
- Horn-ánger, *m. filius illegitimus*, Stegfredsbarn.
- Hornúnger, *m. porus é cornu haustus*, Drik, som man drifker af Horn.
- Hornugla, *f. vid. Náttugla*.
- Hortugr, *ves. his insulens*, tróðsig í Orð, gjen: fridig. *q. ordugr*.
- Hóru-hús, *n. lupanar*, Horehus.
- Hórukró, *f. idem*.
- Hose, *f. caligo*, Høse, Strømpe.
- Hoskar (at hoska), *valere, bene, vore tili Nytte*. Þáð hoskar þér eeki, *non sufficet tibi*, det nytter dig ikke. Hvad sem hoskar, *quicquid rei sit*, hvorledes det end er, hvadsomhelst Rer.
- Hoskarz (at hoskarz), *celebrascere, celebris fieri*, blive beramt.
- Hoskr, *fortis, generosus, is. celebris, brav, adels: modig, is. beramt*. Þeir hórtuz hoskir af þessu verki, *hoc facinore famam sibi comparasse putarunt*, de troede at have skaffet sig stort Navn ved denne Bedrift.
- Hofóttir, *pedes discolor*, hvít Fødder have en anden Led end Kroppen.
- Hospital, *n. nosocomium*. Hospital. *vid. Spítali*.
- Hospitals-haldari, *nosocomus, parabolanus, diaconia prator*, Hospitalsforstander.
- Hofs, *n. mollis quassario*, sagte Nyften eller Skumpen.
- Hóisa (at hóisa), *quaire, morare sursum*, Kampe, kaste sagte i Vejret.
- Hósta (at hósta), *tussive*, hóste. Hósta frá sér, *exussire*, udhøste, harte ud.
- Hósti, *m. tussis*, Høste. Þurr-gall-hósti, *tussis sicca*, Righøste. Hvidu-hósti, *tussis convulsiva*, stærk Høste.
- Hót, *n. gestus, affectus, Lader, Gebärder*. 2) *mina, Trudsel*. Hann var líðr í hótum og atvikum, *gestu et conversatione mitis erat*, han var venlig og mild i Lader og Omgang. Eeki hót, *nilil*, ikke det mindste. Hann svaradi, og heldr vid hót, *regeris, & quidem non sine minis*, han svarede med noget truende Mine.
- Hóta (at hóta), *minari*, true.
- Hótan, *f. mina*, Trusel.
- Hótindinn, *morosus*, vanstellig, kaurvorren.
- Hótindni, *f. morositas, inepta & frivola reprehensio*, Kaurvorrenhed, Doblelsge.
- Hotta (at hotta), *equivocum clamare*, at raabe í en vis Tone, for at drive Høste frem.
- Hott, *n. equivocum clamor*, Raad for at faa Høste til at gaa hurtigere.

Hödd, *f. aurum, v. opes, nervi rerum gerenda-*
rum, Guld, Gods, Penge.

Höfda (at höfda), *caput imponere, superimponere*, sette Hoved paa. 2) *incipere, begynde*, Höfda lok, *conferari licem, actionem institueri*, anlægge, begynde Søgemaal, Sag.

Höfda-brík, *f. corona, v. lorica lectus*, Lanen af en Seng.

Höfðafötl, *f. pluteus*, Sengebret.

Höfðahluti, *m. caput cum thorace*, Hovedet tilfælig med Bugen.

Höfðalag, *n. superior pars lecti*, den Ende af Sengen, hvor man lægger Hovedet.

Höfða-keip, *n. navis capirata, v. rostrata*, et Skib med Gallon.

Höfði, *m. promontorium*, Fjorbjerg.

Höfðingi, *m. princeps, magnas*, Høvding, Herremand.

Höfðinglegr, *magnificus, splendidus*, stadselig, prægtig, gavmild.

Höfðinglega, *magnificet*, kosteligen, prægtigen, rundelig.

Höfðingkapr, *m. magnificentia*, Pragt, Hundshed.

Höfði, *m. onus, gravitas*, Byrde, Tøngde. Hann tók allann höfða af hesti sínum, og leiddi hann á græs, *onere omni equum levavit, atque in pascua abduxit*, han lettede af Byrden af sin Hest, og førte den paa Græs.

Höfgr, *gravis, ponderosus*, tung, svar. 4) *difficilis*, vanskelig.

Höfn, *f. portus*, Havn. 2) *fetus, embryo*,

Koster. 3) *habentia*, Formue, Ejendele.

4) *pascua*, Græsgang. Hann ráði höfninni, *portum noctus est*, han slap ind i Havnen. Konunni leyfðiz höfn, *mulier abortum fecit*, Konen fødte i Utide, for ilde. Kyrin heldr uppi höfnum, *vacca ad solitum semper virularur*, Kora kalvði paa den sædvanlige Tid. Höfn á skipi *vid. áhöfn*, höfn á káum, *conceptio vaccarum*, siges om Kjør, naar de have faat Kalv. Þar er hárhöfn góð, *pascua ibi lata sunt*, der er god Græsgang for Gaar.

Höfðild, *n. pl. licia*, Syster i en Æv. *vid. hafald.*

Höfðrángur, *m. delphinus major, thursio phocæna*, Delfin.

Höfðránga-hlaup, *n. pl. ludi quoddam genus, ubi pueri, delphinum in morem, aliter aliter supercurrunt*, etflagt Drengesleg, hvor de springe over hverandre, efter Delfinernes Maade.

Höft, *n. pl. deastri genium, q. moderatores rerum*, Hædningernes Afguder, som Tingenes Styresere. 2) *vincula, verinaculum*, Bænd, hvormed nogen hæstes eller hindres. *in singulari háft, vid. súra.*

Höfud, *n. caput, venter supremus veterum*, Hoved, den øverste Del af Raven hos de Gamle. Höfud framanverdt, *bregma, sinciput*, Forhovedet, Panden. Koma fyrir einn höfðinu, *ad frugem ducere*, bringe En paa den rette Vej. Til höfda, *caput versus*, ved Hovedet. Setia mann til höfuds einum,

- ficarium in aliquem subornare*, udsætte en Enig-morder paa En, sætte Pris paa Ens Hoved.
- Höfad, *n. inizium, v. summicar, ir. scena rei*, Begyndelse, Hovedpost.
- Höfadband, *m. redimiculum, vitta*, Hovedbaand.
- Höfadbani, *m. percussor*, Morder, Drabemand.
- Höfadbáts-madr, *celestes*, Hovedbaadsmænd.
- Höfadbendur, *f. pl. funes nautici primarii mali*, de stærkeste Loy, som gaa fra Masten til Dækket. *metaph. amici fidissimi, parasæ*, de paalideligste og vigtigste Venner.
- Höfadbindi, *n. vid.* Höfadband.
- Höfadból, *n. pradium primarium, liberum*, Hovedgaard, en stor Gaard.
- Höfadborg, *f. metropolis*, Hovedstad.
- Höfadbáunadr, *m. ornatus capitis*, Hovedstuds, det Klædningsstykke, hvormed Hovedet dækkes eller prydes.
- Höfadburdr, *m. gestus capitis*, den Maade, hvorpaa man bevæger Hovedet. 2) *auctoritas*, Anseelse. Fyrir attar sakir var höfadburdr honns mikill, *ob nobilitatem generis, magna erat auctoritatis*, formedelst høj Fødsel var hans Anseelse stor.
- Höfad-dagr, *decollatio Johannis Baptista*, Jø hannes Halsbuggelse.
- Höfad-engill, *archangelus*, Hovedengel.
- Höfad-fedr, *patriarcha*, Patriarkerne.
- Höfad-grainr, *capite mulctatus*, dømt fra Livet. Höfadgrait mun verda vinum prests *flabit capibus amicorum parochi*, det vil gjælde Præstens Venner Hovedet.
- Höfad-hár, *n. capillus capitis*, Hovedhaar.
- Höfadlaus, *acephalus, truncus*, hovedløs.
- Höfadlaus-görningr, *crimen capitale*, Hovedforsbrydelse, halvløs Gjerning.
- Höfad-brar, *m. pl. deliria mentis*, Afstandighed, Vanvid, falske Synere.
- Höfad-prestr, *pontifex maximus*, ypperste Præst.
- Höfadpríónn, *m. acus capitata, acicula*, Knapspeanal.
- Höfad-ríngl, *n. vid.* Höfadórar.
- Höfad-sképnur, *f. pl. elementa*, Elementerne.
- Höfad-skórángl, *m. excellens virago, et acie dulgit fruenticum*.
- Höfad-skýla, *f. umbraculum*, Skuggehat, Bind om Hovedet, for at beskyjeme Ansigtet mod Sol og Regn.
- Höfuds-ípadr, *vihannus, dux militaris, ir. præfectus*, Befalningemand, *ir.* Officer, den sædvanlige Benævnelse for Islands fjerde Sætsamtmand til sidst i det 17de Aarhundrede.
- Höfad-smidr, *m. architectus*, Bygmester.
- Höfad-stadr, *m. metropolis*, Hovedstad.
- Höfad-stóll, *m. ar. fors*, Hovedstol.
- Höfad-stór, *capito, macrocephalus*, som har stors Hoved.
- Höfad-stycki, *n. summa, capus*, Hovedstykke.
- Höfad-svim, *n. vertigo, scorumia*, Hovedsvindel.
- Höfad-svimi, *m. idem.*
- Höfad-sundli, *m. idem.* Höfadfundli, *n. idem.*
- Höfad-svódr, *m. curis capitis pilosa*, den Hud paa Hovedet, der er overgroet med Haar. Ei muntu standa yfir höfad-svórdum vor-

um, *namquam videbis capita nostra (cervicibus refecta) ad pedes tuos*, du skal aldrig se vore Hoveder ligge for dine Fødder.

Höfudverkr, *m. cephalalgia, cephalaea*, Hovedpine. Höfudverkr í halfu höfði, *hemisrania*, Hovedpine i det halve Hoved.

Höfudvindar, *veni cardinales*, Hovedvindene.

Höfud-vörðr, *m. custos corporis*, som bevogter ent Liv.

Höfudr, *m. inventor, auctor*, Opfinder, Ophavsmand.

Höfundr, *m. idem*.

Höfud-pýngsl, *carebraria*, Hovedpine.

Höfugleiki, *m. gravitas*, Tungshed. 2) *gratedo corporis*, Snut, Upasselighed.

Höfugr *vid*, Höfgr.

Högg, *n. verber, plaga*, Hug, Slag. Hann á vid marga í höggi, *cum multis ei res est*, han har Stridigheder med mange. Med höggi, *causam*, med Hug.

Högg (hió, hefi höggvid, at höggva), *cadere, percutire, huggere*. Höggva af, *amputare*, afsugge. Höggva út, *exsculpere*, udhugge. Hönum var nærri höggvit, *propinquus ejus casus est*, Hugget gif ham nær, ∴ hans Nærpaarørende blev dræbt. Höggva heftinn sporum, *equum calcarihus instigare*, give Hestien af Sporene. Konúngur skyldi höggva úr allar greinir, *regi relicta erat decisio somniis litis*, Kongen skulde afsjøre Tratten i alle Dele.

Höglid, *f. scibula, spira*, Spande, Hagte, Walle.

Hann ætlar sér hagdírnar, enn hinum höglin; *sibi capulum, cuspidem alii destinat, ∴ sibi soli sapi*, han vil forrette det letteste, men overlade andre det sværeste, ∴ han sørger allene for sin Fordel.

Höggormr, *m. scorpius*, Hugorm, Slange, Skorpion.

Högg-orrufla, *f. cominus conferta manus*, Fægtning, Slag.

Högg-skógr, *m. sylvæ cada*, Skov til Vedhug.

Högg-sverdr, *n. spatha, v. acinacis*, Huggelaarde, Slagsværd.

Höggvopp, *n. pl. arma, quibus insignuntur ietus*, Vaaben til at hugge med.

Höggun, *f. è loco morio*, Diarrelse fra Stedet.

Höggni, *m. felis mar*, Hantat.

Hökt, *n. claudicatio*, Halten.

Hökti (at hökta), *claudicare*, at halte.

Hökull, *m. thorax, Dryskharnisf. 2) epidysis sacerdotalis, planeta, casula, erisichelium*, Messelbæge.

Hökul brækur, *f. pl. femoralia caligis affixa*, lange Duffer, som ere bundne faste til Kulslerne. *alias* Ökul-brækur; *vid*, ökli.

Höku-nótt, *ultima nox solis in signo capricorni, ethnicis olim sacra*, den sidste Nat Solen gaar i Stenbukkens Tegn, hvilken Hedningerne holdte hellig. Haki v. Hökull, *haec nox sola numerum imparum faciebat diesum totius anni, medium dividens hyemem*, denne Nat afdelte Vinteren i to lige Dele, men foraar-sagede at Dagenses Tal i det hele Aar var ulige.

Hökulátr, *m. ima pars menti*, den nederste Del af Hagen. Hann lét síga hökulaátrín, *pudore faciem demisit*, han slog Hovedet ned af Undsællighed.

Hökulstór, *mensa*, som har stor Hage.

Höll, *f. aula regia*, et kongeligt Slot.

Hölldr, *m. dominus fundi aviri, v. allodialis*, Odelmand. Hölldr í báí, *prædicator potens & rei lausa*, en anselig og formuende Landmand.

Hölldear, *m. pl. rustici*, Bønder. 2) *militæ prædicatorii*, Besætning i en Fæstning. á hæld.

Höllun, *f. nurus, nurcio*, Helden til en af Eiderne.

Höm, *f. clunis equorum*, Lend, Wag. Hesturin setr hömina í vedrid, *equus clunes rempestasi obvertis*, Hesten vender Wagen mod Uvestret. *metaph.* Því seturda hömina vid hönum? *cur posteriora illi obvertis?* Hvorfor vender du ham Wagen?

Hömlur, *f. pl. scalmi clavus uterque, anterior & posterior*, haade den forreste og bageste Rörplud.

Hömluband, *n. retinaculum remi in scalmio, strophium*, et Baand paa Kæven at den ikke skal vaffe.

Hömlun, *f. vid. Hamlan.*

Hönd, *f. manus, palma*, Haand. Þad er mér innan handar, *mihí facile est, v. cersum ad*

manus, det er mig en let Sag, eller jeg har det ved Haanden. Hönum félluz hendur, *obstupuit*, han blev rent forbauset. At hafa hendur fyrí sér, *manibus obtuici*, forsvare sig med Haenderne. Þeir þóttuz hafa höndum himin tekid, *ultra modum in suu gaudebant*, de troede de havde gjort uhyre Lykke. Med hardri hendi, *dura manu, severe*, alvorligen, strængeligen. At sitja andam höndum, *sedens osiari*, sidde stæfleslø. At vera fyrí annars hönd, *vices præstare alicujus*, være paa en andens Vegne. At giallda v. launa áti hönd, *pecuniam statim præstare, græca fide mercari*, betale eller lønne straks (konstant). At leyfa hendur sínar, *pro se satisfacere communi operi*, spildesigjøre sin Pligt, forrette et Pligtarbejde. At sela á hendur, *fidei alicujus committere*, anbefale. Hvad er nú fyrir hendi? *quid est ad manus?* hvad er nu for Haanden? 2) *quid jam faciendum?* hvad skal man nu gjøre? Med hángandi hendi, *lente, torpide*, sendrægtigen, med Uvilje lighed. Þú ert ecki annarar handar made hanns, *ne quidem dimidiis illius viribus par es*, du er ikke halv saa stærk som han.

Hönd (í milli áttíds og göma), *acryochir*, Haanden mellem Haandledet og det forreste af Fingrene.

Höndla (at höndla), *tracare*, handtere. 2) *ai-sequi, capere*, fange, faa fat paa. 3) *mercaturam facere*, drive Handel.

Höndlan, *f. usurpatis*, Brug. 2) (*hodie*) *mercatura*, Handel.

Höndugr, *dexter*, behændig. Hændugr, *idem*.

Hönduglegr, *idem*. Hönduglega, *dextre*, behændigen.

Hör, *m. linum fracticum*, Hør.

Hördr v. Herdr, *induratus*, hardet. 2) *nom. pr. viri*, et Mandénavn.

Hördugr, *trux, austerus*, grusom, haard. 2) *stre-nuus*, rast, duelig.

Hörfa (at hörfa undan), *cedere, fugere*, vilge tilbage, flygte.

Hörga, *f. asprezum edizius*, en Djerghøjde, Skippehøj, *qs.* herka, harka. Nú eru ecki uppi nema hæfsta hörgar, *præter aspreza ediziora nix omnia hqusit*, nu er alt bedækket med Sne, undtagen de højeste Bakker (eller Skipper).

Hörgabrádur, *f. sponsa divum, immanissima gigas, tandem idolum*, Gudernes Brud, var en Jættekvinde, dyrket som en Gudinde, (hed egentlig: Torgerd).

Hörgar, *m. pl. ara idolosum, lvarium*, Afgudernes Altære. 2) *lares, idola*, Hødguder, Afgudebilleder.

Hörgull, *m. extremitas, v. minima pars rei*, den yderste eller den mindste Del af en Ting. 2) *defectus, penuria*, Mangel, fattigdom. *qs.* hörkull, á harka. Hér er hörgull á heyi, *scui penuria hic est*, her er Mangel paa Hø. Hann sagdi frá Öllu úti hvörn

hörgul, *omnia, etiam minimas circumstantias, retulit*, han fortalte alt til Punkt og Prikke.

Hörmáng, *f. miseria; luctus*, Elendighed, stor Sorg. á harmr.

Hörmulegr, *stabilis*, begrundelig, ynkelig.

Hörmulega, *lucrose*, ynkeligen.

Hörpuskel, *f. pecten (maeis) auritus striatus, concha pectinata, purpurea*, etslags Muskel af rundagtig Dannelse, med ophøjede Streiber.

Hörpudiskr, *m. idem*.

Hörpu-slágari, *m. citharadus*, Harpestager.

Hörund, *m. cutis, derma*, det yderste af Huden. I milli skinnis og hörunds, *inter cutem & cuticulam sive epidermidem*, imellem den yderste og inderste Hud.

Hörundsfarfi, *color rufus*, Rødsfarve.

Hörundshvitr, *corpore candido*, som har meget hvid Hud.

Höstur, *f. pl. vid.* Heststengur.

Höstugr, *austerus, secus*, bitter, strang, bidsig.

Höttótt, *capus discolor*, huld Hoved er af anden Farve end Kroppen.

Hött, *m. pileus, capizium*, etslags Fruentimmers hat. Hann svarar og horfir úti hött, *in omnibus absurditatem prodit*, han svarer og stræer hen i Vejret (som en Hjaunte).

Hráblaur, *cruidus & recens, de fellibus & cornibus animalium dicitur*, raa og blod, siges om Skind og Kjød af Creature.

Hrada (at hrada), *celerare, maturare*, haste, skynde. Hrada sér, *festinare*, skynde sig. Hrada serd sinni, *maturare iter*, haste med

Hessen. Nå er þörf at hrada sér, *festinazo opus est*, nu er det nødvendig at man skynder sig.

Hradberg (á tönnum), *rubigo, v. tartarus denarium*, Størpe paa Tønderne. *vid. hrodi & berg.* Þad ligger á hradbergi fyrir hönum, *dicendi copia valet*, han er begavet med en særdeles Talerkonst.

Hradfleygr, *volatu celer*, som flyver hastig.

Hradfætr, *pernix*, rask til Føds.

Hradhendr, *manu pernix, promus*, behändig, hurtig i sit Arbejde.

Hradi, *m. celeritas*, Hastighed, Jlfærdighed, Hurtighed.

Hradlega, *celeriter*, hastigen.

Hradmæltr, *lingva volubili*, som taler hurtig.

Hradneyrinn, *esu promus*, som spiser hurtig.

Hradr, *celer*, hurtig, snar.

Hrafi, *n. tracca*, en Tot. *gs. hraml, á hrammr.* Suidhrafi, *n. nix recens & rara*, *v: manipuli nivis hic vel illic*, nyfalden Sne, adspredt hist og her.

Hrafla (at hrafla), *manu verrere*, strabe sammen.

Hraflandi, *m. precipitans*, Nedfalden, Nedstyten.

Hraflinga-björg, *f. vita sustentatio ex rapto*, Næring af Rov.

Hrafling, *f. rapina*, Rov.

Hrafn, *m. corvus*, en Ravn. *pr. rapax, osceu phabejus*, Phabi ales.

Hrafn (af nauti), *radii sterni, v. costa spuria*,

Fordelen af en Ofseryg tillige med Ribbenene.

Hrafnablaður, *f. pl. folia radicalia densis leonis*, Svøtands Blade.

Hrafnaklukka, *f. cardamine pratensis*, wild Karfe, Sjøgeblomster.

Hrafnakrúnk, *m. crocizus*, Ravnestrig.

Hrafnamál, *n. idem.*

Hrafnönd, *f. anas cristata, nigra, pectore & abdomine albis*, Topand.

Hrafnreidur, *f. balana (nobis) media, ventre plicato*, etflags Hvalfisk.

Hrafnsvarte, *coraciinus*, sort som en Ravn.

Hrafntrinna, *f. gages islandicus*, Icelandsk Agat, Obsidian.

Hrafsi, *m. nom. pr. 2) rapax*, en Røver. *gr. hramfi.*

Hragl, *m. glomus aqueus ignis*, Fugtighed som udspreddes af Jlden.

Hraglandi, *m. pluvia varior & frigidior*, en kette kolde Regndraaber fra Stjerne.

Hraglar (at hragla), *pluere, smacere.*

Hraði, *m. cruditas*, Raahed. *2) nom. multitudine*, *v: infesta navina*, Svinsfletter, siges om en stor Mængde.

Hraðjetinn, *infectis marinis exesus, quod corporibus animantium occidit saepe in fundo maris, intra paucos dies, fortaret af Svinsfletter, hvilet tit hændes Legemer, som have ligget saa Dage i Svæn.*

Hrak, *n. res rejectanea, nullius in pennis*, en Ting uden al Værdi, aldeles ubrugelig.

Hrakadr, *gravisima contemptu exceptus*, modtaget paa en vderst haanlig Maade.

Hrakdómr, *m. vid. Hiak*.

Hrakfór, *f. iter ignominiosum*, haanlig Rejse.

Hrakhólar, *m. pl. colles venso expositi*, Høje, som ere udsatte for Vind og Vejr. Hann er á hrakhólum, *infestatur adversa fortuna*, Skjæbnen er ham ugunstig.

Hráki, *m. spatium*, Øppe.

Hrakinn, *propulsus*, forjaget, fordrævet. 2) *volarus*, plaget, angstet.

Hraklegr, *rejectaneus*, aldeles uduelig. 2) *incornus*, *male habitus*, slet behandlet.

Hraklega, *male*, slet, ilde.

Hrakimagr, *aeris molestiis macer*, som af slet Behandling er bleven mager.

Hrakmáll, *lingva imperens, conviviosus*, som har en uforstammet Mund, en Skjændeglaft.

Hrakmenni, *n. homo nauci, varathro*, et slet Menneſke, en Kjeltring.

Hrakníngr, *m. molestia, persecutio*, Besværlighed, Nøje. 2) *objurgatio, v. convivia*, Skjænden, Skjældoord.

Hraknings-ferd, *iter molestum, damnosum*, en besværlig og uheldig Rejse.

Hrakordalamr, *conviviosus*, som bruger Skjældordsord, uforstammet i sin Tale.

Hrakraufadr, *icribus multis laesus & deformatus*, *de lignis & metallis dicitur*, beskadiget med Hug eller Stik (siges om Træ og Metaller).

Hraks-virðr, *nikili estimandus*, som ikke er af nogen Værdi.

Hraktr, *propulsus*, forjaget.

Hraksnýtr, *viliſſimus*, meget ringe, som ingen vil have. E'g vil þad ecki hraksnýta, *infra vilissimas res estimo*, i mine Dine har det ikke ringeste Værd.

Hrakvidri, *n. sava tempestas*, Uveje.

Hrakvidralamr, *tempestuosus*, stormende Vind med Regn og Blæst.

Hrakyrði, *n. pl. increpacio aeris*, haard Jettesætelse. 2) *convivia*, Skjældoord.

Hrakyrðr vid. Hrakordalamr.

Hrálíka, *caro viva cure detracra*, levende Skind, som Huden er trukket af. Hann féck so mikil áthrot at hann varð allr hrálíka, *sana scabie affectus est, ut tota curis permadesceret sanie*, han blev overfaldet af saa stærk Udset, at hele Kroppen blev bar for Hud.

Hrammr, *m. ursus*, Bjørn.

Hrammr, *m. armus, pes ungularum belluarum*, Venet paa et Dyr der har Kløe.

Hrammsa (at hrammsa), *violenter arripere*, rive hastig til sig.

Hranna (at hranna), *undas formare, undare*, atølge, løbe over med Bølger. Þar hrammar skarnit á, *sordibus undarum suffusum est*, Skaruet sidder derpaa ligesom i Bølge.

Hrannarektr, *m. imber sapius incernisens*, Pladsregen, som imellem holder op.

Hrap, *n. lapsus, Nebstyrten.*

Hrapa (at hrapa), *ruere, precipitari, styrte ned.*

2) *festinare, haste, stynde.* Eeki mun' ég hrapa at því, uou sam ciao faciam, det gjør jeg ikke saa hastig.

Hraparlega, *precipitans, solide, ubetænksom.*

Hraparleg, *præceps, fremsufende, overflende.*

2) *subitaneus, pludselig.*

Hraplandi, *n. festinatio, precipitatio, H, Hast.*

Þad vord hönum fyrir í hraplanda, *immédianso fecit,* det gjorde han i ubetænksomhed.

Hrapordr, *precipitans loquens,* som taler ubetænksomt. Sæmundr prestur varð við þetta hrapordr, *Sæmundus sacerdos, his visis, oris inopentiam prodidit,* dette bragte Præsten Sæmund til at tale ubetænksomt.

Hrappa (at hrappa at), *incredpare, give Trettesættelse.* vid. harpa at.

Hrapp, *m. nom. pr. viri, 2) immisus, violentus, ublid, voldsom.*

Hrár, *crudus, raa.*

Hrasa (at hrasa), *labi, cadere, snuble, falde.* vid. rafa.

Hráskinnis-leikr, *cestorum ludus, Raaskindet Leg* (brugtes af Zatterne i Hebenold).

Hráskinnis-skór, *m. pl. carbazina, Sko af ugarsvet Læder.*

Hráslagi, *m. udor pelagicus, Fugtigbed af Søen.*

Hrat, *n. acini & floccs baccarum, Stene i Vær.*

Hrata (ot hrata), *ruere, impingere, støde sig, snuble.* vid. rata.

Hratia (at hratia at), *impellere, accelerare, haste, drive frem.*

Hratti, *m. aestus maris modicus ac frequens, maadelig men idelig Brænding.* Hér er hratti við fiðruna, *hic mare plangit,* her fuser Søen ved Stranden.

Hraufa (at hraufa), *divellere, splitte ad, flæde ad.* 2) *perforare, gjennemboe.*

Hraufa, *f. alveus vulveris, Nabaing i et Saar.* vid. rufa.

Hrausan, *f. vulnus, it. fissura, Saar, ic. Sprælle, Nabning.*

Hrávidi, *n. arbor viridis, frisk Træ.*

Hrávidr, *m. idem.*

Hraukr, *m. frus arborum, en Stal, Dyrge,* (Hær af brændbare Ting, f. Ex. Torv).

Hraukr, *m. carbo aquaticus, pelicanus azer, Toppstav.*

Hraun, *n. asperum salebra, lava, en forbrændt Klippestrakning.*

Hraungl, *n. strepens, Larm, Støj.* 2) *summa suavia structura ex rudi saxo, et Wygning af utilbygget Sten, som falder sammen af sig selv.*

Hraungla (at hraungla), *ex rudi lapide male frueve, ita ut suapte cadat frues, at bygge paa den Raade.* Þad hraunglaz, *non coheret,* det vil ikke henge sammen.

Hraungloppla, *f. cavitates fenestratae, v. caminus saxei olim liquefacti, accolis pro ovilibus suis, Huler, Lava, Klipper, som tildels brugtes til Gaareleje.*

- Hraunpufa, *f. vid' gigiar puls.*
 Hraustlega, *fortiter*, mandigen, tappert, med
 Styrke.
 Hraustleiki, *m. vires*, Kræfter, Styrke. 2) *fanixas*, Sundhed.
 Hraustr, *fortis*, *is. sanus*, stærk, raff, *is. fund.*
 Helgi Ásbjarnarson var hraustasti madr, enn
 einginn afreksmadr at afli, *Helgius Asbjornis*
erat vir animo fortissimus, at robore corporis mediocrius tantum, Helge Ásbjarnsen var
 en meget stær Mand, men ingen stær Mand
 af LegemeKræfter.
 Hráati, *n. pl. cibaria cruda*, raa Spise.
 Hrediar, *f. pl. pudenda virilia*, de mandlige
 Skandele.
 Hrefna, *f. corvus famulus*, Hunteavn. 2) *quin-
 tus á carina circulus tabulari navis*, den femte
 Afdeling af Planter fra Skjolen i en Daad
 af íslandsk Bygningemaade. 3) *idem ac*
hrafn-reidur.
 Hregg, *n. imber oxydrias v. oxydrias*, Plads-
 regn.
 Hreggvidri, *n. idem*.
 Hreidra (at hreidra), *uidulari*, gjøre eller bygge
 Hede.
 Hreidr, *su. nidus*, en Fuglerede.
 Hreidr-bjallr, *m. ovum effacum, ulimum effata*
avis, en Fugleæg sidste Æg, hvoraaf ingen
 lunge udblekkes.
 Hreifi, *m. manus vituli marini*, Labbe paa en
 Sælhund. 2) *manus hominis, sc. metacarpus*
cum digitis, Haand paa et Menneske.

- Hreifi (at hreifa), *movere*, *pr. manuvractive*,
 røre, bevæge. Á hreifi. Hreifa vid, *saugere*,
 røre ved. Hreifa sér, *movere*, røre sig.
 Hreifa upp á sér, *peplum melius construere*,
de mulieribus dicitur, rette paa sin Dyndt,
 (siges om Fruentimmer).
 Hreifilegr, *alacer*, spyg, raff.
 Hreifdr, *morus*, rort.
 Hreifing, *f. morio*, Mærlse, Bevægelse.
 Hreifingr, *m. melioratio status*, Omstændighe-
 dernes Forbedring, bedre Raar. Hann huxar
 sér til hreifings, *sperat meliora, arrogat sibi*
spem, han glæder sig i Haabet.
 Hreifir, *hilavis, soliso animosior*, munter, som er
 i bedre Lune end han ellers plejer.
 Hreimr, *m. sonus*, Lyd.
 Hreimir (at hreima), *resonare*, give Lyd fra sig.
 Hreinn, *purus*, ren.
 Hreinn, *m. nom. pr. viri*, 2) *rangifer, rheno*
carandus, et Hensdyr, ísar en Hænren.
 Hreindýr, *n. idem*, et Hensdyr.
 Hreindátr, *mundiciem amans*, renfærdig.
 Hreinlega, *munde pure*, renfærdigen. 2) *caudi-
 de, probe*, oprigtigen.
 Hreinlegr, *mundus, viridus*, renlig, pyntelig.
 Hreinleiki, *m. puritas, castitas*, Renhed.
 Hreinliffi, *n. castitas*, Rydsighed.
 Hreinlifr, *castus*, rydsf.
 Hreinlyndi, *u. candor*, Oprigtighed, Fromhed.
 Hreinlyndr, *candidus*, from, oprigtig.
 Hreinlæti, *n. mundities*, Hensfærdighed.

- Hreimannlega, *candida*, oprigtiget. 2) *viriliter*, mandigen.
- Hreimannlegr, *candidus*, oprigtig, retsindig, ærlig. 2) *virilis*, mandhaftig.
- Hreimennska, *f. candor*, Oprigtighed, Ærlighed. 2) *virilitas*, Mandighed, Kæthed.
- Hreinsa (at hreinsa), *mundare, expiare, renser, feje*. Hreinsa akr, *agram ferrire, runcare*, rense en Ager. 2) *elapidare, exoffare*, rense en Mark for Sten og Grus. Hreinsa sig af *malina, crimen diluere*, sige sig fra en Sag, rense sig fra en Beskyldning.
- Hreinsan, Hreinsan, *f. expurgatio, expiatio, Renselse*. 2) *depuratio, Lutten*.
- Hreinsanar-offer, *n. piamentum, catharma, Renselsesoffer*.
- Hreinsanar-eldr, *m. purgatorium, Eljerild, Renselsesild*.
- Hreinskilinn, *candidus*, oprigtig, redelig.
- Hreinskiflenn, *justitia (commutativa) observans*, som er oprigtig i Handel og Wandel.
- Hreinskaka, *f. pellis rangiferina, Rænbjørst Etind*.
- Hreinvidri, *n. serenum, sudum*, klar Lust.
- Hreisa, *f. aucilla fugitiva, v. exorroris*, en Fugl, som er boet lobet af Tjeneste, en Landstrygerse.
- Hreis, *n. casa, mapalia e virgulis*, en ussel Hytte. 2) *cubile, stratum virguleum, quo pauperes utuntur*; Leje af Rør eller Lyng, hvoraf fattige betjene sig.
- Hreisar, *f. pl. virgula, Ribbust. alias hrisar*.
- Hreisköttr, *m. ermineus, mustela nivea*, en Hermelin. *vid. hermelin*.
- Hreistrá (at hreistrá), *desquamare, skrabe* Skjæl af.
- Hreistradr, *sqvamosus*, med Skjæl paa. 2) *desquamatus*, som Skjællen er skrabet af.
- Hreistran, *f. desquamatio*, Skjællens Afkraben.
- Hreistrugr, *sqvamosus*, med Skjæl paa, fuld af Skjæl.
- Hreistr, *n. sqvama, Skjæl*.
- Hreiti, *n. rixa, Riv, Tvistighed. alias hreyti rextius*. Þeir komu i hreiti saman, *ad convivia inter illos venis*, de kom til at lavede med hinanden.
- Hreiti (st hreito), *difficere, dissipare*, adsprede, splitte ad. At hreita frammi orði, *in verba prorere*, lade et Ord falde i Hidighed. 2) *mulgere, malte (verb. arr.)* 3) *lacrare, modicum lac dare*, give maadelig Mælk fra sig.
- Hreitir, *m. dissipator, vibrator*, En som adspredet og udstøret.
- Hreki (at hrekin), *pellere, propellere*, forjage, fordrive. 2) *amare increpare*, tale haardt til, tettesatte. Þá hreki undan, *frustra contra ventum nituntur*, Vinden driver dem fra Landet.
- Hreckia-madr, *m. idem ac sequens*.
- Hreckiöttr, *subdulus, nequam, Kalkagtig*, underfundig, fuld af Skjelmstykker.
- Hreckvið, *f. nequitia, Stalkagtig* hed.
- Hreckvílega, *nequiter, Kalkagtig*.
- Hreckvið, *nequam*, udlært i Skjelmstykker.

Hreckvísligr, *idem*.

Hreckr, *m. dolus, ir. nequicia, Aneb, Skjelmis, Apske, ir. Skalkagtighed.*

Hrelldr, *maelus, bedrøvet.*

Hrelli (at hrella), *tristitia officere, bedrøve.*

Hrelling, *f. meror, Bedrøvelse.*

Hremmdr, *faucius, pr. unguibus violatus, saaret* (2: af et Røddyr's Klør). *Peir vóru miðg hremdir, graviter vulnerati erant, de vate ilde saarede.*

Hremmanalega *vid. Hreimannalega.*

Hreimni (at hreimna), *unguibus arripere, rapzare, brancare, grabe med Kløerne, bortsnappe.*

Hremming, *f. convulso, cruciatus, dolor, stor Smerte. 2) idem ac sequens.*

Hremmingr, *m. manipulus, merges, en Haands fuld, et Knippe.*

Hremsa, *f. sagitta, en Pil. 2) ungula adunca, en kroget Klo eller Kralle. Drekinna hafdi fest hremsur sínar i holdi dýrins þarga, draco ungulas in carnem leonis impegerat, Dragen havde fæstet sine Klør i Lovens Ljød.*

Hreppa-mót, *n. comitia curiata, tribunicia, conventus tribunarius, Sognefestve (i Jöland: Hrepéting).*

Hreppa-stefna, *f. idem.*

Hreppi (at hreppa), *consequi, forsio adipisci, faa, opnaa, erhølge.*

Hreppstjóri, *m. pauperum curator, tribunus, curio ruricolaris & rurestris, Hrepstyre (i Jöland: Sognefoged og Fattigforstander).*

Hreppstjórn, *n. curatura pauperum, eribunatus, Sognefoged:Embede, Fattigforstanderskab.*

Hreppstjórnarþing, *n. vid. Hreppamót.*

Hreppsmadr, *contribulis, Hrepmand, Soguesbarn (som hører til et Sogn.*

Hreppskil, *n. pl. vario, v. obligatio contribulium, de Paalæg, som bør ydes af en Hrep eller Sogns Indvaanere til fælles Bedste.*

Hreppr, *m. pagus, curia, eribus minor ruralis, districtus eribunicius, Hrep, Sogn (som staar under en eller flere Hrepstyre's Opsyn).*

Hrer, *n. vid. Hrðr.*

Hreks, *vivax, sanus, vegetus, ir. animosus, sund, frisk, ir. fyrig, modig. At hreksa sig, relaxare animum, gjøre sig lystig, muntere Sindet.*

Hreksi (at hreksa), *relaxare, recreare, vedersløvge.*

Hreksing, *f. recreatio, Forfriskning, Vedersløvgelse.*

Hreksilegr, *vid. Hreks.*

Hreksilega, *animose, usofsagt.*

Hret, *n. tempestas procellosa, Uvejr, Snefog. Viku hret, procella septiduana, Uvejr, som vedbaar en hel Uge.*

Hreyki (at hreykia), *struere, erigere, oprejste, rejse i Vejret (siges især om Stakke eller Dvænger). Hreikia hatti, cristas erigere, lade Hatten sidde højt paa Hovedet.*

Hreykti (at hreykta), *confortare, sætte Mod og Stykke i En.*

Hreykti, *f. fortitudo, Stykke, Tapperhed.*

Hreyfalegr, *robustus*, rafl, tapper.

Hreyfalega, *robuste*, tappert, kraftigen.

Hreyftimadr, *vir fortis*, en stærk eller tapper Mand.

Hreyftivork, *n. egregium facinus*, Heltegjerning.

Hriá, *f. molestia*, Møje, Elendighed.

Hriádr, *lacerus*, reven, slide. 2) *arumnosus*, kummerfuld, elendig.

Hriái (at hriái), *lacerare*, sønderrive, slide i Stykker. 2) *molestare*, besvare, bedrøve.

Hriálega, *lacere*, *ir. molestie*, forevent, *ir. besværligen*.

Hriálegr *vid. Hriádr.*

Hrid, *f. procella, nimbus*, Uvejr, Blåbregn, eller Snefog. 2) *prælium, concursus*, Erksalug, Angreb. 3) *momentum temporis*, et Djæblik, Haandeventing. 1' hrid, *una*, tilføje, tillige. Hardafta hrid i fótum, *achme*, en Sygdoms haardeste Anfald. Fædingar hrid *vid. fæding.*

Hridarfeigr, *consumax, difficilis, tardus*, stiv, halstarrig, doffel.

Hriáio, *f. screasus*, Hatken, Stommen. *vid. hrydia.*

Hridum, *interdum, per intervalla*, undertiden, sommetider, imellemstunder. Sveinarnir voru stundum at Hvammi, enn hridum at Stadi, *pueri, interdum Hvammi, at sapius per intervalla Stadi manebant*, Drengene opholdt sig imellemstunder paa Hvam, men dog oftest paa Stad.

D d d

Hrif (at hriða), *rapere*, gribe. *vid. lif. 2) scalpere, rive, flø, krabse.* 2) *sufficere*, virke, ratke til. Hriða mun þad, *efficum dabit*, det vil fikket virke. Þad hrið hönnum ecki, *non afficit illum*, det virker ikke paa ham.

Hriðu, *f. rastrum, furcilla*, en Rive. 2) *iteratio*, Jøgtentagelse. Hann kalladi upp í hriðu, *clamitabat*, han raabte i et vak.

Hriðu, *n. raptus*, Griben. Hriðan, *f. idem.*

Hriða (at hriða), *rapere, corripere*, gribe, rive hastig bort. Hriða til sin, *harpagare*, snape, stjæle bort.

Hrigla, *f. asthma*, in *sp. moribundorum*, Rasken af Trængbrytighed (Hær hos Døende).

Hrikalegr, *inconcinuus, ir. gracilis*, klobset af Væst, *ir. tynd, smal.*

Hriki, *m. longurio*, en meget høj Mand.

Hrikt, *n. stridor, crepirus*, Knarken, Stralende Lyd.

Hrikti (at hriktu), *stridere, crepere*, kværte.

Hrim, *n. fuligo, Sod.* 2) *pruina, ros congelatus*, Rim, Rimfrost.

Hrimaldi, *m. fuligine pastus*, som har drukket Sod i sig.

Hrimfrost, *n. pruina, nebula gelida*, Rimfrost.

Hrimpurh, *m. fuligine reter, aut frigore & gelu horridus gigas*, en Jette, der ser nd som Sod, eller har salt Udseende af Rimfrost og Is. *recrius hrim-purs.*

Hrina, *f. commotio aeris, cito desavientis*, Luften

pludselige Forandring til mildere Veje. 2) *inconditus clamor*, fast Skrig eller Raab. 3) *vagitus*, Dørneskrig.

Hrin (hrein, hest hrinid, at hrina), *clamare*, skrig; skaafe: 2) *adhærere*, hænge ved, stde fast paa. Pad' hrin á, *adhæret: de unguentis ut & imprecationibus dicitur*, det sidder fast ved, (siges om Smørelser, samt Forbandelser eller Velsigelseser).

Hringar (at hringa), *gyrare; ir: circulare*; bannene en Kred, *ir: omringe*; omgive.

Hringadr-kadall, *m. spira*, Tov, som er lagt i Kringler.

Hringabrynja, *f. lorica annularia, hamis conferta*; Hringepandser, et Harnisk, der bestaar af sammentsejede Ringe i hveerandre.

Hringbroet, *n. orbis saltatorius*, Ringbrud (er en Rundbænde, som før brugtes i Island).

Hringhyrdr, *cornubus camuris*, som har krumme bøjede Horn.

Hringia, *fibula*, Spænde.

Hringi (at hringia), *ara quasire, campanam pulsare*, at ringe.

Hringiari, *m. edituus*, en Klotter.

Hringing, *f. pulsatio campana*, Ringen.

Hringla (at hringla), *cum sonitu quasire*, klumpre, klinge. 2) *quasi*, give en klingende Lyd fra sig. Gialldit hringlar í síðdi hannis, *resonat unanmi in marsupio ejus*, Pengene klinge i hans Pung. Hana hringlar gialldi, *quasi ara*, han klinger med Pengene.

Hringofinn (dåker, *textura*) *annularis, scutulata*, ringvævet Tøj.

Hringormr, *m. herpes, zona, serpens, uredo*, Ringorm.

Hringr, *m. circulus, gyrus*, Ringbugt; Ring. 2) *annulus*, Ringerring.

Hrinur, *f. pl. resonantia*, Gjenlyd. 2) *vociferatio*, vedholdende Skrig.

Hrinr, *m. idem*. I' Túngufalli æpti mikid óp, og var mikill hrinr á estir, *in Tungufalli ingens clamor editus est, quæcum ingens resonantia excipit*, fra Hjerget Túngufjeld kom et højt Skrig, hvorpaa fulgte stærk Gjenlyd.

Hrióða (at hrióða), *vacuare*, tomme. *vid. rióður*.

Hrión, *n. scabresum*, Ruhez, Strumpenhed.

Hriómótr, *scaber*, ru, knudret, ujævn.

Hriónúngur, *m. res incomparata, in ruinam prona*, slet Arbejde, uden Barighed. *vid. hrún*.

Hrióflugr, *glaber*, ujævn.

Hrióflug-ord, *verba aspera, dura*, knudrede Ord.

Hrióstr, *n. asperum, glabresum*, et ujævnt og ufrugtbart Sted.

Hrip, *n. difformis corbis, formio*, en utæt Kasse eller Kurv. 2) *scriptura tumultuaria*, Skrift, som man har skrevet i en Hast. 3) *lanificium crassissimum*, d: *opus tumultuarium*, meget grovt Udentøj, d: Hæstværk, som ikke buer stort.

Hripa (at hripa), *persuere*, rinde igjennem. 2) *tumultuarie agere*, gjøre noget i Hastværk, især skrive.

Hris, *v. frutex*, Hris, Kreat. 2) *virga*, Hris, en Vaand. At gánga úr hrisi vid einn, *ad extrema usque causam persequi*, forsøge en Sag til det yderste.

Hrisla, *f. virga*, en Vaand, liden Gren.

Hrisluqvistr, *m. virgula*, Hriskvist, en liden Gren.

Hrisgríón, *n. pl. oryza*, Hrisengryn.

Hrisgríóna-grautr, *m. pisanarium oryzae*, Hrisengrod.

Hrisland, *n. fruticetum, frutecum*, Egn, beovkset med Hris eller Kreat.

Hrislaz (at hrisloz), *fruticari*, buffel, Hryde Grene. 2) *virgulae v. frutices formare*, danne Grene eller Kviste.

Hrisrif, *f. fruticum evulso*, Hrisbukkens Opvækning.

Hrisrunnr, *m. virgultum, fruticetum*, Hrisbust.

Hristi (at hrista), *quaire, quassare*, ryste. Hrista af sér, *executere*, ryste af sig. Hrista höfudit, *caput quassare*, *v. adnuere*, ryste med Hoves det.

Hristing, *f. quassatio, concussio*, Rysten.

Hristingr, *m. tremor*, Dæven, Rystelse. 2) *tubulcis est varii generis sanuum, aliud alio interspersum*, forskjellige sammenblandede Hosorter.

Hrisfánger, *m. filius ex matre ancilla, ante partum manumissa, sub dio in fruticeto genitus*, kaldtes forðum en kort for Darnesødselen frígiven Slavindes Søn, maaské fordi han fødtes ude i Krattet, under fri Himmel.

Hriáfí, *maffus*, forrigfuld, bedraved.

Hrodafenginn, *incomtus, crassus*, grov, plump.

Hrodafullr, *idem*.

Hrodalegr, *idem*.

Hrodavirkir, *negligensur, v. fordide agens*, som arbejder slet og fuskeraftig.

Hrodi, *m. purgamentum, quisquilia*, Udsejning, Stærn, Uhumskhed.

Hrodinn, *evacuans*, udtømt. á ryd. Hrodid skip, *hominibus evacuatá navis, ad internecionem omnibus deletis, et Stib*, som er blottet for Gølf, Hvið hele Mandskab er drabt i Kamp.

Hródr, *m. encomium, laus*, Ros, Berømmelse. 2) *poema, et Digt*.

Hródurhöllr, *omnia in meliorem partem pro altero interpretans, honori favens*, som udtryder alle andres Handlinger paa den bedste Maade, *ir. arefjar*.

Hródugr, *sibi arrogans*, storagtig, brovtende, som gjør sig for meget til.

Hródurskota (at hródurikota), *in pejorem partem, v. locum movere, v. ferre, detrudere*, føre af Lave og Orden, forringe, fortale. Verdr hródurskotar harla, hér tinni eg þad, mínum munat einn of styr stála, starflaus födr arfi, *parimonio meo enulum detraxit, id hic re-fero, non ero unus armorum otiosus spectator, min fædrenearð forringed saare meget, maa seg her fortalle; ene vil jeg ikke vare Kampeus ardelose Silskuer*.

Hróf, *n. stazio navis, navale, Elidsstade.* 2) *rimosa & caduca structura*, Bygning, som ikke er af nogen Varighed. At setia upp í hróf, *desistere ab opere*, give et Værk tabt, holde sig med et Værk.

Hrófa (at hrófa upp háfi), *ex ruinis caduca domus alteram vilem exedificare*, opføre en svag Bygning af gamle Druiner.

Hrófatrylla, *f. vacillans structura*, vakkende Bygning.

Hrófna (at hrófna), *lacerari*, stillet ad. 2) *diminui*, formindsket. *alias rofna*. Hrófpar af fé hanns, *opis ejus dilabuntur*, hans Gods adskiltet.

Hrófr, *m. agnomen Odini*, Odins Titnavn.

Hrogn, *n. pl. ova piscium*, Fiskerogn.

Hrognkélfi, *n. pl. ostracium, cyclopterus, lumpus, v. lepus marinus*, en Art af Stenbidere. *alias hrockélfi*.

Hrogn-lagia, *f. piscis ovipara*, Hunfisf, som søder Rogn af sig.

Hrói, *m. azilica*, en Klampe. 2) *rex, Ronga, gall. roi; hinc*. Horn-hrói, *aries*, en Vædder.

Hrokaskapr, *m. superbia, insolentia*, Overmod, Stoltshed.

Hrokafullr, *fastuosus*, overmodig, stolt, opblæst.

Hroka (at hroka sér), *superbire, inrumescere*, hovmode sig, stoltføre.

Hrokayrdi, *n. pl. verba indigna, fastuosa*, stolte eller overmodige Ord.

Hroki, *m. superbia*, Overmod, Hovmodighed

Legentlig: Oplysighed, Ophævelse, *pr. exmor, excellentia*.

Hrockáll, *m. anguilla, murena*, en Art af Ål.
Hrockinn, *rugosus*, rynket.

Hrockinnskinna, *f. annus rugosa*, en skrumpen Kjerling.

Hrockinnhærdr, *crispus*, krusshaaret, krøllet.

Hrókr, *m. avis*, (en Fugl). *vid. hraukr.* 2) *vir, foris & grandis, ir. insolens*, en stor og stærk Mand, *ir. hoffærdig, stolt.* 3) *longurio, larvucolorum faelles*, Drikke i Skafpil. At skáka í hróka-vellði, *auctoritate alicujus potentioris nisi*, trodse nogen, i Haad om en Stormands Beskyttelse. 4) *auctor*, den Fornemste Ophævemand. Sæmundr í Odda sagdi Gizor Hallsen vari hrókr alls fagnadó, Páls bisk. S., *Sæmundus Oddensis dixit Gizorem Halli filium esse auctorem omnis lætitiæ convivialis*. Sæmund fra Odde sagde at Gissor Hallsen var Ophævemand til alle selstæbelige Lyfligheder.

Hrókr, *m. non, pr.* 2) *plenipotentiaris, ir. potens*, som har en uindskrænket Myndighed, *ir. magtig*.

Hrollr, *m. horror*, Gysen, Bæven.

Hrollir (at hrolla), *horresce*, gysé, skælve.
Hrollir hugr, *horres animus*, Sindet gysér.

Hrollkalldr, *frigore horridus, tremens*, gyselig kold, bævende af Kulte.

Hróp, *n. clamor*, Raab. 2) *calumnia, convitium*, Raft, en skammelig Dagtaletse. 3) *vilitium*

- Et rarissimum somensum, meget grovt Ulden-
 toj.
- Hrópa (at hrópa), clamare, raabe. 2) *diffama-
 re*, berøgte, beskjemme.
- Hróplaus, sine calumnia, uberygtet.
- Hróplegr, vitiosus, mala fama, berøgtet. 2) *clama-
 mians*, som raaber højt og ideligen. Hróplæg
 synd, peccatum in calum clamians, himmels-
 raabende Synd.
- Hrópsamr, calumniosus, bagtalest.
- Hrósa, n. laus, encomium, Nod, Berømmelse.
- Hrósa (at hrósa), laudare, decantare, rose.
- Hrósan, f. laudatio, laus, Eortale, Nod. Hrósa
 sigri, triumphare, triumferet, hovere.
- Hrósa, n. equa, en Hoppe (siges og om Heste
 øvetøvedet). olim hors.
- Hrósa-asli, egvaria, Hestevul.
- Hrósa-gaukr, m. gallinago, scolopax, Bekkafia,
 Steusneppe. ita dicitur á cantu hinnis non
 absmili, fasnis fuidicus habetur, kaldes saa-
 ledes af den Sang, som ligner Hestes Brin-
 sten, og menes af Øverste af at forkynde
 dem deres forestaaende Skjæbne i det Nær,
 naar den første Sang lader sig høre).
- Hrósa-kambr, m. strigil, Hestekraabe.
- Hrósa-læknir, m. mnlomedicus, medicus veterina-
 rius, Hestelæge.
- Hrósa-móda, f. asyum eorum, løse Haar
 og Støv paa eller af Heste.
- Hrósa-puntr, m. gramen culmo tereti lignescen-
 te cavo, Bjeldrottehal, Bjeldstjeppe.
- Hrósa-skella, f. fstrum, rinzinnabulum, en
 Skralde, hvermed Heste bortskrammed af
 Græsmarken.
- Hrósa-skreppa, f. idem.
- Hrósa-skrapa, f. idem. Hrósbæstir, idem.
- Hrósa-ster, f. morbus equinus, Hestefot. 2) *wor-
 bus curatu facilis*, en Sygdom der er let at
 kure.
- Hrósa-páng, n. fucus bifurcatus, Hestetang,
 Sverdklar.
- Hrósa-há, f. pellis equina, Hestehud.
- Hrósa há, n. sora equina, Hestehaar.
- Hrósa-hófr, m. ungula equina, Hov paa Heste.
- Hrósverdr, laude dignus, rosværdig.
- Hrot, n. pars multitudinis, nogen Mængde. Ná
 er komit hrot af fiski; fugli &c., pisces,
 aves &c., appropinquans, at solito variores,
 en Del Fisk (eller Fugle) har indfundet sig,
 men sære end de ellers pleje. á hrýr.
- Hrota, f. anser floricus, bernacht, vid. margas,
 en Gaaesart. 2) *effatum animal. decerepita
 araris*, et meget gammelt og ufrugtbart Keca-
 tur.
- Hrotgamall, *decerepita araris*, meget gammelt.
- Hrotti, m. gladius, et Sværd. 2) *negvam*, et
 Skarnsmenneste. 3) *homo iniustate vestita-
 ris*, et Menneste af usædvanlig Størrelse.
- Hrotur, f. pl. ronchi, Snorken.
- Hróck (hröck, hest hroekit, at hröcka), *cedere*,
 moveri, vige hastig tilbage, bevæges. Hróckva
 saman, *conzorgveri*, sære sammen (fremmedst

pludselig forstræffelse). Hröcka vid, *sufficere*, vælte til. Þad hröcktr, *sufficit*, det er nok. Hröcka undan, *cedere, fugere*, trække sig hastig tilbage, slogte i en Hast. Hröcktr úr hendi, *è manu amittitur*, det slipper udaf Haanden. Þad er raun sem hröcktr, *experientia docet quid sufficiat*, Erfaringen lærer hvad man har nok af.

Hröck-áll, *m. rectius quam hroekáll* vid *supra*.

Hröckvi (hrökti, hefi hrökt, at hröcka), *agere, roqvere*, drive haardt frem, forfølge stærk. At hröckya heftinn sporum, *calcavia addere equo*, slaa Hesten med Sporerne. Ormurinn hröcktiz ofanni Raud, *serpens roqvehatur in os Ródi*, Slangen blev jaget ned i Róds Strube.

Hrönglaz (at hrönglaz), vid. Hraunglaz.

Hrönn, *f. fluctus, unda, Vølge, Bove*. 2) *inber*, Vládereg. 3) *ejectamentum maris*, Dyrge af Søvrakter, som Havet kaster op til Stranden.

Hrönnun, *ubertim, abundanter*, overflodigen.

Hrör, *n. corpus lacernum*, et sonderrevet Pig, et Xadsef. *alias* hrer. Flyektuz ernir at fylkiz hröri, *ad lacernum corpus, regis aquile confluxerunt*, Dne skimlede stoffevís til Kongens sonderrevne Pig. *Sic*, Skiphver, *lacera navis*, et gammelt Skibsfrog.

Hrölegr, *lacer, caducus, ir, musans*, saltfærdig, forrevet, *ir*, lidende.

Hrörena (at hrörena), *lacerari, labscere*, forslides, søværes, spaltet.

Hrönnun, *f. deciduum*, Afstagelse.

Hröslun, *f. lapsus*, Fald, Snublen. vid. *ras*.

Hrúdra (at hrúdra), *crusta obdici*, bedaktes med No eller Skorpe.

Hrúdr, *m. crusta vulneris*, No paa Saar.

Hrúdr-kall, *m. balanus, lopus litoralis*, Bjergsur. Hafhrúdr-kall, *lopus pelagica maxima*, Søtulip. Skips-hrúdr-kall, *deuzalium, v. euzalium vulgare, tubus vermicularis, teredo navalis*, en Sø-Orm, som æder sig ind i Fæstøjer. Hvala-hrúdr-kall, *lopus ceracia*, en Sø-Orm, som sætter sig paa Hvalfiske.

Hrusa, *v. rufa, f. scabrities*, Ruhed, Qvæshed. 2) *crusta*, Skorpe.

Hrusk, *n. cutis exigua lesio*, ubetydeligt Saar eller Beskadigelse paa Huden.

Hrusa, *f. idem*.

Hrusle (at hrusla), *cutem ledere*, forrive Huden lidt.

Hrusótt, *asper, scaber, ru, hvæs*. Hrusóttar tennur, *dentes scabri, urens* eller hule Tænder.

Hrúga, *f. cumulus minor*, en Dyrge.

Hrúgall, *n. idem*. Hrúgum saman, *copiose*, i Dyrger, i Mængde.

Hrúga (at hrúga saman), *cumulare*, opdyrge, sammendyrge. Þad hrúgaz, *cumularur*, det dyrges sammen.

Hrúka, *f. vid. Hrúga*.

Hrúcka, *f. ruga, plica, stria*, Rynke, Fold.

Hrúcka (at hrúcka), *rugari, corrugari*, rynke, sætte Rynker eller Folder.

- Hruckötter, *rugosus, caperatus*, rynket, skrumpen.
 Hruckulaus, *erugatus*, uden Rynker.
- Hrtami, *m. miseria, agritudo*, Svaghed, stor
 Begjæretskæbelighed. *alias hyni*. Hänn-
 komst af med *hrumanum, agre evasit*; han-
 undfom med Nød og Næppe.
- Hrummir, *m. gigas capularis*, en gammel Tette.
- Hrumull, *arummosus*, svag, skræbelig, mæssomme-
 lig. Hönnum gäck hrumullit, *arummosus erat*,
 han havde lummerfulde Dage.
- Hrumr, *ager, infirmus*, skræbelig; afmægtig.
- Hrun, *n. ruina*, Fald, Undergang.
- Hrund, *f. dea profana*, en hedensk Gudinde.
 2) *poet. mulier*, en Kvinde.
- Hruni, *m. vid. Hrun*.
- Hrúngnir, *m. gigas*, en Tette. 2) *violensur*,
streperus, voldsom, larmende.
- Hrútaberialing, *n. rubus saxatilis*, Brambærris.
- Hrútspeild, *n. obturamentum secundationis, v.*
acus iucundi arietis, et Bindsel, hvorved
 Vædre hindres fra at springe.
- Hrútr, *m. aries*, Vædder.
- Hrútsmerki, *n. idem*, Vædderens Himmeltegn.
 Sauma fyri hrúta, *obturamentum præsuere, v.*
subsueri arietis, at sy et Bindsel paa en Væd-
 der. At spretta fra hrútum, *resuere*, at op-
 spratte det igjen.
- Hrydia, *f. fluctus pelagicus iceratus*, Branding
 ved Stranden. 2) *catharrus, is. screatus*,
 Katar, Flod, Snue, *is. stærk* Næmnen.
- Hrydia (at hrydia), *screare, expuere*, hærte,
 rømmes sig.
- Hrydiukall, *m. screator*, en gammel Mand,
 som ofte hærter og rømmer sig.
- Hrydiulegr, *sqvaldur, turpis*, slyg, unet.
- Hrydialegr, *sqvalide*, hæsligen, slygt.
- Hrydiuwerk, *n. turpe facinus*, Skarnslyfte.
 2) *expiaris*, Afsonelse. *á ryd, ruddi*.
- Hrífing, *f. lesio*, Beskædigelse. Med hrífingum,
non sine lesione, ikke uden Beskædigelse. *vid.*
hrumr.
- Hrygd, *f. tristitia*, Sorg, Bekymring.
- Hrygg-brýt (at hryggbrjóta), *repandum fran-*
gere dorsum, at brække Ens Ryg over. 2) *de-*
negare, afslaa, nægte. 3) *sponsum repellere*,
 give en Kier Kurven.
- Hryggi (at hryggja), *tristitia adfocere*, bedøve.
- Hryggjar-lidir, *m. pl. verrehra vera, spandyli*,
 Ryggen.
- Hryggjar-tindar, *m. pl. spina*, Rygrad.
- Hryggilegr, *tragicus, lugubris*, sorgelig, jam-
 merlig.
- Hryggilega, *tragicæ*, sorgeligen.
- Hryggla, *f. asthma*, Trangbrøstlighed, Stakaan-
 detbed.
- Hrygglegis, *f. corium dorsuale*, Skindet af
 Ryggen.
- Hryggspenna, *f. amplexus luciatorum*, Brøders
 net ublide Favntag; (naar de tage hinanden
 haardt om Ryggen for desnatere at bringe
 til Fald).
- Hrygg, *tristis*, forrigfuld, bedrøvet.
- Hrygg, *m. dorsum, tergum*, Ryg. 2) *colliculus*

oblongus, elevatio superficiali, oflang Waake eller Høj.

Hrygna, *f. piscis ovipara facta, Hunfisk. Å hrogn.*

Hryki, *m. vid. Hriki.*

Hryllilegr, *horrendus, gyselig, fæl, rædsom.*

Hryllingr, *m. horror, Gysen, Skral, Forførelse. Å hrollr.*

Hryllir (at hrylla), *horrere, Skjalve, gysv. v. hrollir. Mig hryllir við, horrera, jeg græder for.*

Hrymi, *m. vid. Hrumi.*

Hrymr, *m. ignis, Ild. vid. hreymr,*

Hryn (at hrynja), *ruere, falde ned, styrte emsfuld.*

Hrysa, *f. equa, en Hoppe. vid. hrofs.*

Hrysi, *n. idem. vid. ánghrysi.*

Hrysaunge, *m. pullus equinus, en Fole.*

Hryt (hryut, at hriota), *cadere, falde, falde af. 2) ranchos ducere, stævre, snørke, snørksove. Nå hryt ur lopti, pluvia est, at vara, der komme nogle faa Regndraaber ned. Margt hryt at hönum, multa in eum cadunt etnolumenta, mange Ting falde ham til Fordeel.*

Hryti (at hryta), *salire (arizum), bespringe (siges om Vædrene).*

Hryting, *f. inirus (arizum), Vædrenes Optingen.*

Hræ, *n. cadaver, en død Krop, Kætsel. 2) res lacera, en ubrugelig Ting. Skips-hræ, navis lacera, et gammelt ubrugeligt Fartøj.*

Hræda, *f. terriculamentum, Etæffebillede, Rusde, Etæffe.*

Hrædi (at hræda), *terrere, skræffe, forfærde, blyse.*

Hrædiz (at hrædaz), *timere, frygte, være bange for.*

Hræddr, *timidus, frygtsom, ræd.*

Hræddr, *m. timor, Frygt, Kætsel, Bangheb. Haan går ei dulid hræddinn, timorem non potuit tegere, han kunde ei dølge sin Frygt. E'g lá hræddinn á hönum, timorem ejus animadversi, hans Udseende rebede Frygt.*

Hræðilegr, *terribilis, forskræffelig, rædsom.*

Hræðilegs, *formidolose, forfærdeligen.*

Hræðsla, *f. metus, timor, Frygt, Bangheb.*

Hræðslu-gædi, *n. pl. extrema necessitas, v. tabula naufragii, den sidste Tilflugt, eller Planke of et sønderlaget Skib.*

Hræ-dýr, *n. animal carnivorum, flodadende Dyr.*

Hræ-fugl, *m. avis carnivora, flodadende Fugl.*

Hræki (at hrækja), *spuere, sputare, spytte. Å hræki. At hrækja við einu, adspuere, spytte mod noget.*

Hræ-qvikindi, *n. vid. Hrædýr.*

Hræla (at hræla), *radio peccare, arbejde med en Væverstytte.*

Hrælegr, *cadaverosus, som ser ud som et Lig.*

Hræliós, *n. ignis fatuus, lambens; capra saltans, Vejrsph, Lygtemand.*

Hræll, *m. radius extensorum, en Væverstytte eller Spole.*

Hrælog, *n. sidus Helena, Lygtemand, Vejrsph, Morilid.*

Hrælogi, *m. idem.*

Hræmuglegr, *reser, abominandus, flyg, fal.*

Hræmuglega, *curpizer, flygt.*

Hræmúgi, *m. vermes in cadavere, Orme i bøde*
Legemer. v. frages hominum bello casorum,
en Dønge af dræbte Mennesker.

Hræranlegr, *mobilis, bevægelig, rörlig.*

Hræranlegleiki, *m. mobilitas, Bevægelighed.*

Hræra (at hræra), *movere, bevæge, røre. Hræra*
flautir, rudicula agitare vel inflare lac, lave
af Vælf en idlandsf Met som kaldes flautir.

Hræri, *m. obstruculum lberis, Raag paa en*
Riedel. 2) turunda, sammmentrillet Døsg.

3) *rudicula, rudicula, en Kaffeke, Gydeske.*

4) *idem ac læktrikr. Spiótíð Álbíarnar*
kom í hræra á Högna og rendi ofaní lærit,
hafsta Ásbjornis per inguina Högnii deorsum
femur airigis, Hæbjorn's Spyd traf Laarkrigen
paa Høgne, og gif nedad til Laaret.

Hræring, *f. morio, Bevægelse.*

Hrærina, *jacrabundus, pralende, brovtende. á*
hrós.

Hræribreckur, *f. pl. clivus, unde liquida cito*
emanans, Straaeth eller Stranter, hvorfra
flydende Ting snartigen nedfalde. At hera
á hræribreckur, in vulgus divulgare aliorum
errata, udraabe andres Forfeelser. á rasi v.
rás.

Hrælnari, *m. adulator, en Hyfler.*

Hrælni, *f. hypocrisis, adulario, Hyfleri, Smig-*
ten. 2) arrogancia, Hojmod, Stolthed.

E e e

Hræfna (at hræfna), *adulari, per irrisivum*
laudare; hylle, smigre. Hræfna hálfum lög,
sibi arrogare, adulari, hylle for sig selv.

Hræfnislegr, *adulariorius, simularus, hyffelst.*

Hræfnislega, *simulare, hyffelst.*

Hrævareldr, *m. ignis lambens, Vejrlø, Luft-*
ild i raat Vej.

Hrævar-liós, *n. idem.*

Hrævardaun, *m. fesor cadaverum, Stanf af bøde*
Legemer.

Hrævar-lygt, *f. idem.*

Hvá (at hváa), *surdastrorum more, reperitionem*
aliorum sermonis periurire, at fordre tit, ef-
ter de tungstoriges Maade, Bsjentagelsen af
andres Tale. Hváa etiam est canum vox, me-
dia inter murmur & lacratum, hváa kaldes
og sten Lyd. Hundene give fra sig, mellem
Murren og Øjen.

Hvad? *quid?* hvad? *hvað lengi? quamdú?*
hvor længe?

Hvada látum? *quid hoc rei est?* hvad er det
 for noget?

Hvadan? *unde?* hvorfra? *Hvadan at?* *idem.*

Hvadan-afsa, *undique, ex omni plaga, fra alle*
Kanter.

Hvadan-xpna, *idem.*

Hvada-madr er tú? *quis tu est?* hvad for en
 Mand er du?

Hvada manni? hvad at manni er hann? *qua-*
lis est? hvad for en Mand er han?

Hvad fyrí mann mun þessi? *quidam hic?*

hvað men denne er for En?

Hvad nær? *quando?* hvornaar?

Hvad síðlmannr muntú verða? *quocumque eris?*

hvor stort Følge vil' du have?

Hvalbard; *n. vid. supra* bard:

Hvalblástr, *m. respiratio balænarum;* Hvalfiskenes Pusten, hvorved de udsprude Vandstraaer af Blæserøret: 2) *ffcula. corum. aerea,* deres Blæserør.

Hvalambr, *n. sperma ceti;* at: *apud exteros oleum e capite balæne, quæ cordou vocatur, sperma ceti audis,* Hvalfiskens Sædvadse, eller og en Olie, som faaegs af Hovedets Tidt.

Hvalamid; *n. cecaria,* Hvalfiskemed.

Hvallátr, *n. idem;*

Hvalfiara, *f. nundina, ubi carnes balænarum venduntur,* Stranden, hvor en Hvalfisk ligger, og dens Kjød sælges.

Hvalfisker, *m. balæna, cetus plaginrus,* Hvalfisk.

Hvala-madr, *cecarius;* Hvalfanger.

Hvalfångari, *m. idem.*

Hvalgráfr, *f. pl. cavea; ubi cecarii olim mactabant; lardum balænarum,* Grave, hvor forðum Hvalfangerne forvarede Hvalspættet.

Hvaljárn, *n. jaculum, spiculum cecarium,* Hvarpun.

Hvalqvern, *f. vid. qvern.*

Hvalreki, *m. egestio balænarum in litora maris,* Hvalfisked Opkæsten tit Stranden. 2) *lieus, tali egestioni oportunitum,* en Strandbred, hvorpaa Hvalfiske tit drive op.

Hvalskídi, *n. pl. laminae cornea balænarum;* Hvalfiskeben.

Hvalsíniðr, *n. oleum ex balænis, sive Hvalfiske-tran.*

Hvalr, *m. vid. Hvalfisker.*

Hvalþvesti, *n. vid. Þvesti.*

Hvammr, *m. convallacula decliva,* en liden Dal eller: Fjorðbning:

Hvanna-níðli, *m. angelica seminifera; v. matu- ra sfovescens,* Angelik-Stilk. Norveg. Joll, Jolle:

Hvanngarðr, *m. hortus angelicae confusus,* en Have, hvor Angelik vokser.

Hvapp, *n. lacuna, vallicula,* en liden Dal eller lavt Sted mellem Høe.

Hvappaz (at hvappaz uppá), *improvisò accidere,* paaakomme uformodet.

Hvapplingr, *m. pufio impuber,* Deengebarn som næppe kan gaa á vappa.

Hvor? ubi? hvor? Hvar fyrir? quare? hvor? for?

Hvarsemhelst, *ubicunque;* hvorsemhelst

Hvark, *n. discessus ab oculis,* pludselig Dorte- gang. 2) *refugium, v. in absconso latibulum,* hemmeligt Tilflugt eller Fjalested. *vid. biar- norlivark.* At hleupa einum hvark, *cursum alicujus oculis se subducere,* løbe fra En, og skule sig. Hann varð mér at eingu hvark, *nihil auxilii apud eum inveni,* jeg fik ingen Hjælp hos ham. 3) *colliculus,* & *quicquid conspexum rei inrecludit,* Hø, eller hvatsom- helst der standser Udsegen.

Hvarfandi, *palabundus*, ombanfende. 2) *vacillans animo*, tvivlsaaDig, uftaaDig.

Hvarfla (at hvarfla), *evogari, divogari*, vaafe omfking. Árúni hvarfladi hugr, *Aaroni quimus vacillabat sollicitudine*, Aaron vaafeade af Befymring. Margt hvarflar-mér í hug, *multa sunt, quæ animum sollicitant*, mange Ting svæve mig for Tanferne.

Hvarma (ot hvarma-augum), *movere palpebras*, bevæge Øjelaagene.

Hvarma háar, *v. pl. cilia, setæ palpebrarum*, Haarene paa Øjelaaget.

Hvarmr, *m. palpebra*, Øjelaag. *qt. hvarfe á hverf*. Hvarmr-eftri, *palpebra superior*, major, det øvre Øjelaag. Hvarmr medri, *palpebra inferior*, det underfte Øjelaag.

Hváfa (at hváfa), *fessus anhelare*, puste efter stærk Bevægelse.

Hváfs, *vevofus*, vindig. 2) *acer*, hvaa, fkaep. 3) *aculeatus, spinofus*, fpids.

Hváfs-eygr, *oculus ferocibus, acutis*, fom har fkarpe Øjne.

Hváfs-vidri, *n. ventus acer*, en Storm. Nú er hvafst, *ventus spirat*, nu blaafer det stærkt.

Hvata, *f. incitamentum, Hortæ dea*, Tilskyndelse, Opmuntring.

Hvata (ot hvata), *festinare, celerare*, fkonde, hafte.

Hvatabúfka, *f. aucilla præcipitans*, en fecmfufende Taa.

Hvatabúfkaulegr, *præcepti, immoderatus, fecmfufende, fufentaaftið*.

Hvatamadr, *m. fvafor*, Tilfkynder.

Hvatlegr, *alacer*, fkyrig, raft, uforgaat.

Hvatleiki, *m. alacrisas*, fkyrighed, Raftbed.

Hvatfkeyti, *n. remeritas*, Ufforftigbed, Ubetænkfombed.

Hvatfkeytlegr, *repentinus, it. celer*, pludfelig, it. hurtig, fiks.

Hvatvís, *confilio præcox*, ubefindig, fom gjør noget uden Overlæg. *alias vatvís*.

Hvatvísi, *f. præcipitantia confilii*, Ubefindighed, Dumbriktighed.

Hvatvíflegr, *vid. Hvatvís*.

Hvatr, *mafculus, alacer, fkyrio, raft*. 2) *mafculari generis*, fom er af Hantjænnet. *quod de animalibus dicitur*, (figes om umaaende Dyr).

Hvatrr, *acutus v. acumiuatus*, fkaep eller fpids, it. opmuntret.

Húd, *f. cutis, corium, pellis*, Hud, Skind. Hann er fkaalkr í húd og háar, *intra pellem propriam nequam est*, han er en Skjelm med Hud og Haar, *vt. i Grunden er han en Skjelm*.

Húdarfkaelmir, *m. evrybases*, en stor Skjelm.

Húda (at húda), *polire*, glatte, polere.

Húdfat, *n. afcoperæ, v. lectus forseus*, Pengepofe, it. en Paaferfeng.

Húdferti (at húdfletta), *virgis cadere, flagellare*, hudflette, hudftryge. 2) *excoriare*, tage Huden eller Skindet af.

Húdkaft, *n. (í andliti), lichen*, etflags Udftæt í Ansigtet.

Hådkæipr, *m. uterculus, genus navigii*, etflags
 Jolle; en grønlandsk Skindbaad.
 Hådlár, *n. flagellatio, fustigario*, Hudstettelse.
 Hådláus, *sine cure, v. cujus superficies non
 coheret*, hudløs, hvis Overflade ikke er hel.
 Hådláus síór, *mare astuosum*, brusende Se.
 Hådláus síóí, *palus puerida, sine gramine*, et
 dybt Morads uden Græs.
 Hådkróko, *f. fustigario*, Hudstettelse, Hudstry-
 gelse.
 Hveiti, *n. triticum*, Hvede.
 Hveiti-bráud, *n. panis triticus, v. similagineus*,
 Hvedebrød.
 Hveiti-salt, *n. sals falis*, fint Salt.
 Hveiti-velling, *f. aspera*, Hvedevelling.
 Hvecki (at hveckia), *decipere*, fluffe, fluffere,
 bedrage.
 Hveckiaz (at hveckiaz), *dolum sentire*, fluffes,
 bringe Bedrageri i Erfaring.
 Hveckiótti, *subdolum, vaser*, trædsk, listig, sald
 af Knéb.
 Hveckr, *m. dolus, impostura, it. irritatio*, Svlg,
 Bedrageri, Pude, *it. Opitren* til Brede.
 Hvel, *n. colliculus*, en liden Høj eller Bakke.
 2) *orbis, discus, it. rota*, en rund Kugle eller
 Halvkugle, *it. Hjul*.
 Hvelsi (at hvelsa), *camerare, fornicare*, hvælve,
 bygge som en Hvalving. 2) *invertere, vena-*
re om, dreje om.
 Hvelsár, *absidatus*, hvælvet.
 Hvelsín, *f. fornix, camera, testudo, laqueare*,
 Hvalving, hvalt Loft.

Hvelsiskár, *f. typhon*, stærk Regn, stor Bøge.
 Hvelia, *f. pellis balnearum, & pluvium piscium*,
 Skind af Hvalsfiske og flere Fiskearter.
 Hvell, *sonorus, argutus*, klingende, lydende,
 knaldende.
 Hvellandi, *m. idem*.
 Hvell (hvall, at hvella), *sinnire*, klinge, lyde,
 knalde.
 Hvella, *sonorus*, lydende.
 Hvellr, *m. sonitus, clangor*, stærk og pludselig
 Lyd, et Knald. Pádr-hvella, *deronatio*, et
 Knald, som frembringes af antændt Rønde.
 Hve-nær? hvi-nær? hvad-nær? *quándo?* hvor-
 naar? naar?
 Hvelpr, *m. carulus, canis*, Hvalp.
 Hveptinn, *procax, perulans ore*, ublu, uforfæm-
 met, bidsk. á hvoptr.
 Hveptsa (at hveptsa), *sanis irritare*, anfælde
 med Skjeldbørd; stræve uforfæmnet.
 Hveptsi, *f. perulancia, it. irritatio*, Uforfæm-
 menhed, *it. Optren*.
 Hveptsyrdi, *n. pl. idem*, uforfæmmede Ord.
 Hveptlingr, *m. dicax, procax pufio*, en munde-
 laad Røds.
 Hver v. Hvör, *quis, quisquis, omnis*, hvem,
 hvilken. Hverr fyrri sig, *singuli virisim*,
 hver for sig.
 Hver er, hvöred, *qui*, som. Hver einn, *quis-*
que, enhver.
 Hver, *m. lebes ingens, stagnatum*, en stor Rie-
 del. 2) *therma, fons astuosus*, en varmt,
 faagende Kilde.

Hvera-fýla, *f. nephitis*, en sovvelagtig Stant af varme Rilder eller Bæde.

Hvera-vatn, *n. aqua mineralis*, mineralsk Vand (især af varme Rilder).

Hverf (at hverfa), *disparere*, forsvinde. 2) *iter dirigere*, rejse et Sted hen. Hverfa aftr, *redire*, vende tilbage. Hverfa frá, *se recipere*, is. *desistere*, bortevege, is. falde fra.

Hverfa, *f. versura v. laeus rei*, Bending eller Side af en Ting. 2) *venter interior inversus solet*, Mave af Kreaturer, naar dens indvendige Del er vende ud ad.

Hverfandi, *versabilis*, som kan vendes og drejes omkring. Á hverfanda hveli, *versabili rotar* paa et omslørende Hjul eller Kugle.

Hverfi, *n. locus depressus, collibus undique circumatus*, et lave Sted, rundtomkring omringet af Højder. 2) *territorium*, Landsstrækning, Sted, en Landsby.

Hverfi (at hverfa), *vertere*, dreje omkring. Hverfa um, *invertere*, vende om.

Hverfingr, *m. vid. Hvirlfingr*

Hverflyndr, *varius, inconspans*, vægelsindet, uskabig.

Hverfull, *caducus*, affældig, forfænelig. 2) *transitorius*, som gaar fra det ene Parti over til det andet.

Hverfs, *versutis*, som kan snæves og drejes omkring. 2) *obliquus*, skæv. Skipid er hverft á skiornborda, *navis in dextrum laeus cursum obliqua*, Stedet løber skævt til Styrerbordets Siden. Því fari þér so hverft á dag? *cur*

hodie ita obliquaris iter? hvorfor gaar I saa mange Kringeltrøge i Dag?

Hverfa-stein, *m. cas rosaria, v. aquaria*, Sten besten.

Hvergi, *nullibi*, ingensteds.

Hverki, *neq.* hverken. Hverki þessi né hinn, *neq. hic nec illo*, hverken denne eller hin.

Hverkinlega, *mediocriter, v. in usquam partem*, middelmaadigen (ingen af Delene).

Hverkinleg, *mediocris*, middelmaatig, maadelig.

Hverkins so, *mediocriter*, middelmaadigen.

Hverna, *f. olla, urna*, en Døtte, Ørde.

Hverneiginn, *quomodo*, hvorledes.

Hverneg, Hveruin, *idem*.

Hverneg, Hvörn-veginn, *idem*.

Hverr? *quis? quem?* vid. hver?

Hvörskonar, *cujuscunq.ve hominis*, hvad for en Mand, is. af hvilken Slægt.

Hvörskyns, *cujuscunq.ve generis*, af hvilket eller hvadhelst Køn.

Hverslags, *cujuscunq.ve speciei*, af hvadhelst eller hvilket Slægt.

Hverfa? *quomodo?* hvorledes, paa hvad Maade?

Hverfa-mikill? *quantus?* hvor stor?

Hvert? *quo?* hvorhen?

Hver-veggja, *ambo*, begge Dels.

Hver-vegna; *uligpe*, allevegne.

Hverugr, Hvörugr, Hvirugr, *neq.*, ingen af to.

Hvelsi (at hvelsa), *acutere, is. cuspidare*, hvæsse, skærpe, is. tilspidse. At hvelsa augun á einu,

minaci oculo aspicere, stirre paa en med truende Øje. Nú hvefsir, *jam surgit ventus*, nu begynder Vinden at blæse.

Hver (hvatti, hefi hvatt, at hveria), *acuer*, Hvatpe, gjøre skarp. 2) *hortari*, opmuntre, tilskynde.

Hveria, *f. exhortatio*, Tilskyndelse, Opmuntring.

Húfa, *f. pileus*, Hue.

Húfr, *m. stega navis, vertia & quarta à carina*, 3die eller 4de Beskædnings Afdeling fra Skjolen paa et Fartøj. Undir-húfr, *stega vertia*, 3die Beskædning. Yfir-húfr, *stega quarta*, 4de Beskædning. *alias úfr*. 2) *poet. navis*, et Skib. Þeim þótti mikid í háfi, *preciosum illis videbatur onus navis*, dem syntes Skibbeskædningen stor eller kostbar. *metaph. ingens downum, si male cessavit, meruebant*, de ansaa det for en stor Skade, dersom deres Foretagende løb ilde af.

Huga (at huga), *cogitare, curare, ir. providere*, betænke, overveje, *ir.* sørge for. Hönnum er hugad um þad, *in animo fixum habet*, det ligger ham paa Hjertet.

Hugadr, *animosus, audax*, modig, uforsagt.

Hugar-far, *n. mens, opinio*, Bemyt, Sindelag.

Hugar-hvörf, *n. pl. mutatio mentis, melanacia*, Sindesforandring, Hovedbrud.

Hugar-burdr, *m. opinio, Mening*, Indbildning.

Hugarlitlegr, *affabilis, ir. gratus*, blid, velvillig, *ir.* kjær, behagelig.

Hugarlund, *f. imaginario*, Indbildning. At göra sér í hugar-lund, *imaginari*, indbilde sig.

Hugáft, *f. intims amor*, inderlig Kjærlighed.

Hugbod, *n. praesagium mentis*, Aneelse.

Hugda, *f. pectus v. cor*, Drøft eller Hjerte. 2) *amor, benevolentia*, Kjærlighed, Velvillje.

Hann teladi af hugdu, *caudice & benevole locutus est*, han talte oprigtigen og velvilligen.

Hugd, *f. idem*.

Hugdar-madr, *amicus*, en Ven. Hugdu-madr, *idem*.

Hugdeiga, *f. mollities animi*, Forsagthed, Sindedets Bløthed.

Hugdiarfr, *animo fortis*, uforsagt.

Hugferdi, *n. animus*, Sindelag.

Hugfesti (at hugfesta), *memoria mandare*, lægge paa Hjertet.

Hugfullr, *animosus, animo fortis*, modig.

Hugga (at hugga), *solari*, trøste.

Huggan, *f. solatio, consolatio*, Trøsten, Husværelse. *alias huggan*.

Hugganarsamr, *consolatorius*, trøstelig.

Huggandi (sem huggaz kann), *consolabilis*, som lader sig trøste.

Huggari, *m. consolator*, Trøster.

Huggædi, *n. pl. bona mens, indoles exorabilis*, godt Sindelag, et godt Hjertes Egenkaber.

Hughraustr, *animosus*, behjertet, modig.

Hughreyfti, *f. fortitudo animi*, Sindesstyrke.

Hughreyfti (at hughreyfta), *animare, solari*, trøste, opmuntre.

Hugleidi (at hugleida), *considerare, meditari*, betænke, overveje.

- Hugleidning, *f. meditatio*, Betænkning, Overvejelſe.
- Hugleikinn, *diu meditarus, animo fixus*, ſaſt i Tanterne; lange overvejet, tænkt.
- Hugléttr, *m. levamen animi*, Lindning for Sindet, Hjsvaltelſe.
- Huglíafi, *m. vir affabilis*, en venſtabelig og yndet Mand.
- Huglíáfr, *lenis, mixis, affabilis*, blid, venſtabelig, godmodig.
- Hugmódr, *m. indignario*, Vrede, Fortrydſe.
- Hugmóds-yrdi, *n. pl. verba aculeata*, bidende Ord.
- Hugnadr, *m. gratificatio*, Villighed, Tjeneste.
- Hugnan, *f. idem*.
- Hugnaz (at hugnaz einum), *gratificari*, være til Vilje; gjøre En Tjeneste.
- Hugprádr, *generosus*, høimodig, kæk.
- Hugprýdi, *f. generositas, v. animi fortitudo*, Høimodighed, i. Sindſtyrke, Kæthed.
- Hugvæmr, *consideratus, memoria fixus*, overvejet. 2) *gratus, affabilis*, ventlig, behagelig.
- Hugraun, *f. angor, pr. tentatio animi*, ſtor Sorg, Angest.
- Hugrackr, *vil.* Hugprádr.
- Hugrecki, *f. fortitudo animi*, Sindſtyrke, Kæthed.
- Hugrenning, *cogitatio*, Tanke, Tadſald.
- Hugla (at hugla), *sape cogitare, meditari*, tænke, overveje.
- Huglan, *f. cogitatio*, Tanke, Eftertanke.
- Huglanarſamr, *diligens*, paapaffende, ſittig, omhyggelig.
- Hugſunarſemi, *f. diligentia*, Omhyggelighed, Flid.
- Hugſanlegr, *cogitabilis*, muelig at tænke, ſom lóder ſig tænke. Dad er hugſanlegr, *cogitabile eſt*, det lader ſig tænke.
- Hugſunarlaus, *ſecurus, incurioſus*, ſjoddeſlós, uagtſom, ligegyldig.
- Hugſunarleysi, *n. incuria*, Sjtjodeslósbed.
- Hugſandi, *ſollicitus*, tænkefuld. Hugſi, *idem*.
- Hugſvala (at hugſvala), *conſolari*, huſvale.
- Hugſvöllum, *f. recreatio mentis*, Hjsvaltelſe.
- Hugſvinnr, *ſapiens*, viís, kloq.
- Hugſvinnsmál, *n. pl. praecepta Cæronis ſenioris*, den Viíes Tale eller Leveregler.
- Hugull, *officioſus*, tjenſtvillig.
- Hugr, *m. animus, mens*; Sjal. Sind. Hönum er hugr á; *concupit mente, deſiderat*, han har Lyſt til: Hann er ecki hugar ſins ráðandi, *non eſt compos mentis*, han kan ikke ſtyre ſit Sind.
- Hugþeckr, *animus gratus*, yndet, afholdt.
- Hugþockadr, *idem*.
- Hugþocki, *m. favor*, Yndefi.
- Hugþórti, *m. opinio*, Mening, Tanke. 2) *placitum*, Forgodbefindende.
- Hvi? *cur?* hvi; hvorfor?
- Hvía (at hvía), *adhiinnire eorum laſcivientium*, vrinke ad (ſiges iſær om Hingſter).
- Hvída, *f. paroxiſmus*, Sygdoms Anfald. 2) *fervida accio*, en hidſig Handling. 3) *citra commotio aeris*, en Wyge, Windſtød.

Hvidra (at hvidra), *cito commoveri*, bevæget pludselig.

Hvidringr, *m. pruritus intermitens*, Skoen og Re:llen, som ophører imellem.

Hvidrings-klædi, *m. idem*.

Hvika (at kvika), *vacillare, titubare, rave, vaffe*.

Hvik, *n. cessio, Vallens, Vigen*.

Hvikull, *vagus, fluxus, inconstans, ustadig, flugt*. Hvikul augu, *oculi emisitii*, ustadige Øjne.

Hvilld, *f. quiet, Hvile*.

Hvildardagr, *m. sabbatum, v. nobis: dies solis, Hviledag, hos os: Sondag*.

Hvili (at hvila), *requiem dare, hvile*. At hvila sig, *interquiescere, hvile sig imellem*.

Hvillikr? *qualis? hvordan? hvad for En?*

Hvila, *f. lectus, cubile, Seng, Hvilested*.

Hviliz (at hvilaz), *quiescere, hvile sig*.

Hvilrækin, *desidiosus, lectum colens*, boven, som har Sengen kjær.

Hvilrækni, *f. desidia, Dovenskab*.

Hvilubrægd, *n. pl. leger, v. officia thori, viffe ÆgteKæbelsgter*.

Hvilu-rám, *n. lectus, Sengested*.

Hvilurød, *f. lodix, Sengedække*.

Hvim, *n. motus celer, hastig Bevægelse*.

Hvina (at hvina), *cito movere, bevæge hastig*. Hvina augum, *circumferre acutos*, se overr alt, have Øjnene allevegne.

Hvimeygr, *oculis vagis, emisitiiis*, som har ustadige Øjne.

Hvimleidr, *ob curiositatem invisus, v. exosus,*

sed eller kedsom, formeddelt utiltig Nygjets rigbed.

Hvimslyggr (hestr), *impetiosus freni & sessoris, en Sly og velig Hest*.

Hvín (hvain, at hvína), *fringere, hvine*.

Hvínandi atfall, *n. frømens accursus maris, stærk Flod fra Havet (modsat Ebbe)*.

Hvínur, *m. cotabus, sonus ex vibratione, Smæld, Kladffen*. 2) *frēmitus ventri, Vindens Hestlige Susen*.

Hvinn, *m. furunculus*, en Napser, en som smaaafjeler. 2) *furcifer*, en Galgefnebel. Viltu hvinn, *pér á kinn, Penna lykil heita, vinne, iu furcifer? signare candentis hujus clavis in gena insigniri*, vil du, din Galgefnebel! faa en af demme hede Nøgle sat paa din Kind.

Hvínka, *f. furacitas, Tyvagtighed*.

Hvínka (at hvínka), *subsarari, subpilare, stjæle (især Ring af ringe Bærdi)*.

Hvipp, *n. saltus, celer cursus, Hoppen, Springen, hurtigt Løb*. Hann er hvipp um hrapp, *inconstans & officianter omnia percurrir*, han løber hist og her omkring. Hvipp inn og hrapp inn, *ultra citroque, hist og her, frem og tilbage*.

Hvirfil, *m. vertex, it. fastigium, Hvirvel, Øst, it. Top*. 2) *gyrus, Ring, Kreds, Runding*.

Hvirfilvindr, *turbo, typhon*, en Hvirvelvind.

Hvirfla (at hvirfla), *in gyrum agere, hvirvle*.

Hvirflingr, *m. circulus, gyrus, Kreds, Ringtenden*.

- Hvirfings-dreykia, *f. compositio circularis*,
Driffelag i en Kredde, en Vennikredde ved
Driffelbordet.
- Hvískr, *n. susurramen*, Hviſken.
- Hvískra (at hvískra), *musitare, susurrare*,
hviſke.
- Hvísl, *n. susurrus*, Hviſken.
- Hvísla (at hvísla), *in aurem dicere, hviſke en i*
Oret.
- Hvíslu, *n. fremitus prouentis liquoris*, Drufen,
Opbrufen.
- Hvíslá (at hvíslá), *fremere fluidorum*, brufe,
ſuſe.
- Hvíta, *f. albedo, candor*, Hvidhed. 2) *albumen*
ovi, det Hvide i Æg. 3) *lactiscinia*, Melk-
ſemad.
- Hvíta-drottins-dagar, *Pentecoste, Pintsedage.*
- Hvítaſunna, *f. idem.*
- Hvíta-dagar, *m. pl. idem.*
- Hvíta-logni, *n. malacia, alcedonia*, Blif, ſtille
Haublif.
- Hvítfága (at hvítfága), *dealbare*, gjøre hvid,
polere blank.
- Hvítfágadr, *dealbarus*, hvittet, hvidblank.
- Hvítfýſa v. Hvítfoſa (at hvítfýſsa), *rapidi-*
tate ſpumare, ſkumme af haſtig Fort. Þar
hvítfýſir v. hvítfoſar vid Íkéríd, *ibi ad*
ſcopulum mare ſpumare, der ſkummer Bræn-
dingen ved Eſjaret.
- Hvíti, *m. albedo*, Hvidhed. 2) *albumen ovi*,
det Hvide i Æg.
- Hvítingr, *m. mare, á candefcente aſtu*, bruſende
Sø, Nummende Bølger.
- Hvítklæddr, *candidas veſtes indurus*, ſom þar
hvíde Klæder paa, hvidklædt.
- Hvítleitr, *subalbidus*, hvidagtig.
- Hvítmata (at hvítmata), *candefcere*, hvidne.
Hvítmataði i augun, *caligabant oculi, glauc-*
oma illis erat obducrum, det hvide i Øjnene
vendte ud.
- Hvítna (ad hvítina), *albescere*, hvidne, blive hvid.
- Hvítu-matr, *m. lactiscinia*, Melkſemad.
- Hvítyodánger, *m. candidatus, nuper baptizatus*,
in albis, ſom er iført hvíde Klæder, v: nylig
debt.
- Hvítuvodir, *f. pl. alba, roga candida*, hvíde Klæ-
der (ſom de kristne Proſelyter før bleve
iførte ved Daaben).
- Hvítr, *aleus, candidus*, hvid.
- Hvítr-hörunds-bleitr, *alphus, leuce*, en hvid
Plet paa Huden.
- Hvítr lítr, *color albus, lacteus, niveus*, hvid
Farve.
- Hvítr laukr, *m. allium*, Hvidlag.
- Hvívetna, *omnis, alit, is. allevegne*. Allir bera
ei gáfu til hvívetna, *non omnes in omnibus*
felices ſunt, alle ere ikke heldige i alting.
- Húki (at húka), *harere, ægre federe*, ſitte
paa Huf.
- Hukull, *m. vid. Hókull.*
- Hul, *n. velum, is. obſcuritas, Dofte, is. Dun-*
ſethed. Hul á lofti, *obſcuritas cali*, Taage

- i Lufteen, medt Himmel. Hul i máli, *obscuritas cause*, Dunkelhed i en Sag.
- Hulda, *f. idem*.
- Huldu-fólk, *n. genus hominum infernas abstrusum, ut credebant olim estuici*, Ellefolk, Underjordiste.
- Huldu-konstir, *f. pl. visiones, phantasia*, falske Syner, Tryllekunst.
- Huldunkonsta madr, *visionarius*, Fantast, Treldemand.
- Huldr vid, Hulín, At fara huldu höfði, *incognizo ire*, rejse, uden at lade nogen kende sig.
- Hulinn, *reccus, occultus, abstrusus*, Skjul.
- Hulins-hiálmr, *m. persona, larva*, en Mafke, (en overnaturlig Hjelme, som forðum af Nordboerne troedes have den Krafte at gjøre dens Bærer usynlig).
- Hulstr, *n. zheca*, Futteral.
- Hum! *inserjectio aspernansis*, et Udbræb, som røber Foragt og Uvilje.
- Húm, *n. erepusculum*, Tuemørke.
- Humall, *m. lupulus*, Humle.
- Húmar (at húmar), *vesperascere*, mørknes, lusse mod Aften.
- Humma (at humpa vid), *adurmurare*, tilkjendegive Misforståelse ved Mumlen.
- Humótt, *f. iter incertum, uvis Raad, ubestemt Gang*. Á hám & átt. Hann fór i humótt eftir höngum, *incerto cursu eum est insegurus*, han søgte at naa (eller se) Monden, uden ret at vide, hvor han skulde gaa.

- Humri, *m. gammarus, macrourus, asidus marinus*, en Hummer, *alias humar v. hamarr*.
- Humra-kler, *f. pl. gamvari chile*, Hummerflor. *vid. krabbi*.
- Hún, *m. calculus urisus*, en Bjerneunge. 2) *ansa variarum rerum*, Haandsfang paa adskillige Ting. 3) *capus baculi*, *iz. summus mali*, Knop paa en Stof, eller Toppen af en Maast.
- gall. hune, corbina mali*.
- Hunáns, *n. mel, Honning*. At gjöra hunáns, *mellificare*, gjøre eller lave Honning.
- Hunáns-dryckr, *melitides promulsis*, Honningsdrif.
- Hunáns-eymr, *m. fava, libum*, Honninglage.
- Hunáns-fall, *n. ros melleus, drofomel*, Honningdug.
- Hunáns-bleitr, *m. lemicula, fuce, sparsumos, phacia permanent*, Fregne, en brun Plet paa Huden.
- Hunáns-fluga, *f. apis*, en Bi.
- Hunáns-vín, *n. mulsium*, Honningvin.
- Húnbora, *f. carchesium*, det øverste af en Skibsmast, hvor den Blod eller Tridse sidder, som holder Raanen til Masten.
- Húnbiörn, *m. vid. Hún*.
- Hunda-degar, *m. pl. dies caniculares*, Hundedage.
- Hunda-gey, *n. larrarus canum*, Hundegjæen.
- Hunda-gjá v. gá v. gjó, *f. idem*.
- Hunda-kédia, *f. millus, milium*, Hundelænke.
- Hunda-lás, *f. ricinus*, Hundesul.
- Hunda-liarua, *f. canicula, sirius*, Hundestjernen.

Hunds-ædi, *n. rabies canina (morbus)*, Vandsty.

2) *sordidissima vita*, slet og nedrig Opførelse.

Hund-fiske, *n. vid.* Hnydingr.

Hund-gemall, *centenarius, censensus*, meget gammel. *q.* hundrad-gemall, hundredaarig.

Hund-hveli, *n. vid.* Hnydingr.

Hundingi, *m. centurio*, en Hovedmand (en

Officer for hundrede Mand. 2) *nom. pr.*

Hund-margr, *centumgeminus, centuplicatus*, meget mange, i Hundredevis. Paa var fyri lönngu, er leid hölldu, heilðr hund' margir Hákings feriu, *olim plusquam censuriarum Hakingi nave profecti sunt*, det er længe siden, at mange hundrede fore af Sted med Hákings Etib.

Hundrad, *n. centum*, Hundrede.

Hundrad (verdauro), *hodie quatuor unciae argenti, sive centum & viginti ulnae, quorum quaeque est diobularis, itaque etiam vocari potest triens assis*, forðum 120 Alen Vadmel (som da tjente istedet for Mynt hos Islænderne), 8 Lod Solv, 4 Solvspester, Ting af den Verd.

Hundrad-silfurs, *olim viginti unciae argenti*, for hen 40 Lod Solv.

Hundrads-skadi, *ingens damnum*, stor Skade, Förtid. Paa er einginn hundrads skadi, *tolerabile damnum est*, det er ingen stor Skade. Eeki er hundrad i hættunni, *modicum est peculium, v. non stat visa*, det er ikke saa stor Fare ved det.

F f f 2

Hundrads-bót, *f. plena satisfactio, v. sufficiens reparatio*, fuldkommen Skadeserstatning eller tilstrækkelig Forbedring. *Hi modi loquendi desumpti sunt á hundrad silfurs, quod olim erat mulcta pro cade hominis liberi.*

Hundrad-fætla, *f. scolopendra multipeda litoralis*, Tusendben (en Insekt).

Hundradfalldr, *centuplex*, hundredesold.

Hundradfalldadr, *centuplicatus*, som er gjort, eller bliver hundredesold.

Hundradasti, *centesimus*, hundredeste.

Hundrads-flockr, *m. centuria*, en Flok, bestaaende af 100 Mand, et Kompagni Soldater.

Hundrads-höfðingi, *m. centurio*, Kompagniflesk.

Hundradsinnum, *centies*, hundrede Gange.

Hundrudum saman, *centuriarum*, hundredevis.

Hunds-kiastr, *m. vicus*, en Hundestab.

Hunds-nálgr, *m. cynorexis, appetitus caninus*, Hundegraadighed.

Hundshland, *n. vid.* naglata.

Hundtik, *f. canicula*, en Tave.

Hundvis, *multifidus, centifidus, confilio valens*, en flok Mand eller Rone, som har mange Rundskaber. Hundvis jötan, *magica artis peririfinus gigas*, en Jette, som er vel erfaren i Tryllekunster.

Hundr, *m. canis*, en Hund. Hundr í spilum, *quinio*, Femmen i Kort. Bæar-hundr, *canis domesticus*, Gaardshund. Hleckia-hundr, *canis carnarum*, Rænkthund. Fjárhundr, *canis pecuarius*, Hyrdehund.

Húgra (at húngra), *fame cruciare, cibum subtrahere*, udbungre, plage med Hunger.

Húngrar (at húngra), *esurire*, hungre, være sulten.

Húngradr, *famelicus*, hungrelg.

Húngr, *n. fames, inedia*, Hunger.

Húngruband, *n. epiphenica*, et Baand, som bindes om Livet, for at gjøre Hunger mindre følelig.

Húngr-morda, *fame confectus*, nær ved at dø af Hunger.

Húngr-voka, *f. quod famem excitat*, noget som opvækker Hunger.

Hvoll, *m. collis rotundus*, en rund Hø. *vid. hóll.*

Hvoma, *f. gula*, Mavepine, Madsiben i Halsen. *Evalg.*

Hvoma (at hvoma), *glacire, abluvire*, sølge, sluge i sig.

Hvomr, *m. lurco, helua*, en Graadser, Slughals.

Hvopstør, *bucco, bucculentus*, en Møstjævet.

Hvoptr, *m. bucca*, Kjæve.

Hvolf, *n. convexitas*, Rundsøjning. 2) *hemispharium*, en Halvfugle. Á hvolfi, *pronus, inversus*, som ligger paa Munden (som et Kar):

Hvolfi (at hvolfi), *invertere*, vende ned, vende forfjæret. 2) *pronus jacere*, ligge paa Munden. *Baturinni hvolfir, navigium inversum jacet*, Baaden ligger aved.

Hvönn, *f. angelice, pauceces angelicum*, Angelisk plante.

Hvörf, *n. pl. amissio honorum per ignotos fures*, Tab af Gode ved ubekjendte Tyve.

Hvørgi, *vid. Hvørgi.*

Hvørginlegr, *neuro similis*, som hverken er af det ene eller andet Parti, Mening o. s. v. *vid. hverkinlegr.*

Hvørginlega, *in neutram partem*, hverken af det ene eller andet Parti o. s. v. *vid. hverkinlega.*

Hvørmótr, *vid. Eyglótr.*

Hvøρθhelldr, *urum*, hvad enten.

Hvør-tveggia v. tveggi, *uterque*, begge to.

Hvørugr, *neuter*, ingen af to.

Hvørugimegin, *ex neutra parte*, paa ingen af Siderne.

Hvøt, *n. pl. incisamenta*, Opmuntringer, Tilskyndelser.

Huppar, *m. pl. hypocondria*, Lyndstøet.

Hurd, *f. janua, fores pendentes*, en Dør. Hurd á hiðrum, *janua cardinasa*, Dør paa Hængsler.

Hurdar-ás, *m. rudis & indigesta moles*, stor Byrde. *pr. hyperthyrum superliminare*, Tværstøtten over en Dør. Hann tekr hurdar ás um 8xl sér, *ultra vires molitur*, han paa-tager sig formegget. *pr. superliminare cum janua & foribus elevare & auferre conatur, ut olim Samson, quem imitari vult*, 3: han vil efterligne Samson i at tage Døren med dens hele Indfatning paa Ryggen.

Hurdar-bak, *n. recessus pone januam, pr. janua inversa*, en Aftrog-hag ved Døren. Á hurdarbaki, *pone fores*, bagved Døren.

Hurdar-hamar, *m. caustarus*, en Dørhammer.

- Hurderhíngur, *m. cornix, ansa janua*, Híngur paa en Dør.
- Hurdar-oki, *m. impages, subsocus*, Kevler paa en Dør.
- Hurdar-járn, *n. pl. cardines*, Hængsler.
- Hurr, *n. streptopus traharum, v. tracinus alicujus ligni super indurata nive*, Knarken af en Slæde eller anden Ting, der slæbes over haardfrossen Sne eller Jord.
- Hurra (at hurra), *streperere per induratum nivem, v. congelatam terram*, gaa frem med knarken de Gætt over haardfrossen Jord.
- Hús, *n. domus, ades, et Hus*. Hús vænt og velstædilegt, *domus sarta, recta*, et godt og velbyggt Hus. Hús af háfi, *domesticatum*, fra Hus til Hus. Hús fra háfi, *estiatim*, fra Dør til Dør. Hús á annars lóð, *ades superficialia*, et Hus, der staar paa en andens Grund.
- Húsabek, *n. posticum domus*, Daggaard, en Plads bag ved Huset.
- Húsabær, *m. rus, villa, v. insula*, en Landbø, Vondegaard, *is.* en stor Gaard, Hørel.
- Húsagardr, *m. vallus domesticus*, Mur, eller Gjarde omkring Huset.
- Húsa-leiga, *f. locarium*, Husleje.
- Húsa-smidr, *m. archisecus*, Bygmester.
- Húsa-snotra, *f. felis*, en Kat. *vid. snotra*. 2) *scopa*, en Fjeflokk, Pinsel. 3) *coronis domus*, Enickelvækk, paa Bygninger.
- Húsa-ros, *n. rudus*, Græs af uelvaldne Huse.
- Húsa-torf, *n. caspes rectorum*, Grønsvær til at takke Huse med.
- Húski, *m. inficus*, en ussel Bønde. 2) *parcus*, en Gnier.
- Húskalegr, *inficus*, tølperst, bondeagtig, barst. 2) *foráide tenax*, karrig, gnteragtig.
- Húskalega, *foráide, parce*, sarfittigen, gnteragtigen.
- Húsi, *n. venerabile*, Sakrament. Hann gæck til skriptra, tók húsi og bleskon, *confessus est, deinde sumit corpus domini & benedictionem*, han gif til Skrifte, modtog Sakramentet og Velsignelsen. *alias hunsi*.
- Húskér, *n. pixis sacra*, en Alterdaase.
- Húsi, *n. vox v. sibilus opilionum*, Hjørdernes Hysen.
- Húsa (at húsa vid), *sibilo excipere*, hússe ad en andens Tilbud eller Tale.
- Húsi-agi, *m. disciplina domestica*, Hústugt.
- Húsi-bóndi, *m. herus, paterfamilias*, Húsader, Húsbonde.
- Húsi-bónda-rétt, *m. jus herile*, en Húsaders Ret.
- Húsi-bánadr, *m. ornatus, v. apparatus domesticus*, Húsgeraad.
- Húsi-dyr, *f. pl. fores, janua domestica*, Husdør.
- Húsi-dyra prýði, *f. auripagmensa*, Sitrater omkring Døren.
- Húsi-sadir, *m. paterfamilias*, Húsader.
- Húsi-freya, *f. materfamilias*, Husmoder.
- Húsi-freyu-læri, *n. matroneum*, Husmoderens Ede.

- Háls-fólk, *n. familia*, Husfólk, Tjenestefolk.
 Háls-fridr, *m. securitas domestica*, Husfred.
 Háls-gánger, *m. mendicatio*, Tigger, Bettien.
 At fara um á hálsgáangi, *ostiarum cibum quæ-
 rere*, gaa om og tigge.
 Háls-gánga-herre, *m. alpha pennasorum*, en
 storagtig Bettler.
 Háls-gánga-madr, *m. mendicus*, en Tigger.
 Háls-god, *n. pl. penarus, laves*, Husguder.
 Háls-göngull, *aliena quædam vicissans*, en Smar-
 tadfer, Snyltegjest. (*adj.*)
 Háls-grid, *n. pl. vid. Háls fridr.*
 Háls-karl, *m. domesticus*, en Tjener. 2) *opera-
 rius*, Tjenestekarl.
 Háls-krofs, *m. arumna domestica*, Huskrok.
 Háls-laukr, *m. sempervivum rectorum*, Husløg.
 Háls-madr, *m. vid. Gridmadr.*
 Háls-módir, *f. hera, domina, materfamilias*,
 Huemoder.
 Háls-nædi, *n. domus, hospitium*, Huslo, Herberge.
 Háls-nædis-laús, *domus expert*, Husvild.
 Háls-rám, *n. capacitas domus*, Huslesticheb,
 Husrum. 2) *locus, v. hospitium in domo*,
 Plads eller Loft i et Hus for Gæmmede.
 Háls-snígill, *m. limax, domipora terrestris in
 testa*, en Snegl.
 Háls-stíórn, *f. æconomia domestica*, Husbestyrel-
 se, Husholdning.
 Háls-stíórnar-stað, *n. ordo, v. status œconomi-
 cus*, Husholdningsstanden.
 Háls-stædi, *n. arca domus*, Husgrund, Plads
 til at bygge paa.

- Háls þingi, *n. consulatio familiaris*, Familie-
 raadslagning.
 Háls-þirni, *n. pl. vid. Háls-geld.*
 Hvams, *n. repressa vocis sibilus*, Gørbøvselse.
 Hvamsa (at hvamsa), *confundere*, forvirre.
 Hann hvamsaðiz vid, *vox faucibus hæsiti*,
 han blev forvirret, han kunde neppe udstaa
 me et Ord.
 Hvur, *vid. Hver. ita hodie, ut et olim multi
 prozulerunt* hvur pro hver sic dögurdr, dog-
 verdr &c.
 Hvyllt, *f. convallacula, lacuna*, en Jorddybning,
 en liden Døl.
 Hvæli (at hvæla), *lacunam facere*, udhule, dan-
 ne en Hule.
 Hvæll, *m. lacuna*, en Hule.
 Hvælöttr, *lacunosus, inæqualis*, fuld med Huller,
 ujævn.
 Hvæsi (at hvæsa), *gratiter anhelare, puste* eller
 stonne af Træthed, drage Anden haardt og
 hastigen.
 Hvæstr, *laffitudine anhelus*, Flaakandet af Træ-
 thed.
 Hýdi, *n. exuvia*, Hud, Ham. 2) *lastrum*,
 Dyrelæst, Dyrehule.
 Hýdi (at hýða), *excoriare, it. flagellare*, flaa,
 it. hudkroge, hudflette. 2) *pelles superinducere*,
 forhude. At hýða belg, *folli pelles su-
 perinducere*, forhude en Blæsebelg.
 Hýðiþjórn, *m. ursus in lustro laicorum*, en Bjørn,
 der ligger Njult i sit Leje.
 Hýddr, *excoriatus*, flaaet, som Stindet er ta-

- get af. 2) *corio indusus*, som er iført et Skind, som har kastet Skind over sig.
- Hyding, *f. flagellatio*, Hudstrøtse.
- Hygg (hugdi, at hyggia), *autumare, cogitare*, holde for, mene, tanke. Hyggia at, *observare*, efterse, lægge Mærke til, give Agt paa. Afr at hyggia, *iterata observacione*, ved at lægge Mærke til paa uy. Estir á at hyggia, *observacione sera nimis*, ved at indse noget bag efter (for sildig).
- Hyggia, *f. opinio*, Mænting, Tanke. 2) *presagium animi*, Aelse.
- Hyggiandi, *m. idem*. 2) *sapientia*, Klogskab, Visdom.
- Hyggilegr, *circumspectus, prudens*, klog, betænksom, forsigtig.
- Hyggilega, *prudenter*, forsigtigen, klost.
- Hygginn, *prudens*, klog. Skadinn görir mannr hygginn, *nocuensa documenta*, af Skade bliver man klog.
- Hyggindi, *n. pl. sapientia*, Klogskab. So eru hyggindi, *sem i hog koma, sapit qui scius sapit, v. sibi sapit*, det er Klogskab som kommer til Nytte.
- Hyggiavir, *n. opinio, v. imaginario*, Mænting, in. Innbildning.
- Hygla (at hygla), *molliter tractare*, behandle en sjalent eller sardets lemsfeldig.
- Hyglun, *f. tractatio mollis*, sjalen Behandling, á hugr.
- Hyl (haldi, hefi hulid, at hylia), *oculare*, se, se, følge,
- Hyldgar (at hyldeg), *concretere*, gro til. á hold. Sárid hyldeg, *vulnus concretis*, Saaret groer til.
- Hyldgaz (at hyldegaz), *carus facere, pinguescere*, blive fed, blive søldig.
- Hyldinn, *caruosus*, kjoðfuld, søldig.
- Hyldir, *f. pl. involacrum infantis, in usuro, exinde secundine*, Esterbyrd.
- Hylki, *n. capsâ*, et lidet Kar.
- Hylli, *f. gratia*, Huldskab, Yndest. á hollr.
- Hylli (at hylle), *homagium prestare*, hylde. 2) *benevolentiam captare, v. acquirere*, vinde Ens Yndest. Hylla kóng, *homagium prestare regi*, hylde en Konge. Hylla fyrir einn, *pacem alicui procurare*, adviste Fred eller Günst for en anden. Hylla med þjófi, *furi fidem dare, v. cum eo occultare res furivar*, hèle med en Tyv. Hyllaz til, *captare occasionem*, gribe Lejligheden. Hyllir andir, *eminet*, det staar i Veiret. á hóll. Hyllig upp, *visu exangitur per humilium arem*, siges om Gjenstande, som forstørret for Dignene i fugtig Luft. Hann hyllir til þess, *recolligit ejus memoriam*, han erinder det dunkelt.
- Hylli-bod, *n. oblatio v. invitatio in gratiam captandam*, Tilbud som gjøres for at satte sig i en andens Günst. 2) *charitis, pollicitatio*, Lovter, sem man ikke agter at holde.
- Hylling, *f. accipium, acipium*, Hylding. Hyllingar-eidr, *m. homagium*, Hyldingebod.
- Hyllingar, *f. pl. vid.* Upphyllingar. Hann fór þad i hyllingu, *obscure, per nebulam, v. ac-*

- rem humidum, gr. macroscopium, vidit, han*
 saa det i dets Luft, eller som i Taage.
- Hylr, *m. gurges, alzum, profundum, et Svælg,*
 Døb. Hyldýpi, *n. idem.*
- Hýma (at hýma), *dubius hævare, gr. dormis-*
riens, være tvivlraadig, dæsig. á hám.
- Hypia, *f. lanificium v. textura ampla & rudis,*
 grovt og utæt Uldentøj eller Vævning.
- Hypia (at hypia), *rudis modo texere, være grovt*
 Tøj, paa en slet Maade. á hiápr.
- Hypill, *m. vestis ampla, rudis & levis, vidt og*
 stort Klædemon af grovt og slet Tøj.
- Hyr, *m. ignis, Ild.*
- Hýr, *lærus, micis, glad, blid. 2) repidus,*
 lunken.
- Hýra, *f. benignitas, Velvillighed. 2) calor,*
 Lunkenhed, Varme.
- Hýrdr, *vid Hirdr, & pluvia ibidem.*
- Hýri (at hýra), *gratificare, vise Tjeneste, være*
 til Vilsje. 2) *calefacere, varme. Hann-*
 hýriz vid þad, *eo lætatur, det behager ham*
 overmaade vel.
- Hýrlega, *benigne, velvilligen, gunstigen.*
- Hýrlegr, *benignus, blid, gunstig.*
- Hýrna, *f. securis, en Økse. 2) protuberantia,*
cornu, Horn, Hage.
- Hyrndr, *cornutus, som har Horn.*
- Hyrníng, *f. angulus domus; it. versura, Hjørne*
 af et Hus, *it. Ranten som forbinder to Si-*
 der af en Vægning.
- Hyrníngr, *m. aries, en Vædder. 2) nom. pr.*
virí. 3) cornutus, som har Horn.
- Hýru-góðr, *micis, benignus, mild, blid, god,*
 modig.
- Hýsi (at hýsa), *in domum recipere, huse, mod-*
 tage Fremmede i sit Hus. á hús. 2) *ades*
exfructu, bygge Huse.
- Hýsling, *f. receptio in domum, Fremmedes Mod-*
 tagelse. 2) *adificatio, Vægning, Væggen.*
- Hýski, *n. familia, Folk, Familie. á hús.*
- Hýskinn, *deser, domi cunctabundus manens,*
 dovt, lab, uviðfom.
- Hýskni, *f. desidia, cunctatio, Ledighed, Uvið-*
 fomsbed.
- Hý-víg, *n. cædes servi, v. servæ, en Træl eller*
 Slavindes Dord. á hiú.
- Hæ! *interjectio ridentis, Ha!*
- Hæd, *f. altitudo, sublimitas, Højde. 2) collis,*
 en Vætte.
- Hædi (at hæda), *simulata laude extollere, irridere,*
 bele, bespotte. á hád.
- Hæddr, *irrifus, bespottet.*
- Hædilegr, *ridiculus, latterlig.*
- Hædinn, *irriforsius, irrifor, som gjerne spotter og*
 sikker andre.
- Hædni, *f. irrisio, Spotten, Gjækken.*
- Hæsa, *f. fas, Ret.*
- Hæferska, *f. civilitas, modestia, Belevenshed,*
 Høflighed. 2) *officiositas, verba & gestus*
honorifici, sømmelige Ord og Lader.
- Hæferske, *urbanus, modestus, belevet, beskjeden.*
- Hæversklegr, *idem.*
- Hæversklega, *modeste, sømmeligen, anskæn-*
 digen.

Hæfi (at hæfa), *ferire scopum, ad scopum collinere, collimare*, træffe Maalet.

Hæfi, *n. meta, scopus*, et Maal, som man sigter til. 2) *congruentia, proporsio, jus*, Overensstemmelse, rigtig Forhold, Ret. Paa er ecki mitt hæfi, *scopus est, quem ferire nequeo*, det er et Hjemed jeg aldrig kan opnaa. Paa er ecki yfir þitt hæfi, *non est ultra vires tuas*, det overgaaer ikke dine Kræfter. Paa er ecki hæfi, *injustum est*, det er ubilligt. Ecki er hæfi til þess, *nihil veri habes*, det er aldeles usandt, uden Grund.

Hæfilátr, *modestus*, skjellig, beskeden.

Hæfilega, *apre*, tilpaa, bekvemt. 2) *mediocriter*, middelmaadigen.

Hæfilegr *aprus, appositus*, bekvem, tilpaa. 2) *mediocriter*, maadelig, middelmaadig.

Hæfindi, *n. pl. vid. Hæfa*.

Hæfinn, *collimandi peritus*, heldig eller forsaren i at træffe det Maal han sigter til.

Hæfir (at hæfa), *decet, decere*, somme, være anskændigt.

Hæfni, *f. collimandi peritia*, Forsatenshed i at træffe et vist Maal.

Hæfir, *aprus, oppositus*, bekvem.

Hægð, *f. modestia*, Sagemodighed. 2) *tranquillitas aeris*, stille Vejr, Blid. 3) *quies, v. remissio doloris*, Ro, Smettes Lindring. Hann görði það i hægðum sér, *per quietem fecit*, det gjorde han uden Anstregelse. Ecki er hægð á því, *difficile est*, det er bes

sværligt, det er ingen let Sag. Hann hefir eingva hægð, *dolor illi quietem abrupit*, Smerten betager ham al Ro. Hann beiddiz þess med hægð, *modeste petiit*, han bad om det med Beskjedenhed.

Hæg-gengr (hest, *equus*), *gradarius*, en Paa-gsanger.

Hægi (at hægja), *moderare, mitigare*, formilde, stille, lindre. At hægja á sér, *pausare, quiescere*, hvile sig ved et Arbejde, lade al Anstregelse fare. Hægja sér, *inservire naturæ*, gjøre sit Behov. Ná hægir, *sedatur, deservit ventus*, det stiller af (i Vejret). Hægiz þér nockud? *an mitigatur dolor tuus?* mættir du nogen Lindring? Ná hægiz um fyrir hönum, *jam melius illi tempora, v. res succedunt*, nu saa Tingene en bedre Bending for ham.

Hægindi, *n. pulvinar, cervical*, en Hunde, Hov vedpude.

Hægindi, *n. pl. commodum, commoditas*, Nytte, Bekvemmelighed. At leita mönnum hæginda, *molliter tractare*, lette andres Noje.

Hæglátlega, *modeste, placide*, sagtmobigen.

Hæglátleg, *modestus*, sagtmobig.

Hæglátr, *idem*.

Hægrameginn, *ad dextrum latus*, til højre Side. Virða á hæggra veg, *in meliorem partem vertere*, optage i den beste Mening.

Hægri-hönd, *f. dextera, manus faciliior*, den højre Haand.

Hægvidri, *n. aer temperatus, temperies aeris*,
 lille Væjr, mildt Luft.

Hægr, *dexter, facilis*, let, haandelig. 2) *moderatus, quietus*, sagtnodig, lille.

Hækil-biúgr, *popliteus curvus*, som har krumme
 Knæer.

Hækilegr, *ægre, in extremitate*, med Nød,
 neppe.

Hækilegr, *vericulofus*, farlig.

Hækill, *m. extremitas*, det yderste af en Ting.

Hækings, *m. ensis, qui extremitates corporum amputat*, en Sabel (saldes saa fordi Lemmerne
 afhugges med den). 2) *nom. pr. viri*, en
 Mand's Egennavn.

Hækjur, *f. gralle, in sing. hækis*, Stykker,
 Krykker. Hönnum bregdr til hækju, *mores indecori inveterascunt, inveterato more claudicar*, han halter efter sin gamle Vane, eller
 han har ikke fuldkommen forandret sine Sæder.

Hækjügangr (på madr stikker störum), *in gressus grallatorius*, Stykkestrebe, stort og langt
 Skridt.

Hækjukall, *m. grallator*, en Styrstegjænger, en
 gammel Mand, som gaar med høje Krykker.

Hæcka (at hæcka), *in alium crescere*, tage til
 i Højde. 2) *elevare*, forhøje.

Hæckan, *f. elevatio*, Ophøjelse.

Hæla (hæladi, hafi hæladi, at hæla), *clavis fegere*, nagle.

Hælbor, *m. pernio*, Frost i Fødderne, Hul paa
 Hælen.

Hældragr, *salaris*, Rd, som gaar ned til Hælene.
 Hældragt far, *vestis salaris*, Klæde, som
 gaar ned til Hælene.

Hældrapr, *vid. Hældragr*.

Hæli, *n. receptus, refugium*, Skjul, Tilflugtssted.

Hæli (hældi, hafi hælt, at hæla), *laudare*, rose,
 Ærsomme. å höli.

Hæliz (at hælaz um), *gloriarí*, brovte, brasse.

Hælinn, *factabundus*, brovtende, pralende. 2) *adulabundus*, hykler, smigrende.

Hæll, *m. vidua post eodem moriti*, en Enke, hvis
 Mand er død.

Hæll, *m. calx, calcaneum, pars posterior carpi*,
 Hæl. Þad er eeki undir hælinn lagr, *non est ad pedes, v. sub pedibus difficilimum est*,
 det er ikke under Hælene, 2: det er meget
 vanskeligt (at bekomme eller udrette).

Hæll, *m. palus paxillus*, en Krog eller Hage at
 hange noget paa, eller fæste noget med.
 2) *maubrium*, Stæft, Høandsfang.

Hælni, *f. laudatio*, Ros, Ærsommelise.

Hælspor, *n. vestigium calcis*, Spor efter Hælen.
 Hann nær eeki hælsporinn hins, *etiam in minimis minor est illi*, han er i ingen Ting
 hans Mage.

Hæna, *f. gallina*, en Høne. Hæna at fyrsta
 varpi, *pullitæ*, en Høne, som første Gang
 lægger Æg.

Hæniz (at hænaz at einum), *favorem alicujus captare, ei adherere*, holde sig til En, søge
 at vinde En's Yndest.

Hæns, *n. pl. gallus & gallina*, Høns.

Hænfa-hås, *n. gallinarium, ornithon, Hønseskud*.
 Hænfa-tré, *n. fulcrum gallinarium, v. pullarium,*
 Hønsespind.

Hænu-ungar, *m. pl. pullaster & pullastra, Høn-*
 seunger.

Hæpi, *n. lubricitas, Slidrigheid.*

Hæpr, *lubricus, non bene curus, slidrig, usikker.*

Hæpinn, *idem.* Pád er hæpit, *non est curum,*
 det er usikkert.

Hæpilegr, *idem.* 2) hæpinn, *balbus, læspende i*
 Udtalen.

Hæpilega, *non certo, usikkert.* 2) *agre, v. pe-*
riculose, vanstælgien, farligien. Hæpilega
 kominn, *in periculum illapsus,* som er kom-
 men i Fare.

Hæra, *f. cilicium, Haarfilt, Nadrats.* 2) *ca-*
pillus canus, graa Haar. Hæru-seckr, *facus*
cilicinus, en Sæk, som er vævet af Haar.

Hærdr, *comatus, haaret.* 2) *canus, graahærdet.*

Hæri (at hæra), *pilare, pille Haar.* At
 hæra ull, *lanam pilare,* pille grove Haar fra
 den fine Uld.

Hærings, *m. clypeus, hævengus, et Stjold.* 2) *aspe-*
rior pars laua, det grove af Ulden.

Hæriz (at hæraz), *canescere, canitiem induere,*
 blive graahærdet, saa graa Haar.

Hæru-kall, *m. senex canus,* en graahærdet Mand.

Hærukollr, *m. idem.*

Hæruláng, *promissis crinibus,* som har lange
 Haar.

HæruKotinn, *canescens,* noget graahærdet.

Hæsi, *f. raucedo, asaphia, Hæshed.* á há.

Hæsingr, *m. gramen rarum, exsuccum, utæt og*
 saftløst Græs.

Hæsinu, *vid. Hás.*

Hæti, *n. hilum, et Gran,* den ringeste og mind-
 ste Ting. Eeki féck hann hæti af því, *ne*
hilum quidem impetravit, han fik ikke det al-
 leermindste deraf.

Hætti (at hætta), *cessare, desistere,* holde op.
 2) *periculum facere,* forsøge, gjøre Forsøg.
 At hætta lífi sínu, *vixit periculum adire,* vove
 sit Liv i Fare.

Hættinn, *audax, ir. temerarius, driftig, ir. ufor-*
 sigtig.

Hætta, *f. periculum, Fare.*

Hætt, *periculose, farligien.* Hættilega, *idem.*
 Hætt er einu auga nema vel fari, *pretiosissi-*
mus lusco unus oculus, det ene Øje skaar i
 Fare, hvis Tingen ej spænder des bedre af,
 eller hvem der har kun et Øje, maa tage det
 saa meget bedre i Agt.

Hættulegr v. Hættilegr, *idem quod sequens.*

Hætt, *periculosus, præcept,* farlig.

Hættur, *f. pl. dispositio operum,* Anordning for
 Tjenestefolkenes Arbejde. Þar eru góðar
 hættur, *tempora economica ibi bene disponun-*
tur, der ere Arbejdsbetimerne vel inddelte.

I.

I, *propositio, accus. & ablat. casus, in & ad, i. 2)* i in *compositis particula diminutiva, sub,* i Sammensætning svarer det til Adverbiet noget, eller det Danske: agtig ved Enden af Adjektiva s. Ex. sic. *ibeiskir, subamarus, best-agtig, skeitr ikalldr, noget fed, halvtold o. s. v.*

Já, *ita, etiam, imo, ja.*

Jábródir, *m. assessor, Jæbroder.*

Jadar, *m. fimbria, margo, ora vestis, Kant, Søm paa Klæder. Ora maritima, Strandskant, Ryst. Blálands jadar, ora Africa minoris, den afrikanske Ryst.*

Jadraka v. Jadræki, *m. scolopax, numenius (nobis), major, etslægt Sneppe (Færøisk: Glara-Rona).*

Jádr v. Játadr, *ligius, bortfæstet, tjenstpligtig.* Sá er ei skálfradr, sem öðrum er jádr, *alieri obligatus, non est sui juris, den raader ej sig selv som et bortfæstet til en anden.*

Jafn, *æquus, planus, jævn, flæt, lige.* Jafn á báðar vogir, *æquilibris, ævus in utramque partem, lige stor i begge Vægtstaaale, ligevægtig.* Eeki er jafnt á komid med yckr, *non estis in omnibus æquales, Jere ikke ligemænd (i Daad eller Lykke).* Jafn vid sig, *bene congruens, forholdsmæssig, vel passende.*

Jafna, *f. planities, Jævnhed, Slette.*

Jafna (at jafna), *æquare, planare, flætte, jævne.* 2) jafna saman, *comparare, æquiparare, sam-*

mentligne. At jafnaz vid, *æquipollere, æqui. valere, ligne, være ligegod.*

Jafnadar-gæd, *n. æquanimitas, constantia, jævn Sindsslag, retsindig og standhaftig Tænkemaade.*

Jafnadarlegga, *constanter, sape, tit, ofte.*

Jafnadar-skifti, *n. pl. æqualis partitio, jævn Deling.*

Jafnadar-madr, *vir æquus, probus, en retskaffen og oprigtig Mand.* 2) *æqualis, ligemand.*

Jafnadr, *m. paritas, æqualitas, ir. talio, Lighed, ir. Gjengjæld, Lige for Lige.* 2) *æqualitas, Billighed, Retfærdighed.* 3) *tempus continuuum, Tidsfølge.* Med jafnadi, *sapiensule, sædvanligen, meget tit, mange Gange.*

Jafnadr, *m. comparatio, Sammenligning. Mann-jafnadr, comparatio hominum, Sammenligning imellem visse Folk.*

Jafnallðri, *m. coævus, æqualis, lige gammel, jævnaldrende.*

Jafnan, *jugiter, Redse, jævnlig.*

Jafn bodinn, *par, æquus, lig, ligeskor, jævnlig.*

Jafn-bolt, *æqualiter, æqua mensura (holli), efter lige Maaal.*

Jafndægur, *n. pl. æquinoctium, Jævnøgn.*

Jafndægri, *n. idem.*

Jafnframt, *eodem gradu, similiter, med lige Fremgang, paa samme Tid eller Maaale.*

Jafnfættis, *post passu, med lige Skridt.* Einginn stóð hönum jafnfættis, *facile primus erat, han overgik alle.*

Jafugjarn, *aequus, justus*, billig, retfærdig.

Jafnadargjarn, *idem*.

Jafugódr, *aequalis, similis*, lige, ligestór, is. ubi
ædificet.

Jafni, *m. aequalis, similis*, Lige.

Jafni, *m. licopodium complanatum, (herba)*, Græ-
ne (en Farveurt).

Jafningi, *m. vid. Jafni, aequalis*, Eigemand.

Jafnkeypi, *n. contractus par, aequus*, lige Kjøb,
billig Handel eller Kontrakt. á kaup.

Jafnkýti (at jafnkýta), *obgaunire*, modsigge hefi-
tig. 2) *digladiari*, Kives, tratted. (kurti).

Jafnlegr, *asiduus*, idelig, jævnlig.

Jafnlega, *jugiter*, immer, jædse, jævnligen.

Jafnlengd, *f. terminus idem diei v. anniversa-
ris, proximi*, Aardag, den samme Tid eller
Dag i næste Aar.

Jafnlengi, *n. idem*. Hann lifði til jafnlengis
annars dags, *ad idem tempus proximi diei
vixit*, han levede til den samme Time Dagen
efter.

Jafnlida, *par potentia v. copis*, lige Mandstærk,
lige magtig.

Jafnlitr, *concolor*, enslyddet, som er af samme
Farve.

Jafnlyndr, *constans, semper eodem affectu*, en
Mand af uforanderligt Sindelag, som altid
er i samme Lune.

Jafn-nær, *sine successu*, uden Følger, ligesom
før, forgjæves.

Jafn-nærrí báðum, *pari gradu utriusque vicinus*,
lige nær ved begge.

Jafnóðum, *asidus, sine intermissione*, immer,
uden Ophold.

Jafrioki, *m. conjux*, Ægtefælle, Ægtemage.
2) *aqualis*, Lige, Mage.

Jafnrædi, *n. par conjugium*, Ægteforening
imellem to lige Personer.

Jafnríðis, *ad laeas*, ved Siden. At gánga
einum jafnríðis, *laeas alicui claudere*, gaa
ved Siden af En.

Jafn-lætti, *n. aqua pacificatio, v. conditio paci-
scendi*, billigt Førlig.

Jafntamr, *aque assectus*, lige vant til. Jafn-
tamr á báðar hendur, *ambidexter*, som er
ligesaavel vant til at bruge den venstre som
den højre Haand.

Jafnvel, *eriansis*, endstjondt, om end.

Jafnvirdi, *n. aequale pretium*, af lige Værdi.

Jafnvægi, *n. aequilibrium, aequipondium*, Ligevægt.
2) *facoma*, Modvæge.

Jafnvigt, *f. idem*.

Jafnvægr, *aquilibris, aequilans*, ligevægtlig.

Jafnyrdi, *n. pl. murus diceris*, lige Ord paa
begge Sider.

Jafnyrdi (at jafnyrða), *rationem diceris red-
dere*, besvare Skjeldbørd, eller Trettesattelser
paa samme Maade.

Jafn-xrr, *similis*, lig. á xrr. Paa var alle
jafnætt, *similem habuit eventum*, det var alle
sammen lige meget (3: det udvirkede intet).

Jag, *n. exercitatio, idelig* Dvælse. 2) *veaxio*,
Plagen, Anfagten.

Jaga (at jaga), *exercere, vve* idelig. 2) *vexe-*

- re, it. venari* (aga), tumle, drive omkring,
it. jage.
- Jagan, *f. vid. Jögun.*
- Jagaz (at jagaz), *exerceri assiduo labore*, slide og løbe hele Tiden. Jagaz á sama, *eandem sepius obrudere cramben*, prøvte, isjentage tit den samme Ting.
- Jagg, *n. exercitatio verbalis*, Ordrtig. 2) *incondita verba*, grove Ord.
- Jagl, *n. identica nuga*, Bedvl.
- Jagsteik, *f. bis cocta crambe*, opkogt Tøj, fjedelig Isjentagelse.
- Jagt, *f. venatio*, Jagt.
- Jagthund, *canis venaticus*, en Jagthund.
- Jagtskip, *n. navis speculatoria, carscopium, et Jagtskib.*
- Jái (jádi, hefi jád, at já v. jáa), *affirmare*, bejae.
- Jakaferd, *f. glaciei fluxus in fluminibus & sinibus*, Driyís (især paa Elve og Indsøer.
- Jaki, *m. ingens glaciei fragmentum*, et stort Stykke Is, Isklump. Hann er stödugr eins og jaki, *montis v. glaciei instar firmus equus*, han staar fast som en Isklump, (om Heste).
- Jack, *n. vid. Jagl.*
- Jacka (at jacka saman), *cumulare*, bygge sammen. á acka. 2) jacka, *obrufo ferro secare*, skjære med støvt Jern. *vid. hiacka.*
- Jakobsfihll, *m. senecio, foliis pennatifidis*, en Jakobsurt.
- Jálkr, *m. cautherius, vulgo, equus duodecenni major*, en gildet Hest, Ballak, siges sædvanlig om en Hest, som er ældre end 12 Aar. *Norvegis gielk, equus castratus, veserinarus, vid. Piálgr, piálgr v. piálk. gr. piálgadr v. piálkadr.*
- Jálma (at jáлма), *strepere, tremere*, støse, knarfe.
- Jálmr, *m. strepitus, it. tremor*, Knagen, Knarsken, Støjen, *it. Bøven, Rystelse.*
- Jamla (at jámla), *queritari*, klynke, beklage. 2) *rogitare*, bede meget og fittiggen.
- Jánka (et jánka), *seviser annuere*, bifalde løselig.
- Jáord, *n. affirmatio, consensus*, Jaord.
- Japl, *n. vid. Jódh.*
- Japla (at jopla), *dentibus subigere, v. volvere*, tygge. Hesturinn japlar mielin, *equus frenus mandit*, Hesten tygger paa Mundstykket.
- Japp, *n. iteratio*, idelig Isjentagelse.
- Jappa (at jappa), *iterare*, isjentage ideligen.
- Jáqvædi, *n. assensus*, Bifald, Belæni.
- Jáqvædi (at jáqvæda), *assensiri*, bejae, bifalde.
- Jarda (at jarda), *sepelire, humare*, jorde, begrave.
- Jardabók, *f. index pradiatorius*, Jordebog.
- Jardabygging, *f. pradiorum locatio*, Jorderes Dortsforpagtning, eller Dortsafning.
- Jarda-góts, *n. latifundia, pradia*, Jordegods.
- Jardakaup, *n. emio pradiorum*, Jordekjøb.
- Jardan, *f. sepultura*, Jordefærd, Begravelse.
- Jardar-ágdódi, *m. reditus pradiani*, Indkomster af Jordegods.
- Jardar-avöxtur, *m. fructus terra*, Jordens Afgrøde, Frugt.
- Jardarber, *n. pl. fraga*, Jordebær.

Jardarberialing, *n. fragaria*, Jordbærrið.

Jardar-deili, *n. pl. geographia*, Jordbeskrivelse.

Jardar-för, *f. exequia*, Jordfarð.

Jardar-hnaus, *m. cespes*, Jordbýlta.

Jardar-köckr, *m. gleba*, Jordklump.

Jardar-kotún, *n. lana foliis pyrulae*, Laad eller
Fen paa Vidie (Agerulde o. s. v.)

Jardar-kyn, *n. genera terra*, Jordart.

Jardarlim, *n. bitumen*, Jordbeg.

Jardar-men, *n. cespes vivus, utraque extremitate terra adhaerens, quem olim jurantes subierant*, Grønsvær, fast til Jorden paa begge Ender (hvorumder de Nordiske Hedninger forðum stillede sig, naar de aflagde Ed).

Jardarmæling, *f. geometria*, Jordmaalingstonk.

Jardar-spiöllum, *n. pl. detrimentum, v. violario fundi*, Jordspilde, Skade som paa kommer eller tilføjet Jordegods.

Jardar-synir, *m. pl. terrigena*, Jordens Søner.

Jardar-ufli, *m. vid. Jardar-spiöllum*.

Jardaskipti, *n. permissio praeiorum*, Jordes eller Gaardes Ombytning.

Jardbann, *n. denegatio terra, dicitur ubi nives condensata postum intercludunt*, Jordens Tildekning af Sne (som hindrer Kreaturerne's Udgang).

Jardbúar, *m. pl. terricola, terrigena*, Jordbeboere.

Jardeigandi, *m. praeiatus vir, dominus fundi*, Jordbrot, Proprietar.

Jardeldr, *m. ignis subterraneus*, Jordild.

Jardepli, *n. pl. solana suberosa*, Jordabler, Kartøffer.

Jardfall, *n. terra decidua*, Jordfald, en Riste eller Sprække i Jorden.

Jardfastr-stein, *m. saxum*, en jordfast Klippe, eller stor Sten, der ligger fast i Jorden.

Jardhák, *n. ningor volans, v. repens*, Snefog, som driver langs Jorden.

Jardhús, *n. domus subterranea, hypogaeum cypria, it. Lyrus*, en Jordstjerner, eller underjordisk Hvalving.

Jardlaus, *gramine nudatus*, bar for Græs. Her var jarduist mánuadar tíma í vetr, *hac hyemi nivibus obruta, v. interclusa eras terra in regrum mensum*, denne Vinter var Jorden en hel Maanedes Tid bedækket overalt med Sne og Is.

Jardlegr, *terrenus*, jordist.

Jardmikill, *terrosus*, fuld af Jord.

Jardmunni, *m. spelunca*, Jordløst, Hule.

Jardneskr, *terrestris, terrenus*, jordist.

Jardnædi, *n. habitaculum, domus*, Bopæl med tiliggende Jord.

Jardskialfti, *m. terra morus*, Jordskjald.

Jardvarp, *n. humi strasio*, Jordskuf, Nedkastelse til Jorden.

Jardvarpan, *f. idem*.

Jardvarpa (at jardvarpa), *humi sternere*, slaa omkuld, nedkaste til Jorden.

Jardvegr, *m. solum, crusta soli*, Jordbund. Hardr jardvegr, *difficilis & dura terra*, fast og haard Jordbund.

Jær, *n. radiosa iceratio*, kjedelig Sjæntagelse, Øvølen. 2) *impudencia*, Uforfæmthed. Æ arg.

Jærgan, *f. idem*. Jærgr, *n. idem*. (angl. Jargon, *sermo inconditus*).

Jærganlega, *multosies, radiose*, mange Gange, kjedsommelig.

Jærganlegr, *radiosus, iz. perulans*, kjedsommelig. *iz. ublu*.

Jærki, *m. exterior margo wetatarsi, v. plantæ*, den udvendige Kant af Foden.

Jærk, *m. comes*, en Greve. *vid. ar & erill. olim ministri domestici principum ita vocabantur*, saaledes kaldtes i gamle Dage Regens ternes ypperste Hofbetjentene. *Sic. Arlius rex Budli silius ad suos facillies*, Kong Aale Dubles Een sagde til sine Hofmænd: Eggiæ ec yeckr Jærklar, at auka harmi stóranñ vífs ens veglega, vil ec þad líta, *horror vos satellizes, augete gravissimum dolorem mulieris magnificæ, id videre gestio*, Jeg opfordrer Eder, I Hofmand! til at forsøge den stolte Kones store Harme, det ser jeg gjerne. *vid. atlamål Grænlandsku*.

Jærks-riki, *n. comitatus*, Grevskab.

Jærkður, *m. idem*.

Jærks-nafn, *n. honor v. dignitas comitis*, Greveværdighed.

Jærma (at jærma), *balare*, bræge.

Jærmar, *m. bec ovium, balasus*, Faarenes Drægen. 2) *lamentatio*, Hølen, Økraalen. Fugls jærmar, *garritus avium*, Fuglekjærlig.

Jærn, *n. ferrum*, Jærn. *olim isarn v. earn*.

Jærn, *n. pl. compedes ferrea*, Jærnlenker.

Jærna (at jærna), *calceare, egvo soleas affigere*, bestaa en Hest.

Jærnadr-hest, *equus solentus*, en floet Hest.

Jærnbardi, *m. navis rostro ferreo v. ferrato, et Skib med Jærngallion, jærnbeflaget Skib*.

Jærnboltar, *m. pl. numella*, Jærnbolte, Bolt og Jærn.

Jærnbroddar, *m. pl. soleæ, v. clari ferrei, ad firmanda vestigia hominum, per glaciem ambulantium*, Jærnbaand med Draabde, som bæres under Fædderne, for at man ikke skal glide paa glat Is.

Jærnburd, *m. ferri candentis gestatio, ordalium, Jærnburd*. At festa jærnburd, *inramenium purgationis, v. ordalium offerre*, frembyde at reise sig med Jærnburd.

Jærngjall, *n. scoria ferri*, Hammerskjal. *vid. gjall*.

Jærngjörd, *f. (um hiól), canthus*, Hulbestag.

Jærngrindar, *f. pl. clari, cancelli*, Jærngitter, Trælværk af Jærn.

Jærnkall, *m. vectis ferreus, rustrum*, en Jærnklang.

Jærnkörkr, *m. sarculum, capreolus*, Jærnhage, Jærntog.

Jærnklinka, *f. obex ferreus*, Jærnskaade for Døtte.

Jærnlitr, *m. color ferrugineus*, Jærnsfarve.

Jærnklembrur, *f. postomis*, Økruværk af Jærn, et Økruestykke.

Járnld, *f. iricolor libella stagnantis aquæ mar-
tialis*, Vand, blandet med Jærnets.

Járnldm, *f. lamina ferri*, Jærnplade.

Járnmeis, *m. cribrum ferreum*, et Jærnsold.

Járnmel, *n. pl. orca, luparum*, et Jærn-Vand-
stoffe til Heste.

Járnmil, *n. frustum ferrarium*, et Stykke
Jærn.

Járn-nagli, *m. clavus ferreus*, Jærnsøm.

Jærnnåma, *f. ferraria, ferrifodina*, Jærngrube,
Jærnrekendr, *m. pl. clavi ferri, catena ferrea*,
Store Jærnagler, en Jærnsjede.

Jærntendr, *vid.*, Jærnsleginn.

Jærnrift, *f. crasis ferrea*, en Jærnrift.

Jærn-ryd, *n. ferrugo*, Jærnrust.

Jærn-sål, *f. homo vripareus*, en Nidding, Gulter.

Jærnsleginn, *ferratus, ferro asperatus*, jærnbet-
slagen. Jærnsleginn steiðldr, *clipeus ferra-
tus*, jærnbeflaget Skjold.

Jærnsmidr, *m. faber ferrarius*, en Smed (som
forfærdiger Jærnarbejde. 2) *carabus (insec-
rum)*, en Insekt-Art.

Jærnsmidr, *n. opus ferrarium*, Jærnarbejde.

Jærnsmidia, *f. officina ferraria, ustina*, en
Smede.

Jærnsyadi, *m. ligo ferreus*, Jærnspeade.

Jærnsudu neistar, *m. pl. strictura*, Ønister af
gloende Jærn.

Jærn-tól, *n. ferramentum*, Værktøj af Jærn.

Jærn-tóllur, *f. pl. vid.*, Jærnbroddar. á tólti.

Jærnværdr, Jærniværdr, *ferratus*, jærnbeflaget.

H h h

Drekinn var allr jærnværdr frá síómáli,
draco (navis) totus, á libella mavis *ferratus*
erat, hele Dragen (Skibet) var jærnbeflagen
oven for Vandet.

Jærn-vír, *m. filum ferreum*, Staaltraad.

Jærn-völr, *m. baculus ferreus*, en Jærnstok.

Jærn-ædar (á jörð), *f. pl. vena ferrea*, Jærn-
aarer i Jorden.

Jærpr, *spadicus, v. badius*, rødbrun, kaffebrun.

2) *subst. equus eodem colore*, en Hest af den
Farve.

Jærteikn, *n. signum*, et Teg. 2) *miraculum*,
Tertegn.

Jærtegn, *f. Jærteini, n. idem*.

Jærteikn (at jærteikna), *significare*, bemærke,
betyde. Hvad jærteiknar leikr sí, *quid in-
dicat ludus iste*, hvad har den Leg at betyde.

Jæstr, *n. uugrum strepitus*, Sludder, Bulder.

2) *strepitus v. fremitus foliorum arboris, ut
& vaporum, saviente vento*, Susen eller
Luagen i Blæde eller Græne paa Træer, af
en stærk Storm.

Jæstr, *m. ramus arboris*, en Gren, Kvist.

Jæstra (at jæstra), *strepere*, kværte, løse, larme.

2) *garrive*, kvælde, sludde.

Jæta, *f. præsepe*, en Krybbe.

Jötu-hönd, *n. pl. manus ovilis*, Breddekræfter
i en Faaresti.

Játa (játradi, játrí, at játa), *affirmare, annuere*,
sige ja til, bifalde. Játa sig, *confiteri*, be-
kjende sine Forseelser. Játa, *idem*.

Játandi, *m. confessor*, Troesbejender.
 Játari, *m. idem*.
 Játan; *f. confessio*, Bejsendelse; Tilskaaelse. *alias*:
 játan.
 Játning; *f. idem*.
 Játla (at játla), *frequent*, sæpe aknuere, bejaer;
 bifalde igjentagne Gange.
 Játla, *assensiens*, bifaldende. Hann vard játla,
assensit; hann gav sit Bifald.
 Jaxlar, *m. pl. dentes molares, maxillares*, Kind-
 tænder. Efflu jaxlar, *dentes sapiensia*; de
 Tænder, der sidst vokse.
 Jaxla-verk, *m. siagonagra, arthritis maxillarum*,
 Tandpine.
 Jáyrði, *n. asseveratio*, Jaordi;
 I'beiskr, *subamarus*, bestagtig.
 I'biágr, *subcurvus*, noget krum.
 I'boginn, *idem*.
 I'bud, *f. inhabitatio*, Vaaning.
 I'burdr, *m. profusio, luxus in re*, Overdaandig-
 hed, Ødselhed, (anvendt paa et Maaltid, Ret,
 Drik o. s. v. 2) *hami in piscem adactio*,
 Fiskefangst med Krog.
 I'bygginn, *prudens*, forsigtig, betænsom. 2) *sub-*
dolus, underfundig.
 I'bygg, *idem*.
 Idavöllr, *m. vireum*, en grøn Plante.
 Idgölld, *n. pl. salio*, Gjengjæld, Bederlag. *qs.*
 inngölld.
 Idia, *f. opera, labor domesticus*, husligt Arbejde.
qs. innia, á inni.
 Idia (at idia), *operari*, arbejde.

Idiar v. ifiar, *f. pl. byssus lanuginosa*, et Slags
 meget fint laadent Væved. 2) *viror prasi*,
 Engens Grønbede.
 Idia-grænn, *viridis, floridus*, grøn.
 I'difings; *f. intricus*, Duppent; I'difingar-juck,
n. enbamma, Duppelse.
 Idinn; *diligens, solers*; arbejdsom, flittig, vind-
 flibellig.
 Idlumadr, *laboriosus*, en arbejdsom Mand.
 Idka (at idka), *solere; frequentare*, øve, lægge
 sig efter.
 Idkan, Idkun, *f. exercitium*, Øvelse.
 Idni, *f. sedulitas*, flittighed, Vindflibellighed.
 Idraband; *n. mesenterium*, Kraase.
 Idraheill, v. Hrauktr, *evsplanchnos*, som har gode
 og sunde Fribvolde.
 Idrar, *f. panisemia*, Fortrydelse, Anger. á idr.
 Idrandi, *panisens*, angrende, bodfærdig.
 Idranarlaus, *impanisens*, uodfærdig, forhardet.
 Idranarleysi, *n. impanisensia*, Uodfærdighed,
 Forstokkelse.
 Idra-qveifa, *f. tormina alvi, passio iliaca*, Mar-
 vepine.
 Idrax (at idraz), *panisere, respiscere*, at for-
 tryde, angre, *is. omvendes*. Mig idrar þess,
paniser me, jeg fortryder det.
 Idull, *continuus*, uafbrudt, vedvarende. 2) *fre-*
quens, idellig. Idular fæstur, *frequentis jeju-*
num, idellige Fæster.
 Idullegr, *idem*.
 Idullega, *frequent*, idellig, tit, ofte.
 Idr, *n. pl. intestina, viscera*, Indvolde.

I'fylla, *f. fara, de egvabus dicitur*, brægtig (flægt om en Hoppe).

I'fara, *f. hamus major piscatorum*, en stor Fiskekrog.

I'gánger, *m. profusus*, Dødselhed.

I'gánger-klædi, *n. pl. induvia*, Gangklæder.

Igda, *f. hirundo*, en Svale. *vid. egda.*

I'gilldi, *n. res æqualis*, en lige god Ting, Mage. Sú kona var karlmanns igilldi at hreyfti, illa mulier viros fortitudine æqvabat, det Fruentimmer var ligesaa stærk som en Mandsperson.

Igla, *f. scopelismus*, fordrejsede Ansigtsstræk.

Iglda, *f. echinus fœmina*, et Hun. pladsvin.

Igldubrún, *f. supercilium contortum & hispidum*, rynket Pande.

Igldr, *trux, minax*, truende, gruelig.

Igli (at igla sig), *erucem induere vulvum*, satte et vredt Ansigt op, fordrejs sine Ansigtsstræk.

Igliz (at iglaz), *secas observare*, reffe Hørster. 2) *vultus torvisare male minari*, paatage en truende Mine.

I'gull, *m. echinus terrestris, erinaceus*, et Pindsvin.

I'gulker, *n. echinus maris seftaceus, pomum, v. ovum marinum*, etslags Skjelskiff, rund af Skabning med udsaaende Pigge.

Igultanni, *m. ursus*, en Bjørn. *alias jugtanni à forma deusium.*

I'gulur, *subflavus*, gulagtig.

I'huga (at ihuga), *considerare, meditari*, betænke, overveje.

I'hugafullur, *consideratus*, tankesuld, betænksom.

I'hugan, *f. medisatio*, Betankning, Eftertanke.

I'hugafemi, *f. idem*.

I'hugafamr, *consideratus*, agtsom, betænksom.

I'hvolfr, *cornificatus, cornuatus*, hvalt.

I'keyptr, *qui minimi emir*, som faar for gods Ræd. Hann Þóttiz ikeyptr, felicem mercatum se fecisse sentiebat, han troede at have gjort et særdeles godt Kjøb.

I'korni, *m. securus*, et Egern.

I'klædi (at iklæda), *inducere*, iføre.

I'klæddr, *indutus*, iført.

Ikt, *f. paralyticus*, Stigt.

Iktir (at iкта), *senire iccum v. singultum prurumpere gestientem*, at marke til et Stød, (:): Sikke som vil bryde ud). Þad iktir i hönum hlsturinn, ægre risum deprimis, han kan neppe bare sig for Skoggerlatæter.

Iktihákr, *paralyticus*, verkbruden.

Iktýki, *f. vid. iki.*

Il, *f. planta pedis*; Fodblad, den hele nederste Del af Foden.

I'ld, *n. var, repositorium*, et Kar til at gemme afkøllige Ting t.

I'laungun, *f. (Þungadra qvænna) pica, cista*, Appetit, Lystenhed (flægt ifær om svangers Koner).

Ilbreidr, *panis*, som har brede Fodblade.

Ilænging, *f. desiderium*, Lyft, Længsel, Begjers-
lighed.

Ilængiz (at Ilængiaz), *moras necesse*, forhale,
svale, nøle.

Ilgia, *f. alce famina*, Sun-Elledyr.

Il'ir, *n. color cutis*, Hudens Farve. Hann er
daufr il'its, *pallefcis*, han har tabt sin nature-
lige Farve, han ser ilde ud.

Illa, *f. vomica, abfessus, digitorum paronychia*,
en Vedderbyld paa Fingrene.

Illa, *male*, ilde, flet.

Illakynt, *vulgo infamis, male audicus*, berygtet,
som staar i ondt Rygte.

Illaremdr, *idem*. Illa til sinnis, v. til frids,
iniquo animo, ilbesindet. Illa gæfaz ill ráð,
mali incepti, malus eventus, onde Foretagen-
der have ondt Udfald.

Illbrigdi, *n. malum facinus*, en ond Gjering,
et Skarnstykke.

Illdeilar, *f. pl. lites injuriose*, en styg Trætte,
hadefulde Tvistighæder. At deila illdeilum,
mutuis injuriis certare, at tilføje hinanden
grove Fornærmelser, være i Hestigt Klammeri.

Il-leppr, *m. pedule*, en Cef.

Illfengr, *nequam malignus*, ond, flem, arrig.

Illkús, *idem*.

Illfygli, *n. mala avis*, en ond Fugl. 2) *nequam*,
et Skarnsmenneske.

Illgengr (hest), *succussator*, en Hest, som har
en haard og ubehagelig Gang.

Illgiarn, *malignus*, ond, misundelig.

Illgirmi, *f. malitia*, Ondskab, Vanartighed.

Illgörd, *f. maleficium, injuria*, Fornærmelse,
ond Handling.

Illgördasamr, *malefcus*, ond, uadøif.

Illgrefi, *n. lectum, xizania*, Utrud.

Illhreifingr, *m. nequam*, et Skarn, ondt Men-
neske. á reifi.

Illhryfsánger, *m. idem*. pr. *male equa malus*
pnitius.

Illilegr, *torvus, minax*, grumtseende, truende.

Illindi, *n. pl. malitia*, Ondskab, ondt eller vram-
tent Sindelag.

Illingr, *m. nebulo*, en Røttring, Skurf. Illsaga-
fveit, *causis nebulosum*, en Forsamling af
flette Folf.

Illkunnr, *nequivia notus*, berygtet.

Ill-lifnadr, *m. visa nefaria*, flet Opsærel, flam-
melig Levemaade. Hákon Jarl vard ill-lif-
nadarmodr, *Hacon comes in vitam nefariam*
prolapsus est, Grev Haagen overgav sig til
en flammelig Levemaade.

Illmonnlega, *nequiter*, skarnagtigen.

Illmenni, *n. nebulo, nequam*, et flet Mennefe,
en Skurf.

Illmenska, *f. malitia*, Ondskab, Grusomhed.

Illordasamr, *maledicus*, uforfkommet i Munden.

Illqvittinn, *wordax*, bagtalerf. á qvitr.

Illqvittni, *f. mordacitas, criminario inala*, Bag-
talerfe, Bagvaffelfe.

Illrádr, *malignus*, vanartig, ondskabsfuld.

Illrædi, *n. malignum propositum*, ond Hensigt
eller Forfæt. 2) *nefas, scelus*, Misgjering.

Illrædis-madr, *vir sceleratus*, en Misdader.

- Illfinni, *n. mala indoles*, ondt Sindelag.
 Illfinnadri, *prava indolis*, vanærtig.
 Illska, *f. malicia*, Ondskab.
 Illskaz (at illskaz), *iram concipere*, blive vœd,
 grov.
 Illskiptinn, *vid. Illfengr*.
 Illsku-kýli, *n. vomico*, en Vædderbygd.
 Illskupar, *n. flagitium*, en Skammelig Handling.
 Illtýngi (at illtýngia), *calumniari*, lafte, bag-
 væfte. á tunga.
 Illtýnginn, *calumniator, mordax*, bagtalerst, som
 taler ondt om andre.
 Illúd, *f. minax vulnus*, truende Mine.
 Illúdelega, *torve, minaciter*, bister, sølt.
 Illúdeiki, *m. vruulentia*, a Grumhed, Fælhed.
 Illúdegr, *torus, torvus, minax*, gruellig, bister,
 truende.
 Illvidri, *n. fæva, spurca tempestas*, Uvejr.
 Illvidrasamr, *præcellus*, stormende, brusende,
 urolig.
 Illvidris-kráka, *f. mala, inauspicata avis obnu-*
cians, en ullykkelig Fugl, Fugl som spær
 Uvejr (siges og om en som spær eller bebø-
 der ondt). á kráka.
 Illvilíadr, *malevolus*, ildefindet.
 Illvilía-madr, *inimicus*, en Uven, Kvindemand.
 Illvilía, *m. malevolentia*, Misundelighed, Kvind.
 Illvirki, *m. homo maleficus*, en Misbøder.
 Illvirki, *n. maleficium*, en ond Gjerning.
 Illviti v. Illsviti, *m. nialum omen*, et Sæmt
 Datsel.
 Illr, *malus, pravus*, ond. Hönnum er illt, *agro-*
rar, han er søg, (hær saat ondt). Ná er
 illt í síðinn, *jam plangit mare*, Søen er uro-
 lig. Þá gördiz lítt til matar, *rum agre ci-*
lus, acqviri potuit, da blev det meget vaukko
 ligt at faa Fødemidler.
 Illyrdi, *n. maledictum*, Skjeldoord.
 Illyrdi (at illyrdo), *maledicis inſectari*, udſjel-
 de, bruge onde Ord.
 Illyrmi, *n. anguis noxius*, en Skadelig Snog.
 2) *multitudo angvium*, en Mængde Slanger.
 Illþýði, *n. vid. Illinga-lveit*.
 Iim, *f. dea ethnorum*, en af Hedningernes
 Gudinder. Ilmur, *f. idem*.
 Ilma (at ilma), *fragrare*, lugte vel, give en sød
 Lugt fra sig. 2) *odorare*, forarsage en sød
 søgelig Lugt. Þad ilmar, *redoles*, det lug-
 ter vel.
 Ilman, *f. odoratio*, Lugten.
 Ilmandi, *dulcis*, vellugtende, sød.
 Ilmíng, *f. vid Ilman*. Ilmi, *m. vid Ilmr*.
 Ilmfætr, *prædulcis*, meget sød og behagelig.
 Ilmr, *m. fragrantia, suavis odor*, Vellugt.
 Ilvegr, *m. vestigium*, Spor. 2) *ima pars coli-*
garum subalaris pedis obversa, den Del af eis
 Strømpe, som ligger under Foden.
 Ilr, *m. calor, v. repon*, Varme, Lunkenhed.
 Ilhorn, *n. ungula anomaliæ v. avium rapacium*,
 Klør paa Rovdyr eller Høvfugle.
 I'ma, *f. discordia*, Uenighed, Trætte. 2) *præ-*
lium, ubi dubia fors, en Træfning, hvis Ud-
 fald er tvivlsomt.
 I'ma (at ima), *dubitare*, tvivle, være tvivlsom.

- blg. *gr. isa, hodie .efa.* Hann er at ima Pød med lær, *dubius hæret,* han er tvivraadig, betænker sig paa Sagen.
- I'ma. *f. gigas famina,* en Fettekvinde I'muglstr, *mala affectio animi,* Modbydelighed, Uvillse. 2) *animus,* Sind.
- Imbruvika, *f. angariarum septimana,* Tamperuge.
- Imbrudagar, *m. pl. angariæ, jejunia quatuor temporum,* Tamperuge. *vid. embra.*
- I'mynd, *f. imago optime expressa,* nøjagtig Afbildning, et vel krusset Billede.
- I'mynda (at imynda lær), *sibi imaginari,* forestille sig.
- I'myndisleg, *f. scurrilis, imitator,* pudserlig, sem efteraber andre.
- Inn, *in, inro,* ind.
- Innan, *inns,* indvendig, indenfra.
- Innan at, *ab inns,* inden fra.
- Innanbrær, *in domibus,* inde i Huset.
- Innangæng, *m. aditus, per ædes coniguas,* be-
dækt Gang fra et Hus eller Værelse i et andet.
- Innangengr, *ab inns accessibilis,* som man kan komme til indenfra. Her er innangengt, *per. cryptas subterraneas patet hic exitus,* her kan man komme ind eller ud, til eller fra et andet Værelse.
- Innan-hafnar-fat, *n. hypodytes, hypocannifum, vestis interior,* Underklædning.
- Innanhænder, *in manu, v. prouu,* for Haanden, paa rede Haand. 2) *in portate,* i End Mægt.
- Innanlands, *intra fines regionis,* indenlands.
- Innan-skamms (3: tima), *brevi,* inden kort Tid.
- Innan-stocks, *intra hypothyrium, v. consignationem sine domum,* i Huset.
- Innantøkur, *f. pl. colica,* Bugvrid, Bugløb.
- Innantil, *inversus, inra,* indentil, indvendig.
- Innar, *intra, inst, inra, interius, insime,* inde, indertsetere, indertst.
- Innar-betr, *interius,* længere inde.
- Innarstæ, *inra,* indenfor, indenfra.
- Innar á vid, *inversus,* indimod.
- Innbjela (et innbjela), *persuadere,* indbilde, overtale, fæa til at tro. Innbjela lær, *præsumere,* indbilde sig.
- Inbirling, *f. presumio,* Indbildning, fast og forudfatter Tanke.
- Innbilstr, *m. inspiratio,* Indblækning, Indskydelse.
- Innbilæs (at innbilæsa), *inspirare,* indblæse.
- Innbilæ, *m. domesticus, incola,* Indvaaner.
- Innbundin (bók), *liber compactus, incompactus,* indbunden (Bog).
- Innbyggjari, *m. cives, incola,* Indbygger.
- Innbyrdis, *musuo,* indbyrdes, á bord.
- Innbyrdis, *musuus, intestinus,* indbyrdes. Innbyrdis strid, *n. bellum civile,* Borgerkrig.
- Indialand, *n. India orientalis,* Indien.
- Indiur, *f. pl. idem,*
- Indianiskr, *indus, indicus,* indiansk.
- Indigó, *n. indicum anilum,* Indigo.
- Inndreck (at inndrecka), *imbibere* inddrikke.
- Inndrøit, *f. satellites regii,* Livvag.

- Inndæla, *f. liberata naturalis*, naturlig Frihed.
 2) *voluptas*, Velslyst, Fornøjelse.
- Inndæli, *n. idem*.
- Inndæll, *liber, commodus*, behagelig, bekvemt.
 2) *familiaris*, fortroltig, søjtelig. *vid. dæll*.
 At göra einum inndællra; *gratificare*, være en til Vilje og Fornøjelse.
- Inndælislegr, *commodus, is. iucundus*, behagelig, fornøjelig.
- Inndælislega; *commode*, behageligen, fornøjeligen.
- Inneftir, *inrorsum*, indad.
- Inneygr, *calophthalmus*, huløjet.
- Innfall, *n. incurso, irruptio*, Indfald (i et Land).
 2) *hodie conceptus*, Indfald, Tanke.
- Innfrá, *intra eminus*, længere inde.
- Innfæri (at innfæra), *inferre, invehere*, indføre.
- Innfærsla, *f. invecio*, Indførelse.
- Inngánga, *f. ingreſſio, ingreſſus*, Indgang.
- Inngánger, *m. aditus*, Indgang (til et Hus o. f. v.) 2) *vestibulum*, Forgaard, Forstue.
- Inngeng, (at inngánga), *ingredi, inuoiré*, gaa ind, indgaa. At inngánga sáttmála, *ferire fædus*, indgaa Forbund. Inngánga skilmála, *conditionem accipere*, antage visse Vilkaar, indgaa en Kontrakt.
- Inngróinn, *inveteratus*, indgroet. Inngróinn vani, *habitus, mos inveteratus*, indgroet Vane.
- Innhlaup, *n. refugium*, Tilflugt. Allir höfdu þeir innhlaup hiá Snorra, *his omnibus refugium erat apud Snorriam*, de havde alle Tilflugt hos Snorre.
- Innhýsi (at innhýsa), *in domum recipere*, tage i sit Hus, huse.
- Inni, *n. domus*, Bopæl, Hjem. 2) *lustrum ferarum*, Dyrefeste. Inni, *intus*, inde, indvendig.
- Inni (at inna), *uarrare*, fortælle, berette. Inna frá, *idem*. Inna til vid einn, *alloqui, mentionem facere*, tale til En; omtale en Ting løselig til en anden: Inna til máls, *idem*.
- Inni (at inna), *mercedem numerare*, betale. E'g á hönum gott upp at inna, *á me bene meritis est*, jeg er ham forbunden for hans Velgjerninger. Hann skal inna hinum fyrir starf sitt, *hic pro labore illius mercedem numerato*, han skal lønne ham for hans Arbejde.
- Innibod, *n. convivium domi*, et Gæstebud, som holdes hjemme.
- Inniſti, *n. pl. viscera, intestina, panices, splanchna*, Indvolde.
- Innihald, *n. argumentum, materia*, Indhold.
- Inniheld (at innihalda), *continere, comprehendere, complecti*, indeholde. 2) *vi tenere*, holde tilbage (især med Vold eller Uret).
- Innihús, *n. domus conſigua*, et Værelse i Huset, is. Hus, som man kan komme til igjennem en Dagsør.
- Innilega, *diligenter, exquisite*, inderligen.
- Innilyk (at innilykia), *complecti*, indbefatte, indeholde. 2) *incluere*, indeluffe.
- Innivist, *f. cibus domesticus*, huslig Epise.
- Innkomst, *f. reditus, provenus*, Indkomst.

Innlegg, *n. subscriptio controversa, sc. libellus memorialis*, et Indlæg for Retten, *sc. en* Kristelig Erindring.

Innlend, *indigena*, indfødt, indenlandsk.

Innplanta (at innplanta), *inserere*, indpode.

Innplantadr, *insitus, insitius*, indpodet, indplantet.

Innra, Inst, *inferius, intime*, indre, inderst.

Innri, Instr, *interior, intimus*, indre, inderst.

(Adj.) Innri dyr, *f. pl. posticum*, Bagvær, Gang til et andet Hus eller en anden Støj af Huset. Innri-hurd, *f. postica*, Bagdar.

Innræti (at innræta), *radicare*, indpode, rodfæste. å rôt.

Innrætte, *insitus*, indpodet, indgroet.

Innsæt (at innsætia), *insituere, constituere*, indsætte.

Innsætning, *f. insituro, constituro*, Indsætning, Anordning. Innsætninger ordin, *verba institutionis sacra cano*, Formular ved Alterens Sakramente.

Innsigla (at innsigla), *designare*, forsegle, besegle.

Innsiglen, *f. designatio*, Forsegling.

Innsiglar-laun, *f. cerarium*, Forseglingøpenge.

Innsigli, *v. sigillam*, Segl, Signet. At bröta frá innsiglið, *resignare, referare*, bryde et Segl op.

Innskæfr, *varus*, skræbenet indad.

Innskriðadr, *in codicem relatus*, indskrevet.

Innskriða (at innskriða), *in codicem referre*, indskrive.

Innskæða, *f. pecudes ferrea, v. earum complexus, adscriptus fundo*, Jærnsæ, Inventarium. 2) *fors caput*, Tilfald, Arvebel.

Innskæðu-eyrir, *m. fors, caput, summa*, Hovedelod, Arvelod, et Høest Masse.

Inntek, *n. materia, scopus, argumentum*, Materie, Indhold, Stof.

Inntaka, *f. receptio*, Indtagelse (f. Eft. af et Lægemiddel).

Inntek (at inntaka), *capere, occupare*, indtage.

Inntekt, *f. provenus, reditus*, Indtægt, Indkomst.

Innvæfning, *involutus*, indrukket, indviklet.

Innvæf (at innvæfa), *involvere*, indrukke, indvikle.

Innverdir, *m. pl. custodes cubieuli*, Kammerjunker; Husets indvendige Vogtere.

Innvidir, *m. pl. (scipi) compages, v. costæ navis*, Indholder i et Skib.

Innvigi (at innvigia), *inaugurare, consecrare*, indvie.

Innvirdulega, *exquisitè*, nøje, med stor Glid.

Innvortis, *intrinsecus*, indvortes.

Innvols, *m. vid. Innisli*.

Innyfir, *per, sc. (meridum) eorum versus*, over, *sc. ind i Landet*. Innyfir hall, *per montem, eorum versus*, ind over Bjeldet (∴ ind i Landet).

Innytiar, *f. pl. usus & provenus fundi*, Herlighed, Rytte, som man har af en Jord. 2) *idem ac itak*.

- Inyitia* (at *inyitia* lér), in *asam* sibi *vertere*, benyttte sig af, anvende sig til Nytte.
- Jód, *n. proles, fetus*, Barn, Afkom, Ungel.
- Jódl, *n. volutatio cibi in ore*, Madens Omvaltning i Munden.
- Jóðla (at jóðla), *edentuli infantis more citum in ore volutare*, vakte Høden om i Munden (sem et spædt Barn gjør).
- Jóðfák-kona, *mulier parvuriens*, Barselkone, en Kone i Bårnénd.
- Jóðlót, *f. dolor parvuriens*, Fødselsmerter. Hørd jóðlót, *f. dystocia*, haarde Fødselsmerter.
- Jól, *n. pl festam (nobis) natalitiorum christi, olim sacrificium & symposium circa initium aqvarii, Jul.*
- Jóla (at jóla), *inguinare pinguedine cibariorum & porus, ut sit in convivii*, besudle, tilføle.
- Jóladagr, *natalis christi*, Juledag.
- Jóla-krá, *f. praesagium de temperie aeris ex duodecim diebus natalitiorum, á 24 Decembris ad Scum Jan.*, Julemærker, Spødom om Vejr, af de 12 Juledage. *germ.* Zwölfnacht.
- Jóla-iveinar, *m. pl. manduci brumales*, Dusses mand at skatke Børn med (maaße forhen en Art af Julebukke).
- Jólatíðir, *f. pl. natalitia, Juletid.* 2) *celebratio festi natalitiorum*, Julefestens Højtideligt heder. Þeir sókta jólatíðir, *saeris natalitiorum iniecerant*, de gif i Kirke om Jule.
- Jólfudr, *ursus*, en Bjørn. *qs. jól-mannr, víð jóla.*
- Jóla-veitla, *f. víð. Jól, laetissimum & splendidissimum convivium*, Julegjestebud, et prægtigt Gjestebud.
- Jónfrá, *f. virgo*, en Jomfru, *Mo. germ.* Jungfrau.
- Jónfráðóm, *m. virginitas*, Mødom, Jomfrudom.
- Jónfrá-jörð, *f. terra primigenia*, Jord, som ikke før har baaret Frugt, som dyrkes første Gang.
- Jónkari, *m. juvenis nobilis*, en Junker. *alias jánkari, olim regum filii ita vocabantur.*
- Jór, *m. equus*, en Hest. jó, jø.
- Jó-rekr, *m. ursus, poeice*, en Bjørn.
- Jó-reykr, *m. nubis pulveris ex equitatu*, Støvskeer, som opkomme formedelst megen Riden eller Rjøren.
- Jórmöngandr, *m. serpens, terram ambiens poterarum, v. serpens jubatus equi instar*, en Slange, som de gamle sagde at omringede hele Jorden, *is. en Slange.*
- Jórmöngurnd, *f. universa terra fertilis*, den hele frugtbare Jæd, et frugtbart Land.
- Jórmönrekr, *m. bos jugalis*, en Ose, som drager Røg.
- Jórtra (at jórtin), *ruminari*, tygge Drøv, tygge om igjen.
- Jórtr, *n. ruminatio, Drøvtyggen.* 2) *rumentum, Drøv.* Jórtr-peningr, *pecus ruminans*, Rvæg, som tygger Drøv.

Jötland, Cimbria, Sjælland.

Jöstr v. Jastr, *m. ramus arboris*; Gren paa et Træ. germ. ast.

Jöfnudr, *vid. Jöfnadr.*

Jöfnunar-hrifa, *f. sarculus*; en Rive, Nøddes hakke.

Jöfr, *m. rex*, en Konge; (*á Jöve*) *qs. jöfugr, sanctus, inviolabilis, divinus*, hellig; guddommelig, uforkrænkelig.

Jögum, *f. lizigium, rixa*, Tratte, Klo, Tvisfige hed. 2) *iseraia rogatorio*, idellig; Tryglen.

Jögunarlega; *iserum asque iterum*, hestigen, hestig og idellig.

Jögunarfamr, *lizigiosus*, trattedorren, trattedøjer, et Gnavr.

Jökull; *m. mons glacialis*; et Jøbjerg.

Jörd, *f. terra*, Jord. 2) *humus*, Muld, Muld-jord. 3) *prædium*, Jordegods, Gaard.

Jörfi, *m. lutum*, Dynd, Skarn. Norveg: *adhuc sceram palustrem nigram*; v: *maritalem præcipitiam* vocant jörme; per notissimam *metastesi* *m. pro f. vid. Essendrop* over Vier Sogn.

Jörp, *f. equa colorendia*, en møstekbrun Hoppe.

Jötun, *m. gigas, cyclops*, en Tatte. 2) *scirrus caucrosus*; en krebbaagtig Dyld.

Jötun-heimer, *m. pl. patria gigantum, districtus Siberia supernus sive montanus, item Cimmeriorum terra*, Jætens Land (maaflse den nordlige bjergige Del af Siberien, eller og Cimmerternes Land).

Jötun-módr; *m. brumalis*, vild Styrke; ualmindelige Kræfter, Naseri i Brede.

Jötun-oxi; *m. staphylinus pubescens niger*; et slags Insekt. 2) *cete*, en Hvalfisf.

Jötunings-yrdi; *vid. Jötunings-yrdi.*

Jötuna (at Iréna), *cedere, vige, give efter*; *vid. réna*. Hann villdi ekki láta Iréna, *cedere noluit*. han vilde ikke give efter.

Jöt; *m. cornu, arcus*; et Horn, Bue. *vid. yr.*

Jötur, *m. pl. Hybørni*, Jælændere.

Jötland, *n. Hybernia*, Jeland.

Jöpa, *f. gigas, mulier, colore fusca*, en sortebrun Stinde. 2) *lupa*, en Uvinde.

Jöpa, *f. equa colore fusca*, en sortebrun Hoppe. *vid. jarpr.*

Jö; v: *turba, motus, tumultus*. Støj; Alarm, Stimmel.

Jö, *m. glacies, nix concreta*, Is.

Jösa, *f. gadus squamosus minor, ore cirrato, linea laterali nigra*, en Kulle (en Hvalfisf). At draga ísar, *dormitare, nicare capite*, nikke, blunde. Flíót á manninn blant ísan, *aphya ad ignem, adagium piscatorum*, seilf Kulle et snart fegt.

Jösa-tög, *n. pl. junctura glacialis*, Is.

Jöfárn, *n. ferrum*, Jærn. *vid. jærn.*

Jökaurm, *m. opus, v. imbrima acu pictum, acupictile*, udhyet Tøj, Brodering.

Jökúngull, *m. vid. frostdúngull.*

Jökurr, *non imprudens*, betantsom, klog.

Jökflug, *m. halcyon*, Alcedo, Jesflug.

Jök-gyldingr, *m. asellus, gadum squamosum aquans pretiosum*, en liden Torst, der er af lige Værdi med en Kulle, á ísa.

- I'chögg, *n. chrymoclastes, glaciei concisorium*, et Redst. b til at opbryde Is med.
- I'ha (at isia), *provuere*, bryde frem med Etzj og Allarm. *å Os v. is.*
- I'ha, *f. mulier incompositis moribus*, en Glane, et usædeligt Fruentimmer.
- I'ha, *f. causela*, Sikkerhed, Forsikring, *is.* Forsigtighed, Betænkning.
- I'harverdr, *causela dignus*, som er værd at betænke.
- I'höner-verdr, *idem*.
- I'ing, *f. gelucidum, aqua aerea, congelata*, Isflaag.
- I'kallör, *præfrigidus, prægelidus*, iskold.
- I'kra (at iskra), *fremere, fervere*, snuse, bruse. *vid.* eyskra, öskra. Så hlutr iskradi i hönum, *eam rem agerrime tulit*, den Ting ægtebre ham ret inderlig. Verkurinn iskrar i lárinu, *dolor in vulnere frenat*, Smerten brænder i Saaret.
- I'kyggilegr, *suspectus*, mistænkelig. 2) *umbrasilis*, skyggefuld. 3) *umbraticus*, soltesty, som holder sig i Ensomhed.
- I'kyllda, *f. fervens*, en Besværing og Børde, som ligger paa Guds eller Grund; en Retlighed. So margar iskylldur á kyrkan i Odda i annara manna jarðir, *tot servituties, in fundis alienis, templum Oddense possidet*, saa mange Retligheder kan Kirken paa Odde forde af andres Jorde.
- I'land, *n. Islandia*, Island.
- I'slendsker, *islandus, v. islandicus*, islandsk.
- I'sleggir, *m. pl. solea ossæ*, et slags Skøjter af Hesteben. At fara á isleggium, *soleis ossis currere*, at løbe paa Isen med slige Hestebens Skøjter paa Fødderne.
- I'snöl, *f. glaciei contrita, glarea glacialis*, smaa Isstykker.
- I'söfr, *m. ursus*, en Björn. 2) *uom. pr. viri*.
- I'spen, *f. intestinum rectum ex bobus, arvinus repletum*, Endetarmen af Køøg, fyldt med Sidt. á Ipen, Ipenis.
- I'stad, *n. stupis, stapes, stapeda, astraba*, Stigebøjle.
- I'stada, *f. continentia, constancia*, udholdende Erandhaftighed.
- I'stödulaus, *pavidus*, frygtsom, bange.
- I'stöduleyfi, *n. pavor, pusillanimitas*, Klejmasdigthed, Frygtsomhed.
- I'stöduktill, *pusillanimitis*, frygtsom, klejmodig.
- I'stra, *f. adept, arvina*, Ister.
- I'stru-magi, *m. abdomen, hamo præpinguis, epiplocomista*, en Isterbug.
- I'str, *f. vid.* I'stra.
- I'tak, *n. vid.* Iskyllda.
- I'ta *f. pensum operis, quod provudendo peragitur*, Fremstøden i en Dyst.
- I'tala, *f. æqua proportio pecudum in pascuis*, foræ holdemæssig Mængde af Køøg, som flere tje paa en Græsgang.
- I'tar, *m. pl. viri præstames, v. laboriosus*, fortrinlige eller arbejdsomme Mænd.

I'tarlega, *sollicita*, v. *exquisita*, nøje, slittigen.
 I'ti (at ita), *trudere*, *pellere*, Støde frem, støde.
 I'ta undir, *prostrudere*, Støde eller støde frem.
 2) *horzari*, opmuntre, tilskynde. I'taz &
certare, Stræbe om Kap, kapped.
 I'treke (at itreka), *iterare*, *rememorare*, igjens-
 tage.
 I'trekan, *f. iteratio*, *rememoratio*, Hylentagelse.
 I'tr, *eximius*, *praestans*, fortreffelig, ypperlig,
 fortrinlig. 2) *exquisitus*, udsegt, udvalgt.
 Mann spurdi hid itraffa, *exquisitissime qua-*
sit, han spurgte meget nøje (yderlig).
 I'turmannlegr, *vid. I'tr.*
 Já, *adverbium affirmandi*, *quando negative qua-*
ritur, jo.
 Jább, *n. ruma flaccescens*, flattede Øyster.
 2) *vile exsuccum fanum*, Hø uden Saft og
 Kjerne.
 Jádi, *m. Judaeus*, en Jøde.
 Jádaland, *n. vid. Gydingeland.*
 Jágr, *n. ruma uber*, Øer. *alias jást.*
 Juck, *n. jusculum*, jus, Suppe.
 Julia (at jula) v. Hiula, *vid. Hiela*, *de infanti-*
bis dicitur, *quando adhuc lallare non possunt*,
 siges om Børn som pjadde uden at kunne
 tale.
 Júngfrú, *f. virgo nobilis*, v. *honoratior*, en
 adelig eller fornem Jomfru. *vid. Jónfrú.*

Júngi, *m. pars cultri teres*, *capulum versus*, den
 runde Del af et Knivsblad.
 Júngkari, *m. vid. Jónkari.*
 Jurt, *f. herba*, en Urt.
 Jurtegardr, *m. hortus*, en Have, Urtegaard.
 Jurtegards-madr, *hortulanus*, en Urtegaardss-
 mand.
 Jurtu-safn, *n. herbarium*, en Samling af Urter.
 Jurtu-saft, *f. succus plantarum*, Urtesaft.
 Jurtu-salt, *n. alcali*, *sól vegeabile*, Plantesaft,
 Ludsalt.
 Justa, *f. obba*, en stor Skaal eller Dager.
 Mann tók justu-fulla af middi, og drack af,
obba plenam hydromelis arripit & ebibit,
 han tog en stor Skaal fuld med Død og
 tømte den.
 Ixna *fallens*, *virulans*, siges om R.ocr, som vil
 bespringes. *vid. yxn.* Kyrin er ixna, *vacca*
fallis, v. *marem perit*, Koen springer.
 I'Próit, *f. ars*, *professio*, Konst, Haandværk,
 Færdighed. *á próit.*
 I'Próttamadr, *artium peritus*, en Mand, som
 forstaar forskjellige Konster eller Færdighe-
 digheder.
 Jæja! *johis*, *interjectio cuneantis*, ja! ja!

K.

- Kád**, *v. Fœtus recens natus*, et spædt Foster eller Yngel. *vid. kád.* Barna-kád, *fœtus humanus*, et spædt Barn.
- Kada**, *f. gallina, pullera*, en Høne.
- Kadell**, *m. funis cannabinus, rudens*, et Tov. Liskadell, *funis, v. rudens sacra anchora*, Tovet til Vligtanferet.
- Kadal-stigi**, *m. scila suppea*, en Røstige.
- Káerta**, *f. diara, Kabyte. germ. kajute.*
- Káf**, *n. infultus ludicus*, Gromsen.
- Kaf**, *n. ars urinaria, Dyftekunsten.* 2) *ad-sensio, submersio, it. profundum*, Sænkning, it. Dybet. At fera í kaf v. kaf-fera, *submergere*, nedsynke.
- Káfa** (at káfa), *ludice infultare, it. volutare*, grænse paa, it. omvølte, ryste op. Káfa í heyi, *fanum volutare*, ryste op í Høet.
- Káfaz** (at káfaz uppá), *iocose irruare*, opitre í Etjeme.
- Kafa** (at kafa), *urinare*, dyfke, gaa under Vandet.
- Kafald**, *n. nungor densus*, tyf Snefon. Ná er komit kafald, *nungit roso calo*, nu sneed det stærke.
- Kafa-rekia**, *f. pluvia densa*, tyf Dug.
- Kafa-reykt**, *m. fumus densus*, tyf Røg.
- Kaffe**, *n. coffea*, Kaffe.
- Kaffe-beunn**, *f. bona, v. bona coffea*, en Kaffe-bønne.
- Kaffe kannu**, *f. rhizium coffeale, cantharus coffealis*, en Kaffe-kande.
- Kaffe-tré**, *n. jasminum arabicum, lauri foliis, et Saffetré.*
- Kafi**, *m. v. kafin, u. fumus densus, it. pluvia densa*, tyf Røg eller megen Dug.
- Kafinn**, *oneratus, it. immersus*, bebyrdet, it. nedfænt. Kafinn Gunnun, *abyss laborum immersus*, overvældet med Forretninger, som hæ meget at bestille.
- Kafli**, *m. membrum, v. sparium*, et Stofte, Del, Rum, Pladd. 2) *intervallum temporis, Tidde-rum.* Kóstum saman, *per intervalla, particularim*, stykkevis, imellemstunder.
- Kaf-lodinn**, *roso corpore hirsutus*, haaret øvere alt (sigel og om en Mark, naar Græsset er stort og tæt).
- Kafina** (at kafna), *suffocari, interclusione spiritus extingui*, kvælet.
- Kafnanu**, *f. suffocatio, Kvælen.* Hönnun ká við kafnian, *ferè suffocatus est*, han var nær ved at kvæles.
- Káflaz** (at káflaz uppá), *provocare, insillire in aliquem*, angribe, udfordre, opitre En.
- Kagi**, *m. palmæ, Røg.*
- Kaggi**, *m. dolium, anchora funi, indicis loco, supernatans, Hakterboje.* 2) *liquidorum mensura genus, 18 sextarii*, en Tønne (især til Tran og Tjære), etslags Maat til flydende Ting; *angl. keg, dolium, caduz.*
- Kái** (at kái), *fanum explicare rastro*, brede Hø ud med en Nive.

Kaka, *f. placenta*, en Kage.

Káka (at káka), *negligenter arrectare*, gløde med Skjædesløshed noget, behandle oveifladigt. *frequent: á kái.*

Kackilldi, *n. massa informis*, en Klump. á kóckr.

Káki, *n. levis pulsario*, [et] Vanke.

Kákla (at kákla), *lenae pulsare*, at banke [et] eller sagte.

Kál, *n. olus, crambe, caulis, brassica*, Kaal.

Grønt kál, *brassica viridis, crispa*, Grøntkaal.

Savoy kál, *brassica subauca*, Savoykaal.

Hvít kál, *brassica capitata alba*, Hvítkaal.

Róta kál, *brassica gonyolodes*, Raalrabi. Kál

rabi yfir eða undir jörð, *idem*, under eller

over Jorden. Sníðkál, *brassica præcisilis*,

Sníðkaal. Blómkál, *brassica cauliflora*, pom-

pejana, cypica, Blómkaal. Hófda-kál, *bras-*

sica imperialis, Hovedkaal. Spirkál, *brassica*

florigera, pragnans, Spírkaal. Krullkál,

brassica opiana, sabellica, Kruskaal.

Kál, *n. inguinamentum*, Søl, Sublen. *vid.* qvol.

Kála (at kála), *inquinare, olesare*, besudle.

Kala (at kala), *frigide spirare, ir. frigore affi-*
ci vel damnum pari, blasæ: foldt, ir. bestadiget af
Kulde eller Frost. At láta kala, *chalare,*
terminus nauticus, drage Sølens ind.

Kál-át, *n. olerarium*, Kaalspisen.

Kalda-bad, *n. frigidarium*, foldt Bad.

Kalda-gaman, *n. jocus acerbus*, bitter Spøg.

Kalda-hlátr, *n. visus irascentium acerbus*, den

Bredes bitter Latter. 2) *visus sardonius*,
ustorlig Latter (i en Svogdom).

Kalda-kol, *n. extinctio ignis in domibus, inec-*
missio ignis ignis, et desertio domus ante tem-
pus lege definitum, Arncildens Udslukelse i
et Hus, eller Dørttagelsen fra en Gaard før
Fardag eller den loobestemte Fløttetid.

Kalda, *f. febris*, Feber, Koldspøge. Köldu-lyki,

f. idem. Köldu-brag, *phrenesis*, GalTab, som

forqaarsages af hidlig Feber, Feberdsomme.

Kalda, heit v. hitzug, *febris ardens*, hidlig

Feber. Svita kalda, *elodes*, Feber, som med-

fører stærk Sved. Skíðsta kalda, *phriscodes*,

Feber, som medfører Nysten og Væven.

Fiórða dags-kalda, *febris quartana*, fjerde

Dags Feber. Dagleg kalda, *pyriochis*, dage-

lig Feber. Uppdráttar kalda, *hectica*, tæ-

rende Feber, Svindsot.

Kalda-kul, *n. frigus*, kold Blæs, Kulde. At

taka kaldakul úr væni, *refracere*, at varme

foldt Vand, gjøre det luncent.

Kald-ambr, *n. molestus labor*, besværlig Ar-

bejde.

Kalda-pífs, *n. dysuria*, Koldpíd.

Kalda vell, *n. aqua, cujus calor estare minor est*
quam atmosphære, Kilder, hvort Vandet er

foldt om Sommeren.

Kald-egg, *n. ovum subventaneum*, Bindæg.

Kald-hamra (at kaldhamra), *indendo indurare*
metallica, at tilhamre kolde Metaller.

Kaldhamran, *f. induratio*, Hamren paa kolde

Metaller.

Kaldi; *m. frigus*, Kulde: 2) *austeritas*, Haardhed, Barfthed, Stranghed.

Kald-lyndr, *immisus, feverus*, barf, umild, fræng.

Kaldör; *m. ferrum fragile*, Jorst Jærn.

Kaldrani, *m. clivus eduior*, v. *promontorium acrius injuriis expostum*, en høj Dalk eller Fjorbjærg; udsat for Vestrets Barfthed; 2) *astilas*, Hjirvelbenet ved Halsen.

Kaldr, *frigidus*, kold.

Kal-dyr, *n. pl. fores exteriores*, *aurica*, den yderste Dor, Fjordör, Hovedindgang til et Hus.

Kaldyris, *f. pluvia frigida*, kold Regn & år v. yris.

Kaldyriulegr, *infestus, rigidus*, kold; vandkold, barf.

Kaleikr, *m. calix*, en Kalk: olim kalkr.

Kalka-spodr, *m. cauda gastrocnemii*; den nedeste Del af Læggen.

Kalkbar-kå, *f. forda, vacca fesa*, en drægtig Ko:

Kalk-full kå, *idem*.

Kalk, *m. sura*, Læggen paa Bønen; Kalle.

Kalk-siuk kå, *f. vacca parvuriens*, en kalvsyg Ko.

Kalk-saga, *f. placenta*; en Del af Koens Esters bved.

Kalkr, *m. virulus, buculus boum*; *ita etiam vocantur plurimum armentorum & balcanum viruli*; en Kalv, saa kalbed og Hjorted, Daarbyrd, Bændbyrd og Hvalfiskes Linger. 2) *res-*

minor in relatione ad majorem, siges om en mindre Ting i Hensyn til en større, hvortil den hører: Sic. Byer: *kálfr, insula minor, majori annexa*; en liden Ø, som ligger tæt ved en større. Fialla: *kálfr, monticulus, majori monti coniguus*, et lille Bjerg o. s. v. Kálgardi, *m. hortus olivarius*, en Have, Kaalhave.

Kálgards-madr, *m. olivor*, en Utegaardsmand.

Kálgards-spadi, *m. marra*; en Spade eller Hakte.

Kál-grasi, *n. brassica*; crambe, Kaal:

Kal, *m. stans frigidus*, kold Blaf. 2) *nox a frigore illata*, Elde; som foraarstages af Frost. 3) *disfidium, offensu*, Usamdrægtighed, Tvedragt; Fornærmelse:

Kalinn, *frigore obrigen*; frussen.

Káljola (at káljola), *vid. kala & jóla*.

Kalk, *n. calx, cementum*; Kalk.

Kalka (at kalka), *calce obducere*, kalle:

Kalkbursti, *m. penicillum sectorium*, en Kalkbørste.

Kalkbleyta, *f. calcis maceratio*; Kalk: Udblødsel:

Kalk-jörd, *f. calx viva*; Kalkjord:

Kálkaup; *n. lachanopolium*, Kaalkjøb.

Kalk-trog; *n. lacus, morvarinn*, Kalkbank.

Kalkún, *m. gallo, pavo*; en Kalkun.

Kalkr, *m. vid Kaleikr*.

Kall, *m. vid: Karl*:

Kall, *n. clamor*, Raab.

Kalla (at: kalla); *clamare, vocare, calare*; kalde, raabe. 2) *dicere, ajere, afferere*, sig, bejæ,

bedrafter. Hann kallar sig Þóðr, *Theodorum* se nominat, han salder sig Þord. Hann kalla-diz heita Jón, *dixit se vocari Jonam*, han sagde, at hans Navn var Jon. Kalla á, *vocare*, falde paa. 2) *invocare, adorare*, anraabe, paaafalde. Kalla saman, *convocare*, saamantalde. E'g kalla þú hafir vel skrifad, *ojo se bene scripsisse*, jeg siger du har skrevet vel.

Kallen, *f. vocatio*, Kalden.

Kalls, *n. jocus*, Spøg, Skjemt. 2) *irrisio*, Spet, Bespotten.

Kallsa (at kallsa), *jocose interpellare*, sige noget i Spøg, falde en saaledes ind i Taler. 2) *irridere*, udle, bespotte.

Kalls-bréf, *n. concilii officiorum*, et Kaldsbrev.

Káma, *n. macula, labeo*, Smuds.

Káma (at káma), *maculare, contaminare*, besudle, smudse.

Kamar, *m. latrina, forica, camera*, et Vand-hus.

Kambhá, *n. theca pegrinaria*, Kamfatteral.

Kambr, *m. pecten*, Kam. 2) *carmen*, Karte.

Kamers, *n. conclave domus*, et Kammer, Værelse. (N. O.)

Kámleitr, *f. facie fusca*, som har sortebrun Ansigtfarve. 2) *ecceus*, af stummet Udseende.

Kempa-lampi, *m. cancer macropyus vel homaroides, squilla fusca*, etslags Hav-Insekt.

Kampleistr, *m. pl. reliquia sibi pramorsæ*, Madsveininger, hvoraf Nesten er bleven afsidt.

Kampa (at kampa), *masficare*, tygge.

Kamphundr, *m. molossus*, en stor Hund.

Kampi, *m. barbatus*, en som har et lidet Skjæg, stumpskjaget.

Kamrar, *m. pl. loculi, recessus secreti*, affides Kåture.

Kámugr, *maculosus, sordidus*, smudsig, siben.

Kampr, *m. caput parietis, anterior maceria pars*, udflaaende Kant af en Væg. 2) *clivus*, en Brink. Sic. maler kampur, *clivus litoralis*, Stenbrink eller Brink ved Stranden. 3) *myrtax, labri superioris barba*, Skjæg paa den øvre Læbe.

Kana-braggd, *n. dens prora, cui retinacula alligantur, alius nodus, quo dens prora induitur*, det yderste af en Waads Forskov, hvor To vene bindes fast, eller og den Knude hvoremed dette sker.

Kanellbúrkr, *m. cavella, cinnamomum*, Kanellbarf.

Kanal-tré, *xylo.cinnamomum*, Kanell.

Kani, *m. promianula pars rei*, noget fremflaaten de paa en Ting. 2) *rostrum*, Snabel, Snude. 3) *ymba*, etslags Waad, en Kane. 4) *vasculum anasarum, barbaens*, et lidet Kar med Haandgreb.

Kanna (at kunna), *posse, kunne*. 2) *scire, senere*, vide, kende. Þad kann ég þér ráð, *hoc tibi consilium scio*, det Naad ved jeg for dig. Hann kunni alla sligu á Fracklandi, *omnes vias per Galliam novit*, han kjendte alle Veje i Frankrig. At kunna einum Þóck, *gratias*

referre, at taffe En. At kunna einhveriu illa, *agere ferre*, være misforuøjet med noget. Hann kann þar ecki vid sig, *fordet illi locus*, han er ikke foruøjet paa det Sted, þar kann hann best vid sig, *arridet illi locus*, det Sted behøger ham bedst. Ecki mun eg kunna þig fyr þad, *non in re ob eam rem animadvertam*, jeg vil ikke beskylde dig for det.

Kanna (at kanna), *lustrare, is. scrutari*, bese, is. sebe nøje, randfage slittigen. 2) *numera-re*, talle, opregne. Kannaz vid, *agnoscere, is. consueri*, kjendes ved, erkjende, is. beskjende.

Kanna, *f. cantharus, barbarus*, en Kande.

Kanni, *m. pars, vices*, Andel, Forretning paa en andens Vegne. Hér er einginn af hanns kanna, *hic nemo pro eo v. ejus vice adest*, her er ingen istedet for ham eller paa hans Vegne.

Kanonisera (at kanonisera), *in numerum sanctorum referre, adorationi exponere*, kanonisere, optage En i de Helliges Antal.

Kanniské, *forte, fortassis*, kanstje. Kann vera, *idem*.

Kanta (at kanta), *marginare*, kante.

Kantadr, *marginatus*, kantet. Margkantadr, *polyadrus*, som har mange Kanter.

Kantari, *m. canor*, en Sanger.

Kontara-kápa, *f. roga canorum*, en Rotskaabe.

Kantaz (at kantaz á), *abercari pr. collidi*, stjensdes, mundhugges, klamres.

Kantu, *m. ora, latus*, Kant.

Kanúkadæmi, *m. canonicus*, Kannikedomme.

Kanúkr, *m. canonicus*, en Kannike.

Kanzelere, *m. cancellarius*, en Kantstet. (N. O.)

Kanzellie, *n. archivum, cancellie*, Kanselli. (N. O.)

Kápa, *f. cappa, roga, pallium, is. velavem*, en Kappe, is. Klædebon.

Kapall, *n. caballus, equa*, en Hoppe.

Kapari, *m. pirata, prædo maritimus*, en Kapet. (N. O.)

Kapara-kip, *n. navis piratica*, Kapetstib.

Kapella, *f. sacellum, sacrarium*, en Kapel, Sakresti.

Kapellán, *f. sacellanus, hymnista*, Kapellan.

Kapituli, *m. curia*, en Raadeforsamling. 2) *adricula sepulcris superstructa*, et lille Kapel, opbyggt over Ens Grav. 3) *homines ecclesiastici ordinis, procuratores necessitatum templi, & simul iudices causarum matrimonii*, et Kapitul, en Forsamling af heistlige Mand, Ritens Forvaltere, og tilfjige Dommere i Egteskabesager.

Kapital, *n. fors, caput*, Kapital, Hovedstol.

Kapp, *n. fervor animi, is. contentio*, Flid, Kappren. Midtjærthed, Flittighed, is. Riv, Trætte.

Kappalinn, *optime saginatus*, fedet, mørket.

Kappdeilur, *f. pl. conventiones litigiosa*, Trætter, Riv, Strid.

Kappdrykkiur, *f. pl. compositiones consensiosa*,

et Drickelag, hvor den ene kapper med den anden i at drikke.

Kappel (at kappala), *summa cura saginare*, fede, maffe.

Kappgiarn, ved. Kappsaumr.

Kappgiarni, *f. conuenio*, Trættefærhed.

Kappi, *m. heros, ashlea*, en Helt, Rjæmpe.

Kappmella, *f. laqueus, qui sponte arcatur & laxatur*, en Hende nøgne.

Kappmeli, *n. pl. conuenio*, Riv, Trætte.

Kappræda, *f. idem*.

Kappsaumr, *conueniosus*, trættefær, tivagtig.

2) *sedulus, industrius* flittig, arbejdsom, nidkjær.

Kappsaumlega, *cerzatim*, ivrigen, nidkjær.

Kappsemi, *f. conuenio*, Riv, Trætte. 2) *industrius*, flid, flittighed, Arbejdsomhed.

Kapps-madr, *vir industrius, serius*, en flittig og virksom Mand. 2) *vir conueniosus*, en trættefær eller paastaalig Mand.

Kapps-munir, *m. pl. conuenio virium*, Rappen.

Kapråu, *n. cucullus, caputium cum collari*, en Hætte.

Kapteinn, *m. cenurio, capitanus*, en Kaptajn.

(N. O.)

Kaptugi, *m. idem*.

Kapún, *m. gallus eviratus*, en Kapun.

Kar, *n. squalor, i. e. res reijcula*, Smudd, Skarn, *ii.* en Ting, som ikke duer til noget. *pr. tomentum vile*. Kar er á kampi varum,

syalet myflax nosfer, uit Skjæg er smudsig.

Karukinn, *in cenouem consutus*, øget overalt.

Kardeinoia, *f. cardamomum*, Kardemomme.

Kardinali, *m. cardinalis, pater purpuratus*, en Kardinal.

Karfa, *f. corbis, cophinus, sporsa*, en Kurv.

Karfasta, *f. jejunium inera carinam*, en vis Hæfte (hos Katolikerne).

Karfi, *m. navis actuaris, in pompam adornata*, en Lysfagt, et lidet pynteligt Fartøj. 2) *cyprinus pelagicus, carpio*, et slags Havfisk, *ii.* en Karpe.

Kargr, *contumax*, haardnakket, uforstammet. 2) piger, *ignavus*, lad, dorst, doven. 3) *renus*, fattig, gribst.

Kargleiki, *m. consumacia*, Haardnakkenhed, Uforstammenhed. 2) *renacita*, Rættighed.

Karhøfsdadr *crispus & fuscus crines*, som har foreladet og skallet Haar.

Kári, *m. Aolus, v. ventus*, Vindens Gud. 2) *nom. pr. viri, stridens*, en Mand's Egen navn. *alias etiam, kár*.

Karína, *f. carina, v. carena*, en vis Baste, hos Katolikerne.

Kerkoli, *m. passer lavis, maculosus, plareffa maculis croceo rubris*, en Rødspætte.

Karl, *m. vir*, en Mandsperson. 2) *seuex*, en gammel Mand. *vulgo kall*.

Karlínna, *f. virago maritima*, en gift Kone, Mandinde.

Karl-kénni (at karl-kénna), *ad masculinum genus referre*, hense til Hantsønnet.

Karlmadr, *m, mas*, en Mand, Mandsperson. 2) *vir fortis*, en raft Mand.

Karlkryn, *n. genus masculinum*, Hantsønnet.

Karl-linu erdir, *f. pl. successio agnatica, francica*, en Arvegaugemaalde fra Mand til Mand, (med Kvindesjonnets Tilfidsfattelse).

Karlmannagægja, *f. secusuleja*, et mandgalt Freuentimmer.

Karlmannaskáli, *m. androneris, andron*, et Kæsteskammer, Sovestue for Mandspersoner.

Karlmannastólar (i kyrkiu), *androucum*, Mandfolks Stole (i en Kirke).

Karlmannlegr, *virilis*, mandig.

Karlmannlega, *fortiter, viriliter*, mandigen, tapkert.

Karlmanni, *n. vir fortis*, en stærk Mand.

Karlmannska, *f. fortitudo*, Mandighed, Tapkerhed.

Karl-svißt, *f. vid, Karlkyn*. *alias* karl-svißt, *vid, qvensvißt*.

Karlzgr, *continue decumbens, clinicus*, En som ikke kan forlade Sengen, formeddelt Sygdom eller høj Alder.

Karma (at karma), *domum, v. aream in partes dividere*, gjøre Afdelinger i et Hus. *vid, karfa v. kirfa*.

Karmandr, *aggere v. tabulato in areas divisus*, opdelt med en Væg eller Plankeværk.

Karmr, *m. pars, membrum domus*, en Afdeling i Huset.

Karmandr, *m. fornicatio*, en hvælt Bygning.

Karn, *n. yamex, Brof. Karn i Skapi, cholera*, Sidighed (i Sindet).

Kárna (at kárna v. kárná), *labascere*, forfals

de, aßtoge, forværet. 2) *stridere*, hvine, knatte.

Karmandr, *labascens, non inugeter*, forfalben, svæket.

Karp, *n. consenzio*, Riv, Trætte.

Karpá (at karpa i móti), *obgannire*, knurre imod.

Karpordr, *obganniens, omnia carpeus*, som knurret imod, trodsig, dablesig.

Karra (at karra), *peccinave, peccere*, karte.

Kýrnar karra kálf sinn, *vacca visulum lambuz, v: lingua peccinans*, Kjødene flitte deres Kalve, v: karte dem med Tungen.

Karra (at karta), *lagopodum v anserum verrinire, Røpæs og Venders Snadren*. Hurdin karrar á járnnum, *fores strident, v. crepant*, Døren knatter paa Hængslerne.

Karri, *m. lagopus mar*, en Han-Røpe. *alias* riðpkarri. 2) *carmen, peccen*, en Karte.

Karrkambar, *m. pl. peccines lanariorum*, Uldkarter.

Karskleiki, *m. strenuicas*, Raskhed, Mandighed.

Karsklega, *strenue*, rask, hurtigen.

Karstær *qs. Karstær, virilis, strenuus*, mandhaftig, rask.

Karto, *f. scabrizies*, Rughed, Svæshed. 2) *renniór aculeus solentum equi*, en lille Dig paa Hesteflo. 3) *gemma arborum*, Knop paa Træer. *quod v norvegis olim idem est*.

Kartinn, *obstinatus*, hållæst, stiv, haardnakket. *pr. pungens*.

Kart-nögl, *f. unguis adulterina*, en knudret Nægl.

Kartnögl og niðrafótr komaz ecki í himnaríki, *elecris nullus remanebit nevus*, kunn drede Nægle og Hjørve Den komme ej í Himmerig, 2: de Udvalgte opstaa uden nogen Le-gemeffejl.

Kafa (et kafa), *cumulare, sumulare*, bynge sammen, hynge paa hinanden. á kós.

Kafadr, *cumulatus*, sammendynget. 2) *ad primum gradum solutionis, v. putrefactionis redactus*, som ved at ligge i en Dynge er begyndt at stinke og raadne.

Kálsa, *f. pulmentum ex farina & aqua, quo jejunantes semel per diem vescuntur*, tynd Melgrod af Vand.

Kalsi, *m. arca, arcula, scrinium*, en Kasse, Rist. Myglod var braud í kólsam Gibeonsta, *mucidus erat panis in scriniis Gibeonitarum*, i Gibeoniternes Rister var Rimlet Brød.

Kaft, *n. jacus, misfo*, et Raft. Uppá líkkaftid, *raudem, ultimo jacu*, tilfóðr, paa Elbftningun. Gott kaft, *evoholui, jacus basilicus, venerus*, et lykkeligt Raft. Illt kaft, *jacus infelix*, et uheldigt Raft.

Kaft, *n. condyli, v. capia osium*, Ledemod, eller Knorter paa Benene i Legemet. 2) *malleolus se exferens in prarupis montium*, en Uavnhed paa en stejl Bjergkant. 3) *biua sors piscatura ex eodem navigio*, en dobbelt Andel eller Lod af en Daads Fiskefangst. 4) *palla*, en Kvindeskaabe.

Kafta (at kasta), *jacere, misere*, kaste. Kafta

at einum, *obscurare*, laske, stille paa En. Kafta at ordi, *arguere, irettesette*. Kafta á sig holdum, *pinguifcere*, blive feldig. Kafta fótum undir sig, *curriculo se dare*, give sig til at rende. Kafta í nafri, *objicere*, bebrej- de. Kafta reifi, *de ovibus dicitur, ubi lana decidit*, siges om Faarene, naar Uden falder af dem. Kafta steini um megn sér, *nimia aggredi*, begynde paa Foretagender, hoilke man ifte er voffen. Kafta teningum, *salos jacere*, kaste Tøringet. Kafta um hesti, *equum repente retorquere*, vende sin Hest pludselig tilbage. Kafta upp, *evomere*, brække sig, kaste op. Kafta utan á sig, *palam ostentare*, hængte uden paa sig (til Skue). Kaftaz á quedium, *invicem officianter salvari*, hilse hinanden løselig. Kaftar í kibtid, *caro alcalifis*, Hjødet begynder at raadne. Miklu er fyrri fatur kaftad, *multa amittuntur*, meget kastes bort, sættes til. Hónum kaftar fyrri briðst, *nau- ses*, han faat endt for Drøfset, er færdig at brække sig.

Kaftali, *m. castellum*, et Raftel, en Fæstning.

Kaftalamenn, *m. pl. castellani*, Befættning i en Fæstning.

Kaftania, *f. castania*, Kastanie.

Kaftmöl, *f. glareæ*, grovt Sand med smaa Stene.

Kaftaldin, *vid. Kafadr*.

Kati, *m. catinus*, et Gad. 2) *cymba*, en Baad.

Katanes, *pars aquilonaris Scotia*, den nordlige Del af Skotland. *pr. cymbarum promontorium*.

- Kátina, *f. latiria soluzior*, Raadhed, Overgiuens hed af Glæde.
- Kátlega, *aliene*, underliggen, besynderligen. 2) *soluzo*, Sjædeløst.
- Kátlegr, *alienus*, underlig, besynderlig, far, 2) *soluzus*, overgiuen, glad.
- Kartún, *n. bombax*, Kattun. *vid. bomull. alias kettún; korún, kartún.*
- Kátr, *lætus, hilaris, soluzus*, glad, munter, lystig.
- Kaudi, *m. homuncio, virtute & viribus cassus*, en stet Rats, et Drog.
- Kaventa v. Koventa, *f. cerevisia secundario*, Bl af middelmaadig Støvfe.
- Kaun, *n. ulcus*, en Dvld.
- Kaup, *n. mercatus, emtio*, Kjøb. 2) *merces*, v. *res emta*, Været eller kjøbt Ting. 3) *sponsalia*, Trolovelse, Kæstebøl.
- Kaupá-dálkr, *m. titulus legis, de emtione & venditione*, Tittel paa den Lovbogens Del, som handler om Kjøb og Sals.
- Kaupamadr, *m. mercenarius*, en Lejesvend, Dagslønner. Kaupamenn eda konur, *opera conductivis*, Folk, som ere lejede til Arbejde.
- Kaupá menska v. -viinna, *labor theticus, mercenarius*, lejet Tjeneste eller Arbejde. 2) *conditio thetica, mercenaria*, Daglønneres Næringsvej.
- Kaupandi, *m. emtor*, en Kjøber. -Kaupari, *idem*. Eins og selianda og kaupanda kémr saman, *pro lubitu contrahentium*, ligesom Kjøber og Sælger blive enige om.
- Kaupá-nautr, *m. venditor, altera pars contractus mercatorii*, en Sælger, en af de Parter, som har stuttet Handel sammen, Kunde.
- Kaupánger, *m. commentus mercium*, Tilførsel af Været. 2) *emporium*, en Kjøbstad eller Handelsplads.
- Kaupángs-madr, *emporus*, en Handelsmand, Jndvaaner af et Kjøbstad.
- Kaupbréf, *n. instrumentum emtionis, tabula contractus*, Kjøbebrev.
- Kauphatir, *m. corollarium, mauriffa*, Tilgift paa en stuttet Handel.
- Kaupeyrir, *m. mercis*, Kjøbmandsværet.
- Kaupferd, *f. iter mercatorium, expeditio mercatoria*, en Handelsrejse, Rejse i Handelsforeretninger. At hafaz vid í kaupferdum, *mercaturam exercere*, foretage Kjøbmandsrejser.
- Kaupfox, *n. fraudulenta venditio*, bedræglig Handel. 2) *unguendulus*, en Bistefremmer.
- Kaupgiarn, *emax*, f. *shygg*, kjøblysten. At vera kaupgiarn, *emtare, emturive*, vare kjøbshyg.
- Kaupgirn, *f. emacitas*, Kjøbshyg, Kjøbelyst.
- Kaupgialld, *n. premium, stipendium*, Løn, Hyre.
- Kaupgórningr, *m. pactum contractus*, Kjøbeskontrakt.
- Kauphóndlan, *f. mercatura, mercatus*, Handel, Kjøbmandskab.
- Kaupi (at kaupá), *emere, mercari*, kjøbe. Kaupa med hiðnum, *sponsalia consecrare*, bringe en Ektepagt istand.
- Kauplaus, *sine premio*, uden Belønning.

Kauplaust, *gratis*, omsonst, uden Betaling.
 Kaupmáli, *m. contractus, spec. contractus matrimonij*, en Kontrakt, især en Ægtepagt.
 Kaupmála-bréf, *n. tabula matrimoniales; instrumentum dotale*, Ægtepagt (Dokument som udsærdiges derom).
 Kaupmadr, *m. mercator, negotiator, propola*, en Kjøbmand, Handelsmand.
 Kaupmánga (er kaupmánga), *mercari*, drive Handel, prange.
 Kaupmanns-bók, *f. rationarium*, en Handelsbog.
 Kaupmanns-búð, *f. taberna mercatoria*, en Kjøbmandsbod.
 Kaupmanns-húfa, *f. medusa minor, caruleo-violacea, pulmo marinus*, en Manate eller Gospe (etflags Svøm).
 Kaupmanns-vara, *f. merx promercialis, proba*, Kjøbmandsvare.
 Kaupól, *n. convivium sponsaliorum*, Fæstest. 3
 Kaupstadr, *m. emporium, urbs*, et Kjøbstad, Handelsstad.
 Kaup-rein, *f. locus nundinarum*, Markedssted.
 Kaupskapr, *m. mercatus, mercatura*, Handel, Kjøbmandskab.
 Kaupskip, *n. navis mercatoria, corbis*, et Kjøbmandskib. Kaupskipmadr, *corbitor*, en Svømmand, som farer med Handelskibe.
 Kaupslaga (at kaupslaga), *negotiarj*, drive Handel.
 Kaupstefna, *f. nundina*, Marked.
 Kauprid, *f. nundinium*, Handelssted, Markedssted.

Kaup-tán, *n. vicus, emporium*, en Handelsplads, Kjøbstad.
 Kaur, *n. murmur, ir. stridor*, Drummen, Susen, Murren, ir. Knagen, Knarfen. *vid. kurt.*
 Kaura (at kaura), *musfitare*, brumme, mumle ved sig selv. *Þad kauraði hvör i sínum hihýtum, id quisque musfitabat in suis adibus*, enhver mumler det i sit Hus. *Þar kaurar i strides*, det knager.
 Kédia, *f. torques, monile, ir. carena*, en Kjæde, Halsbånd, ir. Lænke.
 Kéf (kóf, hefi kafid, at kéfa), *supprimere*, dæmpe, undertrykke, kvæle.
 Kéfa (at kéfa), *cylindro planare*, rulle Tøj. *At kéfa lömb, agnos capistrare*, at sætte en spids Pind i Munden paa unge Lam, for at de ikke skal patte Moderen.
 Kéfi, *n. baculus, cylindrus, ir. palanga, hostorium*, en rund Stok, et Kulletræ.
 Kéfling, *f. compluvario, spec. lincorum*, Kullen (især af Elnæb).
 Keffir, *m. vid. Kepsir*.
 Keikiz (at keikiaz), *recurvari*, vrides, frummes tilbage.
 Keikr, *erectus animo & corpore*, oprejst, rant, stej.
 Keila, *f. gadus dorso monoterygio minor*, en Drosme. 2) *famium animalium rapacium*, Hun blandt Rovdyr. *fic. refkeila vulpes famina*, Huntev.
 Keimr, *m. sapor, sepius pro ingrato sumitur*, Smag, som oftest Affmag.

- Keimlaus, *simplicissimi saporis*, uden Uffmag.
 2) *candidus, integer*, oprigtig, retfærdig, ærlig.
- Keingr, *m. unicus, unicus*, en Krog, Hage.
 2) *gibber*, en Bult, Puffel.
- Keipar, *m. pl. vid.* Keypar.
- Keipa (at keipa), *funem piscatorium reciprocare, ducitare*, at trække Fiskeerlinen lidt op, og lade den synke igjen.
- Keipnagli, *m. scalmus, v. clavus scalmi posterior*, den bageste Norpind.
- Keipnes, *n. scalmus anterior*, den forreste Norpind.
- Keipr, *m. scalmus navigii*, et Norbrædt.
- Keiri, *n. scurica, lorum zerygium*, en Pidsk.
- Keira (at keira), *pellere, loris cadere, trudere*, pidske, støde eller drive frem. Keira á vogni, *curru vehi*, tjære. Keira út af flóðinni, *v. affkeidis, exorbizare*, vige fra den rette Vej.
- Keis, *m. aquaticulus venere, stomachus exuberans*, en tyk Bom.
- Keisa, *f. gallina*, en Høne.
- Keisari, *m. vid.* Keyfari.
- Keita, *f. urina exolefcens*, gammel Urin.
- Kéckiz (at kéckiaz), *grumescere*, løbe sammen i Klumper.
- Kécker, *m. ossa in jure v. pulve*, en Klump i Suppe eller Grød. 2) *gleba*, en Jordklump, et Stykke Jord.
- Kécki, *n. idem.* Kieki, *n. idem. f.* hafficki. *Balanæ genus pinguisimum*, et slags meget tykke og fede Hvalfiske.
- Kél (kól, hefi kalid; at kala), *frigore rigere*, fryse (bestadiget af Frost). Hann kélt, *friger, v. alger*, han fryser.
- Kélda, *f. palus*, et Kjar, Morabé, Eump.
 Kéldóttir, *paludofus*, fuld af Eumpe.
- Kéldu-vín, *n. tringa cinerea cryptarum, tringa disporens magicorum*, en liden Fugl, der opholder sig i Morabser.
- Kélfár, *uterum gerens*, kalvet, drægtig. Kélfá ká, *vacca fava, forda, horda*, en drægtig Ko.
- Kélfíng, *f. parvus, paritura vaccarum*, Kalven.
- Kélfí (at kélfá), *virulum parere*, falve. Kélfí skal hafa kýr um vete fyrri Pálsmessu, *vacca virulum edidisse debet hyeme ante festum Pauli apostoli*, en Ko bør have kalvet om Vinteren før Paulsmesse.
- Kélta, *f. gremium, sinus*, Skjød. *alias* kéltá.
- Kéli (at kéltá), *zufire*, hoste. *á proxime procedenti.*
- Kéltr, *m. zuffis*, Hoste. *alias* kóltr.
- Kém (kom, hefi komid, at koma), *venire*, komme. Koma slatt uppá, *supervenire*, komme hastig eller uformodentlig paa. Koma einum til at gráta eðr hlæa, *risum vel lacrymas alicui movere*, faa En til at le eller græde. Komaz vid, *ledi*, bestadiget. 2) *animo punge, røret*, bevæget, tage sig noget nær. Koma á loft, *elevare*, opløfte. 2) *parefacere*, aabens bare, bringe for Dagen. Koma sér vel vid alla, *gratus esse omnibus*, være yndet af alle. Komaz at raan, *experiri*, faa Prøver af, esfaje. E'g kémst ei til þeis, *tempus mihi non vacat*, jeg har ingen Tid dertil. Hónnum

Þótti eckert til koma, *nihil estimavit*, han syntes ikke noget em det, agtede det slet intet. Áhlaup þitt kémr þér ei fyrir allt, *impetus tuus ad omnia non sufficit*, det Augreb hjelper dig ikke nok. Nú ætlar at koma á, *calam minatur pluviam*, nú vil det til at regne. Hvad kom at honum? *quid illi accidit?* hvað kom over ham? Ef vitnum kémr vid, *sestibus evinci potest*, om Vidner kan anbringas, dersom det kan bevisas med Vidner. Það kémr sér vel, *acceptum est*, det passir sig vel, det er skjarkoment. Það kémr mér ecki vid, *nihil ad me*, det er ikke min Sag, det kommer mig ikke ved. Hvar kémr kapp þitt niðr? *quid fervor animi tui efficit?* hvað udvirker din Nidsjærhed eller Jvrigheid. Mér kémr í hug, *subie animum*, det falder mig ind. Otkr kémr saman, *inter nos convenit*, vi eues om det, vi ere enige. Hann kom mestu á leid, *plurimum effecit*, han udvirkede mest. Allt mún þér fyrir eitt koma, *omnia sua consilia idem unus exitus manebit*, det kommer dig alt ud paa et. E'g kém því ecki til þín, *offerre tibi nequeo*, jeg kan ikke bringe det til dig. E'g kém mér ecki at því, *á me non impero*, jeg kan ikke faa mig dertil.

Kémst (at komaz), *venire v. pergere posse*, kunne komme, eller komme frem. Hann komst ecki yfir um ána, *annem transire non potuit*, han kunde ikke komme over Elven.

Kémbi (at kémba), *comere, pectere, carte,*

sjæmme. Þeir kémbu þeim ecki haglegav tialdkálar, *reutoria illorum invaserunt, pro copia illorum verbis male vulcarunt*, de slog dem blaa og brune i Hovebet (en figurlig Talemaade).

Kémbing, *f. pexitas*, Sjæmmen.

Kémbi, *n. manubrium pectinis*, Haandsanget paa en Karte.

Kémbdr, *compus*, sjæmnet.

Kémpa, *f. pugil*, en Kjempe. *pr. fuhor*.

Kémpur, *f. pl. supremum sabulorum navis*, den øverste Brædde-Beflædning i en Baad.

Kémpingr, *m. Telamon*, en Skjæget gammel Mand. Þar sat hann kémping, *sculptilis instar immotus sedit*, han sad der ubevæget som en Stotte.

Kémpu-rúm, *n. primum intercalium navis*, Nummet imellem de to forreste Rorbank. *hodie vulgo háls*.

Kéndr, *nozus*, bekenndt. 2) *pidulum potus*, sidt beksjenket, beruset. 3) *agnominarius*, ogs kaldt efter en anden. Hann var kéndr vid móður sína, og kalladr Ásleifar-son, *a matre agnomen traxit, & Asleife filius vocatus est*, han fik Tilnavn af sin Moder, og blev kaldt Ásleivesson. Alldreii var hann vid konu kéndr, *quoad sciri potuit, integram servavit castitatem*, aldrig blev han besyldt for at have havt Omgang med Freuentimmer.

Kengr, *m. carpasura*, en Krog, Hage, Høfning.

Kengboginn, *carpus*, Trumbøjet.

Kénisr, *f. pl. quæstio vario refragandi*, Ærantheden, Modsigelsesaaud.

Kéniótrr, *impudicus carpendo, & diversa quæritando*, vranten, trodfig, opfatfig.

Kénnari, *m. præceptor, docens*, en Lærer.

Kénnandi, *m. idem*.

Kénni (at kénna), *docere, latere (cum darivo)*.

2) *nocere, kjende (cum accusativo)*.

Kénni (at kénna), *sentire, føle*. Kénna í brjósti um, *condolere*, ynkes over, have Medlidsheden med. Kénna til, *dolorem sentire*, føle Smerte. Kénna á, *gustare*, smage paa. 2) *sentire paxi*, lide for, bøde for. Þad kénni metnadar, *fastum sapit*, det lader stolt. Þad kénni, *vere sapit*, *sentire licet*, det kan man vel mærke, det smager af. Kénna um, *imputare*, tilskrive, give Beskyldning for. Þad er þér at kénna, *tibi recte imputatur*, du er Skyld deti. Kénni hvör sin, þó klækilegt sé, *dolorem omnes avertitur, quod tamen imbecillitatem prodit*, enhver hader Smerten, hvilket dog er Svagheds Mærke *).

*) I Olaf Sunlogsens Samling af islandske Ordspog anføres dette saaledes: Kénni hvad sin, þó klækilegt sé, og i almindelig Tale siges ofte: Kénni hvör sin þó klækioótr sé, (enhver føler den Smerte eller Fortræd som ham vederfares, endskøndt han er lastefuld, — med andre Ord: en Skurk har ogsaa Sølelse.

Kénniz (at kénnaz), *vid. kannaz vid*.

Kénnidómr, *m. clericus*, Gejstlighed, Lærstand.

Kénnifadir, *m. præceptor*, en Lærer, Læremester.

Kénni-leiti, *u. locus, v. colliculus notior*, en kjendelig Høj eller Bakke.

Kénninadr, *m. vid. Kénnari*.

Kénnimannlegr, *clericatus*, som hører til Gejstligheden.

Kénnimannskapr, *m. officium pastorale*, et geistligt Embede.

Kénnimerki, *u. nota, character, signum*, et Kjendemærke, Tegn.

Kénning, *f. doctus, Latr, Lærdom*. 2) *nota characteristica*, Særkjende, Kjendemærke.

Kénning, *f. (i skáldskap) prædicatum, item appellatio*, visse Dævnelser i Poesi.

Kénningar-nafn, *nomen characteristicum*, et Navn, der gives til Særkjende, for at adskille en Mand eller Ting fra andre, eller betegne visse Egenskaber ved denue o. s. v. 2) *cognomen*, Tilnavn, Ægenavn.

Kénningar-son, *filius putativus*, en formentlig Son, som dog er uægte.

Kénniteikn, *n. vid. Kénnimerki*.

Kénni-valld, *u. magistratus ecclesiasticus, v. hierarchie*, den geistlige Dyrighed.

Kénni, *n. notio, Kjenden, Viden, Begreb om*.

Einginn ber hér kénni á hann, *nulli hie notus est*, her kjender ingen ham.

Kénni, *f. informatio*, Underviisning.

Kénnu-laun, *n. pl. minerval, didacerum*, Betæling for Underviðning.

Kénnur, *f. pl. infimulatio*, Deffylðning, Berbreðselse. At bera sig undan kénnum, *purgare se à criminacionibus alicujus*, befri sig for en Deffylðning.

Képpi (at képpa), *certare, contendere*, kappi á kapp.

Képpi-kéffi, *n. virga pistomeria*, et Tvíflens: Eble, en Ting, som begjærigen søges. 2) *res exoptanda, brabeum*, en ænklig Ting, en Ting som mange kappes om at faa.

Képpi-lyckia, *f. idem*. 2) *feliciter consummationem opus*, et lykkelig fuldendt Arbejde.

Képpinn, *contentiosus*, trættekjer.

Képpni, *f. contentio, certamen*, Kappen, Kiv, Tvíftighed.

Képpr, *m. fustis, rudis, clava*, en Kalle, en Dyrsk. 2) *tumor, exuberantia*, en Knort eller Knude paa en Ting.

Képpr, *m. ventriculus secundus, brunorum ruminantium, reticulum*, Mave i drøvtyggende Dyr.

Képpi v. Kéffur, *m. servus molestus, oblocutor*, en trodsig Tjenestekarl, en Modsiget.

Kér, *n. pl. vid. köp*.

Kér, *n. vas, et Kar*. 2) *palus*, en Sump, Morabé.

Kéralld, *n. vas, et Kar*.

Kérfi, *n. fasciculus, v. compages rerum minorum*, et Kjarve, et Bunde eller sammenhengende Samling af smaa Ting.

Kérfill, *m. charesfolium*, Kjarvel.

Kéri, *m. turunda, vulneribus applicata*, en Lin-Kav, lang Bale, (til Saar).

Kérla, *f. anus, anicula*, en Kjarling, *alias kélln*.

Kérlaug, *f. lavacrum, labrum, pelluvium*, et Vad (i et Kar).

Kérling v. kélling, *f. vid. kérla*.

Kértingar-eldr, *m. fumus terræ, crepitus lupi, Bovista*, etslags Fursvamp.

Kértingar-eyra, *n. ficus, folio latissimo arque crassissimo*, etslags Bótang med brede Blade.

Kértingar-ól, *f. lenissimus ille nervus maxilla inferioris afellorum*, en Del af et tørret Tors Hoved.

Kértingar-vella, *f. nebula humi repens*, tyk Taage, der holder sig ved Jorden.

Kérta, *f. carrus*, en Karre.

Kérri (at kérra upp), *exerzare, extollere*, ops rejse, ophøje, løfte i Bistret.

Kérskii, *f. jocus, Spøg, Skjant*. 2) *scurrilitas*, Raadhed.

Kérskinn, *salax, scurrilis, iz. jocosus*, kaad, løsaagtig, naragtig, *iz. Hjemtsjom*.

Kéiskni; *f. sales mordaces*, Stikkloser, bitende Spøg. 2) *animus mordax*, bittert Sindelag.

Kérskilár, *vid. Késkinn*.

Kérskilegr, *idem*.

Kérskyedji; *n. pl. vid. Kéiskni*.

Kértahjálmr, *m. lychnus pensilis, candelabrum polymyxum*, en Lysekone. — med tveimr liósum, *candelabrum dimyxum*, med to Lyð.

- med þremr líofum, *candelabrum trimyxum*, med tre Lys.
- Kértaliós, *n. candela lucens*, et brandende Lys.
- Kérta-rak, *n. elychnium*, Bøge i Lys, Lysvøge.
- Kértastika, *f. candelabrum*, en Lysstige.
- Kérti-iveinn, *lychnophorus, ceroserarius*, en Kammertjener, Opvarter.
- Kértr, *erecus*, opreist, veist i Vejret.
- Kétsia, *f. gesum, v. gessum*, en Pansse, Raste-
spyd.
- Kétsa, *f. vid. Kota*.
- Kétill, *m. ahenum, leber, coxina, cacabus*, en Sjedel. 2) *nomen pr. viri*.
- Kétillhrim, *n. fuligo*, Rulstøv eller Sod paa en Sjedel.
- Kétlingr, *m. carulus*, en Rattestilling.
- Kérta, *f. felis fæmina*, Hunkat.
- Keyfa (at keyfa), *contra nigorem nisi*, gaa eller arbejde sig frem i en Snedrive, eller lige imod stærk Snefog.
- Keyf, *n. nisus contra nigorem*, Gang i en Snedrive eller mod Snefog. á kóf.
- Keypar, *m. pl. ejulans phocarum*, Sælhunderuden. á kópr. 2) *vagus puerorum*, Dørnestrig, Dørneunder.
- Keypa (at keypa), *ejulare phocarum*, tude som en Sælhund. 2) *vagire puerorum*, strige sam Dørn.
- Keyplíngr, *m. phocæna, nuper edicus phocæ carulus*, en lille Sælhund, Sælhundehvalp.
- Keyfari, *m. Cæsár, augustus, rex romanorum*, en Kejser.
- Kiá (at kiá), *sternatum & plurium avium more sonum conduplicare*, siges om Lerner og flere Slags Fugle, naar de strige i Høbe sammen.
- Kiá saman nefnum, *rostra coaptare*, lægge Næbbene sammen. 2) *conferre capita*, stifte Hovederne sammen.
- Kiafta (at kiafta), *maxillas movere*, bevøge Kindbenene. *kiamta*. 2) *nugari, frivola effusire*, sladder.
- Kiafta-magn, *n. loquacitas*, Sladderagtighed.
- Kiafta-skvol v. -skol, *n. idem*.
- Kiafta-tífa, *f. mulier loquax, garrula*, en Sladderkerling.
- Kiaft-fær, *vulgo Kiaftfor, loquax*, sladderagtig.
- Kiaft-vík, *n. canthus oris*, Mundvig.
- Kiaft, *m. rostrum, victus, is, maxilla*, Kjæft, Teyne. Hælu á þér kiaftinum, *vigeskar tibi utraqve maxilla, v. cave thoracem*, hold din Kjæft.
- Kiafts-högg, *n. colaphus*, Drefsig, Kindhest. At géfa kiaftshögg, *maxillare*, give Drefsig.
- Kiagg, *n. vagarus difficilis sub onere*, besværlig Gang under en tung Dyrde.
- Kiagga (at kiagga v. kiagga), *ægre sub onere procedere*, kunne neppe gaa under en tung Dyrde.
- Kiak, *n. vid. Kiagg*. 2) *parva securis*, en lille Økse.

Kiaka (at kiaka), *sunderes*, støde, slaa stærkt paa.

Kialaz (at kialaz vid einn), *curare aliquem*, have Omsorg for en. 2) *participare cum aliquo*, deltage med En.

Kial-askr, *m. superior margo carinae*, den indvendige Rand af Rjolen i et Skib.

Kial-sar, *n. alveus, quem carina uavis formas*, den Fure Rjolen af et Fartsøj dauner, hvor det slæbes over.

Kialka-bein, *n. os maxillare*, Kjæveben.

Kialka-filla, *f. cutis maxilla*, Hud og Kjød paa Kanden.

Kialka-meidur, *f. pinguisissimum lardam e maxillis balanarum*, det fede Spøt af Hvalfiskenes Kjæveben.

Kialka-skiöl, *n. cucullio*, en Regnhatte.

Kialki, *m. maxilla, mandibula*, Kjæve. Kialki lands, *lingula terra montosa*, en Landøde, Jordtunge. Sleda-kialki, *jugum rheda*, nonnuqvam osseum, e maxillis v. costis balanarum, Skadetraer (som ofte ere af Hvalfiskenes Kjæve eller Ribben. Sperrukialkar, *consignationes suprema domuum*, Sparrebjeller.

Kiallari, *m. cella*, en Sjelder.

Kiallars-madr, *cellarius*, en Kjeldermester.

Kial-fidur, *f. pl. affula, ab utroque lacere carinae*, de Rjolen nærmeste Dræder paa hver Side af den.

Kial-sog, *n. imus fundus navis, locus sensinae*, Bunden i et Skib.

Kiammi, *m. maxilla*, Kindedben.

Kiamla (at kiamla), *buccas volutare*, bevæge Kjævebenene.

Kiamt, *n. morio maxillarum*, Kjævebenenes Bevægelse. 2) *tusis ferina*, Dyrts Hoste.

Kiamta (at kiamta), *leviter screeare*, hærte, høste lidt.

Kiánk, *n. avium vox, sp. crocizus*, Fuglestyg. 2) *faceria mutua*, gjensidigt Spøg.

Kiánka (at kiánka), *arridere, le*, smile ad.

Kiánkvís, *augur*, en Spaamand. 2) *effusa facies*, overgivet.

Kianni, *m. vid. Kiammi*.

Kierkr, *m. robur, fortitudo*, Mandighed, Styrke. 2) *animus*, Mod, Byrighed.

Kierklus, *imbecillitas*, Svaghed, Møthed.

Kierkleyfi, *n. imbecillitas*, Svaghed, Møthed.

Kiarni, *m. medulla, uoleus, vis, cremor*, Kjarne.

Kiarnhafr, *m. hircus admiffarius*, en Gjedebuk.

Kias, *n. adulario*, Smigveri.

Kiasa (at kiasa v. kiasa), *blandiri*, smigre, fjele.

Kiasináll, *blandiloqvus*, sødtalende.

Kiasnæli, *n. pl. blandiria*, Smigren, Sødtalsenhed, Sletfæn.

Kid, *n. hadas, et Kid*.

Kida, *f. hada*, Hunlid.

Kida (at kida sér), *molliter se fricare*, lise sig lidt.

Kida-hús, *n. hadis*, en Gjedes eller Ribst.

Kida-kidr, *n. caro hadina*, Ribkjød.

Kidlingr, *m. hadulus*, et lidet Kid.

Kielki (at kielkia), *obniti, ogganire*, tale imod, svare trodsig.

Kielkinn, *obstinatus, oggannicus, stio*, haardnak-
ket. å kiálki.

Kif, *n. lis, altercacio, Riv*, Tvistighed.

Kifa (at kifa), *litigare, tivet*.

Kifing, *f. vid. Kif*. Par urdu nockerar brofsa-
kifingar, *de equis aliquid litigationis interve-
nit*, der opstode nogle Tvistigheder angaaende
Heste.

Kifingr, *m. litigator*, En som er trættesjar.

Kifinn, *litiginus*, trættesjar.

Kiflamr, *idem*.

Kikir, *m. dioptra, rubus opicus*, en Riffert.

Kicki, *n. vid. Kéckr*.

Kikna (at kikna), *recurvari*, krummed tilbage.
vid. keikr.

Kila, *f. frigida*, koldt Vand.

Kilia, *f. aura gelidior*, kold Blæst. å kali.

Kilia (at kilia), *molestare*, besvare. Nå kilias,
aura frigescit, nu bliver Luften kold. Hann
kilt i nøgl, *dolet illi frigore caro sub ungui-
bus*, hans Neglerødder fryse.

Kilpaz (at kilpaz), *sinuari*, staað i Bugter.

Kilpötr, *sinuosus*, som har mange Bugter.

Kilpr, *m flexura, sinus*, en Krumbøjning, Bugt.
2) *sp. arsula, qua manubrium mulcetri annex-
sieur*, den Hank hvormed Haandsfanget sættes
til en Maltespand.

Kilting, *f. subcingulum*, Riltesaand. *vid.*
kiólta.

Kimbi, *m. subsannator*, en Spottesugt.

Kimbing, *f. diceria, jocus invecivus*, Spotglo-
se, Gluffe. *alias gimbing, å gamb*.

Kimi (at kima at), *devidere*, bespotte, gjæve
Nar af.

Kimilegr, *jocularis, v. derisorius*, løjerlig, *is.*
spodst.

Kimilyrdi, *n. pl. vid. Kimbing*.

Kiminn, *derisor*, en Spotter, Spottesugt.

Kinni, *f. vid. Kimbing*.

Kindi (at kinda), *ignem alere*, nære Jlden.

Kindir, *m. ignis, Jld*. 2) *ignem nutriens*, den
der nærer eller tanber Jlden.

Kingála, *f. equa, alveo in dorso discoloro*, en
Hoppe.

Kingin, *f. fibula clivellarum*, en Hægte til en
Klæstædels Gjerd.

Kingi (at kingia), *cervicem rotare v. incurva-
re*, dreje eller bøje Halsen. *alias kinká*

Kingia nidr lita, *glarive*, Hølle en Vid ned.

Kingr, *m. vid. Kengr*. At kippa kings, *cur-
vum ad se rapiare aliquem*, rykke En vædlig
til sig, saa at han er falsdefarbig.

Kinn, *f. maxilla, mala*, Kjæve, Kind. 2) *latus
monis*, et Bjerget Øktaahed.

Kinnbein, *n. pl. gená*, Kindben.

Kinnfisker, *m. buccula*, Kindballe, Kjødet paa
Kinden.

Kinnfiska-loginn, *facie macer*, som ser magers-
agtig ud, har indfaldne Kinder.

Kinnbiörg, *f. (å hiálmi), buccula*. den Del af
en Hjel, som skjuler Kinden.

Kinnhestr, *m. colaphus, alapa*, en Kindhest,
Munddaß.

- Kinnrodi, *m. rubor genarum*, Rødme paa Riaderne. 2) *pudor*, Undseelse.
- Kinnskar, *genas albus*, (egvus), en Hest som har hvid Kjæve.
- Kinnstör, *buceuleus*, *bucco*, en som har stor Kjæve.
- Kinnvågar, *m. pl.* (utan) *malæ*, (innann) *bucca*, Kindbaffer.
- Kinnånger, *m. axilla navigii*, Fordelen af en Vaad.
- Kiödi, *m. sterua (uobis) major, fusco alba, coprotheros auctorum*, en Struntjager.
- Kiödl, *m. tunica exterior, palliolum*, en Kjøle.
- Kiöds, *f. conuallis augustior*, en smal Dal. å kyöds v. qvos.
- Kiöstugr, *loquax, dicax*, som bruger mange Ord, meget snaksom, fladdervoren. å kiasfr.
- Kiökra (at kiökra), *febilem emisere vocem*, tale med klynkende Röst.
- Kiökrandi, *febilis, flexus*, halvgrædende.
- Kiökr, *u. vox, v. sonus febilis*, klynkende Röst.
- Kiöll, *m. carina, poec. navis*, Kjælen i et Færøj; Skibsbund, det underste af Skibet, *iz.* i Poesi: et Skib.
- Kiöllr, *m. eremor*, Skjalven, Nøstelse. 2) *frigus infernum*, indvortes Forkjølelse. At göra einum kiöll, *simorem incusere*, indjage en Straf.
- Kiölllynde, *austerus, inimis*, umild, streng.
- Kiölr, *m. carina*, en Kjøle, Skibskjøle. 2) *derisum montis*, Hjerregaad. å *forma inuversa carina*.

Kiör, *n. vid. K^r.*

Kiörr, *f. palus, Morabæ, Cump. gen. kiarrar. terra saluosa, agrosica.*

Kippi (at kippa), *raptare, ryfte*. Kippa at sér, *atrachere*, ryfte til sig. Kippa sér upp vid, *mirari, egre ferre, pr. humeros elevare*, fare sammen af Forunding, *iz.* kympe sig ved. Kippir hverium i kyn sit, *suum quisque genus referit, plurimi parissans*, 'en hver slægter sine Forældre paa, eller ligner sine Slægtninge. Peir kiptuz å, *atractus cerabans*, de traf hver i sin Ende. Pvi var af hönum kipt, *fatali infortunio amisit*, det blev snappet fra ham (han mistede det). At kippaz vid, *contremescere*, fare sammen. Kippa upp, *iu fasticulos colligere*, bundte.

Kippa, *f. Sylloge, fasticulus, merges*, et Bundt.

Kippilyckia, *f. optima occasio captura, quando lagveus iu manu aucupis est, & simul fera irrcisa*, Nødsnøre hvori Fugle fanges. Hann er kominn i kippilyckiu, *affulget illi fortuna*, han er i Snaren.

Kippingr, *m. atraccio*, Utrækning.

Kippr, *m. mora, impedimentum*, Ophold, Hindsdring. 2) *interstitium loci*, et Stykke Vej. Peir voru gödan kipp hver frá ödrum, *aliquid interstitium erat inter illos*, det var et godt Stykke Vej mellem dem.

Kipra (at kipra), *corrugare*, flaa Dyrket paa, rynke sammen.

Kipran, *f. contractio*, Sammentrympning, Indtøken.

Kipringer, *m. idem.*
 Kirfleg, *compofitus*, som er i Orden, far i
 Lave. *å kerfi.*
 Kirflega, *compofite, junceim*, ordentligen; i
 Sammenføjning.
 Kirna, *f. vid*; Strocker. *å kiarni.* 2) *gallina*;
 en Høne.
 Kirnu-afker, *vid*, Strocker.
 Kirni (at kirna), *butyrum excutere*, at kjerne.
 2) *altercari*, fjendes, lised, mundhugget.
 Kirni, *n. altercario*; Klammeri.
 Kirningr, *m. aries*, *v. caper castratus*, en gils
 det Bædder eller Duf. 2) *conuenio*, Kiv,
 Tviflighed.
 Kirnir i, *micar*, det glimter, glinſer. Kirnir
 i egg axar, *micar acies securis*; Hfend Eg
 glimter (eller glinſer).
 Kirfiber, *n. corasum*; Kirſebær.
 Kira, *felis*, en Kat.
 Kirfleg, *fordide ablandiens*, en Smigrer.
 Kifta, *f. cista, scrinium, arca*, en Kifte.
 Kiftill, *m. ciftello*, en liden Kifte, et Ekrin.
 Kiftulegg (at kiftuleggia) (lik), *loculo condere*,
 lægge et Lig i Kisten.
 Kiftu-finidr; *ſcriniarius*; en Smedker, en ſom
 forfærdiger Ligtiſtet.
 Kiti (at kíta); *livigore, altercari*; fjendes, mund-
 hugget.
 Kitiz (at kytaz á), *idem.*
 Kitingr, *m. conuenio*, Mundhuggen; Ofjen-
 den.
 Kitl, *n. rivillario*, Kildren.

Kitla (at kitla), *rivillare*, Kildre. Mig kitlar;
rivillum ſeuio, jeg Kildres.
 Kiſka, *f. caſeus molliculus*, en blodagtig Ost.
 2) *caro ſub unguibus & unguis*, Skoer un-
 der Nægler eller Skor: *vid*: qvik.
 Kiſklíng, *m. pullus*, en Unge. *gr.* qviklingr.
 Kláda bóla, *f. papula*, en Hebelegne, Bable.
 Kláda-írádr (hvít), *m. viriligo*, fuaatagig
 Spotte paa Kroppen.
 Kláda kroppr, *ſcabioſus*, ſuld af Skab, fuaattet.
 Kláda-ſmyrſl, *n. pl. medicamenta pſorica*, Bnat
 ſmørelſe.
 Kláda-vos, *n. impetigo, depetigo*, Skab, Skurv.
 Kládfelldr, *ſcabioſus*, fuaattet.
 Kládugr; *idem.*
 Kláda-Prímlar, *m. pl. epinyccides*, fuaatagige
 Hævelſer.
 Kládi, *m. pruritus; pſora*, Kløen, Kíllen.
 2) *ſcabies*, Bnat, Udſlet. Púrra-kládi, *ſca-
 bies ſicca*, tør Bnat.
 Kláfi, *m. corbus, cophinus, clarrum vecorum*,
 en Kurv eller Kaffe, hvori noget føres paa
 Hæfte.
 Klafi, *m. bifurcus varus, furcula*; *qvæ boves
 palo alligantur*, trekloftet Stykke Tra, hvori
 ved man binder Etude og Kjør i Stalden.
vid. klófi.
 Klága (at klaga), *accuſare, in jus vocare*, klage;
 anke paa; paaanki.
 Klága; *f. accuſario*, Klage, Paaanki, Klagemaal.
 Klógumál, *n. pl. idem.*
 Klágan; *f. idem.*

Klagari, *m. accusator, actor*, en Klager.

Klak, *n. clangor avium*, Fugleskrig. Klak nam hann fugla, *clangorem v. sonum avium didicit intelligere*, han lærte at udtyde Fugleskrig.

Klaka (at klaka), *clangere*, klinge, skalde, kladsse. Klaka uppá börn, *manibus clangere pueris*, kladsse med Hænderne for Børn.

Klakahnaus, *w. gleba congelata*, en frossen Jordstump.

Klaki, *m. terra congelata*, frossen Jord. Þad kom hönum á kalldenn klaka, *hoc cum in exilium eiecit, domum ejus exedit*, det drev ham fra Hus og Hjem, bragte ham i Elendighed.

Klaekr, *m. rupes, is. nubes pyramidata*, en opstaaende Klippe, *is. toppede Skjer. 2) palus v. paxillus clitellarum*, en Pind eller Pige paa en Kløstfæddel, til at hænge Byrden paa.

Klacka-skj, *n. pl. nubes pyramidata*, toppede Skjer.

Klackfeckr, *m. mantica, pera, sacciperium*, en Tasse, Madpose, Mandjel.

Klaklaust, *sue querela, v. damno*, uden Klage, Skade eller Forlis.

Klám, *n. obscenitas, fescennia*, Uægtighed, uanstændige Ord, smudsfige Ord.

Klambra (at klambra), *quam rudissime cumulare v. construere, sc. parietem*, opdyngge eller opkaste (især en Jordvæg) uden Fild og Stunst.

Klambær - veggr, *m. agger, sex frustis glaciei*

rarus, & non solidus, en utæt og færbelig Væg af frossen Jord eller Isstykker.

Klambra, *f. frustum glaciei, et Isstykke*.

Klambær, *n. idem*.

Klambursleggr, *rudis, inficitus*, ubehøvet, grov.

Klámfenginn, *obscenus*, grov, som bruger kammetlige og uanstændige Ord.

Klámhögg, *n. ictus concumeliosus, vulnus obscenum, per nares transversas*, Hug eller Saar som anbringes paa Legemet's hemmelige Steder.

Klámhöggvinn, *medias casus nares*, som har faaet et saadant Hug eller Saar.

Klampi, *m. fibula, is. subcus*, en Spagte, *is. en Knag*, en Liste til at sætte Fjæle sammen med.

Klámtafi, *n. verba fescennina praeextata*, utugtigt Tale.

Klámvisur, *f. pl. versus fescennini*, utugtige Verser.

Klámýrði, *n. pl. verba impudica*, udydsk Ord, smudsfigt Tale.

Klámýrðtr, *verbis obscenus*, smudsfigt i Ord og Tale.

Klandra (at klandra), *damno officere*, tilføje Skade.

Klandradr, *afficius*, som har lidt Skade.

Klandr, *n. damnum jacura*, Skade, Tab, Forlis. 2) *periculum, percussio*, Fare, Forfølgelse.

Klapp, *n. palpus, palpatio, Klappen. 2) sculpsura*, Udbuggen.

Klappa (at klappa), *palpare, manibus mulcere, flappe.* 2) *scalpere, ii. eundere*, udbugge, it. banke. Klappa um, *contractare*, stryge, flappe paa. 2) *finem imponere, perficere*, bringe til Ende, fuldende.

Klårp, *m. rude vas, v. instrumentum rusticum*, et grovt Kar eller Redskab.

Klår, *clarus, mundus, purus*, klar, ren, ublandet.

Klår, *n. resina lactea, gluxen*, tyndet Eim.

Klår, *m. equus, cliellarius, veterinarius*, en Hest, Hg, Arbejdshest.

Klår, *rurum, sarculum*, en Haffe, Ryddebakke.

Klåra (at klåra), *purgare, mundare*, klare, rense. Klåra reikning, *nomina solvere*, klarere en Regning.

Klårvig, *servili modo pugnant, palteus, raistro pro armis urens*, som staaes paa Træes eller Bøndeknoldes Vis, v. med Haffer o. s. v. *hodie vulgo organoclastes*, den som brækker de Redskaber, hvilke han skal bruge.

Klaret, *n. claricum, vinum hippocraticum*, Klaret 2) *quibusdam, hydromel, aqua musca*, Mød.

Klas, *n. cento*, Glikværk, sammensyete Plaster. 2) *rudis sutura*, grov Syning.

Klafbardi, *m. cento*, sammensittet Løs, Glikværk.

Klafadr, *centonarius*, sammenlavvet, sikket.

Klafi, *n. junctura, nexus*, Forbindelse, Sammensyning. 2) *cento*, Glikværk. 3) *raccmus*, Klase. Eya-klafi, *infularum nexus*, en Samling af mange Der som ligge tæt ved

hinanden. Skéria-klafi, *Syrrium junctura*, en Samling af Stjær. Bóra-klafi, *m. cento*, mange sammensyete Lapper.

Klafa (at klafa), *centones confuere*, sammenlavpe. Klaftra (at klaftra), *Syllabatum legere, syllabizare*, lase Stavelsesvis. 2) *rudissime opus peragere*, jaste et Arbejde af.

Klaftr, *n. Syllabica lectio, legendi rudimenta*, Læring Stavelsesvis. 2) *rudis compacio*, grov Sammensyning.

Klatra (at klatra), *amittere, abjicere*, tabe, miste.

Klatr, *n. res viles, rejectanea*, uuelige Ting.

Klauf, *f. ungula fissa*, en Kløve. 2) *riparum fauces*, Kløft i en Daffe eller Klippe.

Klauf, *f. idem quod greip*. Kolbeinn fæck lár i ilina nedan, og skar sti klaufina vid stóru tá, *Kolbeinnus volam planta pedis confossus est, nec prius vulnus desit, quam perumperit per intercapedinem hallucis*, Kolben fl. et Saar i Fodbalden, som gif ud i Råbningen ved den store Taa.

Klaufi, *m. bos, et Mød, Kløvdyr.* 2) *olim nom. pr. viri.*

Klaufalegr, *infrunius, pr. taurinus*, dun eller klodset som en Stud.

Klaufdyr, *f. pl. dionycha, animalia ungula bifida*, Kløvdyr.

Klaufhamar, *m. molleus unguis, marculus*, en kløstet Hammer.

Klausa, *f. clausula, senecensia, periodus*, en Ætning, Periode (i Stil).

Klaustira-fólk, *asceta*, Klosterfolk.

Klaustira-mey, *ascetria*, en Nonne, Klosterjomefru.

Klaustr, *n. claustrum, canobium, asceterium*, et Kloster.

Klaustr-halldari, *m. canobii conductor, canobiarcha secularis*, en Klosterholder (saaledes kaldes Forpagterne af de sekulariserede Klostersgodsfer i Island).

Klesi, *m. cella, penurium*, et Forraadskammer.

Kleggi, *m. fani condensari strues*, en meget fast Høstaf. 2) *massa compacta alicujus rei*, en sammendrygget fast Masse.

Klek (klak v. klok, at klåka), *clangere*, Kralde, Reige som en Dru.

Klek (klakti, at klekia út), *fazare, ovis incumbere*, udklatke, ligge paa Æg.

Kleima, *f. macula*, en Pter, Klif. 2) *vulnusculum, plaga*, en Skramme, lidet Saar.

Kleimi (at kleimsa), *ladere, vulnerare*, saare let, bleskere 2) *illiuere, maculare*, sætte Klif paa, besudle.

Kleipr, *angustus, in extremis*, knap, som er paa det sidste. (klip). Nå er komid i kleipanir tíma, *novissimum tempus est*, nu er Tiden bleven knap.

Kleimbrar (at kleimbro), *conglascere*, sammenfryse, fryse haardt sammen.

Kleimbrur, *f. pl. vid. Klömbrur & Klambra*.

Klemmi (at klemma), *coarsare, klemme, trykke*.

Klemma, *f. angustia, res arcta*, Klemme.

Klén, *v. Klien, parvus, tener, lille, knap*.

Klenódiur, *f. pl. clenodia, res pretiosa*, Klenobier, Kostbarheder. (N. O.)

Kleppr, *m. tumor, nodus*, en Knort, Knude.

Klepphestr, *m. buricus*, en liben Hest, Krallf.

Kleprar, *m. pl. stiria congelata*, Jætappe, Egler.

Kleprar (at klepra), *conglascere*, fryse sammen.

Kleprótt, *inæqualis, nodosus*, knortet.

Klerkdómr, *m. clericatus*, en Gjesligs Embede eller Vardighed. 2) *doctrina*, Lærdom.

Klerkr, *m. clericus*, en Gjeslig, en Klerk.

2) *doctus*, en Lærd. Klerkræftr, *ad communionem laicam amandatus*, en assat Klerk.

Klerklegr, *clericalis*, Gjeslig, vedkommende Klerke eller bøgliche Kunst.

Klerklegr, *clericalis*, Gjeslig, vedkommende Klerke eller bøgliche Kunst.

Klesi (at kleksa), *linere, illiuere*, paaasmøre, bestryge, klaffe.

Kleksa, *f. litura*, Paaasmørelse, Overstrygelse, en Klif.

Kleisingr, *conglutinatio*, Sammentømning.

Klestr, *liturus, illiuens*, overstrøget, klattet.

Kletti, *n. seroi v. chloridis pinguedo*, Fetme ved Hulingsdelene. 2) *massa compacta, cunjunctio pinguedinis*, et haardt Strykke Fedt.

Klettr, *m. scopulus, rupes, saxum*, en Klippe.

Kletta skorur *f. pl. fauces rupium*, Bjergkloste.

Kleyf, *f. chvus, pr. fissura rupium*, en Brial, Klippebakke.

Kleyfar, *f. pl. pila, fauces*, Bjergkloster, Klippebakke.

Kleyfar, *f. pl. pila, fauces*, Bjergkloster, Klippebakke.

Kleyfar, *f. pl. pila, fauces*, Bjergkloster, Klippebakke.

Kleyfar, *f. pl. pila, fauces*, Bjergkloster, Klippebakke.

Kleyfar, *f. pl. pila, fauces*, Bjergkloster, Klippebakke.

Kleyfar, *f. pl. pila, fauces*, Bjergkloster, Klippebakke.

Kleyfr, *fiflis*, let at fløve, som lader sig flakke.

Klíá, *f. nauca*, Væmmelse, Etkel. Kliu-lækn-
ingar, *medicamenta anæmética*, Lægemidler
mod Væmmelse.

Klíádr, *expedire*, fuldsørt, tilendebragt. Klíádr
er fá veft, *expedita est vela*, den Bav er til-
endebragt.

Klíá (at klíá), *expedire, laxare*, gjøre sædlig.
Klíá úr, *as finem perducere*, fuldbringe,
bringe til Ende.

Klíá-gríótr, *n. saburra vela erecta*, Etent til
at stramme Høndegarnet i en islandsk Bø-
verhol.

Klíár, *m. idem*, in pl. Klíár.

Klíár (at klíá), *nauseare*, væmmes. Hætt
klíár, *nausea illi movetur*, han væmmes.

Klíð, *f. una explicatio vela, demensum, et Styk-
ke Vel som er under Væring, en Opgave
af Arbejde i en vis Tid.*

Klíð, *n. garrulus*, Rvidren.

Klíðan, *f. idem*.

Klíðr, *m. idem*. 2) *sufurrus*, Susen, Suren.
Árklíðr, *sufurrus omnis*, Hætt Susen.
Fugla-klíðr, *garrulus avium*, Fuglevidren.

Klíða (at klíða), *radiose iterare* endem, at
vævle, gjentage en og samme Ting paa en
hjeddommelig Maade.

Klíf, *n. clivus, is. trames*, Drink, is. en Klip-
pefi.

Klíf, *f. fascis, sarcina*, en Hestebylt, Hørde
(især for Heste). in pl. klífiar.

Klífa (at klífa), *transcendere*, flyve eller flave.
2) *iterare*, igjentage. Sic. Magnús Kóngur
Berbeinn: *aud hefic minn þann er meðnum
margreitum réð ec veita, háf lét ec klöck-
vann klífa kólgur, illa fölginn, opes meas
male collocavi, quas in homines lascivientes
profudi; flexiles naves transcendere feci fluctus,*
jeg har anvendt det Gøds ilde, som jeg har
uddelt til udsøvende Mennesker; jeg har
ladet de bøjelige Stib flyve frem over de
stumtende Bølger. Klífa á, *radiose iterare*
v. *repetere*, vævle, vaase idelig om det
samme.

Klífberi, *m. cliella*, en Kløstefabel.

Klífbær, *por sarcinis ferendis*, som er istand
til at bære en klæffelig Hørde. Klífbært
dyr, *animal sarcinarium*, et arbejdsført Lastdyr.

Klífía (at klífía), *sarcinas imponere*, lægge Last
paa.

Klífía-hestur, *egvus cliellarius, caballus sagmarinus*,
en Hest der bærer Bylter eller Hørde.

Klífira (at klífira), *manibus & pedibus clivum
ascendere*, flave.¹²

Klífraz (at klífraz), *idem*.

Klícka (at klícka), *maculare*, fatte Klif paa,
flakke.

Klícker, *m. macula*, en Klif, Plet.

Klíðr, *illinius maculosus*, besudlet, tilsmurt.

Klíngi (at klíngi), *cinivie, clangere*, klänge.

Klíni (at klíni), *illinare*, oversnøre, overstrygge.
2) *inguinare*, besudle, smøre, klíne.

Klüngr, *m. lacum terra*, Gjødning, Klüngr.
2) *illuamensum*, Overførelse.

Klüningsleir, *m. lutum*, Dynd, sej Jord eller
Dyg.

Klinka, *f. obex*, veccis *suapte rosarilis*, en Klink.

Klip (at klippe), *sorgere*, knibe.

Klipa, *f. angustia*, Klemme. 2) *res arca*,
Kulde, snappe Ting. 3) *particula rei mel-*
lioris, en Smule af blode Ting, *f. Eff.*
Omør. At komar i klipu, *ad incitas redi-*
gi, komme i Knibe.

Klipi-töng, *f. forceps dentata*, en Knibstang.

Klippi, *n. massa*, en Klump, Masse.

Klippi (at klippe), *condere*, *is. secare*, klippe,
betslippe, *is. skjære*.

Klipping, *f. consura*, Klippen, Klipping.

Klippingr, *m. pellis consa*, klippet Skind.

Klippur, *f. pl. forcipes*, en stor Saks.

Kliftra (at kliftra), *glutinare*, klifste.

Kliftr, *n. glutin, lutum, Uim, Klifstr*. 2) *inu-*
tilis ieratio operis, Glikkeri, Glikkevært.
3) *chyster*, Klyster.

Klittis *n. media pars braccarum*, *qua pudenda*
regit, den Del af Bulterne som bedækker
Skrauet. *vid. klitti*.

Klittyr, *f. pl. idem*.

Kl6, *f.*, in *pl. klær*, *unguis*, *ungula multispida*, en
Klo. 2) *ramus fruticis*, en Gren af Ris
eller Lyng, *alias* *långkl6*. 3) *quicquid mul-*
sifidum est, enhver Ting, der har mange
smaa Grene. At hafa allar klær úti, *om-*
nia censare, forsøge alle Ting, hjælpe sig frem

ved alle Slag Milder. *pr. undiquaque om-*
nia rapere.

Kl6 (á legli), *pes (veli)*, Skj6 paa et Seil.

Kl6az (at kl6az), *unguibus certare*, kaaes,
stride med Kl6erne. *Undverdir* *scultu ernie*
kl6az, *adversis rostris aquila certant*, naar
Denene kaaes, skulle de vende Nabbent med
hinanden. *Hofstis sit hosti, facie quam tergo*
notior, en Krigsmand b6r heller vende An-
sigtet end Nøggen mod sin Fiende.

Kl6dýr, *n. animal rapax*, Rovdyr.

Kl6f, *n. femorum intercapedo*, Skrauet.

Kl6fa (at kl6fa), *femora distendere*, udstraffe
Laarene fra hinanden.

Kl6fa-kélling, *f. bifurca*, *varrus*, en Kl6ft, en
tvegrenet Stavre.

Kl6far, *n. vestigium ungula fise*, Spor efter
en Kl6ve.

Kl6fa-r6t, *f. radix bifurca*, en tvegrenet Rod.

Kl6feti, *n. quantum una vice aves rapaces un-*
guibus arripiunt, saameget som Dooftigle paa
en Gang kan gribe med Kl6erne. At koma
kl6feti á, *rapere*, in *potestatem redigere*, faa
fat paa, faa i sin Magt.

Kl6f, *m. fissura*, *is. furca*, en Kl6ft, Sprækk,
is. en Gaffel. 2) *trames, incisa*, en snaver
Bes, smal Sti. 3) *fores*, D6r. Par var
hurd huiðu á kl6fa, *janua ibi fores obclusit*,
der var D6ren lukket til.

Kl6fing, *fissus*, *is. disjunctus*, kl6vet, -sprækket,
is. splittet itu ved Riser.

Klofna (at klofna), *dissolvi*, Klides ad, løses fra hinanden.

Klofsingr, *m. res diffusa*, en Ting, som er fløvet i Stykker, Nit fra hinanden.

Klofsing, *f. fissio*, Splitten, Kløvning.

Klókindi, *n. pl. psudensia, solersia*, Klogskab.

Klóklega, *calide*, fornuftigen, fløgelgen.

Klókleg, *prudens*, klog, forstandig.

Klókleiki, *m. vid. Klókindi*.

Klókkskopi, *m. idem*.

Klókkr, *prudens, is. callidus*, klog, is. listig, underfundig.

Klór, *n. fricatio*, Klaaen, Kradsen, Gniden.

Klóra, *f. laceratio cutis, ex unguibus*, Ribse paa Huden.

Klóra (at klóra), *fricare, scabere*, klaa, rive, krads, gnide.

Klólégi, *m. nubes oblongæ variores & continentes, profusa tempestatum*, aflenge tynde Skyer, der som oftest ere Tegn til forestaaende Storm.

Klór, *n. capulus ensis v. globulus capuli*, et Raardfaste, eller Knap paa Haandgrebet.

Klólúng, *m. lichenum species*, en Net Fjeldmos.

Klólþáug, *n. fucorum species*, et slags Tang.

Klólgun, *f. guerela*, Klage.

Klólgunál, *n. pl. idem*, Klagemaal.

Klók (at klókva), *stebili sono proferre*, ublige med klagelig Nøst.

Klókkr, *flexibilis, flexilis*, bøjelig. 2) *psillanimis*, klejnmødig. 3) *voce tremulus*, som har en bævende Stemme.

Klókna (at klókna), *animus, vocem & vulum*

demittere, rødes, bevæges (i Sindet), miste Nøbet.

Klómhrur, *f. pl. subscades*, en Struesikke. 2) *saxerum invium*, et stenigt Sted, hvor man ikke ret kan komme frem.

Klökk, *f. pons v. scabellum, sine gradus*, en Bro, Stammel eller Trappe. 2) *murex, peera prominens*, en Drink eller ubhængende Klippe. 3) *limbus commissurae manicae & thoracis in toga muliebri*, en Kantning paa Sommer over Ermerne af en Fruentimmer-Raabe.

Klúka, *f. cumulus minor*, en liden Stak eller Dunge.

Klúki (at klúka), *vacillans sedere*, sidde ræven de eller paa et vaklende Sæde.

Klúcka, *f. campana, cloca*, en Klokke.

Klúckari, *m. vid. Hríngiari*.

Klúckna-hlióð, *n. aris sonus, Klokkelyd*. 2) *aurium tinnius*, Lyd for Ørene.

Klúckna-hliómr, *m. idem*.

Klúckna-port, *n. campanile*, et Klokketaarn.

Klúcku-kólfr, *m. crocolum, malleus, rhopolum*, en Klokkensvel.

Klúcku-kopar, *m. as calidarium*, Klokkelobber.

Klúcku-smidr, *m. campanarius*, en Klokkeslæber.

Klumba, *f. clava*, en Kolve.

Klumbufótr, *m. scaurus*, En, der har store Antiklober.

Klumbu-nesiá, *f. alca, rostri sulco unico*, Klubbaste, en Esøgl.

Klumber, *m. globus, massa*, en Klump.

Klumma, *f. pagina typographica*, en Kolumne, i Bogtrykkeriet.

Klumpr, *m. vid. Klumbr.*

Klumfa, *spasmo finico laborans*, siges især om Heste, som ej kunne aabne Munden formædetst et slags Krampe.

Klångur, *n. saxerum*, et stenigt Sted. 2) *senzis, tribulus*, Torn, Tjørne. Hann ronn þar upp i milli klångra og hagþorna. *ibi in mediis senticosis & cornetis floruit & adoluit*, han vokste der op blandt Tjørne og Hagetørne.

Klångur-brekr, *f. pl. senticorum*, Tornebusk; en Bjergste besat med Torne.

Klångrea (at klångra upp), *rudi materia adificare*, opbygge af flette Materielier.

Klångróttr, *salebrofus*, fuld med Tuer og Rauder, ujavn. 2) *senticosus*, tornefuld.

Klångur-vofa, *f. vid. Kóngul-ló.*

Klár, *male tornatus, impolitus*, grov, slet foræret bejdet.

† Klárlegr, *idem.*

Klárleikin, *idem.*

Klárvirkr, *malus arifex*, en Guffe, en slet Arbejder.

Klárlega, *impolite, ineleganter*, uden Konst og Smag.

Klása (at klása), *vid. Klafa.*

Klásadr, *inervicatus*, indviklet, urede, vildsom. Þetta mál er mærgklásadr, *lis ista forensis intrricatissima est*, denne Sag er meget forviklet.

Kláf (klau, hefi klofid, at kláfa), *findere, cunere, fivere, spitte, fiske ad ved Rile.*

Klyeki (at klyekia), *campanam pulsare*, ringe en Klofte.

Klæ (kló, hefi klegit, at klæa), *fricare, scabere, klaa, fradse.*

Klæar (at klæa), *prurium sentire*, lú. Hönum klæar, *prurit*, han klær.

Klæda-burdr, *m. amicrus, indumentorum schema*, Klædebragt.

Klæda-buesti, *m. muscarium-fetacum, excutia*, Klædebræste.

Klæda-drægt, *f. vid. Klædaburdr.*

Klæda-jörn, *n. ferramentum pressorium*, et Preß-jærn.

Klæda-kista, *f. arca vestitaria*, en Klædehste.

Klæda-klefi v. skápr, *m. vestiarium*, et Klædekanimer, Klædestab.

Klæda-strangi, *m. volumen pannem*, et sammensullet Stykke Klæde.

Klæda-vod, *f. pannus indutilis*; Tøi, som bruges til Klæder.

Klæda-orin, *m. sinea, ser, Møl, Klædeorm.*

Klæddr, *vestitus*, Klædt.

Klæd-fár, *feminudus*, som har faa Klæder, halvsnoget.

Klædi, *n. vestis, Klæde, Klædebon.* 2) *pannus, Klæde, Tøi.*

Klædi (at klæda), *amicire, vestire, isere, klæde paa.* Klæda veggi med leir, *argilla loricare parietes*, beklæde eller overskygge Vægge med Ler.

Klædlaus, *nudus, investis*, nøgen, uden Klæder.
 Klædleyfi, *n. nuditas*, Nøgenhed.
 Klædnadr, *m. amicus, vestitus*, Klædning.
 Klækki (at klækja), *virium impurare*, paabryde eller tilregne En en Løst eller Forsættelse.
 Klækki, *n. virium, it. immarritas*, Lyde, Udyd, Gejst, *it. Umotenhed*.
 Klækiafalltr, *homo nauci, uculo*, lastesuld, et Skarn, Drog.
 Klækialaug, *fortis, virilis*, uden Lyde, ærlig, mandig.
 Klækilegr, *impotens, imbellis*, afmægtig, svag.
 Klækilega, *impotenter, afmægtigen*.
 Klækis-menn, *homunciones*, stette Mennesker.
 Klækiskapr, *m. pravitas*, Vanartighed, Ondskab. 2) *pufflonimitas*, Klejmodighed.
 Klækr, *m. vitium, defectus virtutis*, Gejst, Forførelse, Vanartighed.
 Klæminn, *obscenus, impudicus*, utugtig, smudsig i Ord og Tale. å klám.
 Klæminz (at klæmaz), *obscena verba loqui, impudice membris uti*, bruge smudsige Ord eller Lader.
 Knái (at kná), *posse, kunne*.
 Knálega, *strenue, alacriter*, kast, kast, mandigen.
 Knálegri, *strenuus*, mandhaftig, tapper.
 Knáleiki, *m. strenuitas*, Mandi hed, Tapperhed.
 Knapi v. Knappi, *m. puer pedissequus, servulus*, en Knab, Opparter. germ. knabe.
 Knapr, *m. idem*.
 Knappr, *m. globulus*, en Knab.
 Knappr, *arcus, knap*. Knappir kostir, *res*

arcæ, knap Udkomme. Par var knappt til ells-noytis, *difficile erat cremia acquirere*, der var Mangel paa Brænde.
 Knár, *strenuus, alacer*, tapper, sprig, mandhaftig.
 Knatta (at knatta), *super axillas elevare*, tage paa Skuldrene, løfte over Skuldrene.
 Knott-drepa, *f. funda, e qua mittitur pila lufaria*, en Slønge til at kaste Bolden med.
 Knattleikr, *m. lufus pila, Doldspil. vid. hnattleikr*.
 Kné, *n. vid. Hnie*.
 Knélidr, *m. idem*.
 Knefa (at knefa), *arripere, apprehendere*, gribe, omfattede med Haanden. Knefa hári línu, *contingere crines*, binde sit Haar. Þad er knesad, *constitutus est*, det er fastsat, fast besluttet. *gr. constricta manu apprehensum*.
 Knéfall, *n. genuflexio, Knéfall. 2) scabellum pro genuus*, en Skammel til at knæle paa.
 Knefa-spíðill, *m. pl. pugillares*, en Skrivtavle.
 Knefi, *m. pugnus*, en Næve. *vid. hnefi*.
 Kneif v. Hneif, *f. nautis est hamus, alis ductior*, en Angel, Fiskekrog af det større Slags.
 Kneifi. *vid. Knefi*.
 Kneiki (at kneikja), *vt torquere retro v. albens*, vrie tilbage eller til Eiten.
 Knékrýp (at knékrjúpa), *in genua procumbere*, knæle.
 Knéleistr, *m. vid. Hnieleistr*.

Knérunnr, *vid.* Hnierunnr, *linea recta descendens*, nedstigende Linie.

Knésbót, *poples, Hase, Knabase.*

Knéskot, *n. defecus coustientia poplitis, Knæhafens Sveffelse.* At koma knéskoti á einn, *aliquem supprimere, cedere cogere, underirpfte* En, tvinge En til at give efter.

Kné-tabl, *n. glea, Bratspil, Tærningspil.*

Kníáflida-verkr, *m. gonagra, arthritis genuum,*
Gigt eller Bærk i Knæerne.

Knífr, *m. vid.* Hnífr.

Kníp (at knípa), *sorquere, vrie, snoe.*

Knippi; *n. fasciculus, et Knippé.*

Knittilegr, *rotundus, is. acer, rund, is. røff,*
snild.

Knitr, *m. opus, is. ars, rechina, et Bærk, is.*
Kneb, Kunst.

Knofa (at knofa), *conundere, knuse. alias*
knúfa.

Knofadr, Knúfadr, *coufusus, knuset.*

Knörr (knarrar), *m. navis mercatoria, navigium,*
et Kjöbmandsflib, et Fartøj.

Knöttr, *m. pila, globus, discus, en Bøld. vid.*
hjötr.

Knurr, *n. murmur, Ruur.*

Knurra (at knurra), *murmurare, knurre.*

Knurríamr, *rrico, knurvorren.*

Knúska (at knúska), *conundere, knakke, knuse.*

Knúskun, *f. coufusio, oppresio, Tvykken, Knusen.*

Knútr, *m. vid.* Hnútr. 2) *nom. pr. viri.*

Kný (knúdi, at knýa), *cogere, urgere, is. hor-*
tari, nøde, tvinge, is. tilraade, tilskynde.

Hann let knýaz, *cogi passus est, han lod sig*
tvinge, han blev nødt.

Knýar, *m. pl. viri bellaces, frigerste Mænd.*

Knýti (at knýta), *nodare, knytte. 2) flagel-*
lare, vidste, krabste. Deir knýtru hann
keirum, *seuicis illum flagellarunt, de pistfede*
ham med Svøber.

Knýti, *n. fasciculus, et Bunde, Nogle.*

Knýtill, *m. idem.*

Knýtill-skauti, *m. fasciculus lineus, et Bunde*
Linned eller Linnedtraad. *vid.* skaut.

Knæ (knái, knádi, at kná), *posse; est verbum*
auxiliare, kunne. *vid. næ, nádi.*

Knæfr, *fortis, acer, tappet, røff, forig. vid.*
næfr.

Kobbi, *m. phoca, vitulus marinus, en Søhund.*

Kód, *n. vid.* kad & qvoda.

Kódna (at kódna), *marcescere, visne, svinde*
ind, falme. *vid.* qvodna.

Koddi, *m. pulvillus, pulvinar, en Pude, Sø-*
vedpude.

Kodri, *m. scroium, Pungen. metaph. virilitas,*
Mænddom. Hann var hræddr um kodrann
á sér, *evirationem metuit, han frygtede for*
at miste Pungen.

Kóf, *n. ungor renais, lidt Snefog. 2) inter-*
clusio spiritus, Nandestlemmelse. Kófdryckia,
f. ebrietas ad suffocationem, stærk Beruselse.

Kóflveittr, *sudore elanguescens, stærk svedende.*

Kofa, *f. avis migratoria, en Trækfugl. 2) pul-*
lus avium, en Unge. vid. Kundakofa, teisti-
kofa.

Köfedr, *vid*, Köffveitr.

Köfenta v. Kufenta, *f. tenuissima cerevisia*, tynde Øl.

Kofi, *m. tigurium*, en Hytte.

Kofri, *m. mitra*, en Kabuse. Sighvatr hefdi lambskins kofra á höfði, Sighvatr gestabaz mirram farvaras agninnis pellikur, Sighvatr havde en Lamfskindshue paa Hovedet.

Kofi, Kaffe v. Káffort, *n. scrinium viarorum, rificus, arca camerata*, en Rejsekaffel. gall. coffre.

Kofur-járni, *n. sagitta*, en Pil. *metaph. homo extreme cholericus, q. volans, purgens, aculeatus*, en overmaade hidfig, eller yderst koletrif Mand.

Kofur-málmgr, *iracundus*, vredsladen i Tale, hidfig.

Kofur-yrdi, *n. precipitans lingua*, knubbede Ord.

Kok, *f. os, sive gula v. fauces*, Munden eller Struben, Svælgét. *vid*. qvok.

Koka (at koka), *degluere*, sluge i sig, opluge.

Kocka (at kocka), *coquere*, koge.

Kockáll, *m. cucullus, curruca*, Hantef.

Kockála (at kockála), *cucurbitare*, gjøre til Hantef.

Kocka-sleif, *f. cralla*, en Koffestje, Seydestje.

Kocka-spadi, *m. sudicula*, en Koffespade. (N. O.)

Kockhús, *n. culina*, Kjøkken. (N. O.)

Kockr, *m. cognus*, en Kof.

Kóklaz (at kóklaz), *ægre per invin evadere*, komme frem paa Uveje, med Død og Neppe.

Kol, *n. carbo*, Kul.

Kola, *f. lampas*, en fladagtig Lampe.

Kolamad, *m. carbonarius*, en Kulsteier.

Kolblad, *n. unus carbo, et teneke Kul*.

Kolbrande, *m. idem*.

Kolfellir, *m. summa vestris*, stor Ødelæggelse eller Tomhed.

Kólfr, *m. capisii quoddam genus*, etslags Friens timmers Hovedtes. 2) *bulbus radicum v. caulis crasior herba*, tyf Rød eller Urteklif. Kólfa-rætur, *radices bulbosa*, tykke Rødder.

Kólfr, *m. crocolum campana*, en Krøvel, Klok, Klokavel. 2) *cylindrus*, en Cylinder. 3) *sagitta ex balista emittenda*, en Pil eller Spyd, som kastes med en Krigsmaskine. Hann var so hidt, sem kólfi væri skotid, *sagitta instar celer erat*, han var saa hurtig som et Rastespyd.

Kólga, *f. unda, v. astus maris*, Bølge eller Svøns Drusen. *vid*. ólge.

Kólguftór, *mare surgidum*, brusende, flummende Sø.

Koli, *m. pleuroneccis species, passerulus squamis asperis*, en Gylinder af de mindre Acter, iser en Økrubbe.

Kolk, *n. calamitas udoris frigidi*, Elendighed som Vaadhed og Kulde medbringer.

Kolkna (at kolkna), *frigore emcari*, dø af Kulde, fryse ihjel.

Kolkrabbi, *vid*, Smøckfisker.

Kolla, *f. vasculum sine ansis*, et Kar uden

- Haandgreb. 2) *animal sine cornibus, et Dyr* (helt Haar) af Hundsenner, uden Horn.
- Kollårdr, *m. vid. Knéleistr.*
- Kollhnýta, *f. praeceps lapsus, Kuldbotte, et Hov* vedfulds Fald. (hnýs). Hann steipti sér kollhnýtu, *præcipite se rotavit, han stötte Kuldbotter.*
- Kollhridd, *f. summus nixus parturientis, Fædselsveernes* haardeste Anfald.
- Kollháfa, *f. capiti genus ovale, en rund Huc.* At leggja kollháfur, *caput rotare, dreje Hovet omkring.*
- Kollótt, *ovalis, non cornutus; v. aculeatus, fuldet.* 2) *inermis, værgeløs eller ubevæbnet.* 3) *egenuis, inops, purfattig.* Kollótt prik, *baculus sine aculeo, obtusus, en Stok uden Brod eller Pig.* Þú átt ecki við kollóttann at kláft, *cum inermi non tibi res est, du har ikke med en værgeløs at bestille.*
- Kollkasta (at kollkasta), *funditus evertere, fuldkaste.*
- Kollsteypji (at kollsteypja), *idem.*
- Kollvarpa (at kollvarpa), *idem.*
- Kollr, *m. nom. pr. capro, iz. galentus, Hovedstor, iz. som har Hjelm paa.*
- Kollr, *m. cranium, caput, Hoved, Hjerneskal.* 2) *apex, Spids, Top* Þér í koll kéinn, *in ruum caput redundabit, in se recidet, det vil komme over det Hoved.* At detra um koll, *humi prostrerui, falde omfuld.* At geta í kollinn, *conjectura essequi, gjette ret.* Þad gengr koll af koll, *virium, ab uno in alium, progreditur, det gaar fra Mand til Mand.*
- Kolmúla, *f. capra, en Gjed.*
- Kolmyrkr, *u. cineris tenebra, Balmørke.*
- Kolmyrkr, *carbonis instar niger, kulfort.* Sá madr hafdi kolmyrkr klædi, *arris vestibus ille vir indusus erat, den Mand havde kulforte Klæder paa.*
- Kolfvartr, *id. m.*
- Kólúa (at kólúa), *frigesere, blive fold, kólues.*
- Kolor, *m. terra colorata, qua pingi licet, Farvejord. (lor.)*
- Kolvidr, *m. cremium, iz. Sylva cadua, Pindebrænde, smaaflugget Strænde, iz. Skov som hugges til Kul.*
- Kolvidar-Steógr, *idem.*
- Koma, *f. adventus, Tilkomst, Ankomst.* Komumadr, *advena, en Fremmed, en Gjest.* Komangji, *m. idem.*
- Komaudi ár, *annus prospiciens, kommende Aar.*
- Kómenta, *f. cella, iz. penevale, et Afslakte, lidet Kammer, iz. Penkammer.*
- Kominn, *appropinquans, kommen.* Kominn af fórum fram, *decrepitus, ndlevet.* Vel á sig kominn, *concinuus, i god Stand.* Af sér kominn fyri þreytu, *labore defectus, udmattet, meget træt og mat.* Þad er ei illa af sér komid, *non indignum est, det passer ikke ilde.*
- Kompán, *m. socius, sodalis, Kammerat, Staldbroder.*
- Kompánaskapr, *m. societas, Staldbroderskab.*

Kompánlegr, *familiaris*, selskabelig, munter i Omgang.

Kompán, *n. societas mercatoria*, et Kompani, Handelssekskab. (N. O.)

Kompás, *m. fixis nautica*, et Kompas. (N. O.)

Kompliment, *u. pl. officiosa urbanitas*, Kompliment. (N. O.)

Kona, *f. mulier, femina*, en Kone, et Fruentimmer. *vid. qvan.*

Konhænit, *f. pl. procatio*, Bøsten, Frien. At fara í konhænit, *ambire virginem*, fri til et Fruentimmer.

Konfång, *u. matrimonium*, Giftermaal (Sges om Manden, som tager eller faar sig en Kone).

Kónga-krabbi, *m. cancer macrourus, caucellus auctororum*, *v. Bernhardus eremita*, Duhummer (en Krabbeart).

Kónga-kefna, *f. comitia regum, in societate civitatum*, et Møde af Konger.

Kónghorinn, *regio stemmate ortus*, kongbaaren, af kongelig Fødsel.

Kónghómr, *m. regnum, et kongerige*. 2) *regia potestas*, Kongeværdighed.

Kónglegr, *regius, splendidus, kongelia*.

Kónghbréf, *u. diploma regium, et Kongebrev*.

Kóngh-gærd, *aula, sedes regia*, et kongelig Slot, Kongens Gaard. 2) *fiscus regius*, Kongens Stakammer. *Pad féll allt í kóngh-gærd, hæc omnia in fiscum regium redacta sunt*, det Hele tilfaldt Kongens Kasse.

Kóngh-göf, *u. ornatu regius*, kongelig Dragt. Kóngh-hóll, *f. aula regia*, Kongens Hof eller Etat.

Kónghshyrd, *f. aulici, satellites regis*, Hoffolk, Livvagt.

Kóngh-menn, *regii milites*, Kongens Krigsmænd, de som ere i kongelig Tjeneste.

Kónghsmynt, *f. moneta regia*, kongelig Mynt.

Kóngh-riki, *regnum, et kongerige*.

Kóngh-stedi, *m. regium jus monetarium*, kongelig Myntrettighed til at udstøde Penge.

Kóngh-tign, *f. regia majestic*, kongelig Værdighed.

Kóngh-væld, *n. dominium eminent*, kongelig Magt, Kongens Overherredømme.

Kónghull, *vid. Kónghull*.

Kónghr, *m. rex, contraxe pro Konúgr*, en Konge.

Kóngh-vatn, *agua regis*, Vand eller Judo, der tilhører Kongen.

Kóngh, *f. ars, Kunst. alias kunst*.

Kónghsmadr, *m. artifex*, en Kunstner.

Kóngh-verk, *u. artificium*, et Kunstnerarbejde. (N. O.)

Kónghsæi, *n. effigies, et Kontrafæi*, Etilderi, Kontrafæina, *f. vocatio reciproca*, en Kontrafæining. (N. O.)

Kóngh-brjóst, *n. mamma, uber*, Dyrster, Kvindesbróst.

Kónghlaus, *innubus*, uden Kone, ugift.

Kónghlegr, *vid. Kónghlegr*.

- Konungs-nef, *n. suffrago*, Høse, Baghøse, Knokle eller Knæ paa Dyrenes Agerben.
- Konungskæll, *bono rege beatus*, som har en god Konge.
- Konungtr, *m. rex, pr. heroum progenis vel pro-pingvus*, en Konge. *qs. koni-ungtr.*
- Konu-pungtr, *m. vid.* Brimbútr.
- Konu-ríki, *n. gynecratia, uxorium imperium, Ranens Hertedsomme* (over Manden).
- Konr, *m. vir prastans, nobilis*, en ypperlig Mand, Mand af fornem Herkomst. 2) *rex v. imperans*, en Konge eller Dyrerker. 3) *pro-pingvus*, Slægtning, Fiende. Konar-vísur, *carmina regia*, et kongeligt Digt.
- Kópa, *f. defecus virium*, Udmattelse, Svækkelse. *vid. abl-kópa.*
- Kópar (at kópa), *eneruare, vires renuare*, svække, udmarve, tage paa Kræfterne.
- Kopar, *m. as, cuprum*, Kobber.
- Kopar-grænka, *f. arugo*, Spanskrøn, Kobbers farve. Kopar-rid, Kopar-hrím, *n. idem.*
- Kopar-náma, *f. arifodina*, en Kobbermine.
- Kopar-smídi, *n. arisium, aramentum*, Kobbers arbejde.
- Kopar-smídr, *m. faber ararius, fusor aramentarius*, en Kobbersmed.
- Kopar-Steinn, *m. cadmia*, Kobold, Kobbererts.
- Kopar-Ivarf, *n. avis verementum*, Tilspaan af Kobber.
- Kopar-skyeki, *n. arena scripura*, et Kobberstykke. 2) *tormentum aneum*, en Metalkanon. (N. O.)

- Kopía, *f. exemplar, apographum*, Afskrift, Kopi. (N. O.)
- Kopíusti, *m. librarius*, en Kopist, Afskriver. (N. O.)
- Koppa, *f. tavia, sapius in pl.* Koppur, et Freuentimmer Hovedsmykke, bestaaende af forgyldte Sølvdepper, fæstede til et Baaud.
- Koppa-bléd-tekka, *f. scarificatio*, Kopsættan. At taka koppabléd, *scarificare*, kopsætte.
- Koppu-band, *f. vitra*, et Højrebaand, (se koppa).
- Koppr, *m. vasculum rotundum sine ansis*, et liden rundt Kar uden Haandgræb, en Kop. 2) *cucurbita*, en Koppe (til Kopsætning).
- Köppu-Steinn, *f. cadmia fornicaria*, Kobold. Görrir hann fór báð úr köppusteini, *domum e lapide calaminari v. cadmia sibi erigit*, han forfærdiger sig Ved (eller Hus) af Kobold.
- Köpfung, *f. clupea rosea, dorso pensino*, et slag Kor Sild med grøn Høg.
- Kópr, *m. phocula*, en lille Sølhund.
- Kór, *m. chorus*, et Kor Syngende. 2) *pars templi, ubi canitur, exedra, sacrarium, sanctuarium*, Kor, den inderste Del af en Kirke.
- Kordi, *n. machera*, en Kaarde.
- Kórdíakn, *m. unus ex choro, cantor*, en Degn, en Kor-sanger.
- Kórdíaknar, *m. pl. diaconium, chorus*, Kordegne.
- Kór-dyr, *f. pl. porta speciosa*, Kordeur.
- Korgugr, *faculosus*, barmesult, grumser.
- Korgr, *m. colluvies, sentina, facula*, Barmes, Rident Vand, Grumse.

- Korinne, *f. corintha, passula minor, passula corinthiaca*, Korender. (N. O.)
- Kork, *n. cortex sabris*, Kork. Karkarté, *suber, phellodrys v. phellus*, Korktræ.
- Korka, *f. cachexia, sabet*, Vanttvæghed, Tæring.
- Korkna (at korkna), *fracescere, sabetescere*, tærses, sviinde hen, vansmagte.
- Korker, *m. vid. Kork.* 2) *glabrities glaciei*, Iseis, Glatthed.
- Korn, *n. granum, it. semen*, et Korn, Gran, *ir. Bro.* Ecki korn, *nihil*, ikke et Gran, ikke det allerringeste.
- Korn, *n. frumentum, seges*, Korn, *Æd.* 2) *res minutula*, en Smaaring.
- Korna-barn, *n. infans, pr. embryo*, et spædt Barn.
- Korn-ækr, *m. ager frumentarius, seges*, en Kornæget.
- Kornbelgr, *m. pericarpium, it. gluma, siliqua*, Kornbelg.
- Kornbruni, *m. federatio*, Kornbrand, Kornbrynde.
- Kornbýngr, *m. camera*, en Kornbýng.
- Korngress, *n. gramen spicatum*, alset Græs, Kornbalm.
- Korn-hlæde, *f. granarium, horreum*, Kornhlæde.
- Korn-jel, Korn-el, *n. grandis*, Hagel.
- Korn kaup, *n. frumentatio*, Kornkjøb.
- Korn-land, *n. solum frumentarium*, Kornland.
- Korn-ormr, *m. cucullio, gurgalio, cis*, Kornorm.
- Korn-púngr, *m. gluma*, Kornbald.
- Korn-sæd, *n. semensis*, Korn-sæd. 2) *satio*, Saen.
- Korn-sætt, *granatus*, kornsat (siges om fint og smaat ophøjet Kæbe)de). Korn-sætt viravirki, *argenrum pustulatum*, fint og smaat Hilegran.
- Korn-sigd, *f. falx messoria*, en Sægl eller Kornse.
- Korn-skæro, *f. messis*, Indhøstning af Korn.
- Korn-skærumadr, *messor*, en Høstmand, Mejeri.
- Korn-stingr, *m. merga*, en Kornstyp, Korngassef.
- Korn-såra, *f. bistorta*, Høstbrug, liden Blausgeurt.
- Korn-sædi, *n. frumentum seminale*, Korn-sæd.
- Korn-úngr, *infans*, spædt, meget ung.
- Kornvøndull, *m. meges, spicarum manipulus*, et Kornnæg.
- Korpa, *f. vuga*, en Hynke, Holde.
- Korpi (at korpa), *rugas facere*, danne Hynker og Hølder.
- Korpa (at korpa), *adstringi. constringi*, sammentrympes, drøges sammen.
- Korpulegr, *tabidus*, henfaldende, ussel af Lidsseende.
- Korrex, *n. reprehensio*, Trettesfætt. (N. O.)
- Kórrar (at koria i), *per laf*, v. *concretae fauces respirare*, at ralle, drage Kanden besværlig giennem Halsen.
- Korra (at kóra), *infans natus carere*, nyne for Dødt.
- Kork-ré, *navia pueriles*, Ammesang.
- Kort, *n. mappa geographica*, et Landkort.

Korta (at korta), *decirare, diminuere*, forkorte, forte af.

Kortr, *curtus*, fort.

Kos, *n. electio*, Valg, Raar.

Kof-eyrir, *m. res optima eligenda*, en særdeles god, udvalgt Ting.

Kof-gripr, *m. idem*.

Kofning, *f. vid. Kos*.

Kofs, *m. osculum, et Ryb*.

Kofsagánger, *m. exosculatio*, hyppig Kyssin.

Kofsakar, *osculabundus*, som gjerne vil kysse.

Kofsta (at kofsta), *ladere, frangere, bratte, bestadige*. Kofsta til, *v. uppá, sumus facere in rem aliquam, insumere*, koste paa, bifaste.

Kofsta (at kofsta), *constare, feste*.

Kofstahod, *n. fors oblata, optima conditio, et fordelagtigt Tilbud*.

Kofstadr, *lesus, viribus fractus*, bestadiget, svæket (siges om Dyr eller Mennesker).

Kofstódr, *virtuosus, optima noxia, dødig, iz. kærnesuld*.

Kofstgripr, *m. qf. Kofsta-gripr, res eximia*, en ypperlig eller udsegt Ting.

Kofstgæfi (at kofstgæfi), *diligenter curare*, lægge Vind paa, besitte sig paa.

Kofstgæfi, *v. Kofstgæfni*.

Kofstgæfni, *f. diligentia, industria*, Flid, Vindflideligbed.

Kofstnadr, *m. sumptus, impensa*, Beføstning, Omkostning. At leggja fé í kofstnadr, *pecuniam in sumptus profunderere*, udøse sine Denge, belæste sig med Udgifter.

Kofstnadrslamr, *sumptuosus*, kostbar, befoftelig.

Kofstugr, *pinguis, de piscuis & cibus dicitur*, fed, kraftig, kærnesuld (siges om Enge eller Gode).

Kofstulegr, *eximius, egregius*, kostelig, herlig.

Kofstulega, *egregie*, kosteligen.

Koftr, *m. pinguedo, Fetted, Kjerne*. Þar var meiri koftr í miðlk, *ibi lac erat pinguis*, Mælken var der federe.

Koftr, *m. fors electio, Valg, Raar*. 2) *cibus*,

Koftr, Føde. v. farkoftr. 3) *virtus, Dyd*.

4) *conditio, iz. facultas, Tilstand, Forsætning*,

iz. Evne, Formue. Vel þá ánnanhvorn

kofstinn, *alterueram, fortem elige*, vælg det

ene af de to Vilkaar. Hann hefr margu

kofsti til at bera, *multis virtutibus ornatus*

est, hann bestidder mange Dyder. Hann á vid

bágann kofst at búá, *condicione iniqua utitur*,

han er i en vanskelig Forsætning. Hálfðán

var kofstamedr meiri til háár og annars afhá,

enn hver annar, *Hálfðáni facultates erant*

maiores quam aliis, ob rem lautam & alias

vires. Hálfðán var bedre istand end enhver

anden, i Hensende til Formue og andre

Udveje. Eeki er koftr á því, *non datur fa-*

cultas, der er ingen Lejlighed dertil, det kan

ikke gaa an, det faas ikke.

Kofstánger, *m. mastruca*, en Skindpels. *vid.*

gofstánger.

Kot, *n. villula, magalia*, en Vondbytte eller

Husmandehus. 2) *pectorale, thorax*, en Væst

eller Drygstug.

Kota, *f. parvicula domus secreta, v. angulus*, en liden Afdeling eller Krog i et Hus.
 Kota (at kota ser nide), *renuem rusticarum incipere*, boscette sig som Husmand, begynde en liden Bondenariug.
 Kotkall, *m. rusticus, pauperculus*, en Husmand, en ringe Bonde.
 Kotra, *f. alen, ludus talaris*, et Bretspil.
 Kotra (å tening), *f. quacernio*, fire paa en Tærning.
 Kotrofkinn, *domi sibi sapiens, arrogans*, bonde stolt, en indbitt Hjemfobning.
 Kotrubord, *n. alveus lusorius*, Brettet til at spille i.
 Kotrumadr, *m. resserarius, aleator*, en som spiller tidt i Brettet.
 Kotrureitr, *m. sedes pessi*, Afdeling i et Bretspil.
 Kotru-tabl, *n. ludus resserarius*, Bretspil, Tærningsspil.
 Kotán, *n. gossypium*, Plantend. (M. O.)
 Kotánger, *m. villicus*, en Husmand eller fattig Bonde.
 Kotáingi, *m. idem*.
 Kovarni v. Kovan, *m. canis melitens, ad feminarum delicias paratus*, en Skæhunde; alias Skauthundr. Frostu-Pings-lög Hákonar kóngs: ef madr drepr kovan-racka fyrri manni, gialldi 12 aura, enn þad er kovan, ef madr tekr hendi sinni um hálsinn, so at saman taki fingurinn, enn 6-aura fyrri mióhund, enn fyrri veidihund hálfá múk,

og so fyrri nautahund, *se quis occiderit alterius canem melitæum, duodecim uncias solvito, is autem melitæus est, cui quis manu collum apprehendat, & ita ambiat, ut digitorum metacandylæ se contingant, pro cane tenerimo cursore, sex uncias, pro cane venatico autem, dimidiam marcæ (quatuor uncias), ut et pro cane bubulcorum, hvem der præber en andens Skjodehund, skal bøde 12 D.e. Men det er en Skjodehund, hvis Hals man kan saaledes omfatte med Haanden, at Fingrene naa sammen; for en Vindspiller 6 Dre; for en Jagthund en halv Mark, ligesom for en Hyrdehund.
 Koventa v. Kuventa, *f. cerevisia secundaria*, tøndt Bi.
 Kögull, *f. articulus digitorum*, Led eller Ledes mod paa Fingrene. 2) *idem ac köcker v. kökull*.
 Kögr, *m. cirrus, fimbria, peniculamenta*, Frydsfr.
 Kögur-sveinn, *m. feminarum pedisequus pro peniculamentis elevandis*, en Dometrener.
 Kögradr, *cirratu, fimbriatu*, bebrammet, frynsæt, kruset.
 Köekull, *m. vid Köggull*.
 Köekr, *m. gleba*, en Jordklump. Jordbyske. 2) *grumus pulvis*, en Klump i Grod. vid keckr.
 Köllan, *f. vid Kollan*.
 Köllki, *m. faragus, Dævelen*. 2) *senex pro-cus*, en ublu, gammel Knark.*

- Kölskulegr, *vehemens & absurdus*, heftig og urimelig.
- Kölskulega, *vehemens*, heftigen.
- Kölsfagr, *sarcasticus*, spødt.
- Köngull, *m. strobilus five semen pinuum, abietum & plurium arborum*, Gran, Eyrre og flere Træer's Fæd eller Kongler.
- Köngul-ló, *f. aranea*, en Edderkep. á 16, i pl. lær. *aliis köngul-vofa, konungvofa, gaungu-ló*.
- Köngul-lóar-vefr, *rela araneorum*, Edderkeppend Væv, Spindelvæv.
- Könnu-stóll, *m. vid. Trapistá*, et lidet Bord, en Servante.
- Kör, *n. electio*, Valg, Raaren. *alias kër v. köör. 2) fors, conditio*, Raar, Lod, Skjebne. Paa væri kör, *exoptatissimum foret*, det vilde de være ønskeligt, Hann á vid sig kööri, *ipse optionem habet liberam*, han har selv frit Valg.
- Kör, *electus, designatus*, kaaret, udvalgt.
- Kör, *f. lectus egrotantium*, en Syggeseng. Fyrið hönum er komid á kararendan, *cum aciesse lucratur*, det er ude med ham, hans Sygeleje er snart forbi.
- Körf, *f. calatus, qualus, cophinus*, en Kurv.
- Körfursti, *m. princeps elector*, en Kurfyrste.
- Körgrípr, *m. precipuum*, en udvalgt Ting.
- Köri (at kéra), *eligere*, kaare, vælge.
- Körinn, *electus*, kaaret, udvalgt.
- Körlegr, *ex voto, eximius*, som er efter Ønske.
- Körvilltr, *optionis infelix*, uheldig i at taare eller vælge.
- Kös, *f. congeries*, en Samling, Dynge.
- Köstr, *m. stues, rogus*, en Dynge, Stak.
- Köt v. Köte, Két, *n. caro*, Kjød.
- Kötbúð, *f. caruarium macellum*, en Kjødbod, Slagterbod.
- Kötlegr, *carnalis*, kjødellig.
- Kötmángari, *m. macellarius, lanuus*, en som sælger Kjød, eller holder Slagterbod.
- Kötmángara-torg, *macellum*, Slagtertorv, Torv hvor Kjød sælges.
- Kötþýsla, *f. lipocrens*, Kjødpølse, Pølse.
- Köt-saup, *n. juscellum carneum*, Kjødsuppe.
- Kötr, *m. felis, canis, elurus*, en Kat. 2) *in copie piscium, apex pulpa*, *qua qverklegi vocatr*, et Naavn paa et vist Stykke i et Fiskes hoved.
- Köt-æta, *f. animal carnivorum*, Kjødæder, et kjødædende Dyr.
- Kötæxli, *n. sarcoma*, en Udvæks af Kjød.
- Krá, *f. angulus domus, secessus*, en afsides Krog. I' hverri krá, *per omnes angulos*, i hver Krog.
- Krabbi, *n. confusio*, Uorden, Forvirring. 2) *reactio*, utidig Omgjøren.
- Krabba (at krabba), *commiscere*, blande sammen, forvirre. 2) *reagere, v. inscie arretracte*, gjøre om igjen, *ic. vedrøre eller behandle noget ubehøndig*.
- Krabbagangr, *m. progressus cancrinus*, Krabbs gang. *o: contra rem, modum & ordinem*.

Krabbekler, *f. pl. acetabula, brachia cancerorum, chela, Krabbekler.*

Krabba-mein, *n. cancer, carcinus, Kræft, Kræfte-Kæde.*

Krabbamerki, *n. cancer, Krabdens Himmeltegn.*

Krabbi, *m. cancer, en Krabbe, Krabe.*

Krabl, *n. contrivertaria levis, sagte Bedrøten.*

Krabla (at krable), *atrecrare, røre ved.*

Krabs, *n. dispersio, Udspredelse, Udspredelse.*

2) *hyemalis passio, ubi nives dispersæ sunt, det Foder, som Kvæget faar om Vinteren, ved at rage Sneen bort af Jorden med Hornene. Læmbin gånga i kræbhin fibrins, agni legnus reliquias ovium in passione hyemali, Lammene græsse i de Pletter, som de andre faar have blettet for Sne.*

Krabla (at krabla), *dispargere, adsprede. Fæd krablar hæglega penna snið, hanc nivem pecora pedibus facile dispargunt, Gaarene skuffe lettelig denne Sne bort.*

Krabla á, *superdispargere, overstre. 2) metaph. in enigmate loqui, tale forblommet. Raimn quædæ ei myndi krabla á þad at legia Gizori Jarli sannindi, Rafnus dixit se, absque ambagibus, Gizori comiti veritatem patefacurum, Ravn sagde, at han uden Omstøb vilde sige Jarl Gissor Sandheden.*

Kradak, *n. turba, multitudo, Drimmel, Mængde.*

Krafa, *f. exactio, Krav, Fordring. á kref.*

Krafi, *necessitas, Nødvendighed, Fornødenhed.*

Þar fleck hvør sinn krafa, *omnium necessitati.*

bus suis subministrata sunt, enhver fik det sin Nødtørtighed (eller hvad ham tilkom).

Kragi, *m. collare, en Krave.*

Kraka (at kraka), *harpagine arrohère, trække til sig med en Hage.*

Krakka, *f. cornix, en Krage. 2) avis fardica sinifra, en Ulykker forvansende Fugl. Hængkråka, mala avis famem ominans, en oud Fugl, som spær Hunger. Illvidris-kråka, tempestatem ominans, en Uvejrs Fugl.*

Kraki, *m. harpago, en Hage, Vaagshage.*

Kraki v. Kracki, *m. renellus puer, pusio, en lille Dreng, Knøs. Hrólfr Kraki, Hrolfus reuer, den lille (smalle eller spælemmede) Bolf.*

Kracka (at kracka), *castigare, tugte, straffe.*

Krackildi, *n. castigatio, Revselse, Trettesættelse. 2) disidium, Uenighed, Tvistighed.*

Krákuaugu, *f. vulgo Krans-auga, nux vomica, Kragesøne eller Kræbsøne (Drak-Nadder).*

Krákufatla, *f. coronopus, Kragesod, Hænsod, (en Ur).*

Krákuskél, *f. mytilus vulgaris minor, en Muskel eller Musling.*

Krákustigr, *m. ier zornosum, en Sti eller Linc, som gaar i Kringelkrøge, Kringvej, Omvej, Sneglegang.*

Krákr, *m. corvus, en Ravn. 2) nom. pr. viri.*

Kram, *n. miera, mercimonium, Kram, Kramvare.*

Kramari, *m. infisor, tabernarius, en Krammer.*

Kramblåd, *f. soberna, pergula infizoria*, en Krambåd.

Krami, *m. pressio*, Trykken. Kramokryki, *infans morbidus*, et sygeligt Barn.

Kraminn, *pressus, pressatus, it. contusus*, trykt, presset, *it. knuset*.

Krams-fugl, *m. rurdus*, en Krams-fugl, Drossel.

Kramsi, *m. corvus*, en Kravn. *pr. discerpens*.

Kramvarg, *f. vid. Kram*.

Kramr, *mollis, semifluidus; de pingvedine, nive, metallis &c. dicitur*, blød, halvflydende (sige om Fedt, Sne, Ler, Metaller o. s. v.)

Krángalegr, *rener, gracilis*, tænd, smal.

Krángi, *m. collum ovis longum & tenerum*, en lang og smal Gaardbøle.

Kránkðami, *n. morbus, agritudo*, Skrantenhed, Upasselighed, Sygdom.

Kránkfelldr, *morbidus*, sygelig.

Kránkleiki, *m. idem*.

Kránk, *ager, agrorum*, upasselig, Skranten, Syg. Hønnum er kránkt, *agrorar*, han Skranter.

Krams, *m. ferrum, corona*, en Krånd.

Krans-auga, *vid. Kráku-auga*.

Krap, *n. nix semiliquida*, halvøet Sne.

Krapasamr, *procellosus*, storment, fuld med Væse.

Krapi, *m. pluvia nivosa, nix fluida*, fugtig Sneveje, solb Slud.

Krapa-hrid, *f. procella nivalis, egehida*, stubagtigt Snefog.

Kráppa-rám, *n. interscalinium navis proximum á mala*, Nutmet imellem Norbankene næst ved Masten.

Krappi, *m. subscus, securicula*, et Kaarbaand, Sinfetap, Krampe.

Krappr, *arcus*, traug, knap, indkræftet. 2) *curvus*, frumbøjet, froget. Hann qvad þad krappa kosti, *iniquas dixit conditiones*, det kaldte han haarde Vilkaar.

Krapra (at krapra), *passé, kayne*, forma, vare i Stand til.

Kraptalaus, *infirmus*, svag, asmeztig, kfasteløs.

Krapta-verk, *n. miraculum*, et Underverk, Mirakel.

Kraptrápa, *f. jusculum consummatum*, Kæstsuppe. (N. O.)

Kraptr, *m. robur, vires*, Kæst, Styrke.

Krás, *f. morrea, palpancurum*, løkker Mad.

Krøls, *n. crebra decussario, dilaceratio*, Niven, Kradsen.

Krølsa (at krølsa), *perfricare, dilacerare, rive*, kradsse.

Krátan, *n. sculpitile*, udstikker Arbejde. á krotu.

Krárans kall, *senex rugosus*, en rynket Skarv.

Kraumar (at krauma), *lene cogvi*, foges sagte.

Kraumr, *m. vid. Kraumr*. 2) *imus gradus coctionis*, sagte eller liden Kogning.

Kraum, *n. idem*.

Kredn, *f. delicatulus*, Kjeledagge.

Kredulegr, *idem*.

Kredda, *f. religio*, Ens Troesartikel. 2) *Symbolum*, et Løsen, et Teg, hooppaa man sander En.

Kref (kræfði, hesti kræfid, at krefna), *exigere*, kræve, fordrø, forlange. At krefna einn máls,

compellere ipsum, uddede sig at faa at tale med En.

Krelda, *f. achores*, Ildsaet i Hovedet.

Kregda, *f. infans morbidus, v. venellus*, et sygt eller svagt Barn.

Kregdalegr, *reher, imbecillis*, afsmagtig, vansmagtig.

Kreika (at kreika), *lenae progredi*, gaa sagte. *vid. reika*.

Kreik, *n. lenus gradus*, korte Skridt, sen Gang. *vid. reik*.

Kreima, *f. animal viribus fractum, et Creatur* der har tabt sine Kræfter. *å krem*. Hann er *eingin kreima, integris viribus est*, han har sine fulde Kræfter, han er ingen Ståfkel.

Kreisti (at kreista), *torquere, premere, styffe, flemmte, knibe*. Kreista út, *extorquere, udpreffe*. Hann kreistir þurrar brár, *secas torquet palpebras, v. simulat dolorem*, han presser tørre Djelaage, v: han lader som han var bedrøvet.

Kreistling, *f. contortio*, Sammenkniben, Sammenstossen.

Kreikla, *f. ramex arborum, v. frutex tortuosus*, en højet Gren af Taxer eller Riß.

Kreeklótr, *tortuosus*, som har mange Døjninger, bugtet.

Krekluskél, *f. tellina rugosa, non præmorsa*, etslags Muslinger.

Krem (at kremia), *contundere*, styffe, knuse. 2) *infringere*, svække, faa Dugt med. Margir

krömduz lengi í sóttinni, multi diu morbo illo infirmabatur, mange plagedes længe af den Sygdom.

Kremmingr, *m. manipulus*, en Haandsfuld. *vid. kránma*.

Krenkia (at krenkia), *infringere, debilitare*, svække, krænke. 2) *suprum inferre*, krænke, besøve. *vid. kránkr*.

Krenking, *f. debilitatio*, Svækken, Svækkelse. 2) *agror*, Krænkelse, Rummer. 3) *suprum*, Krænkelse, Besøvelse.

Krenkiz (at krenkiaz), *debilitari*, svæktes, blive afsmagtig. 2) *agrescere*, blive svag og syg.

Krepia, *f. ningor pluvius*, regnagtig Sne.

Kreppa, *f. coarctatio*, Sammentrækning, Sammenbøjning. 2) *angustia, difficultas*, Trang, Knibe.

Kreppi (at kreppa), *incurvare, coarctare*, bøje, krumme. Kreppa at einum, *difficultates creare alicui*, satte En i Knibe.

Krepping, *f. contractura*, Sammentrækning, Kreptr, *contractus, incurvatus*, sammentrukket, bøjet, krummet. 2) *uncus*, kroget.

Kria, *f. sterua, hirundo marina*, en Ferne, Kroptiere. *vid. perna*. Kriu-skégg, *n. barba furcata*, kløstet Stjæg.

Kriái (at kriái), *desiderare, quærere, atraa*, forsøge, søge at faa. 2) *quæri*, søges, være søgt. Hann kriáir v. kriar sér hvad hann gét, *sollicito mendicas*, han eiltrogler sig alt hvad han kan. *vid. germ. kriegen, accipere*.

Kriá, *f. pesisio*, Sagen, Begjæring. Stoltarmeinn syra fyrri kriár línar, *virí magnífici perunt quidem, at non mendicant*, fornemur Folk begjære vel, men betle ikke.

Kriála (at kriála), *parum se movere*, bevæge sig lidt. Eeki kriálar á hönum, *immoius quasi exanimis jacet*, han ræter sig ikke det mindste.

Kriil, *n. res parvarum*, en Smule, Ubetydelighed.

Kriili, *n. idem*.

Kriila (at kriila), *noctera, rexere, flette, snoe*.

Krim, *n. vid*, Augnakrim.

Krimti (at krimta), *egre animam trahere, ut vix audiat*, drage Haanden saa sagte, at det neppe kan høres 2) *submissè screare*, hatke sagte.

Krimtr, *m. vox crepera*, en svag Lyd.

Kringi (at kringia), *circulare, circinare, omrindge*. 2) *circumondere*, klippe omkring, afrunde.

Kringil-yrdi, *n. pl. ambages*, mørk Tale, Omsvøb.

Kringing, *f. rotundario*, Munden, Affækten, Runddrejen.

Kringla, *f. orbis, rotundula*, en Kred, Kunding.

Kringlótt, *rotundus, circularis*, rund.

Kringlóttorfi, *n. castes orbicularis*, rund Løv, afrundet Grøntorv.

Kringlóker (at kringlæra), *circumondere*, fljæra eller klippe omkring, besfljæra.

Kringlókorinn, *circumfusus*, klippet eller flaaeten omkring, besflaaeten.

Kringlóll, *n. gyratio*, Ringrenden. (*qr. kringum sóll*).

Kringlóla (at kringlóla), *gyrare, in gyrum ducere, regyrare, snur*. gaa en Ringvel, dreje rundt om, i en Ræde.

Kringum v. i kring, *circa, per circulum*, omkring.

Kringumflædur, *f. pl. status, facies rerum*, Omstændigheder.

Kringr, *m. gyrus*, en Ring, Kred.

Kringr, *dexter*, bevæve, behændig. Þad fer hönum kringt, *apre manus admoveo*, han gjør det behændigen, det gaar let for ham.

Krippa, *f. vid*, Kryppa.

Krisma, *f. chrisma, unctio*, Salvelse. (Kat. O.)

Kristall, *m. crystallum*, Kristal.

Krist, *n. sonus pipientis*, pisende Lyd.

Kristi (at kristi), *stridere, pipire, pipare, de passeribus dicitur*, pibe, pipe, siges om Spurter.

Kristin, *pipiens, murmurans, susurrans*, pisende, mumlende, susende. At þvi fyrr mege, þier t' mins gjöra, kristinn dand kona, *ut eo minus tibi nocemento erit lamia murmurans v. susurrans*, for at den pisende, mumlende eller hvitkende Kvindespættle Gjenfærd de mindre skal gjøre dig Glæde. *vide. Gróugaldr. *)*

*) Dette er tilføjet af en anden Haand end Forfatterens. Skal Ordet ikke, efter mange Mening, læses Kristin (Kristen) vilde jeg heller udtale det kreistin (de snubende), da i underretten i de ældste islandfle Skrifter (ligesom endnu i Engelsk) hoc læses som ei. S. W.

Kristlinge, *m. vid. Krist.*
 Kristinn, *christianus, Kristen.*
 Kristinn-réttir, *m. jus canonicum, sive ecclesiasticum, Kirkeret.*
 Kristna (at kristna), *ad christianam religionem homines perducere, kristne, omvende til den kristelige Tro.*
 Kristni, *f. religio christiana, Kristendom.* 2) *tempus, postquam religio christiana involuit, Kristendommens Tidrum.* 3) *ecclesia, Kristenhed.*
 Kristr, *m. Christus, uncus, Kristus.*
 Krít, *f. creta, Krít.* 2) *nou. pr. insula, Den Ræta eller Randa.*
 Krít (at kríta), *moleste mirum acquirere, erhverve lide efter lide med megen Umag.* Hann kríte so smátt fé, *eriam minus acquirere satagis, han er stræbsom i at erhverve endog de mindste Smaating.*
 Krít, *n. susurrus, musiciatio, Hviífen, Mumlén, Snurren.*
 Kríta (at kríta), *minuere, musicare, brumme, mamlé, snurre.*
 Kríta (at kríta), *creta pingere, at kríte.*
 Krítade, *cretarius, kríte.*
 Kríttr, *m. disidium, Venighed, Tvebragt, Tviíghed.* 2) *musiciatio, Mumlén, Snurren.*
 Kró, *f. ensula, is. abscessus, en Hotte, Weas, Hkaste, is. Dyld. vid. krá.* 2) *caupona, Kro, Krohú.*
 Króa (at króa), *circumspire, includere, indelufte, omgjerde. At króa lömbin, agnos*

includere, secludere, indelufte Lammene, stille dem fra Madrent.
 Króarmadr, *m. campo, en Kromand.*
 Króarkóna, *f. cope, en Krolone.*
 Króf, *n. exenterarum corpus secudis, Krop af Krog uden Indvolde.*
 Krógi, *m. infans fasciis involutus, et sprækt Barn (s: i Evól).*
 Króka-sá, *f. varietas indirecti iriuveris, Kringvej, Dandj.*
 Króka-kérh, *n. circulus uncinorum, et Hægte-larve.*
 Króka-par, *n. par fibularum, et Par Hægte.*
 Króka-spíót, *n. stragula, et Eppd eller Landse med Krog.*
 Króka-steik, *f. extremum intestini recti, det yderste af Endeintarmen. vid. ars-gönn.*
 Króka-laus, *suca ambagibus, Ugefrem, uden Omvele.*
 Krókhrygg, *m. cyphos, cyphosis, Pukkel paa Ryggen.*
 Krókhryggjadr, *gibbosus, Krogrykker, pukkelrygget.*
 Kroki (at kroka), *n. uncinare, frumme, bøjse. Hesturiun krokir fæti, eyous pedem uncinar, ima rancum ungula tangit terram; Hæsten frummer Venst, berøster Jorden kun med den forreste Rand af Hoven.*
 Krókin, *pronus, cernuus, nassgrus, nebbeset, frum. vid. hnókin.*
 Krokna (at krokna), *rigescere, cui varí frigore, Lemper sammen af Kulde.* 2) *enecari frigore, dæ af Kulde.*

Króknefadr, *naso aquilino*, adunco, krognæset.

Krókóðill, *m. crocodilus*, en Krokóðil. (N. O.)

Krókótr, *cornosus*, kroget, buget.

Krókr, *m. uncus*, uncinus, en Kroq, Hage.

2) *angular*, en Kroq, Braa. 3) *diverticulum via*, *itineris stercio*, en Afvej, Døvel,

Kringeltrog. 4) *ansa*, Hændgreb, Haaud-

sang. 5) *flexio*, *flexura*, Vøjen, en Vøjning.

Koma skal krókr í móti bregði, *cum vul-*

pibus vulpianandam, Elst skal sættes mod

Ranfer.

Króna (kóróna v. krúna), *f. corona*, en Krone,

Krands. 2) *rasura sincipitis*, en rager Plet

paa Forhovedet. 3) *regium*, *summum impe-*

rium, Regjerings, Overhættedamme. 4) *coro-*

natus danicus, den danske Krone.

Krónn vigsla, *f. coronatio*, Kroning.

Kronika, *f. chronica*, Krenike, Kærbog. (N. O.)

Kroppna (at kroppna), *virescere*, *stufescere* fri-

gore, Rivne af Kulde.

Kropning, *f. genuflectio communicantium sa-*

cræ cana, Knæfald (især Kommunikanteres).

Sturla lét taka þar mat í kyrkiu, og herá

út um kropning, *Sturla ex templo cibaria*

vapi fecit, atque inter communicationem ab-

sportari, Sturla plundrede Høveder der i

Kirkna, og lod føre dem bort medens Gull

knælede for Alteret.

Kropp, *n. vellicatio*, Pilsen, Plukke.

Kroppa (at kroppa), *cutem fricare*, gnide Hn-

den. 2) *vellicare*, *carpere*, plukke, pille.

Kroppr, *m. corpus*, tunicula, Kroq, Legem.

2) *truncus corporis*, en Kroq uden Ho-

ved.

Krofs, *m. crux*, et Kors. 2) *omnia adversa*,

quæ ob fidem in christum fidelibus obveniunt,

Udgang (eccles.)

Krofsa (at krofsa), *signo crucis notare*, forse.

Krofsa-trú, *f. stauolusaria*, Korsetro, Korsets

Udbedelse.

Krofs-beri, *m. crucifer*, en Korsdrager.

Krofs-búnd, *n. pl. (i háfi)* *capreoli*, Korsbaand

i Dvngtinger.

Krofs-burdr, *m. gestatio crucis*, Korsbæren.

Krofs-ferki (at krofsferki), *crucifigere*, korsfæste.

Krofs-fiskr, *m. asterias*, *stella marina*, etflagt

Sædm.

Krofs-gánger, *m. peristylum*, Korsgang.

Krofs-götur, *f. pl. compizum*, *quadrivium*,

Korsvej.

Krofs-mark, *n. signum crucis*, *is. crucifixum*,

Korsets Tegn, *is. et* *Krusstik.*

Krofs-máti, *m. quadrans norma*, Korsnit.

Krofs-messa, *f. ambarbátia*, Korsmisse. Krofs-

messa á vori, *crucis inventio*, 3 Maj, den

3 Maj, Tjenestefolks Skiftetid i Island.

Krofsmessa á haulti, *crucis exaltatio*, 14

Septembris, Korsets Ophøjelse, den 14 Sept.

Krofsótr, *decussatum nigro colore variegatum*,

tegnet med Korsfigurer.

Krota (at krota), *calare*, *sculpere*, udstikke, ud-

grave, graveie.

Krot, *n. sculpsura*, Udgraven, udstukket Bil-

ledvatf.

- Krotadr, *calatur, sculpus*, udstuffed, graveret.
 Krøf, *f. vid. Kraf.*
- Krøftur, *f. pl. exactiones*, Krav, Fordringer.
vid. kraf.
- Krøggvar v. Krøggur, *f. pl. discrimen, periculum, it. incita, angustia*, Vanskeligheder, Farer, it. Traug, Forlegenhed. Oft eru krøggur i vettur ferð, *iter hyemale difficultatis plenum*, paa Vinterrejser foresælde tit Vanskeligheder.
- Krøgger, *fregvens*, taltig, vrimlende. Þar var krøgger af silungum, *ibi vixit omnia plena erant*, Forelter vrimlende ber overalt.
- Krøcker, *idem.*
- Kröm, *f. pressura*, Trykku, Presning. *Morbis diuinus*, langvarig Sygdom, krem.
- Kröptugr, *validus, fortis*, stærk, kraftig.
- Krú, *n. multitudo*, en stor Mængde. *alias grú v. grúi.* Þar var mikid úa krú, *innanera multitudo insectorum ibi erat*, der var en stor Vimmel af Insekter.
- Krubba, *f. ampulla*, en Flaske eller Krutte.
- Krubbu-far, *n. (s: diapt) mazonomum*, et dybt Gad eller Ekaal.
- Kruhinn, *exenteratus*, opstaaren, som Indvoldene ere tagne udaf.
- Krucks, *f. urceus*, en Krutte.
- Krull, *n. confusio*, Sammenblanding, Forvirring.
- Krulla (at krulla), *confundere, foevire*, 2) *calamitare, crispare*, kruse, krølle. Krullad háar, *inurozi capilli, concinui, coma*, Kruse eller krølet Haar.
- Krullu-járn, *n. calamister*, et Krusejern.
- Krumgódr, *sapius, solidus, efficax*, velsmagende, fast, kraftig.
- Krumma, *f. manus concava*, krummet Haand.
 2) *manipulus*, en Haandfuld.
- Krummi, *m. corvus (ragax)*, en Ravn.
- Krumr, *m. crogor, flos rei*, East, Rænnen af en Ting.
- Krúna, *f. vid. Króna, it. alba macula in pecudum fronte*, en hvid Plet i Kvægets Pande.
- Krúnótr, *alba macula variegatus*, som har hvid Plet i Panden.
- Krúngr, *m. gibber, gibba*, Krogrøget, puffed røget. Herdakraúgr, *m. gibba cervix*, Puffel paa Etulderen.
- Krúnk, *n. crocivus*, Ravnestrig.
- Krúnka (at krúnka), *crocivare*, fluffe eller strige som en Ravn.
- Krúnkr, *m. corvus*, en Ravn.
- Krúnkinbor, *m. idem.*
- Krús, *f. testa, crater testaceus*, et Krud.
- Krúsa (at krúsa), *vid. krulla.*
- Krýdd, *n. couditura*, Kryddren, Krydret.
- Krýdda (at krýdda), *condire*, krydre.
- Krýdd-öl, *vin, dryckir, aromatizes*, krydrede Drikke.
- Krýdd utir, *f. pl. aromata*, Krydderurter, Spiseriet.
- Krýf (krófdi, hefi krúfid, at krýfia), *exenterare, epistare*, tage Indvoldene udaf. Krýfa til mergjar, *ad medullam usque penetrare*,

metaph. folliciis exquirere, Kære indtil Mars-
ven, *is. spinge* stittigt.

Kryki (krýki), *m. angulus, secessus*, en Braa,
Krog. á krókr. 2) *inguina*, Skambelent,
Laarfrig. 3) *puer pauperculus, in recessu*
educatus, et ufselt Barn, opdraget i Fat-
tighom.

Kryka-puane, *depigis*, som har tynde Laarfrige.

Kryni (at kryna), *coronare*, krone.

Kryning, *f. coronatio*, Krøning.

Kryp (kraup, at kriúpa), *in genua procidere*,
knæle. Kriúpa at kniém eins, *ad genua ali-*
enjus accidere v. provolvi, falde paa Kne-
for En.

Kryppa, *f. gibbus, is. curvamen, spira*, en Vak-
sel paa Ryggen, *is. Dojning*, Kringelbugt,
Krumbagt, kroppr.

Kryppill, *m. gibbosus* frogtygget. 2) *claudus*,
luxatus, lam, halt.

Krypplingr, *m. idem*.

Kryci-vika, *septimana crucis inventionis*, Korsets
Opdagelses Uge.

Kræda, *f. species quadam lichenum*, en Art
Sjældmos.

Kræda, *f. mollisias*, Blødhed, Beghed. *vid.*
kræda.

Kræfr, *fortis, robustus*, stærk, rask.

Krækiber, *recrius krækuber, n. pl. bacca empe-*
rii, Kragebær.

Krækiberialing, *n. empeirtum*, Kragebærbust.

Kræki (at krækia), *fibulare*, sprænde, knoppe,
fæste sammen med Hjæter o. s. v. 2) *hamo*

capere, faa fat paa eller trække til sig med
en Krøg eller Hage. 3) *deviare, á via de-*
flectere, afvige fra den rette Vej, tage en
Omvej.

Krækill, *m. uncus*, en Krøg, Hage.

Krækillfatur, *f. pl. aves fufipedes*, Fugle som
ikke have Hinde mellem Tærne.

Kræklinge, *m. vid. Krækustel*.

Kræklinga-fara, *leus myralophoron*, Strand-
bred, hvor Muddlinger falde i Mængde.

Krælar (at kræla), *egre se movere*, bevæge sig
sidd. Paa krælar ecki á hönnu, *nihil mo-*
vetar, han rører sig ikke det allermindeste.

Kræfi (at kræfa), *vid. krydda*.

Kræfilegr, *delicatus*, lækker, fin, velsmagtig. Kræ-
filegr réttir, *lauta dapes*, krydrede eller vels-
smagende Retter.

Kræfinn, *delicatus*, kræsen.

Kræftr, *conditus, saliaris*, krydret.

Kå, *f. vacca*, en Ko. *vid. kýr*.

Kåa lubbi, *m. crepiscus lupi, adhuc immaturus*,
etlagt Svamp.

Kåa-mykia, *f. bolliton, sinus bovillus*, Komog.

Kubba (at kubba), *amputare, is. perfringere*,
kappe, hugge tvædover, *is. brække*.

Kubbi, *m. cochlea, testa univalvis*, en Snegl.

Kubbr, *m. truncatus*, en lille Stump.

Kudánger, *m. vid. Kubbi*.

Kust, *n. persona, larva*, en Maske. 2) *cucullus*,
capitis regmen roge affixum, en Hatte fast til
Raaben.

Kust-madr, *cucullo indutus*, som har en Hatte

- þaa Hovebet. 2) *personatus*, en mækeret Person.
- Kúsfánger, *m. idem*.
- Kúsfadr, *supra margines repletus*, gauße fald, topmaalt.
- Kúsfánger, *m. vid. Kúsfánger*.
- Kúftr, *m. convexitas*, Top. Kúftr uppaf málkétralldi, *mensura abundans*, Topmaalt. Fiallakúftr, *lobula montium apices regens*, Taage averst þaa Dýgsteppene. Hatt-kúftr, *pileolus*, en líken Hat.
- Kúga (at kúga), *cogere, adigere*, tvinge, node, fne.
- Kúgan v. Kúgun, *f. coactio*, Evang.
- Kúgadr, *staccus medullam*, udmagret. 2) *coactus*, tvungen, fuct.
- Kuggi, *m. navigium brevisculum*, et kort Fagtej. *vid. kaggi*.
- Kuggr, *m. idem*.
- Kúgilldi, *n. vacca v. fax ovæ lactaria*, et Kúllde, *v. en Málketo eður sét Málkfaar*, 2) *pecudes ferrea*, Jernfa, Besætning af Rvæg þaa en Gaard.
- Kúgr, *m. medulla staccens*, tynd, kraftlæt Marv.
- Kúka (at kúka), *cacare*, forrette sin Dødtorst.
- Kukl, *n. prestigia, arces dardania*, Gjøglert, Taffenspillert.
- Kuklari, *n. prestigiator*, en Gjøglert, Taffenspillert.
- Kukalur, *m. vid. Fiðrukongr*.
- Kúkr, *m. caccus*, Drenneskarn.
- Kul, *n. aura frigida*, kold-Væst eller Lustning.
- Kula, *f. idem*.
- Kúla, *f. tumor, ruber*, en Høvelse, Knude. 2) *globus*, en Kugle. 3) *cervicula aselli*, Nakken af en Dorst.
- Kular (at kula), *frigescere, ir. flare, spirare*, blive kold, sjæinet, *ir. luste*, blæse.
- Kulbord, *n. larus navis ventro obversum*, den Etde af Skibet som vender mod Vinden.
- Kúlda, *f. tumor, corporis*, Brantenhed, *ir. Dorstjød*.
- Kúldaz (at kúldaz), *corpscere*, støvet, stæbe sig frem.
- Kúlduleifr, *tumida facie*, Hoven eller tyk i Ansigtet.
- Kullda-bólga, *f. edema*, Frost i Lemmerne.
- Kullda-brólt, *n. divagatio impatientis frigoris*, Bevægelse som man gjør sig i Kulde for at holde sig varm.
- Kulldashél, *f. concha orbiculata lavis*, et flagt Muslingeskæl.
- Kullda-stró, *n. homo inops*, et enligt eller forlabt Drenneske, som ingen tager sig af.
- Kulldi, *m. frigus*, Kulde. 2) *animus infensus*, hadefuldt Sind. Hann Þórtiz af þeim ráðum kullda kenna, *subolerè sibi visus est*, *ex illis consiliis infensum in se animum*, han syntes at de Raad viste Fjendskab mod ham.
- Kúlpar (at kúlpa), *tumere, prominere*, udspaa, tage frem.

Kålpeygr, *exophthalmus*, som har udstaaende Øjne. *vid. streygdr.* Hann er kálpeygr eins og músin, *perinde ac muribus oculi illi prominent*, han har udstaaende Øjne ligesom en Mus.

Kålpeygð, *f. exophthalmia*, Fremojenhed.

Kul-vís, *a'fiosui*, kulstjer, som ikke kan taale Kulde.

Káluvambi, *m. ventricosus*, storbnget, tykvoimet.

Káluvaxinn, *convexus*, rundbøjer, rundhoast.

Kumberi, *m. navis rudior, mercatoria*, en Skude, et uanseligt KjøbmandsSkib.

Kumba, *f. ancilla corpulenta*, en tyk eller klodsset Dige.

Kámen, *n. carvi, carum v. cuminum*, Kummen.

Kuml, *n. cumulus*, en Høi, Balle, Dyuge.
2) *idem ac kull.*

Kumpán, *m. vid.* Kompán.

Kumpás, *m. acus magnifica, pixis nautica*, Kompas. (M. O.)

Kumpr, *m. filico*, et Drog.

Kamra (at kumra), *muscare, muscare*, brumme, mumle. 2) *leviter hincire*, vriste lidt eller sagte.

Kumr, *n. musfratio*, Mumlen, Surren.

Kunde, *m. filius*, Søn (Poet.) 2) *propinquus*, en Slægtning, Forvandt, Nærpaarørende.

Káugr, *m. vid.* Kudáugr.

Káníngr, *m. cuniculus*, en Ranin.

Kánís, Kánína, Kánína, *f. idem.*

Kunpátta, *f. scieuria*, KuntSkab.

Kunngöri (at kunngöra), *notum facere*, kunde gjøre, bekendtgjøre. *gs. kunnugt göri.*

Kunningi, *m. sodalis, familiaris*, en Bekjendter.

Kunneiki, *m. noxia*, Kundskab. 2) *familiaritas*, Bekjendtskab. Göra i kunnleika, *notum facere*, gjere bekjendt.

Kunneiks-madr, *familiaris*, en Bekjendter. 2) *concupitor*, en Volder.

Kunneiks kona, *f. concubina*, en Bislopperke, Methestu.

Kunnugr, *gnarus, notus*, bekjendt.

Kunnugleiki, *m. noxia*, Bekjendtskab.

Kunnusta, *f. vid.* Kunnátta.

Kunnr, *vid.* Kunnugr. Kunnr at löstum, *vitiis infamis*, berøgtet for Laster. Kunnr at manndygdam, *virtusibus clarus*, bekjendt for Dyder.

Kunta, *f. cunus*, det kvindelige Skamlem, Gødselstem.

Kúpa, *f. caba, var rotundum*, et rundt Kar eller Skaal. *vid.* heilakúpa.

Kúpu-mynt, *vid.* Fremm-mynt.

Kúpu-vaxinn, *ovalis*, oval, rundbladen.

Kúra, *f. quies*, Hvile, Ro. Hann liggir i kúru sinni, *quiesus jacet*, han ligger i sin Rolighed.

Kurfa, *f. homo laboris & frigoris impatient*, En der hveften taaler Kulde eller Arbejde. 2) *desidia, mollities*, Orkesløshed, mageligt Leenet.

Kurk v. Kurl, *n. virgarum frustula, v. trunculi in carbones ferrariorum*, Trær eller

- Miskammer, sonderhugne i smaa Stykker for at svies til Kul.
- Kurfa (at kurfa), *virgas puzare*, hugge, smaa hugge Træ.
- Kurfe, *m. trunculus, it. fragmentum*, en liden Stamme, *it. et afbrudt Stykke*. Hann hnefadi spioets-kurf sinn, *fragmentum haste sue arripuit*, han greb et Stykke af sit brats fede Spyd.
- Kurfulegr, *mollis, desidiosus*, vellystig, magellig, ortekløs.
- Kúra (at kúra), *harens quiescere*, ligge i No, vare ortekløs.
- Kurjel, *n. corallium*, Korall (M. O.)
- Kurt, *m. 1) n. murmur, querela*, Klage, Knurren. 2) *stridor*, Knarken, Knagen.
- Kurra (at kurra), *murmurare*, susse, drumme, knurre. 2) *minurire palumbum*, kviddre eller girre (om vilde Duer).
- Kúrrent-silfr, *moneta curforia*, Kurant, Solvemynt. (M. O.)
- Kurt, *n. urbanitas, civilitas*, Høflighed, fin Levemaade.
- Kurteis, *civilitas*, Høflig, beleven.
- Kurteis, *f. vid. Kurt.* gall. *courtesie v. courtoisie, comitas*.
- Kurteislega, *urbane*, fint, høfligen, behageligen.
- Kúvar, *f. pl. sollicitudines*, Besømringer.
- Kulá, *f. visula*, en Kvie eller Hunkalv.
- Kuli, *m. viculus*, en Hunkalv.
- Kúlscél, *f. concha orbiculata crassa*, en Venus Musling.
- Kulsa (at kulsa), *vid. Palsa*.
- Kulsari, *m. pirata*, en Rorfar, Sørover. gall. *corsaire*.
- Kulsi, *m. vid. Kufi*.
- Kúlúnga (at kúlúnga), *colaphizare*, give Dree figen.
- Kúlúnger, *m. colaphus*, Dreefigen.
- Kuti, *m. cultellus*, en lille Kniv.
- Kuta (at kuta), *cultellis pungere*, stikke eller skjære med en liden Kniv.
- Kútr, *m. congius*, en Rutting eller liden Tønde. Hálfkútr, *congius dimidius*, en halv Rutting.
- Kyki (at kykia), *deglutire*, slugge ned. á kok v. qvok.
- Kyklíngr, *m. pullus*, en Kylling. *vid. kíaklíngr*.
- Kýlsa, *f. clava, it. fistuca*, en Kelle, *it. en Duf, Rammel*.
- Kýli, *m. ulcus, tiber, apostema*, en Dylb.
- Kýlis tilgærd, *pyosis*, byldageti Hævelse.
- Kýli (at kýla), *amputare musculos occipitis asellorum*, skjære Nakken af en Dorff. á kála. 2) *ingurgitare*, slugge, svølge i sig. á kýll. At kýla midá, *magnis haustibus hydromel bibere*, pancies libere madefacere, svølge Mád i store Surke.
- Kyilia, *f. vid. Kul*.
- Kýll, *m. rivus*, en Bæk. 2) *media pars braccarum*, den midterste Del af et Par Ven

flader. 3) gurger, *iz. uer, musica, et*
Evælg, iz. en Ladersaf, Tasse.
 Kyllifler, *ad fundam prostratus*, kastet til, eller
 udstrakt paa Jorden.
 Kyllir, *m. culcus, uer, iz. scrosum*, en Ladersaf,
 Tasse, *iz. Pungen.*
 Kylpr, *m. vid. Kifr. á kálpa.*
 Kymbi, *n. alias gymbi, fasciculus*, et lidet
 Knippe.
 Kymbilhyrnde, *erecis cornubus*, som har op-
 staaende Horn.
 Kymbill, *m. fasciculus*, et lidet Bunde eller
 Knippe. 2) *grumus*, en Jordhøj, Bakke
 vid. kuml.
 Kymi, *m. fecessus, angulus*, en Bræa, Krog.
 Kyn, *n. genus, gens, familia, sexus*, Slægt,
 Røn. 2) *res mira*, Under, underlig Ting.
 Dad er ei kyn, *non est mirum*, det er ingen
 Under.
 Kynd, *f. vid. Kyn. 2) soboles*, Afkom,
 Stamme.
 Kynda (at kynda), *succedere*, tænde, antænde,
 brænde. Par er kynder þangi, *fucus ibi fo-*
cum alit, pro foco legitur, der bræger mau
 Tang til Brændsel.
 Kyndill, *m. lux*, Lyg.
 Kyndilmeksa, *f. solum luminum, o: purificatio-*
nis Maria. Hypoponse, Kyndelmisse.
 Kynding, *f. succensio*, Antændelse, Brænden.
 Kynduglega, *astute*, træffelig, listigen.
 Kyndugr, *versipellis*, snedig, træff, listig.
 Kynferdi, *n. genus, profapia*, Slægt, Heikomst.

Kynferdagr, *genera nobilis*, af stor Heikomst.
 Kynfölld, *f. prolis*, talrige Afkom.
 Kynfylgio; *f. ingenium paronymicum*, arveligt
 Sindelag eller Sindegaver.
 Kyngi, *f. magia*, Trolddom. 2) *porrentum, res*
nulli nota, en vidunderlig Ting eller Beg-
 venhed.
 Kyngia, *f. res porrentosa, insolita magnitudinis*,
 en Ting af uhjre Størrelse.
 Kyngi-hrid, *f. vehemens procella magica*, et heft-
 tigt Uvejr, frembragt ved Troldem.
 Kyngi (at Kyngia), *glurire*, sluge ned. Kyngia
 nidr bitanum, *offulam deglutire*, sluge en
 Bid ned.
 Kyniar (at kynia), *mirari*, studse, forundre.
 Mig kyniar, *miror*, jeg studser, forundrer
 mig over.
 Kyniar, *f. pl. res mira, porrentum*, Ting eller
 Begivenhed, et underligt Tegn.
 Kynia-menn, *homines abstusí ingenii*, særstænde
 de Folk.
 Kyniadr, *orzus, oriandus*, kommen af, fød af.
 Kyniastór, *pragrandis*, meget stor.
 Kyniaz (at kyniaz), *generari*, avide, fødtes af.
 Kynlegleikar, *m. pl. omnia*, underlige Væstter
 eller Aelster.
 Kynlegr, *aliens*, underlig. Kynlegr hlutr,
res mira, en forunderlig Ting.
 Kynni (et kynna), *uorum facere*, g'ere besjendt.
 Kynni, *n. domus nota v. familiaris*, et besjendt
 eller venkæbeligt Hus. 2) *uoriri*, De-
 kjendtskab.

Kynnning, *f. noxia*, Beskjendtskab.
 Kynniss-leit, *f. vid. Kynniss-vist, Kynniss-sökn,*
f. idem. At fara á kynniss-leit, *visitatus*
ire amicos, at besøge sine Venner eller Be-
 kendtere.
 Kynniss-vist, *f. visitatio amicorum*, Vennebesøg.
 Kynstker, *vid. Kynstlör.*
 Kynqvist, *f. ramus profapia*, Æt, Ören af en
 Stogtstamme.
 Kynsl, *n. pl. res infolita*, en usædoanlig Ting.
 Vær sæckum æterni vort, nær stór kynsl
 atbera, *numerofitari nostræ familie aliquid*
decrachimus, quando infoliarum quid accidit, ut
mindste vor talrige Slægt, naar noget usæd
vanligt paa kommer.
 Kynslöd, *f. genus, generatio*, Slægt, Stamme.
 Kynspeki, *f. scientia genealogica, genealogia*
 Videnskab.
 Kynstafe, *m. vid. Kynqvist.*
 Kynstör, *naru nobilis, narahibus clarus*, af stor
 Ættskomst, fød af berømmelige Forældre.
 Kynstr, *n. pl. Kynsl.*
 Kynstramenn, *vid. Kyniamenn.*
 Kynstall, *felicis posteritate clarus*, en Fader eller
 Stamfader, som har lykkelige Afkom.
 Kynstátt, *m. vid. Kynqvist.*
 Kyrpus-vidr, *m. cupressus*, Cypressetræ.
 Kyr, *f. (rectius olim ká, káinnar, káinni,*
kánni, kána & in plur. kyr, káanna, kánn-
um, kánnar) vacca, en Ko.
 Kyr-anga, *f. visentium sphaeriforme, et lugels-*
rundt Kar, et lidei Kar.

Kyrd, *f. tranquillitas, Stillehed, Nælsighed.*
 Kyria (at kyria upp), *cantra exordire*, begyn-
 de Kirkeanglen.
 Kyrie, Kyrie, *supplicatio*, en Salme som be-
 gunder med dette Ord.
 Kyr-gilldi, *n. vid. Kógilldi.*
 Kyrki (at kyrkia), *strangulare, foale. 2) con-*
trahere, trække sammen, sammensnæp.
 Kyrking, *f. strangulario*, Kvalten. á qverck.
 Kyrkingr, *corrugatio*, Sammenbrengen i Hyn-
 ter, Sammenkrumning.
 Kyrkia, *f. ecclesia, cæsus*, den kristelige Kirke,
 Menighed. *vulgo (minus apte) templum*, en
 Kirke. At sækia kyrkiu, *templum petere,*
frequentare, søge Kirken, gaa stietig i Kirke.
 Kyrkiu-agi, *disciplina ecclesiastica*, Kirketugt.
 Áe lida kyrkiu-aga, *dare picula*, udstaa
 Kirkestraf.
 Kyrkiu-bialla, *f. sinuabulum*, liden Kirke-
 klokke.
 Kyrkiu-bólk, *f. matricula*, en Kirkebog. 2) *dip-*
tychon, Præstens Ministerialbog. *vulgo* ni-
 nisterialbók.
 Kyrkiu-bóndi, *matricularius, aconomus ecclesie,*
 en Kirkeværg (som tillige er Bønde paa den
 Gaard, hvor Kirken staar).
 Kyrkiu-dagr, *festum dedicationis templi*, Kirkenes
 Indvielsesdag.
 Kyrkiu-diékn (sem þionar presti í meisu),
camillus, hierodulus, Dægn, Kirkesanger.
 Kyrkiu-eignir, *f. pl. manus mortua*, Kirke-Esens
 domme, Gods som tilhører en Kirke. At

göfa kyrkiu, dare in manum mortuam, give eller testamentere til Kirke.

Kyrkiu - forsvär, *n. advocatio, jus patronatus*, Kirkeens Forstanderskab.

Kyrkiu-forvars madr, *advocatus templi*, en Kirkeforstander, Kirkeværg.

Kyrkiu-fridr, *jus asyli templorum*, Kirkefred.

Kyrkiu-fundr, *convencus ecclesiasticus*, Gejstlig hedens Forsamling i Kirke.

Kyrkiu-fé, *bona ecclesiastica*, Gods som tilhører en Kirke.

Kyrkiu-gardr, *camerarium, conditorium, polyandrium*, en Kirkegaard.

Kyrkiu-hringing, *f. rinnebulatus*, Dingen i Kirken.

Kyrkiu-pallr, *m. pulpitum*, Pulpitur eller op højede Steder i en Kirke.

Kyrkiu-patrón, *divus, cui templum dicatum*, en Kirkepatron. (M. O.)

Kyrkiu-prestr, *parochus*, en Sogneprest.

Kyrkiu-rán, *n. sacrilegium*, Kirkeran.

Kyrkiu-reifar, *m. sacrilegus*, en Kirkeraner, Kirketov.

Kyrkiu-reikningr, *m. album*, Kirkeroghskab.

Kyrkiu-rækiu, *frequent ad templum*, som tit gaar i Kirke. Haan hyrdie hverki um kross né kyrkiu, *nec cruce, nec templa curat*; *v: in omnibus est irreligiösus*, han stjotter hverken om Kors eller Kirke; *v: han opser sig i det hele ugueltig.*

Kyrkiu-saungr, *psalmodia sacra*, Kirkesang.

Kyrkiu-sida-bók, *f. ordinantia ecclesiastica, liber liturgicus, rituale*, Kirkeordinans, Ritual.

Kyrkiu-sidir, *m. pl. ceremonie, Ritesstikke*, gejstlige Seremonier.

Kyrkiu-skrúð *v. -skráði, anathema*, Kirkeens Ornament.

Kyrkiu-sókn, *f. parochia, paracia*, Kirkesogn, Sogn.

Kyrkiu-sóknar-menn, *parochiani*, Sognesolf, Sognemand.

Kyrkiu-siörn, *f. hierachia, Hierarki*, Kirkeens Bestyrelse. 2) *potestas ecclesiastica, circa sacra*, de Gejstliges Myndighed i Kirkesager.

Kyrkiu-siðlar, *sedilia templi, subsellia*, Kirkestole.

Kyrkiu-vaktari, *m. commendatarius*, Kirkeforstander. 2) *hierophylax, aditus*, en Kirkevogter.

Kyrkiu-vaktan, *f. commenda*, Kirkeforstanderskab.

Kyrkiu-veiari, *m. procurator templi*, en Kirkeværg.

Kyrkiu-vígsla, *f. dedicatio templi, eucantia*, Kirkesviels.

Kyrkiu-þjófnadr, *sacrilegium*, Kirketovveri.

Kyrkiu-þjófr, *m. sacrilegus*, en Kirketov, Kirkeraner.

Kyrlátr, *quies*, sagtmødig, tolsig, stille.

Kyrlagr, *idem*.

Kyrnir (at kyrra), *de obtusa ferris acie dicitur*, siges om støvet Eg. Kyrnir i egg á Oxinni, *acies securis sibi non constat, sed q: grana formar*, Eggen er bleven støvet, (saaledes at smaa Korn synes at sidde paa den), á korn.

Kyrþingr, *m. ruga*, Hynke. 2) *vir rugosus*, en røfket Mand.

Kyrpi (at kyrpa), *vid. kipra*.

Kyrriæti, *n. modestia*, Sagtmodighed, Beskjedenhed.

Kyrr, *tranquillus, quietus*, rolig, stille, fredelig. At sita um kyrr, *quiete vivere*, holde sig hjemmet, leve rolig. Hallda kyrru fyrir, *idem*.

Kyrrri (at kyrra), *pacare*, gjøre rolig, bringe Fred og Dio tilveje. Konur úngr-kyrri fugla, *nobilis ille juvenis occipites inflavit*, den unge adle Herre gjorde Hage tamme. Ná kyrri vedr, *desavir venus*, nu lægger Vinden sig.

Kyrriz (at kyrraz), *miscere*, formilde, sagte ned, stille. Þeir Arnór kyrdur við bréðinn, *Arnor cum sociis, epistolis acceptis desaviret*, Arnór og hans Følgefæd sagmedes ved Brevs Veris Indhold.

Kyrrmóðgr, *animo tranquillo*, sagtmødig.

Kyrseta, *f. visa sedentaria*, Hjemmesiddende, Stil- ledden.

Kyrsetning, *f. sequestratio*, Beslag, Sekestratjon.

Kyrset (at kyrsetia), *sequestrare*, sekestrere, lægge Beslag paa.

Kyr-sæi, *n. mare pacificum*, stille Sø. 2) *pellacia*, Havblis.

Kyrseti, *n. vid. Kyrseta*.

Kyrtill, *m. tunica*, en Kjortel. 2) *glandula rumescens in carne*, en Kjortel, Dre i Kjødets.

Kyrtla bólgæ, *panus, gangraena*, Dullenged i Kjertlerne.

Kyrvidri, *n. aer tranquillus*, stille Vejr, Stilhed i Luften.

Kyrrur, *f. pl. malacia, pellacia*, Blisfille, Havblis.

Kyrþeyr, *m. insimius animus*, Sjælens Underste. Hann geymdi þad í kyrþey, *alta mente servabat*, han bevarede det i Sindet med den bedste Tavshed.

Kýs (kaus, hefi kold, at kold), *eligere*, kaate, valne.

Kýsi (at kýsa), *osculari*, kysse. Þeir kýsaz, *invicem osculantur*, de kysse.

Kýta, *f. ovarium asellorum*, Hjortstend Egggestof eller Hognsamling. *vid. gyta*.

Kýtaz (kaus, hefi kold), *alsercari*, fives. á kuti.

Kýta kappi, *contendere*, trætte eller flumers heftig. *vid. jafnkýti*.

Kýtla (at kýtla), *cadere, ferire*, slaa, pidffe. Menn Eyólfs kýtludu Ara med keirum, *comites Eyolfi Arum scuticis feriebant*, Egglos Følgemand pidffede Are med Svøder.

Kytra (at kytra sér nide), *in angulo latere*, sætte sig ned eller skjule sig i en Braa.

Kytra, *f. recessus villa augustus*, en snæver Gang eller Braa i en Hute. á kot.

Kæfa, *f. inreclusio animæ*, Mandflemmelse, Kvælen.

Kæta, *f. coctio lenta, inclusa, ne vaporet*, noget som koges safte, og tillige er tildættet for ikke at uddunste.

Kæfa ar kæfa), *suffocare*, kvæle.

Kæflr, *suffocari*, kvælt.

kækr, *m. gestus indecorus*, en usømmelig Gæb, bæde; visse Lacer som nogle vænne sig til.

- Kæla, *f. aura frigida*, Kold Blæst. 2) *inimicitia, simulacra*, Misforstaaelse, Tjendskab. 3) *frigidarium*, Koldt Bad.
- Kæli (at kæla), *refrigerare*, Kjøle. Nå kælie, *venus spirans*, nu blæser det op.
- Kælyndr, Køllyndr, *austerus, erux*, haard, stræng, grusom.
- Kælu-kér, *n. vas refrigeratorium*, Kjølekar.
- Kæmestari, *promus, condus, cellarius*, Kjøgemester, Kjøldermester.
- Kæna, *f. luser piscatorum*, en liden Fisserbaad. 2) *hanstrum*, en Øse, Østkar.
- Kænlega, *dexter, sapiens*, snildelig, klog, kyndigen.
- Kænleikr, *m. dexteritas*, Færdighed, Snildhed.
- Kænlegr, *dexter, habilis*, behændig, stink, snild.
- Kænne, *peritus, solers*, erfaren, klog, kyndig.
- Kænška, *f. comis sapientia*, ventlig Klogskab. 2) *pia fraus*, uskyldig Ligt. Med kænšku, *masuro consilio*, med modent, Overlæg, med Snildhed.
- Kæpa, *f. phoca femina*, Hunsæl.
- Kæpi (at kæpa), *parturire phocarum*, føde Unger (siges om Søthunde). Á þessum skérium kæpa felir árlega, *in his scopulis phoca annuatim vitulos pariant*, paa disse Skjer lægge Sælene sine Unger aarlig.
- Kæpar, *m. pl. ejulus parturientis phoca*, en Hunsælhunds Skrig, naar den har Fødselsmerter.
- Kæplingr, *m. recens vitulus phocæ*, en spød Søalunge.
- Kæri (at kæra), *queri, incusare, litem incendere*, klage, kjære. Kærir hver sinn qvida, *proximus quisque sibi*, enhver klager sin egen Nød, v: ser paa sit eget Vedst.
- Kæri! *amiabo!* Kjære!
- Kær, *corus, dilectus*, kjær. So vard kært med þeim, *eorum amicitia adeo invaluit*, de bleve saa gode Venner.
- Kæra, *f. sponsa, v. uxor, Brud, Kone*. 2) *pr. amica*, Kjæreste.
- Kæraſta, *f. idem*, Kjæreste.
- Kæraſti, *m. sponsus v. maritus*, Kjæreste, Brudgom.
- Kæra, *f. lit, controversia*, Klage, Sag, Tvistighed. Kærur, *f. pl. idem*.
- Kærumál, *n. pl. idem*, Klagemaal, Kjæremaal.
- Kærkominn, *acceptus*, kjærkommen. (D. O.)
- Kærliga, *amatus*, kjærligom.
- Kærleiki, *m. amor*, Kjærlighed. Kærleikr, *m. idem*.
- Kæſir, *m. coagulum, coagumentum, sbomasum referum*, en Kalvemave, som bruges for at faa Mælk til at løbe.
- Kæſtr, *incaseatus*, sammendynget, lagt i en tildekkt Dunge. 2) *ad primum gradum solutionis redactus, de carne carcharorum in specie dicitur, quæ infra hunc gradum solutionis inter edulia non numeratur*, som allerede er begyndt at opløses, eller gaa over i Torraandelse (siges især om Havkatvefjed dee holdes for uspiselig, med mindet det paa saadan Maade opløses eller behandles).
- Kæti, *f. laetitia*, Munterhed, Glæde. (kát).
- Kæti. (at kæta), *consolari, gaudium offerre*, munter, fornøje, glæde.